

No 37

Scotch

TIOMNADH NUADH

AR

TIGHEARNA AGUS AR SLANUIGHIR

IOSA CRIOSD.

TIOMNADH NUADH

AR

TIGHEARNA AGUS AR SLANUIGHIR

IOSA CRIOSD.

EADAR-THEANGAICHTE

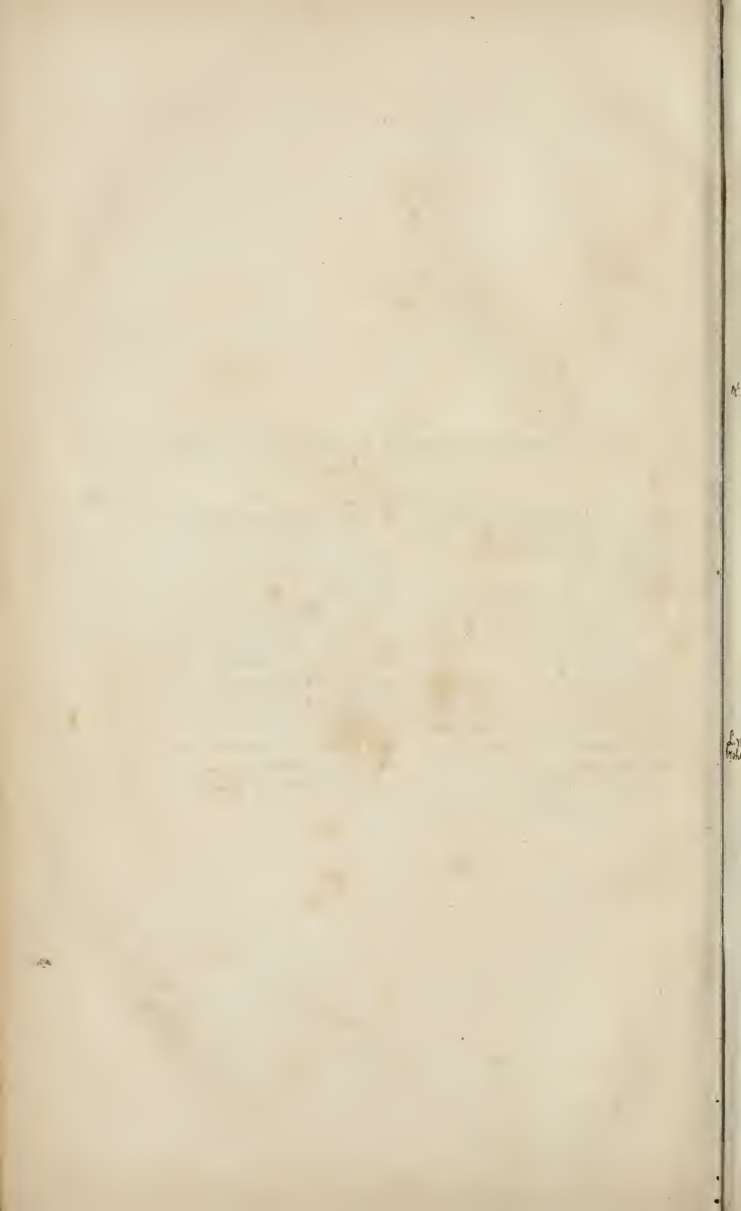
O'N GHREUGAIS CHUM GAELIC ALBANNAICH.

LONDON:
PRINTED FOR THE BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY,
From Stereotype Plates cast in Edinburgh,
BY RICHARD CLAY, BREAD STREET HILL.
1855.

Leabhraichean an Tiomnaidh Nuaidh.

	Caib.
Soisgeul Mhata, anns am bheil	28
Soisgeul Mharcuis	16
Soisgeul Lucais	24
Soisgeul Eoin	21
Gniomhara nan Abstol	28
Litir Phòil chum nan Romhanach	16
1 Corintianach	16
2 Corintianach	13
Galatianach	6
Ephesianach	6
Philipianach	4
Colosianach	4
1 Litir Phòil chum nan Tesalonianach	5
2 Litir Tesalonianach	3
1 Timoteuis	6
2 Timoteuis	4
Titus	3
Philemon	1
Eabhruidheach	13
Litir Sheumais	5
Litir 1 Pheadair	5
Litir 2 Pheadair	3
Litir 1 Eoin	5
Litir 2 Eoin	1
Litir 3 Eoin	1
Litir Iudais	
Taisbeanadh Eoin	2

An SOISGEUL

A REIR

MHATA.

CAIB. I.

1 *Sinnsearachd,* 18 *Gineamhuin,* 21
breith, 23 *agus mìneachadh ainm*
Chriosd.

LEABHAR ginealaich Iosa
Criosd, mhic Dhaibhidh,
mhic Abrahaim.
2 Ghin Abraham Isaac, agus
ghin Isaac Iacob, agus ghin Ia-
cob Iudas agus a bhràithrean.
3 Agus ghin Iudas Phares
agus Sara o Thamar, agus ghin
Phares Esrom, agus ghin Esrom
Aram.
4 Agus ghin Aram Aminadab,
agus ghin Aminadab Naason,
agus ghin Naason Salmon.
5 Agus ghin Salmon Boos o
Rachab, agus ghin Boos Obed o
Rut, agus ghin Obed Iese.
6 Agus ghin Iese Daibhidh an
righ, agus ghin Daibhidh an righ
Solomon o'n mhnaoi *a bha* aig
Urias.
7 Agus ghin Solomon Roboam,
agus ghin Roboam Abia, agus
ghin Abia Asa.
8 Agus ghin Asa Iosaphat,
agus ghin Iosaphat Ioram, agus
ghin Ioram Osias.
9 Agus ghin Osias Ioatam,
agus ghin Ioatam Achas, agus
ghin Achas Esecias.
10 Agus ghin Esecias Ma-
nases, agus ghin Manases Amon,
agus ghin Amon Iosias.
11 Agus ghin Iosias Iechonias
agus a bhràithre, mu àm an
giùlain do Bhabilon.
12 Agus an déigh an toirt do
Bhabilon, ghin Iechonias Salatiel
agus ghin Salatiel Serobabel.
13 Agus ghin Serobabel Abiud,
agus ghin Abiud Eliacim, agus
ghin Eliacim Asor.
14 Agus ghin Asor Sadoc, agus
ghin Sadoc Achim, agus ghin
Achim Eliud.
15 Agus ghin Eliud Eleasar,
agus ghin Eleasar Matan, agus
ghin Matan Iacob.
16 Agus ghin Iacob Ioseph
fear Mhuire, o'n d'rugadh Iosa,
d'an goirear Criosd.
17 Uime sin na h-uile ghineal-
aich o Abraham gu Daibhidh, *is*
ceithir ginealaich deug iad; agus
o Dhaibhidh gu bruid Bhabiloin,
ceithir ginealaich deug; agus o
bhruid Bhabiloin gu Criosd,
ceithir ginealaich deug.
18 Agus mar so bha breith
Iosa Criosd: oir an déigh do
cheangal-pòsaidh bhi air a dhean-
amh eadar a mhàthair Muire
agus Ioseph, roimh dhoibh teachd
cuideachd, fhuaradh torrach i o
'n Spiorad Naomh.
19 Ach air bhi do Ioseph a
fear 'na dhuine cothromach, agus
gun toil aige ball-sampuill a
dheanamh dhi, bu mhiann leis a
cur uaith os ìosal.
20 Ach ag smuaineachadh nan
nithese dha, feuch, dh'fhoillsich
aingeal an Tighearna e féin da
am bruadar, ag ràdh, A Ioseph,
a mhic Dhaibhidh, na biodh eagal

ort do bhean Muire a ghabhail
a d'ionnsuidh : oir an ni a ta air a
ghineamhuin innte, is ann o'n
Spiorad Naomh e.
21 Agus beiridh i mac, agus
bheir thu Iosa dh'ainm air; oir
saoraidh[1] se a phobull féin o'm
peacaibh.
22 (Agus rinneadh so uile,
chum gu coimhliontadh an ni a
thubhairt an Tighearna leis an
fhàidh, ag ràdh,
23 Feuch, bithidh maighdean
torrach, agus beiridh i mac, agus
bheir iad Emanuel a dh'ainm air,
's ionnan sin r'a ràdh, air eadar-
theangachadh, Dia maille ruinn.)
24 Agus air mosgladh do Io-
seph as a chodal, rinn e mar a
dh'iarr aingeal an Tighearn air,
agus ghabh e d'a ionnsuidh a
bhean :
25 Agus cha d'aithnich e i gus
an d'rug i a ceud-ghin mic; agus
thug e Iosa dh'ainm air.

CAIB. II.

1 *Thug na Druidhean aoradh do Chriosd ;* 14 *Theich Ioseph leis do'n Eiphit,* 16 *agus mharbh Herod na leanabana.*

AGUS an uair a rugadh Iosa
am Betlehem Iudea, an
làithibh Heroid an righ, feuch,
thainig druidhean[2] o'n àird an
ear gu Ierusalem,
2 Ag ràdh, C'àit am bheil righ
sin nan Iudhach a ta air a bhreith?
oir chunnaic sinne a reult san
àird an ear, agus a ta sinn air
teachd a thabhairt aoraidh dha.
3 An uair a chual Herod an
righ *sin,* bha e fuidh thrioblaid
agus Ierusalem uile maille ris.
4 Agus air cruinneachadh nan
àrd-shagart uile dha, agus sgrìobh-
uichean a' phobuill, dh'fheòraich
e dhiubh c'àit an robh Criosd gu
bhi air a bhreith.
5 Agus thubhairt iad ris, Am
Betlehem Iudea: oir mar so
sgrìobhadh leis an fhàidh;
6 Agus thusa Bhetlehem *an*
tìr Iuda, cha tu idir is lugha am
measg phrionnsadh Iuda: oir
asadsa thig Uachdaran a stiùras
mo phobull Israel.
7 An sin air do Herod na
druidhean a ghairm os ìosal d'a
ionnsuidh, gheur-fhiosraich e
dhiubh cia an t-àm an d'fhoill-
sicheadh an reult.
8 Agus chuir e iad gu Bet-
lehem, agus thubhairt e, Imich-
ibh, agus iarraibh gu dìchiollach
an naoidhean, agus an déigh
fhaotainn dhuibh, innsibh dhomh-
sa e, chum gu rachamsa féin, a-
gus gu deanam aoradh dha.
9 Agus an uair a chual iad an
righ, dh'imich iad; agus feuch,
chaidh an reult a chunnaic iad
san àird an ear rompa, gus an
d'thàinig i agus gu'n do stad i os
ceann an ionaid an robh an naoidh-
ean.
10 Agus an uair a chunnaic
iad an reult, rinn iad gairdeachas
le h-aoibhneas ro mhòr.
11 Agus air dol a steach dhoibh
do'n tigh, fhuair iad an naoidh-
ean am fochair[6] a mhàthar Muire,
agus thuit iad sìos, agus rinn iad
aoradh dha : agus air fosgladh an
ionmhas dhoibh, thug iad dha
tiodhlacan; òr, agus tùis, agus
mirr.
12 Agus air faotainn rabhaidh
o Dhia am bruadar, gun iad a
philltinn a dh'ionnsuidh Heroid,
chaidh iad d'an dùthaich féin air
slighe eile.
13 Agus an uair a dh'imich iad

[1] *slànuichidh.*—[2] *daoine glic.*—[3] *maille ri.*

air an ais, feuch, nochdadh aingeal an Tighearna do Ioseph ann am bruadar, ag ràdh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a mhàthair, agus teich do'n Eiphit, agus bi an sin gus an labhair mise riut: oir iarraidh Herod an naoidhean g'a mhilleadh.

14 Agus dh'éirich e, agus ghabh e d'a ionnsuidh an naoidhean agus a mhàthair san oidhche, agus dh'imich e do'n Eiphit.

15 Agus bha e an sin gu bàs Heroid: a chum gu coimhliontadh an ni a labhair an Tighearna leis an fhàidh, ag ràdh, A mach as an Eiphit ghoir mi mo Mhac.

16 An sin an uair a chunnaic Herod gu'n d'rinn na druidhean fanoid air[1], las e le feirg ro mhòir, agus chuir e *luchd-millidh* uaith, agus mharbh e na bha do leanabaibh mac am Betlehem, agus 'na crìochaibh uile, o aois dhà bhliadhna agus fuidh, a réir na h-aimsire a dh'fhòghluim e gu dìchiollach o na druidhibh.

17 An sin choimhlionadh an ni a labhradh le Ieremias am fàidh, ag ràdh,

18 Chualas guth an Rama, caoi, agus gul, agus bròn ro mhòr, Rachel a' caoineadh a cloinne, agus cha b'àill leatha sòlas a ghabhail, a chionn nach 'eil iad *beò*.

19 Ach an uair a dh'eug Herod, feuch, nochdadh aingeal an Tighearna am bruadar do Ioseph san Eiphit,

20 Ag ràdh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a mhàthair, agus imich gu talamh Israeil: oir fhuair an dream a bha 'g iarraidh anama an leinibh bàs.

21 Agus dh'éirich esan, agus ghabh e an leanabh agus a mhàthair d'a ionnsuidh, agus thàinig e gu talamh Israeil.

22 Ach an uair a chual e Archelaus a bhi 'na righ an *tìr* Iudea an ionad Heroid 'athar, bha eagal air dol an sin: ach, air faotainn da rabhaidh *o Dhia* am bruadar, thionndaidh e gu crìochaibh Ghalile:

23 Agus thàinig e agus ghabh e còmhnuidh am baile d'an goirear Nasaret, a chum gu coimhliontadh an ni a thubhradh leis na fàidhibh, Gu goirear Nasardha dheth

CAIB. III.

1 *Teagasg agus caitheamh-beatha Eoin Bhaiste;* 13 *leis an do bhaisteadh Iosa Criosd.*

AGUS anns na làithibh sin thàinig Eoin Baiste, a' searmonachadh am fàsach Iudea,

2 Agus ag ràdh, Gabhaibh aithreachas: oir a ta rìoghachd nèimhe am fogus.

3 Oir is e so an ti ud mu'n do labhair Esaias am fàidh, ag ràdh, Guth an ti a ghlaodhas anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tighearna, deanaibh a cheumanna dìreach.

4 Agus bha a chulaidh aig Eoin do fhionna chàmhal, agus crios leathair aige timchioll a leasraidh; agus is e bu bhiadh dha locuist agus mil fhiadhaich.

5 Chaidh Ierusalem a mach d'a ionnsuidh an sin agus Iudea uile, agus luchd-àiteachaidh na dùcha timchioll Iordain uile,

6 Agus bhaisteadh iad leis-san ann an Iordan, ag aidmheil am peacanna.

7 Ach an uair a chunnaic e mòran do na Phairisich, agus do na Sadusaich a' teachd a chum a bhaistidh-san, thubhairt e riu, A shìol nan nathraiche nimhe, cò a

[1] *gu'n do mheall na druidhean e.*

thug rabhadh dhuibhse teicheadh o'n fheirg a ta ri teachd ?

8 Air an aobhar sin thugaibh a mach toradh iomchuidh do'n aithreachas.

9 Agus na smuainichibh a ràdh annaibh féin, A ta Abraham 'na athair againn : oir a ta mi 'g ràdh ribh, gur comasach Dia air clann a thogail suas a dh' Abraham do na clochaibh sin.

10 Agus a nis a ta an tuadh air a cur ri freumh nan crann : air an aobhar sin ge b'e crann nach toir a mach toradh maith, gearrar e, agus tilgear san teine e.

11 Gu deimhin ataimse 'g 'ur baisteadh le h-uisge chum aithreachais ; ach an ti a thig a'm' dhéigh, is cumhachdaiche e na mi, agus cha'n fhiu mise a bhrògan iomchar[1] : baistidh esan sibh leis an Spiorad Naomh, agus le teine :

12 Aig am bheil a ghuit 'na làimh, agus glanaidh e gu ro bhaileach 'ùrlar bualaidh, agus cruinnichidh e a chruineachd d'a thaisg-thigh ; ach loisgidh e am moll le teine nach feudar a mhùchadh.

13 An sin thàinig Iosa o Ghalile gu Iordan a dh'ionnsuidh Eoin, chum gu'm biodh e air a bhaisteadh leis.

14 Ach bhac Eoin e, ag ràdh, A ta feum agamsa bhi air mo bhaisteadh leatsa, agus am bheil thusa a teachd do m'ionnsuidhse ?

15 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Leig *do'n chùis a bhi mar* so a nis : oir mar so is iomchuidh dhuinn gach uile fhìreantachd a choimhlionadh. An sin dh'fhulaing e dha.

16 Agus an uair a bhaisteadh Iosa, chaidh e air ball suas as an uisge ; agus feuch, dh'fhosgladh nèamh dha, agus chunnaic e Spiorad Dé a' tuirling[2] mar choluman, agus a' teachd airsan :

17 Agus feuch, guth o nèamh, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhach, am bheil mo mhòr thlachd.

CAIB. IV.

1 *Bhuair an diabhol Criosd an deis fad throsgaidh.* 17 *An déigh do Iosa buadhachadh air, thòisich e air searmonachadh.*

AN sin threòruicheadh Iosa leis an Spiorad do'n fhàsach, chum gu'm biodh e air a bhuaireadh leis an diabhol.

2 Agus an uair a throisg e dà fhichead là agus dà fhichead oidhche, an déigh sin bha ocras air.

3 Agus air teachd do'n bhuaireadair d'a ionnsuidh thubhairt e, Ma's tu Mac Dhé, thoir àithne do na clochaibh so a bhi 'nan aran.

4 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, A ta e sgrìobhta, Cha'n ann le h-aran a mhàin a bheathaichear duine, ach leis gach uile fhocal a thig o bheul Dhé.

5 An sin thug an diabhol e do'n bhaile naomha, agus chuir e air binnein an teampuill e,

6 Agus thubhairt e ris, Ma's tu Mac Dhé, tilg thu féin sìos: oir a ta e sgrìobhta, gu toir e àithne d'a ainglibh a d' thimchioll, agus togaidh iad suas thu 'nan làmhaibh, chum as nach buail thu uair air bith do chos air cloich.

7 Thubhairt Iosa ris a rìs, A ta e sgrìobhta, Cha bhuair thu an Tighearna do Dhia.

8 Thug an diabhol e a rìs chum beinne ro àird, agus nochd e dha uile rìoghachdan an domhain, agus an glòir :

9 Agus thubhairt e ris, Iad so uile bheir mise dhuit, ma's e air

[1] *a ghiulan.*——[2] *teachd a nuas.*

tuiteam dhuit sìos gu'n dean thu
aoradh dhomhsa.
10 An sin thubhairt Iosa ris,
Imich uam, a Shatain : oir a ta e
sgrìobhta, Bheir thu aoradh do'n
Tighearna do Dhia, agus dhasan
'na aonar ni thu seirbhis.
11 An sin dh'fhàg an diabhol
e; agus feuch, thàinig aingil agus
fhritheil iad da.
12 Ach an uair a chual Iosa
gu'n do chuireadh Eoin an làimh,
dh'imich e do Ghalile.
13 Agus air fàgail Nasaret da,
thàinig e agus rinn e còmhnuidh
ann an Capernaum, a ta chois na
fairge, ann an leth-iomall Shabu-
loin agus Nephtalim :
14 A chum gu'n coimhliontadh
an ni a thubhradh le Esaias am
fàidh, ag ràdh,
15 Talamh Shabuloin, agus
talamh Nephtalim, slighe na
fairge air an taobh thall do Ior-
dan, Galile nan Cinneach :
16 Am pobull a bha 'nan suidhe
an dorchadas, chunnaic iad solus
mòr; agus a ta solus air éirigh do
na daoinibh a bha 'nan suidhe an
tìr agus an sgàil a' bhàis.
17 O sin a mach thòisich Iosa
air searmoin a dheanamh, agus a
ràdh, Gabhaibh aithreachas, oir a
ta rìoghachd nèimhe am fogus.
18 Agus ag imeachd do Iosa ri
taobh fairge Ghalile, chunnaic e
dithis bhràithre, Simon d'an goir-
ear Peadar, agus Aindreas a
bhràthair, a' tilgeadh lìn san
fhairge : (oir b'iasgairean iad.)
19 Agus thubhairt e riu, Lean-
aibh mise, agus ni mi iasgairean
air daoinibh dhibh.
20 Agus air ball dh'fhàg iad na
lìonta, agus lean iad esan.
21 Agus air triall da as sin
chunnaic e dithis eile bhràithre,
Seumas *mac* Shebede, agus Eoin
a bhràthair, ann an luing maille
r'an athair Sebede, a' càradh an
lìon : agus ghairm e iad.
22 Agus air ball dh'fhàg iad an
long agus an athair, agus lean
iad e.
23 Agus dh'imich Iosa tim-
chioll Ghalile uile, a' teagasg 'nan
sionagogaibh, agus a' searmonach-
adh soisgeil na rìoghachd, agus a'
slànuchadh gach gnè thinnis, agus
gach gnè eucail am measg an
t-sluaigh.
24 Agus chaidh a chliu feadh
Shiria uile : agus thug iad d'a
ionnsuidh iadsan uile a bha euslan,
agus a bha air an cuibhreachadh
le galaraibh, agus iomadh gnè
phiantaibh, agus iadsan aig an
robh deamhain annta, agus air an
robh an tuiteamach, agus luchd
pairilise[1]; agus shlànuich e iad.
25 Agus lean cuideachd mhòr
e o Ghalile, agus o Dhecapolis,
agus o Ierusalem, agus o Iudea,
agus o na crìochaibh a ta do'n
taobh thall do Iordan.

CAIB. V.

Searmoin Chriosd air a' bheinn, anns am bheil na h-ochd beannachdan, agus mìneachadh an Lagha.

AGUS an uair a chunnaic Iosa
an sluagh, chaidh e suas air
beinn : agus air suidhe dha, thài-
nig a dheisciobuil d'a ionnsuidh.
2 Agus dh'fhosgail e a bheul,
agus theagaisg e iad, ag ràdh,
3 *Is* beannaichte iadsan a ta
bochd 'nan spiorad : oir is leo
rìoghachd nèimhe.
4 *Is* beannaichte iadsan a ta ri
bròn : oir gheibh iad sòlas.
5 *Is* beannaichte na daoine
macanta[2], oir sealbhaichidh iad
an talamh mar oighreachd.
6 *Is* beannaichte an dream air

[1] *crith-ghalair.*—[2] *ciùin.*

am bheil ocras agus tart na còrach [1]: oir sàsuichear iad.

7 *Is* beannaichte na daoine tròcaireach: oir gheibh iad tròcair.

8 *Is* beannaichte na daoine a ta glan 'nan cridhe: oir chi iad Dia.

9 *Is* beannaichte luchd dheanamh na sìth: oir goirear clann Dé dhiubh.

10 *Is* beannaichte an dream a ta fulang geur-leanmhuinn air son na còrach: oir is leo-san rìoghachd nèimhe.

11 *Is* beannaichte bhitheas sibh an uair a bheir daoine anacainnt dhuibh, agus a ni iad geur-leanmhuinn *oirbh*, agus a labhras iad gach uile dhroch fhocal ribh gu breugach air mo sgàthsa.

12 Deanaibh gairdeachas, agus bithibh ro shubhach: oir is mòr bhur duais air nèamh: oir mar sin rinn iad geur-leanmhuinn air na fàidhibh a bha roimhibh.

13 Is sibhse salann na talmhainn: gidheadh ma chailleas an salann a bhlas, ciod leis an saillear e? cha 'n 'eil feum ann o sin suas, ach a thilgeadh mach, agus a shaltairt fa chosaibh dhaoine.

14 Is sibhse solus an t-saoghail. Cha'n fheudar baile a ta air a shuidheachadh air sliabh fholach.

15 Agus cha las daoine coinneal, chum as gu'n cuir iad i fuidh shoitheach, ach ann an coinnleir, agus ni i solus do na'm bheil a stigh.

16 Gu ma h-ann mar sin a dhealruicheas bhur solus an làthair dhaoine, chum as gu faic iad bhur deadh oibre, agus gu toir iad glòir do bhur n-Athair a ta air nèamh.

17 Na measaibh gu'n d'thàinig mise a bhriseadh an lagha no nam fàidh; ni h-ann [2] a bhriseadh a thàinig mi, ach a choimhlionadh.

18 Oir a deirim [3] ribh gu firinneach, Gus an téid nèamh agus talamh thairis, cha téid aon lide [4] no aon phunc do'n lagh thairis, gus an coimhlionar gach aon ni.

19 Air an aobhar sin ge b'e neach a bhriseas [5] aon do na h-àitheantaibh so a's lugha, agus a theagaisgeas daoine mar sin, goirear an duine is lugha dheth ann an rìoghachd nèimhe: ach ge air bith neach a ni, agus a theagaisgeas *iad*, goirear duine mòr dheth ann an rìoghachd nèimhe.

20 Oir a deirim ribh, Mur toir bhur fireantachdsa barrachd air fireantachd nan sgrìobhuiche agus nam Phairiseach, nach téid sibh air chor air bith a steach do rìoghachd nèimhe.

21 Chuala sibh gu'n dubhradh ris na sinnsiribh, Na dean mortadh; agus ge b'e neach a ni mortadh, bithidh se an cunnart a' bhreitheanais.

22 Ach a deirimse ribh, Ge b'e neach aig am bi fearg r'a bhràthair gun aobhar, gu'm bi e an cunnart a' bhreitheanais: agus ge b'e neach a their r'a bhràthair, Raca, gu'm bi e an cunnart na comhairle: ach ge b'e neach a their, Amadain, gu'm bi e an cunnart teine ifrinn.

23 Uime sin ma bheir thu do thabhartas [6] chum na h-altaire, agus gu'n cuimhnich thu an sin gu bheil ni air bith aig do bhràthair a d' aghaidh;

24 Fàg do thabhartas an sin an làthair na h-altaire, agus imich, agus dean réite air tùs ri d' bhràthair, agus an déigh sin thig agus tabhair uait do thiodhlacadh.

[1] *a' cheartais, na fireantachd.*—[2] *cha'n ann.*—[3] *ta mi 'g ràdh, theiream.*
[4] *aon iota.*—[5] *sgaoileas.*—[6] *thiodhlacadh.*

25 Bi réidh ri d' eascaraid gu luath, am feadh a bhios tu maille ris san t-slighe; air eagal gu'n toir an t-eascaradh thairis thu do'n bhreitheamh, agus gu'n toir am breitheamh thu do'n mhaor, agus gu tilgear am priosun thu.

26 A deirim riut gu firinneach nach téid thu mach as sin, gus an ìoc thu an fheoirling dheireannach.

27 Chuala sibh gu'n dubhradh ris[1] na sinnsiribh, Na dean adhaltrannas.

28 Ach a deirimse ribh, Ge b'e neach a dh'amhairceas air mnaoi chum a miannachadh, gu'n d'rinn e adhaltrannas leatha cheana 'na chridhe.

29 Agus ma bheir do shùil dheas aobhar tuislidh dhuit, spìon a mach i, agus tilg uait i: oir is fearr dhuit gu sgriosar aon do d' bhallaibh, na do chorp uile bhi air a thilgeadh do ifrinn.

30 Agus ma bheir do làmh dheas oilbheum dhuit, gearr dhìot i, agus tilg uait i: oir is fearr dhuit gu sgriosar aon do d' bhallaibh, na do chorp uile bhi air a thilgeadh do ifrinn.

31 Agus thubhradh, Ge b'e chuireas a bhean phòsda air falbh, thugadh e litir dhealaich dhi.

32 Ach a deirimse ribh, Ge b'e neach a chuireas air falbh a bhean phòsda féin, ach a mhàin air son strìopachais, gu bheil e toirt oirre adhaltrannas a dheanamh: agus an ti a phòsas a' bhean sin a chuireadh air falbh, a ta e a' deanamh adhaltrannais.

33 Mar an ceudna, chuala sibh gu'n dubhradh ris na sinnsiribh, Na tabhair mionnan eitheich, ach coimhlion do mhionna do'n Tighearna.

34 Ach a deirimse ribh, Na tugaibh mionnan idir: na *tugaibh* air nèamh, oir is e righ-chaithir Dhé e.

35 Na *tugaibh* air an talamh, oir is e stòl a chos e: na *tugaibh* air Ierusalem, oir is e baile an righ mhòir e.

36 Na tabhair mionnan air do cheann, oir cha'n urrainn thu aon fhuiltein a dheanamh geal no dubh.

37 Ach gu ma h-e a's comhradh dhuibh, 'Seadh, 'seadh. Ni h-eadh, ni h-eadh; oir ge b'e ni a bhios os ceann so, is ann o'n olc a ta e.

38 Chuala sibh gu'n dubhradh, Sùil air son sùla, agus fiacail air son fiacla.

39 Ach a deirimse ribh, Na cuiribh an aghaidh an uilc: ach ge b'e neach a bhuaileas tu air do ghial deas, tionndaidh chuige an gial eile mar an ceudna.

40 Agus an ti le'm b'àill thusa a thagradh san lagh, agus do chòta a bhuin dìot, leig leis t-fhalluing mar an ceudna.

41 Agus ge b'e bheir leis air feadh mìle a dhaindeoin thu, imich leis air feadh dhà mhìle.

42 Tabhair do'n ti a dh'iarras ort, agus uaithsan le'm bu mhiann iasachd fhaotainn uait, na pill air falbh.

43 Chuala sibh gu'n dubhradh, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach, agus bithidh fuath agad do d' nàmhaid.

44 Ach a deirimse ribh, Biodh gràdh agaibh do bhur naimhdibh, beannaichibh an droing a mhallaicheas sibh, deanaibh maith do na daoinibh air am beag sibh, agus deanaibh urnuigh air son na muinntir a ta buinntinn ribh gu

[1] *leis.*

naimhdeil, agus a ta 'g 'ur geur-
leanmhuinn :
45 A chum gu'm bi sibh 'nur
cloinn aig bhur n-Athair a ta air
nèamh, oir a ta esan a' tabhairt
air a ghréin féin éirigh air na
droch dhaoinibh, agus air na
deadh dhaoinibh, agus a' cur
uisge air na fìreanaibh agus air
na neo-fhìreanaibh.
46 Oir ma bhios gràdh agaibh
do'n mhuinntir aig am bheil gràdh
dhuibh, ciod an duais a gheibh
sibh? nach 'eil eadhon na cìs-
mhaoir a' deanamh an ni ceud-
na?
47 Agus ma chuireas sibh fàilte
air bhur bràithribh féin a mhàin,
ciod a tha sibh a' deanamh thar
chàch? nach 'eil na cìs-mhaoir
féin a' deanamh an ni ceudna?
48 Air an aobhar sin bithibhse
coimhlionta [1] mar a ta bhur n-
Athair a ta air nèamh coimh-
lionta.

CAIB. VI.

Leantuinn na searmoin air a' bheinn, anns am bheil Criosd a' labhairt mu dhéirc, 5 mu urnuigh, 14 mu mhaitheanas d'ar braithribh, &c.

THUGAIBH an aire nach
toir [2] sibh bhur déirc am
fianuis dhaoine, chum gu 'm
faicear leo sibh : no cha'n fhaigh
sibh tuarasdal o bhur n-Athair a
ta air nèamh.
2 Uime sin, an uair a bheir thu
do dhéirc, na toir fa'near gall-
tromp a shéideadh romhad, mar
a ni na cealgairean, anns na sion-
agogaibh, agus anns na sràidibh,
chum as gu faigh iad glòir o
dhaoinibh. Gu firinneach a
deirimse ribh, gu bheil an tuar-
asdal aca.
3 Ach an uair a bheir thusa
déirc, na biodh fios aig do làimh
chli ciod a ta do làmh dheas a'
deanamh :
4 Chum gu'm bi do dhéirc am
folach : agus bheir t'Athair a chi
am folach, duais dhuitse os àird.
5 Agus an uair a ni thu urnuigh,
na bi mar luchd an fhuar-chràbh-
aidh : oir is ionmhuinn leo ur-
nuigh a dheanamh sna sionagog-
aibh, agus ann an coinneachadh
nan sràid 'nan seasamh, chum
gu faicear le daoinibh iad. Gu
deimhin a deirimse ribh, gu bheil
an tuarasdal aca.
6 Ach thusa, an uair a ni thu
urnuigh, imich a steach do d'
sheomar, agus air dùnadh do
dhoruis duit, dean urnuigh ri t'
Athair a ta an uaignidheas, agus
bheir t'Athair a chi an uaignidh-
eas, duais dhuit gu follaiseach.
7 Ach ag deanamh urnuigh
dhuibh, na gnàthaichibh ath-iarr-
tais dhìomhain, mar na Cinnich :
oir saoilidh iadsan gu'n éisdear
riu air son lìonmhoireachd am
focla.
8 Uime sin na bithibhse cos-
mhuil riu : oir a ta fios aig bhur n-
Athair cia iad na nithe a ta dh'-
uireasbhuidh oirbh, mu'n iarr sibh
air iad.
9 Air an aobhar sin deanaibhse
urnuigh air a' mhodh so : Ar n-
Athair a ta air nèamh, Gu naomh-
aichear t'ainm.
10 Thigeadh do rìoghachd.
Deanar do thoil air an talamh,
mar *a nithear* air nèamh.
11 Tabhair dhuinn an diugh ar
n-aran laitheil.
12 Agus maith dhuinn ar
fiacha, amhuil mar a mhaitheas
sinne d'ar luchd-fiach.
13 Agus na leig am buaireadh
sinn, ach saor sinn o olc : Oir is
leatsa an rìoghachd, agus an

[1] *foirfe, diongmhalta*—[2] *dean.*

cumhachd, agus a' ghlòir, gu siorruidh. Amen.
14 Oir ma mhaitheas sibh an cionta do dhaoinibh, maithidh bhur n-Athair nèamhaidh dhuibh-se mar an ceudna.
15 Ach mur maith sibh an cionta do dhaoinibh, cha mhò a mhaitheas bhur n-Athair dhuibh-se bhur cionta.
16 Agus an uair a ni sibh trosgadh na bitheadh gruaim air bhur gnùis, mar luchd an fhuar-chràbhaidh: oir cuiridh iadsan mi-dhreach air an aghaidh chum gu faicear le daoinibh iad a bhi trosgadh. Deirim ribh gu firinneach gu bheil an tuarasdal aca.
17 Ach thusa, an uair a ni thu trosgadh, cuir oladh air do cheann, agus ionnail t' aghaidh [1]:
18 Chum nach faicear le daoinibh gu bheil thu a' deanamh trosgaidh, ach le t' Athair a ta an uaignidheas: agus bheir t'Athair a chi an uaignidheas, duais dhuit gu follaiseach.
19 Na taisgibh dhuibh féin ionmhais air an talamh, far an truaill[2] an leomann [3] agus â' mheirg e, agus far an cladhaich na meirlich a stigh agus an goid iad.
20 Ach taisgibh ionmhais dhuibh féin air nèamh, far nach truaill an leomann no a' mheirg, agus nach cladhaich agus nach goid na meirlich.
21 Oir ge b'e ball am bheil bhur n-ionmhas, is ann an sin a bhios bhur cridhe mar an ceudna.
22 Is i an t-sùil solus a' chuirp: uime sin ma bhios do shùil glan, bithidh do chorp uile làn soluis.
23 Ach ma bhios do shùil gu h-olc, bithidh do chorp uile dorcha. Air an aobhar sin ma ta an solus a ta annad 'na dhorchadas, cia mòr an dorchadas sin ?
24 Cha 'n urrainn neach air bith seirbhis a dheanamh do dhà Thighearna: oir an dara cuid bithidh fuath aige do neach aca, agus gràdh do neach eile; no gabhaidh e le neach aca, agus ni e tàir air neach eile. Cha 'n urrainn sibh seirbhis a dheanamh do Dhia agus do Mhamon.
25 Uime sin a deirimse ribh, Na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beatha, ciod a dh'itheas no dh'òlas sibh; no mu thimchioll bhur cuirp, ciod a chuireas sibh umaibh: an e nach mò a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na'n t-eudach ?
26 Amhaircibh air eunlaith an athair: oir cha chuir iad sìol, agus cha bhuain iad, agus cha chruinnich iad an saibhlibh: gidheadh a ta bhur n-Athair nèamhaidhse 'g am beathachadh; an e nach fearr sibhse gu mòr na iadsan ?
27 Agus cia agaibh le mòr chùram a dh'fheudas aon làmh-choille [4] a chur r'a àirde féin ?
28 Agus c'ar son a ta sibh ro-chùramach mu thimchioll bhur culaidh ? fòghlumaibh cionnus a ta na lilighean a' fàs sa' mhachair; cha saothraich iad, agus cha snìomh iad.
29 Gidheadh a deirimse ribh, Nach robh Solamh féin 'na uile ghlòir, air eudachadh mar aon diubh so.
30 Air an aobhar sin, ma ta Dia mar sin a' sgeadachadh feoir na machaire, a ta an diugh ann, agus am màireach air a thilgeadh san àmhuinn, an e nach mò na sin *a sgeadaicheas* e sibhse, a dhaoine air bheag creidimh ?

[1] *t'eudan.*—[2] *mill.*—[3] *an reudan, a' mhiol chrion.*—[4] *bhann-lamh.*

31 Uime sin, na bithibh làn do chùram, ag ràdh, Ciod a dh'itheas sinn? no ciod a dh'òlas sinn? no ciod a chuireas sinn umainn?
32 (Oir iad so uile iarraidh na Cinnich,) or a ta fios aig bhur n-Athair nèamhaidh gu bheil feum agaibhse air na nithibh so uile.
33 Ach iarraibh air tùs rìoghachd Dhé, agus 'fhìreantachdsan, agus cuirear na nithe so uile ribh.
34 Uime sin, na bitheadh ro-chùram oirbh mu thimchioll an là màireach: oir bithidh a làn do chùram air an là màireach mu thimchioll a nithe féin: *is* leòr do'n là 'olc féin.

CAIB. VII.

Anns am bheil ar Slànuighear a' crìochnachadh na searmoin air a' bheinn, 1 *a' cronuchadh breth ghrad, a' toirmeasg nithe naomha chur an neoshuim, &c.*

NA tugaibh breth, chum nach toirear breth oirbh:
2 Oir a réir na breth a bheir sibh, bheirear breth oirbh: agus leis an tomhas le'n tomhais sibh, tomhaisear dhuibh a rìs.
3 Agus c'ar son a ta thu a' faicinn an smùirnein[1] a ta an sùil do bhràthar, ach nach 'eil thu tabhairt fa'near an t-sail a ta ann do shùil féin?
4 No cionnus a their thu ri d' bhràthair, Fulaing dhomh an smùirnein a spìonadh as do shùil; agus feuch, an t-sail ann do shùil féin?
5 A chealgair, buin air tùs an t-sail as do shùil féin; agus an sin is léir dhuit gu maith an smùirnein a bhuntainn á sùil do bhràthar.
6 Na tabhraibh an ni naomha do na madraibh, agus na tilgibh bhur nèamhnuide am fianuis nam muc, air eagal gu saltair iad orra le'n cosaibh, agus[2] air pilltinn doibh gu reub iad sibh féin as a chéile.
7 Iarruibh, agus bheirear dhuibh: siribh[3], agus gheibh sibh: buailibh *an dorus,* agus fosgailear dhuibh.
8 Oir gach uile neach a dh'iarras, glacaidh e: agus ge b'e a shireas, gheibh e: agus do 'n ti a bhuaileas *an dorus,* fosgailear.
9 Oir cò an duine agaibhse, ma's e 's gu'n iarr a mhac aran, a bheir cloch dha?
10 Agus ma's iasg a dh'iarras e, an tabhair e nathair dha?
11 Air an aobhar sin, ma's aithne dhuibhse a ta olc, tiodhlacan maithe a thabhairt do bhur cloinn, nach mò na sin a bheir bhur n-Athair a ta air nèamh nithe maithe dhoibhsan a dh'iarras air *iad?*
12 Uime sin, gach uile ni bu mhiann leibh daoine a dheanamh dhuibhse, deanaibhse a leithid dhoibhsan mar an ceudna: oir is e so an lagh agus na fàidhean.
13 Imichibh a steach air an dorus chumhann; oir is farsuinn an dorus, agus is leathan an t-slighe a ta treòruchadh chum sgrios, agus is lìonmhor iad a ta dol a steach oirre:
14 Ach is[4] cumhann an dorus, agus is aimhleathan an t-slighe a ta treòrachadh chum na beatha, agus is tearc iad a ta 'g amas oirre.
15 Coimhidibh sibh féin o na fàidhibh bréige, a thig d'ur n-ionnsuidh ann an culaidhibh chaorach, ach a ta o 'n leth a stigh 'nam madraibh allta.
16 Air an toraibh aithnichidh sibh iad: an tionail daoine dearc-

[1] *caimein.*—[2] *no.*—[3] *lorgaichibh.*—[4] *do bhrìgh gur.*

an fìona do dhrisibh, no figean do na foghannanaibh[1] ?

17 Agus mar sin bheir gach uile chrann maith toradh maith : ach bheir an droch chrann droch thoradh.

18 Cha'n fheud a' chraobh mhaith droch thoradh iomchar, no an droch chraobh toradh maith a thabhairt.

19 Gach uile chrann nach iomchair toradh maith, gearrar sìos e, agus tilgear san teine e.

20 Air an aobhar sin is ann air an toraibh a dh'aithnicheas sibh iad.

21 Ni h-e gach uile neach a their riumsa, A Thighearna, A Thighearna, a théid a steach do rìoghachd nèimhe ; ach an ti a ni toil m' Atharsa a ta air nèamh.

22 Is iomadh iad a their riumsa san là ud, A Thighearna, A Thighearna, nach d'rinn sinn a' t'ainmse fàidheadaireachd? agus a' t'ainmse nach do thilg sinn a mach deamhain ? agus a' t'ainmse nach d'rinn sin iomadh miorbhuile ?

23 Agus an sin aidichidh mise os àird dhoibh, Cha b'àithne dhomh riamh sibh : imichibh uam, a luchd-deanamh na h-eucorach.

24 Air an aobhar sin, gach uile neach a chluinneas na briathrasa agamsa, agus a ni iad, samhluichidh mi e ri duine glic, a thog a thigh air carraig :

25 Agus thuirling[2] an t-uisge, agus thàinig na tuilte, agus shéid na gaotha, agus bhuail iad air an tigh sin : agus cha do thuit e, oir bha a bhunadh suidhichte air carraig.

26 Agus gach uile neach a chluinneas na briathra so agamsa, agus nach coimhlion iad, samhluichear e ri duine amaideach a thog a thigh air a' ghaineamh :

27 Agus thuirling an t-uisge, agus thàinig na tuilte, agus shéid na gaotha, agus bhuail iad air an tigh sin : agus thuit e, agus bu mhòr a thuiteam.

28 Agus tharladh[3] an uair a chrìochnaich Iosa na briathrasa, gu'n do ghabh am pobull iongantas r'a theagasgsan :

29 Oir theagaisg e iad mar neach aig an robh cumhachd[4], agus ni h-ann mar na sgrìobhuichean.

CAIB. VIII.

1 *Ghlan Criosd an lobhar,* 5 *shlànuich e seirbhiseach a' Chaiptin-ceud,* 14 *màthair-cheile Pheadair, &c.*

AGUS air teachd a nuas o'n bheinn dha, lean cuideachd mhòr e.

2 Agus feuch, thàinig lobhar, agus thug e aoradh dha, ag ràdh, A Thighearna, ma's àill leat, is comasach thu air mise a ghlanadh.

3 Agus shìn Iosa mach a làmh, agus bhean e ris, ag ràdh, Is àill leam ; bi thusa glan. Agus air ball bha a luibhre air a glanadh.

4 Agus thubhairt Iosa ris Feuch nach innis thu do dhuine sam bith, ach imich, taisbein thu féin do'n t-sagart, agus beir chuige[5] an tiodhlacadh a dh'àithn Maois, mar fhianuis dhoibh.

5 Agus air dol do Iosa steach do Chapernaum, thàinig d'a ionnsuidh Caiptin-ceud a' guidhe air,

6 Agus ag ràdh, A Thighearna, tha m'òglach 'na luidhe a stigh am pairilis, *agus* air a phianadh gu h-anabarrach.

7 Agus thubhairt Iosa ris, Théid mise, agus slànuichidh mi e.

[1] *cluaranaibh.*——[2] *thàinig a nuas.*——[3] *thachair.*——[4] *ughdarras.*—
[5] *thuige, d'a ionnsuidh.*

8 Agus air freagairt do'n Chaip-
tin-ceud, thubhairt e, A Thigh-
earna, cha'n fhiu mise thusa a
theachd a steach fa m' chleith:
ach a mhàin abair am focal, agus
slànuichear m'òglach.
9 Oir is duine mise féin a ta
fuidh ùghdarras, aig am bheil
saighdeara fodham: agus a deirim
ris an fhear so, Imich, agus imich-
idh e: agus ris an fhear so eile,
Thig, agus thig e: agus ri m'
shearbhant, Dean so, agus ni se e.
10 'Nuair a chual Iosa so, ghabh
e iongantas, agus thubhairt e ris
a' mhuinntir a lean *e*, Gu firinn-
each a deirim ribh, ann an Israel
féin nach d'fhuair mi creidimh co
mòr as so.
11 Agus a deirim ribh, gu'n
tig mòran o'n àird an ear, agus
o'n àird an iar, agus gu'n suidh
iad maille ri Abraham, agus Isaac,
agus Iacob, ann an rìoghachd
néimhe;
12 Ach gu'n tilgear clann na
rìoghachd ann an dorchadas a ta'n
leth a muigh: bithidh an sin gul
agus gìosgan[1] fhiacal.
13 Agus thubhairt Iosa ris a'
chaiptin-ceud, Imich romhad, a-
gus biodh dhuit a réir mar a
chreid thu. Agus shlànuicheadh
'òglach air an uair sin féin.
14 Agus an uair a thàinig Iosa
gu tigh Pheadair, chunnaic e
màthair a mhnà 'na luidhe, agus
i ann am fiabhrus[2].
15 Agus bhean e r'a làimh,
agus dh'fhàg am fiabhrus i: agus
dh'éirich i, agus rinn i frithealadh
dha[3].
16 Agus an uair a bha am
feasgar air teachd, thug iad d'a
ionnsuidh mòran anns an robh
deamhain; agus thilg e na spior-
aid a mach le 'fhocal, agus shlàn-
uich e iad uile a bha euslan:
17 A chum gu'n coimhlion-
tadh an ni a labhradh le Esaias
am fàidh, ag ràdh, Ghabh esan
ar n-anmhuinneachdan air féin,
agus dh'iomchair e ar n-euslaint-
ean.
18 Agus an uair a chunnaic
Iosa sluagh mòr m'a thimchioll,
dh'àithn e dol á sin do'n taobh
eile.
19 Agus thàinig sgrìobhuiche
àraidh, agus thubhairt e ris, A
mhaighstir, leanaidh mise thu, ge
b'e taobh a théid thu.
20 Agus thubhairt Iosa ris, A ta
tuill aig na sionnaich, agus nid
aig eunlaith an athair[4]; ach cha'n
'eil aig Mac an duine ionad anns
an cuir e a cheann fuidh.
21 Agus thubhairt fear eile d'a
dheisciobluibh ris, A Thighearn,
leig dhomhsa imeachd air tùs
agus m'athair adhlacadh.
22 Ach thubhairt Iosa ris, Lean
mise, agus leig leis na mairbh am
mairbh féin adhlacadh.
23 Agus air dol dhasan a steach
do luing, lean a dheisciobuil e.
24 Agus feuch, dh'éirich stoirm
mhòr air an fhairge, ionnus gu'n
d'fholaich na tuinn an long: ach
bha esan 'na chodal.
25 Agus thàinig a dheisciobuil
d'a ionnsuidh, agus dhùisg iad e,
ag ràdh, A Thighearn, teasairg
sinn: a ta sinn caillte.
26 Agus thubhairt e riu, C'ar
son a ta sibh eagalach, sibhse air
bheag creidimh? An sin dh'éir-
ich e, agus chronuich e na gaoth-
an agus an fhairge: agus bha
ciùine mhòr ann.
27 Ach ghabh na daoine ion-
gantas, ag ràdh, Creud[5] e ghnè

[1] *snagardaich.*—[2] *an teasaich.*—[3] *doibh.*—[4] *aidheir.*—[5] *Ciod.*

dhuine so, gu bheil na gaotha féin
agus an fhairge ùmhal dha?
28 Agus air teachd dha do'n
taobh eile, gu tìr na Gergesen-
each, thachair dithis do dhaoin-
ibh air, anns an robh deamhain, a'
teachd a mach as na tuamaibh,
agus iad ro gharg, ionnus nach
feudadh duine sam bith an t-slighe
sin a ghabhail.
29 Agus feuch, ghlaodh iad,
ag ràdh, Ciod e ar gnothuchne
riut, Iosa a Mhic Dhe? An d'-
thàinig thu an so g'ar pianadh
roimh an àm?
30 Agus bha treud mòr mhuc
am fad uatha, ag ionaltradh.
31 Agus dh'iarr na deamhain a
dh'athchuinge airsan, ag ràdh,
Ma thilgeas tu mach sinn, leig
dhuinn dol san treud mhuc ud.
32 Agus thubhairt e riu, Imich-
ibh. Agus air dol a mach dhoibh,
chaidh iad anns an treud mhuc:
agus feuch, ruith an treud mhuc
uile gu dian sìos air ionad corrach[1],
do'n chuan; agus chailleadh sna
h-uisgibh iad.
33 Agus theich na buachaillean,
agus chaidh iad do'n bhaile, agus
dh'innis iad na nithese uile, agus
na thachair dhoibhsan anns an
robh na deamhain.
34 Agus feuch, chaidh am baile
uile a mach a choinneachadh Iosa,
agus an uair a chunnaic iad e,
ghuidh iad air imeachd as an
crìochaibhsan.

CAIB. IX.

An déigh do Chriosd neacn air an robh am pairilis a leigheas, 9 *a ta se a' gairm Mhata o bhòrd na cìse,* 10 *ag itheadh maille ri cìs-mhaoir agus peacaich, &c.*

AGUS air dol an luing dha,
chaidh e thar *an uisge*, agus
thàinig e d'a bhaile féin.
2 Agus feuch, thug iad d'a
ionnsuidh duine air an robh am
pairilis, 'na luidhe air leabaidh:
agus an uair a chunnaic Iosa an
creidimh, thubhairt e ri fear na
pairilis, Biodh deadh mhisneach
agad, a mhic, a ta do pheacaidh
air am maitheadh dhuit.
3 Agus feuch, thubhairt dream
àraidh do na sgrìobhuichibh ann-
ta féin, A ta am fear so a' labhairt
toibheim[2].
4 Agus air do Iosa an smuaint-
ean fhaicinn, thubhairt e, C'ar son
a ta sibh a' smuaineachadh uilc
ann bhur cridhibh?
5 Oir cia is usadh a ràdh, A ta
do pheacaidh air am maitheadh
dhuit? no a ràdh, Eirich agus
imich?
6 Ach a chum gu'm bi fios
agaibh gu bheil cumhachd aig
Mac an duine peacaidh a mhaith-
eadh air an talamh, (thubhairt e
an sin ri fear na pairilis) Eirich,
tog do leabaidh, agus imich do d'
thigh.
7 Agus air éirigh dhasan,
chaidh e d'a thigh féin.
8 Ach an uair a chunnaic am
pobull *so*, ghabh iad iongantas,
agus thug iad glòir do Dhia, a
thug a leithid so a chumhachd do
dhaoinibh.
9 Agus ag dol do Iosa as an
àite sin, chunnaic e duine 'na
shuidhe aig bòrd na cìse, d'am
b'ainm Mata; agus thubhairt e
ris, Lean mise. Agus air éirigh
dhasan, lean se e.
10 Agus tharladh, air suidhe
do Iosa aig biadh san tigh, feuch,
thàinig mòran chìs-mhaor agus
pheacach, agus shuidh iad sìos
maille ris-san agus r'a dheisciob-
luibh.
11 Agus an uair a chunnaic na

[1] *cas.*—[2] *dia-mhaslachaidh.*

Phairisich *so*, thubhairt iad r'a
dheisciobluibh, C'ar son a dh'ith-
eas bhur maighstirse maille ri cìs-
mhaoraibh agus peacachaibh?
12 Ach an uair a chual Iosa
so, thubhairt e riu, Cha'n ann
aig a' mhuinntir a ta slàn a ta
feum air an léigh, ach aig a'
mhuinntir a ta euslan.
13 Ach imichibh agus fògh-
lumaibh ciod is ciall da so, Tròc-
air is àill leam, agus cha'n ìobairt:
oir cha d'thàinig mise a ghairm
nam fireanach, ach nam peacach
chum aithreachais.
14 An sin thàinig deisciobuil
Eoin d'a ionnsuidh, ag ràdh, C'ar
son a ta sinne agus na Phairisich
a' trosgadh gu minic, ach ni 'm
bheil do dheisciobuils' a' trosgadh?
15 Agus thubhairt Iosa riu,
Am feud clann seomair an fhir-
nuadh-phòsda bhi brònach, am
feadh a bhitheas am fear-nuadh-
pòsda 'nam fochair? Ach thig
na làithean anns an tiubhrar am
fear-nuadh-pòsda uatha, agus an
sin ni iad trosgadh.
16 Cha chuir duine sam bith
mìr do eudach nuadh air sean
eudach: oir buinidh an ni a
chuireadh g'a lìonadh suas as an
eudach, agus nithear an reubadh
ni's miosa.
17 Cha mhò a chuireas daoine
fion nuadh ann an seann searrag-
aibh[1]: no brisear na searragan,
agus dòirtear am fion, agus caill-
ear na searragan: ach cuiridh iad
fion nuadh ann an searragaibh
nuadha, agus bithidh iad araon
slàn.
18 'Nuair a bha e a' labhairt
nan nithese riu, feuch, thàinig
uachdaran àraidh, agus thug e
aoradh dha, ag ràdh, Fhuair mo
nighean bàs air ball[2]: ach thigsa
agus cuir do làmh oirre, agus
bithidh i beò.
19 Agus dh'éirich Iosa, agus
lean e féin agus a dheisciobuil e.
20 (Agus feuch, thàinig bean,
air an robh dòrtadh fola rè dhà
bhliadhna dheug, air a chùlaobh,
agus bhean i ri iomall 'eudaich.
21 Oir thubhairt i innte féin,
Ma bheanas mi ach ri 'eudach,
bithidh mi slàn.
22 Ach air tionndadh do Iosa
mu'n cuairt, chunnaic se i, agus
thubhairt e, A nighean, biodh
deadh mhisneach agad; shlàn-
uich do chreidimh thu. Agus bha
a' bhean slàn o'n uair sin.)
23 Agus an uair a thàinig Iosa
gu tigh an uachdarain, agus a
chunnaic e an luchd ciuil, agus a'
chuideachd a' deanamh toirm
bhròin.
24 Thubhairt e riu, Imichibh
roimhibh, oir cha'n 'eil an nìon-
ag[3] marbh, ach 'na codal. Agus
rinn iad gàire fochaid ris.
25 Ach an uair a chuireadh a'
chuideachd a mach, chaidh e a
steach, agus rug e air làimh oirre,
agus dh'éirich an nìonag.
26 Agus chaidh iomradh sin a
mach air feadh na tìre sin uile.
27 Agus an uair a dh'imich
Iosa as sin, lean dithis dhall e, ag
éigheach, agus ag ràdh, A Mhic
Dhaibhidh, dean tròcair oirnne.
28 Agus an uair a thàinig e
steach do'n tigh, thàinig na doill
d'a ionnsuidh: agus thubhairt
Iosa riu, Am bheil sibh a' creid-
sinn gur comasach mise so a
dheanamh? Thubhairt iad ris, A
ta, a Thighearn.
29 An sin bhean e r'an sùilibh,
ag ràdh, Biodh e dhuibh a réir
bhur creidimh.
30 Agus dh'fhosgladh an sùil-

[1] *bhuideilibh*.—[2] *a nis*.—[3] *cailin*.

ean, agus bhagair Iosa gu geur
iad[1], ag ràdh, Faicibh nach faigh
neach air bith fios air so :
31 Ach an uair a dh'imich iad
a mach, sgaoil iad a chliù air
feadh na dùcha sin uile.
32 Agus ag dol dhoibhsan a
mach, feuch, thug iad d'a ionn-
suidh duine balbh anns an robh
deamhan.
33 Agus an déigh do'n deamh-
an a bhi air a thilgeadh a mach,
labhair am balbhan : agus ghabh
an sluagh iongantas, ag ràdh,
Cha'n fhacas a leithid so ann an
Israel riamh.
34 Ach thubhairt na Phairis-
ich, Troimh phrionnsadh nan
deamhan a ta se a' tilgeadh a
mach dheamhan.
35 Agus ghabh Iosa mu chuairt
nan uile chaithriche agus bhailte[2],
a' teagasg 'nan sionagogaibh, a-
gus a' searmonachadh soisgeil na
rìoghachd, agus a' slànuchadh
na h-uile euslaint agus eucail am
measg a' phobuill.
36 Ach an uair a chunnaic e
an sluagh, ghabh e truas diubh,
air son gu'n robh iad air fannuch-
adh, agus air an sgapadh o chéile,
mar chaoraich aig nach 'eil buach-
aill[3].
37 An sin thubhairt e r'a dheis-
ciobluibh, Gu deimhin is mòr am
foghara, ach is tearc an luchd oibre.
38 Uime sin, guidhibhse air
Tighearn an fhogharaidh, luchd
oibre chur a mach chum 'fhoghar-
aidh féin.

CAIB. X.

1 *Tha Criosd a' cur a mach a dhà Abstol deug, a' toirt cumhachd dhoibh mìorbhuilean a dhean-amh, 5 a' toirt orduigh dhoibh, agus 'g an teagasg, &c.*

AGUS air gairm a dhà dheis-
ciobul deug d'a ionnsuidh,
thug e cumhachd dhoibh an agh-
aidh nan spiorad neòghlan, gu'n
tilgeadh a mach, agus a shlànuch-
adh gach gnè euslainte, agus gach
gnè eucail.
2 Agus is iad so ainmean an dà
Abstol deug ; an ceud *fhear*,
Simon d'an goirear Peadar, agus
Aindreas a bhràthair, Seumas mac
Shebede, agus Eoin a bhràth-
air,
3 Philip agus Bartolomeu,
Tomas agus Mata an cìs-mhaor,
Seumas mac Alpheuis, agus Le-
beus d'an co-ainm Tadeus,
4 Simon an Canaanach, agus
Iudas Iscariot, an ti fòs a bhrath
esan[4].
5 Chuir Iosa an dà fhear dheug
so a mach, a' tabhairt àithne
dhoibh, ag ràdh, Na gabhaibh gu
slighe nan Cinneach, agus na
rachaibh a steach a dh'*aon* bhaile
a bhuineas do na Samaraich :
6 Ach gu ma fearr leibh dol
a dh'ionnsuidh chaorach chaillte
tighe Israeil.
7 Agus air imeachd dhuibh,
searmonaichibh, ag ràdh, A ta
rìoghachd nèimhe am fagus.
8 Leighisibh an droing a ta
tinn, glanaibh na lobhair, [dùisg-
ibh na mairbh,] tilgibh a mach
na deamhain : a nasgaidh fhuair
sibh, a nasgaidh thugaibh uaibh.
9 Na solairibh òr, no airgiod,
no umha ann bhur sporanaibh[5] ;
10 No màla chum bhur turuis,
no dà chòta, no brògan, no bat-
aichean : (oir is fiu am fear-oibre
a lòn[6].)
11 Agus ge b'e air bith caithir
no baile d'an téid sibh a steach,
feòraichibh cia a ta 'na dheadh

[1] *thug Iosa sparradh geur doibh.*—[2] *bhailte mòr agus beag.*—[3] *aodhaire.*
[4] *an ti a thug esan thairis.*—[5] *criosaibh.*—[6] *a bhiadh.*

airidh innte; agus fanaibh an sin
gus am fàg sibh an t-àite sin.
12 Agus air dol a steach do
thigh dhuibh, beannaichibh dha.
13 Agus ma's fiu an tigh sin *e*,
thigeadh bhur sìothchaint air;
ach mur fiu e, pilleadh bhur sìoth-
chaint chugaibh féin a rìs.
14 Agus ge b'e neach nach
gabh ribh, agus nach éisd ri'r
briathraibh; air dol a mach as an
tigh, no as a' bhaile sin dhuibh,
crathaibh dhibh duslach bhur cos.
15 Gu deimhin a deirim ribh,
gur so-iomchair' a bhitheas staid
fearainn Shodoim agus Ghomorah
an là a' bhreitheanais, na staid a'
bhaile sin.
16 Feuch, cuireamsa sibhse
mach mar chaoraich am measg
mhadradh alta: air an aobhar
sin, bithibhse glic mar na nath-
raiche, agus neo-chronail mar na
columain.
17 Ach bithibh air bhur faicill
o dhaoinibh, oir bheir iad an làimh
sibh do chomhairlibh, agus sgiur-
saidh iad sibh 'nan sionagogaibh.
18 Agus bheirear sibh an làth-
air uachdaran agus righ air mo
sgàthsa, mar fhianuis dhoibhsan
agus do na Cinnich[1].
19 Ach an uair a bheir iad an
làimh sibh, na biodh e 'na ro-chàs
oirbh cionnus no ciod a labhras
sibh; oir bheirear dhuibh san uair
sin féin an ni a labhras sibh.
20 Oir cha sibhse a labhras,
ach Spiorad bhur n-Athar féin a
labhras annaibh.
21 Agus bheir am bràthair a
bhràthair féin suas chum bàis,
agus an t-athair am mac: agus
éiridh a' chlann an aghaidh am
pàrantan, agus bheir iad fa'near
gu cuirear gu bàs iad.
22 Agus bithidh fuath aig na
h-uile dhaoinibh dhuibh air son
m'ainmese: ach ge b'e bhuan-
aicheas gus a' chrìoch, is e so a
shlànuichear.
23 Agus an uair a ni iad geur-
leanmhuinn oirbh sa' bhaile so,
teichibh gu baile eile; oir gu
deimhin a deirim ribh, Nach
imich sibh air feadh bhailtean
Israeil mu'n tig Mac an duine.
24 Cha'n 'eil an deisciobul os
ceann a mhaighstir, no an seir-
bhiseach os ceann a thighearna.
25 Is leòr do'n deisciobul a bhi
mar a mhaighstir, agus do'n t-seir-
bhiseach *a bhi* mar a thighearn:
ma ghoir iad Beelsebub do fhear
an tighe, nach mò na sin *a ghoir-
eas iad e* d'a mhuinntir?
26 Uime sin, na biodh eagal
oirbh rompa: oir cha'n 'eil ni
sam bith folaichte, nach foillsich-
ear; agus an ceilt, nach aith-
nichear.
27 An ni a dh'innseas mise
dhuibh san dorchadas, labhruibh
e san t-solus: agus an ni a chluin-
neas sibh sa' chluais, searmon-
aichibh e air mullach nan tighean.
28 Agus na biodh eagal na
muinntir sin oirbh a mharbhas
an corp, ach aig nach 'eil comas
an t-anam a mharbhadh: ach gu
ma mò bhitheas eagal an Ti sin
oirbh, a's urrainn an corp agus an
t-anam a mhilleadh araon an if-
rinn.
29 Nach 'eil dà ghealbhonn air
an reiceadh air fheoirling? agus
cha tuit a h-aon diubh air an tal-
amh as eugmhais *freasdail* bhur
n-Atharsa.
30 Ach a ta eadhon fuilteine
bhur cinn uile air an àireamh.
31 Air an aobhar sin, na biodh
eagal oirbh, is fearr sibhse na mòr-
an ghealbhonn.

[1] *'nan aghaidhsan agus nan Geintilich*

32 Uime sin, ge b'e dh'aidicheas
mise am fianuis dhaoine, aidichidh
mise esan mar an ceudna am
fianuis m'Athar a ta air nèamh.
33 Ach ge b'e dh'àicheadhas
mise am fianuis dhaoine, àicheadh-
aidh mise esan am fianuis m'Athar
a ta air nèamh.
34 Na measaibh gu'n d'thàinig
mise a chur sìothchaint air an tal-
amh: cha 'n ann a chur sìoth-
chaint a thàinig mi, ach *a chur*
claidheimh.
35 Oir thàinig mi a chur duine
an aghaidh 'athar, agus na h-in-
ghin an aghaidh a màthar, agus
bean a' mhic an aghaidh a màthar-
chéile.
36 Agus is iad muinntir a
theaghlaich féin *a bhitheas* 'nan
naimhdibh do dhuine.
37 An ti a ghràdhaicheas athair
no màthair ni's mò na mise, cha'n
àiridh orm e[1]: agus an ti a
ghràdhaicheas mac no nighean os
mo cheannsa, cha'n airidh orm e:
38 Agus an ti nach glac a
chrann-ceusaidh, agus nach lean
mise, cha'n fhiu e mise.
39 An ti a gheibh 'anam, caill-
idh se e: ach an ti a chailleas
'anam air mo shonsa, gheibh se e.
40 An ti a ghabhas ribhse,
gabhaidh e riumsa; agus an ti a
ghabhas riumsa, gabhaidh e ris
an ti a chuir uaith mi.
41 An ti a ghabhas ri fàidh,
an ainm fàidh, gheibh e duais
fàidh; agus an ti a ghabhas ri
firean an ainm firein, gheibh e
duais firein.
42 Agus ge b'e bheir cupan a
dh'uisge fuar a mhàin r'a òl dh'aon
neach do na daoinibh beaga so,
an ainm deisciobuil, gu deimhin
a deirim ribh, nach caill e air chor
sam bith a dhuais.

CAIB. XI.

1 *Tha Eoin a' cur a dheisciobul a dh'ionnsuidh Chriosd.* 7 *Fianuis mu thimchioll Eoin, &c.*

1 AGUS tharladh, an uair a
chrìochnaich Iosa àitheant-
an a thabhairt d'a dhà dheiscio-
bul deug, gu'n d'imich e as sin a
theagasg agus a shearmonachadh
'nam bailtibh.
2 A nis an uair a chual Eoin
sa' phriosan gnìomhara Chriosd,
chuir e dithis d'a dheisciobluibh
d'a ionnsuidh,
3 Agus thubhairt e ris, An tusa
an ti ud a bha ri teachd, no am
bi sùil againn ri neach eile.
4 Fhreagair Iosa agus thubhairt
e riu, Imichibh agus innsibh do
Eoin na nithe a ta sibh a' cluinn-
tinn agus a' faicinn:
5 A ta na doill a' faghail[2] an
radhairc, agus na bacaich ag im-
eachd; a ta na lobhair air an glan-
adh, agus na bothair a' cluinn-
tinn, a ta na mairbh air an dùsg-
adh, agus an soisgeul air a shear-
monachadh do na bochdaibh.
6 Agus is beannaichte an ti
nach faigh oilbheum annamsa.
7 Agus air imeachd dhoibhsan
air falbh, thòisich Iosa air labhairt
ris an t-sluagh mu thimchioll
Eoin, *ag ràdh,* Ciod e an ni a
chaidh sibh a mach do'n fhàsach
a dh'fhaicinn? an i cuilc air a
crathadh le gaoith?
8 Ach ciod e an ni a chaidh
sibh a mach a dh'fhaicinn? *an* e
duine air a sgeadachadh ann an
eudach mìn? feuch, a' mhuinntir
a chaitheas eudach mìn, is ann an
tighibh nan righ a ta iad.
9 Ach ciod e an ni a chaidh
sibh a mach a dh'fhaicinn? *An* e
fàidh? seadh, a deirim ribh, agus
ni's mò na fàidh.

[1] *cha'n fhiu e mise.*—[2] *faotainn.*

10 Oir is e so an ti mu'm bheil
e sgrìobhta, Feuch, cuireamsa mo
theachdaire roimh do ghnùis, a
dh'ulluicheas do shlighe romh-
ad.
11 Gu deimhin a deirim ribh,
'nam measgsan a rugadh le
mnaibh, nach d'éirich neach a's
mò na Eoin Baiste : gidheadh, an
ti sin a's lugha an rìoghachd
nèimhe, is mò e na esan.
12 Agus o làithibh Eoin Baiste
gus a nis, a ta rìoghachd nèimhe
a' fulang ainneirt, agus luchd na
h-ainneirt 'ga glacadh le lamha-
chas-làidir.
13 Oir rinn na fàidhean uile,
agus an lagh fàidheadaireachd gu
àm Eoin.
14 Agus ma's toil leibh a
ghabhail, is e so Elias a bha ri
teachd.
15 Ge b'e aig am bheil cluasan
chum éisdeachd, éisdeadh e.
16 Ach cia ris a shamhluicheas
mise an ginealach so? Is cosmhuil
e ri cloinn a shuidheas anns a'
mhargadh[1], agus ag éigheach r'an
companachaibh,
17 Agus ag ràdh, Rinn sinne
pìobaireachd dhuibhse, ach cha
d'rinn sibhse dannsa : rinn sinne
tuireadh[2] dhuibhse, ach cha d'rinn
sibhse gul.
18 Oir thàinig Eoin ni h-ann
ag itheadh no 'g òl, agus tha iad
ag ràdh, A ta deamhan aige.
19 Thàinig Mac an duine ag
itheadh agus ag òl, agus tha iad
ag ràdh, Feuch, duine geòcach
agus pòiteir fiona, caraid chìs-
mhaor agus pheacach : ach a ta
gliocas air a fìreanachadh leis a
cloinn.
20 An sin thòisich e air ach-
mhasan a thabhairt do na bailtibh
anns am mò a rinneadh d'a oib-
ribh cumhachdach, air son nach
d'rinn iad aithreachas.
21 Is anaoibhinn duit, a Cho-
rasin; is anaoibhinn duit, a Bhet-
saida : oir nam biodh na h-oibre
cumhachdach a rinneadh ann-
aibhse, air an deanamh ann an
Tirus agus ann an Sidon, is fada
o'n a dheanadh iad aithreachas ann
an saic-eudach agus an luaith.
22 Ach a deirim ribh, Gu'm
bi staid Thiruis agus Shidoin ni's
so-iomchair' ann an là a' bhreith-
eanais, na bhitheas bhur staidse.
23 Agus thusa, a Chapernaum,
a ta air do thogail suas gu nèamh,
tilgear sìos gu h-ifrinn thu : oir
nam biodh na h-oibre cumhach-
dach a rinneadh annadsa, air an
deanamh ann an Sodom, dh'fhan-
adh e *gun a sgrios* gus an
diugh.
24 Ach a deirim ribh, gur so-
iomchair' a bhitheas e do fhear-
ann Shodoim ann an là a' bhreith-
eanais, na dhuitse.
25 Anns an àm sin fhreagair
Iosa agus thubhairt e, Bheiream
buidheachas dhuit, o Athair, a
Thighearna nèimhe agus na tal-
mhainn, air son gu d'fholuich thu
na nithe so o dhaoinibh eagnuidh
agus tuigseach, agus gu d'fhoill-
sich thu iad do leanabaibh.
26 Seadh, Athair, do bhrìgh
gu'm b'ann mar sin a bha do
dheadh thoilsa.
27 A ta na h-uile nithe air an
tabhairt thairis dhomhsa o m'Ath-
air : agus cha 'n aithne do neach
air bith am Mac, ach do'n Athair :
ni mò is aithne do neach air bith
an t-Athair, ach do'n Mhac, agus
do gach aon d'an àill leis a' Mhac
fhoillseachadh.
28 Thigibh a m'ionnsuidhse,
sibhse uile a ta ri saothair, agus

[1] *na margaibh.*—[2] *caoine.*

fuidh throm uallaich, agus bheir mise suaimhneas[1] dhuibh.

29 Gabhaibh mo chuing oirbh, agus fòghlumaibh uam, oir a ta mise macant' agus iriosal an cridhe : agus gheibh sibh fois d'ur n-anamaibh.

30 Oir a ta mo chuingse so-iomchair', agus a ta m'uallach eutrom.

CAIB. XII.

1 *A ta Criosd a' cronuchadh doille nam Phairiseach mu thimchioll brisidh na sàbaid,* 3 *le sgriobtuiribh,* 11 *le reuson,* 13 *le miorbhuil, &c.*

CHAIDH Iosa san àm sin air là na sàbaid troimh na h-achaibh arbhair, agus bha ocras air a dheisciobuil, agus thòisich iad air diasan arbhair a bhuain, agus itheadh.

2 Ach an uair a chunnaic na Phairisich so, thubhairt iad ris, Feuch, a ta do dheisciobuil a' deanamh an ni nach còir a dheanamh air là na sàbaid.

3 Agus thubhairt esan riu, Nach do leugh sibh ciod a rinn Daibhidh an uair a bha ocras air féin, agus air a' mhuinntir a bha maille ris;

4 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé, agus a dh'ith e aran na fianuis[2], nach robh ceaduichte dha féin itheadh, no dhoibhsan a bha maille ris, ach do na sagartaibh a mhàin ?

5 No nach do leugh sibh san lagh, gu bheil na sagairt anns an teampull air làithibh na sàbaid a' briseadh na sàbaid, agus iad neo-chiontach ?

6 Ach a deirimse ribh, gu bheil san ionad so neach a's mò na'n teampull.

7 Agus nam biodh fhios agaibh ciod is ciall da so, Tròcair is àill leam, agus cha 'n ìobairt, cha dìteadh sibh an dream a ta neo-chiontach.

8 Oir is e mac an duine Tighearna na sàbaid.

9 Agus air dha imeachd as sin, chaidh e steach d'an sionagog.

10 Agus feuch, bha duine ann, aig an robh làmh sheargta : agus dh'fheoruich iad dheth, ag ràdh, Am bheil e ceaduichte leigheas a dheanamh air làithibh na sàbaid? chum gu'm biodh cùis dhìtidh aca dha.

11 Agus thubhairt esan riu, Cia agaibh-sa an duine, aig am bi aon chaora, agus ma thuiteas i ann an slochd air là na sàbaid, nach beir e oirre, agus nach tog e nios i ?

12 Nach mòr ma ta is fearr duine na caora ? Uime sin, a ta e ceaduichte maith a dheanamh air làithibh na sàbaid.

13 An sin thubhairt e ris an duine, Sìn a mach do làmh : agus shìn e mach i ; agus bha i air a h-aiseag slàn, mar an *làmh* eile.

14 Ach chaidh na Phairisich a mach, agus chum iad comhairle 'na aghaidh, cionnus a dh'fheudadh iad a mhilleadh.

15 Ach an uair a thuig Iosa *so*, dh'imich e as sin : agus lean slòigh mhòr e, agus leighis e iad uile.

16 Agus thug e sparradh dhoibh chum nach deanadh iad follus e :

17 A chum gu coimhliontadh an ni a labhradh le Esaias am fàidh, ag ràdh,

18 Feuch, mo sheirbhiseach féin a thagh mi, m'aon gràdhach anns am bheil tlachd aig m'anam : cuiridh mi mo Spiorad féin air, agus nochdaidh e breitheanas do na Cinneachaibh.

[1] *fois.*—[2] *an t-aran taisbeanta.*

19 Cha dean e strì, agus cha
ghlaodh e, ni mò a chluinneas
neach air bith a ghuth air na
sràidibh.
20 Cha bhris e a' chuilc bhrùite,
agus cha mhùch e an lìon as am
bi deatach, gus an tabhair e mach
breitheanas chum buaidh.
21 Agus is ann á ainmsan a
bhitheas muinighinn aig na Cinn-
eachaibh.
22 An sin thugadh d'a ionn-
suidh duine anns an robh deamh-
an, dall agus balbh: agus shlàn-
uich se e, ionnus gu'n do labhair
am balbhan, agus gu'n robh an
dall a' faicinn.
23 Agus ghabh am pobull uile
iongantas, agus thubhairt iad,
Nach e[1] so Mac Dhaibhidh?
24 Ach an uair a chuala na
Phairisich *so*, thubhairt iad, Cha
'n'eil *am fear* so a' tilgeadh a mach
dheamhan, ach troimh Bheelse-
bub prionnsadh nan deamhan.
25 Agus thuig Iosa an smuain-
tean, agus thubhairt e riu, Gach
rìoghachd a ta roinnte 'na h-agh-
aidh féin, nìthear 'na fàsach i: a-
gus gach uile bhaile no tigh a ta
roinnte 'na aghaidh féin, cha seas e.
26 Agus ma thilgeas Satan a
mach Satan, a ta e roinnte 'na
aghaidh féin; air an aobhar sin,
cionnus a sheasas a rìoghachd?
27 Agus ma taimse troimh
Bheelsebub a' tilgeadh a mach
dheamhan, troimh cò am bheil
bhur clannsa gan tilgeadh a mach?
Uime sin, bithidh iad 'nam breith-
eanaibh oirbh:
28 Ach ma's ann le Spiorad
Dhé a ta mise a' tilgeadh a mach
dheamhan, thàinig rìoghachd Dhé
chugaibhse[2].
29 No cionnus is urrainn neach
dol do thigh duine làidir, agus air-
neis a thighe a chreachadh, mur
ceangail e air tùs an duine làidir?
agus an sin creachaidh e a thigh.
30 An ti nach 'eil leam, a ta se
a'm' aghaidh; agus an ti nach
cruinnich leam, sgapaidh e.
31 Air an aobhar sin, a deirim
ribh, Gu maithear gach peacadh
agus gach toibheum do dhaoinibh:
gidheadh, cha mhaithear toibheum
an aghaidh an Spioraid *Naoimh*
do dhaoinibh.
32 Agus ge b'e neach a labhras
focal an aghaidh Mhic an duine,
maithear dha e: ach ge b'e neach
a labhras an aghaidh an Spioraid
Naoimh, cha mhaithear dha e,
anns an t-saoghal so, no anns an
t-saoghal a ta ri teachd.
33 An dara cuid deanaibh a'
chraobh maith, agus a toradh
maith; no deanaibh a' chraobh
truaillidh, agus a toradh truaillidh:
oir is ann air a toradh a dh'aith-
nichear a' chraobh.
34 A shliochd nan nathraiche
nimhe, cionnus a dh'fheudas sibh
nithe maithe a labhairt, o a ta sibh
féin olc? oir is ann á pailteas a'
chridhe a labhras am beul.
35 Bheir duine maith a mach
nithe maithe á deadh ionmhas a
chridhe: agus bheir an droch
dhuine mach droch nithe as a
dhroch ionmhas.
36 Ach a deirim ribh, Gu'n
tabhair daoine cunntas ann an là
a' bhreitheanais air son gach focail
dhìomhain a labhras iad.
37 Oir is ann le t'fhoclaibh a
shaorar thu, agus is ann le t'fhoc-
laibh a dhìtear thu.
38 An sin fhreagair dream àr-
aidh do na sgrìobhaichean agus do
na Phairisich, ag ràdh, A mhaigh-
stir, bu mhiann leinn comhara
fhaicinn uait.

[1] *An e.*—[2] *thugaibhse.*

39 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, A ta ginealach olc agus adhaltrannach ag iarraidh comharaidh, agus cha tiubhrar comhara dhoibh, ach comhar' an fhàidh Ionais.

40 Oir mar a bha Ionas am broinn na muice-mara tri làithean agus tri oidhchean; is ann mar sin a bhitheas Mac an duine ann an cridhe na talmhainn tri làithean agus tri oidhchean.

41 Eiridh muinntir Ninebhe sa' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus dìtidh iad e; oir rinn ad aithreachas aig searmoin Ionais, agus feuch, *a ta* ni's mò na Ionas an so.

42 Eiridh ban-righinn na h-àirde deas sa' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus dìtidh si e: oir thàinig i o na h-àitibh a's iomallaiche do'n talamh a dh'éisdeachd gliocais Sholaimh; agus feuch, *a ta* ni's mò na Solamh an so.

43 An déigh do'n spiorad neòghlan dol a mach á duine, imichidh se troimh ionadaibh tioram, ag iarraidh fois, agus cha'n fhaigh e.

44 An sin their e, Pillidh mi do m' thigh as an d'thàinig mi; agus air teachd dha, gheibh e falamh, sguabta, agus deadh-mhaiseach *e*.

45 Imichidh e an sin, agus bheir e leis seachd spioraid eile a's miosa na e féin, agus théid iad a steach agus gabhaidh iad còmhnuidh an sin: agus bithidh staid dheireannach an duine sin ni's miosa na a thòiseach. Is ann eadhon mar sin a thachaireas do'n ghinealach aingidh so.

46 Agus air dha bhi fathast a' labhairt ris a' phobull, feuch, sheas a mhàthair agus a bhràithrean a muigh, ag iarraidh labhairt ris.

47 An sin thubhairt neach eigin ris, Feuch, a ta do mhàthair, agus do bhràithrean 'nan seasamh a muigh, ag iarraidh labhairt riut.

48 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ris an ti a dh'innis *so* dha, Cò i mo mhàthair? agus cò iad mo bhràithrean?

49 Agus air sìneadh a làimhe chum a dheisciobul, thubhairt e, Feuch mo mhàthair, agus mo bhràithrean.

50 Oir ge b'e neach a ni toil m'Atharsa a ta air nèamh, is e sin féin mo bhràthair, agus mo phiuthar, agus mo mhàthair.

CAIB. XIII.

3 *Cosamhlachd an t-sìoladair agus an t-sìl,* 18 *air eadar-mhìneachadh.* 24 *Cosamhlachd a' chogail,* 31 *an t-sìl-mhustaird, &c.*

AIR an là sin féin chaidh Iosa mach as an tigh, agus shuidh e ri taobh na fairge.

2 Agus chruinnich sluagh mòr d'a ionnsuidh, air chor as air dol a steach do luing dha, gu'n do shuidh e, agus sheas an sluagh uile air an tràigh.

3 Agus labhair e mòran do nithibh riu ann an cosamhlachdaibh [1], ag ràdh, Feuch, chaidh sìoladair a mach a chur *sìl.*

4 Agus ag cur *an t-sìl* da, thuit cuid dheth ri taobh an ròid, agus thàinig na h-eunlaith agus dh'ith iad e.

5 Thuit cuid air ionadaibh creagach, far nach robh mòran talmhainn aige: agus air ball dh'fhàs e suas, do bhrìgh nach robh doimhneachd talmhainn aige.

6 Ach air éirigh do'n ghréin dhothadh e, agus do bhrìgh nach robh freumh aige, shearg e as.

[1] *comhadaibh*

7 Agus thuit cuid am measg droighinn: agus dh'fhàs an droighionn suas, agus mhùch se e.

8 Ach thuit cuid eile am fearann maith, agus thug e toradh a mach, cuid a cheud uiread, cuid a thri fichead, cuid a dheich thar fhichead uiread *'s a chuireadh.*

9 Ge b'e neach aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

10 Agus thàinig na deisciobuil, agus thubhairt iad ris, C'ar son a ta thu a' labhairt riu ann an cosamhlachdaibh?

11 Fhreagair esan agus thubhairt e riu, Do bhrìgh gu'n d'thugadh dhuibhse eòlas a bhi agaibh air rùn dìomhair rìoghachd nèimhe, ach dhoibhsan ni 'm bheil so air a thabhairt.

12 Oir ge b'e neach aig am bheil, dhasan bheirear, agus bithidh aige an tuilleadh pailteis: ach ge b'e neach aig nach 'eil, uaithsan bheirear eadhon an ni a ta aige.

13 Uime sin, atainns' a' labhairt riu an cosamhlachdaibh, do bhrìgh air doibh faicinn nach faic iad, agus a' cluinntinn nach cluinn iad, agus nach tuig iad.

14 Agus anntasan a ta fàidheadaireachd Esaias air a coimhlionadh, a ta 'g ràdh, Le h-éisdeachd cluinnidh sibh, agus cha tuig sibh; agus le h-amharc chi sibh, agus cha'n aithnich sibh.

15 Oir a ta cridhe a' phobuill so air fàs reamhar, agus an cluasan mall chum éisdeachd, agus dhruid iad an sùilean; air eagal uair air bith gu'm faiceadh iad le'n sùilibh, agus gu'n cluinneadh iad le'n cluasaibh, agus gu'n tuigeadh iad le'n cridhe, agus gu'm biodh iad air an iompachadh, agus gu'n slànuichinns' iad.

16 Ach is beannaichte bhur sùilese, oir a ta iad a' faicinn agus bhur cluasa, oir a ta iad a' cluinntinn.

17 Oir a deirim ribh gu firinneach, Gu'm b' iomadh fàidh, agus firean leis am bu mhiann na nithese fhaicinn ta sibhse a' faicinn, agus nach fac siad *iad;* agus na nithese chluinntinn a ta sibhse a' cluinntinn, agus nach cual iad.

18 Eisdibh air an aobhar sin ri cosamhlachd an t-sìoladair.

19 An uair a chluinneas neach air bith focal na rìoghachd, agus nach toir e fa'near e[1], thig an droch *spiorad*, agus bheir e air falbh an ni a chuireadh 'na chridhe: is e so esan anns an do chuireadh an sìol ri taobh an ròid.

20 Ach esan a fhuair sìol ann an àitibh creagach[2], is e so an ti a chluinneas am focal, agus a ghabhas e air ball le gairdeachas;

21 Gidheadh cha'n 'eil freumh aige ann féin, ach fanaidh se rè tamuill: agus an uair a thig trioblaid no geur-leanmhuinn air son an fhocail, air ball gheibh e oilbheum.

22 Esan mar an ceudna a ghabh sìol am measg an droighinn, is e so an ti a ta cluinntinn an fhocail; agus a ta ro-chùram an t-saoghailse, agus mealltaireachd beartais a' mùchadh an fhocail, agus bithidh e gun toradh.

23 Ach an ti ud a ghabh sìol ann an deadh fhearann, is e sin an neach a ta cluinntinn an fhocail, agus 'ga thoirt fa'near, neach mar an ceudna ta giùlan toraidh, agus a ta tabhairt a mach cuid a cheud uiread, cuid a thri fichead, agus cuid eile a dheich thar fhichead uiread *'s a chuireadh.*

24 Chuir e cosamhlachd eile mach dhoibh, ag ràdh, Is cos-

[1] *nach tuig se e* —[2] *clochach.*

mhuil rìoghachd nèimhe ri duine
a chuir sìol maith 'na fhearann :
25 Agus an uair a bha daoine
nan codal, thàinig a nàmhaid agus
chuir e cogal am measg a' chruin-
eachd, agus dh'imich e roimhe.
26 Ach an uair a thàinig an
t-arbhar fuidh dhéis, agus a thug
e mach a thoradh, dh'fhoillsich
an cogal e féin mar an ceudna.
27 Agus air teachd do sheir-
bhisich fhir-an-tighe thubhairt iad
ris, A Thighearna, nach do chuir
thusa sìol maith ann ad fhear-
ann? c'àite ma seadh as an d'
fhuair e an cogal?
28 Thubhairt esan riu, Rinn
nàmhaid éigin so. Agus thubhairt
na seirbhisich ris, An àill leat
uime sin gu'n téid sinne agus
gu'n cruinnich sinn r'a chéile iad?
29 Ach thubhairt esan, Cha'n
àill; air eagal ag cruinneachadh
a' chogail duibh, gu spìon sibh an
cruineachd maille ris.
30 Leigibh leo fàs araon gus
an tig am foghara: agus an àm
an fhogharaidh their mise ris an
luchd-buanaidh, Cruinnichibh air
tùs an cogal, agus ceanglaibh e
'na cheanglachanaibh [1] chum a
losgaidh: ach cruinnichibh an
cruineachd do m' shabhal.
31 Chuir e mach cosamhlachd
eile dhoibh, ag ràdh, A ta rìogh-
achd nèimhe cosmhuil ri gràinne
do shìol mustaird, a ghabh neach
agus a chuir e 'na fhearann.
32 Ni gun amharus a's lugha
do gach uile phòr [2]: gidheadh air
fàs da, 's e a's mò do na luibhean-
aibh, agus fàsaidh e 'na chrann:
ionnus gu'n tig eunlaith an
athair, agus gu'n dean iad nid 'na
gheugaibh.
33 Cosamhlachd eile labhair e
riu: Is cosmhuil rìoghachd nèimhe
ri taois ghoirt [3], a ghabh bean agus
a dh'fholaich i an tri tomhasaibh
mine, gus an do ghoirticheadh an
t-iomlan.
34 Na nithe sin uile labhair
Iosa ris a' phobull an cosamh-
lachdaibh, agus gun chosamhlachd
cha do labhair e riu:
35 A chum gu coimhliontadh
an ni a thubhradh leis an fhàidh,
ag ràdh, Fosglaidh mi mo bheul
an cosamhlachdaibh, cuiridh mi
'n céill nithe a bha folaichte o
thòiseach an t-saoghail [4].
36 An sin chuir Iosa am pobull
air falbh, agus chaidh e steach
do'n tigh: agus thàinig a dheis-
ciobuil d'a ionnsuidh, ag ràdh,
Mìnich dhuinne cosamhlachd cog-
ail an fhearainn.
37 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e riu, An ti a chuireas
an sìol maith is e Mac an duine e
38 'S e 'm fearann an domhan:
agus is e an sìol maith clann na
rìoghachd: ach 's e an cogal clann
an droch *spioraid:*
39 'S e an nàmhaid a chuir iad
an diabhul: 's e am foghara deir-
eadh an t-saoghail: agus is iad na
buanaichean na h-aingil.
40 Agus amhuil mar a chruinn-
ichear an cogal, agus a loisgear le
teine e, is ann mar sin a bhitheas
ann an deireadh an t-saoghail so
41 Cuiridh Mac an duine 'ain-
gil uaith, agus tionailidh iad as a
rìoghachd na h-uile nithe a bheir
oilbheum, agus iadsan a ta dean-
amh aingidheachd;
42 Agus tilgidh siad iad ann
an amhuinn air dearg-lasadh: an
sin bithidh gul agus gìosgan fhia-
cal.
43 An sin dealraichidh na
fireana mar a' ghrian, ann an
rìoghachd an Athar féin. Ge b'e

[1] *thrusaichibh.*—[2] *ros.*—[3] *laibhin.*—[4] *o leagadh bunaitean domhain.*

aig am bheil cluasa chum éisd-
eachd, éisdeadh e.
44 A rìs, a ta rìoghachd nèimhe
cosmhuil ri ionmhas air fholach
am fearann: ni an déigh fhaot-
ainn, a dh'fholaich duine, agus
air sgàth a ghairdeachais air a
shon, dh'imich e agus reic e na
bha aig uile, agus cheannaich e
am fearann sin.
45 A rìs, is cosmhuil rìoghachd
nèimhe ri ceannuiche àraidh ag
iarraidh nèamhnuide maiseach:
46 Agus air amas[1] da air aon
nèamhnuid ro luachmhoir, dh'im-
ich e, agus reic e na bha aige, agus
cheannuich se i.
47 A rìs, a ta rìoghachd nèimhe
cosmhuil ri lìon air a thilgeadh
san fhairge, agus a chruinnich do
gach uile sheòrsa *éisg:*
48 Agus air dha bhi làn, tharr-
uing *na h-iasgairean* e chum na
tràighe, agus air suidh dhoibh,
chruinnich iad na *h-éisg* mhaithe
ann an soithichibh, ach thilg iad
na droch *éisg* a mach.
49 Is ann mar sin a bhitheas
ann an deireadh an t-saoghail:
théid na h-aingil a mach, agus
dealaichidh iad na droch dhaoine
á measg nam fìreanach;
50 Agus tilgidh siad iad san
àmhuinn theintich: an sin bith-
idh gul agus gìosgan fhiacal.
51 Thubhairt Iosa riu, An do
thuig sibh na nithe so uile? thu-
bhairt iad ris, Thuig, a Thighearna.
52 Agus thubhairt esan riu,
Air an aobhar sin, gach uile
sgrìobhaiche a ta fòghlumta chum
rìoghachd nèimhe, is cosmhuil e
ri fear-tighe, a bheir a mach as
'ionmhas nithe nuadh agus sean.
53 Agus thachair an uair a
chrìochnaich Iosa na cosamh-
lachda so, gu'n d'imich e as sin.
54 Agus an uair a thàinig e d'a
dhùthaich féin, theagaisg e iad
'nan sionagog, ionnus gu'n do
ghabh iad iongantas, agus gu'n
dubhairt iad, C'àit an d'fhuair am
fear so an gliocas so, agus na
feartan ud?
55 Nach e so mac an t-saoir?
nach e ainm a mhàthar Muire?
nach iad a bhràithre, Seumas,
agus Ioses, agus Simon, agus
Iudas?
56 Agus a pheathraiche, nach
'eil iad uile maille ruinn? c'àit
uime sin an d'fhuair an duine so
na nithe ud uile?
57 Agus fhuair iad oilbheum
ann. Ach thubhairt Iosa riu,
Cha'n 'eil fàidh gun urram, ach
'na dhùthaich féin, agus 'na thigh
féin.
58 Agus cha d'rinn e mòran
do oibribh cumhachdach an sin,
air son am mi-chreidimh.

CAIB. XIV.

1 *Barail Heroid mu thimchioll Chriosd.* 3 *C'ar son a chaidh an ceann a bhuntainn a dh'Eoin Baiste.* 13 *Chaidh Iosa gu ionad fàsail,* 15 *far an do bheathaich e cùig mìle fear le cùig aranaibh, agus dà iasg, &c.*

FA'N àm sin chual Herod an
Tetrach cliu Iosa,
2 Agus thubhairt e r'a sheir-
bhisich, Is e so Eoin Baiste,
dh'éirich e o na marbhaibh, is
uime sin a ta feartan air an oib-
reachadh leis.
3 Oir air glacadh Eoin do He-
rod, cheangail se e, agus thilg e
am priosan e air son Herodiais,
mnà Philip a bhràthar féin.
4 Oir thubhairt Eoin ris, Cha
'n'eil e dligheach dhuit i bhi agad.
5 Agus an uair bu mhiann leis
a chur gu bàs, bha eagal a' pho-

[1] *airmseachd.*

buill air, oir bha meas fàidh aca air.

6 Ach an uair a bha co-ainm la-breithe Heroid air a chumail, rinn nighean Herodiais dannsa 'nan làthair, agus thaitinn i ri Herod:

7 Ionnus gu'n do gheall e le mionnaibh, gu tiubhradh e dhi ge b'e air bith ni a dh'iarradh i.

8 Agus air dh'ise bhi air a teagasg le a màthair roimh laimh, thubhairt i, Tabhair dhomh an so ceann Eoin Baiste air mèis.

9 Agus bha 'n righ doilich: ach air son a mhionnan, agus na muinntir a bha 'nan suidhe aig biadh maille ris, dh'àithn e a thabhairt *di*.

10 Agus air cur *fir-marbhaidh* uaith, bhuin e a cheann a dh'Eoin anns a' phrìosan.

11 Agus thogadh a cheann air mèis, agus thugadh do'n chailin e: agus thug ise d'a màthair *e*.

12 Agus thàinig a dheisciobuil, agus thug iad an corp leo, agus dh'adhlaic iad e, agus thàinig iad agus dh'innis iad *sin* do Iosa.

13 An uair a chual Iosa *so*, chaidh e as sin air luing gu ionad fàsail air leth: agus an uair a chual am pobull *sin*, lean iad d'an cois e as na bailtibh.

14 Agus air dol a mach do Iosa, chunnaic e coimhthional mòr, agus ghabh e truas mòr dhiubh, agus shlànuich e an droing aca bha euslan.

15 Agus an uair a b'fheasgar e, thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, ag ràdh, Is àite fàsail so, agus a ta an t-àm a nis air dol seachad; cuir an sluagh air falbh, chum as gu'n téid iad do na bailtibh, agus gu'n ceannuich iad biadh dhoibh féin.

16 Ach thubhairt Iosa riu, Cha ruig iad a leas falbh; thugaibhse dhoibh r'a itheadh.

17 Agus thubhairt iad ris, Cha 'n'eil againn an so ach cùig arain[1], agus dà iasg.

18 Thubhairt esan *riu*, Thugaibh an so iad do m' ionnsuidhsa.

19 Agus dh'àithn e do'n t-sluagh suidhe sìos air an fheur, agus ghlac e na cùig arain, agus an dà iasg, agus air amharc dha suas gu nèamh, bheannaich agus bhris e, agus thug e na h-arain d'a dheisciobluibh, agus *thug* na deisciobuil do'n t-sluagh *iad*.

20 Agus dh'ith iad uile, agus shàsuicheadh iad: agus thog iad làn dà chliabh dheug do'n bhiadh bhriste, *a bha* dh'fhuighleach *aca*.

21 Agus bha iadsan a dh'ith mu thimchioll cùig mìle fear thuilleadh air mnaibh agus air cloinn.

22 Agus air ball cho-éignich Iosa a dheisciobuil gu dol an luing, agus dol roimhe do'n taobh eile, gus an cuireadh esan an sluagh air falbh.

23 Agus an uair a leig e an sluagh uaith, chaidh e suas air beinn 'na aonar a dheanamh urnuigh: agus an uair a bha am feasgar air teachd, bha e an sin 'na aonar.

24 Ach bha an long fa 'n àm sin am meadhon na fairge, air a luasgadh[2] a null agus a nall leis na tonnaibh: oir bha a' ghaoth 'nan aghaidh.

25 Agus anns a' cheathramh faire do'n oidhche, chaidh Iosa d'an ionnsuidh, ag imeachd air an fhairge.

26 Agus an uair a chunnaic na deisciobuil e 'g imeachd air an fhairge, bha iad fo bhuaireas, ag

[1] *builionna.*—[2] *tilgeadh.*

ràdh, Is spiorad a ta ann: agus ghlaodh[1] iad a mach le h-eagal.

27 Ach labhair Iosa riu air ball, ag ràdh, Biodh misneach mhaith agaibh, is mise a ta ann, na biodh eagal oirbh.

28 Agus fhreagair Peadar e agus thubhairt e, A Thighearna, ma's tu a ta ann, iarr ormsa teachd a d'ionnsuidh air na h-uisgeachaibh.

29 Agus thubhairt esan, Thig. Agus an uair a bha Peadar air teachd a nuas as an luing, dh'imich e air na h-uisgeachaibh, chum teachd gu Iosa.

30 Ach an uair a chunnaic e a' ghaoth làidir, ghabh e eagal: agus an uair a thòisich e air dol fuidh, ghlaodh e, ag ràdh, A Thighearna, fòir orm.

31 Agus air ball shìn Iosa mach a làmh, agus rug e air, agus thubhairt e ris, O thusa air bheag creidimh, c'ar son a bha thu fuidh amharus?

32 Agus an uair a chaidh iad a steach do'n luing, choisg a' ghaoth.

33 An sin thàinig iadsan a bha san luing, agus rinn iad aoradh dha, ag ràdh, Gu firinneach is tu Mac Dhé.

34 Agus an uair a chaidh iad do'n taobh eile, thàinig iad gu talamh Ghenesaret.

35 Agus an uair a fhuair luchd an àite sin fiosrachadh uime, chuir iad fios air feadh na tìre sin uile air gach taobh dhiubh, agus thug iad d'a ionnsuidh an droing sin uile a bha euslan.

36 Agus ghuidh iad air, gu feudadh iad beantuinn ri iomall 'eudaich a mhàin: agus a mheud dhiubh 's a bhean, shlànuicheadh gu h-iomlan iad.

CAIB. XV.

3 A ta Criosd a' cronuchadh nan sgrìobhaiche agus nam Phairiseach air son àitheanta Dhé a bhriseadh le 'n gnàthachadh; 11 a' teagasg nach e an ni a théid a steach do'n bheul a thruailleas an duine, &c.

AN sin thàinig sgrìobhàichean agus Phairisich o Ierusalem gu Iosa, ag ràdh,

2 C'ar son a ta do dheisciobuil a' dol an aghaidh gnàthachaidh nan sinnsear? oir cha'n ionnlaid iad an làmhan an uair a dh'itheas iad aran.

3 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibhse a' briseadh àithne Dhé le bhur gnàthachadh féin?

4 Oir thug Dia àithne, ag ràdh, Tabhair onoir do t'athair agus do d' mhàthair: agus ge b'e mhalluicheas 'athair no 'mhàthair, cuirear gu bàs e.

5 Ach their sibhse, Ge b'e neach a their r'a athair no r'a 'mhàthair, Biodh e 'na thiodhlacadh *do'n teampull* gach ni leis am feudadh tu buannachd fhaotainn uamsa.

6 Nach feum e 'athair no 'mhàthair onoruchadh. Mar sin chuir sibhse an neo-bhrigh àithne Dhé le bhur gnàthachadh féin.

7 A chealgairean, is maith a rinn Esaias fàidheadaireachd mu'r timchioll, ag ràdh,

8 A ta am pobull so a' dlùthachadh riumsa le'm beul, agus a' tabhairt onoir dhomh le'm bilibh: ach a ta an cridhe fada uam.

9 Ach is ann an dìomhanas a ta iad a' deanamh aoraidh dhomhsa, a' teagasg àitheanta dhaoine mar theagasg.

10 Agus air gairm an t-slòigh

[1] *dh'éigh.*

dha, thubhairt e riu, Eisdibh agus
tuigibh.
11 Cha'n e an ni a théid a
steach sa' bheul a shaluicheas an
duine: ach an ni a thig a mach
as a' bheul, is e so a shaluicheas
an duine.
12 An sin thàinig a dheisciobuil,
agus thubhairt iad ris, Am
bheil fhios agad gu'n do ghabh
na Phairisich oilbheum, an déigh
dhoibh na briathran ud a chluinntinn?
13 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, Gach uile luibh nach
do shuidhich m' Athair nèamhaidhse,
spìonar á bhun e.
14 Leigibh leo: is cinn-iùil
dhall nan dall iad. Agus ma
threòruicheas dall dall *eile*, tuitidh
iad araon anns a' chlais.
15 Agus fhreagair Peadar agus
thubhairt e ris, Mìnich dhuinn
an cosamhlachd sin.
16 Agus thubhairt Iosa, am
bheil sibhse fathast mar an ceudna
gun tuigse?
17 Nach 'eil sibh a' tuigsinn
fathast, ge b'e ni a théid a steach,
sa' bheul, gu'n téid e sa' broinn,
agus gu'n tilgear a mach do'n t-slochd
shalchair e?
18 Ach na nithe sin a thig a
mach as a' bheul, a ta iad a'
teachd o'n chridhe, agus is iad
sin a shaluicheas an duine.
19 Oir is ann as a' chridhe
thig droch smuainte, mortadh,
adhaltrannas, strìopachas, gaduigheachd,
fianuis bhréige, toibheum.
20 Is iad so na nithe a shaluicheas
an duine: ach itheadh le
làmhaibh gun ionnlad, cha saluich
sin an duine.
21 Agus air dol do Iosa as sin,
chaidh e gu crìochaibh Thiruis
agus Shidoin.
22 Agus feuch, thàinig bean
do *mhuinntir* Chanaain o na
crìochaibh sin, agus ghlaodh i ris,
ag ràdh, Dean tròcair orm, a
Thighearn, a Mhic Dhaibhidh; a
ta mo nighean air a buaireadh gu
truagh le deamhan.
23 Ach cha d'thug esan freagradh
sam bith dhi. Agus thàinig
a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus
dh'iarr iad air, ag ràdh, Cuir air
falbh i, oir tha i glaodhaich 'nar
déigh.
24 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, Cha do chuireadh
mise ach a chum chaorach chaillte
thighe Israeil.
25 An sin thàinig ise agus rinn
i aoradh dha, ag ràdh, A Thighearna,
cuidich leam[1].
26 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, Cha chòir aran na
cloinne a ghlacadh, agus a thilgeadh
chum nan con.
27 Agus thubhairt ise, Is fior,
a Thighearna: ach ithidh na coin
do'n sbruilleach a thuiteas o bhord
am maighstirean.
28 An sin fhreagair Iosa agus
thubhairt e rithe, O bhean, is
mòr do chreidimh: biodh dhuit
mar is toil leat. Agus rinneadh
a h-inghean slàn o 'n uair sin a
mach.
29 Agus air imeachd do Iosa
as sin thàinig e laimh ri fairge
Ghalile, agus an uair a chaidh e
suas air beinn, shuidh e sios an sin.
30 Agus thàinig mòr-shluagh
d'a ionnsuidh, agus aca maille riu
bacaich, doill, balbhain, *daoine*
ciurramach, agus mòran eile, agus
thilg iad sìos aig cosaibh Iosa iad,
agus shlànuich e iad:

[1] *fòir orm.*

31 Ionnus gu'n do ghabh an sluagh iongantas 'nuair a chunnaic iad na balbhain a' labhairt, na *daoine* ciurramach slàn, na bacaich ag imeachd, agus na doill a' faicinn: agus thug iad glòir do Dhia Israeil.

32 An sin ghairm Iosa a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus thubhairt e, A taim a' gabhail truais do 'n t-sluagh, oir dh'fhan iad maille rium a nis rè thrí làithean, agus cha 'n'eil ni air bith aca r'a itheadh: agus cha chuir mi uam 'nan trosg iad, air eagal gu fannuich iad air an t-slighe.

33 Agus thubhairt a dheisciobuil ris, Cia as a gheibheamaid na h-uiread a dh'aran san fhàsach, as bu leoir a shàsuchadh slòigh co mhòr?

34 Agus thubhairt Iosa riu, Cia lìon aran a ta agaibh? agus thubhairt iadsan, Seachd, agus beagan a dh'iasgaibh beaga.

35 Agus dh'àithn e do'n t-sluagh suidhe sìos air an làr.

36 Agus air glacadh nan seachd aran agus nan iasg dha, agus air breith buidheachais, bhris e *iad*, agus thug e d'a dheisciobluibh, agus *thug* na deisciobuil do'n t-sluagh *iad*.

37 Agus dh'ith iad uile, agus shàsuicheadh iad: agus thog iad do'n bhiadh bhriste a dh'fhàgadh làn sheachd bascaid.

38 Agus bha a' mhuinntir a dh'ith, ceithir mìle fear, thuilleadh air mnaibh agus *air* cloinn.

39 Agus air dha an sluagh a leigeadh uaith, chaidh e air luing, agus thàinig e gu crìochaibh Mhagdala.

CAIB. XVI.

1 *A ta na Phairisich ag iarraidh
comharaidh.* 6 *A ta Iosa a'
tabhairt rabhaidh d'a dheisciob-
luibh mu thimchioll droch theag-
aisg nam Phairiseach agus nan
Sadusach.* 13 *Barail an t-sluaigh
mu thimchioll Chriosd, &c.*

AGUS air teachd do na Phairisich agus do na Sadusaich 'g a dhearbhadh[1], dh'iarr iad air comhar' a nochdadh dhoibh o nèamh.

2 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, An uair is feasgar e, their sibh, *Bithidh* deadh aimsir *ann;* oir a ta an t-athar dearg.

3 Agus air maduinn, *Bithidh* droch aimsir ann an diugh; oir a ta an t-athar dearg agus dorcha. A chealgairean, is aithne dhuibh breth a thoirt air gnùis an athair, agus nach 'eil e'n comas dhuibh comharan nan aimsir a *thuigsinn?*

4 A ta ginealach aingidh agus adhaltrannach ag iarraidh comharaidh, agus cha toirear comhara dhoibh, ach comhar' an fhàidh Ionais. Agus air dha am fàgail, dh'imich e *as sin.*

5 Agus an uair a thàinig a dheisciobuil a dh'ionnsuidh na taoibh eile, dhìchuimhnich iad aran a thabhairt *leo.*

6 Agus thubhairt Iosa riu, Thugaibh an aire, agus gleidhibh sibh féin o thaois ghoirt nam Phairiseach, agus nan Sadusach.

7 Agus bha iad a' reusonachadh eatorra féin, ag ràdh, *Is ann* air son nach d'thug sinn aran *leinn.*

8 Agus air tuigsinn *sin* do Iosa, thubhairt e riu, O sibhse air bheag creidimh, c'ar son a ta sibh a' reusonachadh eadaraibh féin, *gur ann* a chionn nach d'thug sibh aran *leibh?*

9 Nach 'eil sibh fathast a' tuigsinn, no cuimhneachadh nan cùig

[1] *'ga bhuaireadh.*

aran nan cùig mìle, agus cia lìon
cliabh a thog sibh?
10 No nan seachd aran nan
ceithir mìle, agus cia lìon bascaid
a thog sibh?
11 Cionnus nach 'eil sibh a'
tuigsinn, nach ann mu aran a
thubhairt mi ribh, sibh a bhi air
bhur faicill o thaois ghoirt nam
Phairiseach, agus nan Sadusach?
12 An sin thuig iad cionnus
nach d'iarr e *orra* bhi air am faic-
ill o thaois ghoirt an arain, ach
o theagasg nam Phairiseach, agus
nan Sadusach.
13 Agus air teachd do Iosa
gu crìochaibh Chesarea Philipi
dh'fheòraich e d'a dheisciobluibh,
ag ràdh, Cò a tha daoine ag ràdh
is e Mac an duine?
14 Agus thubhairt iadsan, *Tha*
cuid *ag ràdh* Eoin Baiste, cuid
Elias, agus cuid eile Ieremais, no
aon do na fàidhibh.
15 Thubhairt esan riu, Ach cò
tha sibhse ag ràdh is mi?
16 Agus fhreagair Simon Pea-
dar agus thubhairt e, Is tusa Criosd,
Mac an Dé bheò.
17 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e ris, Is beannaichte
thusa, a Shimoin Bhar-Iona; oir
cha d'fhoillsich fuil is feoil sin
duitse, ach m' Athairse a *ta* air
nèamh.
18 Agus a deirimse riut, Gur
tusa Peadar, agus air a' charraig[1]
so togaidh mise m'eaglais: agus cha
tabhair geatan ifrinn buaidh oirre.
19 Agus bheir mi dhuit iuch-
raiche rioghachd nèimhe: agus
ge b'e ni a cheanglas tusa air
talamh, bithidh e ceangailte air
nèamh; agus ge b'e ni a dh'fhuasg-
las tusa air talamh, bithidh e fuasg-
ailte air nèamh.
20 An sin dh'àithn e d'a dheis-
ciobluibh gun iad a dh'innseadh
do neach air bith, gu'm b'esan
Iosa an Criosd.
21 O'n àm sin a mach thòisich
Iosa air a nochdadh d'a dheisciob-
luibh, gu'm b' éigin dasan dol
suas gu Ierusalem, agus mòran
do nithibh fhulang o na seanair-
ibh, agus na h-àrd-shagartaibh,
agus na sgrìobhaichibh, agus a
bhi air a chur gu bàs, agus a bhi
air a thogail suas air an treas là.
22 Agus ghabh Peadar e, agus
thòisich e air achmhasan a thabh-
airt dha, ag ràdh, Gu ma fada sin
uaitse, a Thighearna; cha tachair
sin duitse.
23 Ach air tionndadh dhasan,
thubhairt e ri Peadar, Imich air
mo chùl, a Shatain, is oilbheum
dhomh thu: oir cha'n'eil spéis
agad do nithibh Dhé, ach do nith-
ibh dhaoine.
24 An sin thubhairt Iosa r'a
dheisciobluibh, Ma's àill le neach
air bith teachd a'm' dhéighse.
àicheadhadh se e féin, agus tog-
adh e air a chrann-ceusaidh, agus
leanadh e mise.
25 Oir ge b'e neach le'm b'àill
'anam a ghleidheadh, caillidh se
e; agus ge b'e neach a chailleas
'anam air mo sgàthsa, gheibh se e.
26 Oir ciod an tairbhe a ta ann
do dhuine, ge do chosnadh e an
saoghal uile, agus 'anam féin a
chall? no ciod i a' mhalairt[2] a
bheir duine air son 'anama?
27 Oir thig Mac an duine ann
an glòir 'Athar, maille r'a aing-
libh; agus an sin bheir e do gach
neach a réir a ghnìomhara.
28 Gu deimhin a deirim ribh,
Gu bheil cuid do'n droing a ta'nan
seasamh an so, nach blais bàs, gus
am faic iad Mac an duine a' teachd
'na rioghachd féin.

[1] *petra, Gr.*—[2] *iomlait.*

CAIB. XVII.

1 *Atharrachadh agus dealrachadh crutha Iosa.* 14 *A ta se a' slànuchadh an leinibh air an robh an tuiteamas,* 22 *ag inseadh fhulangais roimh-laimh,* 24 *agus ag ìocadh na cìse.*

AGUS an déigh shè laithean, ghabh Iosa Peadar, agus Seumas, agus Eoin a bhràthair, agus threòruich e iad air leth gu beinn àrd;

2 Agus dh'atharraicheadh a chruth 'nan làthair, agus dhealraich 'aghaidh mar a' ghrian, agus rinneadh 'eudach geal mar an solus.

3 Agus feuch, chunncas leo[1] Maois agus Elias a' comhradh ris.

4 An sin fhreagair Peadar, agus thubhairt e ri Iosa, A Thighearn, is maith dhuinne bhi 'n so: ma's àill leatsa, deanamaid tri bothain[2] an so; aon duitse, aon do Mhaois, agus aon do Elias.

5 Air dha bhi fathast a' labhairt, feuch, thilg neul soillseach sgàile orra: agus feuch, guth as an neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhachsa, anns am bheil mo mhòr thlachd, éisdibh ris.

6 Agus an uair a chuala na deisciobuil *so*, thuit iad air an aghaidh, agus ghabh iad eagal ro mhòr.

7 Agus thàinig Iosa agus bhean e riu, agus thubhairt e, Eiribh, agus na biodh eagal oirbh.

8 Agus an uair a thog iad suas an sùilean, cha 'n fhac iad neach air bith, ach Iosa 'na aonar.

9 Agus an àm dhoibh teachd a nuas o'n bheinn, thug Iosa àithne dhoibh, ag ràdh, Na innsibh do neach air bith an ni a chunnaic sibh, gus an éirich Mac an duine o na marbhaibh.

10 Agus dh'fhèoraich a dheisciobuil dheth, ag ràdh, C'ar son ma seadh a their na sgrìobhaichean, gur éigin Elias a theachd air tùs?

11 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Thig Elias gu firinneach air tùs, agus aisigidh e na h-uile nithe:

12 Ach a deirimse ribh, Gu'n d'thàinig Elias a cheana, agus cha d'aithnich iad e, ach rinn iad gach ni bu toil leo ris: is ann mar sin mar an ceudna a dh'fhulaingeas Mac an duine uatha.

13 An sin thuig na deisciobuil gu'm b'ann mu Eoin Baiste a labhair e riu.

14 Agus an uair a thàinig iad chum an t-sluaigh, thàinig duine *àraidh* d'a ionnsuidh, a' tuiteam air a ghlùinibh dha, agus ag ràdh,

15 A Thighearna, dean tròcair air mo mhac, oir a ta e gu tinn leis an tuiteamas[3], agus is mòr an cràdh a ta e a' fulang: oir a ta e gu minic a' tuiteam san teine, agus gu tric san uisge.

16 Agus thug mi e dh'ionnsuidh do dheisciobul, agus cha b'urrainn iad a leigheas.

17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, A ghinealaich neochreidich, agus choirbte, cia fhad a bhitheas mi maille ribh? cia fhad a dh'fhulaingeas mi sibh? thugaibh a m' ionnsuidhse an so e.

18 Agus chronuich Iosa an deamhan, agus dh'imich e as: agus shlànuicheadh an leanabh o'n uair sin a mach.

19 An sin an uair a thàinig na deisciobuil chum Iosa fa leth,

[1] *dh'fhoillisicheadh doibh.*—[2] *pàilliuna.*—[3] *tuiteamach.*

thubhairt iad, C'ar son nach b'ur-
rainn sinne a thilgeadh a mach?
20 Agus thubhairt Iosa riu,
Air son bhur mi-chreidimh: oir
gu firinneach a deirim ribh, Nam
biodh agaibh creidimh mar ghràin-
ne mustaird, theireadh sibh ris
a' bheinn so, Atharraich as so an
sud, agus dh'atharraicheadh i;
agus cha bhiodh ni air bith eu-co-
masach dhuibh.
21 Gidheadh, cha téid a' ghnè
so mach, ach là h-urnuigh agus
le trosgadh.
22 Agus am feadh a bha iad a'
fantuinn ann an Galile, thubhairt
Iosa riu, Bithidh Mac an duine
air a bhrath thairis do làmhaibh
dhaoine:
23 Agus marbhaidh siad e, ach
an treas là éiridh e: Agus bha
iadsan ro bhrònach.
24 Agus air teachd dhoibh do
Chapernaum, thàinig luchd togail
na cìse gu Peadar, agus thubhairt
iad *ris*, Nach 'eil bhur maighstirse
ag ìocadh na cìse?
25 Thubhairt esan, A ta. Agus
an uair a chaidh e steach do'n
tigh, labhair Iosa ris air tùs, ag
ràdh, Ciod i do bharailsa, a Shi-
moin? cia uaith a ta righre na
talmhainn a' togail càine no cìse?
An ann o'n cloinn féin, no o choig-
rich?
26 Thubhairt Peadar ris, O
choigrich. Thubhairt Iosa ris-
san, Air an aobhar sin a ta a'
chlann saor.
27 Gidheadh chum nach tug-
amaid oilbheum dhoibh, imichsa
chum na fairge, agus tilg dubhan
innte, agus tog an ceud iasg a thig
a nìos: agus air fosgladh a bheoil
duit, gheibh thu bonn airgid; sin
gabh, agus tabhair dhoibh air mo
shonsa, agus air do shon féin.

CAIB. XVIII.

1 *A ta Criosd a' toirt àithne do dheisciobluibh bhi ùmhal agus neochronail, 7 oilbheum a sheachnadh, agus gun iad a dheanamh tàir air cloinn bhig, &c.*

ANNS an àm sin féin thàinig
na deisciobuil chum Iosa,
ag ràdh, Cò is mò ann an riogh-
achd nèimhe?
2 Agus air do Iosa leanabh
beag a ghairm chuige, chuir e
'nam meadhon e,
3 Agus thubhairt e, Gu firinn-
each a deirim ribh, Mur iom-
paichear sibh, agus mur bi sibh
mar leanabana, nach téid sibh
a steach do rioghachd nèimhe.
4 Air an aobhar sin ge b'e
dh'ìslicheas e féin mar an leanab-
an so, 'se sin féin is mò ann an
rioghachd nèimhe.
5 Agus ge b'e ghabhas aon
leanaban d'a leithid so ann am
ainmsa, gabhaidh e mise.
6 Agus ge b'e neach a bheir
oilbheum dh'aon neach do'n
mhuinntir bhig so a ta creidsinn
annamsa, b'fhearr dha gu'm biodh
cloch-mhuilinn air a crochadh r'a
mhuineal, agus gu'm biodh e air
a bhàthadh ann an doimhne na
fairge.
7 Is an-aoibhinn do'n t-saoghal
air son oilbheuman: oir is éigin
do oilbheumaibh teachd; ach is
an-aoibhinn do'n duine sin troimh
an tig an t-oilbheum.
8 Uime sin, ma bheir do làmh
no do chos aobhar oilbheim[2]
dhuit, gearr dhiot iad, agus tilg
uait *iad:* is fearr dhuit dol a steach
do'n bheatha air leth chois no air
leth làimh, na dà làimh no dà
chois a bhi agad, is tu bhi air do
thilgeadh anns an teine shiorruidh.
9 Agus ma bheir do shùil

[1] *tuislidh.*

aobhar oilbheim dhuit, spìon asad
i, agus tilg uait *i:* is fearr dhuit
dol a steach chum na beatha air
leth shùil, na dà shùil a bhi agad
agus thu bhi air do thilgeadh ann
an teine ifrinn.
10 Thugaibh an aire nach dean
sibh tarcuis air aon neach do'n
mhuinntir bhig so; oir a deirimse
ribh, gu bheil an aingilsan air
nèamh a' faicinn a ghnàth gnùis
m'Atharsa, a *ta* air nèamh.
11 Oir thàinig Mac an duine a
shaoradh an ni sin a bha caillte.
12 Ciod is barail dhuibhse? ma
bhitheas aig duine ceud caora,
agus gu'n téid aon diubh air
seacharan, nach fàg e na naoi
caoraich dheug agus ceithir fich-
ead air na beanntaibh, agus nach
téid e dh'iarraidh *na caorach*
a chaidh air seacharan?
13 Agus ma tharlas da gu'm
faigh e i, gu deimhin a deirim
ribh, Gu'n dean e tuilleadh gaird-
eachais air son *na caorach sin,* na
air son nan naoi caorach dheug
agus ceithir fichead, nach deach-
aidh air seacharan.
14 Mar so cha'n e toil bhur
n-Atharsa a ta air nèamh, gu'n
rachadh aon neach do'n mhuinn-
tir bhig so a chall.
15 Uime sin, ma pheacaicheas
do bhràthair a'd' aghaidh, imich
agus innis a lochd dha[1] eadar thu
féin agus esan a mhàin: ma
dh'éisdeas e riut, choisinn thu do
bhràthair.
16 Ach mur éisd e *riut,* tabh-
air leat aon no dithis eile, chum
gu'm bi gach ni air a dheanamh
seasmhach am beul dithis no triùir
a' dh'fhianuisibh.
17 Agus ma dhiultas e iadsan
éisdeachd, innis do'n eaglais e:
ach ma dhiultas e'n eaglais éisd-
eachd, biodh e dhuit mar Ghein-
tileach, agus *mar* chìs-mhaor.
18 Gu deimhin a deirim ribh,
Ge b'e air bith nithe a cheanglas
sibhse air talamh, bithidh iad
ceangailte air nèamh: agus ge
b'e air bith nithe a dh'fhuasglas
sibhse air talamh, bithidh iad
fuasgailte air nèamh.
19 A rìs a deirim ribh, Ma
choirdeas dithis agaibh air talamh
mu thimchioll aon ni a dh'iarras
iad, nithear *so* dhoibh le m' Ath-
airsa a ta air nèamh.
20 Oir ge b'e àit am bheil
dithis no triuir air an cruinn-
eachadh an ceann a chéile a'm'
ainmse, a ta mise an sin 'nam
meadhon.
21 Air dol do Pheadar d'a ionn-
suidh san àm sin, thubhairt e, A
Thighearna, cia minic a pheac-
aicheas mo bhràthair a'm' agh-
aidh, agus a mhaitheas mhi dha? *An
ann* gu ruig an seachdamh uair?
22 Thubhairt Iosa ris, Ni abram
riut, gus an seachdamh uair, ach gu
deich agus tri fichead seachd uaire.
23 Air an aobhar sin is cos-
mhuil rioghachd nèimhe ri righ
àraidh le 'm b'àill cunntas a dhean-
amh r'a sheirbhisich.
24 Agus an uair a thòisich e
air cunntas a dheanamh, thugadh
aon d'a ionnsuidh air an robh aige
deich mìle talann.
25 Ach do bhrìgh nach robh
aige ni leis an dìoladh e, dh'àithn
a thighearn e féin, agus a bhean,
agus a chlann, agus na h-uile nithe
a bha aige a reiceadh, agus dìol-
adh a dheanamh.
26 Air an aobhar sin thuit an
seirbhiseach sin sìos, agus rinn e
umhlachd dha, ag ràdh, A Thigh-
earn dean foighidinn rium, agus
ìocaidh mi dhuit an t-iomlan.

[1] *tagair ris.*

27 An sin air do thighearn an òglaich sin truas mòr a ghabhail dheth, leig e a chead da, agus mhaith e na fiacha dha.

28 Ach an uair a chaidh an seirbhiseach sin féin a mach, fhuair e aon d'a choimh-sheirbhisich air an robh aige ceud peghinn: agus chuir e làmh ann, agus rug e air sgornan *air*, ag ràdh, Ioc dhomh na bheil agam ort.

29 Agus thuit a choimh-sheirbhiseach sìos aig a chosaibh, agus ghuidh e air, ag ràdh, Dean foighidinn rium, agus ìocaidh mi dhuit an t-iomlan.

30 Agus cha b'àill leis-san *sin:* ach dh'imich e agus thilg e am priosan e, gus an ìocadh e na fiacha.

31 Agus an uair a chunnaic a choimh-sheirbhisich na nithe a rinneadh, bha iad ro dhoilich, agus thàinig iad, agus dh'fhoillsich iad d'an tighearn gach ni a rinneadh.

32 An sin air d'a thighearn a ghairm, thubhairt e ris, A dhroch sheirbhisich, mhaith mi dhuit na fiachan ud uile, do bhrìgh gu'n do chuir thu impidh orm.

33 Nach bu chòir dhuitse mar an ceudna tròcair a dheanamh air do choimh-sheirbhiseach féin, amhuil mar a rinn mise tròcair ortsa?

34 Agus air gabhail feirge d'a thighearn, thug e do na ceusadairibh e, gus an ìocadh e fhiachan uile dha.

35 Agus mar sin ni m'Athair nèamhaidh ribhse, mur maith gach aon agaibh o bhur cridhibh d'a bhràthair an cionta.

CAIB. XIX.

2 A ta Criosd a' slànuchadh na muinntir a bha tinn, 3 a' freagairt nam Phairiseach mu thimchioll dealachaidh, 10 a' nochdadh c' uin a ta am pòsadh feumail, 13 a' gabhail ri cloinn bhig, &c.

AGUS tharladh[1], an uair a chrìochnuich Iosa na briathrasa, gu'n d'imich e o Ghalile, agus thàinig e gu crìochaibh Iudea, air an taobh thall do Iordan:

2 Agus lean sluagh mòr e, agus shlànuich e iad an sin.

3 Thàinig na Phairisich mar an ceudna, d'a ionnsuidh 'ga dhearbhadh[2], agus ag ràdh ris, Am bheil e ceadaichte do dhuine a bhean a chur uaith air gach uile aobhar?

4 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Nach do leugh sibh, An ti a rinn air tùs *iad*, gu'n d'rinn e iad fear agus bean?

5 Agus thubhairt e, Air an aobhar so fàgaidh duine 'athair agus a mhàthair, agus dlùth-leanaidh e r'a mhnaoi: agus bithidh iad araon 'nan aon fheoil.

6 Air an aobhar sin cha dithis iad ni's mò, ach aon fheoil. Uime sin, an ni a cheangail Dia, na sgaoileadh duine.

7 Thubhairt iad ris, C'ar son ma seadh a dh'àithn Maois litir-dhealaich a thabhairt *dhi*, agus a cur air falbh?

8 Thubhairt esan riu, Dh'fhulaing Maois dhuibhse air son cruais bhur cridhe, bhur mnài a chur uaibh: ach cha robh e mar sin o thùs.

9 Agus a deirimse ribh, Ge b'e chuireas uaith a bhean, ach air son strìopachais, agus a phòsas bean eile, a ta e a' deanamh adhaltrannais: agus ge b'e neach a phòsas ise a chuireadh air falbh, a ta e a' deanamh adhaltrannais.

10 Thubhairt a dheisciobuil ris, Ma's e sin cor an fhir r'*a* mhnaoi,

[1] *thachair.*—[2] *'ga bhuaireadh.*

cha 'n'eil am pòsadh maith r'a
dheanamh.
11 Ach thubhairt esan riu, Cha
'n'eil na h-uile dhaoine comasach
air a' chainnt so a ghabhail, ach
iadsan d'an d'thugadh e.
12 Oir a ta cuid 'nan caillteanaich,
a rugadh mar sin o bhroinn
am màthar: agus a ta cuid do
chaillteanaich ann, a rinneadh
'nan caillteanaich le daoinibh:
agus a ta caillteanaich ann, a rinn
iad féin 'nan caillteanaich air
son rìoghachd nèimhe. Ge b'e
neach a ta comasach air a ghabhail
chuige, gabhadh se *e*.
13 An sin thugadh clann bheag
d'a ionnsuidh, chum gu cuireadh
e a làmhan orra, agus gu'n deanadh
e urnuigh; agus chronuich
na deisciobuil iad.
14 Ach thubhairt Iosa, Fulaingibh
do na leanabaibh, agus na
bacaibh dhoibh teachd a m'ionnsuidh:
oir is ann d'an leithidibh
sin a ta rìoghachd nèimhe.
15 Agus an déigh dha a làmhan
a chur orra, dh'imich e as sin.
16 Agus feuch, thàinig neach
agus thubhairt e ris, A mhaighstir
mhaith, ciod am maith a
dheanam chum gu faigh mi a'
bheatha mhaireannach?
17 Agus thubhairt esan ris,
C'ar son a ghoireadh tu maith
dhiomsa? cha *'n'eil* aon neach
maith ach a h-aon, *eadhon* Dia:
ach ma's àill leat dol a steach
chum na beatha, coimhid[1] na
àitheanta.
18 Thubhairt esan ris, Cia iad?
agus thubhairt Iosa, Na dean
mortadh. Na dean adhaltrannas.
Na goid. Na toir fianuis bhréige.
19 Tabhair onoir do t'athair, agus
do d'mhàthair: agus, Gràdhaich
do choimhearsnach mar thu féin.
20 Thubhairt an t-òganach ris,
Choimhid mi iad sin uile o
m'òige: ciod a ta dh'uireasbhuidh
orm fathast?
21 Thubhairt Iosa ris, Ma's
àill leat bhi coimhlionta, imich,
reic na bheil agad, agus tabhair
do na bochdaibh, agus gheibh thu
ionmhas air nèamh: agus thig,
agus lean mise.
22 Ach an uair a chual an t-òganach
na briathra sin, dh'fhalbh
e gu brònach: oir bha mòr shaoibhreas
aige.
23 An sin thubhairt Iosa r'a
dheisciobluibh, Gu firinneach a
deirim ribh, gu bheil e cruaidh
air duine saoibhir dol a steach do
rìoghachd nèimhe.
24 Agus a rìs a deirim ribh,
Gur usadh do chàmhal dol troimh
chrò snàthaid, na do dhuine
saoibhir dol a steach do rìoghachd
Dhé.
25 Agus air cluinntinn *so* d'a
dheisciobluibh, ghabh iad ioongantas
mòr, ag ràdh, Cia ma seadh
an neach a dh'fheudas a bhi air a
shaoradh?
26 Ach air amharc do Iosa orra,
thubhairt e riu, Do dhaoinibh a
ta so eu-comasach, ach do Dhia a
ta na h-uile nithe comasach.
27 An sin fhreagair Peadar,
agus thubhairt e ris, Feuch, thréig
sinne na h-uile *nithe*, agus lean
sinn thusa; air an aobhar sin, ciod
a gheibh sinn?
28 Agus thubhairt Iosa riu, Gu
deimhin a deirim ribh, sibhse a
lean mise anns an ath-ghineamhuin,
an trà shuidheas Mac an
duine air caithir a ghlòire féin,
gu'n suidh sibhse mar an ceudna
air dà chaithir dheug, a' tabhairt
breth air dà thréibh dheug Israeil.
29 Agus ge b'e neach a thréig

[1] *gléidh.*

tighean, no bràithrean, no peathraichean, no athair, no màthair, no bean-phòsda, no clann, no fearann air sgàth m'ainmese, gheibh e a' cheud uiread, agus a' bheatha mhaireannach mar oighreachd.

30 Ach a ta mòran air thoiseach a bhitheas air dheireadh; agus air dheireadh, *a bhitheas* air thoiseach.

CAIB. XX.

1 *A ta Criosd, le cosamhlachd air a ghabhail o luchd saoithreach ann an gàradh fìona, a' dearbhadh nach 'eil Dia fuidh fhiachaibh do dhuine air bith;* 17 *a' roimhinnseadh a bhàis, &c.*

OIR is cosmhuil rìoghachd nèimhe ri fear-tighe, a chaidh a mach moch air mhaduinn a thuarasdalachadh luchd oibre d'a ghàradh fìona[1].

2 Agus an déigh dha cordadh ris an luchd oibre air pheghinn *Romhanaich* san là, chuir e g'a ghàradh fìona iad.

3 Agus an uair a chaidh e mach timchioll na treas uaire, chunnaic e droing eile 'nan seasamh dìomhanach air a' mhargadh.

4 Agus thubhairt e riu, Imichibhse mar an ceudna do'n ghàradh fhìona, agus ge b'e ni a bhitheas ceart, bheir mi dhuibh e. Agus dh'imich iad.

5 An uair a chaidh e mach a rìs timchioll na seathadh agus na naothadh uaire, rinn e mar an ceudna.

6 Agus an uair a chaidh e mach mu thimchioll na h-aon uaire deug, fhuair e dream eile 'nan seasamh dìomhanach, agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh 'nur seasamh an so feadh an là dìomhanach?

7 Thubhairt iad ris, A chionn nach do thuarasdalaich duine air bith sinn. Thubhairt esan riu, Imichibhse mar an ceudna do'n ghàradh fhìona, agus ge b'e ni a ta ceart, gheibh sibh *e*.

8 Agus air teachd do'n fheasgar, thubhairt tighearn a' ghàraidh fhìona sin r'a stiùbhard[2], Gairm an luchd oibre, agus tabhair dhoibh an tuarasdal, a' tòiseachadh o 'n droing *a thàinig* fa dheireadh gu ruig na ceud *daoine*.

9 Agus an uair a thàinig iadsan *a thuarasdalaicheadh* mu thimchioll na h-aon uaire deug, fhuair gach duine dhiubh peghinn.

10 Ach an uair a thàinig an ceud dream, shaoil iadsan gu'm faigheadh iad ni bu mhò; ach fhuair gach aon diubh mar an ceudna peghinn.

11 Agus air dhoibh fhaotainn, rinn iad gearan an aghaidh fhiran-tighe.

12 Ag ràdh, An dream sin *a thàinig* fa dheireadh, cha d'rinn iad *obair* ach aon uair, agus rinn thu iad ionnan agus sinne, a dh'iomchair uallach[3] agus teas an là.

13 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ri fear dhuibh, A charaid, cha 'n'eil mi a' deanamh eucoir ort: nach do choird thu rium air pheghinn?

14 Tog leat do chuid féin agus imich romhad: 's i mo thoilsa a thabhairt do'n ti so *a thàinig* fa dheireadh, mar *a thug mi* dhuitse.

15 Nach 'eil e ceadaichte dhomhsa an ni a's toil leam a dheanamh ri m' chuid féin? am bheil do shùilse olc, air son gu bheil mise maith?

16 Mar sin bithidh an droing dheireannach air thoiseach, agus an droing *a ta* air thoiseach air dheireadh: oir a ta mòran air an

[1] *fhìon-lios.*—[2] *fhear-riaghlaidh.*—[3] *eallach*

gairm, ach beagan air an taghadh.

17 Agus ag dol do Iosa suas gu Ierusalem, thug e an dà dheisciobul deug leis fa leth anns an t-slighe, agus thubhairt e riu,

18 Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Ierusalem, agus bithidh Mac an duine air a bhrath thairis do na h-àrd-shagartaibh, agus do na sgrìobhaichibh, agus dìtidh iad chum bàis e.

19 Agus bheir iad thairis e do na Cinnich chum fanoid a dheanamh *air*, agus *chum a* sgiursadh, agus *a* cheusadh: ach an treas là éiridh e a rìs.

20 An sin thàinig d'a ionnsuidh màthair cloinne Shebede, maille r'a mic, a' tabhairt aoraidh *dha*, agus ag iarraidh ni àraidh air.

21 Agus thubhairt esan rithe, Ciod a b'àill leat? Thubhairt i ris, Abair[1] gu'n suidh iad so mo dhithis mhac, fear *aca* air do làimh dheis, agus fear eile air do làimh chlì, a'd' rìoghachd.

22 Ach fhreagair Iosa agus thubhairt e, Cha 'n'eil fhios agaibh ciod a ta sibh ag iarraidh. Am bheil sibh comasach air a' chupan sin òl a dh'òlas mise, agus a bhi air bhur baisteadh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise? Thubhairt iad ris, A ta sinn comasach.

23 Agus thubhairt esan riu, Olaidh sibh gu deimhin do m' chupansa, agus baistear sibh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise: ach suidhe air mo làimh dheis agus chlì, cha leamsa *sin* a thabhairt, ach *dhoibhsan* d' am bheil e air ulluchadh le m' Athairse.

24 Agus air cluinntinn *so* do'n deichnear, bha iad diombach air an dithis bhràithre.

25 Ach ghairm Iosa iad d'a ionnsuidh agus thubhairt e, A ta fhios agaibh gu bheil aig prionnsaibh nan Cinneach tighearnas orra, agus gu bheil aig *an* daoinibh mòra smachd orra.

26 Ach mar sin cha bhi e 'nur measgsa: ach ge b'e neach le'm b'àill a bhi mòr 'nur measg, biodh e dhuibh 'na fhear-frithealaidh.

27 Agus ge air bith le'm b'àill toiseach a bhi aige ann bhur measg, biodh esan 'na sheirbhiseach dhuibh:

28 Amhuil mar nach d'thàinig Mac an duine chum gu'n deantadh frithealadh dha, ach a dheanamh frithealaidh, agus a thabhairt 'anama féin mar éiric air son mhòran.

29 Agus ag dol a mach dhoibh á Iericho, lean sluagh mòr e.

30 Agus feuch, dithis do dhaoinibh dalla, a bha 'nan suidhe ri taobh na slighe, 'nuair a chual iad gu'n robh Iosa a' dol seachad, ghlaodh iad, ag ràdh, Dean tròcair oirnne, a Thighearn, a Mhic Dhaibhidh.

31 Agus chronuich an sluagh iad, chum gu'm biodh iad 'nan tosd: ach is mòid a ghlaodh iadsan, ag ràdh, Dean tròcair oirnn, a Thighearn, a Mhic Dhaibhidh.

32 Agus sheas Iosa, agus ghairm e iad, agus thubhairt e, Ciod is àill leibh mise a dheanamh dhuibh?

33 Thubhairt iadsan ris, A Thighearn, ar sùilean a bhi air am fosgladh.

34 Agus ghabh Iosa truas dhiubh, agus bhean e r'an sùilibh: agus air ball thàinig radharc d'an sùilibh, agus lean iad e.

[1] *Deònuich.*

CAIB. XXI.

1 *A ta Iosa a' marcachd gu Ierusalem air asail,* 12 *a' tilgeadh a mach an luchd reic' agus ceannachd as an teampull,* 17 *a' mallachadh a' chroinn-fhìge, &c.*

AGUS an uair a dhruid iad ri
Ierusalem, agus a thàinig
iad gu Betphage, gu sliabh nan
crann-ola, an sin chuir Iosa dithis
d'a dheisciobluibh uaith,
2 Ag ràdh riu, Rachaibh do'n
bhaile *a ta* thall fa'r comhair, agus
air ball gheibh sibh asal ceangailte
ann, agus loth maille rithe:
fuasglaibh, agus thugaibh a m'ionnsuidhse
iad.
3 Agus ma labhras aon duine
ni air bith ribh, abraibh, Gu bheil
feum aig an Tighearn orra; agus
cuiridh e uaith air ball iad.
4 Rinneadh na nithe so uile,
chum gu 'n coimhliontadh an ni
a thubhradh leis an fhàidh, ag
ràdh,
5 Innsibh do nighean Shioin,
Feuch, a ta do Righ a' teachd a
d' ionnsuidh gu ciùin, is e 'na
shuidhe air asail, agus air loth[1]
mac na h-asail.
6 Agus dh'imich na deisciobuil,
agus rinn iad mar a dh'àithn Iosa
dhoibh,
7 Agus thug iad an asal agus
an loth leo, agus chuir iad am
falluingean[2] orra, agus chuir iad
esan 'na shuidhe air am muin.
8 Agus sgaoil mòr-shluagh am
falluingean air an t-slighe; agus
ghearr droing eile geuga do na
crannaibh, agus leag iad air an
t-slighe *iad.*
9 Agus thog an sluagh a bha
roimhe agus 'na dhéigh iolach, ag
ràdh, Hosanna do Mhac Dhaibhidh:
beanaichte gu robh an Ti a
thig ann an ainm an Tighearna:
hosanna anns na h-àrdaibh.
10 Agus air dol dhasan a steach
do Ierusalem, ghluaiseadh am baile
uile, ag ràdh, Cò e so?
11 Agus thubhairt an sluagh,
Is e so Iosa am fàidh o Nasaret
Ghalile.
12 Agus chaidh Iosa a steach
do theampull Dé, agus thilg e
mach iadsan uile a bha reic agus
a' ceannach anns an teampull,
agus thilg e buird luchd malairt[3]
an airgid thairis, agus caithriche
luchd reicidh nan columan,
13 Agus thubhairt e riu, A ta
e sgrìobhta, Goirear tigh urnuigh
do m' thigh-sa, ach rinn sibhse 'na
gharaidh luchd-reubainn[4] e.
14 Agus thàinig na doill agus
na bacaich d'a ionnsuidh anns an
teampull, agus shlànuich e iad.
15 Agus an uair a chunnaic na
h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean
na gnìomharan iongantach
a rinn e, agus a' chlann a'
glaodhaich san teampull, agus ag
ràdh, Hosanna do Mhac Dhaibhidh,
bha corruich mhòr orra.
16 Agus thubhairt iad ris, An
cluinn thu ciod a ta a' mhuinntir
sin ag ràdh? Agus thubhairt Iosa
riu, A ta mi cluinntinn; nach do
leugh sibhse riamh, A beul nan
naoidh agus nan cìochran choimhlion
thu moladh?
17 Agus an uair a dh'fhàg e
iad, chaidh e mach as a' bhaile gu
Betani, agus dh'fhan e an sin.
18 Agus ag pilleadh dha chum
a' bhaile air mhaduinn, bha ocras
air.
19 Agus air dha crann-fìge
fhaicinn air an t-slighe, thàinig
e d'a ionnsuidh, agus cha d'fhuair
e ni air bith air, ach duilleach a

[1] *biorraiche.*—[2] *eudach uachdair.*—[3] *iomlait.*—[4] *'na uaimh chreachadairean, 'na shlochd mheirleach.*

mhàin ; agus thubhairt e ris, Nar
fhàsadh toradh o so suas gu bràth
ort. Agus chrìon an crann-fìge
air ball.
20 Agus an uair a chunnaic na
deisciobuil e, ghabh iad iongan-
tas, ag ràdh, Cia luath a shearg
an crann-fìge as ?
21 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Gu deimhin a
deirim ribh, ma bhitheas creidimh
agaibh, agus nach bi sibh fuidh
amharus, cha 'n e mhàin gu'n
dean sibh an ni *a rinneadh* do'n
chrann-fhìge, ach mar an ceudna
ma their sibh ris a' bheinn so,
Togar thu, agus tilgear san fhairge
thu, bithidh e deanta :
22 Agus ge b'e air bith nithe a
dh'iarras sibh ann bhur n-urnuigh,
ma chreideas sibh, gheibh sibh iad.
23 Agus an uair a thàinig e
do'n teampull, thàinig na h-àrd-
shagairt agus seanairean a' phob-
uill d'a ionnsuidh, agus e a' teag-
asg, ag ràdh *ris*, Ciod e an t-ùgh-
darras troimh am bheil thusa a'
deanamh nan nithese ? agus cò
thug an cumhachd so dhuit ?
24 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Feòraichidh mise
mar an ceudna aon ni dhibhse,
agus ma dh'innseas sibh dhomh e,
innsidh mise dhuibhse air mhodh
ceudna cia an t-ùghdarras troimh
an deanam na nithese.
25 Baisteadh Eoin, cia as a
thàinig e ? O nèamh, no o dhaoin-
ibh ? Ach reusonaich iadsan 'nam
measg féin, ag ràdh, Ma their
sinn, O nèamh, their esan ruinn,
C'ar son ma seadh nach do chreid
sibh e ?
26 Ach ma their sinn, O dhaoin-
ibh, a ta eagal a' phobuill
oirnn ; oir a ta meas fàidh aig
gach uile *dhuine* air Eoin.
27 Agus fhreagair iad Iosa,
agus thubhairt iad, Cha 'n'eil fhios
againn. Agus thubhairt esan riu,
Ni mò dh'innseas mise dhuibhse
cia an t-ùghdarras troimh an
deanam na nithe so.
28 Ach ciod i bhur barailse ?
Bha aig duine àraidh dithis mhac,
agus thàinig e dh'ionnsuidh a'
cheud *mhic*, agus thubhairt e, A
mhic, imich, dean obair an diugh
a'm' ghàradh fìona.
29 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e, Cha dean : ach 'na
dhéigh sin, ghabh e aithreachas
agus dh'imich e.
30 Agus thàinig e gus an dara
mac, agus thubhairt e mar an
ceudna. Agus fhreagair esan
agus thubhairt e, *Théid*, a Thigh-
earn ; gidheadh cha deachaidh
e.
31 Cia do'n dithis a rinn toil
'athar ? Thubhairt iadsan ris, An
ceud fhear. Thubhairt Iosa riu,
Gu fìrinneach a deirimse ribh,
gu'n téid na cìs-mhaoir agus na
strìopaichean do rìoghachd Dhé
roimhibhse.
32 Oir thàinig Eoin d'ur n-ionn-
suidh an slighe na fìreantachd,
agus cha do chreid sibh e : ach
chreid na cìs-mhaoir agus na
strìopaichean e. Agus ged a
chunnaic sibhse *so*, cha do ghabh
sibh aithreachas 'na dhéigh sin, a
chum gu'n creideadh sibh e.
33 Eisdibh ri cosamhlachd eile :
Bha fear-tighe àraidh ann, a
phlanndaich fion-lios, agus chuir
e gàradh [1] m'a thimchioll, agus
chladhaich e ionad bruthaidh an
fhìona ann, agus thog e tùr, agus
shuidhich e air tuath e ; agus
chaidh e féin air choigrich.
34 Agus an trà dhruid *riu* àm
an toraidh, chuir e a sheirbhisich a

[1] *dìge, callaid.*

dh'iounsuidh na tuatha, a dh'-
fhaotainn a thoraidh.
35 Agus rug an tuath air a
sheirbhisich, agus ghabh iad air
fear dhiubh, agus mharbh iad fear
eile, agus chlach iad fear eile.
36 A rìs, chuir e seirbhisich eile
uaith, tuilleadh na *sa'* cheud
chuideachd: agus rinn iad orrasan
mar an ceudna.
37 Ach fa dheireadh, chuir e a
mhac féin d'an ionnsuidh, ag ràdh,
Bheir iad urram do m' mhac.
38 Ach an uair a chunnaic an
tuath am mac, thubhairt iad eat-
orra féin, 'S e so an t-Oighre,
thigibh, marbhamaid e, agus
glacamaid 'oighreachdsan *dhuinn
féin.*
39 Agus rug iad air, agus thilg
iad a mach as an fhìon-lios e, a-
gus mharbh iad e.
40 Air an aobhar sin, an uair a
thig Tighearn an fhìon-lios *sin,*
ciod a ni e ris an tuath sin?
41 Thubhairt iad ris, Sgrios-
aidh e gu truagh na droch dhaoi-
ne sin, agus suidhichidh e am
fion-lios air tuath eile, a bheir a
thoraidh dha 'nan aimsiribh féin.
42 Thubhairt Iosa riu, Nach do
leugh sibh riamh anns na sgriob-
tuiribh, A'chlach a dhiult na
clachairean, rinneadh i 'na cloich-
chinn na h-oisinn: 's e an Tigh-
earn a rinn so, agus a ta e ion-
gantach 'nar sùilibhne?
43 Uime sin a deirim ribh,
Gu'n toirear rìoghachd Dhé uaibh-
se, agus gu'n toirear do chinneach
eile i, a bheir a toraidh uatha.
44 Agus ge b'e neach a thuiteas
air a' chloich so, brisear e; ach
ge b'e air an tuit i, ni i mìn luaith-
re dheth.
45 Agus an uair a chuala na
h-àrd-shagairt agus na Phairisich
a chosamhlachdasan, thuig iad
gu'm b'ann umpa féin a labhair e.
46 Ach an uair bu mhiann leo
breith air[1], bha eagal a' phobuill
orra, oir bha meas fàidh ac' air-
san.

CAIB. XXII.

1 *Cosamhlachd bainnse mhic an
Righ.* 9 *Gairm nan Cinneach:*
12 *peanas fhir a bha dh'uir-
easbhuidh trusgain na bainnse.*
15 *Is còir cìs ìocadh do Cheasar,
&c.*

AGUS fhreagair Iosa, agus
labhair e riu a rìs an cosamh-
lachdaibh, ag ràdh,
2 Is cosmhuil rìoghachd nèimhe
ri righ àraidh, a rinn banais phòs-
aidh d'a mhac féin:
3 Agus chuir e a sheirbhisich
a ghairm na muinntir a fhuair
cuireadh chum na bainnse: ach
cha b'àill leosan teachd.
4 A rìs chuir e *d'an ionnsuidh*
seirbhisich eile, ag ràdh, Abraibh-
se ris a' mhuinntir d'an d'thugadh
cuireadh, Feuch, dheasaich mi mo
dhìnneir: *a ta* mo dhaimh agus *mo*
spréidh bhiadhta air am marbh-
adh, agus *a ta* na h-uile nithe
ullamh: thigibh chum na bainnse.
5 Ach chuir iadsan an suarach-
as *e,* agus dh'imich iad rompa,
fear dhuibh d'a fhearann, agus
fear eile chum a cheannachd:
6 Agus rug a' chuid eile *dhiubh*
air a sheirbhisich, agus thug iad
masladh *dhoibh,* agus mharbh siad
iad.
7 Ach an uair a chual an righ
so ghabh e fearg; agus chuir e
'armailtean uaithe, agus sgrios e
an luchd mortaidh sin, agus loisg
e am baile-san.
8 An sin thubhairt e r'a sheir-
bhisich, Gu firinneach a ta a'
bhanais ullamh, gidheadh an

[1] *b'àill leo làmh a chur ann.*

dream a fhuair cuireadh cha b'fhiù iad e.

9 Air an aobhar sin, imichibhse gus na rathaidibh mòra, agus a lìon *daoine* 's a gheibh sibh, cuiribh *iad* chum na bainnse.

10 Agus chaidh na seirbhisich sin a mach air na rathaidibh, agus chruinnich iad gach uile neach a fhuair iad, eadar olc agus mhaith; agus lìonadh *tigh* na bainnse le muinntir a shuidh chum bìdh.

11 Agus air dol a steach do'n righ a d'fhaicinn nan aoidhean, chunnaic e an sin duine aig nach robh trusgan na bainnse uime:

12 Agus thubhairt e ris, A charaid, cionnus a thàinig thusa steach an so, gun trusgan na bainnse umad? Ach dh'fhan esan 'na thosd.

13 An sin thubhairt an righ ris na seirbhisich, Air a cheangal duibh eadar chosan agus làmhan, togaibh libh e, agus tilgibh e anns an dorchadas iomallach; an sin bithidh gul agus giosgan fhiacal.

14 Oir a ta mòran air an gairm, ach beagan air an taghadh.

15 An sin dh'imich na Phairisich, agus ghabh iad comhairle cionnus a dh'fheudadh iad esan a ribeadh[1] 'na chainnt.

16 Agus chuir iad d'a ionnsuidh an deisciobuil féin, maille ri luchd-leanmhuinn Heroid, ag ràdh, A mhaighstir, a ta fhios againn gu bheil thusa fior, agus gu bheil thu teagasg slighe Dhé ann am firinn, agus nach 'eil suim agad do dhuine sam bith: oir cha 'n'eil thu ag amharc air pearsaibh[2] dhaoine.

17 Uime sin, innis dhuinne do bharail, Am bheil e ceadaichte cìs a thabhairt do Cheasar, no nach 'eil?

18 Ach air tuigsinn am mìruin a dh' Iosa, thubhairt e, C'ar son a ta sibh ga m' bhuaireadh, a chealgairean?

19 Nochdaibh dhomhsa airgiod na cìse. Agus thug iad d'a ionnsuidh peghinn[3].

20 Agus thubhairt e riu, Cia dha a bhuineas an dealbh so, agus an sgrìobhadh *a ta m'a thimchioll?*

21 Thubhairt iadsan ris, Do Cheasar. An sin thubhairt esan riu, Thugaibh uime sin do Cheasar na nithe a's le Ceasar; agus do Dhia, na nithe a's le Dia.

22 Agus an uair a chual iad *so*, ghabh iad iongantas, agus dh'fhàg iad e, agus dh'imich iad rompa.

23 Air an là sin féin thàinig d'a ionnsuidh na Sadusaich, a their nach 'eil aiseirigh ann, agus chuir iad ceisd air,

24 Ag ràdh, A mhaighstir thubhairt Maois, Ma gheibh duine bàs gun chlann aige, gur còir d'a bhràthair a bhean-san a phòsadh a dhlighe dàimhe, agus sliochd a thogail d'a bhràthair.

25 A nis bha seachdnar bhràithre 'nar measgne, agus air do'n cheud fhear dhiubh bean a phòsadh, fhuair e bàs, agus do bhrìgh nach robh sliochd aige, dh'fhàg e a bhean d'a bhràthair.

26 Agus *thachair* mar an ceudna do'n dara, agus do'n treas *bràthair*, gu ruig an seachdamh.

27 Agus 'nan déigh uile fhuair a' bhean bàs mar an ceudna.

28 Air an aobhar sin, anns an aiseirigh, cia do'n t-seachdnar d'am bean i? Oir bha i ac' uile.

[1] *ghlacadh.*——[2] *gnùis Gr.*——[3] *b'ionnan a' pheghinn* Romhanach *agus* $7\frac{1}{2}d$.

29 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, A ta sibh air seacharan[1], gun eòlas agaibh air na sgriobtuiribh, no air cumhachd Dhé:

30 Oir anns an aiseirigh ni 'n dean iad pòsadh, ni mò a bheirear am pòsadh iad; ach a ta iad mar aingil Dhé air nèamh.

31 Ach mu thimchioll aiseirigh nam marbh, nach do leugh sibh an ni sin a labhradh ribh le Dia, ag ràdh,

32 Is mise Dia Abrahaim, agus Dia Isaaic, agus Dia Iacoib? cha'n e Dia, Dia nam marbh, ach nam beò.

33 Agus an uair a chual am pobull *so*, ghabh iad iongantas r'a theagasgsan.

34 Ach an uair a chuala na Phairisich gu'n do chuir e na Sadusaich 'nan tosd, chruinnicheadh iad an ceann a chéile.

35 An sin chuir neach àraidh dhiubh, a b'fhear teagaisg an lagha, ceisd *air*, 'ga dhearbhadh, agus ag ràdh,

36 A mhaighstir, cia i an àithne a's mò san lagh?

37 Thubhairt Iosa ris, Gràdhaichidh tu an Tighearn do Dhia le d'uile chridhe, agus le d'uile anam, agus le d'uile inntinn.

38 'Si so a' cheud *àithne* agus an àithne mhòr.

39 Agus *is* cosmhuil an dara rithe so, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach mar thu féin.

40 Air an dà àithne so tha'n lagh uile, agus na fàidhean an crochadh.

41 Ach air do na Phairisich bhi cruinn an ceann a chéile, dh'fheòraich Iosa dhiubh,

42 Ag ràdh, Ciod i bhur barailse mu thimchioll Chriosd? cò d'am mac e? thubhairt iadsan ris, Do Dhaibhidh.

43 Thubhairt esan riu, Cionnus ma seadh a ghoireas Daibhidh san spiorad a Thighearna dheth, ag ràdh,

44 Thubhairt an Tighearn ri m' Thighearn, Suidh air mo làimh dheis, gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fuidh d' chosaibh?

45 Air an aobhar sin, ma ghoireas Daibhidh a Thighearn dheth, cionnus is mac dha e?

46 Agus cha b'urrainn aon neach freagradh sam bith a thabhairt air; ni mò a bha chridh' aig aon neach o'n là sin suas ni air bith fheòraich dheth.

CAIB. XXIII.

1 *A ta Criosd a' comhairleach' a phobuill éisdeachd ri deadh theagasg nan sgrìobhaichean, agus nam Phairiseach; ach gun an droch eisiomplair a leantuinn: 5 Is còir d'a dheisciobluibh bhi air am faicill an aghaidh an uabhair, &c.*

AN sin labhair Iosa ris an t-sluagh, agus r'a dheisciobluibh féin,

2 Ag ràdh, A ta na sgrìobhaichean agus na Phairisich 'nan suidhe ann an caithir Mhaois.

3 Air an aobhar sin, na h-uile nithe dh'iarras iad oirbhse a choimhead[2], coimhidibh agus deanaibh *iad;* ach na deanaibh a réir an oibre: oir their iad, agus cha dean iad.

4 Oir ceanglaidh iad uallaiche[3] troma, agus do-iomchar, agus cuiridh siad *iad* air guailnibh dhaoine, gidheadh cha charuich iad féin iad le h-aon d'am meuraibh.

5 Ach an oibre uile a ta iad a' deanamh chum a bhi air am faicinn le daoinibh: ni iad am phi-

[1] *iomroll.*—[2] *ghleidheadh.*—[3] *eallacha.*

lacteridh leathan, agus iomall an
eudaich mòr;
6 Agus is ionmhuinn leo na
ceud ionada-suidhe anns na féisd-
ibh, agus na ceud chaithriche
anns na coimhthionalaibh,
7 Agus fàilte *fhaghail* air na
margaibh, agus daoine a ghairm
Rabbi, Rabbi dhiubh.
8 Ach na goirear Rabbi dhibh-
se: oir is aon àrd-mhaighstir a ta
agaibh, Criosd; agus is bràithre
sibh féin uile.
9 Agus na goiribh bhur n-athair
do dhuine sam bith air talamh:
oir is aon Athair a ta agaibh, a *ta*
air nèamh.
10 Cha mhò ghoirear àrd-
mhaighstirean dhibh: oir is aon
àrd-mhaighstir a ta agaibh,
Criosd.
11 Ach an ti a's mò 'nur measg,
bithidh e 'na òglach agaibh.
12 Agus ge b'e neach a dh'àrd-
aicheas e féin, ìslichear e; agus
ge b'e neach a dh'ìslicheas e féin,
àrdaichear e.
13 Ach is an-aoibhinn dhuibhse,
a sgrìobhaichean agus Phairis-
eacha, a chealgairean, do bhrìgh gu
bheil sibh a' druideadh rìoghachd
nèimhe an aghaidh dhaoine: oir
cha téid sibh féin a steach, agus
cha'n fhulaing sibh do'n dream a
ta dol a stigh dol ann.
14 Is an-aoibhinn dhuibh, a
sgrìobhaichean agus Phairiseacha,
a chealgairean; oir a ta sibh ag
itheadh suas tighean bhantrach,
agus air sgàth deadh choslais a'
deanamh urnuighean fada; uime
sin gheibh sibh an damnadh a's
mò.
15 Is an-aoibhinn dhuibh, a
sgrìobhaichean agus Phariseacha, a
chealgairean; oir cuairtichidh sibh
muir agus tìr chum aon duine a
dheanamh d'ur creidimh féin, agus
an uair a bhitheas e deanta, ni
sibh mac ifrinn dheth dà uair ni's
mò na sibh féin.
16 Is an-aoibhinn dhuibh, a
chinn-iùil[1] dhalla, a their, Ge b'e
duine a bheir mionnan air an
teampull, cha ni air bith sin: ach
ge b'e bheir mionnan air òr an
teampuill, a ta e ceangailte[2].
17 Amadana, agus a dhaoine
dalla! oir cò ac' is mò an t-òr, no
an teampull a ta naomhachadh an
òir?
18 Agus, Ge b'e bheir mionnan
air an altair, cha'n 'eil suim ann:
ach ge b'e bheir mionnan air an
tiodhlac a ta oirre, a ta e cean-
gailte.
19 Amadana, agus a dhaoine
dalla! oir cò ac' is mò an tiodh-
lac, no'n altair a ta naomhachadh
an tiodhlaic?
20 Air an aobhar sin ge b'e
mhionnaicheas air an altair, a ta
e a' mionnachadh oirre féin, agus
air gach ni a ta oirre.
21 Agus ge b'e mhionnaicheas
air an teampull, a ta e a' mionn-
achadh airsan, agus air an Ti a ta
'na chòmhnuidh ann.
22 Agus ge b'e neach a mhionn-
aicheas air nèamh, a ta e a'
mionnachadh air righ-chaithir
Dhé, agus airsan a ta 'na shuidhe
oirre.
23 Is an-aoibhinn dhuibh, a
sgrìobhaichean agus Phairiseacha,
a chealgairean: oir a ta sibh a' tabh-
airt an deachaimh as a' mhionnt,
agus an anise, agus a' chui-
min, agus dhìobair sibh nithe cud-
thromach an lagha, cothrom, tròc-
air, agus fìrinn: bu chòir dhuibh
iad so a dheanamh, agus gun iad
sud fhàgail gun deanamh.
24 A chinn-iùil dhalla, a shìol-

[1] *a luchd-seòlaidh, a threòraichean.*—[2] *fuidh fhiachaibh.*

aidheas[1] a' mhion-chuileag, agus
a shluigeas an càmhal.
25 Is an-aoibhinn dhuibh, a
sgrìobhaichean agus Phairiseacha,
a chealgairean; oir glanaidh sibh
an taobh a muigh do'n chupan,
agus do'n mhèis, ach a ta iad an
taobh a stigh làn do reubainn, a-
gus do eucoir[2].
26 Phairisich dhoill, glan air
tùs an taobh a stigh do'n chupan
agus do'n mhèis, chum as gu 'm
bi an taobh a muigh dhiubh glan
mar an ceudna.
27 Is an-aoibhinn dhuibh, a
sgrìobhaichean agus Phairiseacha,
a chealgairean; oir is cosmhuil
sibh ri uaighibh gealaichte, a ta
deadh-mhaiseach air an taobh a
muigh, ach air an taobh a stigh
a ta làn do chnàmhaibh dhaoine
marbha, agus do'n uile shalachar.
28 Mar an ceudna a ta sibhse
an leth a muigh am fianuis dhaoi-
ne an coslas fhìreana, ach san
taobh a stigh làn ceilg, agus eus-
aontais.
29 Is an-aobhinn dhuibh, a
sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a
chealgairean; oir a ta sibh a' tog-
ail àitean-adhlacaidh nam fàidh,
agus a' deanamh leac-lithidh nam
firean deadh-mhaiseach,
30 Agus ag ràdh, Nam bitheam-
aid ann an làithibh ar n-aithr-
iche, cha bhitheamaid compairt-
each riu am fuil nam fàidh.
31 Ma sin, a ta sibh 'nur fian-
uisibh 'nur n-aghaidh féin, gur
sibh clann na muinntir a mharbh
na fàidhean.
32 Mar sin lìonaibhse suas
tomhas bhur n-aithriche.
33 A nathraiche, a shìol nan
nathraiche nimhe, cionnus a dh'-
fheudar leibh dol as o dhamnadh
ifrinn?
34 Air an aobhar sin, feuch,
cuireamsa d'ur ionnsuidh fàidh-
ean, agus daoine glice, agus
sgrìobhaichean; agus *cuid* dhiubh
marbhaidh agus ceusaidh sibh,
agus *cuid* dhiubh sgiursaidh sibh
ann bhur sionagogaibh, agus ni
sibh gear-leanmhuinn *orra* o bhaile
gu baile:
35 Chum as gu 'n tig oirbh
gach uile fhuil fhìreanta a dhòirt-
eadh air an talamh, o fhuil Abeil
fhìreanta, gu fuil Shachariais,
mhic Bharachiais, a mharbh sibh
eadar an teampull agus an altair.
36 Gu firinneach a deirim ribh,
Gu'n tig na nithese uile air a'
ghinealach so.
37 A Ierusalem, a Ierusalem,
a mharbhas na fàidhean, agus
a ghabhas do chlachaibh air an
droing a chuirear a t'ionnsuidh,
cia minic a b'àill leam do chlann
a chruinneachadh r'a chéile mar
a chruinnicheas cearc a h-eoin
fuidh a sgiathaibh, agus cha b'àill
leibh!
38 Feuch, fàgar bhur tigh ag-
aibh 'na fhàsach.
39 Oir a deirimse ribh, nach
faic sibh mise o so suas, gus an
abair sibh, *Is* beannaichte an Ti a
thig ann an ainm an Tighearna.

CAIB. XXIV.

1 *A ta Criosd ag innseadh roimh-
làimh sgrios Ierusaleim: 3 ciod
iad agus cia mòr na trioblaidean
a bhitheas roimhe sin: 29 comh-
aran a theachd gu breitheanas,
&c.*

AGUS chaidh Iosa mach, agus
dh'imich e o'n teampull;
agus thàinig a dheisciobuil d'a
ionnsuidh, a nochdadh dha ait-
reabh an teampuill.
2 Agus thubhairt Iosa riu, Nach
faic sibh iad so uile? gu firinneach

[1] *sgagas.*—[2] *dh'anabhara.*

a deirim ribh, Nach fàgar clach air muin cloiche an so, nach tilgear sìos.
3 Agus air suidhe dha air sliabh nan crann-ola, thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh os ìosal[1], ag ràdh, Innis dhuinne, c'uin a thig na nithese *gu crìch?* agus ciod e comhara do theachdsa, agus deiridh an t-saoghail?
4 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Thugaibh an aire nach meall aon neach sibh:
5 Oir thig mòran a'm' ainmse, ag ràdh, Is mise Criosd; agus meallaidh iad mòran.
6 Agus cluinnidh sibh coganna, agus tuairisgeul[2] choganna: thugaibh an aire nach bi sibh fa amhluadh[3]: oir is éigin do na *nithibhse* uile teachd gu crìch[4], ach cha 'n'eil an deireadh ann fathast.
7 Oir éiridh cinneach an aghaidh cinnich, agus rìoghachd an aghaidh rìoghachd: agus bithidh gorta agus plàighean agus criothana talmhainn am mòran a dh'àitibh.
8 Agus cha *'n'eil* annta so uile ach toiseach thruaighean.
9 An sin bheir iad thairis sibh chum àmhghair, agus marbhaidh iad sibh: agus bithidh fuath aig gach uile chinneach dhuibh air sgàth m'ainmese.
10 Agus an sin gabhaidh mòran oilbheum, agus brathaidh iad a chéile, agus bithidh fuath aca d'a chéile.
11 Agus éiridh mòran a dh' fhàidhibh bréige, agus meallaidh iad mòran.
12 Agus do bhrìgh gu'm bi an eucoir air a meudachadh, fuaraichidh gràdh mhòran.
13 Ach ge b'e bhitheas seasmhach chum na crìche, 'se so a thearnar.
14 Agus bithidh soisgeul so na rìoghachd air a shearmonachadh air feadh an domhain uile, mar fhianuis do na h-uile chinneachaibh: agus an sin thig an deireadh.
15 Air an aobhar so, an uair a chi sibhse gràineileachd an léirsgrios, air an do labhair Daniel am fàidh, 'na seasamh ann an ionad naomh, (tuigeadh an ti a leughas;)
16 An sin teicheadh iadsan *a ta* ann an Iudea, chum nam beann.
17 An ti a ta air mullach an tighe, na tigeadh e nuas a thabhairt ni sam bith leis as a thigh:
18 Agus an ti a ta air a' mhachair, na pilleadh e air ais a thogail fhalluing leis.
19 Agus is an-aoibhinn do na mnaibh torrach, agus dhoibhsan a bheir cìoch uatha sna làithibh sin.
20 Ach guidhibhse gun bhur teicheadh a bhi sa' gheamhradh, no air an t-sàbaid:
21 Oir anns an àm sin bithidh àmhghar mòr ann, amhuil nach robh ann o thùs an domhain gus a nis, agus nach mò a bhitheas a chaoidh.
22 Agus mur biodh na làithean sin air an giorrachadh, cha bhiodh feoil sam bith air a tearnadh: ach air son nan daoine taghta bithidh na làithean sin air an giorrachadh.
23 An sin ma their aon duine ribh, Feuch, *a ta* Criosd an so, no an sud; na creidibh *e:*
24 Oir éiridh Criosdan bréige, agus fàidhean bréige, agus ni iad comharan agus miorbhuilean mòra, ionnus gu mealladh iad, nam

[1] *an uaignidheas.*—[2] *iomradh*—[3] *bhuaireas.*—[4] *tachairt.*

feudadh e bhi, na daoine taghta
féin.
25 Feuch, dh'innis mi dhuibh
e roimh-laimh.
26 Uime sin, ma their iad ribh,
Feuch, a ta e san fhàsach, na
rachaibh a mach : feuch, *a ta* e
sna seòmraichibh uaigneach, na
creidibh *sin*.
27 Oir a réir mar a thig an
dealanach o'n àird an ear, agus a
dhealraicheas i gus an àird an
iar; mar sin mar an ceudna bhith-
eas teachd Mhic an duine.
28 Oir ge b'e ball am bi a'
chairbh[1], is ann an sin a chruinn-
ichear na h-iolairean.
29 Air ball an déigh trioblaid
nan là ud, dorchaichear a' ghrian,
agus cha tabhair a' ghealach a
solus, agus tuitidh na reultan o
nèamh, agus bithidh cumhachda
nan nèamh air an crathadh.
30 Agus an sin foillsichear
tomhara Mhic an duine an nèamh:
agus an sin ni uile threubha na
talmhainn bròn, agus chi iad Mac
an duine a' teachd air neulaibh
nèimhe, le cumhachd agus glòir
ro mhòir.
31 Agus cuiridh e mach 'aingil
le fuaim mhòir na gall-truimp,
agus cruinnichidh iad a shluagh
taghta o na ceithir gaothaibh, o
leth-iomall nèimhe gus an leth-
iomall eile.
32 Ach fòghlumaibh cosamh-
lachd o'n chrann-fhìge : an uair
a bhitheas a gheug a nis maoth,
agus a dh'fhàsas an duilleach,
aithnichidh sibh gur fagus an
samhradh :
33 Agus mar an ceudna, an
uair a chi sibhse na nithese uile,
biodh fios agaibh gu bheil e am
fagus, *eadhon* aig na dorsaibh.
34 Gu deimhin a deirim ribh,
Nach téid an ginealach so féin
thairis, gus an tachair na nithese
uile.
35 Théid nèamh agus talamh
thairis, ach cha téid mo bhriath-
rasa thairis a chaoidh.
36 Ach cha 'n'eil fios an là no
na h-uaire sin aig duine air bith,
no fòs aig ainglibh nèimhe, ach
aig m'Athairsa a mhàin.
37 Ach amhuil *a bha* làithean
Noe, mar sin mar an ceudna bith-
idh teachd Mhic an duine.
38 Oir mar a bha iad anns na
làithibh roimh 'n tuil ag itheadh
agus ag òl, a' pòsadh agus a' tabh-
airt am pòsadh, gus an là an deach-
aidh Noe a steach san àirc,
39 Agus nach robh fhios aca
gus an d'thàinig an tuil, agus an
do thog i leatha iad uile ; mar sin
mar an ceudna bithidh teachd
Mhic an duine.
40 An sin bithidh dithis air a'
mhachair; gabhar fear aca, agus
fàgar am fear eile.
41 Bithidh dithis bhan a' meil-
eadh[2] anns a' mhuileann ; gabhar
a h-aon aca, agus fàgar an aon eile.
42 Uime sin, deanaibhse faire,
oir cha 'n'eil fhios agaibh cia an
uair an tig bhur Tighearna.
43 Ach a ta fhios so agaibh,
nam b'fhiosrach fear an tighe cia
an uair an d'thigeadh an gaduiche,
gu'n deanadh e faire, agus nach
fulaingeadh e gu 'm bristeadh a
thigh troimh.
44 Uime sin, bithibhse ullamh
mar an ceudna : oir is ann an uair
nach saoil sibh, a thig Mac an
duine.
45 Cò e ma seadh a ta 'na òg-
lach firinneach agus glic, a chuir
a Thighearn os ceann a mhuinn-
tire, a thabhairt bìdh dhoibh 'na
àm féin ?

[1] *chlosach.*—[2] *bleath.*

46 *Is* beannaichte an t-òglach
sin, a gheibh a Thighearna ri àm
dha teachd, a' deanamh mar
sin.
47 Gu deimhin a deirim ribh,
gu'n cuir se e os ceann a mhaoin
gu h-iomlan.
48 Ach ma their an droch
sheirbhiseach ud 'na chridhe, A
ta mo Thighearn a' cur dàil 'na
theachd,
49 Agus ma thòisicheas e air
a choimh-sheirbhisich a bhual-
adh, agus air itheadh agus òl maille
ri luchd misge;
50 Thig Tighearn an òglaich
sin ann an là nach 'eil sùil aige ris,
agus ann an uair nach fios da,
51 Agus gearraidh e 'na bhloigh-
dibh e, agus bheir e a chuibhrionn
da maille ris na cealgairibh: an
sin bithidh gul agus gìosgan fhiac-
al.

CAIB. XXV.

Far am bheil againn, 1 *cosamh-lachd nan deich òigh,* 14 *agus nan talann:* 31 *mar an ceudna mìn-innseadh mu'n bhreitheanas dheireannach.*

AN sin samhluichear rìoghachd
nèimhe ri deich òighibh, a
thug leo an lòchrain, agus a chaidh
a mach an còdhail an fhir nuadh-
phòsda.
2 Agus bha cùignear dhiubh glic,
agus cùignear amaideach.
3 Thug iadsan a bha amaideach
an lòchrain *leo*, ach cha d'thug iad
ola leo.
4 Ach iadsan a bha glic, thug
iad ola leo 'nan soithichibh maille
r'an lòchranaibh.
5 Agus air deanamh moille
do'n fhear nuadh-phòsda, thuit
clò codail orra uile, agus suain.
6 Ach anns a' mheadhon-oidh-
che rinneadh glaodh, Feuch, a ta
am fear nuadh-pòsda a' teachd,
rachaibh a mach g'a choinneach-
adh.
7 An sin dh'éirich na h-òighean
ud uile, agus dheasaich iad an
lòchrain.
8 Agus thubhairt na h-òighean
amaideach riusan *a bha* glic, Tabh-
raibh dhuinne *cuid* do bhur n-ola;
oir a ta ar lòchrain a' dol as.
9 Ach fhreagair iadsan *a bha*
glic, ag ràdh, Air eagal nach bi
na 's leoir ann dhuinn féin agus
dhuibhse, gu ma fearr leibh dol a
chum an luchd-reicidh, agus ceann-
aichibh dhuibh féin.
10 Agus am feadh a bha iad a'
dol a cheannach, thàinig am fear
nuadh-pòsda, agus chaidh iadsan
a bha ullamh a steach leis chum
a' phòsaidh, agus dhruideadh an
dorus.
11 'Na dhéigh sin thàinig mar
an ceudna na h-òighean eile, ag
ràdh, A Thighearn, a Thighearn,
fosgail dhuinne.
12 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, Gu deimhin a deirim
ribh, nach aithne dhomh sibh.
13 Deanaibh faire air an aobhar
sin, do bhrìgh nach aithne dhuibh
an là no an uair, air an tig Mac
an duine.
14 Oir is cosmhuil *e*[1] ri duine
a' dol air choigrich, a ghoir a
sheirbhisich, agus a thug dhoibh
a mhaoin:
15 Agus do h-aon diubh thug
e cùig talanna, agus do neach eile
a dhà, agus do neach eile a h-aon;
do gach aon fa leth a réir a chom-
ais; agus air ball ghabh e a thu-
rus.
16 Agus dh'imich esan a fhuair
na cùig talanna, agus rinn e

[1] *is cosmhuil* rìoghachd nèimhe.

ceannachd leo, agus bhuannaich e cùig talanna eile.
17 Agus mar an ceudna esan *a fhuair* a dhà, bhuannaich e dithis eile.
18 Ach an ti a fhuair a h-aon, dh'imich e agus chladhaich e san talamh, agus dh'fholaich e airgiod a mhaighstir.
19 An déigh aimsir fhada thàinig Tighearna nan seirbhiseach sin, agus rinn e cunntas riu.
20 Agus thàinig esan a fhuair na cùig talanna, agus thug e *leis* cùig talanna eile, ag ràdh, A Thighearna, thug thu dhomhsa cùig talanna: feuch, bhuannaich mi cùig talanna eile thuilleadh orra.
21 Agus thubhairt a Thighearna ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich fhìrinnich; bha thusa firinneach ann am beagan, cuiridh mise os ceann mhòran thu: imich a steach do aoibhneas do Thighearna.
22 Agus air teachd dhasan a fhuair an dà thalann, thubhairt e, A Thighearna, thug thu dhomhsa dà thalann: feuch, bhuannaich mi dà thalann eile thuilleadh orra.
23 Thubhairt a Thighearna ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich fhìrinnich; bha thusa firinneach ann am beagan *do nithibh*, cuiridh mise os ceann mòrain *do nithibh* thu: imich a steach do aoibhneas do Thighearna.
24 Ach an uair a thàinig esan a fhuair an t-aon talann, thubhairt e, A Thighearna, bha fhios agam gur duine cruaidh thu, a bhuaineas san àite nach do chuir thu, agus a thionalas san ionad anns nach do sgaoil thu:
25 Agus air dhomh bhi fuidh eagal, chaidh mi agus dh'fholaich mi do thalann san talamh: feuch, sin agad do chuid féin.
26 Fhreagair a Thighearn agus thubhairt e ris, A sheirbhisich uilc agus leisg, bha fhios agad gu buainimse san àit anns nach do chuir mi, agus gu tionalam as an ionad anns nach do sgaoil mi;
27 Bu chòir dhuit uime sin m'airgiod a thabhairt do'n luchd malairt, agus air dhomh teachd gheibhinn mo chuid féin maille r'a riadh.
28 Buinibh uaith uime sin an talann, agus thugaibh dhasan e, aig am bheil na deich talanna.
29 (Oir do gach neach aig am bheil bheirear, agus bithidh aige gu pailt: ach uaithsan aig nach 'eil, bheirear eadhon a ni sin a ta aige;)
30 Agus tilgibh an seirbhiseach mi-tharbhach so do dhorchadas iomallach: an sin bithidh gul agus gìosgan fhiacal.
31 An uair a thig Mac an duine 'na ghlòir, agus na h-aingil naomha uile maille ris, an sin suidhidh e air caithir rìoghail a ghlòire.
32 Agus cruinnichear 'na làthair na h-uile chinnich; agus sgaraidh e iad o chéile, amhuil a sgaras[1] buachaill na caoraich o na gabhraibh:
33 Agus cuiridh e na caoraich air a làimh dheis, ach na gabhair air a làimh chlì.
34 An sin their an Righ riusan air a dheis, Thigibh a dhaoine beannaichte m' Atharsa, sealbhaichibh mar oighreachd an rìoghachd a ta air a deasachadh dhuibh o leagadh bunaitean an domhain:
35 Oir bha mi ocrach, agus thug sibh dhomh biadh: bha mi tartmhor[2], agus thug sibh dhomh

[1] *thearbaidheas.*—[2] *ìotmhor.*

deoch: bha mi a'm' choigreach, agus thug sibh aoidheachd dhomh:

36 Lomnochd, agus dh'eudaich sibh mi: bha mi euslan, agus thàinig sibh g'am amharc: bha mi am prìosan, agus thàinig sibh a m' ionnsuidh.

37 An sin freagraidh na fìreana e, ag ràdh, A Thighearna, c'uin a chunnaic sinn ocrach thu, agus a bheathaich sinn thu? no tartmhor, agus a thug sinn deoch dhuit?

38 No c'uin a chunnaic sinn a'd' choigreach thu, agus a thug sinn aoidheachd dhuit? no lomnochd, agus a dh'eudaich sinn thu?

39 No c'uin a chunnaic sinn euslan thu, no am prìosan, agus a thàinig sinn a t' ionnsuidh?

40 Agus freagraidh an Righ, agus their e riu, Gu deimhin a deirim ribh, a mheud 's gu'n do rinn sibh *e* do h-aon do na bràithribh a's lugha agamsa, rinn sibh dhomhsa *e*.

41 An sin their e mar an ceudna riusan air an làimh chlì, Imichibh uam, a shluagh malluichte, dh'ionnsuidh an teine shiorruidh, a dh'ulluicheadh do'n diabhul agus d'a ainglibh:

42 Oir bha mi ocrach, agus cha d'thug sibh dhomh biadh: bha mi tartmhor, agus cha d'thug sibh dhomh deoch:

43 Bha mi a'm' choigreach, agus cha d'thug sibh aoidheachd dhomh: lomnochd, agus cha d'eudaich sibh mi: euslan, agus am prìosan, agus cha d'thàinig sibh g'am amharc.

44 An sin freagraidh iadsan mar an ceudna e, ag ràdh, A Thighearna, c'uin a chunnaic sinne thu ocrach, no tartmhor, no d' choigreach, no lomnochd, no euslan, no am prìosan, agus nach do fhritheil sinn dhuit?

45 An sin freagraidh esan iad, ag ràdh, Gu deimhin a deirim ribh, a mheud 's nach d'rinn sibh *e* do'n neach a's lugha dhiubh so, cha d'rinn sibh dhomhsa *e*.

46 Agus imichidh iadsan chum peanais shiorruidh; ach na fìreana chum na beatha maireannaich.

CAIB. XXVI.

Far am bheil air an cur sìos, 1 *comhairle agus ceannairc nan uachdaran an aghaidh Chriosd.* 6 *A ta bean ag ungadh a chinn:* 14 *Iudas 'ga reiceadh.* 17 *A ta Criosd ag itheadh na càisge:* 26 *ag orduchadh a shuipeir naoimh, &c.*

AGUS tharladh, 'nuair a chriochnaich Iosa na briathra so uile, gu'n dubhairt e r'a dheisciobluibh,

2 A ta fhios agaibh gu bheil a' chàisg an déigh dà latha, agus a ta Mac an duine air a bhrath chum a cheusadh[1].

3 An sin chruinnich uachdarain nan sagart, agus na sgrìobhaichean, agus seanairean a' phobuill, gu talla an àrd-shagairt, d'an goirear Caiaphas;

4 Agus ghabh iad comhairle le chéile chum Iosa a ghlacadh le feall, agus a chur gu bàs.

5 Ach thubhairt iad, Na *deanamaid* e san fhéist, air eagal gu'm bi buaireas am measg a' phobuill.

6 Agus air do Iosa a bhi ann am Betani, ann an tigh Shimoin an lobhair,

7 Thàinig bean d'a ionnsuidh aig an robh bocsa alabastair làn a dh'ola ro luachmhoir, agus dhòirt i air a cheann *e*, agus e 'na shuidhe aig *biadh*.

8 Ach an uair a chunnaic a

[1] *bheirear thairis Mac an duine gu bhi air a cheusadh.*

dheisciobuil *sin*, bha fearg orra,
ag ràdh, Ciod is ciall do'n ana-
caitheadh so ?
9 Oir dh'fheudadh an ola so
bhi air a reiceadh air mhòran,
agus a bhi air a tabhairt do na
bochdaibh.
10 Ach air aithneachadh *so* do
Iosa, thubhairt e riu, C'ar son a ta
sibh a' cur dragha air a' mhnaoi ?
oir rinn i deadh obair dhomhsa.
11 Oir a ta na bochdan agaibh
a ghnàth maille ribh, ach cha 'n'eil
mise agaibh a ghnàth.
12 Oir air dòrtadh na h-ola-sa
dhi air mo chorpsa, is ann fa
chomhair m'adhlaic a rinn i *e*.
13 Gu deimhin a deirim ribh,
Ge b'e àit am bi an soisgeulsa air
a shearmonachadh air feadh an
t-saoghail gu h-iomlan, aithrisear
an ni a rinn a' bhean so, mar
chuimhne oirre.
14 An sin dh'imich aon do'n dà
fhear dheug, d'am b'ainm Iudas
Iscariot, chum nan àrd-shagart.
15 Agus thubhairt e, Ciod a
bheir sibh dhomhsa, agus brath-
aidh mi dhuibh e ? Agus choird
iad ris air dheich buinn fhichead
airgid.
16 Agus o'n àm sin a mach
dh'iarr e fàth[1] air esan a bhrath.
17 Agus air a' cheud *là dh'fhéist*
an arain neo-ghoirtichte, thàinig
na deisciobuil chum Iosa, ag ràdh
ris, C'àit an àill leat sinne a dh'ull-
uchadh dhuit, chum as gu'n ith
thu a' chàisg ?
18 Agus thubhairt esan, Rach-
aibh do'n bhaile gu leithid so
do dhuine, agus abraibh ris, Tha
am maighstir ag ràdh, A ta m'àm
am fagus, cumaidh mi a' chàisg
aig do thighsa maille ri m' dheis-
ciobluibh.
19 Agus rinn na deisciobuil
mar a dh'orduich Iosa dhoibh,
agus dheasuich iad a' chàisg.
20 Agus an uair a thàinig am
feasgar, shuidh e maille ris an dà
fhear dheug.
21 Agus ag itheadh dhoibh,
thubhairt e, Gu deimhin a deirim
ribh, gu 'm brath fear dhibh
mise.
22 Agus air dhoibh bhi ro
bhrònach, thòisich gach aon aca
fa leth air a ràdh ris, Am mise *e*,
a Thighearna ?
23 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e, An ti a thumas a
làmh sa' mhèis maille riumsa,
brathaidh esan mi.
24 Gu deimhin a ta Mac an
duine ag imeachd, a réir mar a ta
e sgrìobhta m'a thimchioll : ach
is an-aoibhinn do'n duine sin, le
'm brathar Mac an duine : bu
mhaith do'n duine sin, mur beirte
riamh e.
25 An sin fhreagair Iudas a
bhrath e, agus thubhairt e, A
mhaighstir, am mise e ? Thubhairt
esan ris, Thubhairt thu.
26 Agus ag itheadh dhoibh,
ghlac Iosa aran, agus air tabhairt
buidheachais, bhris se *e*[2], agus thug
e do na deisciobluibh *e*, agus
thubhairt e, Gabhaibh, ithibh ; 's
e so mo chorpsa.
27 Agus air glacadh a' chupain,
agus air tabhairt buidheachais,
thug e dhoibh *e*, ag ràdh, Olaibh
uile dheth :
28 Oir is i so m'fhuilse na tiom-
na[3] nuaidh, a dhòirtear air son
mhòran chum maitheanais pheac-
anna.
29 Ach a deirim ribh, Nach òl
mi á so suas do thoradh so na
fionain, gus an là sin an òl mi e

[1] *cothrom.*—[2] *agus bheannaich, agus bhris se* e.—[3] *a' choimhcheangail.*

nuadh maille ribh ann an rìogh-
achd m'Athar.
30 Agus air dhoibh laoidh a
sheinn, chaidh iad a mach gu
sliabh nan crann-ola.
31 An sin thubhairt Iosa riu,
Gheibh sibh uile oilbheum ann-
amsa an nochd; oir a ta e sgrìobh-
ta, Buailidh mi am buachaill,
agus sgapar caoraich an treuda.
32 Ach an déigh dhomhsa éi-
righ a rìs, théid mi roimhibh do
Ghalile.
33 Agus fhreagair Peadar agus
thubhairt e ris, Ged gheibh gach
uile dhaoine oilbheum annad, cha'n
fhaigh mise oilbheum gu bràth.
34 Thubhairt Iosa ris, Gu
deimhin a deirim riut, air an oidh-
che so féin mu'n goir an coileach,
gu 'n àicheadh thu mi tri uairean.
35 Thubhairt Peadar ris, Ged
a b'éigin dhomh bàsachadh maille
riut, cha'n àicheadh mi thu. A-
gus thubhairt na deisciobuil uile
mar an ceudna.
36 An sin thàinig Iosa maille
riu gu ionad d'an goirear Getse-
mane, agus thubhairt e ris na
deisciobluibh, Suidhibhse an so,
gus an téid mise a dheanamh ur-
nuigh an sud.
37 Agus thug e Peadar leis,
agus dithis mhac Shebede, agus
thòisich e air a bhi brònach, agus
ro dhoilgheasach.
38 An sin thubhairt e riu, A ta
m'anam ro bhrònach, eadhon gu
bàs: fanaibhse an so, agus dean-
aibh faire maille riumsa.
39 Agus dh'imich e beagan air
adhart[1], agus thuit e air 'aghaidh,
a' deanamh urnuigh, agus ag ràdh,
O m' Athair, ma dh'fheudas e
bhi, rachadh an cupansa seachad
orm: gidheadh, na biodh e mar
is àill leamsa, ach mar *is toil* leatsa.
40 Agus thàinig e chum nan
deisciobul, agus fhuair e 'nan co-
dal iad, agus thubhairt e ri Peadar,
An ann mar sin, nach b' urradh
sibh faire a dheanamh aon uair *a
mhàin* maille riumsa?
41 Deanaibh faire agus urnuigh,
chum as nach tuit sibh am buair-
eadh: *a ta* gun amharus an spior-
ad togarach; ach *a ta* 'n fheoil
anmhunn[2].
42 A rìs an dara uair, dh'imich
e agus rinn e urnuigh, ag ràdh, O
m'Athair, mur feudar gu'n téid
an cupan so seachad orm, gun mi
'ga òl, do thoilsa gu robh deanta.
43 Agus thàinig e agus fhuair
e iad a rìs 'nan codal; oir bha an
sùilean trom.
44 Agus dh'fhàg e iad, agus
dh'imich e a rìs, agus rinn e ur-
nuigh an treas uair, ag ràdh nam
briathra ceudna.
45 A sin thàinig e chum a
dheisciobul, agus thubhairt e riu,
Coidlibh roimhibh a nis, agus
gabhaibh fois; feuch, a ta 'n uair
air druideadh, agus a ta Mac an
duine air a bhrath thairis do làmh-
aibh pheacach.
46 Eiribh, imicheamaid: feuch,
a ta 'n ti a bhrathas mise am fa-
gus.
47 Agus air dha bhi fathast a'
labhairt, feuch, thàinig Iudas, aon
do'n dà fhear dheug, agus maille
ris cuideachd mhòr, le claidhibh
agus bataibh o na h-àrd-shagart-
aibh agus o sheanairibh a' phob-
uill.
48 A nis bha an ti a bhrath esan
air tabhairt còmharaidh dhoibh,
ag ràdh, Ge b'e neach a phògas
mise, 's e sin e; deanaibh greim
air.
49 Agus air ball thàinig e chum
Iosa, agus thubhairt e, Fàilte

[1] *air aghaidh.*—[2] *lag.*

dhuit, a mhaighstir; agus phòg se e.
50 Ach thubhairt Iosa ris, A
charaid, c'ar son a thàinig thu?
An sin thàinig iad, agus chuir iad
làmh ann an Iosa, agus ghlac iad e.
51 Agus feuch, shìn a h-aon
diubhsan a bha maille ri Iosa a
làmh, agus tharruing e a chlaidh-
eamh, agus air dha seirbhiseach
an àrd-shagairt a bhualadh, ghearr
e a chluas dheth.
52 An sin thubhairt Iosa ris,
Cuir a rìs do chlaidheamh air ais
'na ionad féin: oir iadsan uile a
ghlacas an claidheamh tuitidh iad
leis a' claidheamh.
53 An saoil thusa nach feud
mise a nis m'Athair a ghuidh-
eadh, agus bheir e dhomh tuilleadh
is dà legion deug a dh'ainglibh?
54 Ach cionnus an sin bhiodh
na sgriobtuirean air an coimh-
lionadh, *a tha 'g ràdh* gur ann mar
so is éigin tachairt?
55 Anns an uair sin féin thubh-
airt Iosa ris an t-sluagh, An d'thài-
nig sibh a mach mar gu b'ann an
aghaidh gaduiche le claidhibh agus
bataibh chum mise a ghlacadh?
Bha mi gach là a'm' shuidhe
maille ribh san teampull a' teagasg,
agus cha do chuir sibh làmh annam.
56 Ach thachair so uile, chum
gu'm biodh sgrìobtuire nam fàidh
air an coimhlionadh. An sin thréig
na deisciobuil uile e, agus theich
iad.
57 Agus air dhoibhsan Iosa a
ghlacadh, thug iad leo *e* gu Caia-
phas an t-àrd-shagart, far an robh
na sgrìobhaichean agus na seanair-
ean air cruinneachadh.
58 Ach lean Peadar e fad uatha,
eadhon gu talla an àrd-shagairt,
agus chaidh e steach, agus shuidh
e maille ris na seirbhisich a dh'-
fhaicinn na crìche.
59 Agus dh'iarr na h-àrd-sha-
gartan agus na seanairean, agus
a' chomhairle uile, fianuis bhréige
an aghaidh Iosa, chum a chur
gu bàs.
60 Ach cha d' fhuair iad;
seadh, ged a thàinig mòran a
dh'fhianuisibh bréige, cha d'fhuair
iad. Fa dheòidh thàinig dà fhian-
uis bhréige,
61 Agus thubhairt iad, Thu-
bhairt am *fear* so, Is urradh mise
teampull Dé a leagadh, agus a
thogail a rìs an tri làithibh.
62 Agus air do'n àrd-shagairt
éirigh, thubhairt e ris, Nach frea-
gair thu bheag? Ciod e a ta iad
sin a fianuiseadh a'd' aghaidh?
63 Ach dh'fhan Iosa 'na thosd.
Agus fhreagair an t-àrd-shagart
agus thubhairt e ris, A ta mi ga
d' mhionnachadh air an Dia bheò,
gu 'n innseadh tu dhuinn, an tu
Criosd Mac Dhé.
64 Thubhairt Iosa ris, Thu-
bhairt thu: gidheadh a deirim ribh,
'Na dhéigh so chi sibh Mac an
duine 'na shuidhe air deas làimh
cumhachd *Dhé*, agus a' teachd
air neulaibh nèimhe.
65 An sin reub an t-àrd-shagart
'eudach, ag ràdh, Gu 'n do labh-
air e toibheum; ciod am feum
tuilleadh a ta againn air fianuisibh?
feuch, a nis chuala sibh a thoi-
bheum.
66 Ciod i bhur barailse? Fhreag-
air iadsan agus thubhairt iad, A
ta e toillteanach air a' bhàs.
67 An sin thilg iad smugaid
'na eudan, agus bhuail iad le 'n
basaibh e; agus ghabh cuid eile
air le slataibh,
68 Ag ràdh, Dean fàidhead-
aireachd[1] dhuinn, a Chriosd, cò
e a bhuail thu?
69 Agus shuidh Peadar a mach

[1] *fàisneachd.*

anns an talla; agus thàinig cailin àraidh d'a ionnsuidh, ag ràdh, Bha thusa mar an ceudna maille ri Iosa o Ghalile.
70 Ach dh'àicheadh esan 'nan
làthair uile, ag ràdh, Cha 'n'eil fhios agam ciod a ta thu 'g ràdh.
71 Agus air dol a mach dha
do'n fhor-dhorus, chunnaic *cailin* eile e, agus thubhairt i riusan a bha 'n sin, Bha 'm fear so mar an ceudna maille ri Iosa o Nasaret.
72 Agus dh'àicheadh e a rìs le
mionnaibh, *ag ràdh,* Cha'n aithne dhomh an duine.
73 Agus tamull beag 'na dhéigh
sin thàinig an dream a bha 'nan seasamh a làthair, agus thubhairt iad ri Peadar, Gu firinneach is ann diubh sud féin thusa: oir a ta do chainnt ga d' bhrath.
74 An sin thòisich e ri mall-
achadh agus mionnachadh, *ag ràdh,* Cha'n aithne dhomh an duine. Agus air ball ghoir an coileach.
75 Agus chuimhnich Peadar
briathran Iosa, a thubhairt ris, Mu'n goir an coileach, àicheadh-aidh tu mi tri uairean. Agus air dol a mach dha, ghuil e gu geur.[1]

CAIB. XXVII.

1 *A ta Criosd air a thoirt thairis ceangailte do Philat.* 3 *Chroch Iudas e féin.* 19 *A ta Pilat a' faotainn rabbaidh o a mhnaoi,* 24 *ag ionnlad a làmh,* 26 *a' leigeadh Bharabais fa sgaoil.* 29 *Ta Criosd air a chrùnadh le droigh-ionn,* 34 *air a cheusadh, &c.*

AIR teachd do'n mhaduinn, ghabh uachdarain nan sagart uile, agus seanairean a' phobuill, comhairle le chéile an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs.
2 Agus air dhoibh esan a chean-
gal, thug iad leo e, agus thug iad thairis e do Phontius Pilat an t-uachdaran.
3 An sin an uair a chunnaic
Iudas a bhrath e, gu'n do dhìteadh e, ghabh e aithreachas, agus thug e air an ais na deich buinn fhich-ead airgid do na h-àrd-shagart-aibh, agus do na seanairibh.
4 Ag ràdh, Pheacaich mi, ann
am brath na fola neo-chiontaich: Ach thubhairt iadsan, ciod *e sin* duinne? amhairc thusa *air sin.*
5 Agus air tilgeadh uaith nam
bonn airgid anns an teampull dh'imich e roimhe, agus chaidh e agus chroch[2] se e féin.
6 Agus ghlac na h-àrd-shagairt
na buinn airgid, agus thubhairt iad, Cha chòir an cur san ion-mhas, oir is luach fola iad.
7 Agus air gabhail comhairle
dhoibh, cheannaich iad leo fear-ann a' chriadhadair,[3] chum a bhi 'na àit-adhlaic do choigrich.
8 Air an aobhar sin, goirear
do'n fhearann sin, Fearann na fo-la, gus an là'n diugh.
9 (An sin choimhlionadh an ni
a thubhradh le Ieremias am fàidh, ag ràdh, Agus ghabh iad na deich buinn fhichead airgid, luach an ti a mheasadh, neach a mheas iad-san *a bha* do chloinn Israeil:
10 Agus thug siad iad air son
fearainn a' chriadhadair, mar a dh'orduich an Tighearna dhomh-sa.)
11 Agus sheas Iosa an làthair
an uachdarain: agus dh'fhiosraich an t-uachdaran dheth, ag ràdh, An tusa Righ nan Iudhach? Agus thubhairt Iosa ris, Thubhairt thu.
12 Agus an uair a chuir na
h-àrd-shagairt agus na seanairean cionta as a leth, cha do fhreagair e ni sam bith.
13 An sin thubhairt Pilat ris,

[1] *goirt.*—[2] *thachd.*—[3] *fhir deanamh shoithiche creadha.*

Nach cluinn thu cia lìon nithe air am bheil iad a' toirt fianuis a'd' aghaidh ?

14 Agus cha d'thug e freagradh dha air aon fhocal, ionnus gu'n do ghabh an t-uachdaran iongantas ro mhòr.

15 A nis ri àm na féisde chleachd an t-uachdaran aon phrìosanach a b'àill leo chur fa sgaoil do'n phobull.

16 Agus bha aca san àm sin prìosanach ro chomharaichte, d'am b'ainm Barabas.

17 Air an aobhar sin, an uair a bha iad cruinn an ceann a chéile, thubhairt Pilat riu, Cò is àill leibh mise a chur fa sgaoil duibh ? Barabas, no Iosa, d'an goirear Criosd ?

18 Oir bha fhios aige gu'm b'ann o fharmad a thug iad thairis e.

19 Agus an uair a bha e 'na shuidhe air caithir a' bhreitheanais, chuir a bhean *teachdaireachd* d'a ionnsuidh, ag ràdh, Na biodh agadsa gnothuch sam bith ris an fhìrean[1] sin : oir is mòr a dh'fhulaing mise an diugh ann am bruadar, air a shonsan.

20 Ach chuir na h-àrd-shagairt agus na seanairean impidh air a' phobull gu'n iarradh iad Barabas, agus gu milleadh iad Iosa.

21 Agus fhreagair an t-uachdaran agus thubhairt e riu, Cò do'n dithis is àill leibh mise a chur fa sgaoil duibh ? Thubhairt iadsan, Barabas.

22 Thubhairt Pilat riu, Ciod ma seadh a ni mi ri h-Iosa, d'an goirear Criosd ? Thubhairt iad ris uile, Ceusar e.

23 Agus thubhairt an t-uachdaran, C'ar son ? ciod an t-olc a rinn e ? ach is mò gu mòr a ghlaodh iadsan, ag ràdh, Ceusar e.

24 Agus an uair a chunnaic Pilat nach do bhuadhaich e bheag sam bith, ach gu'n d'éirich an tuilleadh buaireis, air dha uisge a ghabhail, dh'ionnlaid e a làmhan am fianuis an t-sluaigh, ag ràdh, A ta mise neo-chiontach a dh'fhuil an fhìrein so : faicibhse *sin*.

25 Agus fhreagair am pobull uile, agus thubhairt iad, Biodh 'fhuil oirnne, agus air ar cloinn.

26 An sin leig e fa sgaoil Barabas dhoibh : ach air dha Iosa a sgiursadh, thug e thairis e chum a cheusadh.

27 An sin thug saighdearan an uachdarain leo Iosa do thalla a bhreitheanais, agus chruinnich iad a' bhuidheann uile m'a thimchioll.

28 Agus air dhoibh a rùsgadh[2], chuir iad uime falluing scarlaid.

29 Agus air dhoibh crùn dhroighinn fhigheadh, chuir iad m'a cheann e, agus slat chuilce 'na làimh dheis : agus a' lùbadh an glùin 'na làthair, rinn iad fanoid air, ag ràdh, Gu'm beannaichear thu, a Righ nan Iudhach.

30 Agus thilg iad smugaid air, agus ghlac iad an t-slat chuilce, agus bhuail iad sa' cheann *e*.

31 Agus an déigh dhoibh fanoid a dheanamh air, thug iad an fhalluing dheth, agus chuir iad 'eudach féin uime, agus thug iad leo e chum a cheusadh.

32 Agus an uair a chaidh iad a mach, fhuair iad duine o Chirene, d'am b'ainm Simon : esan dh'éignich iad chum a chrann-ceusaidhsan a ghiùlan.

33 Agus an uair a thàinig iad gu ionad d'an ainm Golgota, sin r'a ràdh, àite cloiginn,

34 Thug iad dha r'a òl fion geur, measgta le domblas : agus

[1] *ionracan.*—[2] *eudach a thoirt dheth.*

air dha a bhlasadh, cha'n òladh
se *e*.
35 Agus an uair a cheus iad e,
roinn iad a thrusgan eatorra, a'
tilgeadh crannchuir: chum gu'n
coimhliontadh an ni a thubhradh
leis an fhàidh, Roinn iad m' eud-
ach eatorra, agus chuir iad crann-
chur air mo bhrat.
36 Agus air suidhe dhoibh, rinn
iad faire air an sin:
37 Agus chuir iad a chùis-dhìt-
idh sgrìobhta os a cheann, IS E
SO IOSA RIGH NAN IUDH-
ACH.
38 An sin cheusadh maille ris
dà ghaduiche[1]; fear air a làimh
dheis, agus fear eile air a làimh chlì.
39 Agus thug iadsan a bha dol
seachad toibheum dha, a' crathadh
an ceann,
40 Agus ag ràdh, Thusa a leag-
as an teampull, agus a chuireas
suas an tri làithibh e, fòir ort
féin: ma 's tu Mac Dhé, thig a
nuas o 'n chrann-cheusaidh.
41 Mar an ceudna thubhairt
na h-àrd-shagairt, maille ris na
sgrìobhaichibh, agus na seanair-
ibh, a' fanoid air,
42 Shaor e daoine eile, e féin a
shaoradh ni 'n comasach e: ma
's e Righ Israeil, thigeadh e nis a
nuas o'n chrann-cheusaidh, agus
creididh sinn e.
43 Chuir e a dhòigh an Dia;
saoradh e a nis e, ma ta toil aige
dha: oir thubhairt e, Is mise Mac
Dhé.
44 Agus thug na gadaichean a
cheusadh maille ris, am beum
ceudna dha.
45 A nis o'n t-seathadh uair
bha dorchadas air an tìr uile gus
an naothadh uair.
46 Agus mu thimchioll na
naothadh uaire dh'éigh Iosa le
guth àrd, ag ràdh, Eli, eli, lama
sabachtani? 's e sin r'a ràdh, Mo
Dhia, mo Dhia, c'ar son a thréig
thu mi?
47 Agus air cluinntinn sin do
chuid diubhsan a bha 'nan seas-
amh an sin, thubhairt iad, A ta
'm fear so glaodhaich air Elias.
48 Agus air ball ruith a h-aon
diubh, agus ghabh e spong, agus
lìon e do fhìon geur i, agus air
dha a cur air slait chuilce, thug e
dha r'a òl.
49 Ach thubhairt càch, Leig
dha, faiceamaid an tig Elias g'a
thearnadh.
50 Agus an uair dh'éigh Iosa
a rìs le glaodh mòr, thug e suas a
spiorad.
51 Agus feuch, reubadh brat-
roinn an teampuill 'na dhà chuid,
o mhullach gu ìochdar; agus
chriothnuich an talamh, agus
sgoilteadh na creagan,
52 Agus dh'fhosgladh na
h-uaighean, agus dh'éirich mòran
do chorpaibh nan naomh, a bha
'nan codal,
53 Agus chaidh iad a mach as
na h-uaighibh an déigh 'aiseirigh-
san, agus chaidh iad a steach do'n
bhaile naomh, agus nochdadh iad
do mhòran.
54 A nis an uair a chunnaic
an ceannard-ceud, agus iadsan a
bha maille ris, a' coimhead[2] Iosa,
a' chrith-thalmhainn, agus na
nithe eile a rinneadh, ghabh iad
eagal mòr, ag ràdh, Gu firinneach
b'e so Mac Dhé.
55 Agus bha an sin mòran bhan
ag amharc am fad, a lean Iosa o
Ghalile, a' frithealadh dha:
56 Am measg an robh Muire
Magdalen, agus Muire màthair
Sheumais agus Ioses, agus màth-
air cloinne Shebede.

[1] *dà fhear-reubainn, dà chreachadair.*—[2] *gleidheadh.*

57 Agus air teachd do'n fheasgar, thàinig duine saoibhir o Arimatea, d'am b'ainm Ioseph, a bha e féin 'na dheisciobul aig Iosa mar an ceudna:

58 Chaidh esan gu Pilat, agus dh'iarr e corp Iosa: an sin dh'àithn Pilat an corp a thabhairt *da*.

59 Agus ghlac Ioseph an corp, agus phaisg e ann an lìon-eudach fior-ghlan e,

60 Agus chuir se e 'na uaigh nuadh féin, a chladhaich e ann an carraig: Agus charuich e clach mhòr gu dorus na h-uaighe, agus dh'imich e roimhe.

61 Agus bha Muire Magdalen, agus a' Mhuire eile 'nan suidhe fa chomhair na h-uaighe.

62 A nis air an là màireach, an là'n déigh an ulluchaidh, chruinnicheadh na h-àrd-shagairt agus na Phairisich gu Pilat,

63 Ag ràdh, A thighearn, is cuimhne leinn an uair a bha am mealltair ud fathast beò, gu'n dubhairt e, Eiridh mi'n déigh thri làithean.

64 Orduich, uime sin, an uaigh a bhi air a coimhead gu cinnteach gus an treas là, air eagal gu'n tig a dheisciobuil san oidhche, agus gu 'n goid iad leo e, agus gu 'n abair iad ris an t-sluagh, Dh'éirich e o na marbhaibh: agus mar sin bithidh am mearachd deireannach ni 's miosa na'n ceud *mhearachd*.

65 Thubhairt Pilat riu, Tha faire agaibh; imichibh, deanaibh *an uaigh* co tearuinte 's is aithne dhuibh.

66 Agus dh'imich iad, agus rinn iad an uaigh cinnteach, a' cur seula air a' chloich, maille ri faire.

CAIB. XXVIII.

1 *Ta aiseirigh Chriosd air a' cur an céill do na mnaibh:* 9 *nochd Criosd e féin doibh;* 11 *thug na h-àrd-shagairt airgiod do na saighdearaibh chum gu'n abradh iad gu'n do ghoideadh as 'uaigh e, &c.*

AN déigh na sàbaid, aig briseadh na fàire air a' cheud *là* do'n t-seachduin, thàinig Muire Magdalen, agus a' Mhuire eile, a dh'fhaicinn na h-uaighe.

2 Agus feuch, bha crith-thalmhainn mhòr ann; oir thàinig aingeal an Tighearna nuas o nèamh, agus air teachd dha charuich e a' chlach o'n dorus, agus shuidh e oirre.

3 Agus bha a ghnùis mar dhealanach, agus 'eudach geal mar shneachda.

4 Agus air eagal roimhe chriothnuich an luchd coimhid[1], agus chaidh iad an riochd mairbh.

5 Ach fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e ris na mnaibh, Na biodh eagal oirbhse: oir a ta fhios agam gu bheil sibh ag iarraidh Iosa, a chaidh cheusadh.

6 Cha 'n'eil e 'n so; oir dh'éirich e, mar a thubhairt e: thigibh, faicibh an t-àit an robh an Tighearna 'na luidhe.

7 Agus imichibh gu luath, agus innsibh d'a dheisciobluibh gu'n d'éirich e o na marbhaibh: agus feuch, tha e dol roimhibh do Ghalile, an sin chi sibh e, feuch, thubhairt mise ribh e.

8 Agus dh'imich iad gu luath o'n uaigh, le h-eagal agus mòrghairdeachas, agus ruith iad a dh'innseadh d'a dheisciobluibh.

9 Agus ag imeachd dhoibh-san a dh'innseadh d'a dheisciobluibh, feuch, thachair Iosa féin orra, ag ràdh, Fàilte dhuibh. Agus thàinig iad am fagus da, agus rug iad air a chosaibh, agus rinn iad aoradh dha.

[1] *luchd-faire.*

10 An sin thubhairt Iosa riu,
Na biodh eagal oirbh: imichibh,
abraibh ri m' bhràithribh iadsan a
dhol do Ghalile, agus an sin chi
iad mi.
11 Agus an uair a bha iadsan
ag imeachd, feuch, thàinig cuid
do'n luchd faire do'n bhaile, agus
nochd iad do na h-àrd-shagartaibh
gach ni a thachair.
12 Agus air cruinneachadh
dhoibhsan an ceann a chéile maille
ris na seanairibh, agus air gabhail
comhairle dhoibh, thug iad mòran
airgid do na saighdearaibh,
13 Ag ràdh, Abraibhse gu'n
d'thàinig a dheisciobuil anns an
oidhche, agus gu'n do ghoid iad
e, an uair a bha sinne 'nar codal.
14 Agus ma chluinneas an
t-uachdaran so, cuiridh sinne
impidh air, agus ni sinn sibhse
tearuinte.
15 Agus ghabh iad an t-airgiod,
agus rinn iad mar a theagaisgeadh
dhoibh: agus a ta a'chainnt so
air a h-aithris am measg nan Iudh-
ach gus an là'n diugh.
16 An sin chaidh an t-aon deis-
ciobul deug do Ghalile, do'n
bheinn far an d'orduich Iosa
dhoibh.
17 Agus an uair a chunnaic
iad e, rinn iad aoradh dha: ach
bha cuid aca fa amharus.
18 Thàinig Iosa, agus labhair
e riu, ag ràdh, Thugadh dhomhsa
gach uile chumhachd air nèamh
agus air talamh.
19 Uime sin, imichibhse, agus
deanaibh deisciobuil do [1] gach
uile chinneach, 'gam baisteadh
ann an ainm an Athar, agus
a' Mhic, agus an Spioraid naoimh:
20 A' teagasg dhoibh gach
uile nithe a dh'àithn mise dhuibh
a choimhead: Agus feuch, a ta
mise maille ribh a ghnàth, gu deir-
eadh an t-saoghail. Amen.

AN SOISGEUL A REIR MHARCUIS.

CAIB. I.

1 *Dreuchd Eoin Bhaiste.* 9 *A ta Iosa air a bhaisteadh:* 14 *A ta e searmonachadh;* 16 *a' gairm Pheadair, Aindreais, Sheumais agus Eoin, &c.*

1 TOISEACH Soisgeil Iosa
Criosd Mhic Dhé:
2 A réir mar a ta e sgrìobhta
anns na fàidhibh, Feuch, cuiream
mo theachdair roimh do ghnùis,
a dh'ulluicheas do shlighe romhad.
3 Guth an ti a dh'éigheas anns
an fhàsach, Ulluichibh slighe an
Tighearna, deanaibh a cheumanna
dìreach.
4 Bha Eoin a' baisteadh anns
an fhàsach, agus a' searmonach-
adh baistidh an aithreachais, chum
maitheanais pheacanna.
5 Agus chaidh a mach d'a
ionnsuidh tìr Iudea uile, agus
luchd-àiteachaidh Ierusaleim, agus
bhaisteadh leis iad uile ann an
amhainn Iordain, ag aideachadh
am peacanna.
6 Agus bha Eoin air eudach-
adh le fionna chàmhal, agus crios

[1] *teagaisgibh.*

leathair m'a leasraidh: agus bu
bhiadh dha locuist agus mil
fhiadhaich.
7 Agus shearmonaich e, ag
ràdh, A ta neach a' teachd a'm'
dhéigh a's cumhachdaiche na
mise, neach nach airidh mise air
cromadh sìos, agus barr-iall a
bhròg fhuasgladh.
8 Bhaist mise gu dearbh sibh
le h-uisge: ach baistidh esan sibh
leis an Spiorad Naomh.
9 Agus tharladh anns na làith-
ibh sin, gu'n d'thàinig Iosa o Na-
saret Ghalile, agus bhaisteadh e
le Eoin ann an Iordan.
10 Agus air ball an uair a chaidh
e suas as an uisge, chunnaic e na
nèamhan air am fosgladh, agus an
Spiorad mar choluman a' teachd
a nuas air.
11 Agus thàinig guth o nèamh,
ag ràdh, Is tusa mo Mhac gràdh-
ach, am bheil mo mhòr thlachd.
12 Agus air ball tharruing an
Spiorad e do'n fhàsach.
13 Agus bha e 'n sin san fhàs-
ach dà fhicheadlà air a bhuair-
eadh le Satan, agus bha e maille
ris na fiadh-bheathaichibh, agus
fhritheil na h-aingil dha.
14 Agus an déigh Eoin a chur
am prìosan, thàinig Iosa do Gha-
lile, a' searmonachadh soisgeil
rìoghachd Dhé,
15 Agus ag ràdh, Choimhlion-
adh an aimsir, agus a ta rìoghachd
Dhé am fagus; deanaibhse aith-
reachas, agus creidibh an sois-
geul.
16 Agus air dha bhi 'g imeachd
ri taobh fairge Ghalile, chunnaic
e Simon, agus Aindreas a bhràth-
air, a' tilgeadh lìn san fhairge:
(oir b'iasgairean iad.)
17 Agus thubhairt Iosa riu,
Thigibh a'm' dhéighse, agus ni
mi 'nur iasgairibh air daoinibh
sibh.
18 Agus air ball dh'fhàg iad
an lìonta, agus lean iad esan.
19 Agus an uair a chaidh e bea-
gan air aghaidh as sin, chunnaic
e Seumas *mac* Shebede, agus Eoin
a bhràthair, agus iad san luing a'
càradh an lìonta.
20 Agus air ball ghoir e iad,
agus dh'fhàg iad Sebede an athair
san luing maille ris an luchd-tuar-
asdail, agus lean iad esan.
21 Agus chaidh iad a steach
do Chapernaum, agus air ball air
dha dol a stigh do'n t-sionagog[1]
air an t-sàbaid, theagaisg e.
22 Agus ghabh iad iongantas
r'a theagasg: oir bha e 'gan teag-
asg mar neach aig an robh ùghd-
arras, agus cha b'ann mar na
sgrìobhaichean.
23 Agus bha 'nan sionagog-san
neach anns an robh spiorad neo-
ghlan, agus ghlaodh e,
24 Ag ràdh, Leig leinn; ciod
ar gnothuch-ne riut, Iosa o Nasa-
ret? an d'thàinig thu g'ar sgrios-
ne? Is aithne dhomh cò thu, aon
naomh Dhé.
25 Agus chronuich Iosa e, ag
ràdh, Bi d' thosd, agus thig a
mach as.
26 Agus an uair a reub an spio-
rad neoghlan e, agus a ghlaodh
e le guth àrd, thàinig e mach as.
27 Agus ghabh iad mòr-ion-
gantas uile, ionnus gu 'n robh iad
a' cur na ceiste *so* air a chéile, ag
ràdh, Ciod e so? Ciod e an teagasg
nuadh so? oir le h-ùghdarras a ta
e toirt orduigh eadhon do na spio-
radaibh neoghlan, agus tha iad
ùmhal dha.
28 Agus chaidh a chliu air ball
a mach air feadh na tìre uile tim-
chioll Ghalile.

[1] *tigh-aoraidh*.

29 Agus gun dàil, air dhoibh
dol a mach as an t-sionagog, chaidh
iad a steach do thigh Shimoin
agus Aindreais, maille ri Seumas
agus Eoin.
30 Ach bha màthair-chéile Shi-
moin 'na luidhe ann am fiabhrus;
agus ghrad-labhair iad ris uimpe.
31 Agus thàinig esan agus thog
e i, a breith air làimh oirre; agus
air ball dh'fhàg am fiabhrus i, agus
fhritheil i dhoibh.
32 Agus an uair a bha 'm feasg-
ar ann, air do'n ghréin dol fuidhe,
thug iad d'a ionnsuidh iadsan uile
a bha euslan, agus iadsan anns
an robh deamhain.
33 Agus bha 'm baile uile air a
chruinneachadh chum an doruis.
34 Agus leighis e mòran air an
robh iomadh gnè eucaile, agus
thilg e mach mòran dheamhan,
agus cha d'fhulaing e do na
deamhnaibh labhairt, air son gu'm
b'aithne dhoibh e.
35 Agus air dha éirigh sa'
mhaduinn, fada roimh là, chaidh
e mach, agus dh'imich e gu àite
fàsail, agus rinn e urnuigh an
sin.
36 Agus lean Simon, agus an
dream a bha maille ris e.
37 Agus air fhaotainn dhoibh
thubhairt iad ris, A ta gach uile
neach ga d'iarraidh.
38 Agus thubhairt esan riu,
Rachamaid a dh'ionnsuidh nam
bailte eile làimh ruinn, chum as
gu'n searmonaich mi an sin mar
an ceudna: oir is ann a chum na
crìche so thàinig mise mach.
39 Agus shearmonaich e 'nan
sionagogaibh air feadh Ghalile
uile, agus thilg e mach na deamh-
ain.
40 Agus thàinig lobhar d'a
ionnsuidh, a' guidhe air, agus
a'lùbadh a ghlùn da, agus ag ràdh
ris, Ma's àill leat, tha thu comas-
ach air mise a dheanamh glan.
41 Agus ghabh Iosa truas mòr
dheth,[1] agus air sìneadh a mach
a làimhe, bhean e ris, agus thubh-
airt e ris, Is àill leam, bi-sa
glan.
42 Agus co luath's a labhair e,
air ball dh'fhalbh an luibhre[2]
uaith, agus rinneadh glan e.
43 Agus thug e geur ordugh
dha, *agus* air ball chuir e air
falbh e;
44 Agus thubhairt e ris, Feuch
nach innis thu bheag do neach
air bith; ach imich, nochd thu
féin do'n t-sagart, agus tabhair
mar ìobairt air son do ghlanaidh
na nithe a dh'àithn Maois, mar
fhianuis dhoibh.
45 Agus air dhasan dol a mach,
thòisich e air innseadh gu ro fholl-
aiseach, agus air a' chùis a sgaoil-
eadh m 'an cuairt, air chor as
nach feudadh Iosa dol tuilleadh
gu follaiseach a steach do'n bhaile;
ach bha e mach ann an àitibh
uaigneach: agus thàinig iad d'a
ionnsuidh as gach àird.

CAIB. II.

1 *Leighis Criosd neach air an robh am pairilis*: 14 *Tha e gairm Mhata o àite togail na cìse*, 16 *ag itheadh maille ri cìs-mhaoraibh agus ri peacachaibh, &c.*

AGUS an déigh làithean
àraidh, chaidh e a rìs a steach
do Chapernaum; agus chualas
esan a bhi san tigh.
2 Agus air ball chruinnicheadh
mòran an ceann a chéile, air chor
as nach robh àit a chumadh *iad*,
eadhon timchioll an doruis: agus
labhair e am focal riu.
3 Agus thàinig iad, a' tabhairt
d'a ionnsuidh neach air an robh

[1] *ris.*—[2] *muire.*

am pairilis, air a ghiùlan le ceath-
rar.
4 Agus a chionn nach b'urrainn
iad teachd am fagus da leis an
t-sluagh, rùisg iad mullach an
tighe, anns an robh e: agus air
dhoibh a tholladh, leig iad sìos an
leabadh air an robh an neach a
bha tinn leis a' phairilis 'na luidhe.
5 Air do Iosa an creidimh-san
fhaicinn, thubhairt e ris an neach
air an robh am pairilis, A mhic,
tha do pheacaidh air am maith-
eadh dhuit.
6 Ach bha droing àraidh[1] do
na sgrìobhaichibh 'nan suidhe an
sin, agus iad a' reusonachadh 'nan
cridhibh féin:
7 C'ar son a ta am fear so a'
labhairt toibheim mar so? Cò
dh'fheudas peacaidh a mhaith-
eadh ach Dia a mhàin?
8 Agus air ball air aithneach-
adh do Iosa 'na spiorad féin gu'n
robh iadsan a' reusonachadh mar
sin annta féin, thubhairt e riu,
C'ar son a ta sibh a' reusonachadh
nan nithe sin ann bhur cridh-
ibh?
9 Co aca is usadh a ràdh ris an
neach air am bheil am pairilis,
Tha do pheacaidh air am maith-
eadh dhuit, no a ràdh, Eirich, a-
gus tog do leabadh, agus imich?
10 Ach a chum as gu'm bi fios
agaibh gu bheil ùghdarras aig
Mac an duine peacaidh a mhaith-
eadh air talamh, (thubhairt e ris
an fhear air an robh am pairilis,)
11 A deirim riut, Eirich, agus
tog do leabadh, agus imich do
d'thigh.
12 Agus dh'éirich esan air ball,
agus thog e an leabadh, agus
chaidh e mach 'nam fianuis uile,
ionnus gu'n robh mòr iongantas
orra uile, agus gu'n do ghlòraich
iad Dia, ag ràdh, Cha'n fhaca
sinne riamh a leithid so.
13 Agus chaidh e mach a rìs ri
taobh na mara, agus thàinig an
sluagh uile d'a ionnsuidh, agus
theagaisg e iad.
14 Agus ag dol seachad da,
chunnaic e Lebhi *mac* Alpheuis
'na shuidhe aig àite togail na cìse,
agus thubhairt e ris, Lean mise.
Agus dh'éirich e, agus lean se e.
15 Agus tharladh, 'nuair a
shuidh Iosa chum bìdh 'na thigh-
san gu'n do shuidh mòran chìs-
mhaor agus pheacach maille ri
Iosa, agus r'a dheisciobluibh: oir
bha mòran ann, agus lean iad e.
16 Agus an uair a chunnaic na
sgrìobhaichean agus na Phairisich
esan ag itheadh maille ri cìs-mhaor-
aibh agus ri peacachaibh, thu-
bhairt iad r'a dheisciobluibh, C'ar
son a ta e ag itheadh agus ag òl
maille ri cìs-mhaoraibh agus ri
peacachaibh?
17 Agus an uair a chuala Iosa
so, thubhairt e riu, Cha 'n'eil feum
acasan a ta slàn air an léigh, ach
acasan a ta tinn: cha d'thàinig
mise a ghairm nam fìrean, ach
nam peacach chum aithreachais.
18 Agus bu ghnàth le deisciob-
luibh Eoin, agus nam Phairiseach
a bhi trasgadh: agus thàinig iad,
agus thubhairt iad ris, C'ar son
a ta deisciobuil Eoin, agus nam
Phairiseach ri trasgadh, agus nach
'eil do dheisciobuilsa a' trasgadh?
19 Agus thubhairt Iosa riu,
Am bheil clann seòmair an fhir
nuadh-phòsda comasach air trasg-
adh a dheanamh, am feadh a
bhitheas am fear nuadh-pòsda
'nam fochair[2]? am feadh a ta am
fear nuadh-pòsda aca maille riu,
cha'n fheud iad trasgadh a dhean-
amh:

[1] *àraid.*—[2] *maille riu.*

20 Ach thig na làithean anns
an d' thoirear am fear nuadh-pòsda
uatha; agus an sin ni iad trasg-
adh sna làithibh sin.
21 Agus cha 'n'eil duine sam
bith a dh'fhuaigheas mìr do eud-
ach nuadh air sean eudach: no,
ma dh'fhuaigheas, buinidh am mìr
nuadh, a chuireadh g'a lìonadh
suas, as an t-sean eudach, agus
nithear an reubadh ni's miosa.
22 Agus cha chuir duine air
bith fìon ùr ann an seann searrag-
aibh[1]; no brisidh am fìon nuadh
na searragan, agus dòirtear am
fìon, agus caillear na searragan:
ach is còir fìon nuadh a chur ann
an searragaibh nuadha.
23 Agus tharladh gu'n deach-
aidh e troimh na h-achaibh arbh-
air air là na sàbaid, agus thòis-
ich a dheisciobuil, ag imeachd
dhoibh, ris na diasan arbhair a
spìonadh;
24 Agus thubhairt na Phairis-
ich ris, Feuch c'ar son a ta iad
a' deanamh an ni nach 'eil cead-
aichte air là na sàbaid?
25 Agus thubhairt esan riu,
Nach do leugh sibhse riamh ciod
a rinn Daibhidh, an uair a bha
uireasbhuidh air, agus ocras air
féin agus orrasan a bha maille ris?
26 Cionnus a chaidh e steach
do thigh Dhé ann an làithibh
Abiatair an àrd-shagairt, agus a
dh'ith e aran na fianuis[2], nach
'eil ceadaichte do neach air bith
itheadh, ach do na sagartaibh,
agus a thug e mar an ceudna do'n
dream a bha maille ris?
27 Agus thubhairt e riu, Dh'ord-
uicheadh an t-sàbaid air son an
duine, cha 'n e an duine air son
na sàbaid:
28 Air an aobhar sin is Tigh-
earn Mac an duine air an t-sàbaid
féin.

CAIB. III.

1 *Tha Criosd a' leigheas an duine aig an robh an làmh sheargta, agus mòran a dh'eucailibh eile:* 11 *a' cronuchadh nan spiorad neoghlan,* 13 *agus a' taghadh a dhà abstol deug, &c.*

AGUS chaidh e rìs a steach
do'n t-sionagog, agus bha
an sin duine aig an robh làmh
sheargta.
2 Agus rinn iad faire air, a
dh'fheuchainn an leighiseadh se e
air là na sàbaid, chum's gu'm
biodh cùis-dhìtidh aca dha.
3 Agus thubhairt e ris an duine
aig an robh an làmh sheargta,
Eirich sa' mheadhon.
4 Agus thubhairt e riu, Am
bheil e ceadaichte maith a dhean-
amh air làithibh na sàbaid, no olc?
anam a thearnadh, no a sgrios?
ach dh'fhan iadsan 'nan tosd.
5 Agus an uair a dh'amhairc e
m'an cuairt orra le feirg[3], air dha
bhi doilich air son cruais an
cridhe, thubhairt e ris an duine,
Sìn a mach do làmh. Agus shìn
e mach i: agus rinneadh slàn i
mar an *làmh* eile.
6 Agus chaidh na Phairisich a
mach, agus ghabh iad comhairle
air ball maile ri luchd-leanmhuinn
Heroid 'na aghaidh-san, cionnus a
dh'fheudadh iad a sgrios.
7 Ach chaidh Iosa maille r'a
dheisciobluibh a leth chum na
mara: agus lean sluagh mòr e o
Ghalile, agus o Iudea,
8 Agus o Ierusalem, agus o
Idumea, agus o thaobh thall Ior-
dain, agus iadsan a bha timchioll

[1] *leathar-bhuidealaibh.*—[2] *an t-aran taisbeanta.*—[3] *diomb*

Thiruis agus Shidoin, thàinig
cuideachd mhòr dhiubh d'a ionn-
suidh, 'nuair a chual iad cia mòr
na nithe a rinn e.
9 Agus thubhairt e r'a dheis-
ciobluibh, long bheag a bhi feith-
eamh air, air son an t-sluaigh,
chum nach dòmhluicheadh iad e.
10 Oir leighis e mòran, ionnus
gu 'n do dhlùth-theann iad ris, a
mheud 's air an robh plàighean,
chum as gu'm beanadh iad ris.
11 Agus na spiorada neòghlan,
an uair a chunnaic iad e, shleuchd
iad da, agus ghlaodh iad, ag ràdh,
Is tusa Mac Dhé.
12 Agus thug e sparradh teann[1]
dhoibh, nach deanadh iad aith-
nichte e.
13 Agus chaidh e suas gu
beinn, agus ghairm e iadsan a
b'àill leis: agus thàinig iad d'a
ionnsuidh.
14 Agus dh'orduich e dà fhear
dheug, chum 's gu'm biodh iad
maille ris, agus gu 'n cuireadh e
mach iad a shearmonachadh :
15 Agus gu'm biodh aca cumh-
achd a leigheas euslainte, agus a
thilgeadh a mach dheamhan.
16 Agus air Simon thug e
Peadar mar cho-ainm :
17 Agus Seumas *mac* Shebede,
agus Eoin bràthair Sheumais,
(agus orra-san thug e Boanerges
mar cho-ainm, 's e sin ri ràdh,
Clann na tairneanaich,)
18 Agus Aindreas, agus Philip,
agus Bartolomeus, agus Mata,
agus Tomas, agus Seumas *mac*
Alpheuis, agus Tadeus, agus Si-
mon an Canaanach,
19 Agus Iudas Iscariot, an
neach sin a bhrath e : Agus chaidh
iad do thigh.
20 Agus chruinnicheadh an
sluagh a rìs, ionnus nach robh e
'n comas doibh uiread agus aran
itheadh.
21 Agus an uair a chual a
chairdean *so*, thàinig iad a mach
a bhreith air: oir thubhairt iad,
Tha e air mhi-chéill.
22 Agus thubhairt na sgriobh-
aichean a thàinig a nuas o Ierusa-
lem, A ta Beelsebub aige, agus
is ann troimh phrionnsa nan
deamhan a ta e tilgeadh a mach
dheamhan.
23 Agus air dha 'n gairm d'a
ionnsuidh, thubhairt e riu ann an
cosamhlachdaibh, Cionnus a dh'-
fheudas Satan Satan a thilgeadh
a mach ?
24 Agus ma bhitheas rìogh-
achd roinnte 'na h-aghaidh féin,
cha'n urrainn an rìoghachd sin
seasamh.
25 Agus ma bhitheas tigh air
a roinn 'na aghaidh féin, cha'n
urrainn an tigh sin seasamh.
26 Agus ma dh'éireas Satan
'na aghaidh féin, agus gu'm bi e
roinnte, cha 'n urrainn e seasamh,
ach a ta crìoch aige.
27 Cha 'n urradh neach air bith
dol a steach do thigh duine làidir,
agus 'airneis a thogail leis, mur
ceangail e 'n duine làidir an tois-
each ; agus an sin creachaidh e a
thigh.
28 Gu deimhin a deirim ribh,
Gu maithear na h-uile pheacanna
do chloinn nan daoine, agus gach
toibheum a labhras iad.
29 Ach ge b'e labhras toibh-
eum an aghaidh an Spioraid
Naoimh, cha'n fhaigh e maith-
eanas a chaoidh ; ach a ta e an
cunnart peanais[2] shiorruidh.
30 Air son gu'n dubhairt iad,
Tha spiorad neòghlan aige.
31 An sin thàinig a bràith-
rean agus a mhàthair, agus air

[1] *geur àithne.*—[2] *damnaidh, breitheanais.*

dhoibh seasamh a muigh, chuir
iad fios d'a ionnsuidh, a' gairm
air.
32 Agus bha 'n sluagh 'nan
suidhe m'a thimchioll, agus
thubhairt iad ris, Feuch, a ta do
mhàthair agus do bhràithrean a
muigh ga d' iarraidh.
33 Agus fhreagair e iad, ag
ràdh, Cò i mo mhàthair, no mo
bhràithrean?
34 Agus sheall e m'an cuairt
orrasan a bha 'nan suidhe m'a
thimchioll, agus thubhairt e,
Feuch mo mhàthair agus mo
bhràithrean.
35 Oir ge b'e neach a ni toil Dé,
is esan mo bhràthair, agus mo
phiuthar, agus mo mhàthair.

CAIB. IV.

1 *Cosamhlachd an t-sìoladair, agus
a bhrìgh.* 21 *Is còir dhuinn so-
lus ar n-eòlais a phàirteachadh
ri muinntir eile.* 26 *Cosamhlachd
an t-sìl a ta fàs ann an uaigneas,
&c.*

AGUS thòisich e air teagasg a
rìs làimh ris a' mhuir, agus
chruinnicheadh sluagh mòr d'a
ionnsuidh, ionnus gu'n deachaidh
e steach do luing, agus gu'n do
shuidh e air a' mhuir; agus bha
'n sluagh uile ri taobh na mara
air tìr.
2 Agus theagaisg e dhoibh
mòran do nithibh ann an cosamh-
lachdaibh, agus thubhairt e riu
'na theagasg,
3 Eisdibh, Feuch, chaidh fear-
cuir[1] a mach a chur *sìl:*
4 Agus tharladh ag cur an t-sìl
da, gu'n do thuit cuid deth ri
taobh an rathaid, agus thàinig
eunlaith an athair, agus dh'ith iad
suas e.
5 Agus thuit cuid eile dheth
air fearann creagach, far nach
robh mòr thalamh aige, agus air
ball dh'fhàs e suas, do bhrìgh
nach roibh doimhne talmhainn
aige.
6 Ach air do'n ghréin éirigh,
loisgeadh e; agus a chionn nach
robh freumh aige, shearg e as.
7 Agus thuit cuid eile am
measg droighinn, agus dh'fhàs an
droighionn suas, agus thachd
se e, agus cha d'thug e toradh
uaith.
8 Agus thuit cuid eile air tal-
amh maith, agus thug e toradh
uaith a' fàs suas agus a' meud-
achadh; agus thug e mach, cuid
a dheich uiread fhichead, agus
cuid a thri fichead uiread, agus
cuid a cheud uiread *'s a chuireadh.*
9 Agus thubhairt e riu, An ti
aig am bheil cluasa chum éisd-
eachd, éisdeadh e.
10 Agus an uair a bha e 'na
aonar, dh'fhiosraich iadsan, a bha
'na fhochair maille ris an dà
fhear dheug, an cosamhlachd
deth.
11 Agus thubhairt e riu,
Dhuibhse thugadh eòlas a ghabh-
ail air nithibh dìomhair rìoghachd
Dhé: ach dhoibhsan a ta 'n leth
muigh nithear gach ni an cosamh-
lachdaibh:
12 Chum as ag faicinn doibh
gu'm faic iad, agus nach aithnich
iad, agus ag cluinntinn dhoibh gu'n
cluinn iad, agus nach tuig iad;
air eagal àm air bith gu'm pill-
eadh iad, agus gu'm biodh *am*
peacaidh air am maitheadh
dhoibh.
13 Agus thubhairt e riu, Nach
aithne dhuibh an cosamhlachd
so? agus cionnus ma ta a thuig-
eas sibh gach uile chosamhlachd?
14 Tha 'm fear-cuir a' cur an
fhocail.

[1] *sìoladair.*

15 Agus is iad so iadsan ri taobh an rathaid, anns an cuirear am focal, an déigh dhoibh a chluinntinn, air ball a ta Satan a' teachd, agus a' togail leis an fhocail, a shìol-chuireadh 'nan cridhibh.

16 Agus is iad so iadsan mar an ceudna a chuireadh air fearann creagach; muinntir, an uair a chluinneas iad am focal, a ghabhas e air ball le gairdeachas:

17 Agus cha 'n'eil freumh aca annta féin, ach mairidh iad rè sealain; 'na dhéigh sin 'nuair a dh'éireas àmhghar [1] no geurleanmhuinn air son an fhocail, air ball a ta iad a' gabhail oilbheim.

18 Agus is iad so iadsan a chuireadh am measg an droighinn, an dream a dh'éisdeas ris an fhocal;

19 Agus a ta ro chùram an t-saoghail so, agus mealltaireachd saoibhreis, agus ana-mianna nithe eile teachd a steach, agus a' tachdadh an fhocail, agus nithear neothorach e.

20 Agus is iad so iadsan a chuireadh ann an talamh maith, an dream a chluinneas am focal, agus a ghabhas e, agus a bheir a mach toradh, cuid a dheich uiread fhichead, cuid a thri fichead uiread, agus cuid a cheud uiread *'s a chuireadh.*

21 Agus thubhairt e riu, An d'thoirear coinneal chum gu'n cuirear i fuidh bheul soithich, no fuidh leabaidh? nach ann a chum a cur an coinnleir?

22 Oir cha 'n'eil ni air bith folaichte, nach foillsichear; agus cha robh ni air bith an cleith, nach tig os àird.

23 Ma tha cluasa chum éisdeachd aig neach air bith, éisdeadh e.

24 Agus thubhairt e riu, Thugaibh fa'near ciod a chluinneas sibh: leis an tomhas a thomhaiseas sibh, tomhaisear dhuibh féin; agus bheirear tuilleadh dhuibhse ta 'g éisdeachd.

25 Oir ge b'e neach aig am bheil, bheirear dha: agus ge b'e neach aig nach 'eil, bheirear uaith an ni sin féin a ta aige.

26 Agus thubhairt e, Is amhuil rìoghachd Dhé, mar gu'n cuireadh duine sìol anns an talamh,

27 Agus gu'n coidleadh e, agus gu'n éireadh e a dh'oidhche, agus a là, agus gu'n gineadh an sìol, agus gu'm fàsadh e suas, air dòigh nach fhios da.

28 Oir bheir an talamh a mach toradh uaith féin, air tùs am fochann, a rìs an dias, an déigh sin an làn arbhar anns an déis.

29 Ach an uair a ta 'n toradh abaich, air ball cuiridh e an corran ann, a chionn gu bheil am fogharadh air teachd.

30 Agus thubhairt e, Ciod *an ni* ri 'n samhluich sinn rìoghachd Dhé? no ciod e an cosamhlachd leis an coimhmeas sinn i?

31 *Is* cosmhuil i ri gràinne mustaird, ni, 'nuair a chuirear san talamh e, is lugha do na h-uile phòraibh a ta air talamh.

32 Ach an déigh a chur, fàsaidh e suas, agus cinnidh e ni 's mò na luibh sam bith eile, agus fàsaidh geugan mòra air, ionnus gu'm feud eunlaith an athair nid a dheanamh fuidh a sgàile.

33 Agus le iomadh d'a leithidibh sin do chosamhlachdaibh labhair e 'm focal riu, a réir mar a b'urrainn iad a chluinntinn.

34 Ach gun chosamhlachd cha

[1] *trioblaid.*

do labhair e riu: Agus mhìnich e na h-uile nithe d'a dheisciobluibh féin air leth.

35 Agus thubhairt e riu air an là sin féin, air teachd do'n fheasgar, Rachamaid thairis do'n taobh eile.

36 Agus an uair a sgaoil iad an coimhthional, thug iad leo esan anns an luing mar a bha e, agus bha longa beaga eile 'na fhochair mar an ceudna.

37 Agus dh'éirich stoirm mhòr ghaoith ann, agus leum na tonna a steach do'n luing, air chor as gu'n robh i nis làn.

38 Agus bha esan ann an deireadh na luinge, 'na chodal air cluasaig[1]: agus dhùisg iad e, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, nach 'eil suim agad gu'n caillear sinn?

39 Agus dh'éirich e, agus chronuich e a' ghaoth, agus thubhairt e ris an fhairge, Tosd, bi sàmhach. An sin luidh a' ghaoth, agus bha fèath[2] mòr ann.

40 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh co eagalach? cionnus nach 'eil creidimh agaibh?

41 Agus ghabh iad eagal ro mhòr, agus thubhairt iad r'a chéile, Ciod e an duine so, gu bheil a' ghaoth, agus an fhairge féin ùmhal da?

CAIB. V.

1 *Air do Chriosd na deamhain a chur a mach as an duine anns an robh legion diubh,* 13 *chaidh iad a stigh anns na mucaibh.* 25 *Leighis e a' bhean air an robh dòrtadh fola,* 35 *agus thog e o na marbhaibh nighean Iairuis.*

AGUS thàinig iad gu taobh eile na mara, gu dùthaich nan Gadarenach.

2 Agus an uair a chaidh e mach as an luing, air ball thachair air as na h-àitibh-adhlaic, duine anns an robh spiorad neòghlan.

3 Aig an robh *a* chòmhnuidh sna h-àitibh-adhlaic, agus cha b'urrainn neach air bith a cheangal, eadhon le slabhraidhibh:

4 Oir chaidh a cheangal gu tric le geimhlibh agus le slabhraidhibh, agus tharruing e na slabhraidhean as a chéile, agus mhìn-bhris e na geimhlean: Agus cha b'urrainn duine sam bith a cheannsachadh.

5 Agus bha e ghnàth, a là agus a dh'oidhche, sna beanntaibh, agus sna h-ionadaibh-adhlaic, a' glaodhaich, agus 'ga ghearradh féin le clachaibh.

6 Ach an uair a chunnaic e Iosa fada uaith, ruith e agus shleuchd e dha[3].

7 Agus ghlaodh e le guth mòr, agus thubhairt e, Ciod mo ghnothuchsa riut, Iosa, a Mhic an Dé is ro àirde? cuiream ort á h-uchd Dé, gun mo phianadh.

8 (Oir thubhairt e ris, Thig a mach as an duine, a spioraid neoghloin.)

9 Agus dh'fhiosraich e dheth, Ciod is ainm dhuit? Agus fhreagair esan, ag ràdh, Legion is ainm dhomh: oir a ta sinn mòran ann.

10 Agus ghuidh e gu ro gheur air, gun e g'an cur a mach as an dùthaich *sin.*

11 Agus bha treud mòr mhuc an sin, ag ionaltradh am fagus do'n bheinn[4].

12 Agus ghuidh na deamhain uile air, ag ràdh, Cuir sinne dh'ionnsuidh nam muc, chum as gu'n rachamaid a steach annta.

13 Agus air ball thug Iosa cead

[1] *adhartan.*—[2] *ciùine.*—[3] *rinn e aoradh dha.*—[4] *do na sléibhtibh.*

doibh ; agus air dol a mach do na
spioradaibh neo-ghlan, chaidh
iad a stigh anns na mucaibh, agus
ruith an treud sìos gu dian le àite
cas do'n fhairge, (bha iad mu
thimchioll dà mhìle,) agus thachd-
adh iad san fhairge.

14 Agus theich iadsan a bha 'g
ionaltradh nam muc, agus dh'inn-
is iad sin, araon anns a' bhaile,
agus anns an tìr. Agus chaidh
iad a mach a dh'fhaicinn ciod e
an ni ud a thachair.

15 Agus thàinig iad chum Iosa,
agus chunnaic iad an ti anns an
robh an deamhan, agus aig an
robh an legion, 'na shuidhe, agus
'eudach uime, agus a chiall aige ;
agus ghabh iad eagal.

16 Agus dh'innis iadsan a chunn-
aic e dhoibh, cionnus a thachair
do'n ti anns an robh an deamhan,
agus mu thimchioll nam muc.

17 Agus thòisich iad ri guidhe
air imeachd a mach as an crìoch-
aibh.

18 Agus air dha dol a stigh san
luing, ghuidh an ti anns an robh
an deamhan air, gu'm feudadh e
bhi maille ris.

19 Gidheadh cha do leig Iosa
leis, ach thubhairt e ris, Imich
dhachaidh a dh'ionnsuidh do
mhuinntir, agus innis dhoibh meud
nan nithe a rinn an Tighearna
dhuit, agus gu'n d'rinn e tròcair
ort.

20 Agus dh'imich esan, agus
thòisich a ri chur an céill ann an
Decapolis meud nan nithe a rinn
Iosa dha : agus ghabh iad iongant-
as uile.

21 Agus air dol do Iosa a rìs
thairis anns an luing do'n taobh
eile, chruinnicheadh sluagh mòr
d'a ionnsuidh ; agus bha e làimh
ris a' mhuir.

22 Agus feuch, thàinig aon do
uachdaranaibh nan sionagog, d'am
b'ainm Iarius, agus an uair a
chunnaic e esan, leig se e féin sìos
aig a chosaibh.

23 Agus ghuidh e gu dùrachd-
ach air, ag ràdh, A ta mo nigh-
ean bheag ann an cunnart grad
bhàis ; thig, *guidheam ort*, agus
leag do làmhan oirre chum as gu'n
slànuichear i, agus mairidh i beò.

24 Agus dh'imich *Iosa* maille
ris, agus lean sluagh mòr e, agus
dhòmhluich iad e.

25 (Agus *bha* bean àraidh *an
sin*, air an robh dòrtadh fola rè
dhà bhliadhna dheug :

26 Agus dh'fhulaing i mòran o
iomadh léigh, agus chaith i na bha
aice, agus cha b'fheairrd i bheag
e, ach gu'm bu mheisd ;

27 'Nuair a chual i iomradh
air Iosa, thàinig i am measg an
t-sluaigh o chùlaobh, agus bhean
i r'a eudach :

28 Oir thubhairt i, Ma dh'-
fheudas mi beantuinn ach r'a
eudach, slànuichear mi.

29 Agus air ball thiormaich-
eadh tobar a fola : agus dh'aith-
nich i air a corp féin, gu'n do
leighiseadh i o'n phlàigh sin.

30 Agus dh'aithnich Iosa air
ball ann féin gu'n deachaidh
cumhachd a mach as, agus air
dha tionndadh san t-sluagh,
thubhairt e, Cò a bhean ri m'
eudach ?

31 Agus thubhairt a dheisciob-
uil ris, A ta thu faicinn gu 'm
bheil an sluagh ga d' dhòmhlach-
adh, agus an abair thu, Cò a
bhean rium ?

32 Agus dh'amhairc e m'an
cuairt g'a faicinnsa a rinn so.

33 Ach air do'n mhnaoi bhi fo
eagal agus air chrith, air aithn-
eachadh an ni a rinneadh innte,
thàinig i, agus leig si i féin sìos
'na làthair, agus dh'innis i 'n
fhìrinn uile dha.

34 Agus thubhairt e rithe, A nighean, shlànuich do chreidimh thu; imich an sìth, agus bi slàn o d' phlàigh.

35 Am feadh a bha e fathast a' labhairt, thàinig *droing* o *thigh* uachdarain na sionagoig, ag ràdh, Fhuair do nighean bàs, c'ar son a chuireadh tu tuilleadh dragha air a' mhaighstir?

36 Co luath 's a chual Iosa an comhradh so a labhradh, thubhairt e ri uachdaran na sionagoig, Na biodh eagal ort, a mhàin creid.

37 Agus cha d'fhulaing e do neach air bith a leantuinn, ach Peadar, agus Seumas, agus Eoin bràthair Sheumais.

38 Agus thàinig e gu tigh uachdarain na sionagoig, agus chunnaic e 'n iomairt[1] agus iadsan a bha gul, agus a' caoineadh gu mòr.

39 Agus air teachd a steach dha, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh ris an iomairt so, agus ri bròn? cha 'n'eil an nìonag marbh, ach 'na codal.

40 Agus rinn iadsan gàire fochaid ris: ach air dhasan an cur uile mach, thug e leis athair agus màthair na h-inghin, agus iadsan a bha maille ris, agus chaidh e steach far an robh an nìonag 'na luidhe.

41 Agus air dha breith air an nìonaig air làimh, thubhairt e rithe, Talitha-cumi, 's e sin, air eadar-mhìneachadh, A chailin, (a deirim riut) éirich.

42 Agus air ball dh'éirich an nìonag, agus dh'imich i; oir bha i dà bhliadhna dheug *a dh'aois:* agus ghabh iad iongantas anabarrach.

43 Agus thug e ordugh teann doibh, nach faigheadh duin' air bith fios air so: agus dh'àithn e *càileigin* a thoirt di r'a itheadh.

CAIB. VI.

1 *Rinneadh tàir air Criosd le muinntir a dhùcha.* 7 *Tha e tabhairt do'n dà fhear dheug cumhachd os ceann spiorada neòghlan.* 14 *Iomadh barail mu Chriosd.* 18 *Chuireadh an ceann do Eoin Baiste, &c.*

AGUS chaidh e mach as sin, agus thàinig e d'a dhùthaich féin, agus lean a dheisciobuil e.

2 Agus an uair a thàinig an t-sàbaid, thòisich e air teagasg anns an t-sionagog: agus air do mhòran a chluinntinn, ghabh iad iongantas, ag ràdh, Cia uaith a ta na nithese aig an fhear so? Agus ciod e an gliocas so thugadh dha, gu bheil a leithid so do fheartaibh air an deanamh le 'làmhaibh-san?

3 Nach e so an saor, mac Mhuire, bràthair Sheumais agus Ioseis, agus Iudais, agus Shimoin? Agus nach 'eil a pheathraiche an so 'nar fochair? Agus fhuair iad oilbheum ann[2].

4 Ach thubhairt Iosa riu, Cha 'n'eil fàidh gun urram, ach 'na dhùthaich féin, agus am measg a chairdean, agus 'na thigh féin.

5 Agus cha robh e 'n comas da mìorbhuil air bith a dheanamh an sin, saor o gu 'n do chuir e a làmhan air beagan do mhuinntir a bha tinn, agus gu'n do leighis e *iad.*

6 Agus bha iongantas air air son am mi-chreidimh. Agus chaidh e timchioll nam bailte, a' teagasg.

7 Agus ghairm e chuige an dà fhear dheug, agus thòisich e air an cur a mach dithis agus dithis, agus thug e dhoibh cumhachd air spioradaibh neòghlan;

8 Agus dh'àithn e dhoibh gun

[1] *am buaireas.*—[2] *ghabh iad oilbheum ris.*

ni air bith thoirt leo air son na
slighe, ach lorg a mhàin; gun
mhàla, gun aran, gun airgiod 'nan
sporan:
9 Ach bonn-bhròga[1] *bhi* air an
cosaibh, agus gun dà chòta bhi
umpa.
10 Agus thubhairt e riu, Ge
b'e ionad air bith anns an téid
sibh a steach do thigh, an sin
fanaibh gus am falbh sibh as an
àite sin.
11 Agus cò air bith iad nach
gabh ribh, agus nach éisd ribh,
air dhuibh imeachd as an àite-sin,
crathaibh an duslach a bhitheas
f'ur cosaibh, mar fhianuis 'nan
aghaidh. Gu deimhin a deirim
ribh, Gur so-iomachair'[2] a bhith-
eas e do Shodom agus do Gho-
morah ann an là a bhreitheanais,
na do'n bhaile sin.
12 Agus chaidh iad a mach,
agus shearmonaich iad gu'n dean-
adh *daoine* aithreachas.
13 Agus thilg iad a mach
mòran dheamhan, agus dh'ung
iad le h-òla mòran a bha tinn,
agus leighis siad iad.
14 Agus chual Herod an righ
uime, (oir chaidh, 'ainm am follus,)
agus thubhairt e, A ta Eoin
Baiste air éirigh o na marbhaibh,
agus uime sin, a ta feartan air an
oibreachadh leis.
15 Thubhairt cuid eile, Gur e
Elias a t'ann. Agus thubhairt
cuid eile, Gur fàidh a t'ann, no
mar aon do na fàidhibh.
16 Ach an uair a chual Herod
so, thubhairt e, 'S e Eoin d'an do
chuir mise an ceann, a th'ann;
dh'éirich e o na marbhaibh.
17 Oir chuir Herod féin a
mach, agus ghlac e Eoin, agus
cheangail e ann am prìosan e,
air son Herodiais bean phòsda
Philip, a bhràthar féin, do bhrìgh
gu'n do phòs e i.
18 Oir thubhairt Eoin ri Herod
Cha 'n'eil e ceadaichte dhuit bean
do bhràthar a bhi agad.
19 Uime sin, bha diom[3] mòr
aig Herodias ris, agus bu mhiann
leatha a chur gu bàs, ach cha
b'urrainn i.
20 Oir bha eagal Eoin air He-
rod, air dha fios a bhi aige gu'm
bu duine ceart agus naomh e,
agus thug e fa'near[4] e, agus air
dha a chluinntinn, rinn e mòran
do nithibh *air a chomhairle*, agus
dh'éisd e ris gu toileach.
21 Agus air teachd do là iom-
chuidh, rinn Herod, air co-
ainm an là an d'rugadh e, suipeir
d'a uaislibh, agus d'a àrd-cheann-
ardaibh, agus do mhaithibh Gha-
lile:
22 Agus an uair a chaidh nigh-
ean Herodiais so steach, agus a
rinn i dannsa, thaitinn i ri Herod
agus riusan a shuidh maille ris,
agus thubhairt an righ ris a' chail-
in, Iarr ormsa ge b'e ni is àill
leat, agus bheir mi dhuit *e*.
23 Agus thug e mionnan di,
Ge b'e ni dh'iarras tu orm, bheir
mi dhuit e, gu leth mo rìoghachd.
24 Agus an uair a chaidh i
mach thubhairt i r'a màthair, Ciod
a dh'iarras mi? Agus thubhairt
ise, Ceann Eoin Bhaiste.
25 Agus chaidh i air ball le
cabhaig a steach a dh'ionnsuidh
an righ, agus dh'iarr i, ag ràdh,
Is àill leam gu'n d'thugadh tu
dhomh gun dàil cean Eoin Bhaiste
air mèis.
26 Agus bha 'n righ ro dhoil-
ich; *gidheadh* air son a mhionn-
an, agus an dream a bha 'nan
suidhe maille ris, cha robh toil
aige a diultadh.

[1] *cuarain.*—[2] *so-fhulaing.*—[3] *diomb.*—[4] *choimhid se.*

27 Agus air ball chuir an righ a mach fear-millidh, agus dh'-àithn e a cheann a thoirt a steach: agus dh'imich esan agus thug e 'n ceann deth anns a' phrìosan;

28 Agus thug e cheann leis air mèis, agus thug e do'n chailin[1] e: agus thug an cailin d'a màthair e.

29 Agus an uair a chual a dheisciobuil *sin,* thàinig iad agus thog iad a chorp, agus chuir iad ann an uaigh e.

30 Agus chruinnicheadh na h-Abstoil chum Iosa, agus dh'innis iad da na h-uile nithe, araon gach ni a rinn iad, agus gach ni a theagaisg iad.

31 Agus thubhairt e riu, Thigibhse air leth do àit uaigneach, agus gabhaibh fois car tamuill bhig: Oir bha mòran a' teachd agus a' dol, agus cha robh ùine aca uiread as biadh itheadh.

32 Agus chaidh iad gu àite fàsail ann an luing air leth.

33 Agus chunnaic an sluagh iadsan a' falbh, agus dh'aithnich mòran e, agus ruith iad d'an cois as na bailtibh uile an sin, agus bha iad rompa, agus chruinnicheadh iad d'a ionnsuidh.

34 Agus an uair a chaidh Iosa mach, chunnaic e sluagh mòr, agus ghabh e truas mòr dhiubh, a chionn gu'n robh iad mar chaoraich 'gun bhuachaill aca: agus thòisich e air mòran do nithibh a theagasg dhoibh.

35 Agus an uair a bha nis mòran do'n là air dol seachad,[2] thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, ag ràdh, A ta 'n t-àite so fàs, agus a ta nis mòran do'n là *air dol thairis:*

36 Leig air falbh iad chum gu téid iad do'n tìr m' an cuairt, agus do na bailtibh, agus gu ceannaich iad biadh dhoibh féin: oir cha 'n'eil ni air bith aca r'a itheadh.

37 Ach fhreagair esan, agus thubhairt e riu, Thugaibhse dhoibh r'a itheadh, agus thubhairt iadsan ris, An téid sinn agus an ceannaich sinn luach dhà cheud peghinn a dh'aran, chum gu d'thugamaid dhoibh ni r'a itheadh?

38 Ach thubhairt esan riu, Cia lion builinn[3] a ta agaibh? rachaibh agus faicibh. Agus air faotainn fios dhoibh, thubhairt iad, Cùig, agus dà iasg.

39 Agus dh'àithn e dhoibh a thoirt orra uile suidhe sìos 'nan cuideachdaibh air an fheur uaine.

40 Agus shuidh iad sìos 'nam buidhnibh fa leth, 'nan ceudaibh, agus 'nan leth-cheudaibh.

41 Agus air dha na cùig builinnean agus an dà iasg a ghabhail, agus amharc suas gu nèamh, bheannaich, agus bhris e na builinnean, agus thug e d'a dheisciobluibh *iad,* chum gu'n cuireadh iad rompa iad; agus roinn e 'n dà iasg orra uile.

42 Agus dh'ith iad uile, agus shàsuicheadh iad.

43 Agus thog iad dà chliabh dheug làn do'n bhiadh bhriste, agus do na h-iasgaibh.

44 Agus b'iad an dream a dh'ith do na builinnibh cùig mìle fear.

45 Agus air ball cho-éignich e a dheisciobuil gu dol anns an luing, agus dol roimhe dh'ionnsuidh na taoibh thall gu Betsaida, gus an cuireadh e an sluagh air falbh.

46 Agus an uair a chuir e air falbh iad, chaidh e gu beinn a dheanamh urnuigh.

[1] *ghruagaich, nìonaig.*—[2] *air a chaitheadh.*—[3] *aran.*

47 Agus an uair a bha 'n t-anmoch ann, bha 'n long am meadhon na mara, agus esan 'na aonar air tìr.

48 Agus chunnaic e iadsan air am pianadh ag iomramh; oir bha a' ghaoth 'nan aghaidh: agus thàinig e d'an ionnsuidh mu thimchioll na ceathramh faire do'n oidhche, ag imeachd air a' mhuir, agus b'àill leis dol seachad orra.

49 Ach an uair a chunnaic iadsan e 'g imeachd air a' mhuir, shaoil iad gu 'm bu tannasg a bh'ann; agus ghlaodh iad.

50 (Oir chunnaic iad uile e, agus bha iad fo bhuaireas:) Agus air ball labhair e riu, agus thubhairt e riu, Biodh misneach mhaith agaibh, is mise ta ann, na biodh eagal oirbh.

51 Agus chaidh e suas d'an ionnsuidh do'n luing, agus luidh a' ghaoth: agus bha uamhas mòr thar tomhas orra, agus ghabh iad iongantas.

52 Oir cha d'thug iad fa'near *mìorbhuil* nam builinn; oir bha 'n cridhe air a chruadhachadh.

53 Agus an uair a chaidh iad thairis, thàinig iad gu talamh Ghenesaret, agus tharruing iad gu tìr.

54 Agus an uair a thàinig iad a mach as an luing, air ball dh'aithnich iad e,

55 Agus ruith iad air feadh na tìre sin uile m'an cuairt, agus thòisich iad air an droing a bha tinn a ghiùlan m'an cuairt air leapaichibh, ge b'e àit an cual iad esan a bhi.

56 Agus ge b'e air bith bailte, no caithriche, no dùthaich an deachaidh e steach, chuir iad na daoine tinn air na sràidibh, agus ghuidh iad air gu'm feudadh iad beantuinn a mhàin ri iomall 'eudaich: agus a mheud 's a bhean ris, leighiseadh iad.

CAIB. VII.

1 *A ta na Phairisich a' faghail croin do na deisciobluibh, air son gu'n robh iad ag itheadh le làmhaibh neo-ionnlaidte:* 6 *A ta Criosd air an làimh eile a' faghail croin doibhsan air son gu'n robh iad a' briseadh àitheanta Dhé le teagasg, agus gnàthachadh dhaoine, &c.*

AGUS chruinnicheadh na Phairisich d'a ionnsuidh, agus dream àraidh do na sgrìobhaichibh a thàinig o Ierusalem.

2 Agus an uair a chunnaic iad cuid d'a dheisciobluibh ag itheadh arain le làmhaibh salach, (sin r'a ràdh neo-ionnlaidte,) fhuair iad cron *doibh.*

3 Oir cha 'n ith na Phairisich, agus na h-Iudhaich uile, biadh, mur ionnlaid iad an làmha gu minic, a' coimhead beul-aithris nan seanair.

4 Agus *air dhoibh teachd* o'n mhargadh, mur tum[1] siad iad, cha 'n ith iad. Agus a ta mòran do nithibh eile a ghabh iad orra a choimhead, *mar a ta* nigheadh chupan, agus phota, agus shoithiche umha[2], agus leapaichean[3].

5 An sin dh'fheòraich na Phairisich agus na sgrìobhaichean dheth, C'ar son nach 'eil do dheisciobuil ag imeachd a réir beul-aithris nan seanair, ach a ta iad ag itheadh arain le làmhaibh neo-ionnlaidte?

6 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, Is maith a rinn Esaias fàidheadaireachd mu'r timchiollsa, a chealgairean, a réir mar a ta e sgrìobhta, A ta am pobull so toirt onoir dhomhsa le 'm bilibh, ach a ta an cridhe fada uam.

[1] *ionnlaid.*—[2] *prais.* —[3] *àiteacha-suidhe.*

7 Ach is ann gu dìomhanach a ta iad a' toirt aoraidh dhomhsa, a' teagasg àitheanta dhaoine mar theagasg.

8 Oir air dhuibh àithne Dhé a thréigsinn, a ta sibh a' cumail orduchaidh dhaoine, *mar a ta* nigheadh photan agus chupan: agus mòran eile d'an leithidibh sin a ta sibh a' deanamh.

9 Agus thubhairt e riu, Is maith a ta sibh a' cur air cùl àithne Dhé, chum gu'n coimhid sibh bhur orduchadh féin.

10 Oir thubhairt Maois, Thoir onoir do t'athair, agus do d' mhàthair; agus, Ge b'e neach a mhallaicheas athair no màthair, cuirear gu cinnteach gu bàs e.

11 Ach their sibhse, Ma their neach r'a athair, no r'a mhàthair, Biodh e 'na Chorban, sin r'a ràdh, 'na thiodhlacadh *do'n teampull*, ge b'e ni leis am faigheadh tu tairbhe uamsa;

12 Nach leig sibh dha as sin suas ni sam bith a dheanamh air son 'athar, no a mhàthar;

13 A' cur focail Dé an neo-bhrigh le bhur beul-aithris féin, a dh'aithris sibh: agus mòran d'an leithidibh sin do nithibh a ta sibh a' deanamh.

14 Agus air gairm an t-sluaigh uile d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Eisdibh riumsa uile, agus tuigibh.

15 Cha 'n'eil ni sam bith o'n taobh a muigh do'n duine, a théid a steach ann, d'am bheil e 'n comas a shalachadh; ach na nithe ta teachd a mach as, is iad sin a ta salachadh an duine.

16 Ge b'e aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

17 Agus an uair a chaidh e steach do'n tigh o'n t-sluagh, chuir a dheisciobuil ceisd air mu thimchioll a' chosamhlachd.

18 Agus thubhairt e riu, Am bheil sibhse mar so fathast gun tuigse? Nach 'eil fhios agaibh, ge b'e ni air bith a théid a steach san duine o'n leth a muigh, nach 'eil e 'n comas da esan a shalachadh?

19 Do bhrìgh nach téid e steach d'a chridhe, ach do'n bhroinn, is théid e mach do'n t-slochd shalchair, a' glanadh gach uile bhìdh.

20 Agus thubhairt e, Is e an ni a thig a mach as an duine, a shalaicheas an duine.

21 Oir is ann o'n taobh a stigh, á cridhe dhaoine, a thig a mach droch smuaintean, adhaltrannas, strìopachas, mortadh,

22 Goid, sannt, aingidheachd, mealltaireachd, macnus[1], droch shùil, toibheum, uabhar, amaideachd:

23 A ta na h-uilc so uile a' teachd a mach o'n taobh a stigh, agus a' salachadh an duine.

24 Agus air dha éirigh as sin, chaidh e gu crìochaibh Thiruis agus Shidoin: agus an uair a chaidh e steach do thigh, cha b'àill leis fios a bhi aig neach sam bith *air;* gidheadh cha'n fheudadh e bhi'm folach.

25 Oir chuala bean uime, aig an robh nighean bheag, anns an robh spiorad neòghlan, agus thàinig i agus thuit i aig a chosaibh:

26 (Agus bu Ghreugach a' bhean, Ban-shiropheniseach a thaobh cinnich,) agus ghuidh i air gu 'n tilgeadh e an deamhan a mach as a h-inghin.

27 Ach thubhairt Iosa rithe, Fulaing do'n chloinn air tùs a bhi

[1] *amaisceachd.*

air an sàsuchadh: oir cha 'n'eil
e iomchuidh aran na cloinne a
ghabhail, agus a thilgeadh chum
nan con.
28 Agus fhreagair ise agus thu-
bhairt i ris, Is fìor sin, a Thigh-
earn: gidheadh ithidh na coin
fuidh 'n bhord do sbruileach na
cloinne.
29 Agus thubhairt esan rithe,
Air son na cainnte so féin, imich
romhad, a ta an deamhan air dol
a mach á d' nighinn.
30 Agus an uair a bha ise air
teachd a dh'ionnsuidh a tighe,
fhuair i an deamhan air dol a
mach, agus a h-inghean air a cur
'na luidhe air an leabaidh.
31 Agus a rìs air dha imeachd
o chrìochaibh Thiruis agus Shi-
doin, thàinig e gu muir Ghalile,
troimh mheadhon chrìoch Dhe-
capolis.
32 Agus thug iad d'a ionnsuidh
duine bothar, aig an robh staduich
'na chainnt: agus ghuidh iad air
gu'n cuireadh e a làmh air.
33 Agus thug e a leth o'n
t-sluagh e, agus chuir e a mheoir
'na chluasaibh, agus shil e, agus
bhean e r'a theangaidh.
34 Agus air dha amharc suas
gu nèamh, rinn e osna, agus thu-
bhairt e ris, Ephphata, 'se sin r'a
ràdh, Bi fosgailte.
35 Agus air ball dh'fhosgladh
a chluasan, agus dh'fhuasgladh
ceangal a theanga, agus labhair e
gu ceart.
36 Agus dh'àithn e dhoibh gun
iad a dh'innseadh sin do neach
air bith: ach mar is mò a thoir-
misg esan doibh, bu mhòid gu ro
mhòr a chuir iadsan *an gniomh* os
àird;
37 Agus bha iad gu ro mhòr
air an lìonadh le h-iongantas, ag
ràdh, Rinn e na h-uile nithe gu
maith: tha e faraon a' tabhairt
air na bothair gu'n cluinn iad, a-
gus air na bailbh gu'n labhair iad.

CAIB. VIII.

1 *A ta Criosd a' biadhadh a' phob-
uill gu mìorbhuileach;* 11 *a'
diultadh comhar' thabhairt do na
Phairisich;* 14 *ag iarraidh air a
dheisciobluibh bhi air am faicill an
aghaidh taois ghoirt nam Phairis-
each, agus Heroid;* 22 *a' tabh-
airt a radhairc do dhuine dall,
&c.*

ANNS na làithibh sin air do
shluagh ro mhòr a bhi *ann*,
agus gun ni air bith aca r'a ith-
eadh, ghairm Iosa a dheisciobuil
d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu,
2 A ta truas mòr agam do'n
t-sluagh, do bhrìgh gu'n d'fhan iad
a nis tri làithean maille rium, a-
gus nach 'eil ni air bith aca r'a
itheadh;
3 Agus ma leigeas mi d'an
tighibh féin 'nan trasg iad, fann-
uichidh iad air an t-slighe: oir
thàinig cuid aca am fad.
4 Agus fhreagair a dheisciobuil
e, Cia as a dh'fheudas neach iad
so a shàsuchadh le h-aran an so
san fhàsach?
5 Agus dh'fhiosraich e dhiubh,
Cia lìon builinn a ta agaibh? A-
gus thubhairt iadsan, Seachd.
6 Agus thug e ordugh do'n
t-sluagh suidhe sìos air an làr: a-
gus ghlac e na seachd builinnean,
agus air tabhairt buidheachais,
bhris e, agus thug e *iad* d'a dheis-
ciobluibh, chum gu'n cuireadh iad
'nan làthair *iad:* agus chuir iad
sìos an làthair an t-sluaigh *iad.*
7 Agus bha aca beagan a dh'-
iasgaibh beaga: agus bheannaich e
iad, agus dh'àithn e 'n cur sìos
'nan làthair mar an ceudna.
8 Agus dh'ith iad, agus shàs-
uicheadh iad: agus thog iad *làn*

sheachd bascaid do'n bhiadh
bhriste a bha dh'fhuighleach
aca.
9 Agus bha iadsan a dh'ith mu
thimchioll cheithir mìle; agus
leig e air falbh iad.
10 Agus air ball chaidh e steach
an luing maille r'a dheisciobluibh,
agus thàinig e gu crìochaibh Dhal-
manuta.
11 Agus thàinig na Phairisich
a mach; agus thòisich iad ri
ceisdean a chur air, ag iarraidh
comharaidh uaith o nèamh, 'ga
dhearbhadh.
12 Agus air deanamh osna
dhasan 'na spiorad, thubhairt e,
C'ar son a ta an ginealach so ag
iarraidh comharaidh? gu deimhin
a deirim ribh nach d'thoirear
comhara do'n ghinealach so.
13 Agus dh'fhàg e iad, agus
air dha dol a steach do'n luing a
rìs, chaidh e do'n taobh eile.
14 Agus dhi-chuimhnich *na
deisciobuil* aran a thoirt leo; agus
cha robh aca ach aon bhuilinn [1]
maille riu san luing.
15 Agus dh'àithn e dhoibh, ag
ràdh, Thugaibh an aire, bithibh
air bhur faicill an aghaidh taois
ghoirt nam Phairiseach agus taois
ghoirt Heroid.
16 Agus bha iadsan a' reuson-
achadh 'nam measg féin, ag ràdh,
Is ann air son nach 'eil aran
againn *a ta e*.
17 Agus air aithneachadh *sin*
do Iosa, thubhairt e riu, C'ar son
a ta sibh a' reusonachadh do
bhrìgh nach 'eil fhios agaibh?
Nach 'eil fhios agaibh fathast,
agus nach 'eil sibh a' tuigsinn?
am bheil bhur cridhe fathast air
a chruadhachadh?
18 Air dhuibh sùilean a bhi ag-
aibh, nach faic sibh? agus air
dhuibh cluasan a bhi agaibh, nach
cluinn sibh? agus nach 'eil sibh a'
cuimhneachadh?
19 An uair a bhris mi na cùig
builinnean am measg nan cùig
mìle, cia lìon cliabh làn do bhiadh
briste a thog sibh? Thubhairt
iadsan ris, A dhà dheug.
20 Agus an uair *a bhris mi* na
seachd am measg nan ceithir mìle,
cia lìon bascaid làn do bhiadh
briste a thog sibh? Agus thubhairt
iadsan, Seachd.
21 Agus thubhairt e riu, Cionn-
us nach 'eil sibh a' tuigsinn?
22 Agus thàinig e gu Betsaida,
agus thug iad d'a ionnsuidh duine
dall, agus ghuidh iad air gu'm
beanadh e ris.
23 Agus rug e air làimh an
doill, agus threòraich e mach as a'
bhaile e; agus air dha a shileadh
a chur air a shùilibh, agus a
làmhan a chur air, dh'fheòraich
e dheth an robh e faicinn ni air
bith.
24 Agus dh'amhairc esan suas,
agus thubhairt e, A ta mi faicinn
dhaoine mar chraobhan ag im
eachd.
25 'Na dhéigh sin, chuir e a
làmhan a rìs air a shùilibh, agus
thug e air amharc suas: agus
dh'aisigeadh *a radharc dha*, agus
chunnaic e gach uile dhuine gu
soilleir.
26 Agus chuir e dh'ionnsuidh
a thighe féin e, ag ràdh, Na rach
a steach do'n bhaile, agus na
h-innis do neach air bith anns a'
bhaile *e*.
27 Agus chaidh Iosa agus a
dheisciobuil a mach gu bailtibh
Chesarea Philipi: agus air an
t-slighe chuir e ceisd air a dheis-
ciobluibh, ag ràdh riu, Cò a tha
daoine ag ràdh is mise?

[1] *aran.*

28 Agus fhreagair iadsan, Eoin Baiste; agus cuid eile, Elias; agus cuid eile, Aon do na fàidhibh.

29 Agus thubhairt esan riu, Ach cò a tha sibhse ag ràdh is mi? Fhreagair Peadar agus thubhairt e ris, Is tu Criosd.

30 Agus thug e sparradh dhoibh gun iad a dh'innseadh *so* uime do neach sam bith.

31 Agus thòisich e r'an teagasg, gur éigin do Mhac an duine mòran do nithibh fhulang, agus a bhi air a dhiultadh leis na seanairibh, agus na h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus éirigh a rìs an déigh thri làithean.

32 Agus labhair e a' chainnt so os àird. Agus rug Peadar air, agus thòisich e r'a chronuchadh.

33 Ach air dhasan tionndadh m'an cuairt, agus amharc air a dheisciobluibh, chronuich e Peadar, ag ràdh, Imich air mo chùlaobh, a Shatain: oir cha 'n'eil spéis agad do nithibh Dhé[1], ach do nithibh dhaoine.

34 Agus air gairm an t-sluaigh, agus a dheisciobuil d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Ge b'e neach leis an àill teachd a'm' dhéighse, àicheadhadh se e féin, agus togadh e a chrann-cèusaidh, agus leanadh e mise.

35 Oir ge b'e neach leis an àill 'anam féin a choimhead, caillidh se e; ach ge b'e neach a chailleas 'anam air mo shonsa, agus *air son* an t-soisgeil, coimhididh esan e.

36 Oir ciod e an tairbhe do dhuine, ge do chosnadh e an saoghal gu h-iomlan, agus 'anam a chall?

37 No ciod a bheir duine an éiric 'anama?

38 Oir ge b'e neach a ghabhas nàire dhiomsa, agus do m' fhoclaibh, anns a' ghinealach adhaltrannach agas olc-sa, dheth-san gabhaidh Mac an duine nàire, 'nuair a thig e an glòir 'Athar, maille ris na h-ainglibh naomha.

CAIB. IX.

2 *A ta cruth Iosa air atharrachadh:* 11 *A ta e a' teagasg a dheisciobul mu thimchioll teachd Eliais;* 14 *a' tilgeadh a mach an spioraid bhailbh agus bhothair;* 30 *a' roimh-innseadh a bhàis, agus 'aiseirigh; &c.*

AGUS thubhairt e riu, Gu deimhin a deirim ribh, gu'm bheil cuid dhiubhsan a ta 'nan seasamh an so, nach blais bàs, gus am faic iad rìoghachd Dhé a' teachd le cumhachd.

2 Agus an ceann shè làithean, thug Iosa Peadar, agus Seumas, agus Eoin leis, agus threòruich e iad leo féin air leth gu beinn àird: agus dh'atharraicheadh a chruth 'nam fianuis.

3 Agus rinneadh 'eudach dealrach, ro gheal mar an *sneachda;* air mhodh nach robh e 'n comas do ghlanadair-eudaich sam bith air talamh a ghealachadh.

4 Agus dh'fhoillsicheadh dhoibh Elias maille ri Maois: agus bha iad a' còmhradh ri Iosa.

5 Agus fhreagair Peadar, agus thubhairt e ri Iosa, A mhaighstir, is maith dhuinne bhi 'n so: air an aobhar sin, deanamaid tri bothain; aon duitse, agus aon do Mhaois, agus aon do Elias.

6 Oir cha robh fhios aige ciod a theireadh e: oir bha iad fuidh eagal ro mhòr.

7 Agus thàinig neul a chuir sgàile *orra,* agus thàinig guth as

[1] *cha 'n'eil d'aire air nithibh Dhé.*

an neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac
gràdhach-sa, éisdibh ris.
.8 Agus air ball an uair a dh'-
amhairc iad mu'n timchioll, cha
'n fhac iad neach air bith as sin
suas, ach Iosa 'na aonar maille riu.
9 Agus ag teachd dhoibh a nuas
o'n bheinn, dh'àithn e dhoibh
gun na nithe a chunnaic iad inn-
seadh do neach sam bith, gus an
éireadh Mac an duine a rìs o na
marbhaibh.
10 Agus ghleidh iad a' chainnt
so aca féin, a' fiosrachadh d'a
chéile ciod bu chiall do'n aiseirigh
o na marbhaibh.
11 Agus dh'fheòraich iad deth,
ag ràdh, C'ar son a deir na sgrìobh-
aichean gur éigin Elias a theachd
air tùs?
12 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e riu, Thig Elias gu
deimhin air tùs, agus aisigidh e
na h-uile nithe, agus mar a ta e
sgrìobhta mu Mhac an duine, gu
'm bheil e gu mòran do nithibh
fhulang, agus a bhi air a chur an
dìmeas.
13 Ach a deirim ribh, gu bheil
Elias d'a rìreadh air teachd, agus
rinn iad ris gach ni a thogair iad,
a réir mar a ta e sgrìobhta uime.
14 Agus air dha teachd chum a
dheisciobuil, chunnaic e sluagh mòr
m'an timchioll, agus na sgrìobh-
aichean a' deasboireachd riu.
15 Agus air ball bha 'n sluagh
uile, 'nuair a chunnaic iad e, fa
uamhas mòr, agus air dhoibh
ruith d'a ionnsuidh, chuir iad fàilt'
air.
16 Agus dh'fhiosraich e do na
sgrìobhaichibh, Ciod e mu'm bheil
sibh a' deasboireachd riu?
17 Agus air freagairt do neach
do'n t-sluagh, thubhairt e, A
mhaighstir, thug mi mo mhac a
t' ionnsuidh, anns am bheil spior-
ad balbh:
18 Agus ge b'e ionad sam bith
an glac se e, a ta e 'ga tharruing
as a chéile; agus a 'ta e cur cobh-
air *as a bheul*, agus a' gìosgarnaich
le 'fhiaclaibh, agus a ta e a' searg-
adh as: agus thubhairt mi ri d'
dheisciobluibh, iad g'a chur a mach,
agus cha b' urradh iad.
19 Ach fhreagair esan, agus
thubhairt e ris, O chinnich gun
chreidimh, cia fhad a dh'fhuilg-
eas mi sibh? thugaibh e m' ionn-
suidh.
20 Agus thug iad d'a ionnsuidh
e: agus an uair a chunnaic se e,
reub an spiorad air ball e, agus
thuit e air an talamh, agus *bha e*
'ga aoirneagan[1] féin, *agus* a' cur
cobhair *as a bheul.*
21 Agus dh'fhiosraich e d'a
athair, Cia fhad an aimsir o thài-
nig so air? agus thubhairt e, O
bha e 'na leanabh.
22 Agus gu minic thilg e san
teine e, agus anns an uisge, chum
gu milleadh se e: ach ma ta thusa
comasach air ni sam bith a dhean-
amh, gabh truas dinn, agus cuidich
leinn.
23 Ach thubhairt Iosa ris, Ma
's urrainn thusa creidsinn, a ta
gach aon ni comasach do'n neach
a chreideas.
24 Agus ghlaodh athair an lein-
ibh a mach air ball, agus thubhairt
e le deuraibh, A ta mi creidsinn,
a Thighearn; cuidich thusa le
m' mhi-chreidimh.
25 Agus an uair a chunnaic
Iosa an sluagh a' ruith cuideachd,
chronuich e an spiorad neòghlan,
ag ràdh ris, A spioraid bhailbh a-
gus bhothair, a ta mi 'g orduch-
adh dhuit, Thig a mach as, agus
na rach a steach ann ni 's mó.

[1] *aoineagan, aonairt.*

26 Agus ghlaodh *an spiorad*,
agus reub e gu ro chràiteach e,
agus chaidh e mach as: agus bha
e 'n riochd mairbh, ionnus gu'n
dubhairt mòran, Tha e marbh.
27 Ach air do Iosa a ghlacadh
air làimh, thog e suas e, agus
dh'éirich e.
28 Agus an uair a chaidh e
steach do'n tigh, dh'fhiosraich a
dheisciobuil deth os ìosal, C'ar
son nach b' urradh sinne a thilg-
eadh mach ?
29 Agus thubhairt esan riu, Cha
'n 'eil e comasach gu'n téid
a' ghnè so mach le ni air bith,
ach le h-urnuigh agus trasgadh.
30 Agus dh'imich iad as sin,
agus chaidh iad troimh Ghalile;
agus cha b'àill leis fhios *so* bhi aig
aon neach.
31 Oir theagaisg e a dheiscio-
buil féin, agus thubhairt e riu, A ta
Mac an duine air a thabhairt
thairis do làmhaibh dhaoine, agus
cuiridh iad gu bàs e, agus an
déigh a chur gu bàs éiridh e rìs
an treas là.
32 Ach cha do thuig iad a'
chainnt so, agus bha eagal orra
fheòraich dheth.
33 Agus thàinig e gu Caper-
naum, agus air bhi san tigh dha,
dh'fhiosraich e dhiubh, Ciod e
mu 'n robh sibh a' deasboireachd
eadaraibh féin, air an t-slighe ?
34 Ach dh'fhan iadsan 'nan
tosd; oir air an t-slighe bha iad a'
reusonachadh eatorra féin, co aca
bu mhò *a bhiodh*.
35 Agus air suidhe dha, ghairm
e 'n dà fhear dheug *d'a ionnsuidh*,
agus thubhairt e riu, Ge b'e neach
leis am miann a bhi air thoiseach,
bithidh esan air dheireadh air
chàch uile, agus 'na sheirbhiseach
do na h-uile.
36 Agus ghabh e leanabh, agus
chuir e 'nam meadhon e: agus
an uair a thog e suas 'na uchd e
thubhairt e riu,
37 Ge b'e neach a ghabhas ri
h-aon d'an leithidibh so do lean-
abaibh a' m' ainmse; a ta se a'
gabhail riumsa; agus ge b'e neach
a ghabhas riumsa, cha mhise ris
am bheil e a'gabhail, ach an Ti a
chuir uaith mi.
38 Agus fhreagair Eoin e, ag
ràdh, A mhaighstir, chunnaic
sinne neach nach 'eil 'gar leanmh-
uinn, a' tilgeadh a mach dheamh-
an a'd'ainmse; agus bhac[1] sinn e,
chionn nach 'eil e 'gar leantuinn
féin.
39 Ach thubhairt Iosa, Na
bacaibh e; oir cha 'n'eil neach
sam bith a ni mìorbhuil a'm'
ainmse, d'am bheil e'n comas olc
a labhairt gu h-ealamh umam.
40 Oir ge b'e neach nach 'eil
'nur[2] n-aghaidh, a ta e leibh.
41 Oir ge b'e neach a bheir
cupan uisge dhuibhse r'a òl a'm'
ainmse, chionn gur le Criosd sibh,
gu deimhin a deirim ribh, nach
caill e a dhuais.
42 Agus ge b'e bheir aobhar
oilbheim dh'aon neach do na
aonaibh beaga so, a ta creidsinn
annamsa, b'fhearr dha gu 'm biodh
clach-mhuilinn air a crochadh
m'a mhuineal, agus gu' m biodh
e air a thilgeadh san fhairge.
43 Agus ma bheir do làmh
aobhar oilbheim dhuit, gearr dhiot
i: is fearr dhuit dol do'n bheatha
air leth làimh, na dà làimh a bhi
agad, agus dol gu h-ifrinn, do'n
teine nach mùchar a chaoidh;
44 Far nach bàsaich an cnuimh,
agus nach téid an teine as.
45 Agus ma bheir do chos
aobhar oilbheim dhuit, gearr

[1] *thiormisg*.—[2] *ann bhur*.

dhiot i: is fearr dhuit dol a steach do'n bheatha air leth chois, na dà chòis a bhi agad, agus a bhi air do thilgeadh ann an ifrinn, do'n teine nach mùchar a chaoidh;

46 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach téid an teine as.

47 Agus ma bheir do shùil aobhar oilbheim dhuit, spìon asad i: is fearr dhuit dol a steach do rìoghachd Dhé air aon sùil, na dà shùil a bhi agad, agus a bhi air do thilgeadh ann an teine ifrinn;

48 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach téid an teine as.

49 Oir saillear gach aon neach le teine, agus saillear gach aon ìobairt le salann.

50 Is maith an salann: ach ma chailleas an salann a shaillteachd ciod e leis an dean sibh deadhbhlasda e? Biodh agaibh salann annaibh féin, agus bithibh sìochail r'a chéile.

CAIB. X.

2 *A ta Criosd a' deasboireachd ris na Phairisich mu thimchioll dealachaidh fir agus mnà pòsda:* 13 *a' beannachadh cloinne a thugadh d'a ionnsuidh:* 17 *ag innseadh do dhuine saoibhir cionnus a dh'fheudas e a' bheatha shuthain a shealbhachadh, &c.*

AGUS air éirigh dha as sin, thàinig e gu crìochaibh Iudea troimh *'n dùthaich a ta* air an taobh thall do Iordan: agus thàinig slòigh d'a ionnsuidh a rìs; agus mar bu ghnàth leis, theagaisg e iad a rìs.

2 Agus air teachd do na Phairisich d'a ionnsuidh, dh'fhiosraich iad deth, Am bheil e ceadaichte do dhuine a bhean a chur air falbh? 'ga dhearbhadh.

3 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, Ciod a dh'àithn Maois dhuibh?

4 Agus thubhairt iadsan, Thug Maois cead duinn litir-dhealaich a sgrìobhadh, agus a cur air falbh.

5 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Air son cruais bhur cridhe, sgrìobh e 'n àithne so dhuibh.

6 Gidheadh o thoiseach na cruitheachd, rinn Dia iad fear agus bean.

7 Air an aobhar so, fàgaidh duine 'athair agus a mhàthair, agus dlùth-leanaidh e r'a mhnaoi phòsda:

8 Agus bithidh iad araon 'nan aon fheoil: ionnus nach dithis iad o sin suas, ach aon fheoil.

9 Air an aobhar sin, an ni a chuir Dia cuideachd, na cuireadh duine o chéile.

10 Agus anns an tigh dh'fheòraich a dheisciobuil deth a rìs mu thimchioll an ni cheudna.

11 Agus thubhairt e riu, Ge b'e neach a chuireas air falbh a bhean féin, agus a phòsas *bean* eile, a ta e a' deanamh adhaltrannais 'na h-aghaidh.

12 Agus ma chuireas bean air falbh a fear féin, agus ma bhitheas i air a pòsadh ri fear eile, a ta i a' deanamh adhaltrannais.

13 Agus thug iad leanabana d'a ionnsuidh, chum as gu'm beanadh e riu; agus chronuich a dheisciobuil a' mhuinntir a thug leo iad.

14 Ach an uair a chunnaic Iosa *sin*, bha e ro dhiombach, agus thubhairt e riu, Leigibh do na leanabanaibh teachd a m' ionnsuidh, agus na bacaibh iad; oir is ann d'an leithidibh a ta rìoghachd Dhé.

15 Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'e neach nach gabh rìoghachd Dhé mar leanabh beag, nach téid e gu bràth a steach innte.

16 Agus ghlac e 'na uchd iad, agus chuir e a làmhan orra, agus bheannaich e iad.

17 Agus an uair a chaidh e
mach air an t-slighe, thàinig
neach 'na ruith, agus leig se
e féin air a ghlùinibh dha, agus
dh'fheòraich e dheth, A mhaigh-
stir mhaith, ciod a ni mi chum gu
sealbhaich mi a' bheatha mhair-
eannach ?
18 Agus thubhairt Iosa ris,
C'ar son a ghoireas tu maith
dhiomsa? cha 'n'eil neach sam
bith maith, ach a h-aon, *is e sin*
Dia.
19 Is aithne dhuit na h-àith-
eanta, Na dean adhaltrannas, Na
dean mortadh, Na goid, Na toir
fianuis bhréige, Na dean eucoir[1],
Thoir onoir do t'athair, agus do
d' mhàthair.
20 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e ris, A mhaighstir,
choimhid mi iad so uile o m'òige.
21 Agus air amharc do Iosa
air, ghràdhaich se e, agus thu-
bhairt e ris, A ta aon ni dh'uireas-
bhuidh ort: imich, reic na bheil
agad, agus tabhair do na bochd-
aibh, agus bithidh agad ionmhas
air nèamh; agus thig, tog an crann-
cèusaidh, agus lean mise.
22 Agus bha doilghios air-san
air son nam briathra sin, agus
dh'fhalbh e gu tuirseach; oir bha
mòran saoibhreis aige.
23 Agus air amharc do Iosa
m'an cuairt, thubhairt e r'a dheis-
ciobluibh, Cia deacair [2] do'n
mhuinntir sin aig am bheil mòr
shaoibhreas dol a steach do rìogh-
achd Dhé !
24 Agus bha mor uamhas air
na deisciobluibh air son a bhriath-
ra. Ach fhreagair Iosa a rìs, a-
gus thubhairt e riu, A chlann,
cia deacair dhoibh-san a chuireas
an dòigh ann an saoibhreas, dol a
steach do rìoghachd Dhé !
25 Is usadh do chàmhal dol
troimh chrò na snàthaid, na do
dhuine saoibhir dol a steach do
rìoghachd Dhé.
26 Ach bha uamhas orrasan
thar tomhas, ag ràdh eatorra féin,
Cò ma seadh a dh'fheudas a bhi
air a shaoradh ?
27 Agus air do Iosa amharc
orra, thubhairt e, Do dhaoinibh a
ta so eu-comasach, ach cha *'n'eil*
e do Dhia: oir do Dhia a ta na
h-uile nithe comasach.
28 Agus thòisich Peadar air a
ràdh ris, Feuch thréig sinne na
h-uile nithe, agus lean sinn thusa.
29 Ach fhreagair Iosa, agus
thubhairt e, Gu deimhin a deirim
ribh, nach 'eil neach sam bith a
dh'fhàg tigh, no bràithre, no
peathraiche, no athair, no màth-
air, no bean-phòsda, no clann, no
fearann, air mo shonsa agus air
son an t-soisgeil,
30 Nach faigh a cheud uiread
san aimsir so féin, tighean, agus
bràithrean, agus peathraichean,
agus màthraichean, agus clann, a-
gus fearann, maille ri geur-lean-
mhuinn; agus anns an t-saoghal
a ta ri teachd, a' bheatha mhair-
eannach.
31 Ach a ta mòran air thùs, a
bhitheas air dheireadh; agus air
dheireadh, *a bhitheas* air thùs.
32 Agus bha iad air an t-slighe
a' dol suas gu Ierusalem: agus
bha Iosa ag imeachd rompa;
agus ghabh uamhas iad, agus ag
dhoibh *esan* a leantuinn bha eagal
orra. Agus thug e an dà fhear
dheug air leth a rìs, agus thòisich
e air na nithe a bha gu tachairt
da innseadh dhoibh.
33 *Ag ràdh*, Feuch, a ta sinn a'
dol suas gu Ierusalem, agus
bithidh Mac an duine air a thoirt

[1] *mealltaireachd.*—[2] *doilich.*

thairis do na h-àrd-shagartaibh,
agus do na sgrìobhaichibh; agus
dìtidh iad chum bàis e, agus bheir
iad thairis e do na Cinnich;
34 Agus ni iad fanoid air, agus
sgiùrsaidh iad e, agus tilgidh iad
smugaid air, agus cuiridh iad gu
bàs e: agus air an treas la éiridh
e a rìs.
35 Agus thàinig d'a ionnsuidh
Seumas agus Eoin, mic Shebede,
ag ràdh, A mhaighstir, is àill
leinn gu'n dean thu dhuinne ge
b'e ni a dh'iarras sinn.
36 Agus thubhairt esan riu,
Ciod is àill libh mise a dheanamh
dhuibh?
37 Agus thubhairt iadsan ris,
Deònuich dhuinne gu'n suidh-
eamaid, a h-aon air do làimh dheis,
agus am fear eile air do làimh chlì
ann do ghlòir.
38 Ach thubhairt Iosa riu, Cha'n
aithne dhuibh ciod a ta sibh ag
iarraidh: am bheil sibh comas-
ach air a' chupan òl a dh'òlas
mise? agus a bhi air bhur baist-
eadh leis a' bhaisteadh leis am
baistear mise?
39 Thubhairt iadsan ris, A ta
sinn comasach. Ach thubhairt
Iosa riu, Olaidh sibhse gu deimhin
an cupan a dh'òlas mise; agus
baistear sibh leis a' bhaisteadh leis
am baistear mise:
40 Ach suidhe air mo làimh
dheis, agus air mo làimh chlì,
cha leamsa sin r'a thabhairt, ach
dhoibhsan d'an d'ulluicheadh e.
41 Agus air cluinntinn *so* do'n
deichnear, thòisich iad air mòr-
chorruich a ghabhail ri Seumas
agus Eoin.
42 Ach air do Iosa an gairm
d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, A
ta fhios agaibh gu bheil aca-san a
ta air am meas mar uachdarain
air na Cinnich, àrd-thighearnas
orra; agus gu bheil aig an daoinibh
mòra lan ùghdarras orra.
43 Ach cha bhi e mar sin 'nur
measg-sa: ach ge b'e neach le'n
àill a bhi mòr 'nur measg, bithidh
e 'na òglach agaibh:
44 Agus ge b'e neach agaibh
le'n àill toiseach a bhi aige, bith-
idh e 'na sheirbhiseach do na
h-uile.
45 Oir cha d'thàinig eadhon
Mac an duine chum gu'n deant-
adh frithealadh dha, ach a dhean-
amh frithealaidh, agus a thoirt
'anama féin mar éiric air son
mhòran.
46 Agus thàinig iad gu Iericho:
agus air imeachd dhasan agus d'a
dheisciobluibh, agus do shluagh
mòr, a mach á Iericho, bha Barti-
meus an dall, mac Thimeuis, 'na
shuidhe ri taobh na slighe, ag iarr-
aidh déirce.
47 Agus air cluinntinn da gu'm
b'e Iosa o Nasaret, a bh'ann,
thòisich e ri glaodhaich, agus a
ràdh, Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean
tròcair orm.
48 Agus chronuich mòran e,
chum's gu'm biodh e 'na thosd:
ach bu ro mhòid a ghlaodh esan,
A Mhic Dhaibhidh, dean tròcair
orm.
49 Agus sheas Iosa, agus
dh'àithn e esan a ghairm *d'a ionn-
suidh:* agus ghairm iad an dall, ag
ràdh ris, Biodh misneach agad,
éirich, tha e ga d'ghairm.
50 Agus air dhasan 'fhalluing[1]
a thilgeadh uaith, dh'éirich e, a-
gus thàinig e gu Iosa.
51 Agus fhreagair Iosa, agus
thubhairt e ris, Ciod is àill leat
mise a dheanamh dhuit? Thu-
bhairt an dall ris, A Thighearn,
mi dh'fhaotainn mo radhairc.

[1] *eudach-uachdair.*

52 Agus thubhairt Iosa ris, Imich; shlànuich do chreidimh thu. Agus air ball fhuair e a radharc, agus lean e Iosa san t-slighe.

CAIB. XI.

1 *A ta Iosa marcachd gu buadhach do Ierusalem;* 12 *a' mallachadh na craoibhe air an robh duilleach gun mheas;* 15 *a' glanadh an teampuill;* 20 *ag earalachadh a dheisciobul chum iad a bhi seasmhach sa' chreidimh, &c.*

AGUS an uair a thàinig iad am fagus do Ierusalem, gu Betphage, agus Betani, aig sliabh nan crann-ola, chuir e uaith dithis d'a dheisciobluibh,

2 Agus thubhairt e riu, Rachaibh do'n bhaile ud thall fa'r comhair; agus air ball an uair a théid sibh a steach ann, gheibh sibh searrach ceangailte, air nach do shuidh aon duine riamh; fuasglaibh e, agus thugaibh leibh *e*.

3 Agus ma their neach air bith ribh, C'ar son a ta sibh a' deanamh so? abraibh, Gu'm bheil feum aig an Tighearn air; agus air ball cuiridh e'n so e.

4 Agus dh'imich iad, agus fhuair iad an searrach ceangailt' a muigh aig an dorus, aig coinneachadh dà shlighe; agus dh'fhuasgail iad e.

5 Agus thubhairt cuid dhiubhsan, a bha 'nan seasamh an sin, riu, C'ar son a ta sibh a' fuasgladh an t-searraich?

6 Agus thubhairt iadsan riu mar a dh'àithn Iosa dhoibh: agus leig iad uatha iad.

7 Agus thug iad an searrach chum Iosa, agus chuir iad am falluingean air; agus shuidh esan air.

8 Agus sgaoil mòran am falluingean féin air an t-slighe: agus ghearr cuid eile geugan do na craobhaibh, agus sgaoil iad air an t-slighe iad.

9 Agus ghlaodh iadsan a bha 'g imeachd roimhe, agus iadsan a bha 'ga leantuinn, ag ràdh, Hosana, is beannaichte an ti a ta teachd ann an ainm an Tighearna.

10 Is beannaichte rìoghachd ar n-Athar Daibhidh, a ta teachd ann an ainm an Tighearn; Hosana anns na h-àrdaibh.

11 Agus chaidh Iosa a steach do Ierusalem, agus do'n teampull; agus an uair a dh'amhairc e air gach ni m'an cuairt, agus a bha 'm feasgar a nis air teachd, chaidh e mach gu Betani maille ris an dà fhear dheug.

12 Agus air an là maireach, 'nuair a chaidh iad a mach á Betani, dh'fhàs e ocrach.

13 Agus air faicinn craoibh-fhìge fada uaith, air an robh duilleach, thàinig e, dh'fheuchainn am faigheadh e ni sam bith oirre: agus air dha teachd d'a h-ionnsuidh, cha d'fhuair e ni sam bith ach duilleach; oir cha robh àm *tionail* nam fìge fathast ann.

14 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Nar itheadh neach sam bith toradh dhiotsa o so suas a chaoidh. Agus chual a dheisciobuil *e*.

15 Agus thàinig iad gu Ierusalem: agus air do Iosa dol a steach do'n teampull, thòisich e air an dream a bha reiceadh agus a' ceannach san teampull a chur a mach, agus thilg e thairis bùird luchd-malairt an airgid, agus caithriche na muinntir a bha reiceadh choluman:

16 Agus cha'n fhuilgeadh e gu 'n iomchaireadh neach sam bith soitheach troimh an teampull.

17 Agus theagaisg e, ag ràdh,

riu, Nach 'eil e sgrìobhta, Goirear tigh urnuigh do m' thigh-sa do[1] na h-uile chinneachaibh? Ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-reubainn e.

18 Agus chuala na sgrìobhaichean agus na h-àrd-shagairt so, agus dh'iarr iad cionnus a dh'fheudadh iad esan a mhilleadh: oir bha 'eagal-san orra, do bhrìgh gu'n robh an sluagh uile fa iongantas mòr r'a theagasg.

19 Agus an uair a bha 'm feasgar air teachd, chaidh e mach as a' chaithir[2].

20 Agus air mhaduinn, ag gabhail seachad dhoibh, chunnaic iad an crann-fìge air crìonadh o 'fhreumhaibh.

21 Agus air cuimhneachadh do Pheadar, thubhairt e ris, A mhaighstir, feuch, a ta chraobh-fhìge, a mhalluich thu, air crìonadh.

22 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Biodh creidimh Dhé agaibh.

23 Oir gu deimhin a deirim ribh, ge b'e neach a their ris a' bheinn so, Togar thu, agus tilgear san fhairge thu, agus nach bi fo amharus 'na chridhe, ach a chreideas gu'n tachair na nithe a their e, thig gach ni a their e gu crìch dha.

24 Air an aobhar sin a deirim ribh, Ge b'e nithe air bith a dh'iarras sibh ann an urnuigh, creidibh gu'm faigh sibh, agus gheibh sibh.

25 Agus an uair a sheasas sibh a dheanamh urnuigh, maithibh, ma ta ni air bith agaibh an aghaidh aon duine, chum gu maith bhur n-Athair a ta air nèamh bhur peacaidh féin duibhse.

26 Ach mur maith sibhse, cha mhò a mhaitheas bhur n-Athair a ta air nèamh bhur peacaidh féin duibhse.

27 Agus thàinig iad a rìs gu Ierusalem: agus air bhi dhasan a' spaisdeireachd[3] anns an teampull, thàinig d'a ionnsuidh na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean, agus na seanairean,

28 Agus a deir iad ris, Ciod e an t-ùghdarras le'm bheil thu a' deanamh nan nithe so? Agus cò thug dhuit an t-ùghdarras so chum na nithese dheanamh?

29 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon ni dhibhse, agus freagraibh mi, agus innsidh mise dhuibhse ciod e an t-ùghdarras le'n deanam na nithese.

30 An ann o nèamh, no o dhaoinibh a thàinig baisteadh Eoin? freagraibh mi.

31 Agus bha iad a' reusonachadh eatorra féin, ag ràdh, Ma their sinn, O nèamh, their esan ruinn, C'ar son ma seadh nach do chreid sibh e?

32 Ach ma their sinn, O dhaoinibh; bha eagal an t-sluaigh orra, oir b'e meas gach uile air Eoin gu'm b'fhàidh e gu firinneach.

33 Agus air freagairt dhoibh, thubhairt iad ri Iosa, Cha 'n'eil fhios againn. Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Cha mhò a dh'innseas mise dhuibhse ciod e an t-ùgdarras le'n deanam na nithese.

CAIB. XII.

1 *Ann an cosamhlachd an fhìon-lios a shuidhicheadh air tuath mhithaingeil, a ta Criosd ag innseadh roimh-làimh diultadh nan Iudhach, agus gairm nan Cinneach.* 13
Tha e seachnadh an ribe a chuir na Phairisich, agus na Herodian-

[1] *leis.*—[2] *a' bhaile.*—[3] *sràidcis.*

aich roimhe, mu thimchioll ìocadh cìse do Cheasar: 18 *a' nochadh meàrachd nan Sadusach mu thimchioll aiseirigh nam marbh, &c.*

AGUS thòisich e air labhairt riu ann an cosamhlachdaibh. Shuidhich duine *àraidh* fion-lios, agus chuir e gàradh m'an cuairt air, agus chladhaich e ionad bruthaidh *nam fion-dhearc,* agus thog e tùr, agus shuidhich e air tuath e, agus ghabh e 'thurus as a dhùthaich.

2 Agus san àm dhligheach chuir e seirbhiseach chum na tuatha, chum's gu'm faigheadh e do thoradh an fhìon-lios o 'n tuath.

3 Ach air dhoibh-san esan a ghlacadh, bhuail iad e, agus chuir iad uatha falamh e.

4 Agus a rìs chuir e seirbhiseach eile d'an ionnsuidh: agus chlach iad e, agus reub iad a cheann, agus chuir iad uatha e le h-eas-urram.

5 Agus a rìs chuir e neach eile *d'an ionnsuidh*; agus esan mharbh iad: agus mòran eile, a' bualadh cuid diubh, agus a' marbhadh cuid eile.

6 Fathast uime sin air dha aon Mhac a bhi aige, a b' ionmhuinn leis, chuir e esan mar an ceudna fa dheoidh d'an ionnsuidh, ag ràdh, Bheir iad urram do m' Mhac.

7 Ach thubhairt an tuath sin 'nam measg féin, Is e so an t-oighre; thigibh, marbhamaid e, agus bithidh an oighreachd againn féin.

8 Agus rug iad air, agus mharbh iad e, agus thilg iad a mach as an fhìon-lios e.

9 Ciod e uime sin a ni Tighearn an fhìon-lios? Thig e agus sgriosaidh e 'n tuath sin, agus bheir e 'm fìon-lios do dhaoinibh eile.

10 Nach do leugh sibh an sgriobtuir so? A' chlach a dhiult na clachairean, rinneadh ceann na h-oisinn dith.

11 Rinneadh so leis an Tighearn agus is iongantach e 'nar sùilibh-ne.

12 Agus dh'iarr iad breith air, ach bha eagal an t-sluaigh orra; oir thuig iad gu'm b'ann 'nan aghaidh féin a labhair e an cosamhlachd: agus air fhàgail doibh, dh'imich iad rompa.

13 Agus chuir iad d'a ionnsuidh dream àraidh do na Phairisich, agus do luchd-leanmhuinn Heroid, chum's gu'n glacadh iad e 'na chainnt.

14 Agus air dhoibh-san teachd, thubhairt iad ris, A mhaighstir, a ta fhios againn gu bheil thusa firinneach, agus nach 'eil suim agad do neach air bith: oir cha 'n'eil thu ag amharc air gnùis dhaoine, ach a' teagasg slighe Dhé ann am firinn. Am bheil e ceadaichte cìs a thoirt do Cheasar, no nach 'eil? an tabhair, no nach tabhair sinn i?

15 Ach air dhasan an cealg a thuigsinn, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh ga m' bhuaireadh? thugaibh peghinn a m' ionnsuidh, chum's gu'm faic mi i.

16 Agus thug iad *d'a ionnsuidh* i, agus thubhairt e riu, Cò d'an ìomhaigh so, agus *cò d' am buin* an sgrìobhadh so? Agus thubhairt iadsan ris, Do Cheasar.

17 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Thugaibh do Cheasar na nithe a's le Ceasar, agus do Dhia na nithe a's le Dia. Agus ghabh iad iongantas ris.

18 An sin thàinig na Sadusaich d'a ionnsuidh, a deir nach 'eil aiseirigh ann; agus dh'fheòraich iad deth ag ràdh,

19 A mhaighstir, sgrìobh Maois dhuinne, Nam faigheadh bràthair

duine air bith bàs, agus gu 'm fàgadh e bean, agus nach fàgadh e clann, gu'n gabhadh a bhràthair a bhean *d'a ionnsuidh,* agus gu 'n togadh e sliochd d'a bhràthair.

20 A nis bha seachdnar bhràithrean ann: agus ghabh an ceud fhear dhiubh bean, agus an uair a dh'eug e, cha d'fhàg e sliochd.

21 Agus ghabh an dara fear i, agus fhuair esan bàs, agus cha mhò a dh'fhàg esan sliochd: agus an treas fear mar an ceudna.

22 Agus ghabh an t-seachdnar i, agus cha d'fhàg iad sliochd: 'nan déigh uile, chaochail a' bhean mar an ceudna.

23 Anns an aiseirigh uime sin, an uair a dh'éireas iad, cò dhiubh d'am bean i? oir bha i aig an t-seachdnar 'na mnaoi.

24 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Nach 'eil sibh uime sin ann am mearachd, do bhrìgh nach 'eil eòlas agaibh air na sgriobtuiribh, no air cumhachd Dhé?

25 Oir an uair a dh'éireas iad o na marbhaibh, ni' m pòs iad, ni mò a bheirear am pòsadh iad: ach a ta iad mar na h-aingil *a ta* air néamh.

26 Ach mu thimchioll nam marbh, gu'n éirich iad, nach do leugh sibh ann an leabhar Mhaois, cionnus a labhair Dia ris anns a' phreas, ag ràdh, Is mise Dia Abrahaim, agus Dia Isaaic, agus Dia Iacoib?

27 Cha 'n e Dia nam marbh e, ach Dia nam beò: tha sibhse uime sin ann am mearachd mòr.

28 Agus thàinig neach do na sgrìobhaichibh, agus an uair a chual e iadsan a' deasboireachd r'a chéile, agus a thuig e gu'n do fhreagair e gu maith iad chuir e ceist air, C'i a' cheud àithne do na *h-àitheantaibh* uile?

29 Agus fhreagair Iosa e, 'S i so a' cheud àithne do na h-àitheantaibh uile, Eisd, O Israel, an Tighearna ar Dia-ne, is aon Tighearn e;

30 Agus gràdhaichidh tu an Tighearn do Dhia le d'uile chridhe, agus le d'uile anam, agus le d'uil' inntinn, agus le d'uile neart: '*s* i so a' cheud àithne,

31 Agus is cosmhuil an dara *àithne* rithe so, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach mar thu féin: cha 'n'eil àithne eile ann a's mò na iad so.

32 Agus thubhairt an sgrìobhaiche ris, Is maith, gu firinneach, a Mhaighstir, a thubhairt thu: oir a ta aon Dia ann, agus cha 'n'eil atharrach ann ach e féin.

33 Agus esan a ghràdhachadh leis an uile chridhe, agus leis an uile thuigse, agus leis an uile anam, agus leis an uile neart, agus neach a ghràdhachadh a choimhearsnaich mar e féin, is mò sin na na h-uile làn ìobairte-loisgte agus thabhartasa.

34 Agus air faicinn do Iosa gu 'n do fhreagair e gu tuigseach, thubhairt e ris, Cha 'n'eil thu fada o rìoghachd Dhé. Agus cha robh a mhisnich aig neach air bith o sin suas ceist a chur air.

35 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, a' teagasg anns an teampull, Cionnus a tha na sgrìobhaichean ag ràdh gur e Criosd Mac Dhaibhidh?

36 Oir thubhairt Daibhidh féin troimh 'n Spiorad naomh, Thubhairt an Tighearn ri m' Thighearn-sa, Suidh air mo làimh dheis, gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fo d' chosaibh.

37 Air an aobhar sin a ta Daibhidh féin a' gairm a Thighearna dheth: cionnus ma seadh

is e 'mhac e? Agus dh'éisd am mòr-shluagh ris gu taitneach.

38 Agus thubhairt e riu 'na theagasg, Bithibh air bhur faicill o na sgrìobhaichibh, leis an ionmhuinn imeachd ann an culaidhibh fada, agus fàilte *fhaotainn* air na margaibh.

39 Agus na ceud chaithriche anns na sionagogaibh, agus na ceud àiteacha-suidhe aig na féisdibh:

40 A dh'itheas suas tighean bhantrach, agus air sgàth deadh choslais a ni urnuighean fada: gheibh iad sin an dìteadh[1] a's mò.

41 Agus air do Iosa suidhe fa chomhair àite-coimhid an ionmhais, thug e fa'near cionnus a bha 'm pobull a' cur an airgid anns an ionmhas: agus chuir mòran do dhaoinibh saoibhir mòran ann.

42 Agus air teachd do bhantraich bhochd, thilg i dà bhonn bheaga ann, a ni feoirlin.

43 Agus air dha a dheisciobuil a ghairm d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Gu deimhin a deirim ribh, gu'n do chuir a' bhantrach bhochd so tuilleadh san ionmhas, na iadsan uile a thilg ann.

44 Oir thilg iadsan uile ann d'am mòr-phailteas; ach thilg ise as a gainne na bha aice uile, eadhon a beathachadh gu h-iomlan.

CAIB. XIII.

1 *A ta Criosd ag innseadh roimhlàimh sgrios an teampuill:* 9 *Geurleanmhuinn air son an t-soisgeil,* 10 *agus gur eigin an soisgeul a bhi air a shearmonachadh do gach uile chinneach:* 14 *Gu'n tig àmhghara mòra air na h-Iudhachaibh:* 24 *Dòigh a theachdsan chùm breitheanais, &c.*

AGUS an uair a bha e dol a mach as an teampull, thubhairt neach d'a dheisciobluibh ris, A Mhaighstir, feuch ciod e a' ghnè chlach so, agus ciod e a' ghnè aitreibh so.

2 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Am faic thu 'n aitreabh mhòr so? cha'n fhàgar clach air muin cloiche, nach sgarar o chéile.

3 Agus air suidhe dha air sliabh nan crann-ola, fa chomhair an teampuill, dh'fheòraich Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus Aindreas os ìosal deth,

4 Innis duinne c'uin a bhitheas na nithe sin, agus ciod e 'n comhara 'nuair a bhitheas na nithe sin gu léir air an coimhlionadh.

5 Agus fhreagair Iosa iad, agus thòisich e air a ràdh, Thugaibh an aire nach meall aon neach sibh:

6 Oir thig mòran ann am ainmse, ag ràdh, Is mise e: agus meallaidh iad mòran.

7 Agus an uair a chluinneas sibh coganna, agus tuairisgeul[2] choganna, na biodh buaireas oirbh; oir is éigin *iad so* a theachd; ach cha *'n'eil* an deireadh ann fathast.

8 Oir éiridh cinneach an aghaidh cinnich, agus rìoghachd an aghaidh rìoghachd: agus bithidh critheanna talmhainn ann an iomadh àit, agus bithidh gorta agus trioblaidean ann: 's iad sin toiseach dhòruinnean[3].

9 Ach thugaibh an aire dhuibh féin: oir bheir iad thairis sibh do chomhairlibh: agus anns na sionagogaibh sgiùrsar sibh, agus cuirear sibh an làthair uachdarana agus righrean air mo shonsa, mar fhianuis dhoibhsan[4].

10 Agus is éigin air tùs an

peanas, damnadh.—[2] *iomraidhean.*—[3] *àmhghara.*—[4] *'nan aghaidhsan.*

soisgeul a bhi air a shearmonachadh do na h-uile chinneachaibh.

11 Ach an uair a bheir iad leo sibh, 'gur tabhairt thairis, na biodh e na ro-chùram oirbh ciod e a labhras sibh, agus na smuainichibh roimh-làimh *air:* ach ge b'e ni a bheirear dhuibh san uair sin féin, abraibh e: oir cha sibhse ta labhairt, ach an Spiorad naomh.

12 Agus bheir am bràthair a bhràthair thairis chum bàis, agus an t-athair a mhac: agus éiridh a' chlann suas an aghaidh *am* pàranta, agus bheir iad fa'near an cur gu bàs.

13 Agus bithidh sibh air bhur fuathachadh leis na h-uile dhaoinibh air sgàth m'ainmese: ach an ti a bhuanaicheas chum na crìche, 's e so a shaorar.

14 Ach an uair a chi sibh gràineileachd an léir-sgrios, air an do labhair Daniel am fàidh, 'na seasamh anns an ionad nach bu chòir dhi, (tuigeadh an ti a leughas,) an sin teicheadh iadsan, a *ta* ann an *tìr* Iudea, chum nam beann:

15 Agus na tigeadh esan a ta air mullach an tighe, a nuas do'n tigh, agus na rachadh e steach, a thoirt ni air bith as a thigh.

16 Agus an ti a ta sa' mhachair, na pilleadh e air ais a thogail 'fhalluing leis.

17 Ach mo thruaigh iad na mnài sin a ta torrach, agus iadsan a ta toirt cìche sna làithibh sin!

18 Agus guidhibhse gun bhur teicheadh a bhi sa' gheamhradh.

19 Oir bithidh àmhghar anns na làithibh sin, amhuil nach robh a leithid ann o thoiseach na cruitheachd, a chruthaich Dia, gus a nis, agus nach mò a bhitheas.

20 Agus mur giorraicheadh an Tighearn na làithean ud, cha rachadh feoil air bith as: ach air son an t-sluaigh thaghta, a thagh e féin, ghiorraich e na làithean ud.

21 Agus an sin ma their neach air bith ribh, Feuch, a ta Criosd an so, no, Feuch, *a ta* e 'n sin, na creidibh *e*.

22 Oir éiridh Criosdan bréige, agus fàidhean bréige, agus ni iad comharan, agus mìorbhuilean, chum, nam bu chomasach *e*, na daoine taghta féin a mhealladh.

23 Ach thugaibhse an aire: feuch, roimh-innis mi dhuibh na h-uile nithe.

24 Ach anns na làithibh sin, an déigh an àmhghair ud, bithidh a' ghrian air a dorchachadh, agus cha toir a' ghealach a solus uaipe[1]:

25 Agus tuitidh reulta nèimhe, agus bithidh na cumhachdan *a ta* sna nèamhaibh air an crathadh.

26 Agus an sin chi iad Mac an duine a' teachd anns na neulaibh, maille ri mòr-chumhachd, agus glòir.

27 Agus an sin cuiridh e'aingil a mach, agus cruinnichidh e r'a chéile a dhaoine taghta féin o na ceithir gaothaibh, o leth-iomall na talmhainn gu leth-iomall nèimhe.

28 A nis fòghlumaibh cosamhlachd o 'n chraoibh-fhìge: an uair a bhitheas a geug a nis maoth, agus a chuireas i mach a duilleach, a ta fhios agaibh gu bheil an samhradh am fagus:

29 Agus mar an ceudna sibhse, an uair a chi sibh na nithese tachairt, biodh fhios agaibh gu bheil e 'm fagus, *eadhon* aig na dorsaibh.

30 Gu deimhin a derim ribh, nach téid an ginealach[2] so thairis, gus an coimhlionar na nithese uile.

[1] *uaithe.*—[2] *linn.*

31 Théid nèamh agus talamh seach : ach cha téid m' fhocailse seach a chaoidh.

32 Ach cha 'n'eil fios an là no na h-uaire sin aig neach air bith, cha 'n'eil aig na h-ainglibh a ta air nèamh, no aig a' Mhac, ach aig an Athair.

33 Thugaibh fa'near, deanaibh faire agus urnuigh : oir cha 'n'eil fhios agaibh c'uin a thig an t-àm.

34 *Oir a ta Mac an duine* mar dhuine a chaidh air thurus, agus a dh'fhàg a thigh féin, agus a thug d'a sheirbhisich cumhachd, agus 'obair féin do gach neach, agus a thug àithne do'n dorsair faire a dheanamh.

35 Uime sin deanaibhse faire, oir cha 'n'eil fhios agaibh c'uin a thig maighstir an tighe ; an ann air feasgar, no air mheadhon-oidhche, no aig gairm-choileach, no anns a' mhaduinn :

36 An t-eagal air teachd dha gu h-obann, gu 'm faigh e sibh 'nur codal.

37 Agus na nithe a deirim ribhse, a deirim ris na h-uile dhaoinibh, Deanaibh faire.

CAIB. XIV.

1 *Comhairle an aghaidh Chriosd.* 3 *Dhòirteadh ola phrìseil air a cheann.* 10 *Reic Iudas a Mhaighstir air son airgid.* 12 *Tha Criosd féin ag innseadh roimh-làimh cionnus a bha e gu bhi air a bhrath le h-aon d'a dheisciobluibh.* 22 *Dh'òrduich e a Shuipeir, &c.*

AGUS bha a' chàisg, agus féisd an arain neo-ghoirtichte an déigh dà la: agus dh'iarr na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean, cionnus a ghlacadh iad esan le feill, agus a chuireadh iad gu bàs e.

2 Ach thubhairt iad, Cha'n ann air an fhéisd, air eagal gu'n éirich buaireas am measg an t-sluaigh.

3 Agus air bhi dha ann am Betani, ann an tigh Shimoin an lobhair, an uair a bha e 'na shuidhe air bòrd, thàinig bean, aig an robh bocsa alabastair do ola spicnaird, ro luachmhoir; agus bhris i 'm bocsa, agus dhòirt i air a cheann e.

4 Agus bha cuid diubh diombach annta féin, agus ag ràdh, C'ar son a rinneadh an t-ana-caitheadh so air an ola ?

5 Oir dh'fheudadh i bhi air a reiceadh air son tuilleadh 's tri cheud peghinn, agus air a toirt do na bochdaibh. Agus rinn iad gearan 'na h-aghaidh.

6 Ach thubhairt Iosa, Leigibh leatha; c'ar son a ta sibh cur dragha oirre ? rinn i obair mhaith ormsa.

7 Oir a ta na bochdan a ghnàth maille ribh, agus ge b'e uair is àill libh, feudaidh sibh maith a dheanamh dhoibh : ach cha 'n'eil mise a ghnàth agaibh.

8 Rinn i na dh'fheudadh i: thàinig i roimh-làimh a dh'ungadh mo chuirp chum adhlaic.

9 Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'e ball air bith air feadh an domhain uile am bi an soisgeul so air a shearmonachadh, bithidh mar an ceudna an ni *so* a rinn i air innseadh, mar chuimhne oirre.

10 Agus dh'imich Iudas Iscariot, aon do'n dà fhear dheug, chum nan àrd-shagart, gu esan a bhrath dhoibh.

11 Agus air dhoibhsan *so* a chluinntinn, bha iad aoibhneach, agus gheall iad airgiod a thoirt da. Agus dh'iarr e cionnus a dh'fheudadh e gu h-iomchuidh esan a bhrath.

12 Agus air a' cheud là do fhéisd an arain neo-ghoirtichte, an uair bu ghnàth leo an t-uan càisge a mharbhadh, a deir a

dheisciobuil ris, C'àit an toil leat
sinne dhol a dh'ulluchadh, chum 's
gu'n itheadh tu a' chàisg ?
13 Agus chuir e dithis d'a
dheisciobluibh, agus a deir e riu,
Rachaibh a steach do'n bhaile,
agus coinnichidh duine sibh a'
giulan soithich uisge : leanaibh e.
14 Agus ge b'e àit an téid e
stigh, abraibh-se ri fear-an-tighe,
A deir am Maighstir, C'àit am
bheil an seòmar aoidheachd, anns
an ith mi a' chàisg maille ri m'
dheisciobluibh ?
15 Agus nochdaidh esan dhuibh
seòmar àrd, farsuing, 'na làn
uidheam agus deasuichte : an sin
ulluichibh dhuinn.
16 Agus chaidh a dheisciobuil
a mach, agus thàinig iad do'n
bhaile, agus fhuair iad mar thu-
bhairt e riu : agus dh'ulluich iad
a' chàisg.
17 Agus air teachd do'n fheas-
gar, thàinig esan maille ris an dà
fhear dheug.
18 Agus an uair a bha iad 'nan
suidhe, agus ag itheadh, thubhairt
Iosa, Gu deimhin a deirim ribh,
gu'm brath aon agaibhse, a ta 'g
itheadh maille rium, mise.
19 Agus thòisich iad air a bhi
dubhach, agus a ràdh ris an déigh
a chèile, Am mise e ? agus fear
eile, Am mise e ?
20 Agus air freagairt dhasan
thubhairt e riu, *Is* fear do'n dà
fhear dheug e, a ta tumadh mar-
aon riumsa sa' mhèis.
21 A ta Mac an duine gu
deimhin ag imeachd, mar a ta e
sgrìobhta uime, ach is an-aoibhinn
do'n fhear sin le 'm brathar Mac
an duine : bu mhaith do'n duine
sin mur beirte riamh e.
22 Agus ag itheadh dhoibh,
ghlac Iosa aran, agus an déigh a
bheannachadh, bhris e, agus thug
e dhoibhsan e, agus thubhairt
e, Gabhaibh, ithibh : is e so mo
chorp-sa.
23 Agus air glacadh a' chupain,
agus air breith buidheachais, thug
e dhoibhsan e : agus dh'òl iad
uile as.
24 Agus thubhairt e riu, Is i so
m'fhuilse na Tiomna'-nuaidh, a
dhòirtear air son mhòran.
25 Gu deimhin a deirim ribh,
Nach òl mi ni's mò do thoradh
na fìonain gus an là sin an òl mi
nuadh e ann an rìoghachd Dhé.
26 Agus air dhoibh laoidh a
sheinn, chaidh iad a mach gu
sliabh nan crann-ola.
27 Agus thubhairt Iosa riu,
Gheibh sibh uile oilbheum ann-
amsa an nochd : oir a ta e sgrìobh-
ta, Buailidh mi am buachaill, a-
agus sgapar na caoraich.
28 Ach an déigh dhomh éirigh,
théid mi roimhibh do Ghalile.
29 Ach thubhairt Peadar ris,
Ge do gheibh iadsan uile oilbheum
annad, gidheadh cha 'n *fhaigh*
mise e.
30 Agus thubhairt Iosa ris, Gu
deimhin a deirim riut, an diugh,
air an oidhche so féin, mu'n goir
an coileach dà uair, gu'n àicheadh
thusa mi tri uairean.
31 Ach is ro mhòid a thubhairt
esan, Ge do 's éigin domh am bàs
fhulang maille riut, cha'n àich-
eadh mi chaoidh thu. Agus
mar sin thubhairt càch uile mar
an ceudna.
32 Agus thàinig iad gu ionad
d'am b'ainm Getsemane ; agus
thubhairt e r'a dheisciobluibh,
Suidhibhse an so,gus an dean mise
urnuigh.
33 Agus thug e leis Peadar,
agus Seumas, agus Eoin, agus
thòisich e air a bhi fuidh uamh-
chrith, agus fuidh anabarra bròin.
34 Agus thubhairt e riu, Tha
m'anam ro bhrònach eadhon gu

bàs: fanaibhse an so, agus deanaibh faire.

35 Agus air dol beagan air aghaidh dha, thuit e air an talamh, agus rinn e urnuigh, nam bu chomasach e, gu'n rachadh an uair thairis air.

36 Agus thubhairt e, Abba, Athair, a ta gach ni so-dheanta dhuitse, cuir an cupan so seachad orm: gidheadh, nior b'e an ni a b'àill leamsa, ach an ni a's toil leatsa.

37 Agus thàinig e, agus fhuair e iadsan 'nan codal, agus thubhairt e ri Peadar, A Shimoin, am bheil thu a'd' chodal? nach b'urrainn thu faire a dheanamh aon uair?

38 Deanaibh faire agus urnuigh, chum nach tuit sibh am buaireadh: *a ta* an spiorad gu deimhin togarrach, ach *a ta* an fheoil anmhunn[1].

39 Agus air dha imeachd a rìs, rinn e urnuigh, ag ràdh nam briathar ceudna.

40 Agus air pilltinn dha, fhuair e iad a rìs 'nan codal, (oir bha 'n sùilean trom,) agus cha robh fhios aca cionnus a bheireadh iad freagradh air.

41 Agus thàinig e 'n treas uair, agus thubhairt e riu, Coidlibh roimhibh a nis, agus gabhaibh fois: is leoir e, thàinig an uair; feuch, a ta Mac an duine air a bhrath thairis do làmhaibh nam peacach.

42 Eiribh, imicheamaid; feuch, a ta 'n ti a bhrathas mise am fagus.

43 Agus air ball, air dha bhi fathast a' labhairt, thàinig Iudas, aon do'n dà fhear dheug, agus sluagh mòr maille ris le claidhibh agus bataibh, o na h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhaichibh, agus na seanairibh.

44 Agus bha 'n ti a bhrath esan air toirt comharaidh dhoibh, ag ràdh, Ge b'e neach d'an toir mise pòg is e sin e; glacaibh e, agus thugaibh libh e gu tèaruinte.

45 Agus air teachd dha, chaidh e air ball d'a ionnsuidhse, agus thubhairt e, Fàilte dhuit, a mhaighstir; agus phòg se e.

46 Agus chuir iadsan làmh ann, agus ghlac iad e.

47 Agus air tarruing claidheimh a dh'fhear do na bha làthair bhuail e òglach an àrd-shagairt, agus ghearr e 'chluas deth.

48 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, An d'thàinig sibh a mach gu m' ghlacadh-sa, mar gu b'ann an aghaidh fir-reubainn le claidhibh agus *le* bataibh?

49 Bha mi gach là maille ribh san teampull, a' teagasg, agus cha do ghlac sibh mi: ach *a ta so* chum gu biodh na sgriobtuirean air an coimhlionadh.

50 Agus air do na h-uile a thréigsinn, theich iad.

51 Agus lean òganach àraidh e, aig an robh lion-eudach air a chur m'a chorp lomnochd; agus rug na h-òganaich air.

52 Ach air dha-san an lìon-eudach fhàgail, theich e lomnochd uatha.

53 Agus thug iad leo Iosa chum an àrd-shagairt: agus chruinnicheadh maraon ris na h-àrd-shagairt uile, agus na seanairean, agus na sgrìobhaichean.

54 Agus lean Peadar e fada uatha, gus an deachaidh e steach do thalla an àrd-shagairt: agus bha e 'na shuidhe maille ris na seirbhisich, agus 'ga gharadh ris an teine.

55 Agus dh'iarr na h-àrd-shagairt, agus a' chomhairle uile fianuis an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs; agus cha d'fhuair iad.

[1] *lag.*

56 Oir rinn mòran dhaoine
fianuis bhréige 'na aghaidh, ach
cha do chòird am fianuis r'a
chéile[1].
57 Agus air do dhream àraidh
éirigh, thug iad fianuis bhréige 'na
aghaidh, ag ràdh,
58 Chuala sinne e 'g ràdh,
Leagaidh mi sìos an teampull so,
a rinneadh le làmhaibh, agus an
tri làithibh togaidh mi teampull
eile, neo-dheanta le làmhaibh.
59 Agus mar sin féin cha robh
am fianuis a' teachd r'a chéile.
60 Agus air éirigh suas do'n
àrd-shagart sa' mheadhon, chuir
e ceisd air Iosa, ag ràdh, Nach
toir thu freagradh air bith
uait? ciod sin mu bheil iad so a'
toirt fianuis a'd' aghaidh?
61 Ach d'fhan esan 'na thosd,
agus cha do fhreagair e ni sam
bith. A rìs dh'fheòraich an t-àrd-
shagart deth agus thubhairt e ris,
An tu Criosd, Mac an Ti bheann-
aichte?
62 Agus thubhairt Iosa, Is mi:
agus chi sibh Mac an duine 'na
shuidhe air deas làimh cumhachd
Dhé, agus a' teachd le neulaibh
nèimhe.
63 An sin reub an t-àrd-shàg-
art 'eudach, agus thubhairt e, Ciod
am feum a ta againn tuilleadh air
fianuisibh?
64 Chuala sibh an toibheum:
ciod i bhur barailse? Agus thug
iad uile breth 'na aghaidh gu'n do
thoill e 'm bàs.
65 Agus thòisich cuid diubh
air smugaid a thilgeadh air, agus
'aghaidh fholach, agus a bhualadh
le 'n dornaibh, agus a ràdh ris,
Dean fàidheadaireachd: agus
ghabh na seirbhisich le 'm basaibh
air.
66 Agus air do Pheadar a bhi
shìos anns an talla, thàinig aon
do bhan-oglachaibh an àrd-shag-
airt:
67 Agus air faicinn Pheadair
'ga gharadh, agus air dhi beachd
achadh air, thubhairt i *ris*, Bha
thusa cuideachd maille ri Iosa o
Nasaret.
68 Ach dh'àicheadh esan, ag
ràdh, Cha'n aithne dhomh, agus
cha 'n'eil mi tuigsinn ciod a ta
thu 'g ràdh. Agus chaidh esan a
mach do'n fhor-dhorus[2]; agus
ghoir an coileach.
69 Agus air do bhan-oglaich
fhaicinn a rìs, thòisich i air a ràdh
riu-san a bha 'nan seasamh a
làthair, Is ann diubh a ta 'm fear
so.
70 Agus dh'àicheadh e rìs. A-
gus an ceann beagain 'na dhéigh
sin, thubhairt iadsan a bha 'nan
seasamh a làthair a rìs ri Peadar,
Gu firinneach 's ann diubh sud
thu: oir is Galiléach thu, agus is
cosmhuil do chainnt *riu*.
71 Ach thòisich esan air mall-
achadh agus mionnachadh, *ag
ràdh*, Cha 'n aithne dhomh an
duine so mu 'm bheil sibh a' labh-
airt.
72 Agus ghoir an coileach an
dara uair. Agus chuimhnich
Peadar am focal a thubhairt Iosa
ris, Mu 'n goir an coileach dà uair,
àicheadhaidh tu mi tri uairean.
Agus an uair a smuainich e air,
ghuil e.

CAIB. XV.

1 *A ta Iosa air a thabhairt ceang-
ailte an làthair Philait.* 15 *Air
son glaodhaich an t-sluaigh tha
mortair, eadhon Barabas, air a
leigeil as, agus Iosa air a thoirt
thairis gu bhi air a cheusadh:*
17 *Tha coron sgithich air a chur
air,* 19 *chaidh smugaid a thilg*

[1] *cha robh am fianuis ionann.*—[2] *ugh-dorus, sgàth-thigh*

eadh air, 20 *agus fanoid a dhean-*
amh air. 21 *Tha e fannachadh*
le giulan a' chroinn-cheusaidh:
27 *air a chrochadh eadar dà*
ghaduiche, &c.

AGUS air ball sa' mhaduinn
chum na h-àrd-shagairt
maille ris na seanairibh, agus na
sgrìobhaichibh, agus a' chomhairle
gu h-iomlan, comhairle, agus air
dhoibh Iosa a cheangal, thug iad
leo e, agus thug iad thairis e do
Philat.
2 Agus dh'fheòraich Pilat deth,
An tusa righ nan Iudhach? Agus
air freagairt dha, thubhairt e ris,
Thubhairt thu e.
3 Agus chuir na h-àrd-shagairt
mòran do nithibh as a leth: ach
cha do fhreagair esan aon ni.
4 Agus chuir Pilat a rìs ceist
air, ag ràdh, Nach freagair thu ni
sam bith? feuch cia lìon nithe air
am bheil iad sin a' toirt fianuis
a'd' aghaidh.
5 Ach cha do fhreagair Iosa ni
sam bith tuilleadh; air chor as
gu'n do ghabh Pilat iongantas.
6 A nis air an fhéisd bu ghnàth
leis aon phrìosanach, ge b'e air
bith a dh'iarradh iad, a leigeadh
as doibh.
7 Agus bha *neach àraidh* d'am
b'ainm Barabas, ceangailte maille
r'a chompanachaibh ceannairce,
muinntir a bha air deanamh mort-
aidh anns a' cheannairc.
8 Agus air glaodhaich gu h-àrd
do 'n t-sluagh, thòisich iad air
iarraidh *air, a dheanamh* dhoibh
mar a rinn e 'n còmhnuidh.
9 Ach fhreagair Pilat iad, ag
ràdh, An àill libh gu'n cuir mi
righ nan Iudhach fa sgaoil duibh?
10 (Oir bha fhios aige gu'm
b'ann troimh fharmad a thug na
h-àrd-shagairt thairis e.)
11 Ach bhrosnaich na h-àrd-
shagairt an sluagh, chum as gu'm
b'fhearr leis Barabas a chur fa
sgaoil doibh.
12 Agus fhreagair Pilat, agus
thubhairt e riu a rìs, Ciod ma
seadh is àill libh mi a dheanamh
ris *an duine sin,* d' an goir sibh
Righ nan Iudhach?
13 Agus ghlaodh iad a rìs,
Ceus e.
14 An sin thubhairt Pilat riu,
C'ar son, ciod e 'n t-olc a rinn e?
Ach bu ro mhòid a ghlaodh iad-
san, Ceus e.
15 Agus air do Philat bhi toil-
each gnìomh taitneach a dhean-
amh do'n t-sluagh, dh'fhuasgail e
Barabas dhoibh, agus thug e thai-
ris Iosa, an déigh dha *a* sgiùrsadh,
chum a cheusaidh.
16 Agus thug na saighdearan
leo e steach do'n talla, eadhon
cùirt an uachdarain: agus ghairm
iad a' chuideachd uile an ceann a
chéile.
17 Agus chuir iad uime eudach
purpuir[2], agus air dhoibh coron
droighinn fhigheadh, chur iad
air e;
18 Agus thòisich iad air beann-
achadh dha, *ag ràdh,* Fàilte dhuit,
a Righ nan Iudhach.
19 Agus bhuail iad sa' cheann
e le slait chuilce, agus thilg iad
smugaid air, agus a' lùbadh *an*
glùn, thug iad urram dha.
20 Agus an déigh dhoibh fanoid
a dheanamh air, thug iad deth an
t-eudach purpuir, agus chuir iad
'eudach féin uime, agus thug iad
a mach e chum's gu'n ceusadh
iad e.
21 Agus dh'éignich iad duine
àraidh bha dol seachad, Simon o
Chirene, (athair Alecsandeir agus
Rufuis, a bha teachd as a' mhach-

[1] *corcuir.*

air,) chum a chrann-ceusaidh a
ghiulan.
22 Agus thug iad e gu ionad
d'am b'ainm Golgota, 's e sin air
eadar-theangachadh, àite cloig-
inn.
23 Agus thug iad da r'a òl, fìon
air a mheasgadh le mirr : ach cha
do ghabh esan e.
24 Agus an uair a cheus iad e,
roinn iad a thrusgan, a' tilgeadh
croinn air, ciod a' chuid a bhiodh
aig gach duine dheth.
25 Agus bha 'n treas uair ann,
agus cheus iad e.
26 Agus bha sgrìobhadh a
chùis-dhìtidh air a sgrìobhadh os
a cheann, RIGH NAN IUDH-
ACH.
27 Agus cheus iad maille ris dà
ghaduiche[1]; fear air a làimh dheis,
agus fear air a làimh chlì.
28 An sin choimhlionadh an
sgriobtuir, a thubhairt, Agus bha
e air àireamh am measg nan ciont-
ach.
29 Agus thug iadsan a bha dol
seachad ana-cainnt da a' crathadh
an ceann, agus ag ràdh, O thusa a
leagas an teampull, agus a thogas
e ann an tri làithibh,
30 Fòir ort féin, agus tàr[2] a
nuas o'n chrann-cheusaidh.
31 Agus mar an ceudna thu-
bhairt na h-àrd-shagairt agus na
sgrìobhaichean r'a chéile, a' fan-
oid air, Shaor e daoin' eile, cha
'n'eil e comasach air e féin a
shaoradh.
32 Thigeadh a nis Criosd Righ
Israeil a nuas o'n chrann-cheus-
aidh, chum's gu'm faic agus gu'n
creid sinn. Agus thug iadsan a
chaidh cheusadh maille ris, ana-
cainnt da.
33 Agus an uair a thàinig an
seathadh uair, bha dorchadas air
an talamh uile, gu ruig an naoth-
adh uair.
34 Agus air an naothadh uair
dh'éigh Iosa le guth àrd, ag ràdh,
Eloi, Eloi, lama sabachtani? is e
sin, air eadar-theangachadh, Mo
Dhia, mo Dhia, c'ar son a thréig
thu mi?
35 Agus air cluinntinn *sin* do
chuid diubhsan a bha 'nan seas-
amh a làthair, thubhairt iad,
Feuch, a ta e gairm Eliais.
36 Agus ruith fear diubh, agus
air dha spong a lìonadh do fhìon
geur agus a cur air slait chuilce,
thug e deoch dha, ag ràdh, Leig-
ibh *leis;* faiceamaid an tig Elias
g'a thoirt a nuas.
37 Agus air do Iosa éigheach
le guth àrd, thug e suas an deò.
38 Agus bha brat-roinn an
teampuill air a reubadh 'na dhà
chuid o mhullach gu ìochdar.
39 Agus an uair a chunnaic an
ceannard-ceud, a bha 'na sheas-
amh fa chomhair, gu'n d'thug e
suas an deò, a' glaodhaich mar
sin, thubhairt e, Gu firinneach b'e
'n duine so Mac Dhé.
40 Agus bha mar an ceudna
mnài am fad uatha ag amharc:
'nam measg sin bha Muire Mag-
dalen, agus Muire màthair Sheum-
ais bu lugha, agus Ioseis, agus
Salome;
41 Muinntir a lean e mar an
ceudna, an uair a bha e an Galile,
agus a bha frithealadh dha; a-
gus mòran eile do mhnaibh a
chaidh suas maille ris gu Ierusa-
lem.
42 Agus a nis air teachd do'n
fheasgar, (do bhrìgh gu'm b'e *là*
an ulluchaidh e, eadhon an là
roimh 'n t-sàbaid,)
43 Thàinig Ioseph o Arimatea,
comhairleach urramach, aig an

[1] *dà fhear-reubainn.*—[2] *thig.*

robh mar an ceudna sùil ri rìogh-
achd Dhé, agus chaidh e steach gu
dàna dh'ionnsuidh Philait, agus
dh'iarr e corp Iosa.
44 Agus b'ioghnadh le Pilat ma
bha e cheana marbh: Agus air
dha an ceannard-ceud a ghairm,
dh'fheòraich e dheth, An robh fad
o fhuair e bàs.
45 Agus air dha fios fhaotainn
o'n cheannard-ceud, thug e 'n corp
do Ioseph.
46 Agus cheannaich esan lìon-
eudach grinn, agus thug e nuas e,
agus phaisg e san lìon-eudach e,
agus chuir se e ann an uaigh a
chladhaicheadh á carraig agus
charuich e clach gu dorus na
h-uaighe.
47 Agus dh'amhairc Muire Mag-
dalen, agus Muire *màthair* Ioseis,
air an àit an do chuireadh e.

CAIB. XVI.

1 *Chuir aingeal an céill aiseirigh Chriosd do thri mnaibh.* 9 *Dh'fhoillsicheadh Criosd do Mhuire Magdalen:* 12 *Chunncas e le dithis a bha dol do'n dùthaich;* 14 *an déigh sin leis na h-Abstoil,* 15 *a chuir e mach a shearmonachadh an t-soisgeil:* 19 *agus chaidh e féin suas gu nèamh.*

AGUS air dol do'n t-sàbaid
seachad, cheannaich Muire
Magdalen, agus Muire *màthair*
Sheumais, agus Salome, spìos-
raidh deadh bholuidh, chum's air
dhoibh teachd gu'n ungadh iad e.
2 Agus thàinig iad gu ro mhoch
air maduinn a' cheud *là* do'n
t-seachduin chum na h-uaighe,
aig éirigh na gréine.
3 Agus thubhairt iad eatorra
féin, Cò a charuicheas duinn a'
chlach o dhorus na h-uaighe?
4 (Agus air dhoibh amharc,
chunnaic iad gu'n robh a' chlach
air a h-atharrachadh air falbh;) oir
bha i ro mhòr.
5 Agus air dhoibh dol a stigh
do 'n àit-adhlacaidh, chunnaic iad
òganach 'na shuidhe air an làimh
dheis, uime an robh trusgan fada
geal; agus bha eagal orra.
6 Agus thubhairt esan riu, Na
biodh eagal oirbh: a ta sibh ag
iarraidh Iosa o Nasaret, a cheus-
adh: dh'éirich e, cha 'n'eil e 'n
so: faicibh an t-àit anns an do
chuir iad e.
7 Ach imichibh, innsibh d'a
dheisciobluibh agus do Pheadar,
gu 'm bheil e dol roimhibh do
Ghalile: chi sibh an sin e, mar
thubhairt e ribh.
8 Agus air dol a mach dhoibh,
theich iad o'n uaigh; oir bha ball-
chrith agus uamhunn orra: agus
cha dubhairt iad ni sam bith ri
neach air bith; oir bha eagal orra.
9 Agus air éirigh do Iosa sa'
mhaduinn air a' cheud *là* do'n
t-seachduin, nochdadh e air tùs do
Mhuire Magdalen, as an do thilg
e seachd deamhain.
10 *Agus* air imeachd dh'ise,
dh'innis i sin dhoibhsan a bha
maille ris, agus iad ri bròn agus
gul.
11 Agus iadsan, an uair a chual
iad gu'n robh e beò, agus gu 'm
facadh leatha-san e, cha do chreid
iad.
12 'Na dhéigh sin, nochdadh e
do dhithis diubh ann an cruth
eile, ag imeachd dhoibh, agus iad
a' dol do'n dùthaich.
13 Agus dh'imich iadsan agus
dh'innis iad e do chàch: agus cha
mhò a chreid iad iadsan.
14 An déigh sin nochdadh e do
'n aon fhear deug, agus iad 'nan
suidhe aig biadh, agus thilg e orra
am mi-chreidimh, agus an cruas-
cridhe, chionn nach do chreid iad
iadsan a chunnaic e an déigh dha
éirigh.
15 Agus thubhairt e riu, Imich-

ibh air feadh an t-saoghail uile, agus searmonaichibh an soisgeul do gach dùil[1].

16 Ge b'e chreideas agus a bhaistear, saorar e, ach ge b'e nach creid, dìtear e.

17 Agus leanaidh na comharan so 'n dream a chreideas: Ann am ainmse tilgidh iad a mach deamhain, labhraidh iad le teangaibh nuadha.

18 Togaidh siad nathraiche nimhe, agus ma dh'òlas iad ni air bith marbhtach, cha chiùrr e iad: cuiridh iad an làmhan air daoinibh tinne, agus bithidh iad gu maith.

19 Mar sin an déigh do 'n Tighearna labhairt riu, ghabhadh suas gu nèamh e, agus shuidh e air deas làimh Dhé.

20 Agus air dhoibhsan dol a mach, shearmonaich iad anns gach àit, air bhi do 'n Tighearn a' comh-oibreachadh leo, agus a' daingneachadh an fhocail leis na comharaibh a lean e. Amen.

AN SOISGEUL A REIR LUCAIS.

CAIB. I.

1 *Roimh-ràdh Lucais d'a shoisgeul gu h-iomlan.* 5 *Tha Eoin Baiste air a ghabhail am broinn a mhàthar,* 26 *agus Criosd air a ghabhail am broinn Mhuire.* 39 *Fàidheadaireachd Elisabet, agus Mhuire mu thimchioll Chriosd, &c.*

DO bhrìgh gu'n do ghabh mòran os làimh eachdraidh sgrìobhadh ann an ordugh air na nithibh sin a ta air an coimhlionadh[2] 'nar measg-ne.

2 A réir mar a dh'aithris na daoine sin dhuinne iad, a chunnaic iad o thùs le 'n sùilibh, agus a bha 'nan luchd-frithealaidh an fhocail:

3 Chunncas dhomhsa mar an ceudna, a Theophiluis ro òirdheirc, air faotainn dearbh fhios nan uile nithe dhomh o'n fhìor thoiseach, sgrìobhadh a'd' ionnsuidhse an ordugh.

4 Chum's gu'm biodh fios agad air cinnteachd nan nithe anns an deachaidh do theagasg.

5 BHA ann an làithibh Heroid righ Iudea, sagart àraidh d'am b'ainm Sacharias, do sheal[3] Abia: agus *bha* a bhean do nigheanaibh Araoin, agus *b'*ainm dhi Elisabet.

6 Agus bha iad faraon ionraic am fianuis Dé, ag imeachd ann an uile àitheantaibh agus orduighibh an Tighearna, gu neo-lochdach.

7 Agus cha robh duine cloinne aca, do bhrìgh gu'n robh Elisabet neo-thorach, agus bha iad araon aosmhor.

8 Agus tharladh am feadh a bha esan a' frithealadh mar shagart an làthair Dhé ann an ordugh a sheala.

9 A réir gnàtha na sagartachd, b'e a chrannchur tùis a losgadh, air dha dol a steach do theampull an Tighearna.

10 Agus bha coimhthional an

[1] *creutair.*—[2] *le làn dearbhadh air an creidsinn.*—[3] *chùrsa, roinn.*

t-sluaigh uile a' deanamh urnuigh a muigh, rè àm na tùise.

11 Agus chunncas leis-san aingeal an Tighearna 'na sheasamh air taobh deas altaire na tùise.

12 Agus an uair a chunnaic Sacharias *e*, bha e fuidh thrioblaid, agus thuit eagal air.

13 Ach thubhairt an t-aingeal ris, Na gabh eagal, a Shachariais; oir fhuair t' urnuigh éisdeachd, agus beiridh do bhean Elisabet mac dhuit, agus bheir thu Eoin mar ainm air.

14 Agus bithidh aoibhneas agus subhachas ort, agus ni mòran gairdeachas r'a bhreith.

15 Oir bithidh e mòr an làthair an Tighearna, agus cha'n òl e fìon no deoch làidir; agus bithidh e air a lìonadh leis an Spiorad naomh, eadhon o bhroinn a mhàthar.

16 Agus pillidh e mòran do chloinn Israeil chum an Tighearna an Dé.

17 Agus théid e roimhe-san ann an spiorad agus ann an cumhachd Eliais, a thionndadh cridhe nan aithriche chum na cloinne, agus nan eas-umhal gu gliocas nam firean, a dh'ulluchadh pobuill deas do'n Tighearn.

18 Agus thubhairt Sacharias ris an aingeal, Cionnus a bhios fhios so agam? oir is seann duine mise, agus a ta mo bhean aosmhor.

19 Agus fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e ris, Is mise Gabriel a sheasas an làthair Dhé: agus chuireadh mi a labhairt riutsa, agus a dh'innseadh an naidheachd mhaith so dhuit.

20 Agus feuch, bithidh tu balbh agus gun chomas labhairt, gus an là anns an tig na nithese gu crìch, chionn nach do chreid thu mo bhriathrasa, a bhitheas air an coimhlionadh 'nan àm féin.

21 Agus bha 'm pobull a' feitheamh ri Sacharias, agus b'iongantach leo a' mhoille a rinn e san teampull.

22 Agus air teachd a mach dha, cha b'urrainn e labhairt riu: agus thuig iad gu'm fac e sealladh[1] *nèamhaidh* san teampull: oir bha e smeideadh orra, agus dh'fhan e 'na thosd.

23 Agus tharladh, an uair a choimhlionadh làithean a fhrithealaidh, gu 'n deachaidh, e d'a thigh féin.

24 Agus an déigh nan là sin dh'fhàs a bhean Elisabet torrach agus dh'fholaich si i féin rè chùig mìos, ag ràdh,

25 Is ann mar so a rinn an Tighearna dhomh anns na làithibh an d'amhairc e orm, a thogail diom mo mhaslaidh am measg dhaoine.

26 Agus anns an t-seathadh mìos chuireadh an t-aingeal Gabriel o Dhia, gu caithir do Ghalile, d'am b'ainm Nasaret,

27 Dh'ionnsuidh òigh a bha fo cheangal pòsaidh aig duine d'am b'ainm Ioseph, do thigh Dhaibhidh; agus *b'e* ainm na h-òighe Muire.

28 Agus air dol a steach do 'n aingeal d'a h-ionnsuidh, thubhairt e, Fàilte dhuit, o thusa d'an do nochdadh mòr dheadh-ghean, *a ta* an Tighearna maille riut: *is* beannaichte thu am measg bhan.

29 Agus an uair a chunnaic i e, bha i fo thrioblaid inntinn air son a chainnte, agus a' reusonachadh ciod a' ghnè altacha-beatha dh'fheudadh bhi 'n so.

30 Agus thubhairt an t-aingeal rithe, Na biodh eagal ort, a

[1] *taisbean.*

Mhuire: oir fhuair thu deadh-
ghean o Dhia.
31 Agus feuch, gabhaidh tu
a'd' bhroinn, agus beiridh tu mac,
agus bheir thu Iosa mar ainm air.
32 Bithidh e mòr, agus goirear
Mac an Ti a's ro àirde dheth;
agus bheir an Tighearna Dia dha
righ-chaithir athar féin Dhaibhidh.
33 Agus bithidh e 'na Righ air
tigh Iacoib gu bràth, agus cha bhi
crìoch air a rìoghachd.
34 Agus thubhairt Muire ris
an aingeal, Cionnus a bhitheas
so, do bhrìgh nach 'eil aithne
agamsa air duine?
35 Agus fhreagair an t-aingeal
agus thubhairt e rithe, Thig an
Spiorad naomh ort, agus cuiridh
cumhachd an Ti a's àirde sgàil
ort: uime sin an ni naomh sin a
bheirear leat, goirear Mac Dé
dheth.
36 Agus feuch, do bhan-char-
aid Elisabet, a ta ise féin torrach
air mac 'na sean aois; agus 's e
so an seathadh mìos dh'ise d'an
goirteadh bean neo-thorrach;
37 Oir cha 'n'eil ni sam bith
do-dheanta do Dhia.
38 Agus thubhairt Muire,
Feuch ban-oglach an Tighearna,
biodh e dhomhsa réir t'fhocail.
Agus dh'fhalbh an t-aingeal
uaipe.[1]
39 Agus air éirigh do Mhuire
sna làithibh sin, chaidh i le cabh-
aig do dhùthaich nam beann, gu
baile do Iuda;
40 Agus chaidh i steach do thigh
Shachariais, agus chuir i fàilte
air Elisabet.
41 Agus tharladh an uair a chual
Elisabet beannachadh Mhuire, gu'n
do leum an naoidhean 'na broinn:
agus lìonadh Elisabet leis an
Spiorad naomh.
42 Agus ghlaodh i mach le guth
àrd, agus thubhairt i, *Is* beann-
aichte thu am measg bhan, agus
is beannaichte toradh do bhronn.
43 Agus cionnus *a dh'éirich* so
dhomhsa, gu'n tigeadh màth-
air mo Thighearna a'm' ionn-
suidh?
44 Oir feuch, co luath 's a
thàinig fuaim do bheannachaidh
a'm' chluasaibh, bhriosg an
naoidhean le h-aoibhneas ann mo
bhroinn.
45 Agus is beannaichte ise a
chreid: oir coimhlionar na nithe
a labhradh rithe leis an Tigh-
earna.
46 Agus thuhhairt Muire, A ta
m'anam ag àrd-mholadh an Tigh-
earna,
47 Agus a ta mo spiorad a'
deanamh gairdeachais ann an Dia
mo Shlanuighear:
48 Do bhrìgh gu'n d'amhairc e
air staid ìosail a bhan-oglaich:
oir feuch, o so suas goiridh gach
linn beannaichte dhiom.
49 Do bhrìgh gu'n d'rinn an
Ti a ta cumhachdach nithe mòra
dhomh, agus *is* naomh 'ainm.
50 Agus *a ta* a thròcair-san o
linn gu linn, do'n droing d'an
eagal e.
51 Nochd e neart le 'ghairdean,
sgap e na h-uaibhrich ann an
smuaintibh an cridhe féin.
52 Thug e nuas na daoine
cumhachdach o'n caithrichibh
rìoghail, agus dh'àrdaich e iadsan
a bha ìosal.
53 Lìon e 'n droing a bha
ocrach le nithibh maithe, agus
chuir e uaith na daoine saoibhir
falamh.
54 Rinn e còmhnadh ri Israel
'òglach féin, ann an cuimhneach-
adh a thròcair.

[1] *uaithe.*

55 Mar a labhair e r'ar n-aithrichibh, do Abraham agus d'a shliochd gu bràth.

56 Agus dh'fhan Muire maille rithe mu thimchioll thri mìos, agus phill i d'a tigh féin.

57 A nis thàinig là inbhe Elisabet, gu'm biodh i air a h-aisead; agus rug i mac.

58 Agus chual a coimhearsnaich agus a càirde mar a nochd an Tighearna mòr-thròcair dhi; agus rinn iad gairdeachas maille rithe.

59 Agus tharladh air an ochdamh là gu'n d'thàinig iad a thimchioll-ghearradh an naoidhein; agus ghoir iad Sacharias deth, a réir ainme 'athar.

60 Agus fhreagair a mhàthair, agus thubhairt i, Ni h-eadh: ach goirear Eoin deth.

61 Agus thubhairt iad rithe, Cha 'n'eil aon neach do d'chàirdibh d' an goirear an t-ainm so.

62 Agus sméid iad air 'athair, ciod an t-ainm a b'àill leis thoirt air.

63 Agus air iarraidh clàirsgrìobhaidh dhasan, sgrìobh e, ag ràdh, 'Se Eoin is ainm dha. Agus ghabh iad iongantas uile.

64 Agus air ball dh'fhosgladh a bheul, agus *dh' fhuasgladh* a theanga, agus labhair e, a' moladh Dhé.

65 Agus thàinig eagal air an coimhearsnaich uile: agus dh'aithriseadh na nithe sin gu léir feadh dhùthaich àrd Iudea uile.

66 Agus iadsan uile a chuala *na nithe sin*, thaisg iad 'nan cridhe *iad* ag ràdh, Ciod a' ghnè leinibh a bhitheas an so? Agus bha làmh an Tighearna maille ris.

67 Agus bha Sacharias 'athair air a lìonadh leis an Spiorad naomh, agus rinn e fàidheadaireachd ag ràdh,

68 Gu ma beannaichte an Tighearna Dia Israeil, air son gu'n d'fhiosraich e, agus gu'n d'thug e saorsa d'a phobull.

69 Agus gu'n do thog e suas dhuinne adharc slàinte, ann an tigh Dhaibhidh òglaich féin;

70 A réir mar a labhair e le beul 'fhàidhean naomha féin, a bha ann o thoiseach an t-saoghail;

71 A thabhairt saorsa dhuinn o ar naimhdibh, agus o làimh na muinntir sin uile le'm fuathach sinn:

72 A choimhlionadh na tròcair *a gheall e* d'ar n-aithrichibh, agus a chuimhneachadh a choimhcheangail naoimh féin:

73 Na mionnan a mhionnaich e d'ar n-athair Abraham,

74 Gu'n d'thugadh e dhuinn, air bhi dhuinn air ar saoradh o làimh ar naimhde, gu'n deanamaid seirbhis dha as eugmhais eagail,

75 Ann an naomhachd agus ann am fireantachd 'na làthair féin, uile làithean ar beatha.

76 Agus thusa, a leinibh, goirear dhiot Fàidh an Ti a's àirde: oir théid thu roimh aghaidh an Tighearna, a dh'ulluchadh a shlighe;

77 A thabhairt eòlais na slàinte d'a phobull, ann am maitheanas am peacanna,

78 Troimh thròcair ro mhòir ar Dé-ne, leis an d'fhiosraich an ùrmhaduinn o'n ionad a's àirde sinn,

79 A thoirt soluis dhoibh-san a ta 'nan suidhe ann an sgàil a' bhàis, a threòrachadh ar cos air slighe na sìth.

80 Agus dh'fhàs an leanabh, agus neartaicheadh an spiorad e, agus bha e san fhàsach gu là fhoillseachaidh do Israel.

CAIB. II.

1 *Tha Agustus a' meas Impireachd nan Romhanach uile.* 6 *Breith Chriosd:* 8 *Tha aingeal a' cur so an céill do na buachaillibh:* 13 *Tha mòran diubh a' cantuinn cliu do Dhia air a shon.* 21 *Tha Criosd air a thimchioll-ghearr-adh.* 28 *Tha Simeon agus Anna a' deanamh fàidheadaireachd mu thimchioll Chriosd, &c.*

AGUS tharladh sna làithibh sin, gu'n deachaidh ordugh a mach o Cheasar Augustus, an domhan uile a mheas.[1]

2 (Agus rinneadh an ceud mheas so 'nuair a bha Cirenius 'na uachdaran air Siria.)

3 Agus chaidh iad uile chum a bhi air am meas, gach aon fa leth d'a bhaile féin.

4 Agus chaidh Ioseph mar an ceudna suas o Ghalile, á baile Nasaret, do Iudea, gu baile Dhaibhidh, d'an goirear Betlehem, (do bhrìgh gu'n robh e do thigh agus do shliochd Dhaibhidh;)

5 Chum gu biodh e air a mheas maille ri Muire a bha fo cheangal pòsaidh dha, agus i mòr-thorrach.

6 Agus tharladh, am feadh a bha iad an sin, gu'n do choimhlionadh làithean a h-inbhe, chum i bhi air a h-aisead.

7 Agus rug i a ceud ghin mic, agus phaisg i e am brat-speilidh, agus chuir i 'na luidhe am prasaich e, do bhrìgh nach robh àit aca san tigh òsda.

8 Agus bha anns an dùthaich sin buachaillean a' fantuinn a muigh, agus a' deanamh faire-oidhche air an treud.

9 Agus feuch, thàinig aingeal an Tighearn orra, agus dhealraich glòir an Tighearna m'an timchioll; agus ghabh iad eagal mòr.

10 Agus thubhairt an t-aingeal riu, Na biodh eagal oirbh: oir feuch, a ta mi 'g innseadh dhuibh deadh sgéil mhòir-aoibhneis, a bhitheas do'n uile shluagh:

11 Oir rugadh dhuibh an diugh Slànuighear, ann an caithir Dhaibhidh,[2] neach is e Criosd an Tighearna.

12 Agus bithidh so 'na chomhara dhuibh: Gheibh sibh an naoidhean paisgte ann am brat-speilidh, 'na luidhe am prasaich.

13 Agus air ball bha maille ris an aingeal cuideachd mhòr do armailtibh nèimhe, a' moladh Dhé, agus ag ràdh,

14 Glòir do Dhia anns na h-àrdaibh, agus air talamh sìth, deadh-ghean do dhaoinibh.

15 Agus tharladh, nuair a dh'-fhalbh na h-aingil uatha do nèamh, gu'n dubhairt na buachaillean r'a chèile, Rachamaid a nis eadhon do Bhetlehem, agus faiceamaid an ni so a rinneadh a dh'-fhoillsich an Tighearna dhuinne.

16 Agus thàinig iad gu grad, agus fhuair iad Muire agus Ioseph, agus an leanabh 'na luidhe sa' phrasaich.

17 Agus an uair a chunnaic iad *sin,* dh'aithris iad an ni a dh'innseadh dhoibh mu thimchioll an leinibh so.

18 Agus ghabh gach neach a chuala so, iongantas ris na nithibh sin a dh'innseadh dhoibh leis na buachaillibh.

19 Ach ghleidh Muire na nithe sin uile a' beachd-smuaineachadh orra 'na cridhe.

20 Agus phill na buachaillean, a' tabhairt glòir' agus molaidh do

[1] *an impireachd uile a sgrìobhadh an cìs-chlàr.*—[2] *am baile Dhaibhidh.*

Dhia air son nan nithe sin uile
a chual agus a chunnaic iad, a
réir mar a dubhradh riu.
21 Agus an uair a choimhlion-
adh ochd làithean chum an lean-
abh a thimchioll-ghearradh, thug-
adh IOSA mar ainm air, eadhon
an t-ainm a ghoir an t-aingeal deth
mu'n do ghabhadh sa' bhroinn e.
22 Agus an uair a choimhlion-
adh làithean a glanaidh, a réir
lagha Mhaois, thug iad esan gu
Ierusalem, chum a thaisbeanadh
do'n Tighearn,
23 (Mar a ta e sgrìobhta ann an
lagh an Tighearna, Gach ceud-ghin
mic a dh'fhosglas a' bhrù, gairmear
naomh do'n Tighearn e;)
24 Agus a thabhairt ìobairt a
réir mar a deirear ann an lagh an
Tighearna, Paidhir[1] thurtur, no
dà choluman òg.
25 Agus feuch, bha duine ann
an Ierusalem d'am b'ainm Simeon;
agus bha 'n duine so ionraic agus
diadhaidh, agus bha dùil aige ri
sòlas Israeil: agus bha'n Spiorad
naomh air.
26 Agus dh'fhoillsicheadh dha
leis an Spiorad naomh, nach faic-
eadh *e* bàs, gus am faiceadh e
Criosd an Tighearna.
27 Agus thàinig e le treòrach-
adh an Spioraid do'n teampull:
Agus an uair a thug na pàrantan
an leanabh Iosa a stigh, chum's
gu'n deanadh iad air a shon a réir
gnàthachaidh an lagha,
28 An sin ghlac esan 'na uchd[2]
e, agus bheannaich e Dia, agus
thubhairt e,
29 A nis, a Thighearn, a ta thu
leigeadh do d' sheirbhiseach siu-
bhal an sìth, a réir t'fhocail;
30 Oir chunnaic mo shùile do
shlàinte,
31 A dh'ulluich thu roimh
ghnùis nan uile shluagh:
32 Solus a shoillseachadh nan
Cinneach, agus glòir do phobuill
Israeil.
33 Agus ghabh Ioseph agus a
mhàthair iongantas mu na nithibh
a labhradh uime.
34 Agus bheannaich Simeon
iad, agus thubhairt e ri Muire a
mhàthair, Feuch, chuireadh an
leanabh so chum tuiteam agus
aiseirigh mhòran ann an Israel,
agus 'na chomhar an aghaidh an
labhrar:
35 (Agus théid claidheamh
troimh d'anam-sa féin,) chum's
gu'm foillsichear smuainte cridh-
eacha mhòran.
36 Agus bha Anna ban-fhàidh,
nighean Phanueil, do thréibh
Aseir; *bha* i ro aosmhor, agus
chaith i seachd bliadhna maille ri
fear o àm dhi bhi 'na h-òigh.
37 Agus bu bhantrach i mu
thimchioll ceithir bliadhna agus
ceithir fichead a dh'aois, nach
deachaidh o'n teampull, a' dean-
amh seirbhis *do Dhia* a là agus
a dh'oidhche le trasgadh agus le
urnuigh.
38 Agus air teachd dh'ise a
stigh san uair sin féin, thug i mol-
adh do'n Tighearn, agus labhair
i m'a thimchioll riusan uile aig an
robh sùil ri saorsa ann an Ierusa-
lem.
39 Agus an uair a choimhlion
iad na h-uile nithe a réir lagha an
Tighearna, phill iad do Ghalile,
d'am baile féin Nasaret.
40 Agus dh'fhàs an leanabh,
agus neartaicheadh an spiorad e,
air a lìonadh le gliocas; agus bha
gràsa Dhé air.
41 Agus chaidh a phàranta gach
bliadhna gu Ierusalem, aig féisd
na càisge.
42 Agus air bhi dha dà bhliadh-
na dheug a dh' aois, chaidh iad

[1] *Càraid.*—[2] *air a ghairdeinibh.*

suas gu Ierusalem, a réir gnàtha na féisde.

43 Agus air coimhlionadh nan là sin doibh, 'nuair a phill iadsan, dh'fhan an leanabh Iosa 'nan déigh ann an Ierusalem; agus cha robh fios aig Ioseph no aig a mhàthair air sin.

44 Ach air dhoibh a shaoilsinn gu'n robh e sa' chuideachd, dh'imich iad astar là; agus dh'iarr iad e measg an càirdean, agus an luchd-eòlais.

45 Agus an uair nach d'fhuair iad e, phill iad gu Ierusalem, 'ga iarraidh.

46 Agus tharladh 'n déigh thri là, gu'n d'fhuair iad e san teampull, 'na shuidhe am meadhon an luchd-teagaisg, araon 'gan éisdeachd, agus a' cur cheist orra.

47 Agus ghabh a' mhuinntir a chual e uile iongantas r'a thuigse agus r'a fhreagraibh.

48 Agus air dhoibh fhaicinn, ghlac uamhas iad: agus thubhairt a mhàthair ris, A mhic, c'ar son a rinn thu mar so oirnn? feuch, bha t'athair agus mise gu brònach ga d'iarraidh.

49 Agus thubhairt esan riu, C'ar son a bha sibh ga m' iarraidh? nach robh fhios agaibh gu'm bu chòir dhomhsa bhi mu ghnothuichibh m' Athar[1]?

50 Agus cha do thuig iadsan an ni a labhair e riu.

51 Agus chaidh e sìos maille riu, agus thàinig e gu Nasaret, agus bha e ùmhal doibh: ach ghléidh a mhàthair na nithe sin uile 'na cridhe.

52 Agus thàinig Iosa air aghaidh ann an gliocas agus am meudachd, agus ann an deadhghean aig Dia, agus aig daoinibh.

CAIB. III.

1 *Searmonachadh Eoin Bhaiste.* 15 *'Fhianuis mu thimchioll Chriosd.* 20 *Chuir Herod Eoin am prìosan.* 21 *Tha Criosd air a bhaisteadh, agus a' faghail fianuis o nèamh.* 23 *Aois agus sinnsireachd Chriosd.*

ANIS anns a' chùigeadh bliadhna deug do impireachd Thiberiuis Cheasair, air bhi do Phontius Pilat 'na uachdaran air Iudea, agus Herod 'na Thetrarch air Galile, agus Philip a bhràthair 'na Thetrarch air Iturea agus dùthaich Thrachonitis, agus Lisanias 'na Thetrarch air Abilene.

2 An uair a bha Annas agus Caiaphas 'nan àrd-shagartaibh, thàinig focal Dé chum Eoin mhic Shachariais anns an fhàsach.

3 Agus thàinig e do'n dùthaich uile timchioll Iordain, a' searmonachadh baistidh an aithreachais, chum maitheanais pheacanna;

4 Mar a ta e sgrìobhta ann an leabhar bhriathar an fhàidh Esaiais, ag ràdh, Guth an ti a dh'éigheas anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tighearna, deanaibh a cheumanna dìreach.

5 Bithidh gach gleann air a lìonadh, agus gach beinn agus cnoc air an ìsleachadh; agus bithidh na nithe cama air an deanamh dìreach, agus na slighean garbha air an deanamh réidh;

6 Agus chi gach uile fheoil slàinte Dhé.

7 Uime sin thubhairt e ris an t-sluagh a thàinig a mach chum bhi air am baisteadh leis, A shìol nan nathraiche nimhe, cò thug rabhadh dhuibhse teicheadh o'n fheirg a ta ri teachd?

8 Air an aobhar sin, thugaibh a mach toradh iomchuidh an aith-

[1] *ann an tigh m' Athar*

reachais, agus na tòisichibh air
a ràdh annaibh féin, A ta Abra-
ham 'na Athair againn: oir a
deirim ribh, gur comasach Dia do
na clachaibh so air clann a thog-
ail suas do Abraham.
9 Agus a nis féin a ta 'n tuagh
air a cur ri bun nan craobh: air
an aobhar sin, gach craobh nach
toir a mach toradh maith, gearrar
sìos i, agus tilgear san teine i.
10 Agus dh'fheòraich an sluagh
dheth, ag ràdh, Ciod uime sin a
ni sinne?
11 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e riu, An ti aig am bheil
dà chòta, roinneadh e ris an ti aig
nach 'eil; agus an ti aig am bheil
biadh, deanadh e mar an ceudna.
12 Agus thàinig mar an ceudna
cìs-mhaoir gu bhi air am baisteadh,
agus thubhairt iad ris, A mhaigh-
stir, ciod a ni sinne?
13 Agus thubhairt esan riu, Na
deanaibh[1] ni air bith os ceann na
dh'orduicheadh dhuibh.
14 Agus dh'fheòraich na saigh-
dearan mar an ceudna dheth, ag
ràdh, Agus ciod a ni sinne? Agus
thubhairt e riu, Na deanaibh
foirneart air neach sam bith, no
casaid-bhréige, agus bithibh toil-
ichte le'ur tuarasdal.
15 Agus air bhi do'n phobull
a' feitheamh, agus na h-uile dhaoine
a' reusonachadh 'nan cridheach-
aibh féin mu thimchioll Eoin, am
b'e Criosd a bh'ann;
16 Fhreagair Eoin, ag ràdh riu
uile, Tha mise gu dearbh 'gur
baisteadh le h-uisge; ach a ta
neach a' teachd is cumhachdaiche
na mise, agus cha'n airidh mise
air barr-iall a bhròg fhuasgladh:
baistidh esan sibh leis an Spiorad
naomh, agus le teine.
17 Aig am bheil a ghuit[2] 'na
làimh, agus ro-ghlanaidh e 'ùrlar,
agus cruinnichidh e 'n cruineachd
d'a thigh-tasgaidh; ach loisgidh e
am moll le teine nach fheudar a
mhùchadh.
18 Agus ag earalachadh mòr-
ain do nithibh eile, shearmonaich
e do'n t-sluagh.
19 Ach air do Herod an Tet-
rarch bhi air a chronachadh leis
air son Herodiais bean a bhràthar
(Philip,) agus air son gach olc a
rinn Herod,
20 Chuir e so ris gach olc eile
gu'n do dhruid e Eoin am prìosan.
21 Agus tharladh, 'nuair a bha
'n sluagh uile air am baisteadh,
air do Iosa mar an ceudna bhi air
a bhaisteadh, agus e ri urnuigh,
gu'n d'fhosgladh nèamh:
22 Agus gu'n d'thàinig an Spior-
ad naomh a nuas air an coslas
corporra, mar choluman, agus gu'n
d'thàinig guth o nèamh, ag ràdh,
Is tusa mo Mhac gràdhach, am
bheil mo mhòr thlachd[3].
23 Agus thòisich Iosa féin air
a bhi mu thimchioll deich bliadh-
na fichead a dh'aois, air dha bhi
(réir barail *dhaoine*) 'na mhac do
Ioseph, *mac* Heli,
24 *Mhic* Mhatait, *mhic* Lebhi,
mhic Mhelchi, *mhic* Ianna, *mhic*
Ioseiph.
25 *Mhic* Mhatatiais, *mhic* A-
mois, *mhic* Nauim, *mhic* Esli, *mhic*
Nage,
26 *Mhic* Mhaait, *mhic* Mhatta-
tiais, *mhic* Shemei, *mhic* Ioseiph,
mhic Iudah,
27 *Mhic* Ionna, *mhic* Rhesa,
mhic Sherobabeil, *mhic* Shalatieil,
mhic Neri,
28 *Mhic* Mhelchi, *mhic* Adi,
mhic Choosaim, *mhic* Elmodaim,
mhic Er,
29 *Mhic* Iose, *mhic* Elieseir,

[1] *togaibh.*—[2] *inneal-fascnaidh.*—[3] *annad-sa tha mi làn-toilichte.*

mhic Ioreim, *mhic* Mhatait, *mhic*
Lebhi,
30 *Mhic* Shimeoin, *mhic* Iud-
ah, *mhic* Ioseiph, *mhic* Ionain,
mhic Eliacim,
31 *Mhic* Mhelea, *mhic* Mhain-
ain, *mhic* Mhatata, *mhic* Natain,
mhic Dhaibhidh,
32 *Mhic* Iese, *mhic* Obeid, *mhic*
Bhoois, *mhic* Shalmoin, *mhic* Naas-
oin.
33 *Mhic* Aminadaib, *mhic* Ar-
aim, *mhic* Esroim, *mhic* Phareis,
mhic Iudah,
34 *Mhic* Iacoib, *mhic* Isaaic,
mhic Abrahaim, *mhic* Thara, *mhic*
Nachoir,
35 *Mhic* Sharuich, *mhic* Ragau,
mhic Phaleic, *mhic* Ebeir, *mhic*
Shala,
36 *Mhic* Chainain, *mhic* Ar-
phacsaid, *mhic* Shem, *mhic* Noe,
mhic Lameich,
37 *Mhic* Mhatusala, *mhic* En-
oich, *mhic* Iareid, *mhic* Mhaleleeil,
mhic Chainain,
38 *Mhic* Enois, *mhic* Shet, *mhic*
Adhaimh, *mhic* Dhé.

CAIB. IV.

1 *Buaireadh agus trasgadh Chriosd:*
13 Tha e toirt buaidh air an diabhul; 14 a' tòiseachadh ri searmonachadh. 16 Tha pobull Nasaret a' gabhail iongantais r'a fhoclaibh gràsmhor. 33 Tha e leigheas an duine san robh deamhan, 38 agus màthar-chéile Phead-air, &c.

AGUS air do Iosa bhi làn do'n
Spiorad naomh, phill e air
ais o Iordan, agus threòraicheadh
e leis an Spiorad do'n fhàsach;
2 Agus bha e air a bhuaireadh
rè dhà fhichead là leis an diabhul;
agus cha d'ith e ni sam bith anns
na làithibh sin: agus air dhoibh
bhi air an crìochnachadh, an sin
dh'fhàs e ocrach.
3 Agus thubhairt an diabhul
ris, Ma's tu Mac Dhé, abair ris a'
chloich so bhi 'na h-aran.
4 Agus fhreagair Iosa e, ag
ràdh, A ta e sgrìobhta, nach ann
le h-aran a mhàin a thig duine
beò, ach le gach uile fhocal Dé.
5 Agus air do'n diabhul a tha-
bhairt gu beinn àrd, nochd e dha
uile rìoghachdan an domhain ann
am mionaid aimsir.
6 Agus thubhairt an diabhul
ris, Bheir mise an cumhachd so
uile dhuit, agus an glòir; oir
thugadh dhomhsa sin, agus bheir
mi e do neach air bith is toil
leam.
7 Uime sin ma ni thu aoradh
dhomhsa, is leat iad uile.
8 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e ris, Tàr air mo chùl-
aobh, a Shatain: oir a ta e sgrìobh-
ta, Ni thu aoradh do'n Tighearn
do Dhia, agus dhasan 'na aonar
ni thu seirbhis.
9 Agus thug se e gu Ierusalem,
agus chuir e air binnein an team-
puill e, agus thubhairt e ris, Ma's
tu Mac Dhé, tilg thu féin sìos as
so.
10 Oir a ta e sgrìobhta, Bheir
e àithne d'a ainglibh mu d' thim-
chioll, thusa a choimhead.
11 Agus togaidh iad suas thu
'nan làmhaibh, air eagal gu'm
buail thu uair air bith do chos air
cloich.
12 Agus air freagairt do Iosa,
thubhairt e ris, A dubhradh, Na
buair thusa an Tighearna do
Dhia.
13 Agus an uair a chrìochnaich
an diabhul am buaireadh uile,
dh'imich e uaith rè tamuill.
14 Agus phill Iosa ann an
cumhachd an Spioraid chum Gha-
lile; agus chaidh 'iomradh-san air
feadh na dùcha m'an cuairt gu
h-iomlan.
15 Agus theagaisg e 'nan sio-

nagogaibh, a' faghail glòir o na
h-uile dhaoinibh.
16 Agus thàinig e gu Nasaret,
far an d'àraicheadh e: agus chaidh
e steach, mar bu ghnàth léis, air
là na sàbaid do'n t-sionagog, agus
dh'éirich e 'na sheasamh chum
leughaidh.
17 Agus thugadh dha leabhar
an fhàidh Esaiais; agus air fosg-
ladh an leabhair dha, fhuair e 'n
t-àit anns an robh e sgrìobhta,
18 Tha Spiorad an Tighearna
orm, do bhrìgh gu'n d'ung e mi
a shearmonachadh an t-soisgeil
do na bochdaibh; chuir e mi a
shlànuchadh na muinntir aig am
bheil an cridhe briste, a ghairm [1]
fuasglaidh do na braighdibh, agus
aiseag an radhairc do na doill,
a thoirt saorsa do'n mhuinntir a
ta brùite,
19 A shearmonachadh bliadhna
thaitnich an Tighearna.
20 Agus air dùnadh an leabh-
air dha, thug e do'n fhear-fritheal-
aidh e, agus shuidh e: agus bha
sùile na bha san t-sionagog uile a'
geur-amharc air-san.
21 Agus thòisich e air a ràdh
riu, An diugh a ta 'n sgriobtur
so air a choimhlionadh ann bhur
cluasaibh-se.
22 Agus thug iad uile fianuis
da, agus ghabh iad iongantas ris
na briathraibh gràsmhor a thàinig
a mach as a bheul. Agus thu-
bhairt iad, Nach e so mac Ioseiph?
23 Agus thubhairt e riu, Gun
amharus thubhairt sibh rium an
gnàth-fhocal so, A léigh, leighis
thu féin: ge b'e air bith iad na
nithe a chuala sinn a rinneadh
leat an Capernaum, dean mar an
ceudna iad an so a'd' dhùthaich
féin.
24 Agus thubhairt e, Gu
deimhin a deirim ribh, nach 'eil
fáidh air bith taitneach 'na dhùth-
aich féin.
25 Ach gu firinneach a deir-
imse ribh, gu'n robh mòran bhan-
trach ann an Israel an làithibh
Elias, an uair a dhruideadh
nèamh rè thri bliadhna agus shè
mìos, agus a bha gorta mhòr air
feadh na tìre uile:
26 Ach cha do chuireadh Elias
dh'ionnsuidh aon diubh, ach gu
Sarepta Shidoin, chum mnà a bha
'na bantraich.
27 Agus bha mòran lobhar ann
an Israel ri linn Eliseuis an fhàidh;
agus cha do ghlanadh a h-aon
aca, ach Naaman an Sirianach.
28 Agus lìonadh iadsan uile a
bha san t-sionagog le feirg, an
uair a chual iad na nithe sin,
29 Agus air éirigh suas doibh,
thilg iad a mach as a' bhaile e,
agus thug iad leò e gu maluidh a'
chnoic [2] (air an robh am baile
togta) chum a thilgeadh sìos an
coinneamh a chinn.
30 Ach air gabhail dha-san
troimh am meadhon, dh'fhalbh e:
31 Agus chaidh e sìos gu Ca-
pernaum, baile do Ghalile, agus
bha e 'gan teagasg air làithibh na
sàbaid:
32 Agus ghabh iad iongantas
r'a theagasg; do bhrìgh gu'n robh
'fhocal le cumhachd.
33 Agus bha anns an t-siona-
gog duine anns an robh spiorad
deamhain neoghloin, agus ghlaodh
e le guth mòr,
34 Ag ràdh, Leig leinn; ciod e
ar gnothuch-ne riut, Iosa o Na-
saret? an d'thàinig thu g'ar
sgrios? a ta fhios agam cò thu,
Aon naomh Dhé.
35 Agus chronuich Iosa e, ag
ràdh, Bi d' thosd, agus thig a

[1] *a shearmonachadh.*—[2] *beul-bhruach a' chnoic.*

mach as. Agus air do'n deamhan
esan a thilgeadh sìos 'nam meadh-
on, thàinig e mach as, gun chiurr-
adh sam bith a dheanamh air.
36 Agus thàinig uamhas orra
uile, agus labhair iad r'a chéile,
ag ràdh, Ciod a' ghnè cainnte so?
oir le h-ùghdarras agus cumh-
achd a ta e toirt orduigh do na
spioradaibh neoghlan, agus tha
iad a' teachd a mach.
37 Agus chaidh iomradh airsan
a mach feadh gach àite do'n dùth-
aich m'an cuairt.
38 Agus dh'éirich e as an
t-sionagog, agus chaidh e steach
do thigh Shimoin: agus bha
fiabhrus mòr air màthair-chéile
Shimoin: agus ghuidh iad air as
a leth.
39 Agus air dha seasamh os
a ceann[1], chronuich e am fiabh-
rus, agus dh'fhàg e i. Agus air
éirigh dh'ise air ball, rinn i fritheal-
adh dhoibh.
40 Agus ag dol fuidhe na
gréine, iadsan uile aig an robh
daoine euslan le iomadh gnè
tinnis, thug iad d'a ionnsuidh iad:
agus air dhasan a làmhan a chur
air gach aon diubh, leighis e iad.
41 Agus chaidh mar an ceudna
deamhain a mach á mòran, a'
glaodhaich agus ag ràdh, Is tu
Criosd Mac Dhé. Agus chronuich
e iad, agus cha d'fhulaing e
dhoibh labhairt: oir bha fhios aca
gu'm b'esan Criosd.
42 Agus air teachd do'n là,
chaidh e mach, agus dh'imich e
gu àite fàsail: agus bha'n sluagh
ga iarraidh, agus thàinig iad d'a
ionnsuidh, agus b'àill leo a
chumail, chum's nach rachadh e
uatha.
43 Ach thubhairt esan riu,
Is éigin domhsa rìoghachd Dhé
a shearmonachadh do bhailtibh
eile mar an ceudna: oir is ann
chum so a chuireadh mi.
44 Agus shearmonaich e ann
an sionagogaibh Ghalile.

CAIB. V.

1 *Tha Criosd a' teagasg an t-sluaigh
á luing Pheadair;* 4 *le tarr-
uing mhìorbhuileach éisg tha
e a' nochdadh cionnus a bha e
gu Peadar agus a chompanaich
a dheanamh 'nan iasgairibh air
daoinibh:* 12 *a' glanadh neach a
bha 'na lobhar,* 16 *a' deanamh
urnuigh anns an fhàsach,* 18 *a'
slànuchadh neach a bha tinn leis
a' phairilis, &c.*

AGUS tharladh, 'nuair a bha
am pobull a dlù-theannadh
air, chum focal Dhé éisdeachd,
gu'n do sheas e làimh ri loch
Ghenesaret,
2 Agus chunnaic e dà luing
'nan seasamh ri taobh an locha:
ach bha na h-iasgairean air dol a
mach asda, agus a' nigheadh *an*
lìonta.
3 Agus air dha dol a steach
do aon do na longaibh bu le
Simon, dh'iarr e air dol a mach
beagan o thìr: agus air suidhe
dha, theagaisg e 'n sluagh as an
luing.
4 A nis an uair a sguir e do
labhairt, thubhairt e ri Simon,
Cuir a mach chum na doimhne,
agus leigibh sìos bhur lìonta
chum tarruing.
5 Agus fhreagair Simon, agus
thubhairt e ris, A mhaighstir,
shaothraich sinn feadh na h-oidh-
che uile, agus cha do ghlac sinn
ni sam bith: ach air t'fhocal-sa
leigidh mi sìos an lìon.
6 Agus an uair a rinn iad so,
chuairtich iad tachdar[2] mòr éisg;
ionnus gu'n do bhriseadh an lìon.

[1] *làimh rithe.*—[2] *àireamh.*

7 Agus smèid iad air an companachaibh, a bha san luing eile, teachd agus còmhnadh a dheanamh leo. Agus thàinig iad, agus lìon iad an dà luing, ionnus gu'n robh iad an inbhe dol fuidhe.

8 'Nuair a chunnaic Simon Peadar *so*, thuit e sìos aig glùinibh Iosa, ag ràdh, Imich uamsa, a Thighearn, oir is duine peacach mi.

9 Oir ghlac uamhas e féin agus iadsan uile bha maille ris, air son an tarruing éisg a ghlac iad:

10 Agus mar an ceudna Seumas agus Eoin, mic Shebede, a bha 'nan companachaibh aig Simon. Agus thubhairt Iosa ri Simon, Na biodh eagal ort; as so suas glacaidh tu daoine.

11 Agus an uair a thug iad an longa gu tìr, air fàgail nan uile nithe dhoibh, lean iad esan.

12 Agus an uair a bha esan ann am baile àraidh, feuch, duine làn do luibhre: agus air dha Iosa fhaicinn, thuit e sìos air 'aghaidh, agus ghuidh e air, ag ràdh, A Thighearn, ma's toil leat, tha thu comasach air mise a ghlanadh.

13 Agus shìn e *a* làmh, agus bhean e ris, ag ràdh, Is toil leam; bi glan. Agus air ball dh'fhàg an luibhre e.

14 Agus dh'àithn e dha, gun innseadh do neach air bith: Ach imich, agus nochd thu féin do'n t-sagart, agus tabhair seachad air son do ghlanaidh, mar a dh'àithn Maois, mar fhianuis doibh.

15 Ach bu mhòid a sgaoileadh 'iomradh-san: agus thàinig sluagh mòr an ceann a chéile chum éisdeachd, agus a bhi air an slanuchadh leis o'n eucailibh.

16 Agus chaidh e air leth chum an fhàsaich, agus rinn e urnuigh.

17 Agus tharladh air là àraidh, 'nuair a bha e a' teagasg, gu'n robh 'nan suidhe *an sin* Phairisich agus luchd-teagaisg an lagha, a thàinig as gach uile bhaile do Ghalile, agus do Iudea, agus *o* Ierusalem: agus bha cumhachd an Tighearn *a làthair* chum an slànuchadh.

18 Agus feuch, dh'iomchair daoine air leabaidh duine air an robh am pairilis: agus dh'iarr iad a thabhairt a steach, agus a chur 'na làthair-san.

19 Agus an uair nach d'fhuair iad seòl air am feudadh iad a thoirt a steach, le meud na cuideachd, chaidh iad suas air an tigh, agus leig iad sìos troimh mhullach an tighe e féin agus a leaba, anns a' mheadhon an làthair Iosa.

20 Agus an uair a chunnaic e an creidimh, thubhairt e ris, A dhuine, tha do pheacaidh air am maitheadh dhuit.

21 Agus thòisich na sgrìobhaichean agus na Phairisich air reusonachadh, ag ràdh, Cò e so a ta labhairt toibheim? cò dh'fheudas peacaidh a mhaitheadh ach Dia a mhàin?

22 Ach air aithneachadh an smuainte do Iosa, fhreagair e agus thubhairt e riu, Ciod a ta sibh a' reusonachadh 'nur cridheachaibh?

23 Cò aca is usadh a ràdh, Tha do pheacaidh air am maitheadh dhuit, no ràdh, Eirich agus imich?

24 Ach a chum's gu'm bi fios agaibh gu bheil cumhachd aig Mac an duine peacaidh a mhaitheadh air talamh, (thubhairt e ri fear na pairilis,) A deirim riut, éirich, agus tog do leaba, agus imich do d' thigh.

25 Agus dh'éirich e air ball 'nan làthair, agus thog e *an leaba* air an robh e 'na luidhe, agus

chaidh e d'a thigh féin, a' tabhairt
glòir do Dhia.
26 Agus ghlac uamhas iad uile,
agus thug iad glòir do Dhia, agus
lìonadh le h-eagal iad, ag ràdh,
Chunnaic sinne nithe do-chreid-
sinn[1] an diugh.
27 Agus an déigh nan nithe
sin, chaidh e mach, agus chunnaic
e cìs-mhaor d'am b'ainm Lebhi,
'na shuidhe aig àite togail na
cìse; agus thubhairt e ris, Lean
mise.
28 Agus air fàgail nan uile
nithe dha, dh'éirich e, agus lean
se e.
29 Agus rinn Lebhi féisd mhòr
dha 'na thigh féin: agu bha cuid-
eachd mhòr do chìs-mhaoraibh,
agus do mhuinntir eile a shuidh
maille riu.
30 Agus rinn an sgrìobhaichean
agus am Phairisich gearan an agh-
aidh a dheisciobul-san, ag ràdh,
C'ar son a ta sibh ag itheadh, a-
gus ag òl maille ri cìs-mhaoraibh
agus ri peacachaibh?
31 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Cha'n 'eil feum
aca-san a ta slàn air an léigh ach
aca-san a ta tinn.
32 Cha d'thàinig mise a ghairm
nam firean, ach nam peacach chum
aithreachais.
33 Agus thubhairt iadsan ris,
C'ar son a ta deisciobuil Eoin gu
tric ri trasgadh agus a' deanamh
urnuigh, agus mar an ceudna *deis-
ciobuil* nam Phairiseach; ach a ta
do dheisciobuil-sa ag itheadh agus
ag òl?
34 Agus thubhairt esan riu,
Am feud sibh a thoirt air cloinn
seòmair an fhir nuadh-phòsda
trasgadh a dheanamh, am feadh
a ta 'm fear nuadh-pòsda maille
riu?
35 Ach thig na làithean an
uair a bheirear am fear nuadh-
pòsda uatha: an sin ni iad trasg-
adh anns na làithibh sin.
36 Agus labhair e mar an ceudna
cosamhlachd riu, Cha chuir neach
air bith mìr a dh'eudach nuadh
air sean eudach: no reubaidh an
t-eudach nuadh e, agus cha tig am
mìr do'n eudach nuadh ris an
t-sean eudach.
37 Agus cha chuir duine sam
bith fìon nuadh ann an seann
searragaibh: no brisidh am fìon
nuadh na searragan, agus dòirtear
e féin, agus caillear na searragan.
38 Ach is còir fìon nuadh a
chur ann an searragaibh nuadha;
agus bithidh iad araon tèaruinte.
39 Agus cha 'n'eil duine sam
bith air dha sean *fhìon* òl, a
dh'iarras air ball *fìon* nuadh: oir
a deir e, 'Se 'n sean *fhìon* is fearr.

CAIB. VI.

1 *Tha Criosd a' cronuchadh doille nam Phairiseach mu thimchioll coimhead na sàbaid, le sgriobtur, reuson, agus mìorbhuil,* 13 *a' taghadh dà abstol deug,* 17 *a' slànuchadh muinntir a bha tinn,* 20 *a' searmonachadh d'a dheisciobluibh mu bheannachdaibh agus mhallachdaibh, &c.*

AGUS tharladh air a' cheud
là sàbaid an déigh an
dara là *do fhéisd na càisge*[2], gu'n
deachaidh e troimh na h-achaibh
arbhair: agus spìon a dheisciob-
uil na diasan arbhair, agus dh'ith
iad, an déigh *am* bruthadh le'n
làmhaibh.
2 Agus thubhairt cuid do na
Phairisich riu, C'ar son a ta sibh
a' deanamh an ni nach 'eil cead-
aichte r'a dheanamh air làithibh
na sàbaid?
3 Agus fhreagair Iosa iad, agus

[1] *iongantach.*—[2] *air an dara là sàbaid an déigh na ceud* sàbaid.

thubhairt e, Nach do leugh sibhse
an ni so rinn Daibhidh, 'nuair a
bha ocras air féin, agus orrasan a
bha maille ris:
4 Cionnus a chaidh e steach
do thigh Dhé, agus a ghabh e
aran na fianuis[1], agus a dh'ith e
féin, agus a thug e mar an ceudna
dhoibhsan a bha maille ris, ni
nach 'eil ceadaichte itheadh ach
do na sagartaibh a mhàin?
5 Agus thubhairt e riu, Is
Tighearn Mac an duine air an
t-sàbaid féin.
6 Tharladh mar an ceudna air
sàbaid eile, gu 'n deachaidh e
steach do'n t-sionagog, agus gu 'n
do theagaisg e; agus bha an sin
duine, aig an robh a làmh dheas
air seargadh.
7 Agus rinn na sgrìobhaich-
ean agus na Phairisich faire, *a
dh'fheuchainn* an leighiseadh e air
an t-sàbaid, chum's gu'm faigh-
eadh iad cùis-dhìtidh 'na agh-
aidh.
8 Ach thuig esan an smuain-
tean, agus thubhairt e ris an duine
aig an robh an làmh sheargta,
Eirich, agus seas a mach sa'
mheadhon. Agus dh'éirich esan,
agus sheas e.
9 An sin thubhairt Iosa riu,
Feòraichidh mise aon ni dhibh,
Am bheil e ceadaichte air. làithibh
na sàbaid maith a dheanamh, no
olc? anam a shaoradh, no a sgrios?
10 Agus air dha amharc m'an
cuairt orra uile, thubhairt e ris
an duine, Sìn a mach do làmh.
Agus rinn e sin: agus dh'aisig-
eadh a làmh slàn da mar an *làmh*
eile.
11 Agus lìonadh iadsan do chuth-
ach agus labhair iad r'a chéile,
ciod a dheanadh iad ri Iosa.
12 Agus anns na làithibh sin
chaidh esan gu beinn a dheanamh
urnuigh, agus bhuanaich e rè na
h-oidhche ann an urnuigh ri Dia.
13 Agus air teachd do'n là,
ghairm e d'a ionnsuidh a dheis-
ciobuil: agus thagh e dà fhear
dheug asda, d'an do ghoir e Abs-
toil:
14 Simon, (a dh'ainmich e mar
an ceudna Peadar,) agus Aindreas
a bhràthair, Seumas agus Eoin,
Philip agus Bartolomeus,
15 Mata agus Tomas, Seumas
mac Alpheuis, agus Simon d'an
goirear Selotes,
16 Iudas *bràthair* Sheumais,
agus Iudas Iscariot, esan a bha
'na fhear-brathaidh.
17 Agus thàinig e nuas leo, a-
gus sheas e air ionad còmhnard,
agus coimhthional a dheisciobul,
agus buidheann mhòr-shluaigh
o Iudea uile agus o Ierusalem,
agus o chois fairge Thiruis agus
Shidoin, muinntir a thàinig g'a
éisdeachd, agus gu bhi air an
leigheas o'n euslaintibh;
18 Agus iadsan a bha air am
pianadh le spioradaibh neòghlan:
agus leighiseadh iad.
19 Agus dh'iarr an sluagh uile
beantuinn ris: oir chaidh cumh-
achd a mach as, agus shlànuich
e iad uile.
20 Agus thog e suas a shùilean
air a dheisciobluibh, agus thubhairt
e, *Is* beannaichte *sibhse* ta bochd:
oir is libh rìoghachd Dhé.
21 *Is* beannaichte *sibhse* ta
ocrach a nis: oir sàsuichear sibh.
Is beannaichte *sibhse* ta caoidh a
nis: oir gàiridh sibh.
22 *Is* beannaichte sibh 'nuair
a bheir daoine fuath dhuibh, agus
a chuireas iad as an cuideachd
sibh, agus a bheir iad cainnt
mhaslach dhuibh, agus a thilgeas

[1] *an t-aran taisbeanta.*

iad a mach bhur n-ainm mar olc, air son Mhic an duine.

23 Deanaibh-sa gairdeachas san là sin, agus leumaibh le h-aoibhneas: oir feuch, is mòr bhur duais air nèamh: oir is ann mar sin a rinn an aithriche air na fàidhibh.

24 Ach is an-aoibhinn duibhse ta saoibhir: oir fhuair sibh bhur sòlas.

25 Is an-aoibhinn duibhse ta sàitheach: oir bithidh ocras oirbh. Is an-aoibhinn duibhse ta gàireachdaich a nis: oir ni sibh bròn agus gul.

26 Is an-aoibhinn duibhse 'nuair a labhras daoine[1] maith umaibh: oir is ann mar sin a rinn an aithriche ris na fàidhibh bréige.

27 Ach a deirim ribhse ta 'g éisdeachd, Gràdhaichibh bhur naimhde, deanaibh maith orrasan le'm fuathach sibh:

28 Beannaichibh iadsan a ta 'gur mallachadh, agus deanaibh urnuigh air son na muinntir a ta buntuinn gu naimhdeil ribh.

29 Ris an ti a bhuaileas tu air aon ghial, cum an gial eile; agus do'n ti a bheir t'fhalluing dhiot, na bac do chòta mar an ceudna.

30 Tabhair do gach neach a dh'iarras ort; agus o'n neach a bheir uait do mhaoin, na iarr air ais *i*.

31 Agus mar a b'àill libh daoine dheanamh dhuibh, deanaibh-sa mar an ceudna dhoibhsan.

32 Oir ma ghràdhaicheas sibh iadsan aig am bheil gràdh dhuibh, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir gràdhaichidh peacaich féin an droing aig am bheil gràdh dhoibh.

33 Agus ma ni sibh maith do'n mhuinntir a ni maith dhuibh, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir ni peacaich an ni so féin mar an ceudna.

34 Agus ma bheir sibh iasachd[2] dhoibhsan o'm bheil dùil agaibh ri fhaotainn a rìs, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir bheir peacaich féin iasachd do pheacachaibh, chum's gu'm faigh iad uiread a rìs.

35 Ach gràdhaichibh-sa bhur naimhde, agus deanaibh maith, agus thugaibh iasachd, gun dùil a bhi agaibh ri ni sam bith 'na éiric[3]: agus bithidh bhur duais mòr agus bithidh sibh 'nur cloinn do'n Ti a's àirde: oir a ta esan tabhartach dhoibhsan a ta mi-thaingeal agus olc.

36 Bithibhse uime sin tròcaireach, mar a ta bhur n-Athair tròcaireach.

37 Agus na tugaibh breth, agus cha toirear breth oirbh: na dìtibh, agus cha dìtear sibh: thugaibh maitheanas, agus bheirear maitheanas dhuibh.

38 Thugaibh uaibh, agus bheirear dhuibh; deadh thomhas, air a gheinneadh, agus air a chrathadh ri chéile, agus a' cur thairis, bheir daoine ann bhur n-uchd; oir leis an tomhas le'n tomhais sibh, tomhaisear dhuibh a rìs.

39 Agus labhair e cosamhlachd riu, Am feud an dall dall a threòrachadh? nach tuit iad araon ann an slochd?

40 Cha 'n'eil an deisciobul os ceann a mhaighstir: ach ge b'e neach a ta coimhlionta, bithidh e mar a mhaighstir.

41 Agus c'ar son a ta thu faicinn an smùirnein a ta an sùil do bhràthar, agus nach 'eil thu toirt fa'near an t-sail a ta ann do shùil féin?

[1] *na h-uile dhaoine.*—[2] *coingheall.*—[3] *gun bhur dòchas a chall.*

42 No cionnus a dh'fheudas tu ràdh ri d'bhràthair, A bhràthair, leig dhomh an smùirnein a thoirt á d' shùil, agus nach 'eil thu toirt fa'near an t-sail a ta ann do shùil féin? A chealgair, tilg a mach air tùs an t-sail as do shùil féin, agus an sin is léir dhuit gu soillear an smùirnein a ta ann an sùil do bhràthar a thoirt aisde.

43 Oir cha deadh chraobh a bheir a mach droch thoradh: agus cha droch chraobh a bheir a mach deadh thoradh.

44 Oir aithnichear gach craobh air a toradh: oir cha tionail daoine fìgean do dhroighionn, no caoran fìona do'n fhearr-dhris.

45 Bheir duine maith ni maith a mach á deadh ionmhas a chridhe: agus bheir droch dhuine ni olc a mach á droch ionmhas a chridhe: oir is ann á pailteas a' chridhe a labhras a bheul.

46 Agus c'ar son a ghoireas sibh, a Thighearn, a Thighearn, dhiomsa, agus nach dean sibh na nithe a deirim?

47 Gach neach a thig a m' ionnsuidhse, agus a chluinneas mo bhriathra, agus a ni iad, feuchaidh mi dhuibh cia ris is cosmhuil e.

48 Is cosmhuil e ri duine a thog tigh, agus a chladhaich domhain, agus a chuir a bhunait air carraig: agus an uair a thàinig an tuil, bhuail an sruth gu dian air an tigh sin, agus cha b'urrainn e charachadh; oir bha e air a shuidheachadh[1] air carraig.

49 Ach an ti a chluinneas, agus nach dean, is cosmhuil e ri duine a thog tigh air an talamh gun bhunait, air an do bhuail an sruth gu dian, agus air ball thuit e; agus bu mhòr tuiteam an tighe sin.

CAIB. VII.

1 *Air do Chriosd creidimh bu mhò*
fhaotainn ann an ceannard-ceud
a bha 'na Gheintileach, na ann
an aon neach do na h-Iudhachaibh,
10 leighis e 'sheirbhiseach gun
teachd d'a ionnsuidh. 11 Tha e
togail mic na bantraich ann an
Nain o'n bhàs, 19 a' dearbhadh
do theachdairibh Eoin, le oibribh
mìorbhuileach a rinn e 'nan làth-
air, gu'm be féin an Criosd a
bha ri teachd, 24 a' nochdadh
do'n t-sluagh ciod i a bharail mu
Eoin, &c.

ANIS an uair a chrìochnaich e a bhriathra-san uile ann an éisdeachd an t-sluaigh, chaidh e steach do Chapernaum.

2 Agus bha seirbhiseach ceannaird-ceud àraidh, a b'ionmhuinn leis, gu tinn, agus ri h-uchd bàis.

3 Agus air cluinntinn mu Iosa dha, chuir e seanairean nan Iudhach d'a ionnsuidh, a' cur impidh air gu'n tigeadh e, agus gu'n leigheadh e a sheirbhiseach.

4 Agus an uair a thàinig iad gu Iosa, ghuidh iad air gu dùrachdach, ag ràdh, Gu'm b'airidh e gu'n deanadh esan so dha:

5 Oir is toigh leis ar cinneachne, agus thog esan dhuinn sionagog.

6 Agus chaidh Iosa maille riu. Ach air dha bhi nis fagus do'n tigh, chuir an ceannard-ceud càirde d'a ionnsuidh, ag ràdh ris, A Thighearn, na cuir dragh ort féin, oir cha'n airidh mise gu'n rachadh tu steach fo m' chleith.

7 Uime sin cha mhò a mheas mi gu'm b'airidh mi féin air teachd a t'ionnsuidh: ach *a mhàin* abair am focal, agus slànuichear m' òglach.

8 Oir is duine mise féin air

[1] *stéidheachadh.*

mo chur fo ùghdarras, aig am bheil saighdeara fum, agus a deirim ris an fhear so, Imich, agus imichidh e: agus ri fear eile, Thig, agus thig e: agus ri m' sheirbhiseach, Dean so, agus ni se e.

9 Agus air cluinntinn nan nithe so do Iosa, ghabh e iongantas ris, agus air tionndadh dha, thubhairt e ris an t-sluagh a lean e, A deirim ribh, nach d' fhuair mi creidimh co mòr as so, ann an Israel féin.

10 Agus air pilltinn air an ais do'n tigh do na teachdairibh a chuireadh *d'a ionnsuidh*, fhuair iad an seirbhiseach a bha tinn, slàn.

11 Agus tharladh an là 'na dhéigh sin, gu 'n deachaidh e chum baile d'an goirear Nain; agus chaidh a dheisciobuil[1] maille ris, agus sluagh mòr.

12 A nis an uair a thàinig e 'm fagus do gheatadh a bhaile, feuch, ghiùlaineadh a mach duine marbh, aon mhac a mhàthar, agus bu bhantrach i: agus bha sluagh mòr do *mhuinntir* a' bhaile maille rithe.

13 Agus an uair a chunnaic an Tighearn i, ghabh e truas dith, agus thubhairt e rithe, Na guil.

14 Agus thàinig e agus bhean e ris a ghiùlan[2], (agus sheas iadsan a bha ga iomchar,) agus thubhairt e, Oganaich, a deirim riut, éirich.

15 Agus dh'éirich an duine bha marbh 'na shuidhe, agus thòisich e air labhairt: agus thug e d'a mhàthair e.

16 Agus ghlac eagal *iad* uile: agus thug iad glòir do Dhia, ag ràdh, Dh'éirich fàidh mòr 'nar measg-ne; agus, Dh'amhairc Dia air a shluagh féin.

17 Agus chaidh an t-iomradh so mach airsan air feadh Iudea uile, agus na dùcha m'an cuairt uile.

18 Agus dh'innis a dheisciobuil do Eoin mu thimchioll na nithe sin uile.

19 Agus ghairm Eoin d'a ionnsuidh dithis àraidh d'a dheisciobluibh, agus chuir e iad gu Iosa, ag ràdh, An tusa esan a bha ri teachd, no'm bi sùil againn ri neach eile?

20 Agus air teachd do na daoinibh d'a ionnsuidh, thubhairt iad, Chuir Eoin Baiste sinne a'd' ionnsuidh, ag ràdh, An tusa 'n ti a bha ri teachd, no 'm bi sùil againn ri neach eile?

21 Agus anns an uair sin féin leighis e mòran o 'n euslaintibh agus o 'm plàighibh, agus o dhroch spioradaibh, agus thug e'n radharc do mhòran a bha dall.

22 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Imichibhse agus innsibh do Eoin na nithe a chunnaic agus a chuala sibh, gu'm bheil na doill a' faicinn, na bacaich ag imeachd, na lobhair air an glanadh, na bodhair a' cluinntinn, na mairbh air an dùsgadh, an soisgeul air a shearmonachadh do na bochdaibh.

23 Agus is beannaichte esan nach faigh oilbheum annamsa.

24 Agus an uair a dh'fhalbh teachdairean Eoin, thòisich e air labhairt ris an t-sluagh mu thimchioll Eoin, Ciod an ni a chaidh sibh a mach do'n fhàsach a dh'fhaicinn? an i cuilc air a erathadh le gaoith?

25 Ach ciod e an ni chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? an e duine air a sgeadachadh ann an eudach mìn? feuch, iadsan a ta sgead-

[1] *mòran d'a dheisciobluibh.*—[2] *chiste mhairbh.*

aichte le eudach rìomhach, agus
a' caitheadh am beatha gu sògh-
ail, is ann an cùirtibh nan righ a
ta iad.
26 Ach ciod e an ni chaidh
sibh a mach a dh'fhaicinn? an e
fàidh? seadh, a deirim ribh, agus
ni 's mò na fàidh.
27 Is e so an ti mu'm bheil e
sgrìobhta, Feuch, cuiream mo
theachdair roimh do ghnùis, a
dh'ulluicheas do shlighe romhad.
28 Oir a deirim ribh, 'Nam
measgsan a rugadh le mnaibh,
cha 'n'eil fàidh a's mò na Eoin
Baiste: gidheadh an ti a's lugha
ann an rìoghachd Dhé, is mò e na
esan.
29 Agus dh'fhìreanaich am
pobull uile a chual *e*, agus na cìs-
mhaoir Dia, air dhoibh bhi air am
baisteadh le baisteadh Eoin.
30 Ach chuir na Phairisich a-
gus an luchd-lagha cùl ri comh-
airle Dhé d'an taobh féin, am
feadh nach do bhaisteadh iad
leis.
31 Agus thubhairt an Tigh-
earna, Cò ris uime sin a shamh-
laicheas mi daoine a' ghinealaich
so? agus cò ris a ta iad cos-
mhuil?
32 A ta iad cosmhuil ri cloinn
a ta 'nan suidhe sa' mhargadh,
agus a dh'éigheas r'a chéile, ag
ràdh, Rinn sinne pìobaireachd
dhuibhse, agus cha d'rinn sibhse
dannsa: rinn sinne tuireadh
dhuibhse, agus cha d'rinn sibhse
gul.
33 Oir thàinig Eoin Baiste,
cha'n ann ag itheadh arain, no ag
òl fìona; agus their sibh, A ta
deamhan aige.
34 Thàinig Mac an duine ag
itheadh is ag òl; agus their sibh,
Feuch duine geòcach agus pòitear-
fìona, caraid chìs-mhaor agus
pheacach.
35 Ach a ta gliocas air a fìrean-
achadh le a cloinn uile.
36 Agus dh'iarr duine àraidh
do na Phairisich air, gu'n itheadh
e biadh maille ris. Agus chaidh
e steach do thigh an Phairisich,
agus shuidh e sìos chum bìdh.
37 Agus feuch, an uair a fhuair
bean anns a' bhaile, a bha 'na
peacach, fios gu 'n robh e 'na
shuidhe aig biadh ann an tigh an
Phairisich, thug i leatha bocsa
alabastair *làn do* ola chùbhraidh.
38 Agus sheas i aig a chosaibh
air a chùlaobh a' gul, agus thòis-
ich i air a chosan a fhliuchadh
le a deuraibh, agus thiormaich i
iad le gruaig a cinn, agus phòg i
a chosa, agus dh'ung i leis an ola
iad.
39 Agus an uair a chunnaic am
Phairiseach, a thug cuireadh dha,
so, labhair e ann féin, ag ràdh,
Nam b'fhàidh an duine so, bhiodh
fhios aige cò i a' bhean so a ta
beantuinn ris, agus ciod is gnè
dhi; oir is peacach i.
40 Agus fhreagair Iosa, agus
thubhairt e ris, A Shimoin, a ta
ni agam ri ràdh riut. Agus thu-
bhairt esan, A mhaighstir abair e.
41 Bha aig fear-fiacha àraidh
dithis do fhéichneinibh: bha aige
air aon fhear cùig ceud peghinn,
agus air an fhear eile leth-cheud.
42 Agus do bhrìgh nach robh
aca ni leis an dìoladh iad, mhaith
e gu saor dhoibh araon. Innis
domhsa uime sin, cò aca is mò a
ghràdhaicheas e?
43 Agus fhreagair Simon agus
thubhairt e, 'S i mo bharail gur e
an neach is mò d'an do mhaith e.
Agus thubhairt e ris, Is ceart a
thug thu breth.
44 Agus air tionndadh ris a'
mhnaoi, thubhairt e ri Simon,
Am faic thu bhean so? thàinig mi
steach do d'thigh, cha d'thug thu

thu dhomh uisge chum mo chos; ach dh'ionnlaid ise mo chosa le deuraibh agus thiormaich i *iad* le folt a cinn.

45 Cha d'thug thusa dhomh pòg: ach o thàinig ise[1] stigh, cha do sguir i a phògadh mo chos.

46 Cha d'ung thusa mo cheann le h-ola: ach dh'ung ise mo chosa le h-ola chùbhraidh.

47 Uime sin a deirim riut, Gu'm bheil a peacaidh a ta lìonmhor air am maitheadh; air an aobhar sin[2] ghràdhaich i gu mòr: ach ge b'e neach d'am maithear beagan, bithidh a ghràdh beag.

48 Agus thubhairt e rithe, Tha do pheacaidh air am maitheadh.

49 Agus thòisich iadsan a bha 'nan suidhe aig biadh maille ris, air a ràdh annta féin, Cò e so a ta eadhon a' maitheadh pheacanna?

50 Agus thubhairt e ris a' mhnaoi, Shlànuich do chreidimh thu; imich an sìth.

CAIB. VIII.

2 *Tha mnài a' frithealadh do Chriosd le am maoin.* 4 *Tha Criosd, an déigh dha searmoin a dheanamh o àit gu h-àit, agus e air a leantuinn le abstolaibh, a' labhairt cosamhlachd an t-sìoladair,* 16 *agus na coinnle;* 21 *a' cur an céill cò iad a mhàthair, agus a bhràithrean;* 22 *a' cronuchadh na gaoithe, &c.*

AGUS tharladh an déigh sin, gu'n d'imich esan troimh gach caithir agus baile, a' searmonachadh, agus a' cur an céill soisgeil rìoghachd Dhé, agus an dà fhear dheug 'na fhochair.

2 Agus mnài àraidh a leighiseadh o dhroch spioradaibh agus o euslaintibh, Muire d'an goirear Magdalen, as an deachaidh seachd deamhain.

3 Agus Ioanna bean Chusa stiùbhaird Heroid, agus Susanna, agus mòran eile, a bha frithealadh dha le am maoin.

4 Agus an uair a chruinnich sluagh mòr, agus a thàinig iad as gach baile d'a ionnsuidh, labhair e ann an cosamhlachd:

5 Chaidh fear-cuir a mach a chur a shìl: agus ag cur da, thuit cuid ri taobh an rathaid, agus shaltradh sìos e, agus dh'ith eunlaith an athair suas e.

6 Agus thuit cuid eile air carraig, agus air fàs da, shearg e, do bhrìgh nach robh sùgh aige.

7 Agus thuit cuid eile am measg droighinn, agus air fàs do 'n droighionn maille ris, thachd se e.

8 Agus thuit cuid eile air talamh maith, agus dh'fhàs e suas, agus thug e toradh uaith a cheud uiread *'s a chuireadh.* Agus air dha na nithe sin a ràdh, ghlaodh e, Ge b'e aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

9 Agus dh'fhiosraich a dheisciobuil deth, ag ràdh, Ciod e an cosamhlachd so?

10 Agus thubhairt esan, Thugadh dhuibhse eòlas fhaotainn air rùn dìomhair rìoghachd Dhé; ach do chàch an cosamhlachdaibh, ionnus ag faicinn doibh nach faiceadh iad, agus ag cluinntinn doibh nach tuigeadh iad.

11 Ach is e so an cosamhlachd: Is e 'n sìol focal Dé.

12 Iadsan ri taobh an rathaid, is iad sin a dh'éisdeas; 'na dhéigh sin a ta 'n diabhul a' teachd, agus a' togail air falbh an fhocail as an cridheachaibh, air eagal gu'n

[1] *mi.*—[2] *oir.*

creideadh iad agus gu'm biodh iad air an saoradh.

13 An dream air a' charraig, *is iad sin iadsan,* an uair a dh'éisdeas iad, a ghabhas am focal d'an ionnsuidh le gairdeachas; ach cha 'n'eil aca so freumh, *muinntir* a chreideas rè tamuill, agus an àm buairidh a ta tuiteam air falbh.

14 Agus an ni a thuit am measg droighinn, is iad sin an dream a dh'éisdeas, agus air dhoibh dol a mach, a ta iad air an tachdadh le cùram, agus le saoibhreas, agus le sàimhe na beatha *so,* agus cha 'n'eil iad a' toirt toraidh uatha chum foirfeachd.

15 Ach an ni *a thuit* san talamh mhaith, is iad sin iadsan, air dhoibh am focal éisdeachd, a ta 'ga choimhead ann an cridhe treibh-dhireach agus maith, agus a' toirt toraidh uatha le foighidin.[1]

16 Cha 'n'eil neach air bith, air dha coinneal a lasadh, a dh'fholuicheas fo shoitheach i, no chuireas fo leabaidh *i:* ach cuiridh e ann an coinnleir i, chum's gu'm faic iadsan a thig a stigh an solus.

17 Oir cha 'n'eil ni sam bith folaichte nach deanar follaiseach; no uaigneach, nach aithnichear, agus nach tig os àird.

18 Air an aobhar sin thugaibh fa'near cionnus a dh'éisdeas sibh: oir ge b'e neach aig am bheil, bheirear dha; agus ge b'e neach aig nach 'eil, bheirear uaith eadhon an ni sin a shaoilear a bhi aige.

19 An sin thàinig d'a ionnsuidh a mhàthair agus a bhràithre, agus cha b'urrainn iad teachd am fagus da leis an dòmhlas.

20 Agus dh'innseadh dha le *dream àraidh,* a thubhairt, Tha do mhàthair agus do bhràithre 'nan seasamh a muigh, ag iarraidh t'fhaicinn.

21 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Is iad mo mhàthair agus mo bhràithrean iadsan a dh'éisdeas ri focal Dé, agus a ni e.

22 Agus tharladh air là àraidh, gu'n deachaidh e féin agus a dheisciobuil a stigh do luing: agus thubhairt e riu, Rachamaid thairis gu taobh thall an locha. Agus chuir iad a mach *o thìr.*

23 Ach ag seòladh dhoibh, thuit codal airsan: agus thàinig ànradh[2] gaoith a nuas air an loch, agus lìonadh iad *le h-uisge,* agus bha iad ann an gàbhadh.

24 Agus thàinig iad d'a ionnsuidh, agus dhùisg iad e, ag ràdh, A mhaighstir, a mhaighstir, tha sinn caillte, An sin dh'éirich esan, agus chronuich e a' ghaoth, agus onfha, an uisge: agus sguir iad, agus thàinig fèadh[3] ann.

25 Agus thubhairt e riu, C'àit am bheil bhur creidimh? agus air dhoibh bhi fo eagal, ghabh iad iongantas, ag ràdh r'a chéile, Ciod a' ghnè dhuine so? oir a ta e toirt àithne do na gaothaibh, agus do'n uisge féin, agus a ta iad umhal dha.

26 Agus thàinig iad air tìr aig dùthaich nan Gadareneach, a ta thall fa chomhair Ghalile.

27 Agus an uair a chaidh e mach air tìr, choinnich duine àraidh as a' bhaile e, anns an robh deamhain rè aimsir fhada, agus aig nach biodh 'eudach uime, agus nach fanadh ann an tigh, ach anns na h-àitibh-adhlaic.

28 An uair a chunnaic e Iosa, ghlaodh e mach, agus thuit e sìos 'na làthair, agus thubhairt e le

[1] *seasmhachd.*—[2] *doinionn, stoirm.*—[3] *ciuine.*

guth àrd, Ciod e mo ghnothuchsa riut, Iosa, a Mhic an Dé a's ro àirde? guidheam ort, na pian mi.

29 (Oir bha e air toirt àithne do'n spiorad neòghlan dol a mach as an duine. Oir bu tric a rug e gu naimhdeil air: agus cheangladh e le slabhruidhibh, agus choimhideadh an geimhlibh e; agus air briseadh a chuibhreacha dha, dh'iomaineadh e leis an deamhan do'n fhàsach.)

30 Agus dh' fheòraich Iosa dheth, ag ràdh, Ciod is ainm dhuit? agus thubhairt esan, Legion: do bhrìgh gu'n deachaidh moran dheamhan a steach ann.

31 Agus ghuidh iad air, gun àithne thoirt doibh dol sìos do'n doimhneachd.[1]

32 Agus bha treud lìonmhor mhuc an sin, ag ionaltradh air an t-sliabh: agus ghuidh iad air cead a thoirt doibh dol a steach annta. Agus thug e cead doibh.

33 An sin air dol do na deamhnaibh a mach as an duine, chaidh iad anns na mucaibh: agus ruith an treud mhuc gu dian sìos le bruthach[2] do'n loch, agus thachdadh iad.

34 Agus an uair a chunnaic an dream a bha 'gam biadhadh an ni a rinneadh, theich iad, agus dh'innis iad *e* anns a' bhaile agus anns an dùthaich.

35 Agus chaidh iadsan a mach a dh'fhaicinn an ni a rinneadh; agus thàinig iad gu Iosa, agus fhuair iad an duine as an deachaidh na deamhain, 'na shuidhe aig cosaibh Iosa, air eudachadh, agus e 'na chéill: agus ghabh iad eagal.

36 Agus dh'innis an dream a chunnaic e dhoibh, cionnus a shlànuicheadh an duine san robh na deamhain.

37 An sin dh'iarr muinntir dùcha nan Gadareneach uile airsan, imeachd uatha; oir ghlacadh le h-eagal mòr iad: agus chaidh e san luing; agus phill e air ais a rìs.

38 A nis ghuidh an duine as an deachaidh na deamhain air, e féin a bhi maille ris; ach chuir Iosa uaith e, ag ràdh,

39 Pill do d' thigh féin, agus cuir an céill meud nan nithe a rinn Dia dhuit. Agus dh'imich e roimhe, ag innseadh gu follaiseach air feadh a' bhaile uile, meud nan nithe a rinn Iosa dha.

40 Agus tharladh, an uair a phill Iosa air ais, gu'n do ghabh an sluagh *gu toileach* ris: oir bha iad uile 'ga fheitheamh.

41 Agus feuch, thàinig duine d'am b'ainm Iairus, a bha 'na uachdaran air an t-sionagog: agus thuit e aig cosaibh Iosa, agus ghuidh e air gu'n tigeadh e d'a thigh:

42 Do bhrìgh gu'n robh aonghin nighinn aige, mu thimchioll dà bhliadhna dheug, agus i faotainn a' bhàis. (Ach air dha bhi ag imeachd, bha'n sluagh 'ga theannadh.

43 Agus *thàinig* bean air an robh dòrtadh fola dà bhliadhna dheug, agus a chaith a beathachadh uile ri léighibh, agus nach b'urradh bhi air a leigheas le neach air bith.

44 Thàinig *ise* air a chùlaobh, agus bhean i ri iomall 'eudaich: agus sguir a dòrtadh fola air ball.

45 Agus thubhairt Iosa, Cò bhean rium? Air àicheadh do na h-uile, thubhairt Peadar, agus iadsan a bha 'na fhochair, ris,

[1] *dubh-aigean.*—[2] *àite corrach.*

A mhaighstir, tha 'n sluagh ga d'dhòmhlachadh, agus ga d'theannadh, agus an abair thu, Cò bhean rium ?

46 Agus thubhairt Iosa, Bhean neach éigin rium : oir mhothaich mi cumhachd a' dol asam.

47 Agus an uair a chunnaic a' bhean nach robh i'n ain-fhios[1], thàinig i air chrith, agus a' sleuchdadh dha, chuir i'n céill da c'ar son a bhean i ris, an làthair an t-sluaigh uile, agus mar a shlànuicheadh i gu grad.

48 Agus thubhairt esan rithe, A nighean, biodh misneach agad· shlànuich do chreidimh thu ; imich an sìth.)

49 Am feadh 's a bha e fathast a' labhairt, thàinig neach o *thigh* Uachdarain na sionagoig, ag ràdh ris, Tha do nighean marbh ; na cuir dragh air a' mhaighstir.

50 Ach air cluinntinn *so* do Iosa, fhreagair se e, ag ràdh, Na biodh eagal ort: a mhàin creid, agus bithidh i air a slànuchadh.

51 Agus an uair a chaidh e do 'n tigh, cha do leig e le neach air bith dol a stigh, ach Peadar agus Eoin, agus Seumas, agus athair agus màthair na h-inghin.

52 Agus bha iad uile a' gul, agus a' deanamh caoidh air a son : ach thubhairt esan, Na guilibh : cha 'n'eil i marbh, ach 'na codal.

53 Agus rinn iad gàire fanoid ris, do bhrìgh gu'n robh fhios aca gu'n robh i marbh.

54 Agus air dha an cur a mach uile, ghlac e air làimh i, agus ghlaodh e, ag ràdh, A nighean, éirich.

55 Agus thàinig a spiorad air ais, agus dh'éirich i air ball : agus dh'àithn e biadh a thoirt di.

56 Agus ghabh uamhas mòr a pàrantan : ach thug esan àithne dhoibh gun an ni a rinneadh innseadh do neach air bith.

CAIB. IX.

1 *Tha Criosd a' cur a mach abstol a dh'oibreachadh mhìorbkuile, agus a shearmonachadh.* 7 *Tha togradh aig Herod Criosd fhaicinn.* 17 *Tha Criosd a' toirt lòin do chùig mìle aca gu mìorbhuileach,* 22 *ag innseadh 'fhulangais roimhlàimh.* 28 *Atharrachadh a chrutha, &c.*

AGUS ghairm e a dhà dheisciobul deug[2] an ceann a chéile, agus thug e cumhachd agus ùghdarras doibh air na h-uile dheamhnaibh, agus a chum euslaintean a leigheas.

2 Agus chuir e mach iad a shearmonachadh rìoghachd Dhé, agus a shlànuchadh nan euslan.

3 Agus thubhairt e riu, Na tugaibh ni air bith leibh chum na slighe, bataiche no màla, no aran, no airgiod ; ni mò bhios dà chòta aig gach fear agaibh.

4 Agus ge b'e air bith tigh d'an téid sibh a steach, fanaibh an sin, agus as sin rachaibh a mach.

5 Agus cò air bith iad nach gabh ribh, air dhuibh dol a mach as a' bhaile sin, crathaibh dhibh eadhon an duslach o bhur cosaibh mar fhianuis 'nan aghaidh.

6 Agus chaidh iadsan a mach, agus ghabh iad troimh na bailtibh, a' searmonachadh an t-soisgeil, agus a' leigheas anns gach àit.

7 Agus chual Herod an Tetrarch na h-uile nithe a rinneadh leis: agus bha e an imcheist, do bhrìgh gu'n dubhradh le cuid, gu'n robh Eoin air éirigh o na marbhaibh :

8 Agus le cuid, gu'n d'fhoill-

[1] *am folach.*—[2] *an dà fhear dheug.*

sicheadh Elias: agus le cuid eile, gu'n robh aon do na sean fhàidhibh air éirigh a rìs.

9 Agus thubhairt Herod, Thug mise an ceann a dh'Eoin: ach cò e 'm fear so mu'n cluinneam a leithid so do nithibh? Agus dh'iarr e fhaicinn.

10 Agus air pilltinn do na h-abstolaibh, dh'innis iad dha gach ni a rinn iad. Agus thug e leis iad, agus chaidh e fa leth gu àite fàsail, a bhuineadh do'n bhaile d'an goirear Betsaida.

11 Agus an uair a fhuair an sluagh fios *air*, lean iad e: agus ghabh e *d'a ionnsuidh* iad, agus labhair e riu mu thimchioll rìoghachd Dhé, agus leighis e iadsan aig an robh feum air leigheas.

12 Agus an uair a thòisich an là air teireachdainn thàinig an dà fhear dheug, agus thubhairt iad ris, Cuir air falbh an sluagh, chum 's gu'n téid iad do na bailtibh agus do'n tìr m'an cuairt, agus gu'n gabh iad tàmh agus gu'm faigh iad biadh: oir tha sinn an so an àite fàsail.

13 Ach thubhairt esan riu, Thugaibhse dhoibh ni r'a itheadh. Agus thubhairt iadsan, Cha 'n'eil againn tuilleadh na cùig builinnean agus dà iasg: mur téid sinn agus biadh a cheannach do'n t-sluagh so uile.

14 Oir bha iad mu thimchioll cùig mìle fear. Agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cuiribh 'nan suidhe iad, leth-cheud anns gach cuideachd.

15 Agus rinn iad mar sin, agus chuir iad nan suidhe iad uile.

16 Agus ghabh e na cùig builinnean agus an dà iasg, agus air amharc suas gu nèamh, bheannaich e iad, agus bhris e, agus thug e d'a dheisciobluibh iad gu'n cur an làthair an t-sluaigh.

17 Agus dh'ith iad, agus shàsuicheadh iad uile: agus thogadh dà chliabh dheug do bhiadh briste, a bha dh'fhuighleach aca.

18 Agus tharladh, air dha bhi ri urnuigh fa leth, gu'n robh a dheisciobuil maille ris: agus dh'fheòraich e dhiubh, ag ràdh, Cò their an sluagh is mise?

19 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, Eoin Baiste: ach *their* cuid, Elias: agus cuid eile, gu bheil aon do na sean fhàidhibh air éirigh a rìs.

20 Thubhairt e riu, Ach cò their sibhse is mi? Agus fhreagair Peadar, agus thubhairt e, Criosd Dhé.

21 Agus air dha sparradh teann a thoirt doibh, dh'àithn e gun iad a dh'innseadh so do neach sam bith,

22 Ag ràdh, Gur éigin do Mhac an duine mòran fhulang, agus a bhi air a dhiultadh leis na seanairibh, agus na h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus air a thogail suas air an treas là.

23 Agus thubhairt e riu uile, Ma's àill le neach air bith teachd a'm' dhéighse, àicheadhadh se e féin, agus togadh e 'chrann-ceusaidh gach là, agus leanadh e mise.

24 Oir ge b'e neach le'm b'àill 'anam a thearnadh, caillidh se e: ach ge b'e neach a chailleas 'anam air mo sgàthsa, saoraidh esan e.

25 Oir ciod e an tairbhe do dhuine, ge do chosnadh e 'n saoghal gu h-iomlan, agus e féin a chall, no bhi air a sgrios?

26 Oir ge b'e neach a ghabhas nàire dhiomsa agus do m' bhriathraibh, gabhaidh Mac an duine nàire dheth-san, an uair a thig e 'na ghlòir féin, agus *an glòir* 'Athar, agus nan aingeal naomha.

27 Ach a deirimse ribh gu

fìrinneach, gu bheil cuid 'nan
seasamh an so, nach blais bàs, gus
am faic iad rìoghachd Dhé.
28 Agus tharladh mu thimchioll
ochd làithean an déigh nam briath-
ar so[1], gu'n d'thug e leis Peadar,
agus Eoin, agus Seumas, agus gu'n
deachaidh e suas gu beinn a dhean-
amh urnuigh.
29 Agus an uair a bha e ri
urnuigh, bha dreach a ghnùise air
atharrachadh, agus rinneadh 'eud-
ach geal agus dealrach.
30 Agus feuch, bha dithis fhear
a' còmhradh ris, eadhon Maois a-
gus Elias,
31 A nochdadh ann an glòir,
agus a bha labhairt m'a bhàs, a
bha esan gu choimhlionadh ann
an Ierusalem.
32 Ach bha Peadar, agus iad-
san a bha maille ris, trom 'nan
codal: agus an uair a dhùisg iad,
chunnaic iad a ghlòir, agus an
dithis fhear a bha 'nan seasamh
maille ris.
33 Agus an uair a bha iadsan a'
dealachadh ris, thubhairt Peadar
ri Iosa, A mhaighstir, is maith
dhuinne bhi 'n so, agus deanamaid
tri bothain, aon duitse, agus aon
do Mhaois, agus aon do Elias;
gun fhios aige ciod a bha e 'g
ràdh.
34 Am feadh a bha e ag ràdh
so, thàinig neul, agus chuir e
sgàile orra: agus ghabh iad eagal
an uair a bha iad a' dol a stigh
san neul.
35 Agus thàinig guth as an neul,
ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdh-
achsa, éisdibh ris.
36 Agus an uair a rinneadh an
guth so, fhuaradh Iosa 'na aonar:
agus dh'fhan iadsan 'nan tosd,
agus cha d'innis iad do neach air
bith anns na làithibh sin aon ni
do na chunnaic iad.
37 Agus tharladh, an là 'na
dhéigh sin, an uair a thàinig iad a
nuas o'n bheinn, gu'n do thachair
sluagh mòr air.
38 Agus feuch, ghlaodh duine
àraidh do'n t-sluagh, ag ràdh, A
mhaighstir, guidheam ort, amh-
airc air mo mhac, oir is e m'aon
duine cloinne e.
39 Agus feuch, a ta spiorad a'
breith air, agus a ta e gu h-obann
ag éigheach, agus a ta e 'ga tharr-
uing as a chéile air chor 's gu bheil
e cur cobhair a mach, agus an déigh
a chomh-bhruthadh is gann a dh'-
fhàgas se e.
40 Agus ghuidh mi air do dheis-
ciobluibh gu'n cuireadh iad a mach
e, agus cha b'urrainn iad.
41 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e, O ghinealaich mhi-
chreidich agus fhiair[2], cia fhad
a bhios mi maille ribh, agus a
dh'fhuilgeas mi sibh? Thoir an so
do mhac.
42 Agus am feadh a bha e fath-
ast a' teachd, thilg an deamhan
sìos e, agus reub se *e:* agus chron-
uich Iosa an spiorad neòghlan, a-
gus shlànuich e 'n leanabh, agus
thug e d'a athair e.
43 Agus ghabh iad uamhas uile
ri mòr-chumhachd Dhé. Ach air
dhoibh uile bhi gabhail iongant-
ais ris na h-uile nithibh a rinn
Iosa, thubhairt e r'a dheisciob-
luibh,
44 Taisgibh na briathrasa ann
bhur cluasaibh: oir tha Mac an
duine gu bhi air a thoirt thairis
do làmhaibh dhaoine.
45 Ach cha do thuig iadsan an
còmhradh so, agus bha e folaichte
uatha, air chor as nach b'aithne

[1] *nan nithe so.*—[2] *choirbte.*

dhoibh e[1]: agus b'eagalach leo
ceisd a chur air mu thimchioll a'
chomhraidh so.
46 An sin dh'éirich deasboir-
eachd eatorra, cò aca bu mhò a
bhitheadh.
47 Agus air do Iosa smuaint-
ean an cridhe fhaicinn, ghabh e
leanabh, agus chuir e làimh ris
féin e.
48 Agus thubhairt e riu, Ge
b'e ghabhas ris an leanabh so ann
am ainmse, tha e a' gabhail riumsa:
agus ge b'e neach a ghabhas rium-
sa, tha e gabhail ris an ti a chuir
uaith mi: oir an neach a's lugha
'nur measgsa uile, bithidh esan
mòr.
49 Agus fhreagair Eoin, agus
thubhairt e, A mhaighstir, chunn-
aic sinne duine àraidh a' tilgeadh
mach dheamhan a' t'ainmse; a-
gus bhac sinn e, chionn nach 'eil
e 'gar leantuinn-ne.
50 Agus thubhairt Iosa ris, Na
bacaibh e; oir ge b'e nach 'eil 'nar
n-aghaidh, tha e leinn.
51 A nis an uair a choimhlion-
adh làithean a ghabhail suas,
shuidhich e a ghnùis chum dol gu
Ierusalem;
52 Agus chuir e teachdairean
roimh a ghnùis: agus dh'imich
iad, agus chaidh iad a steach do
bhaile leis na Samaritanaich, a
dh'ulluchadh air a shonsan.
53 Agus cha do ghabh iadsan
ris, a chionn gu'n robh 'aghaidh
mar gu'm biodh e dol gu Ierusa-
lem.
54 Agus an uair a chunnaic a
dheisciobuil Seumas agus Eoin
so, thubhairt iad, A Thighearn,
an àill leat gu'n abramaid[2] teine
a theachd a nuas o nèamh, agus
an losgadh, eadhon mar a rinn
Elias?
55 Ach thionndaidh esan agus
chronuich e iad, agus thubhairt
e, Cha 'n'eil fhios agaibh ciod a'
ghnè spioraid d'am bheil sibh:
56 Oir cha d'thàinig Mac an
duine a sgrios anama dhaoine, ach
g'an saoradh. Agus chaidh iad gu
baile eile.
57 Agus tharladh, an uair a
bha iad ag imeachd air an t-slighe,
gu'n dubhairt duine àraidh ris, A
Thighearn, leanaidh mise thu ge
b'e àit an téid thu.
58 Agus thubhairt Iosa ris,
Tha tuill[3] aig na sionnaich, agus
nid aig eunlaith an athair, ach cha
'n'eil àit aig Mac an duine anns
an cuir e 'cheann fuidhe.
59 Agus thubhairt e ri duine
eile, Lean mise: ach thubhairt
esan, A Thighearn, leig dhomh
dol air tùs agus m'athair adhlac.
60 Ach thubhairt Iosa ris, Leig
leis na mairbh am mairbh féin
adhlac; ach imich thusa agus sear-
monaich rìoghachd Dhé.
61 Agus thubhairt neach eile
mar an ceudna, A Thighearn, lean-
aidh mise thu: ach leig dhomh air
tùs mo chead a ghabhail diubhsan
a ta aig mo thigh.
62 Ach thubhairt Iosa ris, Cha
'n'eil neach air bith, a chuireas a
làmh ris a' chrann-araidh, agus a
sheallas 'na dhéigh, iomchuidh air
son rìoghachd Dhé.

CAIB. X.

1 *Tha Criosd a' cur a mach a dh'aon uair* 70 *deisciobuil a shearmonachadh;* 17 *ag iarraidh orra bhi iriosal, agus ag innseadh dhoibh ciod e an ni anns am buineadh dhoibh gairdeachas a dheanamh,* 21 *a' toirt buidheachais d'a Athair air son a ghràis,* 23 *a' cur an céill staid shona a dheisciobul, &c.*

[1] *chum nach mothaicheadh iad e.*—[2] *orduicheamaid.*—[3] *garaidh, brocluidh.*

AN déigh nan nithe sin, dh'orduich an Tighearna mar an ceudna deichnear agus tri fichead eile, agus chuir e lion dithis is dithis roimh a ghnùis iad, do gach baile, agus àit, anns an robh e féin gu teachd.

2 Air an aobhar sin thubhairt e riu, *Tha* am foghara gu fìrinneach mòr, ach *a ta* an luchd-oibre tearc: guidhibh uime sin air Tighearn an fhogharaidh luchd-oibre chur a mach chum 'fhogharaidh féin.

3 Imichibh: feuch, a ta mise gur cur a mach mar uain am measg mhadradh alluidh.

4 Na iomchairibh sporan, no màla, no brògan: agus na beannaichibh do neach air bith san t-slighe.

5 Agus ge b'e tigh d'an téid sibh a steach, abraibh air tùs, Sìth do'n tigh so.

6 Agus ma bhios mac na sìth an sin gabhaidh bhur sìth còmhnuidh air: ach mur bi, pillidh *bhur sìth* chugaibh[1] féin a rìs.

7 Agus fanaibh anns an tigh sin, ag itheadh agus ag òl nan nithe a bheirear dhuibh: oir is fiu an t-oibriche a thuarasdal. Na rachaibh o thigh gu tigh.

8 Agus ge b'e baile d'an téid sibh a steach, agus san gabh iad ribh, ithibh na nithe sin a chuireas iad 'nur làthair.

9 Agus leighisibh a' mhuinntir a ta euslan ann, agus abraibh riu, Tha rìoghachd Dhé air teachd am fagus duibh.

10 Ach ge b'e baile d'an téid sibh a steach, agus nach gabh iad ribh, air dhuibh dol a mach air a shràidibh, abraibh,

11 Eadhon duslach bhur baile a lean ruinn, tha sinne a' glanadh dhinn 'nur n-aghaidhse: gidheadh, biodh fhios so agaibh gu'n do dhruid rìoghachd Dhé ribh.

12 Ach a deirimse ribh, gur so-iomchair' a bhitheas e do Shodom san là ud, na do'n bhaile sin.

13 In an-aoibhinn duit, a Choraisin, is an-aoibhinn duit, a Bhetsaida; oir nam bitheadh na h-oibre cumhachdach a rinneadh annaibh-se air an deanamh ann an Tirus agus ann an Sidon, is fad o'n a dheanadh iad aithreachas, 'nan suidhe ann an saiceudach agus ann an luaithre.

14 Ach bithidh e ni's so-iomchaire[2] do Thirus agus do Shidon anns a' bhreitheanas, na dhuibhse.

15 Agus thusa, a Chapernaum, a ta air t'àrdachadh gu nèamh, tilgear sìos gu h-ifrinn thu.

16 Esan a dh'éisdeas ribhse, éisdidh e riumsa: agus esan a dhiultas sibhse, tha e ga m' dhiultadh-sa: agus an neach a dhiultas mise, tha e a' diultadh an ti a chuir uaith mi.

17 Agus phill an deichnear agus an tri fichead le gairdeachas, ag ràdh, a Thighearn, a ta na deamhain féin fo smachd againne troimh t'ainmsa.

18 Agus thubhairt e riu, Chunnaic mi Satan, mar dhealanach, a' tuiteam o nèamh.

19 Feuch, a ta mi tabhairt dhuibh cumhachd saltairt air nathraichibh agus air scorpionaibh agus air uile neart an nàmhaid; agus cha ghoirtich ni air bith air aon dòigh sibh.

20 Gidheadh na deanaibh gairdeachas air son gu bheil na spioraid fo' ur smachd; ach deanaibh gairdeachas air son gu bheil bhur n-ainmeanna sgrìobhta anns na nèamhaibh.

21 Anns an uair sin féin rinn

[1] *thugaibh.*—[2] *so-fhulainge.*

Iosa gairdeachas 'na spiorad, agus
thubhairt e, Tha mi toirt buidh-
eachais duit, O Athair, a Thigh-
earna nèimhe agus talmhainn, air
son gu'n d'fholaich thu na nithese
o *dhaoinibh* glice agus tuigseach,
agus gu'n d'fhoillsich thu iad do
naoidheanaibh ; seadh, Athair, oir
is ann mar sin bu toil leatsa.
22 Tha na h-uile nithe air an
tabhairt domhsa le m' Athair ;
agus cha 'n aithne do neach air
bith cò e am Mac, ach do'n
Athair ; no cò e an t-Athair, ach
do'n Mhac, agus an neach d'an
àill leis a' Mhac fhoillseachadh.
23 Agus air tionndadh r'a dheis-
ciobluibh, thubhairt e riu os ìosal,
Is beannaichte na sùilean a chi
na nithe ta sibhse a' faicinn.
24 Oir a deirim ribh, Gu'm
b'iomadh fàidh agus righ, le'm
bu mhiann na nithe fhaicinn a ta
sibhse a' faicinn, agus nach fac
iad ; agus na nithe a' chluinntinn,
ta sibhse a cluinntinn, agus nach
cual *iad.*
25 Agus feuch, sheas fear-lagha
àraidh suas, 'ga dhearbhadh,[1]
agus ag ràdh, A mhaighstir, ciod
a ni mi chum gu sealbhaich mi a'
bheatha mhaireannach ?
26 Agus thubhairt e ris, Ciod
a tha sgrìobhta san làgh ? cionnus
a leughas tu ?
27 Agus ag freagairt dasan,
thubhairt e, Gràdhaichidh tu an
Tighearna do Dhia le d' uile
chridhe, agus le d' uile anam, agus
le d'uile neart, agus le d'uil' inn-
tinn, agus do choimhearsnach
mar thu féin.
28 Agus thubhairt esan ris, Is
ceart a fhreagair thu; deansa so,
agus bithidh tu beò.
29 Ach air dhasan toil a bhi
aige e féin fhìreanachadh, thu-
bhairt e ri Iosa, Agus cò e mo
choimhearsnach ?
30 Agus fhreagair Iosa, agus
thubhairt e, Chaidh duine àraidh
sìos o Ierusalem gu Iericho, agus
thuit e am measg luchd-reu-
bainn,[2] agus air dhoibh a rùsgadh,
agus a lotadh, dh'imich iad rom-
pa, air fhàgail-san doibh leth-
mharbh.
31 Agus tharladh gu'n d'imich
sagart àraidh sìos air an t-slighe
sin ; agus an uair a chunnaic se e,
ghabh e seachd air an taobh eile.
32 Agus mar an ceudna air do
Lebhitheach bhi dlùth do'n ionad
sin, thàinig e agus dh'amhaire e
air, agus ghabh e seachad air an
taobh eile.
33 Ach air do Shamaritanach
àraidh bhi gabhail an rathaid,
thàinig e far an robh esan : agus
an uair a chunnaic se e, ghabh e
truas mòr *deth.*
34 Agus thàinig e d'a ionn-
suidh, agus cheangail e suas a
chreuchdan, a' dortadh ola agus
fìona annta, agus chuir e air
ainmhidh féin e, agus thug e gu
tigh-òsda e, agus ghabh e cùram
dheth.
35 Agus air an là màireach,
'nuair a dh'fhalbh e, thug e mach
dà pheighinn *Romhanach,* agus
thug e do fhear an tigh-òsda *iad,*
agus thubhairt e ris, Gabh cùram
dheth ; agus ge b'e ni tuilleadh a
chaitheas tu, an tràth philleas
mise air m'ais, dìolaidh mi dhuit e.
36 Cò a nis do'n triuir so, a
shaoileas tu, bu choimhearsnach
dhasan, a thuit am measg an
luchd-reubainn ?
37 Agus thubhairt esan, An ti
a rinn tròcair air. An sin thu-
bhairt Iosa ris, Imich thusa, agus
dean mar an ceudna.

[1] *'ga bhuaireadh.*—[2] *ghaduichean.*

38 Agus ag imeachd dhoibh,
chaidh e steach do bhaile àraidh ;
agus ghabh bean àraidh, d'am
b'ainm Marta, d'a tigh féin e.
39 Agus bha piuthar aice d'an
goirte Muire, a shuidh aig cosaibh
Iosa, agus a bha 'g éisdeachd
'fhocail.
40 Ach bha Marta air a ro
chùradh le mòran frithealaidh, a-
gus air seasamh dhi 'na làthair,
thubhairt i, A Thighearn, nach 'eil
suim agad gu'n d'fhàg mo phiuthar
mise a'm' aonar ri frithealadh ?
uime sin abair rithe cuideachadh
leam.
41 Agus fhreagair Iosa, agus
thubhairt e rithe, a Mharta, a
Mharta, tha thusa lan cùraim, a-
gus dragha mu thimchioll mòrain
do nithibh :
42 Ach a ta aon ni feumail.
Agus rinn Muire roghainn do'n
chuid mhaith sin, nach toirear
uaipe.

CAIB. XI.

1 *Tha Criosd a' teagasg d'a dheis-ciobluibh urnuigh a dheanamh gu bith-chionta le dùrachd,* 11 *'gan deanamh cinnteach gu'n toir Dia mar sin nithe maithe dhuinn:* 14 *Tha e tilgeadh mach deamhain a bha balbh, agus a' cronachadh nam Phairiseach air son an toi-bheim, &c.*

AGUS tharladh air dha bhi
ann an ionad àraidh ri h-ur-
nuigh, 'nuair a sguir e, gu'n du-
bhairt neach àraidh d'a dheis-
ciobluibh ris, A Thighearna, teag-
aisg dhuinne urnuigh dheanamh,
mar a theagaisg Eoin d'a dheis-
ciobluibh féin.
2 Agus thubhairt e riu, 'Nuair
a ni sibh urnuigh, abraibh, Ar
n-Athair a ta air nèamh, Gu
naomhaichear t'ainm. Thigeadh
do rìoghachd. Deanar do thoil,
mar air nèamh, gu ma h-amhluidh
sin air thalamh.
3 Tabhair dhuinn o là gu là ar
n-aran lathail.
4 Agus maith dhuinn ar peac-
aidh : oir a ta sinne féin a' maith-
eadh do gach aon air am bheil
fiachan againn. Agus na leig ann
am buaireadh sinn, ach saor sinn
o'n olc.
5 Agus thubhairt e riu, Cò ag-
aibhse aig am bi caraid, agus a
théid d'a ionnsuidh air mheadhon-
oidhche, agus a their ris, A charaid,
thoir dhomh tri builinnean air
iasachd ;
6 Oir thàinig caraid dhomh a
m' ionnsuidh as a shlighe, agus
cha 'n'eil ni agam a chuireas mi
'na làthair.
7 Agus gu'm freagair esan o'n
taobh a stigh agus gu'n abair e,
Na cuir dragh orm : tha 'n dorus
a nis air a dhùnadh, agus tha mo
chlann maille rium san leabaidh ;
cha'n fhaigh mi éirigh agus *an*
toirt duit.
8 A deirim ribh, Ge nach éirich
e agus nach toir e dha, air son gur
e charaid e ; gidheadh air son a
liosdachd[1], éiridh e agus bheir e
dha mheud 's a ta dh'uireasbhuidh
air.
9 Agus a deirimse ribh, Iarr-
aibh, agus bheirear dhuibh : siribh,
agus gheibh sibh : buailibh *an dor-
us*, agus fosgailear dhuibh.
10 Oir gach neach a dh'iarras,
glacaidh e : agus an ti a shireas,
gheibh e : agus do'n ti a bhuaileas,
fosgailear.
11 Ma dh'iarras mac aran air
aon neach agaibhse ta 'na athair,
an toir e dha clach ? no ma *dh'iarr-
as e* iasg, an toir e nathair dha an
àit éisg ?

[1] *dhian iarrtachd.*

12 No ma dh'iarras e ubh, an
toir e scorpion dha?
13 Air an aobhar sin ma's
aithne dhuibhse, a ta olc, tiodh-
lacan maithe a thoirt d'ur cloinn,
nach mòr is mò na sin a bheir
bhur n-Athair nèamhaidh an
Spiorad naomh dhoibhsan a dh'-
iarras air e?
14 Agus bha e tilgeadh a mach
deamhain, agus bha e balbh. A-
gus air dol do'n deamhan a mach,
labhair am balbhan; agus ghabh
an sluagh iongantas.
15 Ach thubhairt cuid diubh,
Is ann troimh Bheelsebub prionn-
sadh[1] nan deamhan a ta e tilgeadh
mach dheamhan.
16 Agus dh'iarr dream eile
dhiubh, 'ga dhearbhadh, comhar
air o nèamh.
17 Ach air dhasan an smuain-
tean a thuigsinn, thubhairt e riu,
Gach rìoghachd a ta roinnte 'na
h-aghaidh féin, fàsaichear i; agus
gach tigh *a ta roinnte* 'na aghaidh
féin, tuitidh e.
18 Agus ma ta Satan mar an
ceudna air a roinn 'na aghaidh
féin, cionnus a sheasas a rìogh-
achd? oir tha sibhse ag ràdh gu
bheil mise troimh Bheelsebub a'
tilgeadh mach dheamhan.
19 Agus ma's ann troimh Bheel-
sebub ataimse tilgeadh mach
dheamhan, cò e troimh am bheil
bhur clann-sa 'gan tilgeadh mach?
uime sin bithidh iadsan 'nam
breitheanaibh oirbh.
20 Ach ma 's ann le mèur Dhé
ataimse a' tilgeadh mach dheamh-
an, tha rìoghachd Dhé, gun teag-
amh, air teachd oirbhse.
21 'Nuair a ghleidheas duine
làidir fo armaibh a thalla[2] féin, tha
na bhuineas da ann an sìth.
22 Ach an uair a thig duine a's
treise na e, agus a bheir e buaidh
air, bheir e uaith 'armachd uile
anns an robh a dhòigh, agus roinn-
idh e a chreach.
23 An neach nach 'eil leamsa,
tha e a'm' aghaidh, agus an neach
nach 'eil a' cruinneachadh leam-
sa, sgapaidh e.
24 'Nuair a théid an spiorad
neòghlan a mach á duine, imich-
idh e troimh ionadaibh tiorma, ag
iarraidh fois: agus an uair nach
faigh e sin, their e, Pillidh mi
dh'ionnsuidh mo thighe as an
d'thàinig mi.
25 Agus air dha teachd, gheibh
se e air a sguabadh agus air a
dheanamh maiseach.
26 An sin imichidh e, agus bheir
e leis seachd spioraid eile a's
miosa na e féin, agus air dhoibh
dol a steach, gabhaidh iad còmh-
nuidh an sin: agus bithidh deir-
eadh an duine sin ni 's miosa na
a thoiseach.
27 Agus an uair a bha e labh-
airt nan nithe so, thog bean àraidh
do'n t-sluagh a guth, agus thu-
bhairt i ris, Is beannaichte a' bhrù
a ghiùlain thu, agus na cìochan a
dheoghail thu.
28 Ach thubhairt esan, Is mò
gur beannaichte iadsan a dh'éisd-
eas ri focal Dé, agus a choimhid-
eas e.
29 Agus an uair a chruinnich
an sluagh gu tiugh *d'a ionnsuidh*,
thòisich e air a ràdh, Is droch
ghinealach so: tha iad ag iarraidh
comharaidh, agus cha toirear
comhara dhoibh, ach comhara
Ionais an fhàidh.
30 Oir mar a bha Ionas 'na
chomhara do mhuinntir Nine-
bheh, is ann mar sin mar an ceud-
na bhios Mac an duine do'n ghin-
ealach so.
31 Eiridh ban-righinn na h-àirde
deas suas anns' a' bhreitheanas

[1] *ceannard, ceann-feadhna.*—[2] *a chùirt.*

maille ri daoinibh a' ghinealaich so, agus dìtidh si iad: oir thàinig ise o iomallaibh na talmhainn, a dh'éisdeachd ri gliocas Sholaimh; agus feuch, *a ta* ni's mò na Solamh an so.

32 Eiridh muinntir Ninebheh suas anns a' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus dìtidh iad e: oir rinn iadsan aithreachas le searmoin Ionais: agus feuch, *a ta* ni's mò na Ionas an so.

33 Cha 'n'eil neach sam bith, air dha coinneal a lasadh, a chuireas am folach i, no fuidh shoitheach; ach ann an coinnleir, chum is gu 'm faic an dream a thig a stigh an solus.

34 'S i an t-sùil solus a' chuirp: uime sin an uair a bhios do shùil glan, bithidh do chorp uile làn soluis: ach an uair a bhios *do shùil* gu h-olc, bithidh do chorp mar an ceudna dorcha.

35 Uime sin thoir an aire, nach bi 'n solus a ta annad 'na dhorchadas.

36 Air an aobhar sin, ma bhitheas do chorp uile soillseach, gun chuid sam bith dheth dorcha, bithidh e soillseach gu h-iomlan, mar an uair a shoillsicheas coinneal thu le dealradh.

37 Agus ag labhairt dha-san, dh'iarr Phairiseach àraidh air a dhìnneir a ghabhail maille ris: agus chaidh e stigh, agus shuidh e chum bìdh.

38 Agus an uair a chunnaic am Phairiseach *sin*, b'ioghnadh leis nach d'ionnlaid se e féin roimh a dhìnneir.

39 Agus thubhairt an Tighearna ris, A nis, Phairiseacha, glanaidh sibhse an taobh a muigh do'n chupan agus do'n mhèis: ach a ta 'n taobh a stigh dhibh làn do reubainn agus a dh'aingidheachd.

40 Amadana, an ti a rinn an ni a ta 'n taobh a muigh, nach do rinn e an ni a ta 'n taobh a stigh mar an ceudna?

41 Ach thugaibh uaibh déirc do na nithibh a ta agaibh: agus feuch, a ta na h-uile nithe glan duibh.

42 Ach is an-aoibhinn duibh, Phairiseacha: oir a ta sibh a' toirt deachaimh á mionnt, agus á rù, agus as gach uile ghnè luibheanna, agus a' gabhail thairis air breitheanas agus air gràdh Dhé: bu chòir dhuibh iad so a dheanamh, agus gun iad sud fhàgail gun deanamh.

43 Is an-aoibhinn duibh, Phairiseacha: oir is ionmhuinn libh na ceud àiteacha-suidhe anns na sionagogaibh, agus fàilte *fhaotainn* air na margaibh.

44 Is an-aoibhinn duibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean: oir a ta sibh mar uaighean nach faicear, agus do nach toir na daoine a ta 'g imeachd thairis orra, an aire.

45 Agus fhreagair duine àraidh do'n luchd-lagha, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, le so a labhairt, tha thu toirt maslaidh dhuinne mar an ceudna.

46 Agus thubhairt esan, Is an-aoibhinn duibhse mar an ceudna, a luchd-lagha: oir a ta sibh a' cur uallacha troma do-ghiùlan air daoinibh, agus cha bhean sibh féin ris na h-uallaichibh le h-aon d'ur mèuraibh.

47 Is an-aoibhinn duibh: oir a ta sibh a' togail àitean-adhlaic nam fàidh, agus is iad bhur n-aithriche a mharbh iad.

48 Gu deimhin a ta sibh a' toirt fianuis gu bheil sibh ag aontachadh le gnìomharaibh bhur n-aithriche: oir mharbh iadsan gu deimhin iad, agus a ta sibhse a' togail an àitean-adhlaic.

49 Air an aobhar sin thubhairt gliocas Dé, Cuiridh mise fàidhean, agus abstoil d'an ionnsuidh, agus *cuid* diubh marbhaidh iad, agus *cuid eile* geur-leanaidh iad :

50 Chum gu'n agrar air a' ghinealach so fuil nam fàidh uile a dhòirteadh o thoiseach an domhain ;

51 O fhuil Abeil gu fuil Shachariais, a mhilleadh eadar an altair agus an teampull : gu deimhin a deirim ribh gu'n agrar i air a' ghinealach so.

52 Is an-aoibhinn duibh, a luchd-lagha : oir thug sibh air falbh iuchair an eòlais: cha deachaidh sibh féin a steach, agus an dream a bha dol a steach, bhac sibh iad.

53 Agus an uair a bha e labhairt nan nithe so riu, thòisich na sgrìobhaichean agus na Phairisich air a chur thuige gu dian, agus a tharruing gu labhairt air mòran do nithibh :

54 A' deanamh feall-aire air, agus ag iarraidh ni eigin a ghlacadh as a bheul, chum gu 'm biodh cùis-dhìtidh aca 'na aghaidh.

CAIB. XII.

1 *Tha Criosd a' toirt comhairlean d'a dheisciobluibh,* 13 *a' toirt rabhaidh do 'n t-sluagh a bhi air am faicill an aghaidh sainnt, le cosamhlachd an duine shaoibhir.* 22 *Cha 'n fheud sinn bhi ro-chùramach mu nithibh talmhaidh ;* 31 *ach is còir dhuinn rìoghachd Dhé iarraidh,* 33 *déirc a thoirt uainn, &c.*

ANNS an àm sin, an uair a bha sluagh gun àireamh air cruinneachadh, ionnus gu 'n robh iad a' saltairt air a chéile, thòisich e air a ràdh r'a dheisciobluibh féin, Roimh gach ni bithibh air bhur faicill o thaois ghoirt nam Phairiseach, eadhon cealgaireachd.

2 Oir cha 'n'eil ni air bith foluichte, nach foillsichear ; no uaigneach, air nach faighear fios.

3 Air an aobhar sin ge b'e ni a labhair sibh san dorchadas, cluinnear e san t-solus : agus an ni a labhair sibh sa' chluais an seòmraichibh uaigneach, gairmear e air mullach nan tighean.

4 Agus a deirim ribhse, mo chàirde, Na biodh eagal oirbh roimh 'n mhuinntir sin a mharbhas an corp, agus 'na dhéigh sin aig nach 'eil ni tuilleadh dh'fheudas iad a dheanamh.

5 Ach nochdaidh mi dhuibh cò e roimh an còir dhuibh eagal a bhi oirbh : Biodh eagal an Ti ud oirbh, aig am bheil cumhachd, an déigh neach a mharbhadh, a thilgeadh do ifrinn ; seadh, a deirim ribh, Biodh eagal an ti so oirbh.

6 Nach 'eil cùig gealbhoinn air an reiceadh air dhà fheoirling, agus cha 'n'eil aon diubh air dhearmad am fianuis Dé ?

7 Ach a ta eadhon fuilteine bhur cinn uile air an àireamh. Uime sin na biodh eagal oirbh : is fearr sibhse na mòran ghealbhonn.

8 Agus a deirimse ribh, Ge b'e neach a dh'aidicheas mise am fianuis dhaoine, aidichidh Mac an duine esan mar an ceudna an làthair aingle Dhé.

9 Ach ge b'e neach a dh'àicheadas mise am fianuis dhaoine, àicheadhar esan am fianuis aingle Dhé.

10 Agus ge b'e neach a labhras focal an aghaidh Mhic an duine, maithear dha e : ach do'n ti a labhras toibheum an aghaidh an Spioraid naoimh, cha toirear maitheanas.

11 Agus an uair a bheir iad
sibh chum nan sionagog, agus
nan uachdaran, agus nan daoine
cumhachdach, na biodh e 'na
ro-chùram oirbh cionnus no ciod a
fhreagras sibh, no ciod a their
sibh :
12 Oir teagaisgidh an Spiorad
naomh dhuibh anns an uair sin
féin na nithe is còir dhuibh a
ràdh.
13 Agus thubhairt neach àraidh
do'n t-sluagh ris, A mhaighstir,
abair ri m' bhràthair an oigh-
reachd a roinn rium.
14 Agus thubhairt e ris, A
dhuine, cò a chuir mise a'm'
bhreitheamh, no a'm' fhear-roinn
os bhur ceann ?
15 Agus thubhairt e riu, Thug-
aibh an aire, agus gleidhibh
sibh féin o shannt : oir cha 'n
ann am mòr phailteas nan nithe
ta e sealbhachadh tha beatha an
duine.
[1]16 Agus labhair e cosamh-
lachd riu, ag ràdh, Thug fearann
duine shaoibhir àraidh bàrr pailte
uaith.
17 Agus smuainich e ann féin,
ag ràdh, Ciod a ni mi, chionn
nach 'eil agam àit anns an cruinn-
ich mi mo thoraidh ?
18 Agus thubhairt e, Ni mi
so : leagaidh mi mo shaibhlean,
agus togaidh mi *saibhlean* a's mò ;
agus cruinnichidh mi annta sin
mo thoraidh uile, agus mo
mhaoin.
19 Agus their mi ri m' anam,
Anam, a ta agad mòran do nith-
ibh maithe air an tasgaidh fa
chomhair mòrain bliadhna ; gabh
fois, ith, òl, *is* bi subhach.
20 Ach thubhairt Dia ris,
Amadain, air an oidhche so féin
iarrar t'anam uait : an sin cò dha
a bhuineas na nithe sin a dh'ull-
uich thu ?
21 Is *ann* mar sin *a ta* 'n ti a
thaisgeas ionmhas dha féin, agus
nach *'eil* saoibhir a thaobh Dhé.
22 Agus thubhairt e r'a dheis-
ciobluibh, Uime sin a deirimse
ribh, na biodh ro-chùram oirbh
mu thimchioll bhur beatha, ciod
a dh'itheas sibh ; no mu thim-
chioll bhur cuirp, ciod a chuireas
sibh umaibh.
23 Is mò a' bheatha na 'm
biadh, agus an corp na 'n t-eud-
ach.
24 Thugaibh fa'near na fithich :
oir cha 'n'eil iadsan a' cur no
buain ; cha 'n'eil aca tigh-tasgaidh
no sabhal ; agus a ta Dia 'gam
beathachadh : Cia mòr is fearr
sibhse na 'n eunlaith ?
25 Agus cò agaibhse le ro-chùr-
am is urrainn aon làmh-choille a
chur r'a àirde féin ?
26 Mur 'eil sibh uime sin com-
asach air an ni a's lugha a dhean-
amh, c'ar son a ta sibh ro-chùr-
amach mu nithibh eile ?
27 Thugaibh fa'near na liligh-
ean, cionnus a ta iad a' fàs : cha
'n'eil iad a' saoithreachadh, no a'
snìomh : gidheadh a deirim ribh,
nach robh Solamh féin 'na ghlòir
uile, air a sgeadachadh mar aon
diubh so.
28 Agus ma ta Dia mar sin a'
sgeadachadh an fheoir, a ta an
diugh sa' mhachair, agus am màir-
each air a thilgeadh san àmhuinn ;
nach mòr is mò *a sgeadaicheas e*
sibhse, O dhaoine air bheag creid-
imh ?
29 Uime sin na iarraibhse ciod
a dh'itheas sibh, no ciod a dh'òlas
sibh, agus na bithibh amharus-
ach.
30 Oir na nithe so uile ta

[1] *bhan-làmh.*

Cinnich an t-saoghail ag iarraidh:
ach a ta fhios aig bhur n-Athairse
gu bheil feum agaibh air na nith-
ibh sin.
31 Ach iarraibhse rìoghachd
Dhé, agus cuirear na nithe so uile
ribh.
32 Na biodh eagal ort, a threud
bhig; oir is e deadh thoil bhur
n-Athar an rìoghachd a thoirt
duibh.
33 Reicibh na bheil agaibh,
agus thugaibh déirc uaibh: dean-
aibh dhuibh féin sporain nach fàs
sean, ionmhas nach teirig anns na
nèamhaibh, far nach tig gaduiche
am fagus, agus nach truaill an
reudan[1].
34 Oir ge b'e àit am bheil bhur
n-ionmhas, an sin bithidh bhur
cridhe mar an ceudna.
35 Biodh bhur leasraidh crios-
raichte m'an cuairt, agus *bhur*
lòchrain air an lasadh;
36 Agus sibh féin cosmhuil ri
daoinibh a ta feitheamh an Tigh-
earna, 'nuair a philleas e o'n phòs-
adh, chum air dha teachd agus
bualadh, gu'n grad-fhosgail iad
dha.
37 Is beannaichte na seirbhis-
ich sin, a gheibh an Tighearna,
'nuair a thig e, ri faire: gu
deimhin a deirim ribh gu 'n crios-
raich se e féin m'an cuairt, agus
gu'n cuir e 'nan suidhe iad chum
bìdh, agus gu'n tig e mach, agus
gu'n dean e frithealadh dhoibh.
38 Agus ma thig e san dara
faire, no ma thig e san treas faire,
agus gu'm faigh e *iad* mar sin, is
beannaichte na seirbhisich sin.
39 Agus biodh cinnt agaibh air
so, nam biodh fhios aig fear an
tighe cia an uair anns an tig-
eadh an gaduiche, gu 'n dean-
adh e faire, agus nach fuilgeadh
e a thigh a bhi air a tholladh
troimh.
40 Bithibhse uime sin deas
mar an ceudna: oir thig Mac an
duine 'nuair nach saoil sibh.
41 Agus thubhairt Peadar ris,
A Thighearn, an ann ruinne ta
thu labhairt a' chosamhlachd so,
no ris gach uile?
42 Agus thubhairt an Tigh-
earn, Cò e uime sin an stiùbhard
fìrinneach agus glic sin, a chuir-
eas a Thighearn os ceann a theagh-
laich, a thoirt *doibh an* cuibhrinn
bìth 'na àm féin?
43 *Is* beannaichte an seirbhis-
each sin, a gheibh a Thighearn
an uair a thig e, a' deanamh mar
sin.
44 Gu fìrinneach a deirim ribh,
gu 'n cuir se e os ceann na bheil
aige.
45 Ach ma their an seirbhis-
each sin 'na chridhe, Tha mo
Thighearn a' cur dàil 'na theachd;
agus ma thòisicheas e air na h-òg-
laich agus na ban-oglaich a bhual-
adh, agus itheadh, agus òl, agus a
bhi air mhisg:
46 Thig Tighearn an t-seirbhis-
ich sin ann an là nach 'eil sùil
aige ris, agus ann an uair nach
fios da, agus gearraidh e 'na
bhloighdibh e[2], agus bheir e a
chuibhrionn da maille ris na mi-
chreidich.
47 Agus an seirbhiseach sin
d'am b'aithne toil a mhaighstir,
agus nach d'ulluich *e féin*, agus
nach d'rinn a réir a thoile, buailear
e le mòran bhuillean.
48 Ach an ti do nach b'aithne,
agus a rinn nithe a b'airidh air
buillibh, buailear esan le beagan
do bhuillibh. Oir gach neach d'an
d'thugadh mòran, iarrar mòran
uaith: agus ge b'e ri 'n d'earb-

[1] *leomann.*—[2] *sgaraidh e uaith e.*

adh mòran, iarrar an tuilleadh air.

49 Thàinig mise a chur teine air an talamh, agus ciod is àill leam, ma ta e cheana air fhadadh.

50 Ach a ta baisteadh agam ri bhi air mo bhaisteadh leis, agus cionnus a ta mi air mo theannadh gus an coimhlionar e!

51 Am bheil sibh a' saoilsinn gu'n d' thàinig mise a thoirt sìth air an talamh? ni h-eadh, a deirim ribh, ach aimhreit.

52 Oir bithidh á so suas cùigear an aon tigh air an roinn, triuir an aghaidh dithis, agus dithis an aghaidh triuir.

53 Bithidh an t-athair air a roinn an aghaidh a' mhic, agus am mac an aghaidh an athar; a' mhàthair an aghaidh na h-inghin, agus an nighean an aghaidh na màthar: a' mhàthair-chéile an aghaidh mnà a mic, agus bean a' mhic an aghaidh a màthar-chéile.

54 Agus thubhairt e mar an ceudna ris an t-sluagh, 'Nuair a chi sibh neul ag éirigh san àirde 'n iar, air ball their sibh, A ta fras a' teachd; agus a ta e mar sin.

55 Agus an uair *a chi sibh* a' ghaoth á deas a' séideadh, their sibh, Bithidh teas ann; agus a ta e tachairt.

56 A chealgairean, is aithne dhuibh breth a thoirt air aghaidh nan speur, agus na talmhainn: ach cionnus nach 'eil sibh a' toirt breth air an aimsir so?

57 Agus c'ar son nach 'eil sibh eadhon uaibh féin a' breithneachadh an ni sin a ta ceart?

58 'Nuair a théid thu maille ri d' eascaraid chum an uachdarain, dean dìchioll san t-slighe air bhi air do shaoradh uaith;[1] air eagal gu'n tarruing e chum a' bhreitheimh thu, agus gu'n tabhair am breitheamh thairis do'n mhaor thu, agus gu'n tilg am maor am prìosan thu.

59 A deirim riut, nach téid thu mach as sin, gus an ìoc thu eadhon a' pheghinn dheireannach.

CAIB. XIII.

1 *Tha Criosd a' searmonachadh aithreachais o'n sgrios a thàinig air na Galiléaich, agus muinntir eile.* 6 *Cosamlachd na craoibh-fhìge gun toradh.* 11 *Tha Criosd a' slànuchadh na mnà a bha air a cromadh le h-eucail phiantaich re ochd bliadhna deug, &c.*

AGUS bha làthair san àm sin daoine àraidh ag innseadh dha mu thimchioll nan Galiléaich, muinntir a mheasg Pilat am fuil maille r'an ìobairtibh.

2 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Am bheil sibh a' saoilsinn gu'n robh na Galiléaich sin 'nam peacachaibh ni's mò na na Galiléach uile, air son gu'n d' fhulaing iad a leithid so?

3 Ni h-eadh, a deirim ribh: ach mur dean sibh aithreachas, sgrìosar sibh uile mar an ceudna.

4 No na h-ochd fir dheug sin, air an do thuit an tùr ann an Siloam, agus a mharbh iad, an saoil sibh gu'n robh iadsan 'nam peacachaibh[2] os ceann nan uile dhaoine a bha 'nan còmhnuidh an Ierusalem?

5 Ni h-eadh, a deirim ribh: ach mur dean sibh aithreachas, sgrìosar sibh uile mar an ceudna.

6 Labhair e mar an ceudna an cosamhlachd so: Bha aig duine àraidh crann-fìge suidhichte 'na ghàradh fìona:[3] agus thàinig e ag iarraidh toraidh air, agus cha d'fhuair e.

[1] *air a bhi rèidh ris.*—[2] *féichneinibh.* [3] *fhìon-lios.*

7 An sin thubhairt e ris a' ghàradair, Feuch, a ta mi rè thri bliadhna a' teachd a' dh'iarraidh toraidh air a' chrann-fhìge so, agus cha 'n'eil mi faotainn a bheag; gearr sìos e, c'ar son a ta e fàsachadh an talmhainn?

8 Agus fhreagair esan agus thubhairt e ris, A Thighearna, leig leis air a' bhliadhna so mar an ceudna, gus an cladhaich mi m'a thimchioll, agus gu'n cuir mi aolach[1] *m'a bhun:*

9 Agus ma ghiùlaineas e toradh, *is maith sin:* ach mur giùlain, 'na dhéigh sin gearraidh tu sìos e.

10 Agus bha e a' teagasg an aon do na sionagogaibh air an t-sàbaid.

11 Agus feuch, bha bean àraidh *a làthair* aig an robh spiorad anmhuinneachd rè ochd bliadhna deug, agus bha i air a cromadh ri chéile, agus gun chomas aice air chor sam bith i féin a dhìreachadh.

12 Agus an uair a chunnaic Iosa i, ghairm e d'a ionnsuidh i, agus thubhairt e rithe, A bhean, tha thu air d' fhuasgladh o d' anmhuinneachd.

13 Agus chuir e a làmhan oirre: agus air ball rinneadh dìreach i, agus thug i glòir do Dhia.

14 Agus fhreagair uachdaran na sionagoig, agus e làn do fheirg air son gu'n d'rinn Iosa leigheas air là na sàbaid, agus thubhairt e ris an t-sluagh, Tha sè làithean anns an còir obair a dheanamh: orra so air an aobhar sin thigibh, agus bithibh air bhur leigheas, agus na b'ann air là na sàbaid.

15 An sin fhreagair an Tighearn e, agus thubhairt e, A cheal gair, nach fuasgail gach aon agaibh a dhamh no 'asal o'n phrasaich, agus nach toir e gu uisge e air là na sabaid?

16 Agus nach bu chòir a' bhean so, a ta 'na h-inghin do Abraham, a cheangail Satan a nis rè ochd bliadhna deug, a bhi air a fuasgladh o'n chuibhreach so air là na sàbaid?

17 Agus an uair thubhairt e na nithe sin, chuireadh a naimhdean uile gu nàire: ach rinn an sluagh uile gairdeachas, air son nan uile nithe glòrmhor a rinneadh leis.

18 An sin thubhairt e, Cia ris a ta rìoghachd Dhé cosmhuil? agus cia ris a shamhlaicheas mi i?

19 Tha i cosmhuil ri gràinne do shìol mustaird, a ghabh duine, agus a chuir e 'na ghàradh, agus dh'fhàs e, agus rinneadh craobh mhòr dheth: agus rinn eunlaith an athair nid 'na geugaibh.

20 Agus thubhairt e a rìs, Cò ris a shamlaicheas mi rìoghachd Dhé?

21 Tha i cosmhuil ri taois ghoirt,[2] a ghabh bean agus a dh'fholaich i an tri tomhasaibh mine, gus an do ghoirticheadh an t-iomlan.

22 Agus chaidh e troimh gach caithir agus baile beag, a' teagasg, agus a' gabhail na slighe gu Ierasalem.

23 An sin thubhairt neach àraidh ris, A Thighearn, an tearc iad a shaorar? Agus thubhairt esan riu,

24 Deanaibh spairn chruaidh gu dol a stigh air a' gheata chumhann: oir a deirim ribh, gu'n iarr

[1] *inneir.*—[2] *laibhin.*

mòran dol a stigh, agus nach urr-
ainn iad.
25 O'n uair dh'éireas fear an
tighe, agus a dhùineas e 'n dorus,
agus a thòisicheas sibhse air seas-
amh a muigh, agus an dorus a
bhualadh, ag ràdh, a Thighearn,
a Thighearn, fosgail duinn; agus
air dhasan freagairt their e ribh,
Cha'n aithne dhomh sibh, cò as a
ta sibh :
26 An sin tòisichidh sibh air a
ràdh, Dh'ith sinn agus dh'òl sinn
a'd' làthair, agus theagaisg thu
'nar sràidibh.
27 Ach their esan, A deirim
ribh, cha 'n aithne dhomh sibh,
cò as a ta sibh; imichibh uam
uile, a luchd-deanamh na h-eucor-
ach.
28 An sin bithidh gul agus
gìosgan fhiacal, an uair a chi sibh
Abraham, agus Isaac, agus Iacob,
agus na fàidhean uile ann an rìogh-
achd Dhé, agus sibh féin air bhur
tilgeadh a mach.
29 Agus thig iad o'n àird an
ear, agus o'n àirde 'n iar, agus o
'n àirde tuath agus deas, agus
suidhidh iad ann an rìoghachd
Dhé.
30 Agus feuch, a ta daoine air
dheireadh a bhitheas air thois-
each, agus air thoiseach a bhith-
eas air dheireadh :
31 Air an là sin féin thàinig
Phairisich àraidh d'a ionnsuidh,
ag ràdh ris, Gabh[1] a mach, agus
imich as so: oir tha toil aig He-
rod do mharbhadh.
32 Agus thubhairt e riu, Imich-
ibh agus innsibh do'n t-sionnach
sin, Feuch, a ta mi tilgeadh mach
dheamhan, agus a ta mi deanamh
leigheas an diugh, agus am màir-
each, agus an treas là bithidh mi
air mo dheanamh foirfe.
33 Gidheadh, is éigin domh
imeachd an diugh agus am màir-
each, agus an là 'na dhéigh sin:
oir cha'n fheud e bhi gu'n cuirear
fàidh gu bàs a mach á Ierusalem.
34 A Ierusalem, a Ierusalem,
a mharbhas na fàidhean, agus a
chlachas an dream a chuirear a
d'ionnsuidh: cia minic a b'àill
leam do chlann a chruinneachadh,
mar *a chruinnicheas* cearc a h-àlach
fuidh a sgiathaibh, agus cha b'àill
libh ?
35 Feuch, dh'fhàgadh bhur tigh
fàs agaibh: agus gu deimhin a
deirim ribh, nach faic sibh mise,
gus an tig an t-àm, anns an abair
sibh, Is beannaichte an ti a thig
an ainm an Tighearna.

CAIB. XIV.

2 *Tha Criosd a' slànuchadh neach air an robh a' mheud-bhronn,* 7 *a' teagasg irioslachd.* 16 *Le cosamhlachd na suipeir mòire, tha e a' nochdadh cionnus a bhios daoine saoghalta, a ni tàir air focal Dé, air an druideadh a mach á rìoghachd nèimhe, &c.*

AGUS tharladh, an tràth
chaidh e gu tigh uachdarain
àraidh do na Phairisich a dh'ith-
eadh bìdh air là na sàbaid, gu'n
robh iad a' deanamh geur fhaire
air.
2 Agus feuch, bha duine àraidh
'na làthair air an robh a' mheud-
bhronn[2].
3 Agus fhreagair Iosa, agus
labhair e ris an luchd-lagha, agus
ris na Phairisich, ag ràdh, Am
bheil e ceadaichte leigheas a dhean-
amh air là na sàbaid ?
4 Ach dh'fhan iadsan 'nan tosd.
Agus air dha breith *air*, leighis se
e, agus leig e uaith *e:*
5 Agus fhreagair e iadsan, ag
ràdh, Cò agaibhse, ma thuiteas-

[1] *Theirig, Rach.*—[2] *dropsy,* Sasg.

'asal no a dhamh ann an slochd,
nach tarruing a mach gu grad e
air là na sàbaid ?
6 Agus cha b'urrainn iad a
fhreagairt a rìs anns na nithibh
sin.
7 Agus labhair e cosamhlachd
riusan a fhuair cuireadh, 'nuair a
thug e fa'near mar a thagh iad
na ceud àiteacha-suidhe, ag ràdh
riu,
8 'Nuair a gheibh thu cuireadh
o neach air bith chum bainnse,
na suidh anns a' cheud àit: air
eagal gu'n d'fhuair duine a's
urramaiche na thusa cuireadh
uaith ;
9 Agus gu'n tig an ti a thug
cuireadh dhuitse agus dhasan, a-
gus gu'n abair e riut, Thoir àit
do'n duine so; agus gu'n tòisich
thusa an sin le nàire air suidhe
anns an àit a's ìsle.
10 Ach an uair a gheibh thu
cuireadh, imich agus suidh anns
an àit a's ìsle; chum, 'nuair a
thig esan a thug cuireadh dhuit,
gu'n abair e riut, A charaid, suidh
suas ni's àirde: an sin gheibh thu
urram an làthair na muinntir a
ta 'nan suidhe air bord maille
riut.
11 Oir ge b'e neach a dh'àrd-
aicheas e féin, ìslichear e; agus
ge b'e neach a dh'ìslicheas e féin,
àrdaichear e.
12 An sin thubhairt e ris an ti
mar an ceudna a thug cuireadh
dha, 'Nuair a ni thu dìnneir no
suipeir, na gairm do chàirde, no
do bhràithre, no do luchd-dàimh,
no do choimhearsnaich shaoibhir;
air eagal gu'n toir iadsan mar an
ceudna cuireadh dhuitse a rìs,
agus gu'm faigh thu a' chomain
cheudna.
13 Ach an uair a ni thu cuirm[2],
gairm na bochdan, na daoine
ciurramach, na bacaich, na doill:
14 Agus bithidh tu beannaich-
te, chionn nach urrainn iad a'
chomain cheudna thoirt duit: oir
gheibh thu comain ann an aiseir-
igh nam fìrean.
15 Agus an uair a chual aon
do na shuidh maille ris air bord
na nithe sin, thubhairt e ris, Is
beannaichte an ti sin, a dh'itheas
aran ann an rìoghachd Dhé.
16 Ach thubhairt esan ris, Rinn
duine àraidh suipeir mhòr, agus
thug e cuireadh do mhòran:
17 Agus chuir e 'sheirbhiseach
uaith an àm na suipeir a ràdh
ris a' mhuinntir a fhuair cuireadh,
Thigibh, oir a ta na h-uile nithe a
nis ullamh.
18 Agus thòisich iad uile a
dh'aon *ghuth* air an leith-sgeul a
ghabhail. Thubhairt an ceud
fhear ris, Cheannaich mi fearann,
agus is éigin domh dol a mach a-
gus fhaicinn: guidheam ort, gabh
mo leith-sgeul.
19 Agus thubhairt fear eile,
Cheannaich mi cùig cuing dhamh,
agus a ta mi dol g'an dearbhadh:
guidheam ort, gabh mo leith-
sgeul.
20 Agus thubhairt fear eile,
Phòs mi bean, agus air an aobhar
sin cha 'n'eil e 'n comas domh
teachd.
21 Agus thàinig an seirbhis-
each sin, agus dh'innis e na nithe
sin d'a thighearn. An sin air
gabhail feirge do fhear an tighe,
thubhairt e r'a sheirbhiseach, Gabh
a mach gu grad gu sràidibh, a-
gus gu caol-shràidibh a' bhaile, a-
gus thoir a stigh an so na bochd-
an, agus na daoine ciurram-
ach, agus na bacaich, agus na
doill.
22 Agus thubhairt an seirbhis-
each, A Thighearn, rinneadh mar

[2] *féisd.*

mar a dh'òrduich thu, gidheadh
tha àite *falamh* ann fathast.
23 Agus thubhairt an Tigh-
earna ris an t-seirbhiseach, Gabh
a mach gus na rathaidibh mòra
agus na gàrachaibh, agus coimh-
éignich iad gu teachd a steach,
chum's gu 'm bi mo thigh air a
lìonadh.
24 Oir a deirim ribh, nach blais
aon do na daoinibh ud a fhuair
cuireadh, do m' shuipeir-sa.
25 Agus bha sluagh mòr ag
imeachd maille ris: agus air dha
tionndadh, thubhairt e riu,
26 Ma thig neach air bith do
m' ionnsuidhse, agus nach fuath-
aich e 'athair, agus a mhàthair,
agus a bhean-phòsda, agus a
chlann, agus a bhràithrean, agus
a pheathraichean, seadh, agus a
bheatha mar an ceudna, cha 'n'eil
e 'n comas da bhi 'na dheisciobul
domhsa.
27 Agus ge b'e neach nach
giùlain a chrann-ceusaidh, agus
nach lean mise, cha 'n'eil e'n
comas da bhi 'na dheisciobul
domhsa.
28 Oir cò am fear agaibhse leis
am miann tùr a thogail, nach
suidh sìos air tùs, agus nach meas
an costus, a dh'fheuchainn am
bheil aige na chuireas crìoch air?
29 Air eagal an déigh dha a
bhunadh a leagadh, agus gun bhi
comasach air crìoch a chur *air*,
gu 'n tòisich na h-uile a chi *e* ri
fanoid air,
30 Ag ràdh, Thòisich an duine
so air *tigh* a thogail, agus cha
b'urrainn e a chrìochnachadh.
31 No cò an righ, ag dha dol a
mach gu cogadh an aghaidh righ
eile, nach suidh sìos air tùs,
agus nach gabh comhairle, a
dh'fheuchainn an urrainn e le
deich mìle, coinneamh a thoirt
dasan, a ta teachd le fichead mìle
'na aghaidh?
32 No air bhi dhasan fathast
fad uaith, cuiridh e teachdaireachd
a dh'iarraidh cumhachan sìth.
33 Mar sin mar an ceudna,
gach neach agaibhse, nach tréig
na h-uile nithe a ta aige, cha
'n'eil e'n comas da bhi 'na dheis-
ciobul domhsa.
34 *Tha* 'n salann maith: ach
ma chailleas an salann a bhlas,
ciod e leis an deanar deadh-
bhlasda e?
35 Cha'n'eil e iomchuidh chum
an talmhainn, no chum an dùnain;[1]
ach tilgidh daoine mach e. An ti
aig am bheil cluasa chum éisd-
eachd, éisdeadh e.

CAIB. XV.

1 *Cosamhlachd na caorach caillte;*
8 *a' mhìr airgid,* 11 *a' mhic
struidheil.*

AN sin thàinig na cìs-mhaoir
uile agus na peacaich am
fagus da, chum éisdeachd ris.
2 Agus rinn na Phairisich agus
na sgrìobhaichean gearan, ag ràdh,
Tha 'm fear so gabhail pheacach
d'a ionnsuidh, agus ag itheadh
maille riu.
3 Agus labhair esan an cosamh-
lachd so riu, ag ràdh,
4 Cò an duine dhibhse aig am
bheil ceud caora, ma chailleas e
aon diubh, nach fàg an naoi deug
agus an ceithir fichead anns an
fhàsach, agus nach téid an déigh
na caorach a chailleadh, gus am
faigh e i?
5 Agus air dha a faotainn, cuir
idh e air a ghuaillibh i le gaird-
eachas.
6 Agus an uair a thig e dhach-
aidh, gairmidh e a chairdean agus
a choimhearsnaich an ceann a

[1] *òtraich.*

chéile, ag ràdh riu, Deanaibh
gairdeachas maille riumsa, chionn
gu'n d'fhuair mi mo chaora a bha
caillte.
7 Mar sin, a deirim ribh, gu'm
bi aoibhneas air nèamh air son
aon pheacaich a ni aithreachas,
ni's mò na air son naoi deug
agus ceithir fichead fìrean, aig
nach 'eil feum air aithreachas.
8 No cò a' bhean aig am bheil
deich buinn airgid, ma chailleas
i aon bhonn diubh, nach las coinn-
eal, agus nach sguab an tigh, agus
nach iarr gu dìchiollach gus am
faigh i *e*?
9 Agus air dhi fhaotainn,
gairmidh i *a* ban-chairdean, agus
a ban-choimhearsnaich an ceann
a chéile, ag ràdh, Deanaibh gair-
deachas leamsa, oir fhuair mi 'm
bonn a chaill mi.
10 Mar an ceudna a deirim
ribh, A ta gairdeachas an làthair
aingle Dhé, air son aon pheacaich
a ni aithreachas.
11 Agus thubhairt e, Bha aig
duine àraidh dithis mhac:
12 Agus thubhairt am *mac* a
b'òige dhiubh r' *a* athair, Athair,
thoir dhomhsa a' chuid-roinn a
thig *orm* do *d'* mhaoin. Agus roinn
e eatorra a bheathachadh.
13 Agus an déigh beagain do
làithibh, chruinnich am mac a
b'òige a chuid uile, agus ghabh
e a thurus do dhùthaich fad air
astar, agus an sin chaith e a
mhaoin le beatha struidheas-
aich.[1]
14 Agus an uair a chaith e *a*
chuid uile, dh'éirich gorta ro mhòr
san tìr sin; agus thòisich e ri bhi
ann an uireasbhuidh.
15 Agus chaidh e agus cheang-
ail se e féin ri aon do shaor-
dhaoinibh na dùcha sin: agus
chuir e d'a fhearann e, a bhiadh-
adh mhuc.
16 Agus bu mhiann leis a bhrù
a lìonadh do na plaosgaibh a bha
na mucan ag itheadh: agus cha
d'thug neach air bith dha.
17 Agus an uair a thàinig e
chuige[2] féin, thubhairt e, Cia lìon
do luchd-tuarasdail m' atharsa aig
am bheil aran gu leòir agus r'a
sheachnadh, 'nuair a ta mise a'
bàsachadh le gorta?
18 Eiridh mi, agus théid mi
dh'ionnsuidh m'athar, agus their
mi ris, Athair, pheacaich mi an
aghaidh fhlaitheanais, agus a'd'
làthair-sa.
19 Agus cha 'n fhiu mi tuill-
eadh gu'n goirte do mhac-sa
dhiom: dean mi mar aon do d'
luchd-tuarasdail.
20 Agus dh' éirich e, agus
chaidh e dh'ionnsuidh 'athar. Ach
air dha bhi fathast fad uaith,
chunnaic 'athair e, agus ghabh e
truas mòr *dheth*,[3] agus ruith e,
agus thuit a air a mhuineal, agus
phòg se e.
21 Agus thubhairt am mac ris,
Athair, pheacaich mi an aghaidh
fhlaitheanais, agus a'd' làthair-sa,
agus cha'n fhiu mi tuilleadh gu'n
goirte do mhac dhiom.
22 Ach thubhairt an t-athair
r'a sheirbhisich, Thugaibh a mach
a' chulaidh a's fearr, agus cuiribh
uime i, agus cuiribh fàinne air a
làimh, agus brògan air *a* chos-
aibh.
23 Agus thugaibh an so an
laogh biadhta, agus marbhaibh e;
agus itheamaid agus biomaid
subhach:
24 Oir bha mo mhac so marbh,
agus tha e beò a rìs; bha e caillte,
agus fhuaradh e. Agus thòisich
iad air bhi subhach.

[1] *ana-caithtich.*—[2] *thuige, d'a ionnsuidh.*—[3] *ris.*

25 A nis bha a mhac bu shine mach san fhearann: agus an uair a thàinig e, agus a thàr[1] e 'm fagus do'n tigh, chual e 'n ceòl agus an dannsa.
26 Agus ghairm e chuige aon do na h-òglachaibh, agus dh'fheòraich e ciod bu chiall do na nithibh sin.
27 Agus thubhairt esan ris, Thàinig do bhràthair; agus mharbh t'athair an laogh biadhta, chionn gu'n d'fhuair e a rìs e slàn fallain.
28 Agus ghabh esan fearg, agus cha b'àill leis dol a stigh: air an aobhar sin thàinig 'athair a mach, agus chuir e impidh air.
29 Ach fhreagair esan agus thubhairt e r'a athair, Feuch, a taims' a' deanamh seirbhis duit an uiread so do bhliadhnaibh, agus uair air bith cha do bhris mi t'àithne, gidheadh cha d'thug thu meann riamh dhomh, chum gu'm bithinn subhach maille ri m' chàirdibh.
30 Ach an uair a thàinig do mhac so, a dh'ith suas do bheathachadh maille ri strìopaichibh, mharbh thu'n laogh biadhta dha.
31 Agus thubhairt e ris, A mhic, tha thusa a ghnàth maille rium, agus na h-uile nithe *a's* leamsa is leatsa *iad.*
32 Bu chòir dhuinn a bhi subhach, agus aoibhneach: oir bha do bhràthair so marbh, agus tha e beò a rìs; agus bha e caillte, agus fhuaradh e.

CAIB. XVI.

1 *Cosamhlachd an stiùbhaird eucoraich.* 14 *Tha Criosd a' cronachadh ceilg nam Phairiseach sanntach.* 19 *Cosamhlachd a' gheòcair shaoibhir, agus an duine bhochd Lasaruis.*

AGUS thubhairt e mar an ceudna r'a dheisciobluibh, Bha duine saoibhir àraidh ann aig an robh stiùbhard: agus chasaideadh ris e, mar neach a bha deanamh ana-caithidh air a mhaoin.
2 Agus ghairm se e, agus thubhairt e ris, Ciod so a ta mi cluinntinn a d' thimchioll, thoir cunntas air do stiùbhardachd: oir cha'n fheud thu bhi ni 's faide a'd' stiùbhard.
3 An sin thubhairt an stiùbhard ann féin, Ciod a ni mi? oir a ta mo mhaighstir a' toirt na stiùbhardachd uam: cha'n urradh mi ruamhar a dheanamh, is nàr leam déirc iarraidh.
4 A ta fhios agam ciod a ni mi, chum 'nuair a chuirear as an stiùbhardachd mi, gu'n gabh iad a steach d'an tighibh mi.
5 Agus air dha gach aon diubhsan, air an robh fiachan aig a Thighearn, a ghairm d'a ionnsuidh, thubhairt e ris a' cheud fhear, Cia meud a ta aig mo Thighearn ortsa?
6 Agus thubhairt esan; Ceud tomhas[2] ola. Agus thubhairt e ris, Gabh do sgrìobhadh, agus suidh sìos gu h-ealamh, agus sgrìobh leth-cheud.
7 An sin thubhairt e ri fear eile, Agus cia meud a ta *aig* ortsa? Agus thubhairt esan, Ceud tomhas[3] cruinneachd. Agus thubhairt e ris, Gabh do sgrìobhadh, agus sgrìobh ceithir fichead.
8 Agus mhol an Tighearn an stiùbhard eucorach, do bhrìgh gu'n d'rinn e gu glic; oir a ta clann an t-saoghail so 'nan ginealach féin ni's glice na clann an t-soluis.
9 Agus a deirimse ribh, Deanaibh dhuibh féin càirdean le Mamon na h-eucorach; chum

[1] *tharruing.*—[2] *bat.*—[3] *omer.*

'nuair a shiubhlas sibh[1], gu'n gabhar sibh do àitibh-còmhnuidh siorruidh.

10 An ti a ta fìrinneach anns an ni a's lugha, tha e fìrinneach mar an ceudna ann am mòran: agus an ti a ta eucorach anns an ni a's lugha, tha e eucorach ann am mòran mar an ceudna.

11 Air an aobhar sin mur robh sibh fìrinneach anns an t-saoibhreas eucorach, cò a dh'earbas ribh an *saoibhreas* fìor?

12 Agus mur robh sibh fìrinneach ann an cuid duine eile, cò a bheir dhuibh an ni a's libh féin?

13 Cha 'n'eil seirbhiseach sam bith comasach air seirbhis a dheanamh do dhà thighearn; oir an dara cuid fuathaichidh e aon diubh, agus bheir e gràdh do'n fhear eile; no gabhaidh e le aon diubh agus ni e tàir air an fhear eile. Cha 'n'eil sibh comasach air seirbhis a dheanamh do Dhia agus do Mhamon.

14 Agus chuala na Phairisich, a bha sanntach, na nithe sin uile: agus rinn iad fanoid air.

15 Agus thubhairt e riu, Is sibhse an dream a ta 'gur fìreanachadh féin am fianuis dhaoine; ach is aithne do Dhia bhur cridheacha: oir an ni sin a ta ro mheasail aig daoinibh, is gràineileachd e 'm fianuis Dé.

16 *Bha* 'n lagh agus na fàidhean ann gu teachd Eoin: o sin tha rìoghachd Dhé air a searmonachadh, agus a ta gach duine a' dol le dian strì a steach innte.

17 Agus is usadh do nèamh agus do'n talamh dol thairis, na do aon lide do'n lagh tuiteam.

18 Gach neach a chuireas uaith a bhean, agus a phòsas bean eile, tha e deanamh adhaltrannais: agus ge b'e neach a phòsas a' bhean a chuireadh air falbh o a fear, tha e deanamh adhaltrannais.

19 Bha duine saoibhir àraidh ann, a bha air a sgeadachadh le purpur[2] agus lìon-eudach grinn, *agus bha e* caitheadh a bheatha gach là gu sòghail le mòr-ghreadhnachas.

20 Agus bha duine bochd àraidh ann, d'am b'ainm Lasarus, a chuireadh 'na luidhe aig a dhorus, làn do chreuchdaibh,

21 Agus bu mhiann leis bhi air a shàsuchadh leis an sbruileach, a bha tuiteam o bhord an duine shaoibhir: seadh, agus thàinig na madraidh agus dh'imlich iad a chreuchda.

22 Agus tharladh gu'n d'fhuair an duine bochd bàs, agus gu'n do ghiùlaineadh leis na h-ainglibh e gu uchd Abrahaim: fhuair an duine saoibhir bàs mar an ceudna, agus dh'adhlaiceadh e.

23 Agus ann an ifrinn thog e suas a shùilean, air dha bhi ann am piantaibh, agus chunnaic e Abraham fad uaith, agus Lasarus 'na uchd.

24 Agus ghlaodh e, agus thubhairt e, Athair Abraham, dean tròcair orm, agus cuir Lasarus, chum's gu'n tum e bàrr a mheoir ann an uisge, agus gu'm fuaraich e mo theanga; oir a ta mi air mo ro-phianadh san lasair so.

25 Ach thubhairt Abraham, A mhic, cuimhnich gu'n d'fhuair thusa do nithe maithe ri àm dhuit bhi beò, agus Lasarus mar an ceudna droch nithe; ach a nis a ta esan a' faotainn sòlais, agus a ta thusa air do phianadh.

26 Agus a bhàrr air so uile, tha doimhne mhòr air a cur eadar sinne agus sibhse, air chor agus

[1] *'nuair is bàs duibh.*—[2] *gorm-dhearg, corcur.*

iadsan leis am b'àill dol as d'ur
n-ionnsuidhse, nach'eil e 'n comas
doibh, agus nach mò tha e 'n
comas do aon neach teachd as sin
d'ar n-ionnsuidhe-ne.
27 An sin thubhairt e, Uime
sin guidheam ort, athair, gu'n
cuireadh tu e gu tigh m'athar:
28 Oir a ta cùigear bhràith-
rean agam; chum's gu'n toir e
fianuis doibh, air eagal gu'n tig
iadsan mar an ceudna do'n ionad
ro phiantach so.
29 A deir Abraham ris, Tha
Maois agus na fàidhean aca, éisd-
ead iad riu-san.
30 Agus thubhairt esan, Ni
h-eadh, Athair Abraham: ach ma
théid neach d'an ionnsuidh o na
marbhaibh, ni iad aithreachas.
31 Agus thubhairt e ris, Mur
éisd iad ri Maois agus ris na
fàidhibh, cha mhò a chreisdeas
iad, ge d'éireadh neach o na marbh-
aibh.

CAIB. XVII.

1 *Tha Criosd a' teagasg gur còir dhuinn aobhar oilbheim a sheachnadh,* 3 *agus maitheanas a thoirt d'a chéile:* 6 *a' nochdadh mòr chumhachd beò-chreidimh;* 7 *gu'm bheil sinne fo cheangal do Dhia, agus nach 'eil esan mar sin dhuinne, &c.*

AN sin thubhairt e r'a dheis-
ciobluibh, Cha 'n fheudar
nach tig oilbheuman: ach is
an-aoibhinn *dasan* troimh an tig
iad.
2 B' fhearr dha gu'm biodh
clach-mhuilinn air a crochadh
m'a mhuineal, agus gu 'm biodh
e air a thilgeadh san fhairge, na
gu'n d'thugadh e oilbheum[1]
dh'aon neach do'n mhuinntir bhig
so.
3 Thugaibh an aire dhuibh
féin: ma pheacaicheas do bhràth-
air a't' aghaidh, cronaich e; agus
ma ghabhas e aithreachas, thoir
maitheanas da.
4 Agus ma pheacaicheas e a't'
aghaidh seachd uairean san là,
agus gu'm pill e riut seachd uair-
ean san là, ag ràdh, Tha aith-
reachas orm; thoir maitheanas da.
5 Agus thubhairt na h-abstoil
ris an Tighearn, Meudaich ar
creidimh.
6 Agus thubhairt an Tighearn,
Nam biodh agaibh creidimh mar
ghràinne do shìol mustaird, their-
eadh sibh ris a' chraoibh Shica-
min so, Bi air do spìonadh as do
fhreumhaibh, agus bi air do
shuidheachadh sa' chuan; agus
bhitheadh i ùmhal dhuibh.
7 Ach cia agaibhse aig am
bheil seirbhiseach a' treabhadh,
no ri buachailleachd, a deir ris,
an déigh dha teachd a steach
o'n fhearann, Thig air ball, agus
suidh sìos chum bìdh?
8 Agus nach dochadh e ràdh
ris, Ulluich ni a ghabhas mise gu
m' shuipeir, agus criosraich thu
féin, agus fritheil domh, gus an
ith agus an òl mi; agus 'na
dhéigh sin ithidh agus òlaidh
tusa?
9 An tabhair e buidheachas
do'n t-seirbhiseach sin do bhrìgh
gu'n d'rinn e na nithe a dh'ord-
uicheadh dha? ni'n saoileam *gu'n
tabhair.*
10 Mar sin sibhse, 'nuair a ni
sibh na h-uile nithe a dh' àith-
neadh dhuibh, abraibh, Is seirbhi-
sich neo-tharbhach sinn: oir rinn
sinn *a mhàin* an ni bu dligheach
dhuinn a dheanamh.
11 A nis, ag dol suas da gu Ie-
rusalem, chaidh e troimh mheadh
on Shamaria agus Ghalile.

[1] *aobhar tuislidh.*

12 Agus an uair a bha e dol a stigh do bhaile àraidh, thachair deichnear dhaoine air a bha 'nan lobhair, a sheas fad uaith :
13 Agus thog iad suas an guth, ag ràdh, Iosa, a mhaighstir, dean tròcair oirnn.
14 Agus an uair a chunnaic e *iad*, thubhairt e riu, Imichibh, nochdaibh sibh féin do na sagartaibh. Agus ag imeachd dhoibh, ghlanadh iad.
15 Agus an uair a chunnaic aon diubh gu'n do leighiseadh e, phill e air ais, a' toirt glòire do Dhia le guth àrd,
16 Agus thuit e air aghaidh aig a chosaibh-san, a' toirt buidheachais da: agus bu Shamaritanach e.
17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, Nach do ghlanadh deichnear? ach an naoinear, c'àit am bheil iad?
18 Cha d'fhuaradh a phill a thoirt glòire do Dhia, ach an coigreach so.
19 Agus thubhairt e ris, Eirich, imich; shlànuich do chreidimh thu.
20 Agus an uair a dh'fheòraich na Phairisich dheth, c'uin a thigeadh rìoghachd Dhé, fhreagair e iad agus thubhairt e, Cha tig rìoghachd Dhé air chor gu mothaichear dhi.
21 Cha mhò a their iad, Feuch an so, no, Feuch an sin : oir feuch, a ta rìoghachd Dhé an taobh a stigh dhibh[1].
22 Agus thubhairt e ris na deisciobluibh, Thig na làithean anns am miannach libh aon do làithibh Mhic an duine fhaicinn, agus cha'n fhaic sibh *e*.
23 Agus their iad ribh, Feuch an so, no, Feuch an sud: na rachaibh, agus na leanaibh *iad*.
24 Oir mar a ta 'n dealanach, a dhealraicheas o aon *ionad* fo nèamh, a soillseachadh gus an *ionad* eile fo nèamh, mar sin a bhitheas Mac an duine mar an ceudna 'na là féin.
25 Ach is éigin da air tùs mòran do nithibh fhulang, agus a bhi air a dhiultadh leis a' ghinealach so.
26 Agus mar a bha e ann an làithibh Noe, mar sin mar an ceudna bithidh e ann an làithibh Mhic an duine.
27 Bha iad ag itheadh agus ag òl, a' pòsadh agus air an tabhairt am pòsadh, gus an là an deachaidh Noe a steach do'n àirc: agus thàinig an dìle[2], agus sgrios i iad uile.
28 Amhuil fòs mar a thachair ann an làithibh Lot: bha iad ag itheadh agus ag òl, a' ceannach agus a' reiceadh, a' planndachadh agus a' togail aitreabh :
29 Ach air an là sin féin anns an deachaidh Lot a mach á Sodom, fhrasadh teine agus pronnasc o nèamh, agus sgrios e iad uile:
30 Is ann mar sin a bhitheas anns an là am foillsichear Mac an duine.
31 Anns an là sin, an ti a bhios air mullach an tighe, agus 'airneis anns an tigh, na tigeadh e nuas gu a toirt leis : agus an ti a ta sa' mhachair, na pilleadh esan air ais mar an ceudna.
32 Cuimhnichibh bean Lot.
33 Ge b'e neach a dh'iarras a bheatha féin a thearnadh, caillidh e i; agus ge b'e neach a chailleas a bheatha, gleidhidh esan i.
34 A deirim ribh, anns an oidhche sin bithidh dithis dhaoine san aon leabaidh; gabhar aon diubh, agus fàgar am fear eile.

[1] *cheana 'nur measg.*—[2] *tuil.*

35 Bithidh dithis bhan a' bleath[1] cuideachd; gabhar aon diubh agus fàgar a' bhean eile.

36 Bithidh dithis dhaoine anns a' mhachair; gabhar aon diubh agus fàgar am fear eile.

37 Agus fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, C'àit a Thighearn? agus thubhairt esan riu, Ge b'e ball *am bi* an corp, an sin cruinnichear na h-iolairean.

CAIB. XVIII.

3 *Mu thimchioll na bantraich liosda.* 9 *Mu'n Phairiseach agus mu'n chìs-mhaor.* 15 *Tha clann air an tabhairt gu Criosd.* 18 *B'àill le uachdaran àraidh Criosd a leantuinn, ach a ta e air a bhacadh le a shaoibhreas.*

AGUS labhair e cosamhlachd riu, a' nochdadh gur còir urnuigh a dheanamh a ghnàth, agus gun fhanachadh[2],

2 Ag ràdh, Bha breitheamh ann am baile *àraidh,* air nach robh eagal Dé, agus aig nach robh urram do dhuine.

3 Agus bha bantrach àraidh sa' bhaile sin, agus thàinig i d'a ionnsuidh, ag ràdh, Cum còir rium an aghaidh mo nàmhaid.

4 Agus cha b'àill leis rè tamuill: ach 'na dhéigh sin thubhairt e ann féin, Ged nach 'eil eagal Dé orm, no urram agam do dhuine;

5 Gidheadh air son gu bheil a' bhantrach so cur dragha orm, cumaidh mi còir rithe, air eagal le a sìr-theachd gu'n sgìthich i mi.

6 Agus thubhairt an Tighearn, Eisdibh ciod a deir am breitheamh eucorach.

7 Agus nach dean Dia dioghaltas air son a dhaoine taghta féin, a ta 'g éigheach ris a là agus a dh' oidhche, ge ta e fad-fhulangach mu'n timchioll?

8 A deirim ribh gu'n dean e dioghaltas air an son gu luath. Gidheadh, an uair a thig Mac an duine, am faigh e creidimh air an talamh?

9 Agus labhair e an cosamhlachd so ri dream àraidh, bha 'g earbsadh asda féin gu'n robh iad 'nam fireanaibh, agus a bha deanamh tàir air dream eile:

10 Chaidh dithis dhaoine suas do'n teampull a dheanamh urnuigh; fear diubh 'na Phairiseach, agus am fear eile 'na chìs-mhaor.

11 Sheas am Phairiseach leis féin, agus rinn e urnuigh mar so, A Dhé, tha mi toirt buidheachais duit nach 'eil mi mar *a ta* daoine eile, 'nan luchd-foireigin, eucorach, adhaltrannach, no eadhon mar an cìs-mhaor so.

12 Tha mi a' trasgadh dà uair san t-seachduin, tha mi toirt deachaimh as na h-uile nithibh a ta mi sealbhachadh.

13 Agus air seasamh do'n chìs-mhaor fad air ais, cha b'àill leis fiu a shùl a thogail suas gu nèamh, ach bhuail e 'uchd, ag ràdh, A Dhia, dean tròcair ormsa ta 'm pheacach.

14 A deirim ribh gu'n deachaidh am fear so sìos d'a thigh air fhìreanachadh *ni 's mò* na'm fear ud eile; oir ge b'e neach a dh'àrdaicheas e féin, ìslichear e; agus ge b'e a dh'ìslicheas e féin, àrdaichear e.

15 Agus thug iad d'a ionnsuidh mar an ceudna naoidheana, chum's gu'm beanadh e riu: agus an uair a chunnaic na deisciobuil *so,* chronaich siad iad.

16 Ach air do Iosa an gairm d'a ionnsuidh, thubhairt e, Fuilg-

[1] *meileadh.*—[2] *sgìtheachadh.*

ibh do na leanabaibh teachd a'm'
onnsuidh-sa, agus na bacaibh iad;
oir is ann d'an leithidibh so ta
rìoghachd Dhé:
17 Gu deimhin a deirim ribh,
ge b'e nach gabh rìoghachd Dhé
mar leanabh beag, nach téid e air
chor sam bith a steach innte.
18 Agus dh'fheòraich uachdaran
àraidh dheth, ag ràdh, A mhaigh-
stir mhaith, ciod a ni mi chum gu
sealbhaich mi a' bheatha mhair-
eannach?
19 Agus thubhairt Iosa ris, C'ar
son a ghoireas tu maith dhiomsa?
cha 'n'eil neach sam bith maith
ach a h-aon, *eadhon* Dia.
20 Is aithne dhuit na h-àith-
eanta, Na dean adhaltrannas, Na
dean mortadh, Na goid, Na toir
fianuis bhréige, Thoir onoir[1] do
t'athair agus do d' mhàthair.
21 Agus thubhairt esan,
Choimhid mi iad sin uile o m' òige.
22 Agus air cluinntinn so do
Iosa, thubhairt e ris, Tha aon ni
fathast a dh'uireasbhuidh ort: reic
na h-uile nithe ta agad, agus roinn
air na bochdaibh, agus bithidh agad
ionmhas air nèamh; agus thig, *a-
gus* lean mise.
23 Agus an uair a chual e so,
bha e ro dhoilich: oir bha mòr-
bheartas aige.
24 Agus an uair a chunnaic
Iosa gu 'n robh e làn tuirse, thu-
bhairt e, Cia deacair dhoibhsan[2]
aig am bheil saoibhreas dol a steach
do rìoghachd Dhé!
25 Oir is usadh do chàmhal dol
troimh chrò snàthaid, na do
dhuine saoibhir dol a steach do
rìoghachd Dhé.
26 Agus thubhairt iadsan a
chuala *so*, Cò ma seadh a dh'fheud-
as bhi air a thearnadh?
27 Ach thubhairt esan, Na
nithe a ta eu-comasach do dhaoin-
ibh, tha iad comasach do Dhia.
28 An sin thubhairt Peadar,
Feuch, thréig sinne na h-uile nithe,
agus lean sinn thusa.
29 Agus thubhairt esan riu, Gu
deimhin a deirim ribh, nach 'eil
aon neach a thréig tigh, no pàr-
antan, no bràithrean, no bean
phòsda, no clann air son rìogh-
achd Dhé,
30 Nach faigh mòran ni 's mò
anns an aimsir so ta làthair, agus
anns an t-saoghal a ta ri teachd a'
bheatha mhaireannach.
31 Agus ghabh e 'n dà fhear
dheug d'a ionnsuidh, agus thu-
bhairt e riu, Feuch, a ta sinn a
dol suas gu Ierusalem, agus bith-
idh na h-uile nithe a ta sgrìobhta
leis na fàidhibh mu Mhac an duine,
air an coimhlionadh.
32 Oir bheirear thairis e do na
Cinnich, agus théid fanoid a dhean-
amh air, agus masluichear e, agus
tilgear smugaid air;
33 Agus sgiùrsaidh agus marbh-
aidh iad e: agus air an treas là
éiridh e rìs.
34 Agus cha do thuig iadsan
aon ni dhiubh so: agus bha na
briathra so folaichte orra, agus
cha b'aithne dhoibh na nithe a
dubhradh.
35 Agus tharladh, 'nuair a
dhruid e ri Iericho, gu'n robh dall
àraidh 'na shuidhe ri taobh na
slighe, ag iarraidh déirce:
36 Agus air cluinntinn an t-
sluaigh a' dol seachad, dh'fheòr-
aich e ciod e so?
37 Agus dh'innis iad da, gu'm
b'e Iosa o Nasaret a bha gabhail
seachad.
38 Agus ghlaodh e, ag ràdh,
Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean tròc-
air orm.
39 Agus chronaich iadsan a
bha air thoiseach e, chum's gu'm

[1] *urram.*—[2] *cruaidh orra-san.*

biodh e 'na thosd: ach bu mhòid
gu mòr a ghlaodh esan, A Mhic
Dhaibhidh, dean tròcair orm.
40 Agus air seasamh do Iosa,
dh'àithn e a thoirt d'a ionnsuidh:
agus an uair a thàinig e 'm fagus
da, dh'fheòraich e dheth,
41 Ag ràdh, Ciod is àill leat
mise a dheanamh dhuit? agus
thubhairt esan, A Thighearn, mi
dh'fhaotainn mo radhairc.
42 Agus thubhairt Iosa ris,
Gabh do radharc: shlànuich do
chreidimh thu.
43 Agus air ball fhuair e a radh-
arc, agus lean se e, a' toirt glòire
do Dhia: agus thug an sluagh uile
cliu do Dhia, 'nuair a chunnaic
iad *so.*

CAIB. XIX.

1 *Mu thimchioll Shacheuis a' chìs-mhaoir.* 11 *Na deich puind airgid.* 28 *Tha Criosd a' marcachd do Ierusalem le greadhnachas,* 41 *a' caoidh air a son,* 45 *a' tilgeadh mach an luchd ceannachd agus reicidh as an teampull, &c.*

AGUS air do *Iosa* dol a steach,
chaidh e troimh Iericho.
2 Agus feuch, *bha* duine ann
d'am b'ainm Sacheus, agus b'àrd
chìs-mhaor esan, agus bha e
saoibhir:
3 Agus bha déidh aige air Iosa
fhaicinn, cò e, agus cha b'urrainn
e air son an t-sluaigh, chionn gu'n
robh e ìosal 'na phearsa.
4 Agus ruith e roimhe, agus
streap e suas ann an craoibh
Shicamoir, chum gu faiceadh se e;
oir bha e gus an t-slighe sin a
ghabhail.
5 Agus an uair a thàinig Iosa
chum an àite sin, air dha amharc
suas, chunnaic se e, agus thu-
bhairt e ris, A Shacheuis, thig a
nuas gu grad; oir is éigin domh-
sa stad an diugh aig do thigh.
6 Agus thàinig e nuas le cabh-
aig, agus ghabh e ris gu subh-
ach.
7 Agus an uair a chunnaic iad
so, rinn iad uile gearan, ag ràdh,
Gu'n deachaidh e steach air aoidh-
eachd gu duine a ta 'na pheac-
ach.
8 Agus sheas Sacheus agus thu-
bhairt e ris an Tighearn, Feuch,
a Thighearn, a ta mi toirt leth mo
mhaoin do na bochdaibh: agus
ma thug mi aon ni o neach air
bith le casaid bhréige, bheiream
dha a cheithir uiread.
9 Agus thubhairt Iosa ris,
Thàinig slàint' an diugh a dh'ionn-
suidh an tighe so, do bhrìgh gur
mac do Abraham esan mar an
ceudna.
10 Oir thàinig mac an duine
a dh'iarraidh, agus a thearnadh an
nì sin a bha caillte.
11 Agus ag cluinntinn nan nithe
sin dhoibh, chuir e ris, agus labh-
air e cosamhlachd, do bhrìgh gu'n
robh e 'm fagus do Ierusalem,
agus gu'n do shaoil iadsan gu'm
biodh rìoghachd Dhé air a grad
fhoillseacheadh.
12 Air an aobhar sin thubhairt
e, Chaidh duine uasal àraidh do
dhùthaich fad as, a dh'fhaotainn
rìoghachd dha féin, agus a phill-
tinn air ais.
13 Agus ghairm e a dheich
seirbhisich, agus thug e dhoibh
deich puind, agus thubhairt e riu,
Cuiribh gu buil iad, gus an tig
mise.
14 Ach bha fuath aig muinntir
a dhùcha dha, agus chuir iad
teachdaireachd 'na dhéigh, ag
ràdh, Cha'n àill leinn an duine so
bhi 'na righ oirnn.
15 A nis an uair a phill e air
ais, an déigh dha an rìoghachd
fhaotainn, an sin dh'orduich e na
seirbhisich ud bhi air an gairm

d'a ionnsuidh, d'an d'thug e 'n t-airgiod, chum's gu'm biodh fhios aige ciod a bhuannaich gach aon diubh leis a bhuileachadh.

16 An sin thàinig an ceud *fhear*, ag ràdh, A Thighearn, bhuidhinn do phund deich puind.

17 Agus thubhairt e ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich: do bhrìgh gu'n robh thusa fìrinneach ann an ro-bheagan, biodh agad-sa uachdaranachd air deich bailtibh.

18 Agus thàinig an dara *fear*, ag ràdh, A Thighearn, rinn do phund cùig puind.

19 Agus thubhairt e ris-san, Bi-sa mar an ceudna os ceann chùig bailte.

20 Agus thàinig *fear* eile, ag ràdh, a Thighearn, feuch, do phund, a bha agamsa taisgte ann an neapaicin:

21 Oir bha eagal orm romhad, do bhrìgh gur duine geur-theann thu: tha thu a' togail an ni nach do leag thu, agus a' buain an ni nach do chuir thu.

22 Agus thubhairt e ris, As do bheul féin bheiream breth ort, a dhroch sheirbhisich. Bha fhios agad gu 'm bu duine geur-theann mi, a' togail an ni nach do leag mi, agus a' buain an ni nach do chuir mi:

23 Air an aobhar sin c'ar son nach do chuir thu m' airgiod do'n bhanc[1], agus air teachd dhomhsa, thogainn e le riadh?

24 Agus thubhairt e riusan a bha 'nan seasamh a làthair, Thugaibh uaith am pund, agus thoiribh dhasan *e* aig am bheil na deich puind.

25 (Agus thubhairt iad ris, A Thighearn, tha deich puind aige:)

26 Oir a deirim ribh, Gu'n toirear do gach neach aig am bheil: ach uaithsan, aig nach 'eil, bheirear eadhon an ni sin a ta aige.

27 Ach thugaibh an so na naimhdean ud agamsa, leis nach b'àill mise bhi 'm righ os an ceann, agus marbhaibh a'm' fhianuis *iad.*

28 Agus air dha so a ràdh, dh'imich e rompa, a' dol suas gu Ierusalem.

29 A nis an uair a dhruid e ri Betphage agus Betani, làimh ris an t-sliabh d'an goirear *sliabh* nan crann-ola, chuir e dithis d'a dheisciobluibh uaith,

30 Ag ràdh, Imichibh do'n bhaile ta fa'ur comhair; anns am faigh sibh, air dol dhuibh a steach, searrach ceangailte, air nach do shuidh aon duine riamh: fuasglaibh, agus thugaibh an so e.

31 Agus ma dh'fheòraicheas neach air bith dhibh, C'ar son a ta sibh 'g *a* fhuasgladh? mar so a their sibh ris, A ta feum aig an Tighearn air.

32 Agus air imeachd dhoibhsan a chuireadh air falbh, fhuair iad mar thubhairt e riu.

33 Agus an uair a bha iad a' fuasgladh an t-searraich, thubhairt a shealbhadairean riu, C'ar son a ta sibh a' fuasgladh an t-searraich?

34 Agus thubhairt iadsan, Tha feum aig an Tighearn air.

35 Agus thug iad gu Iosa e: agus thilg iad am falluingean air an t-searrach, agus chuir iad Iosa air.

36 Agus ag imeachd dhasan, sgaoil iad am falluingean fuidhe air an t-slighe.

37 Agus an uair a thàinig e 'm fagus, eadhon gu dol sìos sléibh

[1] *nach d'thug thu m'airgiod do'n luchd-malairt.*

nan crann-ola, thòisich mor-chuid-
eachd nan deisciobuil uile ri gaird-
eachas a dheanamh, agus moladh
a thoirt do Dhia le guth àrd, air
son nan uile oibre cumhachdach
a chunnaic iad,
38 Ag ràdh, Gu ma beann-
aichte an righ a ta teachd an ainm
an Tighearna: sìth air nèamh, a-
gus glòir anns na h-àrdaibh.
39 Agus thubhairt cuid do na
Phairisich o mheasg an t-sluaigh
ris, A mhaighstir, cronaich do
dheisciobuil.
40 Agus fhreagair esan, agus
thubhairt e riu, A deirim ribh,
nam fanadh iad sin 'nan tosd, gu'n
glaodhadh na clacha féin.
41 Agus an uair a thàinig e 'm
fagus, chunnaic e 'm baile, agus
ghuil e air a shon,
42 Ag ràdh, Nam b'aithne
dhuit[1], eadhon dhuitse, air bheag
sam bith ann ad là so féin, na
nithe a bhuineas do d' shìth! ach
a nis a ta iad folaichte o d' shùil-
ibh.
43 Oir thig na làithean ort,
anns an tilg do naimhde dìg mu
d' thimchioll, agus an iadh iad
umad m'an cuairt, agus an druid
iad a stigh air gach taobh thu,
44 Agus an leag iad co ìosal
ris an làr thu, agus do chlann
annad, agus nach fàg iad annad
clach air muin cloiche; do bhrìgh
nach b'aithne dhuit aimsir t'fhios-
rachaidh.
45 Agus chaidh e steach do'n
teampull, agus thòisich e air an
dream a bha reiceadh, agus a'
ceannach ann a thilgeadh mach,
46 Ag ràdh riu, Tha e sgrìobh-
ta, Is tigh urnuigh mo thigh-sa;
ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-
reubainn e.
47 Agus bha e gach là a' teag-
asg san teampull. Ach dh'iarr na
h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaich-
ean, agus ceannardan a' phobuill
esan a mhilleadh;
48 Gidheadh cha robh fhios
aca ciod a dheanadh iad: oir bha
am pobull uile ag éisdeachd ris le
ro-aire.

CAIB. XX.

1 *Tha Criosd a' dearbhadh gu'n robh ùghdarras aige, le ceist mu bhaisteadh Eoin.* 9 *Cosamhlachd an fhìon-lios.* 19 *Mu thimchioll cìs a thoirt do Cheasar.* 27 *Tha e dearbhadh mearachd nan Sadusach, a bha 'g àicheadh aiseirigh nam marbh, &c.*

AGUS tharladh air aon do na
làithibh sin, an uair a bha e
teagasg a' phobuill san teampull,
agus a' searmonachadh an t-sois-
geil, gu'n d'thàinig na h-àrd-shag-
airt agus na sgrìobhaichean air,
maille ris na seanairibh.
2 Agus labhair iad ris, ag ràdh,
Innis duinn ciod e an t-ùghdarras
leis am bheil thu a' deanamh nan
nithe so? no cò esan a thug an
t-ùghdarras so dhuit?
3 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e riu, Feòraichidh mise
mar an ceudna aon ni dhibhse; a-
gus freagraibh mi:
4 Baisteadh Eoin, an ann o
nèamh a bha e, no o dhaoinibh?
5 Agus reusonaich iad eatorra
féin, ag ràdh, Ma their sinn, O
nèamh, their esan, C'ar son ma ta
nach do chreid sibh e?
6 Ach ma their sinn, O dhaoin-
ibh, clachaidh an sluagh uile sinn;
oir is deimhin leo gu'm b'fhàidh
Eoin.
7 Agus fhreagair iadsan, Nach
robh fhios aca cia uaith *a bha e.*
8 Agus thubhairt Iosa riu, Ni
mò a dh'innseas mise dhuibhse

[1] *O gu'n b'aithne dhuit.*

ciod e an t-ùghdarras troimh an
deanam na nithe so.
9 An sin thòisich e air a' chos-
amhlachd so a labhairt ris an
t-sluagh: Phlannduich duine àr-
aidh fìon-lios, agus shuidhich e
air tuath e; agus chaidh e air
choigrich rè aimsir fhada.
10 Agus anns an àm dhligh-
each chuir e seirbhiseach dh'ionn-
suidh na tuatha, chum gu'n d'thug-
adh iad da do thoradh an fhìon-
lios: ach ghabh an tuath air, agus
chuir iad uatha falamh *e*.
11 Agus a rìs chuir e seirbhis-
each eile uaith; agus ghabh iad
airsan mar an ceudna, agus mhas-
laich iad *e*, agus chuir iad uatha
falamh *e*.
12 Agus a thuilleadh air sin
chuir e 'n treas *seirbhiseach* uaith;
agus lot iad esan mar an ceudna,
agus thilg iad a mach *e*.
13 An sin thubhairt Tighearn
an fhìon-lios, Ciod a ni mi? cuir-
idh mi mo Mhac gràdhach *d'an
ionnsuidh:* feudaidh e bi, air fhaic-
inn doibh, gu'n toir iad urram
dha.
14 Ach an uair a chunnaic an
tuath e, reusonaich iad eatorra
féin, ag ràdh, Is e so an t-oighre:
thigibh, marbhamaid e, chum's
gu'm bi 'n oighreachd againn féin.
15 Agus thilg iad a mach as an
fhìon-lios e, agus mharbh iad e.
Ciod uime sin a ni Tighearn an
fhìon-lios riu?
16 Thig e agus sgriosaidh e an
tuath ud, agus bheir e 'm fìon-lios
do dhaoinibh eile. Agus an uair
a chual iad *so*, thubhairt iad, Nar
leigeadh Dia.
17 Agus air dhasan amharc
orra, thubhairt e, Ciod e so ma
seadh a ta sgrìobhta, A chlach a
dhiult na clachairean, rinneadh
ceann na h-oisinn dith?
18 Ge b'e neach a thuiteas air
a' chloich sin, brisear e: ach ge
b'e neach air an tuit i, pronnaidh
i gu luaithre e.
19 Agus anns an uair sin féin
dh'iarr na h-àrd-shagairt agus na
sgrìobhaichean làmh a chur ann;
ach bha eagal an t-sluaigh orra;
oir thuig iad gu'm b'ann 'nan agh-
aidh féin a labhair e'n cosamh-
lachd so.
20 Agus rinn iad geur fhaire
air, agus chuir iad a mach luchd-
feill, a leigeadh orra féin a bhi
'nam fìreanaibh, chum's gu'n
deanadh iad greim air 'fhoclaibh,
air chor's gu'n tugadh iad thairis
e do chumhachd agus do ùghdarr-
as an uachdarain.
21 Agus dh'fheòraich iad deth,
ag ràdh, A mhaighstir, tha fhios
againn gu bheil thu a' labhairt
agus a' teagasg gu ceart, agus
nach 'eil suim agad do phearsa
duine sam bith, ach gu bheil thu
teagasg slighe Dhé a réir na fìr-
inn.
22 Am bheil e ceadaichte
dhuinn cìs a thoirt do Cheasar,
no nach 'eil?
23 Ach thuig esan an cuil-
bheartachd, agus thubhairt e riu,
C'ar son a ta sibh ga m' bhuair-
eadh?
24 Nochdaibh dhomh peghinn:
cia leis an dealbh agus an sgrìobh-
adh a ta oirre? Fhreagair iad-
san agus thubhairt iad, Le Cea-
sar.
25 Agus thubhairt esan riu,
Thugaibh-sa air an aobhar sin do
Cheasar na nithe 's le Ceasar,
agus do Dhia na nithe 's le Dia.
26 Agus cha b'urrainn iad greim
a dheanamh air 'fhoclaibh am
fianuis an t-sluaigh: agus ghabh
iad iongantas r'a fhreagradh, agus
dh'fhan iad 'nan tosd.
27 An sin thàinig d'a ionnsuidh
dream àraidh do na Sadusaich,

(a ta 'g àicheadh gu bheil aiseirigh
ann,) agus dh'fheòraich iad deth,
28 Ag ràdh, A mhaighstir,
sgrìobh Maois dhuinn, nam faigh-
eadh bràthair duine air bith bàs,
agus bean-phòsda aige, agus gu'm
faigheadh e bàs gun chlann, gu'n
gabhadh a bhràthair a bhean,
agus gu'n togadh e suas sliochd
d'a bhràthair.
29 Air an aobhar sin, bha
seachdnar bhràithrean ann: agus
ghabh an ceud fhear bean, agus
fhuair e bàs gun chlann.
30 Agus ghabh an dara fear
i mar mhnaoi, agus fhuair esan
bàs gun chlann.
31 Agus ghabh an treas fear i;
agus mar an ceudna an t-seachd-
nar. Agus cha d'fhàg iad clann,
agus fhuair iad bàs.
32 Fa dheireadh uile fhuair a'
bhean bàs mar an ceudna.
33 Anns an aiseirigh uime sin,
cò dhiubh d'am bean i? oir bha
i aig an t-seachdnar 'na mnaoi.
34 Agus fhreagair Iosa, agus
thubhairt e riu, Tha clann an
t-saoghail so a' pòsadh, agus air
an tabhairt am pòsadh:
35 Ach an droing sin a mheasar
gur airidh iad air an t-saoghal ud
fhaghail, agus an aiseirigh o na
marbhaibh, cha 'n'eil iad a' pòsadh,
no air an tabhairt am pòsadh.
36 Agus cha'n urrainn iad bàs
fhaghail ni's mò: oir tha iad an
coimh-inbhe ris na h-ainglibh, agus
is iad clann Dé iad, air bhi dhoibh
'nan cloinn do'n aiseirigh.
37 Ach gu'n éirich na mairbh,
nochd Maois féin aig a' phreas,
an uair a ta e gairm do'n Tighearn,
Dia Abrahaim, agus Dia Isaaic,
agus Dia Iacoib.
38 A nis cha'n e Dia nam marbh
e, ach nam beò: oir a ta iad uile
beò dha-san.
39 An sin fhreagair dream
àraidh do na sgrìobhaichibh, agus
thubhairt iad. A mhaighstir, is
maith a labhair thu.
40 Agus cha robh chridh' aca
tuilleadh ni sam bith fheòraich
dheth.
41 Agus thubhairt e riu, Cion-
nus a deir iad gur e Criosd mac
Dhaibhidh?
42 Agus a deir Daibhidh féin
ann an leabhar nan Salm, Thu-
bhairt an Tighearn ri m' Thigh-
earn, Suidh air mo làimh dheis,
43 Gus an cuir mi do naimhde
'nan stòl fuidh d' chosaibh.
44 Tha Daibhidh air an aobhar
sin a' gairm a Thighearna dheth,
cionnus ma seadh is e a mhac e?
45 An sin thubhairt e r'a dheis-
ciobluibh, ann an éisdeachd an
t-sluaigh uile,
46 Thugaibh an aire dhuibh
féin o na sgrìobhaichibh, leis am
miann imeachd ann an culaidhibh
fada, agus leis an ionmhuinn
fàilte *fhaotainn* air na margaibh,
agus na caithrichean a's àirde
anns na sionagogaibh, agus na
ceud àiteacha-suidhe aig féisdibh;
47 A shluigeas suas tighean
bhantrach, agus air sgàth deadh
choslais a ni urnuighean fada:
gheibh iad sin an dìteadh a's mò.

CAIB. XXI.

1 *Tha Criosd a' moladh na ban-
traich bhochd:* 4 *a' roimh-inn-
seadh sgrios an teampuill, agus
bhaile Ierusaleim*; 25 *mar an
ceudna nan comhara bhios ann
roimh an là dheireannach, &c.*

AGUS air dha amharc suas,
chunnaic e na daoine saoibhir
a' tilgeadh an tiodhlacan ann an
àite coimhead an ionmhais.
2 Agus chunnaic e mar an
ceudna bantrach bhochd àraidh
a' tilgeadh dà leth-fheoirling an
sin.
3 Agus thubhairt e, Gu fìrin-

neach a deirim ribh gu'n do chuir
a' bhantrach bhochd so ni's mò
ann na iad uile.
4 Oir thilg iad so uile d'am
pailteas a steach do thiodhlacaibh
Dhé: ach thilg ise d'a h-uireas-
bhuidh féin am beathachadh uile
a bha aice.
5 Agus air do chuid diubh bhi
labhairt mu'n teampull, mar a
bha e air a dheanamh maiseach le
clachaibh sgiamhach, agus le
tiodhlacaibh, thubhairt e,
6 *A thaobh* nan nithe so a chi
sibh, thig na làithean, anns nach
fàgar clach air muin cloiche *dhiubh*,
nach tilgear sìos.
7 Agus dh'fheòraich iadsan
deth, ag ràdh, A mhaighstir, c'uin
ma ta bhitheas na nithe so? agus
ciod e an comhara 'nuair a bhios
na nithe so gu teachd gu crìch?
8 Agus thubhairt esan, Feuch-
aibh nach meallar sibh; oir thig
mòran ann am ainmse, ag ràdh,
Is mise *Criosd:* agus a ta 'n t-àm
am fagus: uime sin na leanaibh
iad.
9 Ach an uair a chluinneas
sibh mu chogannaibh, agus mu
cheannaircibh[1], na biodh mòr-
gheilt oirbh: oir is éigin do na
nithibh so tachairt air tùs, ach cha
'n'eil a' crìoch air ball.
10 An sin thubhairt e riu,
Eiridh cinneach an aghaidh cin-
nich, agus rìoghachd an aghaidh
rìoghachd.
11 Agus bithidh criothanna
mòra talmhainn ann an iomadh
àit, agus gortaidh, agus plàighean,
agus nithe uamhasach, agus comh-
aran mòra o nèamh.
12 Ach rompa so uile cuiridh
iad làmh annaibh-sa, agus geur-
leanaidh iad *sibh,* 'gur tabhairt
thairis do choimhthionalaibh,[2]
agus do phrìosanaibh, 'gur tabhairt
chum righrean agus uachdarana
air sgàth m'ainmese.
13 Agus tachraidh so dhuibhse
mar fhianuis.
14 Air an aobhar sin daing-
nichibh ann bhur cridhibh, gun
smuaineachadh roimh làimh, ciod
a fhreagras sibh air bhur son
féin:
15 Oir bheir mise dhuibh beul
agus gliocas, nach bi bhur naimh-
dean uile comasach air labhairt
no cur 'na aghaidh.
16 Agus brathar sibh le'*r* pàr-
antaibh agus le'*r* bràithribh, agus
le'*r* luchd dàimhe, agus le'*r* cair-
dibh; agus bheir iad fa'near *cuid*
dhibh a chur gu bàs.
17 Agus bithidh fuath aig na
h-uile dhaoinibh dhuibh air son
m'ainmese.
18 Ach cha chaillear fuiltein
do ghruaig bhur cinn.
19 Ann bhur foighidinn seal-
bhaichibh bhur n-anama féin.
20 Agus an uair a chi sibh
Ierusalem air a cuairteachadh le
armailtibh, an sin biodh fhios
agaibh gu bheil a fàsachadh am
fagus.
21 An sin teicheadh iadsan
a ta ann Iudea chum nam beann,
agus imicheadh iadsan a ta 'na
meadhon-sa mach aisde; agus na
rachadh iadsan, a ta sa' mhachair,
a steach innte.
22 Oir is iad sin làithean an
dioghaltais, chum gu'n coimh-
lionar na h-uile nithe a ta sgrìobh-
ta.
23 Ach mo thruaigh na mnài
a bhios torrach, agus iadsan a
bhios a' toirt cìche anns na làith-
ibh sin: oir bithidh teanntachd[3]

[1] *bhuaireas, éirigh-mach.*—[2] *shionagogaibh.*—[3] *cruaidh-chàs.*

mhòr san dùthaich, agus fearg
air a' phobull so.
24 Agus tuitidh iad le faobhar
a' chlaidheimh agus bheirear iad
am braighdeanas chum nan uile
chinneach: agus bithidh Ierusa-
lem air a saltairt sìos fuidh na
Cinnich, gus an coimhlionar aim-
sire nan Cinneach.
25 Agus bithidh comharan
anns a' ghréin, agus anns a' gheal-
aich, agus anns na reultaibh;
agus air an talamh airc nan cin-
neach, ann an ioma-chomhairle,
an cuan agus na tonnan a' beuch-
daich;
26 Cridhe dhaoine 'gan tréig-
sinn troimh eagal, agus feitheamh
nan nithe sin a ta teachd air an
domhan; oir bithidh cumhachda
nan nèamh air an crathadh.
27 Agus an sin chi iad Mac an
duine a' teachd ann an neul, le
cumhachd agus mòr-ghlòir.
28 Agus an uair a thòisicheas
na nithe so air tachairt, an sin
amhaircibh suas, agus togaibh
bhur cinn; oir a ta bhur saorsa
am fagus.
29 Agus labhair e cosamhlachd
riu, Amhaircibh air a' chraoibh-
fhìge, agus na craobhan uile;
30 'Nuair a bhios iad a cheana
a' cur a mach *an duillich*, air fhaic-
inn duibh aithnichidh sibh uaibh
féin, gu bheil an samhradh a nis
am fagus.
31 Agus mar an ceudna sibhse,
'nuair a chi sibh na nithe so a'
tachairt, biodh fhios agaibh gu
bheil rìoghachd Dhé fagus do
làimh.
32 Gu deimhin a deirim ribh,
nach téid an linn[1] so thairis, gus
an coimhlionar na nithe *so* uile.
33 Théid nèamh agus talamh
thairis: ach cha téid mo bhriath-
rasa thairis a chaoidh.
34 Agus thugaibh an aire
dhuibh féin, air eagal uair air bith
gu'm bi bhur cridhe fuidh uall-
aich le geòcaireachd, agus le misg,
agus le ro-chùram mu nithibh na
beatha so, agus gu'n tig an là sin
oirbh gu h-obann.
35 Oir mar ribe thig e air na
h-uile dhaoinibh, a ta 'g àiteach-
adh aghaidh na talmhainn uile.
36 Deanaibhse air an aobhar
sin faire, a' deanamh urnuigh gach
àm, chum's gu measar gur airidh
sibh air dol as o na nithibh sin
uile a ta gu teachd, agus seasamh
an làthair Mhic an duine.
37 Agus bha e san là a' teagasg
san teampull, agus san oidhche
chaidh e mach, agus dh'fhan e
air an t-sliabh, d'an goirear *sliabh*
nan crann-ola.
38 Agus thàinig an sluagh uile
gu moch d'a ionnsuidh san team-
pull, a dh'éisdeachd ris.

CAIB. XXII.

1 *Tha na h-Iudhaich a' gabhail comhairle 'n aghaidh Iosa.* 3 *Tha Satan ag aomadh Iudais gu esan a bhrath.* 7 *Tha na h-abstoil ag ulluchadh na càisge.* 19 *Tha Criosd ag orduchadh a shuipeir naoimh,* 32 *a' dearbh-innseadh do Pheadar nach dìobradh a chreidimh e:* 34 *ach gu'n àich-eadadh e esan tri uairean;* 39 *a' deanamh urnuigh, agus fuidh fhallas fola;* 47 *air a bhrath le pòig, &c.*

ANIS dhruid *riu* féill an arain
neo-ghoirtichte, d'an goirear
a' chàisg.
2 Agus bha na h-àrd-shagairt
agus na sgrìobhaichean ag iarraidh
cionnus a dh'fheudadh iad esan

[1] *ginealach.*

a chur gu bàs; oir bha eagal an t-sluaigh orra.
3 An sin chaidh Satan ann an Iudas d'an comh-ainm Iscariot, a bha do àireamh an dà fhir dheug.
4 Agus dh'imich e, agus labhair ris na h-àrd-shagartaibh agus ri ceannardaibh *an teampuill*, cionnus a bhrathadh se esan doibh.
5 Agus bha iad subhach, agus rinn iad coimhcheangal airgiod a thabhairt da.
6 Agus gheall esan, agus dh'iarr e àm iomchuidh air a bhrath dhoibh gun an sluagh a bhi làthair.
7 An sin thàinig là an arain neo-ghoirtichte, anns am b'éigin an t-uan-càisge a mharbhadh.
8 Agus chuir e uaith Peadar agus Eoin, ag ràdh, Imichibh, agus ulluichibh dhuinn a' chàisg, chum gu'n ith sin *i*.
9 Agus thubhairt iadsan ris, C'àit an àill leat sinn a dh'ulluchadh?
10 Agus thubhairt e riu, Feuch, air dhuibh dol a steach do'n bhaile, tachraidh oirbh duine, a' giùlan soithich uisge; leanaibh e do'n tigh anns an téid e steach.
11 Agus abraibh ri fear an tighe, A deir am maighstir riut, C'àit am bheil an seòmar aoidheachd, anns an ith mi a' chàisg maille ri m' dheisciobluibh?
12 Agus feuchaidh e dhuibh àrd sheòmar farsuing uidhimichte: ulluichibh an sin.
13 Agus dh'imich iad agus fhuair iad mar thubhairt e riu: agus dh'ulluich iad a' chàisg.
14 Agus an tràth thàinig an uair, shuidh e sìos, agus an dà abstol deug maille ris.
15 Agus thubhairt e riu, Le mòr-thogradh mhiannaich mi a' chàisg so itheadh maille ribh roimh dhomh fulang.
16 Oir a deirim ribh, nach ith mi dhith tuilleadh, gus an coimhlionar i an rìoghachd Dhé.
17 Agus ghlac e cupan, agus air dha buidheachas a thabhairt, thubhairt e, Gabhaibh so, agus roinnibh eadaraibh féin e.
18 Oir a deirim ribh nach òl mi do thoradh na fìonain, gus an tig rìoghachd Dhé.
19 Agus ghlac e aran, agus an déigh buidheachas a thabhairt, bhris e, agus thug e dhoibhsan e, ag ràdh, 'Se so mo chorpsa a ta air a thoirt air bhur sonsa: deanaibh so mar chuimhneachan ormsa.
20 Agus mar an ceudna an cupan, an déigh na suipeir, ag ràdh, Is e 'n cupan so an tiomnadh nuadh ann am fhuilse, a dhòirteadh air bhur sonsa.
21 Ach feuch, làmh an ti a bhrathas mise maille rium air a' bhòrd.
22 Agus gu fìrinneach a ta Mac an duine ag imeachd a réir mar a dh'orduicheadh: ach is an-aoibhinn do'n duine sin leis am brathar e.
23 Agus thòisich iadsan air fiosrachadh eatorra féin, co aca bha gus an ni so a dheanamh.
24 Agus bha mar an ceudna comh-stri eatorra, co aca bu mhò a bhiodh.
25 Ach thubhairt esan riu, A ta aig righribh nan Cinneach tighearnas orra; agus goirear daoine fial dhiubh-san, aig am bheil ùghdarras orra.
26 Ach na bithibhse mar sin: ach an neach a's mò 'nur measg, biodh e mar an neach a's òige:[1] agus an ti a's àirde, mar esan a ta ri frithealadh.
27 Oir co aca *is* mò, an ti a

[1] *a's lugha.*

shuidheas air bòrd, no esan a
fhritheileas? nach e 'n ti a shuidh-
eas; ach a ta mise 'nur measgsa
mar fhear-frithealaidh.
28 Is sibhse iadsan a dh'fhan
maille riumsa ann am dheuchainn-
ibh[1],
29 Agus a ta mise 'g orduchadh
dhuibh rìoghachd, mar a dh'ord-
uich m'Athair dhomhsa:
30 Chum's gu'n ith agus gu'n
òl sibh air mo bhord-sa ann am
rìoghachd, agus gu'n suidh sibh
air caithrichibh rioghail, a' toirt
breth air dà threibh dheug Israeil.
31 Agus thubhairt an Tighearn,
A Shimoin, a Shimoin, feuch,
dh'iarr Satan sibhse, chum *bhur*
criaradh mar chruineachd:
32 Ach ghuidh mise air do
shonsa, nach dìobradh do chreid-
imh thu: agus an uair a dh'iom-
paichear thu, neartaich do bhràith-
re.
33 Agus thubhairt esan ris, A
Thighearn, tha mise ullamh gu dol
maille riut araon chum prìosain,
agus chum bàis.
34 Agus thubhairt esan, A
deirim riut, a Pheadair, nach goir
an coileach an diugh, gus an àich-
eadh thu tri uairean gur aithne
dhuit mi.
35 Agus thubhairt e riu, 'Nuair
a chuir mi uam sibh gun sporan,
agus gun mhàla, agus gun bhròg-
an, an robh uireasbhuidh ni sam
bith oirbh? Agus thubhairt iad,
Cha robh.
36 An sin thubhairt e riu, Ach
a nis ge b'e aig am bheil sporan,
togadh se e, agus mar an ceudna
a mhàla: agus an ti aig nach 'eil
claidheamh, reiceadh e 'fhalluing,
agus ceannachadh e aon.
37 Oir a deirim ribh, gur éigin
fathast an ni so ta sgrìobhta a
choimhlionadh annam-sa, Agus
bha e air àireamh am measg nan
ciontach: oir a ta crìoch aig na
nithibh ud, a ta mu m' thimchioll-
sa.
38 Agus thubhairt iadsan, A
Thighearn, feuch, a ta dà chlaidh-
eamh an so. Agus thubhairt esan
riu, Is leoir e.
39 Agus air dha dol a mach,
chaidh e, mar bu ghnàth leis, gu
sliabh nan crann-ola; agus lean a
dheisciobuil e.
40 Agus an uair a thàinig e
do'n àit, thubhairt e riu, Deanaibh
urnuigh, chum's nach tuit sibh ann
am buaireadh.
41 Agus thairngeadh esan uatha
mu thimchioll urchuir chloiche,
agus leig se e féin air a ghlùinibh,
agus rinn e urnuigh,
42 Ag ràdh, Athair, ma's toil
leat cuir an cupan so tharum:
gidheadh, na b'i mo thoilse, ach
do thoilse gu robh deanta.
43 Agus dh'fhoillsicheadh dha
aingeal o nèamh, 'ga neartachadh.
44 Agus air bhi dha ann an
cruaidh ghleachd anama, rinn e
urnuigh ni bu dùrachdaiche: agus
bha 'fhallas mar bhraona mòra fola
a' tuiteam sìos air an talamh.
45 Agus air dha éirigh o ur-
nuigh, thàinig e chum a dheisciob-
uil, agus fhuair e 'nan codal iad
troimh thuirse.
46 Agus thubhairt e riu, C'ar
son a ta sibh 'nur codal? éiribh,
agus deanaibh urnuigh, chum's
nach tuit sibh ann am buaireadh.
47 Agus an uair a bha e fathast
a' labhairt, feuch sluagh, agus
dh'imich esan d'am b'ainm Iudas,
aon do'n dà fhear dheug, rompa,
agus dhruid e ri Iosa, chum a
phògadh.
48 Ach thubhairt Iosa ris, A
Iudais, am bheil thu le pòig a'
brath Mhic an duine?

[1] *bhuairibh.*

49 Agus an uair a chunnaic
iadsan a bha mu thimchioll-san
an ni a bha gu tachairt, thubhairt
iad ris, A Thighearn, am buail
sinn leis a' chlaidheamh?
50 Agus bhuail aon diubh seir-
bhiseach an àrd-shagairt, agus
ghearr e dheth a chluas dheas.
51 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e, Fulaingibh gu so. A-
gus bhean e r'a chluais, agus shlàn-
uich e i.
52 An sin thubhairt Iosa ris
na h-àrd-shagartaibh agus ceann-
ardaibh an teampuill, agus na
seanairibh, a thàinig d'a ionnsuidh,
An d' thàinig sibh a mach le claidh-
ibh agus le bataibh, mar gu b'ann
an aghaidh fir-reubainn[1]?
53 'Nuair a bha mi gach là
maille ribh san teampull, cha do
shìn sibh a mach *bhur* làmhan
a'm' aghaidh: ach is i so bhur
n-uairse, agus cumhachd an dorch-
adais.
54 An sin rug iad air, agus thug
iad leo e do thigh an àrd-shag-
airt. Agus lean Peadar am fad
uaith *e*.
55 Agus air dhoibh teine fhad-
adh ann am meadhon an talla,
agus suidhe sìos am fochair a
chéile, shuidh Peadar 'nam meadh-
on.
56 Ach chunnaic cailin àraidh
e 'na shuidhe aig an teine, agus
air dhi amharc gu geur air, thu-
bhairt i, Bha'm fear so mar an
ceudna maille ris.
57 Agus dh'àicheadh esan e,
ag ràdh, A bhean, cha'n aithne
dhomh e.
58 Agus beagan 'na dhéigh sin
chunnaic neach eile e, agus thu-
bhairt e, 'S ann diubh thusa mar
an ceudna. Agus thubhairt Pead-
ar, A dhuine, cha 'n ann.
59 Agus mu thimchioll ùine
aon uaire 'na dhéigh sin, chath-
aich[2] neach eile air, ag ràdh, Gu
fìrinneach bha'm fear so mar an
ceudna maille ris; oir is Galil-
éach e.
60 Agus thubhairt Peadar, A
dhuine, cha 'n aithne dhomh ciod
a ta thu 'g ràdh. Agus air ball
am feadh a bha e fathast a' labh-
airt, ghoir an coileach.
61 Agus air tionndadh do'n
Tighearn, dh'amhairc e air Pead-
ar; agus chuimhnich Peadar foc-
al an Tighearn, mar thubhairt e
ris, Mun goir an coileach, àich-
eadhaidh tu mi tri uairean.
62 Agus chaidh Peadar a mach,
agus ghuil e gu goirt.
63 Agus rinn na daoine, a chum
Iosa, fanoid air, 'ga bhualadh.
64 Agus an uair a dh'fholuich
iad a shùilean, bhuail iad e san
aghaidh, agus dh'fheòraich iad
deth, ag ràdh, Dean fàidheadair-
eachd cò e a bhuail thu?
65 Agus labhair iad mòran do
nithibh eile gu toibheumach 'na
aghaidh.
66 Agus an uair a bha 'n là
air teachd, chruinnich seanadh an
t-sluaigh, agus na h-àrd-shagairt
agus na sgrìobhaichean an ceann
a chéile, agus thug iad esan chum
an comhairle,
67 Ag ràdh, An tusa Criosd?
innis dhuinn. Agus thubhairt e
riu, Ma dh'innseas mi dhuibh,
cha chreid sibh.
68 Agus ma dh'fheòraicheas
mi *ni air bith*, cha toir sibh freag-
radh dhomh, agus cha leig sibh as
mi.
69 O'n àm so bithidh Mac an
duine 'na shuidhe air deas làimh
cumhachd Dhé.
70 An sin thubhairt iad uile,

[1] *meirlich.*—[2] *chomhdaich.*

An tusa ma seadh Mac Dhé? A-
gus thubhairt e riu, A deir sibhse
gur mi.
71 Agus thubhairt iad, Ciod
tuilleadh am feum a ta againn air
fianuis? oir chuala sinn féin *i* as
a bheul féin.

CAIB. XXIII.

1 *Tha Criosd air a chasaid an làthair Philait.* 8 *Tha Herod a' deanamh fanoid air.* 12 *Rinneadh Herod agus Pilat 'nan cairdibh.* 18 *Tha Barabas air iarraidh leis an t-sluagh, agus air fhuasgladh le Pilat, agus tha Iosa air a thoirt thairis gu bhi air a cheusadh, &c.*

AGUS air éirigh d'an cuid-
eachd uile, thug iad e gu
Pilat.
2 Agus thòisich iad air a chas-
aid, ag ràdh, Fhuair sinn am fear
so a' claonadh a' chinnich, agus
a' bacadh cìs a thoirt do Cheasar,
ag ràdh, Gur e féin Criosd an
righ.
3 Agus dh'fheòraich Pilat deth,
ag ràdh, An tusa righ nan Iudh-
ach? agus fhreagair esan agus
thubhairt e, A deir thu *e*.
4 An sin thubhairt Pilat ris na
h-àrd-shagartaibh agus ris an
t-sluagh, Cha 'n'eil mi faotainn
coire air bith san duine so.
5 Agus bha iadsan ni bu ro
dhéine, ag ràdh, Tha e buaireadh
an t-sluaigh, a' teagasg troimh Iu-
dea uile, a' tòiseachadh o Ghalile
gus an àit so.
6 'Nuair a chuala Pilat mu
Ghalile, dh'fheòraich e am bu
Ghaliléach an duine.
7 Agus an uair a chual e gu'm
b'ann fo uachdaranachd Heroid
a bha e, chuir se e gu Herod, a
bha e féin an Ierusalem sna làith-
ibh sin.
8 Agus an uair a chunnaic
Herod Iosa, bha aoibhneas mòr
air: oir bha déidh aige rè ùine
fhada air esan fhaicinn, do bhrìgh
gu'n cual e mòran uime; agus
bha dùil aige gu 'm faiceadh e
mìorbhuil éigin air a dheanamh
leis.
9 An sin dh'fheòraich e mòran
do cheisdibh dheth; ach cha d'thug
e freagradh sam bith air.
10 Agus sheas na h-àrd-shag-
airt agus na sgrìobhaichean 'ga
chasaid gu dian.
11 Ach chuir Herod agus a
luchd-cogaidh an neo-mheas e,
agus rinn iad fanoid air, agus
an déigh a sgeadachadh an eud-
ach dealrach[1] chuir e air ais gu
Pilat e.
12 Agus rinneadh Pilat agus
Herod 'nan cairdibh d'a chéile san
là sin; oir bha iad roimhe sin an
naimhdeas r'a chéile.
13 Agus an uair a ghairm Pilat
an ceann a chéile na h-àrd-shag-
airt, agus na h-uachdarain, agus
an sluagh,
14 Thubhairt e riu, Thug sibh
a'm' ionnsuidhse an duine so, mar
neach a ta tionndadh an t-sluaigh
a thaobh: agus feuch, air dhomh
a cheasnachadh ann bhur làthair,
cha d'fhuair mi coire air bith san
duine so, thaobh nan nithe sin
mu'm bheil sibh a' deanamh cas-
aid air;
15 No mar an ceudna Herod:
oir chuir mi d'a ionnsuidh sibh,
agus feuch, cha d'rinneadh ni air
bith leis[2] toilltinneach air bàs.
16 Uime sin, air dhomh-sa a
smachdachadh, leigidh mi as *e*.
17 Oir b'éigin da aon a leigeadh
as doibh air an fhéisd.
18 Agus ghlaodh iad a mach
dh' aon ghuth, ag ràdh, Beir uainn

[1] *or gheal.*—[2] *dha.*

am fear so, agus leig air a chomas
duinne Barabas:
19 (Neach air son ceannairce
àraidh a rinneadh anns a' bhaile,
agus air son mortaidh, a thilgeadh
am prìosan.)
20 Air an aobhar sin labhair
Pilat riu a rìs, air dha bhi toileach
Iosa a chur fa sgaoil.
21 Ach ghlaodh iadsan, ag ràdh,
Ceus *e*, ceus e.
22 Agus thubhairt e riu an
treas uair, C'ar son, ciod an cron
a rinn e? cha d'fhuair mise cùis
bhàis air bith ann: uime sin, an
déigh dhomh a smachdachadh,
leigidh mi as *e*.
23 Agus luidh iadsan air le
guthaibh mòra, ag iarraidh esan
a cheusadh: agus bhuadhaich an
guthanna-san, agus *guthanna* nan
àrd-shagart.
24 Agus thug Pilat breth gu'n
deanta na dh'iarr iad.
25 Agus leig e mach dhoibh
esan a thilgeadh am prìosan air
son ceannairce agus mortaidh, an
neach a dh'iarr iad; ach thug e
thairis Iosa d'an toil.
26 Agus an tràth thug iad leo
e, rug iad air Simon, duine àraidh
o Chirene, a bha teachd o'n dùth-
aich, agus chuir iad an crann-
ceusaidh air, g'a iomchar an déigh
Iosa.
27 Agus lean cuideachd mhòr
e do'n t-sluagh, agus do mhnaibh,
a bha mar an ceudna ri bròn agus
'ga chaoineadh-san.
28 Ach air tionndadh do Iosa
riu, thubhairt e, A nigheana Ieru-
saleim, na guilibh air mo shonsa,
ach guilibh air bhur son féin, agus
air son bhur cloinne:
29 Oir feuch, a ta na làithean
a' teachd, anns an abair iad, Is
beannaichte na *mnài* sheasg, a-
gus na bronna nach do ghiùlain
clann, agus na cìocha nach d'thug
bainne.
30 An sin tòisichidh iad air a
ràdh ris na beanntaibh, Tuitibh
oirnne; agus ris na cnocaibh, Fol-
aichibh sinn.
31 Oir ma ni iad na nithe so
ris a' chrann ùr, ciod a ni iad ris
a' chrìonaich?
32 Agus thugadh mar an ceud-
na dithis eile a bha 'nan luchd
droch-bheirt, chum bhi air an
ceusadh maille ris.
33 Agus an uair a thàinig iad
do'n àit d'an goirear Calbhari[1],
an sin cheus iad e féin, agus na
droch dhaoine; fear dhiubh air a
làimh dheis, agus am fear eile air
a làimh chlì.
34 An sin thubhairt Iosa, Ath-
air, maith dhoibh; oir cha 'n'eil
fhios aca ciod a ta iad a' dean-
amh. Agus ag roinn 'eudaich
dhoibh, thilg iad crannchur *air*.
35 Agus sheas an sluagh ag
amharc: agus rinn na h-uachdar-
ain fanoid *air* maille riusan, ag
ràdh, Shaor e daoine eile; saor-
adh se e féin, ma 's e so Criosd,
aon taghta Dhé.
36 Agus rinn na saighdearan
mar an ceudna fanoid air, a' teachd
d'a ionnsuidh, agus a' tairgseadh
fìon geur dha,
37 Agus ag ràdh, Ma's tu righ
nan Iudhach, teasairg thu féin.
38 Agus bha sgrìobhadh mar
an ceudna air a sgrìobhadh os a
cheann, ann an litrichibh Gréigis,
agus Laidin, agus Eabhra, IS E
SO RIGH NAN IUDHACH.
39 Agus thug aon do na droch
dhaoinibh, a chrochadh, toibheum
dha, ag ràdh, Ma's tu Criosd, saor
thu féin agus sinne.
40 Ach fhreagair am fear eile,

[1] *àit a' chlaiginn.*

agus chronaich se e, ag ràdh, Nach
'eil eagal Dé oirt, agus gu bheil
thu fuidh 'n aon dìteadh *ris?*
41 Agus sinne da rìreadh an
ceartas; oir a ta sinn a' faotainn
nan nithe sin a thoill ar gniomh-
aran: ach cha d'rinn an duine so
cron air bith.
42 Agus thubhairt e ri Iosa, A
Thighearn, cuimhnich ormsa 'nuair
a thig thu do d' rìoghachd.
43 Agus thubhairt Iosa ris, Gu
deimhin a deirim riut, gu 'm bi
thu maille riumsa 'n diugh ann am
pàrras.
44 Agus bha e mu thimchioll
na seathadh uaire, agus bha dorch-
adas air an talamh uile gus an
naothadh uair.
45 Agus dhorchaicheadh a'
ghrian, agus reubadh brat-roinn
an teampuill 'na mheadhon.
46 Agus an uair a ghlaodh
Iosa le guth mòr, thubhairt e,
Athair, a ta mi tiomnadh mo
spioraid a'd' làmhaibh-sa: agus an
uair thubhairt e so, thug e suas
an deò.
47 A nis an uair a chunnaic an
ceannard-ceud an ni a rinneadh,
thug e glòir do Dhia, ag ràdh, Gu
fìrinneach b'ionracan an duine so.
48 Agus an sluagh uile a chruinn-
ich dh'ionnsuidh an t-seallaidh
sin, an uair a chunnaic iad na nithe
a rinneadh, phill iad air an ais, a'
bualadh an uchd.
49 Agus sheas a luchd eòlais
uile, agus na mnài a lean e o
Ghalile, am fad uaith, ag amharc
air na nithibh sin,
50 Agus feuch, duine *àraidh*
d'am b'ainm Ioseph, comhairleach,
a bha 'na dhuine maith, agus 'na
fhìrean,
51 (Cha d'aontaich an duine so
d'an comhairle no d'an gnìomh,)
O Arimatea, baile leis na h-Iudh-
achaibh, (neach mar an ceudna
aig an robh sùil ri rìoghachd
Dhé.)
52 Chaidh esan gu Pilat, agus
dh'iarr e corp Iosa.
53 Agus air dha a thoirt a
nuas, phaisg e ann an lìon-eud-
ach e, agus chuir e ann an uaigh
e, a chladhaicheadh á carraig, anns
nach do chuireadh aon duine riamh
roimhe.
54 Agus b'e sin là an ulluch-
aidh, agus bha 'n t-sàbaid am
fagus.
55 Agus lean na mnài a thàinig
maille ris o Ghalile, agus chunn-
aic iad an uaigh, agus cionnus a
chuireadh a chorp.
56 Agus phill iad, agus dh'ull-
uich iad spìosraidh, agus ola
deadh bholaidh; agus ghabh iad
tàmh air là na sàbaid, a réir na
h-àithne.

CAIB. XXIV.

2 *Tha aiseirigh Chriosd air a cur
an céill le dà aingeal do na
mnaibh a thàinig a dh'amharc na
h-uaighe:* 9 *tha iadsan 'ga inn-
seadh do mhuinntir eile.* 13
*Dh'fhoillsicheadh Criosd féin
do'n dithis dheisciobuil a chaidh
gu h-Emaus:* 36 *'na dhéigh sin
dh'fhoillsicheadh e do na h-abs-
tolaibh, agus tha e 'gan cronach-
adh air son am mi-chreidimh,*
47 *agus a' toirt àithne dhoibh;*
49 *tha e gealtuinn an Spioraid
naoimh,* 51 *agus a' dol suas do
nèamh.*

A NIS air a' cheud *là* do'n
t-seachduin, gu ro mhoch
air mhaduinn, thàinig iad chum
na h-uaighe, a' toirt leo nan spìos-
raidh a dh'ulluich iad, agus *mnài*
àraidh *eile* maille riu.
2 Agus fhuair iad a' chlach air
a caruchadh o'n uaigh.
3 Agus air dhoibh dol a steach,
cha d'fhuair iad corp an Tigh-
earna Iosa.

4 Agus am feadh a bha iad an ioma-cheist fa'n ni so, feuch, sheas dithis dhaoine làimh riu ann an eudaichibh dealrach.

5 Agus air bhi dhoibh fuidh eagal, agus a' cromadh *an* aghaidh chum na talmhainn, thubhairt iad riu, C'ar son a ta sibh ag iarraidh an ti a ta beò am measg nam marbh?

6 Cha 'n'eil e 'n so, ach dh'éirich e: cuimhnichibh mar a labhair e ribh, air dha bhi fathast ann an Galile,

7 Ag ràdh, Is éigin do Mhac an duine bhi air a thabhairt thairis do làmhaibh dhaoine peacach, agus a bhi air a cheusadh, agus éirigh a rìs an treas là.

8 Agus chuimhnich iad a bhriathran.

9 Agus air dhoibh pilltinn o'n uaigh, dh'innis iad na nithe so uile do'n aon fhear deug, agus do chàch uile.

10 Agus b'i Muire Magdalen, agus Ioanna, agus Muire *màthair* Sheumais, agus mnài eile maille riu, a dh'innis na nithe so do na h-abstolaibh.

11 Agus mheasadh am briathra leo-san mar sgeula faoin, agus cha do chreid siad iad.

12 An sin air éirigh do Pheadar, ruith e chum na h-uaighe, agus air dha cromadh sìos, chunnaic e'n lìon-eudach 'na luidhe leis féin, agus dh'fhalbh e, a' gabhail iongantais leis féin mu'n ni so a rinneadh.

13 Agus feuch, bha dithis diubh a' dol air an là sin féin gu baile d'am b'ainm Emaus, a bha tri fichead stàid o Ierusalem.

14 Agus bha iad a' labhairt eatorra féin mu thimchioll nan nithe ud uile a thachair.

15 Agus an uair a bha iad a' còmhradh, agus a' coimh-reusonachadh, thàinig Iosa e féin am fagus, agus dh'imich e maille riu.

16 Ach bha'n sùilean air an cumail, air chor as nach d'aithnich iad e.

17 Agus thubhairt e riu, Ciod e an còmhradh so air am bheil sibh a' teachd eadaraibh féin, ag imeachd dhuibh, agus sibh dubhach?

18 Agus fhreagair aon diubh d'am b'ainm Cleopas, agus thubhairt e ris, Am bheil thusa a mhàin a' d'choigreach an Ierusalem, agus gun fhios agad air na nithibh a rinneadh innte anns na làithibh so?

19 Agus thubhairt e riu, Ciod na nithe? Agus thubhairt iadsan ris, Na nithe a thaobh Iosa o Nasaret, a bha 'na fhàidh cumhachdach ann an gnìomh agus ann am focal am fianuis Dé, agus an t-sluaigh uile:

20 Agus cionnus a thug na h-àrd-shagairt agus ar n-uachdarain thairis chum dìtidh bàis e, agus a cheus iad e.

21 Ach bha dùil againne gu'm b'esan an ti a bha gu Israel a shaoradh: agus a thuilleadh air so uile, 's e'n diugh an treas là o rinneadh na nithe so.

22 Agus mar an ceudna, chuir mnài àraidh dhinn féin, a chaidh gu moch a dh'ionnsuidh na h-uaighe, mòr-ìoghnadh[1] oirnn:

23 Agus an uair nach d'fhuair iad a chorp, thàinig iad, ag ràdh, gu'm fac iad sealladh do ainglibh, a thubhairt gu bheil e beò.

24 Agus chaidh dream àraidh dhiubhsan, a bha maille ruinn féin, chum na h-uaighe, agus

[1] *uamhas.*

fhuair iad eadhon mar thubhairt na mnài; ach cha'n fhac iad esan.
25 An sin thubhairt e riu, O dhaoine amaideach, agus mall-chridheach a chreidsinn nan nithe sin uile a labhair na fàidhean !
26 Nach b'éigin do Chriosd na nithe so fhulang, agus dol a steach d'a ghlòir ?
27 Agus air dha tòiseachadh o Mhaois agus o na fàidhibh uile, dh'eadar-mhìnich e dhoibh anns na sgriobtuiribh uile na nithe m'a thimchioll féin.
28 Agus dhruid iad ris a' bhaile, d'an robh iad a' dol : agus leig esan air gu'n rachadh e ni b'fhaide.
29 Ach choimh-éignich iadsan e, ag ràdh, Fan maille ruinne, oir a ta e dlùth do'n fheasgar, agus tha deireadh an là ann. Agus chaidh e steach a dh'fhuireach maille ribh.
30 Agus an uair a shuidh e gu biadh maille riu, air dha aran a ghlacadh, bheannaich se *e*, agus bhris se *e*, agus thug e dhoibh *e*.
31 Agus dh'fhosgladh an sùil-ean, agus dh'aithnich iad e ; agus chaidh e as an t-sealladh.
32 Agus thubhairt iad r'a chéile, Nach robh ar cridhe a' lasadh an-nainn, am feadh a bha e a' labh-airt riunn air an t-slighe, agus an uair a dh'fhosgail e dhuinn na sgrìobtuirean ?
33 Agus dh'éirich iad air an uair sin féin, agus phill iad gu Ierusalem, agus fhuair iad an t-aon fhear deug cruinn an ceann a chéile, agus an dream a bha maille riu,
34 Ag ràdh, Dh'éirich an Tigh-earn da rìreadh, agus chunncas le Simon e.
35 Agus dh'innis iad na nithe *a rinneadh* air an t-slighe, agus mar a dh'aithnicheadh leo e ann am briseadh an arain.
36 Agus ag labhairt nan nithe so dhoibh, sheas Iosa féin 'nam meadhon agus a deir e riu, Sìth maille ribh.
37 Ach bha iadsan fuidh gheilt-chrith agus fuidh eagal, agus shaoil iad gur spiorad a chunnaic iad.
38 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh fuidh bhuaireas,[1] agus c'ar son a ta smuaintean ag éirigh suas an bhur cridhibh ?
39 Feuchaibh mo làmhan agus mo chosan, gur mi féin a th'ann : laimhsichibh mi, agus faicibh, oir cha n'eil aig spiorad feoil agus cnàmha, mar a chi sibh agamsa.
40 Agus an uair a thubhairt e so, nochd e dhoibh a làmhan agus a chosan.
41 Agus air bhi dhoibh fathast mi-chreideach troimh aoibhneas, agus iad fuidh iongantas, thubhairt e riu, Am bheil biadh sam bith agaibh an so ?
42 Agus thug iad da mìr do iasg ròiste, agus do chìr-mheala.
43 Agus ghlac se e, agus dh'ith e 'nam fianuis.
44 Agus thubhairt e riu, 'S iad so na briathran a labhair mi ribh, 'nuair a bha mi fathast maille ribh, gur éigin do na h-uile nithibh a ta sgrìobhta ann an lagh Mhaois, agus *anns* na fàidhibh, agus *anns* na salmaibh am thimchioll-sa, bhi air an coimhlionadh.
45 An sin dh'fhosgail e an tuisge, chum gu'n tuigeadh iad na sgriobtuirean.
46 Agus thubhairt e riu, Mar so a ta e sgrìobhta, agus mar so b'éigin do Chriosd fulang, agus éirigh o na marbhaibh an treas là :

[1] *thrioblaid.*

47 Agus aithreachas agus maith-
eanas peacaidh bhi air an sear-
monachadh 'na ainm-san, do na
h-uile chinneachaibh, a' tòiseach-
adh aig Ierusalem.
48 Agus is fianuisean sibhse air
na nithibh so.
49 Agus feuch, cuiream-sa geall-
adh m' Athar oirbh: ach fanaibhse
ann am baile Ierusalem, gus an
sgeadaichear le cumhachd o na
h-àrdaibh sibh.
50 Agus thug e mach iad co
fhad as Betani: agus thog e suas
a làmhan, agus bheannaich e iad.
51 Agus am feadh a bha e 'gam
beannachadh, dhealaicheadh riu
e, agus thogadh suas gu nèamh e.
52 Agus rinn iad aoradh dha,
agus phill iad gu Ierusalem le
gairdeachas mòr:
53 Agus bha iad a ghnàth anns
an teampull, a' moladh agus a'
beannachadh Dhé. Amen.

AN SOISGEUL A REIR EOIN.

CAIB. I.

1 *Diadhachd, daoineachd, agus dreuchd Iosa Criosd.* 15 *Fianuis Eoin.* 39 *Gairm Aindreais, Pheadair, &c.*

ANNS an toiseach bha am Fo-
cal, agus bha 'm Focal maille
ri Dia, agus b'e 'm Focal Dia.
2 Bha e so air tùs maille ri
Dia.
3 Rinneadh na h-uile nithe leis;
agus as eugmhais cha d'rinneadh
aon ni a rinneadh.
4 Annsan bha beatha, agus b'i
a bheatha solus dhaoine.
5 Agus tha an solus a' soill-
seachadh anns an dorchadas, agus
cha do ghabh an dorchadas e.
6 Chuireadh duine o Dhia, d'am
b'ainm Eoin.
7 Thàinig esan mar fhianuis,
chum fianuis a thoirt mu'n t-solus,
chum gu'n creideadh na h-uile
dhaoine trìdsan.
8 Cha b'esan an solus sin, ach
chuireadh e chum gu tugadh e
fianuis mu'n t-solus.
9 B'e so an solus fior a ta soill-
seachadh gach uile dhuine, tha
teachd chum an t-saoghail.
10 Bha e anns an t-saoghal,
agus rinneadh an saoghal leis,
agus cha d'aithnich an saoghal e.
11 Thàinig e dh'ionnsuidh a
dhùcha féin, agus cha do ghabh a
mhuinntir féin ris.
12 Ach a mheud 's a ghabh
ris, thug e dhoibh cumhachd a
bhi 'nan cloinn do Dhia, *eadhon*
dhoibh-san a ta creidsinn 'na
ainm:
13 A bha air an gineamhuin,
cha'n ann o fhuil, no o thoil na
feòla, no o thoil duine, ach o
Dhia.
14 Agus rinneadh am Focal
'na fheoil, agus ghabh e còmh-
nuidh 'nar measg-ne, (agus chun-
naic sinn a ghlòir, mar ghlòir
aon-ghin Mhic an Athar,) làn
gràis agus firinn.
15 (Thug Eoin fianuis uime,
agus ghlaodh e, ag ràdh, 'S e so
an ti mu'n do labhair mi, An ti
a ta teachd a'm' dhéigh, tha tois-
each aig orm; oir bha e romham.)

16 Agus as a làn-san fhuair
sinne uile, agus gràs air son gràis.
17 Oir thugadh an lagh le
Maois, ach thàinig an gràs agus
an fhìrinn le Iosa Criosd.
18 Cha'n fhaca neach air bith
Dia riamh ; an t-aon-ghin Mic, a
ta ann an uchd an Athar, is esan
a dh'fhoillsich *e*.
19 Agus is i so fianuis Eoin :
An uair a chuir na h-Iudhaich
sagairt agus Lebhithich o Ierusa-
lem, chum gu'm feòraicheadh iad
deth, Cò thusa ?
20 Dh'aidich esan, agus cha
d'àicheadh e ; ach dh'aidich e,
Cha mhi Criosd.
21 Agus dh'fheòraich iad deth,
Ciod ma seadh ? An tu Elias ?
Agus a deir e, Cha mhi. An tu
am fàidh ? Agus fhreagair e, Cha
mhi.
22 An sin thubhairt iad ris,
Cò thu ? chum gu'n tabhair sinn
freagradh dhoibhsan a chuir *uatha*
sinn : ciod a tha thu 'g ràdh ad
thimchioll féin ?
23 Thubhairt e, *Is* mise guth
an ti a ghlaodhas anns an fhàs-
ach, Deanaibh dìreach slighe an
Tighearna, mar thubhairt am
fàidh Esaias.
24 Agus an dream a chuireadh
leis an teachdaireachd, b'ann do na
Phairisich *iad*.
25 Agus dh'fheòraich iad deth,
agus thubhairt iad ris, C'ar son
ma seadh a ta thu a' baisteadh,
mur tu Criosd, no Elias, no 'm
fàidh ?
26 Fhreagair Eoin iad, ag ràdh,
Ataims' a' baisteadh le h-uisge ;
ach a ta neach 'na sheasamh 'nur
measg, nach aithne dhuibh.
27 'S e so an ti, a ta teachd
a'm' dhéighse, aig am bheil tois-
each orm, neach nach airidh mise
air barr-iall a bhròige fhuasg-
ladh.
28 Rinneadh na nithe so ann
am Betabara air an taobh thall do
Iordan, far an robh Eoin a' baist-
eadh.
29 Air an là màireach chunn-
aic Eoin Iosa a' teachd d'a ionn-
suidh, agus a deir e, Feuch Uan
Dé, a ta toirt air falbh peacaidh
an t-saoghail !
30 Is e so an ti mu'n dubhairt
mi, Tha fear a' teachd a'm' dhéigh,
aig am bheil barrachd orm ; oir
bha e romham.
31 Agus cha robh aithne agam-
sa air : ach a chum gu'm bitheadh
e air fhoillseachadh do Israel, uime
sin thàinig mi a' baisteadh le
h-uisge.
32 Agus thug Eoin fianuis, ag
ràdh, Chunnaic mi 'n Spiorad a'
teachd a nuas mar choluman o
nèamh, agus ghabh e còmhnuidh
air.
33 Agus cha b'aithne dhomh-
sa e : ach an ti a chuir mi a bhaist-
eadh le h-uisge, thubhairt esan
rium, Ge b'e air am faic thu an
Spiorad a' teachd a nuas agus a'
gabhail còmhnuidh air, is e sin
an ti a bhaisteas leis an Spiorad
naomh.
34 Agus chunnaic mi, agus rinn
mi fianuis, gur e so Mac Dhé.
35 Air an là màireach a rìs
sheas Eoin, agus dithis d'a dheis-
ciobluibh :
36 Agus air dha amharc air
Iosa agus e ag imeachd[1], a deir e,
Feuch Uan Dhé !
37 Agus chual an dithis dheis-
ciobul e a' labhairt, agus lean iad
Iosa.
38 Agus air tionndadh do Iosa,

[1] *a' sràid-imeachd.*

chunnaic e iad *'ga* leantuinn, agus
a deir e riu, Ciod a tha sibh ag
iarraidh? Thubhairt iadsan ris,
Rabbi, ('se sin r'a ràdh, air ead-
ar-theangachadh, A mhaighstir,)
c'àit am bheil thu gabhail còmh-
nuidh?
39 A deir e riu, Thigibh agus
faicibh. Thàinig iad agus chunn-
aic iad c'àit an robh e gabhail
còmhnuidh, agus dh'fhan iad
maille ris an là sin: oir bha e
mu thimchioll na deicheamh
uaire.
40 B'e Aindreas, bràthair Shim-
oin Pheadair, aon do 'n dithis a
chual Eoin *a' labhairt*, agus a lean
esan.
41 Fhuair esan air tùs a bhràth-
air féin Simon, agus thubhairt e
ris, Fhuair sinne am Mesias, is
e sin, air eadar-theangachadh,
Criosd.
42 Agus thug e chum Iosa e,
Agus an uair a dh'amhairc Iosa
air, thubhairt e, Is tusa Simon
mac Iona: goirear Cephas dhiot,
is e sin air eadar-theangachadh,
Peadar.
43 Air an là 'na dhéigh sin, bu
toil le Iosa dol a mach do Ghalile,
agus fhuair e Philip, agus a deir
e ris, Lean mise.
44 A nis bha Philip o Bhet-
saida, baile Aindreais agus Phead-
air.
45 Fhuair Philip Natanael, agus
a deir e ris, Fhuair sinne an ti
mu'n do sgrìobh Maois anns an
lagh, agus na fàidhean, Iosa o
Nasaret, mac Ioseiph.
46 Agus thubhairt Natanael
ris, Am feud ni maith air bith
teachd á Nasaret? Thubhairt
Philip ris, Thig agus faic.
47 Chunnaic Iosa Natanael a'
teachd d'a ionnsuidh, agus a deir
e uime, Feuch Israeleach da rìr-
eadh, anns nach 'eil cealg.
48 A deir Natanael ris, Cionnus
is aithne dhuit mise? Fhreagair
Iosa agus thubhairt e ris, Mun do
ghairm Philip thu, 'nuair a bha
thu fuidh 'n chrann-fhìge, chunn-
aic mise thu.
49 Fhreagair Natanael agus
thubhairt e ris, Rabbi, is tusa Mac
Dhé, is tu Righ Israeil.
50 Fhreagair Iosa agus thu-
bhairt e ris, A chionn gu'n dubh-
airt mi riut, Chunnaic mi thu fuidh
'n chrann-fhìge, am bheil thu
creidsinn? chi thu nithe a's mò na
iad so.
51 Agus thubhairt e ris, Gu
deimhin deimhin a deirim ribh,
'Na dhéigh so chi sibh nèamh
fosgailte, agus aingil Dhé a' dol
suas agus a' teachd a nuas air Mac
an duine.

CAIB. II.

1 *Tha Criosd a' deanamh fìon do'n uisge,* 12 *a' dol do Chapernaum, agus do Ierusalem,* 14 *far am bheil e a' glanadh an teampuill o luchd reicidh agus ceannachd:* 19 *a' roimh-innseadh a bhàis agus 'aiseirigh, &c.*

AGUS air an treas là bha pòs-
adh ann an Cana Ghalile;
agus bha màthair Iosa an sin.
2 Agus fhuair Iosa mar an
ceudna agus a dheisciobuil cuir-
eadh chum a' phòsaidh.
3 Agus air teireachdainn do'n
fhìon, thubhairt màthair Iosa ris
Cha 'n'eil fìon aca.
4 Thubhairt Iosa rithe, Ciod e
mo ghnothuch-sa riut, a bhean?
cha d'thàinig m'uair-sa fathast.
5 Thubhairt a mhàthair ris an
luchd-frithealaidh, Ge b'e ni a
their e ribh, deanaibh *e*.
6 Agus bha sè soithichean

uisge do chloich air an cur an
sin, a réir gnàtha glanaidh nan
Iudhach, a ghabhadh dà fheircin
no tri gach aon diubh.
7 Thubhairt Iosa riu, Lìonaibh
na soithiche le uisge. Agus lìon
siad iad gus am beul.
8 Agus thubhairt e riu, Tàirng-
ibh a nis, agus thugaibh chum
uachdarain na cuirme.[1] Agus thug
iad *ann e*.
9 'Nuair a bhlais uachdaran na
cuirme an t-uisge a rinneadh 'na
fhìon, (agus cha robh fhios aige
cia as a thàinig e; ach bha fhios
aig an luchd-frithealaidh a tharr-
uing an t-uisge,) ghoir uachdaran
na cuirme am fear nuadh-pòsda.
10 Agus thubhairt e ris, Cuir-
idh gach duine fìon maith a làth-
air air tùs; agus an uair a dh'òlas
daoine gu leoir, an sin *am fìon*
a's miosa; *ach* ghléidh thusa am
fìon maith gus a nis.
11 An toiseach so do mhìor-
bhuilibh rinn Iosa ann an Cana
Ghalile, agus dh'fhoillsich e a
ghlòir; agus chreid a dheisciobuil
ann.
12 An déigh so chaidh e sìos
do Chapernaum, e féin, agus a
mhàthair, agus a bhràithrean, agus
a dheisciobuil, agus cha d'fhan
iad ann mòran do làithibh.
13 Agus bha càisg nan Iudhach
am fagus, agus chaidh Iosa suas
gu Ierusalem.
14 Agus fhuair e 'nan suidhe
anns an teampull luchd-reicidh
cruidh,[2] agus chaorach, agus chol-
uman, agus luchd-malairt an
airgid:
15 Agus air deanamh sgiùrsair[3]
dha do chordaibh caola, dh'fhuad-
aich e mach as an teampull iad
uile, agus na caoraich agus an
crobh; agus dhòirt e mach airgiod
an luchd-malairt, agus thilg e na
buird thairis;
16 Agus thubhairt e riusan a
bha reiceadh choluman, Togaibh
iad sin as so; na deanaibh tigh m'
Atharsa 'na thigh marsandachd.
17 Agus chuimhnich a dheis-
ciobuil gu'n robh e sgrìobhta,
Dh'ith eud do thighe suas mi.
18 An sin fhreagair na h-Iudh-
aich, agus thubhairt iad ris, Ciod
an comhara nochdas tu dhuinne,
do bhrìgh gu bheil thu deanamh
nan nithe sin?
19 Fhreagair Iosa agus thubhairt
e riu, Leagaibh sìos an teampull
so, agus an tri làithibh cuiridh
mise suas e.
20 An sin thubhairt na h-Iudh-
aich, Sè bliadhna agus dà fhich-
ead bha 'n teampull so 'ga thogail,
agus an cuir thusa suas an tri
làithibh e?
21 Ach labhair esan mu theam-
pull a chuirp.
22 Uime sin an uair bha e air
éirigh o na marbhaibh, chuimh-
nich a dheisciobuil gu'n dubhairt
e so: agus chreid iad an sgriob-
tuir, agus am focal a thubhairt
Iosa.
23 A nis an uair a bha e an
Ierusalem aig a' chàisg, air an
fhéisd,[4] chreid mòran 'na ainm,
an uair a chunnaic iad na mìor-
bhuilean a rinn e.
24 Ach cha d'earb Iosa e féin
riu, do bhrìgh gu'm b'aithne dha
na h-uile dhaoine,
25 Agus nach robh feum aige
neach air bith a dheanamh fianuis
air duine: oir bha fhios aige ciod
a bha anns an duine.

CAIB. III.

1 *Tha Criosd a' teagasg do Nicod-
emus feum na h-ath-ghineamhuin.*
14 *Mu chreidimh 'na bhàs.* 16

[1] *féisde* —[2] *dhamh.*—[3] *cuipe* —[4] *an àm na féisde.*

Mòr-ghràdh Dhé do'n domhan, &c.

AGUS bha duine do na Phair-
isich, d'am b'ainm Nicode-
mus, *a bha* 'na uachdaran air na
h-Iudhachaibh :
2 Thàinig esan chum Iosa san
oidhche, agus thubhairt e ris, A
mhaighstir, tha fhios againn gur
fear-teagaisg thu, a thàinig o Dhia:
oir cha'n urradh duin' air bith na
mìorbhuile so dheanamh a ta
thusa deanamh, mur bi Dia
maille ris.
3 Fhreagair Iosa agus thubhairt
e ris, Gu deimhin deimhin a
deirim riut, mur beirear duine a
rìs, nach feud e rìoghachd Dhé
fhacinn.
4 Thubhairt Nicodemus ris,
Cionnus a dh'fheudas duine bhi
air a bhreith 'nuair a ta e aosda?
am bheil e comasach air dol a
stigh an dara uair do bhroinn a
mhàthar, agus a bhi air a bhreith?
5 Fhreagair Iosa, Gu deimhin
deimhin a deirim riut, mur bi
duine air a bhreith o uisge, agus
o'n Spiorad, cha 'n urrainn e dol a
steach do rìoghachd Dhé.
6 An ni sin a ta air a bhreith
o'n fheoil, is feoil e; agus an ni
sin a ta air a bhreith o'n Spiorad,
is spiorad e.
7 Na gabh iongantas gu 'n du-
bhairt mi riut, Is éigin duibh bhi
air bhur breith a rìs.
8 Tha ghaoth a séideadh far
an àill leatha, agus tha thu a'
cluinntinn a fuaim, ach cha 'n'eil
fhios agad cia as a tha i teachd,
no c' àit a tha i dol: is ann mar
sin a tha gach neach, a tha air
a bhreith o'n Spiorad.
9 Fhreagair Nicodemus agus
thubhairt e ris, Cionnus a
dh'fheudas na nithe so bhi?
10 Fhreagair Iosa agus thu-
bhairt e ris, Am bheil thusa a'd'
fhear-teagaisg Israeil, agus nach
aithne dhuit na nithe so?
11 Gu deimhin deimhin a
deirim riut, gu bheil sinne a'
labhairt an ni a's fios duinn, agus
a' toirt fianuis air an ni sin a
chunnaic sinn; agus cha ghabh
sibhse ar fianuis.
12 Ma dh'innis mi dhuibh
nithe talmhaidh, agus nach creid
sibh, cionnus a chreideas sibh
ma dh'innseas mi dhuibh nithe
nèamhaidh?
13 Agus cha deachaidh aon
neach suas do nèamh, ach an ti
a thàinig a nuas o nèamh, Mac
an duine a ta air nèamh.
14 Agus mar a thog Maois
suas an nathair san fhàsach, is
ann mar sin is éigin do Mhac an
duine bi air a thogail suas:
15 Chum's ge b'e neach a
chreideas ann, nach sgriosar e[1],
ach gu'm bi a' bheatha mhaireann-
ach aige.
16 Oir is ann mar sin a ghràdh-
aich Dia an saoghal, gu'n d'thug
e aon-ghin Mhic féin, chum's ge
b'e neach a chreideas ann, nach
sgriosar e, ach gu'm bi a' bheatha
shiorruidh aige.
17 Oir cha do chuir Dia a Mhac
do'n t-saoghal, chum gu'n dìteadh
e 'n saoghal, ach a chum gu'm
biodh an saoghal air a shaoradh
troimh-san.
18 An ti a chreideas ann, cha
dìtear e: ach an ti nach creid, tha
e air a dhìteadh cheana, chionn
nach do chreid e an ainm aon-
ghin Mhic Dhé.
19 Agus is e so an dìteadh, gu'n
d'thàinig an solus do'n t-saoghal,
agus gu'n do ghràdhaich daoine an
dorchadas ni's mò na'n solus, a

[1] *bi e caillte.*

chionn gu'n robh an gnìomharan
olc.
20 Oir gach neach a ta dean-
amh uilc, tha e toirt fuath do'n
t-solus, agus cha 'n'eil e teachd
chum an t-soluis, air eagal gu'm
biodh 'oibre air an cronachadh.
21 Ach an ti a ni 'n fhìrinn,
thig e chum an t-soluis, chum's
gu'm bi 'oibre follaiseach, gur ann
an Dia a rinneadh iad.
22 An déigh sin thàinig Iosa
agus a dheisciobuil do thìr Iudea,
agus dh'fhan e 'n sin maille riu a-
gus bhaist e.
23 Agus bha Eoin mar an
ceudna a' baisteadh ann an Enon,
làimh ri Salim, do bhrìgh gu'n
robh mòran uisgeachan an sin: a-
gus thàinig iad, agus bhaisteadh iad.
24 Oir cha robh Eoin fathast
air a thilgeadh am prìosan.
25 An sin dh'éirich ceisd eadar
deisciobuil Eoin agus na h-Iudh-
aich, mu thimchioll glanaidh.
26 Agus thàinig iad chum Eoin,
agus thubhairt iad ris, A mhaigh-
stir, an ti a bha maille riut an
taobh thall do Iordan, d'an d'thug
thu fianuis, feuch, tha esan a'
baisteadh, agus tha na h-uile
dhaoine a' teachd d'a ionnsuidh.
27 Fhreagair Eoin agus thu-
bhairt e, Cha 'n'eil duine comasach
air ni sam bith a ghabhail, mur bi
e air a thoirt da o nèamh.
28 Tha sibhse féin a' toirt fian-
uis domhsa, gu'n dubhairt mi, Cha
mhi Criosd, ach gu'n do chuireadh
roimhe mi.
29 An ti aig am bheil a bhean
nuadh-phòsda, 'se 'm fear nuadh-
pòsda e: ach caraid an fhir nuadh-
phòsda, a ta 'na sheasamh agus
ag éisdeachd ris, tha e a' dean-
amh gairdeachais mhòir air son
guth an fhir nuadh-phòsda: uime
sin tha mo ghairdeachas so air a
choimhlionadh.
30 Is éigin dasan fàs, ach
dhomh-sa bhi air mo lughdach-
adh.
31 An ti a thig a nuas, tha e
os ceann nan uile: an ti a tha
o'n talamh, tha e talmhaidh, agus
labhraidh e air mhodh talmhaidh:
an ti a thig o nèamh, tha e os
ceann nan uile.
32 Agus an ni a chunnaic agus
a chual e, air sin tha e toirt fian-
uis; agus cha 'n'eil aon duine a'
gabhail r'a fhianuis.
33 An ti a ghabh r'a fhianuis-
san, chuir e a sheula ris, gu bheil
Dia fìor.
34 Oir an ti a chuir Dia uaith,
tha e a' labhairt bhriathar Dhé:
oir cha'n ann a réir tomhais a tha
Dia a' toirt an Spioraid *da*.
35 Is toigh leis an Athair am
Mac, agus thug e na h-uile nithe
'na làimh.
36 An ti a chreideas anns a'
Mhac, tha bheatha mhaireannach
aige: ach an ti nach 'eil a' creid-
sinn anns a' Mhac, cha'n fhaic e
beatha; ach a ta fearg Dhé a'
gabhail còmhnuidh air.

CAIB. IV.

1 *Tha Criosd a' còmhradh ris a' Bhan-samaritanaich, agus 'ga fhoillseachadh féin di.* 31 *Tha e cur an céill d'a dheisciobluibh 'eud féin air son glòire Dhé.* 39 *Tha mòran do na Samaritanaich a' creidsinn ann.* 43 *Tha e dol do Ghalile, &c.*

AIR an aobhar sin an uair a
thuig Iosa gu'n cuala na
Phairisich gu'n robh e a' deanamh
agus a' baisteadh tuilleadh dheis-
ciobul na Eoin,
2 (Ged nach do bhaist Iosa féin
iad, ach a dheisciobuil,)
3 Dh'fhàg e Iudea, agus chaidh
e rìs do Ghalile.
4 Agus b'éigin da dol troimh
Shamaria.

5 An sin thàinig e gu baile *a
bhuineadh* do Shamaria, d'an goir-
ear Sichar, fagus do'n fhearann a
thug Iacob d'a mhac Ioseph.
6 A nis bha tobar Iacoib an sin.
Uime sin air do Iosa bhi sgìth le
a thurus, shuidh e mar sin làimh
ris an tobar: agus bha e mu
thimchioll na seathadh uaire.
7 Thàinig bean o Shamaria a
tharruing uisge: a deir Iosa rithe,
Thoir dhomhsa deoch.
8 (Oir bha a dheisciobuil air
dol do'n bhaile a cheannach bìdh.)
9 An sin thubhairt a' bhean o
Shamaria ris, Cionnus a ta thusa
agus gur Iudhach thu, ag iarraidh
deoch uamsa, a ta a'm' Bhan-
samaritanaich; oir cha 'n'eil com-
unn aig na h-Iudhaich ris na Sa-
maritanaich.
10 Fhreagair Iosa agus thu-
bhairt e rithe, Nam b'aithne dhuit
tiodhlacadh[1] Dhé, agus cò e a ta
'g ràdh riut, Thoir dhomh deoch,
dh'iarradh tu airsan, agus bheir-
eadh e uisge beò dhuit.
11 A deir a' bhean ris, A Thigh-
earn, cha 'n'eil inneal tarruing
agad, agus tha 'n tobar domhain:
uime sin cia as a ta an t-uisge
beò sin agad?
12 Am mò thusa na ar n-athair
Iacob, a thug dhuinne an tobar *so*,
agus a dh'òl as e féin, agus a
chlann, agus a spréidh?
13 Fhreagair Iosa agus thu-
bhairt e rithe, Ge b'e neach a dh'òl-
as do'n uisge so, bithidh tart[2] air
a rìs:
14 Ach ge b'e neach a dh'òlas
do'n uisge a bheir mise dha, cha
bhi tart gu bràth air: ach an
t-uisge a bheir mise dha, bithidh
e 'na thobar uisge ann, a' sruthadh
suas chum na beatha maireann-
aich.
15 A deir a' bhean ris, A
Thighearn, thoir dhomhsa an
t-uisge so, chum's nach bi tart
orm, agus nach tig mi an so a
tharruing.
16 A deir Iosa rithe, Imich,
gairm t'fhear-pòsda agus thig an
so.
17 Fhreagair a' bhean agus
thubhairt i, Cha 'n'eil fear agam.
Thubhairt Iosa rithe, Is maith a
thubhairt thu, Cha 'n'eil fear
agam:
18 Oir bha cùigear fhear agad,
agus esan a ta agad a nis, cha'n e
t'fhear-*pòsda* féin: thubhairt thu
so gu fìor.
19 A deir a' bhean ris, A Thigh-
earn, tha mi faicinn gur fàidh thu.
20 Rinn ar n-aithriche aoradh
san t-sliabh so; agus a deir sibh-
se, gur ann an Ierusalem a ta 'n
t-ionad, anns an còir aoradh a
dheanamh.
21 A deir Iosa rithe, A bhean,
creid mise, gu bheil an uair a'
teachd, anns nach dean sibh aor-
adh do'n Athair aon chuid san
t-sliabh so, no ann an Ierusalem.
22 Tha sibh a' deanamh aoraidh
do'n ni nach aithne dhuibh: tha
sinne a deanamh aoraidh do'n ni
a's aithne dhuinn: oir is ann o
na Iudhachaibh a ta slàinte.
23 Ach a ta 'n uair a' teachd,
agus a ta *i* nis ann, anns an dean
am fìor luchd-aoraidh aoradh do'n
Athair ann an spiorad agus ann
am fìrinn: oir a ta an t-Athair ag
iarraidh an leithide so do luchd-
aoraidh.
24 Is Spiorad Dia, agus is éigin
d'a luchd-aoraidh, aoradh a
dheanamh *dha* an spiorad agus am
fìrinn.
25 A deir a' bhean ris, Tha
fhios agam gu bheil am Mesias a'

[1] *toirbheartas* —[2] *iota.*

teachd, d'an goirear Criosd: 'nuair
a thig esan, innsidh e na h-uile
nithe dhuinn.
26 A deir Iosa rithe, Is mise *e*,
a ta labhairt riut.
27 Agus air a so thàinig a dheis-
ciobuil, agus b'iongantach leo gu'n
robh e labhairt ris a' mhnaoi: ach
cha dubhairt aon neach, Ciod a
tha thu 'g iarraidh? no c'ar son
a tha thu labhairt rithe?
28 An sin dh'fhàg a' bhean a
soitheach uisge, agus dh'fhalbh i
do'n bhaile, agus a deir i ris na
daoinibh,
29 Thigibh, faicibh duine a
dh'innis dhomhsa na h-uile nithe
a rinn mi riamh: nach e so Criosd?
30 An sin chaidh iad a mach as
a' bhaile, agus thàinig iad d'a ionn-
suidh-san.
31 San àm sin féin ghuidh a
dheisciobuil air, ag ràdh, A mhaigh-
stir, ith.
32 Ach thubhairt esan riu, Tha
agam-sa biadh r'a itheadh, air nach
'eil fhios agaibh-se.
33 Uime sin thubhairt na deis-
ciobuil r'a chéile, An d'thug neach
air bith *ni* d'a ionnsuidh r'a ith-
eadh?
34 Thubhairt Iosa riu, Is e mo
bhiadh-sa toil an ti a chuir uaith
mi a dheanamh, agus 'obair a
chrìochnachadh.
35 Nach abair sibhse, A ta *ùine*
cheithir mìos ann fathast, agus *an
sin* thig am fogharadh? feuch, a
deirim ribh, Togaibh suas bhur
sùilean, agus seallaibh air na h-ach-
aibh; oir a ta iad a cheana geal
chum an fhogharaidh.
36 Agus an ti a bhuaineas tha
e faotainn tuarasdail, agus a'
cruinneachadh toraidh chum na
beatha maireannaich; chum's
gu'n dean an ti a chuireas, agus
an ti a bhuaineas, gairdeachas
maraon.
37 Agus an so tha 'n ràdh[1] ud
fìor, Gu bheil neach a' cur, agus
neach eile a' buain.
38 Chuir mise sibhse a bhuain
an ni sin nach do shaothraich sibh:
shaothraich daoine eile, agus chaidh
sibhse steach 'nan saothair.
39 Agus chreid mòran do Sha-
maritanaich a' bhaile sin ann, air
son cainnte na mnà, a thug fianuis,
ag ràdh, Dh'innis e dhomh na
h-uile nithe a rinn mi riamh.
40 Uime sin an uair a thàinig
na Samaritanaich d'a ionnsuidh,
ghuidh iad air fantuinn maille riu;
agus dh'fhuirich e 'n sin dà là.
41 Agus chreid mòran tuilleadh
air son 'fhocail féin:
42 Agus thubhairt iad ris a'
mhnaoi, Tha sinn a' creidsinn,
cha 'n ann á so suas air son do
chòmhraidh-sa: oir chuala sinn
féin e, agus a ta fhios againn gur
e so da rìreadh Criosd, Slànuigh-
ear an t-saoghail.
43 Agus an déigh dà là dh'-
fhalbh e as sin, agus chaidh e do
Ghalile?
44 Oir thug Iosa féin fianuis,
nach 'eil urram aig fàidh 'na thìr
féin.
45 Uime sin an uair a thàinig
e do Ghalile, ghabh na Galiléaich
ris, air dhoibh na nithe sin uile
fhaicinn a rinn e ann an Ieru-
salem air an fhéisd: oir chaidh
iadsan mar an ceudna chum na
féisde.
46 An sin thàinig Iosa a rìs do
Chana Ghalile, far an d'rinn e
fìon do'n uisge. Agus bha duine
cumhachdach àraidh, aig an robh
a mhac gu tinn ann an Caper-
naum.
47 'Nuair a chual esan gu'n

[1] *an gnàth-fhocal.*

robh Iosa air teachd á Iudea do Ghalile, chaidh e d'a ionnsuidh, agus ghuidh e air gu'n rachadh e sìos, agus gu'n slànuicheadh e a mhac: oir bha e ri h-uchd bàis.

48 An sin thubhairt Iosa ris, Mur faic sibh comharan agus mìorbhuilean, cha chreid sibh.

49 Thubhairt an duine cumhachdach ris, A Thighearn, rach sìos mum faigh mo leanaban bàs.

50 Thubhairt Iosa ris, Imich; tha do mhac beò. Agus chreid an duine am focal a labhair Iosa ris, agus dh'imich e.

51 Agus am feadh a bha e fathast a' dol sìos, choinnich a sheirbhisich e, agus dh'innis iad *da*, ag ràdh, Tha do mhac beò.

52 An sin dh'fheòraich e dhiubh an uair anns an deachaidh e 'm feabhas: agus thubhairt iad ris, An dé air an t-seachdamh uair dh'fhàg am fiabhrus e.

53 An sin dh'aithnich an t-athair gu'm *b'i* an uair sin féin, anns an dubhairt Iosa ris, Tha do mhac beò; agus chreid e féin, agus a theaghlach uile.

54 '*Se* so a rìs an dara mìorbhuil a rinn Iosa, 'nuair a thàinig e á Iudea do Ghalile.

CAIB. V

1 *Tha Iosa air là na sàbaid a' leigheas an duine, a bha fuidh leòn rè ochd bliadhna deug thar fhichead:* 10 *Tha na h-Iudhaich uime sin a' connsachadh ris, agus 'ga gheur-leanmhuinn air a shon, &c.*

'NA dhéigh so bha féisd nan Iudhach *ann*, agus chaidh Iosa suas gu Ierusalem.

2 A nis a ta ann an Ierusalem àimh ri *geatadh*[1] nan caorach ochan, d'an goirear sa' chainnt Eabhruidhich, Betesda, aig am bheil cùig tighean-fasgaidh[2].

3 Annta sin bha 'nan luidhe mòr bhuidheann do dhaoinibh euslan, dall, bacach, seargta, a' feitheamh ri caruchadh an uisge.

4 Oir chaidh aingeal sìos an am àraidh san lochan, agus chuir e 'n t-uisge troimh chéile: uime sin an ceud neach a rachadh sìos ann an déigh cur troimh chéile an uisge, rinneadh slàn e a dh'aon tinneas a bhiodh air.

5 Agus bha duine àraidh an sin, a bha ochd bliadhna deug thar fhichead ann an euslaint.

6 'Nuair a chunnaic Iosa esan 'na luidhe, agus fios aige gu'n robh e nis ùine fhada *mar sin*, a deir e ris, Am miann leat bhi air do dheanamh slàn?

7 Fhreagair an duine euslan e, A Thighearn, cha 'n'eil duine agam, an uair a chuirear an t-uisge troimh a chéile, a chuireas anns an lochan mi: ach am feadh a tha mise teachd, tha neach eile a' dol sìos romham.

8 A deir Iosa ris, Eirich, tog do leabadh, agus imich.

9 Agus air ball rinneadh an duine slàn, agus thog e a leabadh, agus dh'imich e: agus bha 'n t-sàbaid ann air an là sin.

10 Uime sin thubhairt na h-Iudhaich ris an ti a shlànuicheadh, Is i 'n t-sàbaid a ta ann; cha 'n'eil e dligheach dhuit do leabadh iomchar.

11 Fhreagair e iad, An ti a rinn slàn mi, thubhairt esan rium, Tog do leabadh agus imich?

12 An sin dh'fheòraich iad deth, Cò an duine a thubhairt riut, Tog do leabadh agus imich?

13 Agus cha robh fhios aig an ti a shlànuicheadh, cò e: oir

[1] *margadh.*—[2] *sgàth-thighean.*

chaidh Iosa as a shealladh, air do mhòr-shluagh bhi anns an àit.

14 'Na dhéigh so fhuair Iosa e anns an teampull, agus thubhairt e ris, Feuch, rinneadh slàn thu: na peacaich ni's mò, air eagal gu'n tachair ni's miosa dhuit.

15 Dh'imich an duine, agus dh'innis e do na h-Iudhachaibh gu'm b'e Iosa a rinn slàn e.

16 Agus air a shon so rinn na h-Iudhaich geur-leanmhuinn air Iosa, agus dh'iarr iad a mharbhadh, do bhrìgh gu'n d'rinn e na nithe so air an t-sàbaid.

17 Ach fhreagair Iosa iad, Tha m'Athair ag oibreachadh gus a nis, agus tha mise ag oibreachadh.

18 Uime sin bu mhòid a dh'iarr na h-Iudhaich a mharbhadh, a chionn nach e mhàin gu'n do bhris e 'n t-sàbaid, ach gu'n dubhairt e mar an ceudna gu'm b'e Dia 'Athair-san, 'ga dheanamh féin coimhionann ri Dia.

19 Air an aobhar sin fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, nach 'eil am Mac comasach air ni sam bith a dheanamh uaith féin, ach an ni a chi e 'n t-Athair a' deanamh: oir ge b'e nithe a ni esan, na nithe sin féin ni am Mac mar an ceudna.

20 Oir is ionmhuinn leis an Athair am Mac, agus a ta e a' foillseachadh dha nan uile nithe a tha e féin a' deanamh: agus foillsichidh e dha oibre a's mò na iad so, air chor as gu'm bi iongantas oirbhse.

21 Oir mar a ta 'n t-Athair a' dùsgadh, agus a' beothachadh nam marbh, is amhuil sin a ta am Mac a' beothachadh an dream a's àill leis.

22 Oir cha 'n'eil an t-Athair a' toirt breth air duine sam bith; ach thug e gach uile bhreitheanas do'n Mhac:

23 Chum's gu'n tugadh na h-uile dhaoine urram do'n Mhac, amhuil mar a ta iad a' toirt urraim do'n Athair. An ti nach 'eil a' toirt urraim do'n Mhac, cha 'n'eil e toirt urraim do'n Athair a chuir uaith e.

24 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, An ti a dh'éisdeas ri m' fhocal-sa, agus a ta creidsinn anns an ti a chuir uaith mi, tha a' bheatha mhaireannach aige, agus cha tig e chum dìtidh; ach chaidh e thairis o bhàs gu beatha.

25 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Gu bheil an uair a' teachd, agus gu bheil i nis ann, anns an cluinn na mairbh guth Mhic Dhé: agus an dream a chluinneas, bithidh iad beò.

26 Oir mar a ta aig an Athair beatha ann féin, is amhuil sin a thug e do'n Mhac beatha a bhi aig ann féin;

27 Agus thug e mar an ceudna dha ùghdarras chum breth a thabhairt, do bhrìgh gur e Mac an duine.

28 Na gabhaibh iongantas deth so: oir a ta an uair a' teachd, anns an cluinn iadsan uile a ta sna h-uaighibh a ghuth-san:

29 Agus théid iad a mach, iadsan a rinn maith, chum aiseirigh na beatha; agus iadsan a rinn olc, chum aiseirigh an damnaidh.

30 Cha 'n'eil mise comasach air ni sam bith a dheanamh uam féin: mar a chluinneam, bheiream breth: agus a ta mo bhreitheanas ceart; do bhrìgh nach 'eil mi ag iarraidh mo thoile féin, ach toil an Athar a chuir uaith mi.

31 Ma bheir mise fianuis à m' thimchioll féin, cha 'n'eil m' fhianuis fìor[1].

[1] *iomchuidh.*

32 Tha neach eile a' toirt fianuis a m' thimchioll, agus a ta fhios agam gur fìor an fhianuis a tha e deanamh mu m' thimchioll.

33 Chuir sibhse chum Eoin, agus thug e fianuis do'n fhìrinn.

34 Ach cha 'n'eil mise a' gabhail fianuis o dhuine: ach a deirim na nithe so, chum gu 'm bi sibhse air bhur tearnadh.

35 B'esan an lòchran lasrach[1] agus dealrach : agus bha sibhse toileach car tamuill gairdeachas a dheanamh 'na sholus.

36 Ach a ta agam-sa fianuis a's mò na *fianuis* Eoin: oir na h-oibre a thug an t-Athair dhomhsa chum gu'n crìochnaichinn iad, tha na h-oibre sin féin a tha mise a' deanamh, a' toirt fianuis a m' thimchioll, gu'n do chuir an t-Athair uaith mi.

37 Agus an t-Athair féin a chuir uaith mi, thug e fianuis a m' thimchioll. Cha chuala sibh riamh a ghuth, ni mò a chunnaic sibh a choslas.

38 Agus cha 'n'eil 'fhocal-san agaibh a' gabhail còmhnuidh annaibh: oir an ti sin a chuir esan uaith, cha 'n'eil sibh 'ga chreidsinn.

39 Rannsaichibh na sgriobtuirean, oir a ta sibh a' saoilsinn gu bheil a' bheatha mhaireannach agaibh annta-san, agus is iad sin a ta toirt fianuis a m' thimchioll-sa.

40 Gidheadh cha 'n àill libh teachd a m' ionnsuidh-se, chum gu'm faigheadh sibh beatha.

41 Cha 'n'eil mise a' gabhail urraim o dhaoinibh.

42 Ach is aithne dhomh sibhse, nach 'eil gràdh Dhé agaibh annaibh.

43 Thàinig mise an ainm m'Athar, agus cha 'n'eil sibh a' gabhail rium: ma thig neach eile 'na ainm féin, gabhaidh sibh rissan.

44 Cionnus a dh'fheudas sibh creidsinn, a ta gabhail urraim o chéile, agus nach 'eil ag iarraidh an urraim *a thig* o Dhia a mhàin?

45 Na saoilibh gu'n dean mise bhur casaid ris an Athair: tha aon a tha deanamh casaid oirbh, Maois, anns am bheil sibh a' cur bhur dòchais.

46 Oir nan creideadh sibh Maois, chreideadh sibh mise: oir sgrìobh esan a m' thimchioll.

47 Ach mur creid sibh a sgrìobhadh-san, cionnus a chreideas sibh mo bhriathra-sa?

CAIB. VI.

1 *Tha Criosd a' biadhadh cùig mìle fear le cùig builinnibh arain agus dà iasg:* 15 *Air an aobhar sin b'àill leis an t-sluagh esan a dheanamh 'na righ:* 16 *Ach air dhasan a sgaradh féin uatha chaidh e suas gu beinn, agus dh'imich e air a' chuan dh'ionnsuidh a dheisciobul, &c.*

'NA dhéigh sin chaidh Iosa thar muir Ghalile, *no* Thiberiais.

2 Agus lean sluagh mòr e, do bhrìgh gu'm fac iad a mhìorbhuilean, a rinn e air an dream a bha euslan.

3 Agus chaidh Iosa suas air beinn, agus shuidh e an sin maille r'a dheisciobluibh.

4 Agus bha chàisg, féisd nan Iudhach, am fagus.

5 An sin an uair a thog Iosa suas *a* shùilean, agus a chunnaic e gu'n d'thàinig buidheann mhòr

[1] *lasta.*

shluaigh d'a ionnsuidh, a deir e ri Philip, Cia 'n t-àit as an ceannaich sinn aran chum's gu'n ith iad so ?

6 (Ach thubhairt e so 'ga dhearbhadh-san; oir bha fhios aige féin ciod a dheanadh e.)

7 Fhreagair Philip e, Cha leòir dhoibh luach dhà cheud peghinn a dh'aran, chum's gu'n gabhadh gach aon diubh beagan.

8 Thubhairt aon d'a dheisciobluibh, Aindreas, bràthair Shimoin Pheadar, ris,

9 Tha òganach an so, aig am bheil cùig builinnean eòrna, agus dà iasg bheag: ach ciod iad so am measg na h-uiread?

10 Agus thubhairt Iosa, Thugaibh air na daoinibh suidhe sìos. A nis bha mòran feoir anns an àit. Air an aobhar sin shuidh na daoine sìos, an àireamh timchioll chùig mìle.

11 Agus ghlac Iosa na builinnean, agus air breith buidheachais da, roinn e air na deisciobluibh *iad*, agus na deisciobuil orrasan a shuidh: agus mar an ceudna do na h-iasgaibh beaga, mheud 's a b'àill leo.

12 'Nuair a shàsuicheadh iad, thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cruinnichibh am biadh briste ta thuilleadh ann, chum's nach cailllear a bheag.

13 Air an aobhar sin chruinnich iad *e* r'a chéile, agus lìon iad dà chliabh dheug do sbruileach nan cùig builinn eòrna, a bha dh'fhuigheall aig a' mhuinntir a dh'ith.

14 An sin an uair a chunnaic na daoine sin am mìorbhuil a rinn Iosa, thubhairt iad, Gu fìrinneach is e so am fàidh, a bha gu teachd chum an t-saoghail.

15 Uime sin an uair a thuig Iosa gu'n robh iad air ti[1] teachd agus breith air le làimh làidir, chum's gu'n deanadh iad righ dheth, dh'imich e rìs do'n bheinn 'na aonar.

16 Agus an uair a thàinig am feasgar, chaidh a dheisciobuil sìos chum na mara.

17 Agus air dol an luing dhoibh, chaidh iad thar a' mhuir gu Capernaum: agus bha 'n dorchadas a nis ann, agus cha robh Iosa air teachd d'an ionnsuidh.

18 Agus ag séideadh do ghaoith mhòir, dh'éirich a' mhuir.

19 Uime sin an uair a rinn iad iomramh timchioll cùig no deich thar fhichead do stàidibh, chunnaic iad Iosa ag imeachd air a' mhuir, agus a' druideadh ris an luing, agus ghabh iad eagal.

20 Ach thubhairt esan riu, Is mise ta ann, na biodh eagal oirbh.

21 Uime sin ghabh iad gu toileach a steach do' n luing e: agus air ball ràinig an long an tìr gus an robh iad a' dol.

22 Air an là 'na dhéigh sin, an uair a chunnaic an sluagh, a sheas air taobh eile na mara, nach robh long eile an sin, ach an *long* sin anns an deachaidh a dheisciobuil a steach, agus nach deachaidh Iosa san luing maille r'a dheisciobluibh, ach *gu'n* d'fhalbh a dheisciobuil 'nan aonar;

23 (Gidheadh thàinig longa beaga eile o Thiberias, làimh ris an àit san d'ith iad an t-aran, an déigh do n Tighearn buidheachas a thoirt:)

24 Uime sin an uair a chunnaic an sluagh nach robh Iosa an sin, no a dheisciobuil, chaidh iad féin mar an ceudna ann an longaibh, agus thàinig iad gu Capernaum, ag iarraidh Iosa.

25 Agus air dhoibh fhaotainn air an taobh thall do'n mhuir

[1] *rùn orra.*

thubhairt iad ris, A mhaighstir, c'uin a thàinig thu 'n so?

26 Fhreagair Iosa iad agus thubhairt e, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, A ta sibh ga m' iarraidh, cha 'n ann a chionn gu'm faca sibh na mìorbhuilean, ach a chionn gu'n d'ith sibh do na builinnibh, agus gu'n do shàsuicheadh sibh.

27 Deanaibh saothair, cha 'n ann air son a' bhìdh a theirgeas, ach air son a' bhìdh a mhaireas chum na beatha siorruidh, a bheir Mac an duine dhuibh: oir esan sheulaich[1] Dia an t-Athair.

28 An sin thubhairt iad ris, Ciod a ni sinn, chum as gu'n oibrich sinn oibre Dhé?

29 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Is i so obair Dhé, gu'n creid sibh anns an ti a chuir e uaith.

30 Uime sin thubhairt iad ris, Ciod an comhar a ni thusa ma ta, chum gu'm faic sinn, agus gu'n creid sinn thu? ciod an obair a ni thu?

31 Dh'ith ar n-aithriche mana san fhàsach: a réir mar a ta e sgrìobhta, Thug e dhoibh aran o nèamh r'a itheadh.

32 An sin thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, nach d'thug Maois dhuibh an t-aran o nèamh; ach a ta m-Athairse toirt dhuibh an arain fhìor o nèamh.

33 Oir is e sin aran Dhé a ta teachd a nuas o nèamh, agus a ta tabhairt beatha do'n t-saoghal.

34 An sin thubhairt iad ris, A Thighearn, tabhair dhuinne an t-aran so 'n còmhnuidh.

35 Agus thubhairt Iosa riu, Is mise aran na beatha: an ti a thig a m' ionnsuidh-se, cha bhi ocras gu bràth air; agus an ti a chreideas annam-sa, cha bhi tart gu bràth air.

36 Ach mar a thubhairt mi ribh, ge do chunnaic sibh mi, cha 'n'eil sibh a' creidsinn.

37 Gach ni a bheir an t-Athair dhomhsa, thig e a m' ionnsuidh: agus an ti a thig a m' ionnsuidh, cha tilg mi air chor sam bith a mach *e*.

38 Oir thàinig mi nuas o nèamh, cha 'n ann chum gu'n deanainn mo thoil féin, ach toil an ti a chuir uaith mi.

39 Agus is i so toil an Athar a chuir uaith mi, nach caillinn a bheag sam bith do'n uile a thug e dhomh, ach gu'n togainn suas e rìs air an là dheireannach.

40 Agus is i so toil an ti a chuir uaith mi, gu'm biodh a' bheatha mhaireannach aig gach neach a chi am Mac, agus a chreideas ann: agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

41 An sin rinn na h-Iudhaich gearan uime, a chionn gu'n dubhairt e, Is mise an t-aran a thàinig a nuas o nèamh.

42 Agus thubhairt iad, Nach e so Iosa mac Ioseiph, neach aig an aithne dhuinn 'athair agus a mhàthair? cionnus ma seadh a deir e, Thàinig mi nuas o nèamh?

43 Air an aobhar sin fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Na deanaibh gearan 'nur measg féin.

44 Cha'n urradh neach air bith teachd a m' ionnsuidh-se, mur tarruing an t-Athair, a chuir uaith mise, e: agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

45 Tha e sgrìobhta sna fàidhibh, Agus bithidh iad uile air an teagasg o Dhia. Uime sin gach neach a chuala, agus dh'fhòghluim o'n Athair, thig e a m' ionnsuidh-se.

[1] *chomharaich, shonraich.*

46 Cha 'n e gu'm faca neach sam bith an t-Athair, ach an ti a ta o Dhia: chunnaic esan an t-Athair.

47 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, An ti a ta creidsinn annam-sa, tha bheatha mhaireannach aige.

48 Is mise aran na beatha.

49 Dh'ith bhur n-aithriche mana san fhàsach, agus fhuair iad bàs.

50 Is e so an t-aran a tha teachd a nuas o nèamh, chum as gu'n ith neach dheth, agus nach faigh e bàs.

51 Is mise an t-aran beò, a thàinig a nuas o nèamh: ma dh'itheas neach air bith do'n aran so, bithidh e beò gu siorruidh: agus an t-aran a bheir mise uam, is e m'fheoil e, a bheir mi air son beatha an t-saoghail.

52 Air an aobhar sin bha connsachadh[1] aig na h-Iudhaich r'a chéile, ag ràdh, Cionnus a dh'fheudas an duine so 'fheoil a thoirt duinn r'a itheadh?

53 An sin thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, mur ith sibh feoil Mhic an duine, agus mur òl sibh 'fhuil, cha 'n'eil beatha agaibh annaibh.

54 Esan a dh'itheas m' fheoilse, agus a dh'òlas m' fhuilse, a ta a' bheatha shiorruidh aige, agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

55 Oir is biadh gu fìrinneach m' fheoil, agus is deoch gu fìrinneach m' fhuil.

56 Esan a dh'itheas m' fheoilse, agus a dh'òlas m' fhuilse, tha e gabhail còmhnuidh annamsa, agus mise annsan.

57 Mar a ta'n t-Athair beò a chuir uaith mise, agus ataimse beò troimh 'n Athair; is amhuil sin esan a dh'itheas mise, bithidh e mar an ceudna beò triomsa[2].

58 Is e so an t-aran sin a thàinig a nuas o nèamh; cha 'n e mar a dh'ith bhur n-aithriche mana, agus fhuair iad bàs: esan a dh'itheas an t-aran so, bithidh e beò am feasd.

59 Thubhairt e na nithe so anns an t-sionagog, an uair a bha e a' teagasg an Capernaum.

60 Uime sin air cluinntinn *so* do mhòran d'a deisciobluibh, thubhairt iad, Is cruaidh a' chainnt so, cò a dh'fheudas éisdeachd rithe?

61 'Nuair a thuig Iosa ann féin gu'n robh a dheisciobuil ri gearan uime so, thubhairt e riu, Am bheil so a' toirt oilbheim dhuibhse?

62 Agus *ciod* nam faiceadh sibh Mac an duine a' dol suas do'n àit anns an robh e roimhe?

63 'S e'n Spiorad a bheothaicheas; cha 'n'eil tairbhe air bith san fheoil: na briathran a tha mise a' labhairt ribh, is spiorad agus is beatha *iad.*

64 Ach a ta cuid dibhse nach 'eil a' creidsinn. (Oir b'aithne do Iosa o thùs, cò iad nach robh a' creidsinn, agus cò an ti a bhràthadh e.)

65 Agus thubhairt e, Air an aobhar sin thubhairt mi ribh, nach urradh neach air bith teachd a m' ionnsuidh, mur bi e air a thoirt da o m' Athair.

66 O'n *àm* sin chaidh mòran d'a dheisciobluibh air an ais, agus cha d'imich iad ni's mò maille ris.

67 An sin thubhairt Iosa ris an

[1] *deasboireachd, tagradh.*—[2] *tromham-sa.*

dà fhear dheug, An àill libhse
falbh cuideachd ?
68 An sin fhreagair Simon Pead-
ar e, A Thighearn, cia dh'ionn-
suidh an téid sinn ? agadsa tha
briathra na beatha maireannaich.
69 Agus a ta sinne a' creidsinn,
agus a ta fhios againn gur tusa
Criosd[1] Mac an Dé bheò.
70 Fhreagair Iosa iad, Nach do
thagh mise sibhse dà fhear dheug,
agus a ta fear agaibh 'na dhiabhul ?
71 Ach labhair e mu Iudas Is-
cariot, *mac* Shimoin : oir is e so
an ti a bha gu esan a bhrath, air
dha bhi 'na aon do'n dà fhear
dheug.

CAIB. VII.

1 *Tha Iosa a' cronachadh àrd-inntinn agus dànadais a chairdean,* 10 *a' dol suas o Ghalile gu féisd nam pàilliun,* 14 *a' teagasg anns an teampull.* 40 *Iomadh gnè bharail m'a thimchioll am measg an t-sluaigh, &c.*

AGUS an déigh nan nithe sin,
bha Iosa ag imeachd mu'n
cuairt ann an Galile : oir cha b'àill
leis a bhi 'g imeachd ann an
Iudea, a chionn gu'n robh na
h-Iudhaich ag iarraidh a mharbh-
adh.
2 Agus bha féisd nan Iudhach,
eadhon féisd nam pàilliun, am
fagus.
3 Uime sin thubhairt a bhràithre
ris, Imich as so agus rach do Iu-
dea, chum as gu faic do dheisciob-
uil mar an ceudna t' oibre a tha
thu a' deanamh.
4 Oir cha dean neach air bith
aon ni am folach, a dh'iarras e
féin a bhi am follus : ma ta thu
a' deanamh nan nithe so, nochd
thu féin do'n t-saoghal.
5 Oir cha do chreid a bhràithre
féin ann.
6 An sin thubhairt Iosa riu,
Cha d'thàinig m' àm-sa fathast
ach a ta bhur n-àm-sa ghnàth
deas.
7 Cha 'n'eil e 'n comas do'n
t-saoghal sibhse fhuathachadh ;
ach fuathaichidh e mise, do bhrìgh
gu bheil mi toirt fianuis m'a thim-
chioll gu bheil 'oibre olc.
8 Rachaibhse suas chum na
féisde so : cha téid mise suas fath-
ast chum na féisde so, do bhrìgh
nach 'eil m'àm fathast air a choimh-
lionadh.
9 'Nuair thubhairt e na nithe
so riu, dh'fhan e an Galile.
10 Ach an uair a chaidh a
bhràithre suas, an sin chaidh esan
suas mar an ceudna chum na
féisde, cha 'n ann os àird, ach mar
gu b'ann os ìosal.
11 An sin dh'iarr na h-Iudhaich
e air an fhéisd, agus thubhairt iad,
C'àit am bheil e ?
12 Agus bha borbhan[2] mòr
am measg an t-sluaigh m'a thim-
chioll : oir thubhairt cuid, Is duine
maith e : ach thubhairt cuid eile,
Ni h-eadh ; ach a ta e a' mealladh
an t-sluaigh.
13 Gidheadh cha do labhair
neach sam bith gu follaiseach
uime, air eagal nan Iudhach.
14 A nis mu mheadhon na
féisde, chaidh Iosa suas do'n team-
pull, agus theagaisg e.
15 Agus ghabh na h-Iudhaich
iongantas, ag ràdh, Cionnus is
aithne do'n duine so litrichean,
agus nach d'fhòghluim e ?
16 Fhreagair Iosa iad, agus
thubhairt e, Cha leam féin mo
theagasg, ach leis-san a chuir uaith
mi.
17 Ma's àill le neach sam bith
a thoilsan a dheanamh, bithidh
fios aige mu'n teagasg, an ann o

[1] *an Criosd.*—[2] *cogarsaich.*

Dhia a ta e, no 'm bheil mise a'
labhairt uam féin.
18 An ti a labhras uaith féin,
tha e 'g iarraidh a ghlòire féin:
ach ge b'e dh'iarras glòir an ti a
chuir uaith e, tha esan fìrinneach,
agus cha 'n 'eil eucoir air bith
ann.
19 Nach d'thug Maois an lagh
dhuibh, agus *gidheadh* cha 'n'eil
aon neach agaibh a' coimhlionadh
an lagha? C'ar son a ta sibh ag
iarraidh mise a mharbhadh?
20 Fhreagair an sluagh agus
thubhairt iad, Tha deamhan agad:
cò tha 'g iarraidh do mharbhadh?
21 Fhreagair Iosa agus thu-
bhairt e riu, Rinn mise aon obair,
agus a ta iongantas oirbh uile air
an aobhar sin.
22 Thug Maois dhuibh an tim-
chioll-ghearradh, (cha'n e gur ann
o Mhaois a ta e, ach o na h-aith-
richibh,) agus timchioll-ghearraidh
sibhse duine air an t-sàbaid.
23 Ma tha duine air an t-sàb-
aid a' gabhail timchioll-ghearr-
aidh, chum's nach bi lagh Mhaois
air a bhriseadh; am bheil fearg
agaibh riumsa, a chionn gu'n
d'rinn mi duine uile slàn air an
t-sàbaid?
24 Na tugaibh breth a réir cos-
lais, ach thugaibh breth cheart.
25 An sin thubhairt cuid do
mhuinntir Ierusaleim, Nach e so
esan, a tha iad ag iarraidh a mhar-
bhadh?
26 Agus feuch, tha e labhairt
os àird, agus cha 'n'eil iad ag ràdh
ni sam bith ris: am bheil dearbh-
fhios aig na h-uachdarain gur e so
da rìreadh Criosd?
27 Gidheadh is aithne dhuinn
an duine so cia as da: ach an uair
a thig Criosd, cha 'n aithne do
neach air bith cia as da.
28 An sin ghlaodh Iosa san
teampull, agus e a' teagasg, ag
ràdh, Is aithne dhuibh araon
mise, agus cia as domh: agus cha
d'thàinig mi uam féin, ach a ta
esan fìor a chuir uaith mi, air
nach 'eil eòlas agaibhse.
29 Ach a ta eòlas agamsa air,
oir is ann uaith a ta mi, agus chuir
esan uaith mi.
30 An sin dh'iarr iad a ghlac-
adh: ach cha do chuir neach air
bith làmh ann, a chionn nach robh
uair-san fathast air teachd.
31 Agus chreid mòran do'n
t-sluagh air, agus thubhairt iad,
'Nuair a thig Criosd, an dean e
ni's mò do mhìorbhuilibh na iad
sin, a rinn an duine so?
32 Chuala na Phairisich gu'n
robh an sluagh a borbhanaich nan
nithe so m'a thimchioll: agus
chuir na Phairisich agus na h-àrd-
shagairt maoir g'a ghlacadh.
33 An sin thubhairt Iosa, Fath-
ast tamull beag tha mise maille
ribh, agus *an sin* a ta mi dol chum
an ti a chuir uaith mi.
34 Iarraidh sibh mi, agus cha 'n
fhaigh sibh *mi:* agus do'n àit
am bi mi, cha'n urradh sibhse
teachd.
35 An sin thubhairt na h-Iudh-
aich eatorra féin, C'àit an téid am
fear so, nach faigh sinn e? an
téid e chum na muinntir a ta air
an sgapadh am measg nan Greug-
ach, agus an teagaisg e na Greug-
aich?
36 Ciod i a' chainnt so a thu-
bhairt e, Iarraidh sibh mi, agus
cha'n fhaigh sibh *mi:* agus do'n
àit am bheil mise, cha'n urradh
sibhse teachd?
37 Air an là dheireannach, *là*
mòr sin na féisde, sheas Iosa agus
ghlaodh e, ag ràdh, Ma tha tart

air neach sam bith, thigeadh e
a m'ionnsuidh-se, agus òladh e.
38 An ti a chreideas annam-sa,
mar a deir an sgriobtuir, sruthaidh
as a bhroinn aimhnichean do uisge
beò.
39 (Ach labhair e so mu 'n
Spiorad, a bha iadsan a chreideadh
annsan gu fhaghail: oir cha robh
an Spiorad fathast *air a thabhairt,*
do bhrìgh nach robh Iosa fathast
air a ghlòrachadh.)
40 Uime sin an uair a chuala
mòran do'n t-sluagh a' chainnt so,
thubhairt iad, Gu fìrinneach is e
so am fàidh.
41 Thubhairt cuid eile, 'S e so
Criosd. Ach thubhairt dream eile,
An ann o Ghalile a thig Criosd?
42 Nach dubhairt an sgriob-
tuir, Gu'n tig Criosd do shìol
Dhaibhidh, agus á Betlehem, am
baile an robh Daibhidh?
43 Air an aobhar sin dh'éirich
eas-aonachd am measg an t-sluaigh
air a shonsan.
44 Agus b'àill le cuid diubh a
ghlacadh; ach cha do chuir duine
air bith làmh ann.
45 An sin thàinig na maoir
chum nan àrd-shagart agus nam
Phairiseach; agus thubhairt iad-
san riu, C'ar son nach d'thug sibh
libh e?
46 Fhreagair na maoir, Cha do
labhair duine riamh mar an duine
so.
47 An sin fhreagair na Phair-
isich iad, Am bheil sibhse mar an
ceudna air bhur mealladh?
48 An do chreid aon air bith
do na h-uachdarain ann, no do na
Phairisich?
49 Ach an sluagh so aig nach 'eil
eòlas an lagha, tha iad malluichte.
50 A deir Nicodemus riu, (esan
a thàinig d'a ionnsuidh san oidh-
che, air dha bhi 'na aon diubh,)
51 Am bheil ar lagh-ne toirt
breth air duine sam bith gus an
cluinn e uaith féin an toiseach,
agus *gus* am bi fhios aige ciod a
tha e a' deanamh?
52 Fhreagair iadsan agus thu-
bhairt iad ris, Am bheil thusa mar
an ceudna o Ghalile? Rannsaich,
agus faic: oir á Galile cha d'éirich
fàidh.
53 Agus dh'imich gach aon d'a
thigh féin.

CAIB. VIII.

1 *Tha Criosd a' toirt na mnà, a ghlacadh an adhaltrannas, as saor:* 12 *a' searmonachadh gur e féin solus an t-saoghail, agus a' dearbhadh gu bheil a theagasg ceart, &c.*

ACH chaidh Iosa chum sléibh
nan crann-ola:
2 Agus gu moch air mhaduinn
thàinig e rìs do'n teampull, agus
thàinig an sluagh uile d'a ionn-
suidh: agus air suidhe dha, theag-
aisg e iad.
3 Agus thug na sgrìobhaichean
agus na Phairisich bean d'a ionn-
suidh a ghlacadh an adhaltrann-
as; agus air dhoibh a cur anns a'
mheadhon,
4 A deir iad ris, A mhaighstir,
ghlacadh a' bhean so anns a'
ghniomh féin, a' deanamh adhal-
trannais.
5 A nis dh'àithn Maois dhuinn
san lagh, an leithide so a chlach-
adh: ciod ma seadh a deir thusa?
6 Thubhairt iad so 'ga dhearbh-
adh[1], chum gu'm biodh aca cùis-
chasaid 'na aghaidh. Ach chrom
Iosa sìos, agus sgrìobh e le 'mheur
air an làr, mar nach biodh e 'gan
cluinntinn.

[1] *'ga fheuchainn 'ga bhuaireadh.*

7 Mar sin air dhoibh buan-
achadh a' feòraich dheth, thog se
e féin suas agus thubhairt e riu,
An neach a ta gun pheacadh
agaibh-sa, tilgeadh e cheud chlach
oirre.
8 Agus chrom e sìos a rìs, agus
sgrìobh e air an làr.
9 Agus an uair a chual iadsan
so, (air dhoibh bhi air an agairt
le'n coguis[1] féin,) chaidh iad a
mach an déigh a chéile, a' tòis-
eachadh aig an dream bu shine,
gus an dream mu dheireadh: agus
dh'fhàgadh 'na aonar Iosa, agus a'
bhean 'na seasamh sa' mheadhon.
10 Agus air éirigh suas do Iosa,
'nuair nach fac e aon air bith ach
a' bhean, thubhairt e rithe, A
bhean, c'àit am bheil iad sud do
luchd-casaid? an do dhìt duine air
bith thu?
11 Thubhairt ise, Cha do dhìt
aon duine, a Thighearn. Agus
thubhairt Iosa rithe, Cha mhò a
tha mise ga d' dhìteadh: imich
romhad, agus na peacaich ni's mò.
12 An sin labhair Iosa riu a
rìs, ag ràdh, Is mise solus an
t-saoghail: an ti a leanas mise,
cha siubhail e an dorchadas, ach
bithidh solus na beatha aige.
13 Uime sin thubhairt na Phair-
isich ris, Tha thu toirt fianuis a
d' thimchioll féin; cha 'n'eil
t'fhianuis fìor.
14 Fhreagair Iosa, agus thu-
bhairt e riu, Ged tha mi toirt
fianuis a m' thimchioll féin, gidh-
eadh a ta m' fhianuis fìor: oir a
ta fhios agam cia as a thàinig mi,
agus c'àit am bheil mi dol; ach
cha 'n'eil fhios agaibh-sa cia as a
thàinig mi, no c'àit am bheil mi dol.
15 Tha sibhse a' toirt breth a
réir na feòla, cha 'n'eil mise a'
toirt breth air aon duine.
16 Agus gidheadh ma bheir
mise breth, tha mo bhreth fìrinn-
each: oir cha 'n'eil mi m'aonar,
ach mise agus an t-Athair a chuir
uaith mi.
17 Agus a ta e sgrìobhta ann
bhur lagh féin, gu bheil fianuis
dithis dhaoine fìor.
18 Is aon mise a ta deanamh
fianuis a m' thimchioll féin, agus
a ta 'n t-Athair a chuir uaith mi,
a' deanamh fianuis a m' thim-
chioll.
19 An sin thubhairt iad ris,
C'àit am bheil t'Athair? Fhreagair
Iosa, Cha 'n aithne dhuibhse aon
chuid mise no m' Athair: nam
biodh eòlas agaibh orm-sa, bhiodh
eòlas agaibh air m' Athair mar an
ceudna.
20 Labhair Iosa na briathra so
an tigh-coimhead an ionmhais, ag
teagasg dha san teampull: agus
cha do chuir duine air bith làmh
ann, oir cha robh 'uair fathast air
teachd.
21 An sin thubhairt Iosa riu a
rìs, Tha mise a' falbh, agus iarraidh
sibh mi, agus bàsaichidh sibh ann
bhur peacadh: cha'n urradh sibhse
teachd do'n àit am bheil mise a'
dol.
22 An sin thubhairt na h-Iudh-
aich, Am marbh se e féin? do
bhrìgh gu bheil e 'g ràdh, Far am
bheil mis' a' dol, cha 'n urradh
sibhse teachd.
23 Agus thubhairt e riu, Tha
sibhse o shìos, tha mise o shuas:
tha sibhse do'n t-saoghal so, cha
'n'eil mise do'n t-saoghal so.
24 Uime sin thubhairt mi ribh,
Gu'm bàsaich sibh ann bhur peac-
aibh: oir mur creid sibh gur mise
e, gheibh sibh bàs ann bhur peac-
aibh.
25 An sin thubhairt iad ris:

[1] *coimh-fhios.*

Cò thusa? Agus thubhairt Iosa riu, *An neach* sin féin a thubhairt mi ribh o thùs.
26 Tha mòran agam ri ràdh, agus r'a bhreithneachadh m'ur timchioll-sa: ach a ta 'n ti a chuir uaith mi fìrinneach; agus a ta mise a' labhairt ris an t-saoghal nan nithe a chuala mi uaithsan.
27 Cha do thuig iad gu'm b'ann mu thimchioll an Athar a labhair e riu.
28 An sin thubhairt Iosa riu, 'Nuair a thogas sibh suas Mac an duine, an sin bithidh fios agaibh gur mise *e*, agus nach 'eil mi deanamh ni sam bith uam féin; ach mar a theagaisg m'Athair mi, gu bheil mi labhairt nan nithe so.
29 Agus tha 'n ti a chuir uaith mi maille rium: cha d'fhàg an t-Athair a'm' aonar mi, do bhrìgh gu bheil mi deanamh a ghnàth nan nithe sin, a's taitneach leis.
30 An uair a bha e labhairt nan nithe so, chreid mòran ann.
31 An sin thubhairt Iosa ris na h-Iudhachaibh a chreid ann, Ma bhuanaicheas sibh ann am fhocal-sa, bithidh sibh da rìreadh 'nur deisciobuil agam;
32 Agus bithidh eòlas agaibh air an fhìrinn, agus ni 'n fhìrinn saor sibh.
33 Fhreagair iad e, Is sinne sliochd Abrahaim, agus cha robh sinn riamh fuidh dhaorsa aig duine sam bith: cionnus a deir thusa, Bithidh sibh saor?
34 Fhreagair Iosa iad, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, ge b'e ni peacadh, is seirbhiseach do'n pheacadh e.
35 Agus cha'n fhan an seirbhiseach san tigh gu bràth: *ach* fanaidh am mac gu bràth.
36 Uime sin ma ni am Mac saor sibh, bithidh sibh saor da rìreadh.
37 Tha fhios agam gur sibh sliochd Abrahaim; ach a ta sibh ag iarraidh mise a mharbhadh, do bhrìgh nach 'eil àit aig m' fhocal annaibh.
38 Tha mise a' labhairt an ni sin a chunnaic mi aig m' Athair: agus tha sibhse a' deanamh an ni, a chunnaic sibh aig bhur n-athair féin.
39 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, 'Se Abraham ar n-athair-ne. A deir Iosa riu, Nam bu chlann do Abraham sibh, dheanadh sibh oibre Abrahaim.
40 Ach a nis tha sibh ag iarraidh mise a mharbhadh, duine a dh'innis duibh an fhìrinn, a chuala mi o Dhia: cha d'rinn Abraham so.
41 Tha sibhse a' deanamh oibre bhur n-athar féin. An sin thubhairt iad ris, Cha d'rugadh an strìopachas sinne; tha aon Athair againn, *eadhon* Dia.
42 An sin thubhairt Iosa riu, Nam b'e Dia bhur n-Athair ghràdhaicheadh sibh mise: oir chaidh mise mach, agus thàinig mi o Dhia; agus cha d'thàinig mi uam féin ach chuir esan uaith mi.
43 C'ar son nach 'eil sibh a' tuigsinn mo chòmhraidh? do bhrìgh nach urradh sibh éisdeachd ri m' fhocal.
44 Tha sibhse o *bhur* n-athair an diabhul, agus is iad ana-miannna bhur n-athar is toil libh a dheanamh: bha esan 'na mhortair o thùs, agus cha d'fhan e san fhìrinn, a chionn nach 'eil fìrinn ann. 'Nuair a labhras e breug, is ann uaith féin a ta e labhairt: oir is breugaire e, agus *is e* athair na bréige.
45 Agus do bhrìgh gu bheil mise 'g innseadh na fìrinn, cha 'n'eil sibh ga m' chreidsinn.

46 Cò agaibhse chuireas peacadh as mo lethse? agus ma ta mi 'g innseadh na fìrinn, c'ar son nach 'eil sibh ga m' chreidsinn?

47 An ti a ta o Dhia, éisdidh e ri briathraibh Dhé: uime sin cha 'n'eil sibhse 'g éisdeachd, a chionn nach ann o Dhia a ta sibh.

48 An sin fhreagair na h-Iudhaich, agus thubhairt iad ris, Nach maith a deir sinn gur Samaritanach thu, agus gu bheil deamhan agad?

49 Fhreagair Iosa, Cha 'n'eil deamhan agam; ach a ta mi toirt urraim do m'Athair, agus a ta sibhse toirt eas-urraim dhomhsa.

50 Agus cha 'n'eil mi 'g iarraidh mo ghlòire féin: tha neach a ta 'g iarraidh agus a' toirt breth.

51 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Ma choimhideas neach m' fhocal-sa, cha'n fhaic e bàs am feasd.

52 An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, A nis tha fhios againn gu bheil deamhan agad. Fhuair Abraham bàs, agus na fàidhean; gidheadh a deir thusa, Ma choimhideas duine m'fhocal-sa, cha bhlais e bàs am feasd.

53 Am mò thusa na ar n-athair Abraham, a fhuair bàs? agus fhuair na fàidhean bàs: cò a tha thu deanamh dhiot féin?

54 Fhreagair Iosa, Ma ta mi toirt glòire dhomh féin, cha 'n'eil ach neo-ni a'm' ghlòir: is e m'Athair a ta toirt glòire dhomh, neach a deir sibhse gur e bhur Dia e:

55 Gidheadh cha do ghabh sibh eòlas air; ach a ta eòlas agamsa air: agus nan abrainn, Nach aithne dhomh e, bhithinn cosmhuil ribhse a'm' bhreugaire: ach is aithne dhomh e, agus a ta mi coimhead 'fhocail.

56 Bha déidh[1] mhòr aig Abraham bhur n-athair-se air mo là-sa fhaicinn: agus chunnaic se *e*, agus rinn e gairdeachas.

57 An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, Cha 'n'eil thu fathast leth-cheud bliadhna dh'aois, agus am faca tu Abraham?

58 Thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Mun robh Abraham ann, ATAIM-SE.

59 An sin thog iadsan clachan chum an tilgeadh air: ach dh'fholaich Iosa e féin, agus chaidh e mach as an teampull, a' dol troimh am meadhon; agus mar sin chaidh e seachad.

CAIB. IX.

1 *Tha a radharc air aiseag do'n*
duine a rugadh dall: 15 *Tha na*
Phairisich a' gabhail corruich
ris, agus 'ga thilgeadh mach as an
t-sionagog; 35 *ach a ta Criosd*
a' gabhail ris, &c.

AGUS ag gabhail seachad do *Iosa,* chunnaic e duine a bha dall o rugadh e.

2 Agus dh'fhiosraich a dheisciobuil deth, ag ràdh, A mhaighstir, cò a pheacaich, an duine so, no a phàrantan, gu'n d'rugadh dall e?

3 Fhreagair Iosa, Cha do pheacaich aon chuid an duine so, no a phàrantan: ach a chum gu'm foillsichte oibre Dhé ann.

4 Is éigin domh-sa oibre an ti a chuir uaith mi a dheanamh, am feadh is là e: tha 'n oidhche a' teachd, 'nuair nach urrainn aon duine obair a dheanamh.

5 Am feadh a ta mise san t-saoghal, is mi solus an t-saoghail.

6 'Nuair a thubhairt e na nithe

[1] *subhachas.*

so, chuir e sile air an talamh, agus rinn e criadh do'n t-sile, agus sgaoil e a' chriadh air sùilibh an doill,

7 Agus thubhairt e ris, Imich, ionnlaid ann an lochan Shiloaim, ('se sin air eadar-theangachadh, Air a chur.) Uime sin dh'imich e, agus dh'ionnlaid e, agus thàinig e a' faicinn.

8 Uime sin thubhairt na coimhearsnaich, agus iadsan a chunnaic dall e roimhe sin, Nach e so esan a bha 'na shuidhe ag iarraidh na déirce ?

9 Thubhairt cuid, Is e so e; cuid eile, Tha e cosmhuil ris : thubhairt e féin, Is mise *e*.

10 Air an aobhar sin thubhairt iad ris, Cionnus a dh'fhosgladh do shùilean ?

11 Fhreagair esan agus thubhairt e, Rinn duine d'an ainm Iosa criadh, agus sgaoil e air mo shùilibh i, agus thubhairt e rium, Imich gu lochan Shiloaim, agus ionnlaid: agus dh'imich mi agus dh'ionnlaid mi, agus fhuair mi mo radharc.

12 An sin thubhairt iad ris, C'àit am bheil e ? Thubhairt esan, Cha'n aithne dhomh.

13 Thug iad chum nam Phairiseach esan, a bha roimhe dall.

14 Agus b'i an t-sàbaid a bha ann, an uair a rinn Iosa a' chriadh, agus a dh'fhosgail e 'shùilean.

15 An sin a rìs dh'fhiosraich na Phairisich dheth mar an ceudna cionnus a fhuair e a radharc. Agus thubhairt esan riu, Chuir e criadh air mo shùilibh, agus dh'ionnlaid mi, agus tha mi a' faicinn.

16 Uime sin thubhairt cuid do na Phairisich, Cha 'n'eil an duine so o Dhia, do bhrìgh nach 'eil e gleidheadh na sàbaid. Thubhairt cuid eile, Cionnus a dh'fheudas duine, a ta 'na pheacach, an leithide so do mhìorbhuilibh a dheanamh ? Agus bha easaonachd[1] 'nam measg.

17 A deir iad a rìs ris an duine dhall, Ciod a deir thu uime, thaobh gu'n d'fhosgail e do shùilean ? Agus thubhairt esan, Is fàidh e.

18 Ach cha do chreid na h-Iudhaich m'a thimchioll, gu'n robh e dall, agus gu'n d'fhuair e a radharc, gus an do ghairm iad pàrantan an ti a fhuair a radharc.

19 Agus dh'fhiosraich iad dhiubh, ag ràdh, An e so bhur mac-sa, a deir sibh a rugadh dall? cionnus ma seadh a ta e nis a' faicinn ?

20 Fhreagair a phàrantan iad agus thubhairt iad, Tha fhios againn gur e so ar mac, agus gu'n do rugadh dall e :

21 Ach cionnus a ta e nis a' faicinn, cha 'n'eil fhios againn; no cò a dh'fhosgail a shùilean, cha'n aithne dhuinn: tha e féin air teachd gu aois, feòraichibh dheth, labhraidh e air a shon féin.

22 Thubhairt a phàrantan na briathra so, a chionn gu robh eagal nan Iudhach orra : oir shuidhich na h-Iudhaich a cheana eatorra féin, Nan aidicheadh duine sam bith gu'm b'esan Criosd, gu'n rachadh a chur as an t-sionagog.

23 Air an aobhar sin thubhairt a phàrantan, Tha e air teachd gu aois, feòraichibh dheth féin.

24 Air an aobhar sin ghairm iad an dara uair an duine a bha dall, agus thubhairt iad ris, Thoir glòir do Dhia : tha fhios againne gur peacach an duine so.

25 An sin fhreagair esan agus thubhairt e, Am peacach e ni

1 *roinn, sgaradh.*

h-aithne dhomh: air aon ni tha
fhios agam, air dhomh bhi dall,
gu bheil mi nis a' faicinn.
26 Ach thubhairt iad ris a rìs,
Ciod a rinn e dhuit? cionnus a
dh'fhosgail e do shùilean?
27 Fhreagair e iad, Dh'innis
mi dhuibh a cheana, agus cha
d'éisd sibh; c'ar son a b'àill libh
a chluinntinn a rìs? am bheil a'
mhiann oirbhse bhi 'nur deisciobuil
aige mar an ceudna?
28 An sin chàin iad e, agus thu-
bhairt iad, Is tusa a dheisciobul;
ach is sinne deisciobuil Mhaois.
29 Tha fhios againn gu'n do
labhair Dia ri Maois: ach mu
thimchioll an fhir so, cha 'n'eil
fhios againn cia as da.
30 Fhreagair an duine agus
thubhairt e riu, an so tha ni ion-
gantach, nach 'eil fhios agaibh cia
as da, agus gu'n d'fhosgail e mo
shùilean-sa;
31 Ach ta fhios againn nach
éisd Dia ri peacachaibh: ach ma
ta neach air bith 'na fhear-aoraidh
do Dhia, agus a' deanamh a thoile,
ris-san éisdidh e.
32 O thoiseach an t-saoghail cha
chualas gu'n d'fhosgail aon neach
sùilean duine, a rugadh dall.
33 Mur biodh an duine so o
Dhia, cha b'urrainn e ni sam bith
a dheanamh.
34 Fhreagair iadsan agus thu-
bhairt iad ris, Rugadh thusa uile
ann am peacaibh, agus am bheil
thu 'gar teagasg-ne? agus thilg iad
a mach e.
35 Chual Iosa gu'n do thilg iad
a mach e; agus air dha fhaotainn,
thubhairt e ris, Am bheil thu creid-
sinn ann am Mac Dhé?
36 Fhreagair esan agus thu-
bhairt e, Cò e, a Thighearn, chum
gu'n creid mi ann?
37 Agus thubhairt Iosa ris,
Chunnaic thu araon e, agus an ti
a ta labhairt riut, is esan e.
38 Agus thubhairt esan, Tha mi
creidsinn, a Thighearn. Agus rinn
e aoradh dha.
39 Agus thubhairt Iosa, Is ann
chum breitheanais a thàinig mise
chum an t-saoghail so, chum iad-
san nach 'eil a' faicinn, gu'm faic-
eadh iad; agus gu'm biodh iad-
san a ta faicinn, air an deanamh
dall.
40 Agus chuala *cuid* do na
Phairisich, a bha maille ris, na
nithe so, agus thubhairt iad ris,
Am bheil sinne dall mar an
ceudna?
41 Thubhairt Iosa riu, Nam
bitheadh sibh dall, cha bhiodh
peacadh agaibh: ach a nis a deir
sibh, Is léir dhuinn; uime sin tha
bhur peacadh, a' fantuinn.

CAIB. X.

1 'S e Criosd an dorus agus an
deadh bhuachaill. 19 Iomadh
gnè bharaile m'a thimchioll. 24
Tha e dearbhadh le oibribh gur
e féin Criosd Mac Dhé, 40 agus
a' dol do'n taobh thall do Iordan,
far an do chreid mòran ann.

GU deimhin deimhin a deirim
ribh, An ti nach téid a stigh
troimh 'n dorus do chrò nan caor-
ach, ach a théid suas air sheòl eile,
is gaduiche agus fear-reubainn
esan.
2 Ach an ti a théid a steach air
an dorus, is esan buachaill nan
caorach.
3 Dha-san fosglaidh an dorsair;
agus éisdidh na caoraich r'a ghuth:
agus gairmidh e a chaoraich féin
air an ainm, agus treòraichidh e
mach iad.
4 Agus an uair a chuireas e
mach a chaoraich féin, imichidh
e rompa, agus leanaidh na caoraich
e: oir is aithne dhoibh a ghuth.

5 Agus cha lean iad coigreach, ach teichidh iad uaith, do bhrìgh nach aithne dhoibh guth choigreach.

6 An cosamhlachd so labhair Iosa riu: ach cha do thuig iadsan ciod iad na nithean a labhair e riu.

7 An sin thubhairt Iosa riu a rìs, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, gur mise dorus nan caorach.

8 Iadsan uile a thàinig romham-sa, is gaduichean agus luchd-reubainn iad: ach cha d'éisd na caoraich riu.

9 Is mise an dorus: ma théid neach air bith steach triom-sa, tearnar e, agus théid e steach agus a mach, agus gheibh e ionaltradh.

10 Cha tig an gaduiche ach a ghoid, agus a mharbhadh, agus a mhilleadh: thàinig mise chum's gu'm biodh beatha aca, agus gu'm biodh *i* aca ni's pailte.

11 Is mise am buachaill maith: leigidh am buachaill maith, 'anam sìos air son nan caorach.

12 Ach am fear-tuarasdail, agus an ti nach e am buachaill, agus nach leis féin na caoraich, chi e am madadh-alluidh a' teachd, agus fàgaidh e na caoraich, agus teichidh e: agus glacaidh am madadh-alluidh iad, agus sgapaidh e na caoraich.

13 Ach teichidh am fear-tuarasdail, a chionn gur fear-tuarasdail e, agus nach 'eil suim aige do na caoraich.

14 Is mise am buachaill maith, agus is aithne dhomh mo *chaoraich* féin, agus aithnichear le *m' chaoraich* féin mi.

15 Mar is aithne do'n Athair mise, agus mar sin is aithne dhomh-sa an t-Athair: agus a ta mi leigeadh m'anama sìos air son nan caorach.

16 Agus a ta caoraich eile agam nach 'eil do'n chrò so: is éigin domh iad sin mar an ceudna thoirt *a stigh*, agus éisdidh iad ri m' ghuth; agus bithidh aon treud ann, *agus* aon bhuachaill.

17 Air an aobhar so is ionmhuinn leis an Athair mise, air son gu'n leig mi sìos m'anam, chum's gu'n glac mi e rìs.

18 Cha 'n'eil neach air bith 'ga thoirt uam, ach a ta mi 'ga leigeadh sìos uam féin: tha cumhachd agam a leigeadh sìos, agus tha cumhachd agam a ghlacadh a rìs. An àithne so fhuair mi o m' Athair.

19 Air an aobhar sin dh'éirich easaonachd a rìs am measg nan Iudhach air son nam briathra so.

20 Agus thubhairt mòran diubh, Tha deamhan aige, agus tha e air boile[1]; c'ar son a tha sibh ag éisdeachd ris?

21 Thubhairt cuid eile, Cha'n iad so briathra duine 's am bheil deamhan; am bheil deamhan comasach air sùile nan dall fhosgladh?

22 Agus bha féisd-chuimhne an ath-choisreagaidh ann an Ierusalem, agus b'e 'n geamhradh a bha ann.

23 Agus bha Iosa a sràid-imeachd san teampull ann an sgàththigh[2] Sholaimh.

24 An sin chruinnich na h-Iudhaich mu thimchioll, agus thubhairt iad ris, Cia fhad a chumas tu ar n-anama an amharus? ma's tu Criosd, innis dhuinn gu follaiseach.

25 Fhreagair Iosa iad, Dh'innis

[1] *mhi-cheill.*—[2] *àileir.*

mi dhuibh, agus cha do chreid sibh : na h-oibre a ta mi deanamh an ainm m'Athar, tha iad sin a' toirt fianuis mu m' thimchioll.

26 Ach cha 'n'eil sibhse a' creidsinn; oir cha'n ann do m' chaoraich sibh, mar thubhairt mi ribh.

27 Tha mo chaoraich-se ag éisdeachd ri m' ghuth, agus is aithne dhomh iad, agus leanaidh iad mi :

28 Agus bheiream a' bheatha mhaireannach dhoibh, agus cha sgriosar iad am feasd, ni mò a spìonas neach air bith as mo làimh iad.

29 M' Athair a thug dhomhsa *iad*, is mò e na na h-uile : agus cha'n urradh neach air bith *an* spìonadh á làimh m'Athar.

30 Mise agus an t-Athair, is aon sinn.

31 Uime sin thog na h-Iudhaich clachan a rìs chum a chlachadh.

32 Fhreagair Iosa iad, Nochd mi dhuibh mòran a dh'oibribh maithe o m'Athair; cia do na h-oibribh sin air son am bheil sibh ga m' chlachadh ?

33 Fhreagair na h-Iudhaich e, ag ràdh, Air son oibre maith cha 'n'eil sinn ga d' chlachadh ; ach air son toibheim, agus air son, air bhi dhuit-se a'd' dhuine, gu bheil thu deanamh Dé dhiot féin.

34 Fhreagair Iosa iad, Nach 'eil e sgrìobhta ann bhur lagh-sa, Thubhairt mi, Is dée sibh ?

35 Ma thubhairt e dée riu-san, dh'ionnsuidh an robh focal Dé, agus nach feudar an sgriobtuir a bhriseadh ;

36 An abair sibh risan, a naomhaich an t-Athair, agus a chuir e chum an t-saoghail, Tha thu a' labhairt toibheim; air son gu'n dubhairt mi, Is mi Mac Dhé ?

37 Mur dean mi oibre m'Athar, na creidibh mi.

38 Ach ma ni, ged nach creid sibh mise, creidibh na h-oibre, chum gu'm bi fios agaibh agus gu'n creid sibh gu bheil an t-Athair annam-sa, agus mise ann-san.

39 Uime sin dh'iarr iad a rìs a ghlacadh : ach chaidh e as an làimh.

40 Agus chaidh e rìs do'n taobh thall do Iordan, do'n ionad anns an robh Eoin air tùs ri baisteadh : agus rinn e còmhnuidh an sin.

41 Agus thàinig mòran d'a ionnsuidh, agus thubhairt iad, Cha do rinn Eoin aon mhìorbhuil : ach bha na h-uile nithe thubhairt Eoin mu'n duine so fìor.

42 Agus chreid mòran san àit sin air.

CAIB. XI.

1 *Tha Criosd a' togail suas Lasaruis.* 45 *Tha mòran do na h-Iudhachaibh a' creidsinn.* 47 *Tha na h-àrd-shagairt agus na Phairisich a' cumail comhairle an aghaidh Chriosd.* 49 *Tha Caiaphas a' deanamh fàidheadaireachd, &c.*

ANIS bha duine àraidh gu tinn, d'am *b'ainm* Lasarus o Bhetani, baile Mhuire agus Mharta a peathar.

2 (B'i Mhuire *sin* a dh'ung an Tighearn le ola luachmhoir, agus a thiormaich a chosa le a folt, aig an robh a bràthair Lasarus gu tinn.)

3 Uime sin chuir a pheathraiche fios d'a ionnsuidh, ag ràdh, A Thighearn, feuch, tha 'n ti a's ionmhuinn leat tinn.

4 'Nuair a chual Iosa *so*, thubhairt e, Cha 'n'eil an tinneas so

chum bàis, ach a chum glòire
Dhé, chum gu'm bi Mac Dhé air
a ghlòrachadh d'a thaobh.
5 A nis b'ionmhuinn le Iosa
Marta, agus a piuthar, agus Las-
arus.
6 Uime sin an uair a chual e
gu'n robh esan tinn, dh'fhan e
fathast dà là anns an ionad san
robh e.
7 'Na dhéigh sin thubhairt e
r'a dheisciobluibh, Rachamaid a
rìs do Iudea.
8 Thubhairt a dheisciobuil ris,
A Mhaighstir, a nis dh'iarr na
h-Iudhaich do chlachadh; agus
am bheil thu dol a rìs an sin?
9 Fhreagair Iosa, Nach 'eil dà
uair dheug san là? Ma dh'imich-
eas duine anns an là? cha tuislich
e, oir tha e faicinn soluis an
t-saoghail so.
10 Ach ma dh'imicheas duine
anns an oidhche, tuislichidh e, do
bhrìgh nach 'eil an solus ann.
11 Na nithe so thubhairt e:
agus 'na dhéigh sin a deir e riu,
Tha ar caraid Lasarus 'na chodal;
ach a ta mise a' dol chum's gu'n
dùisg mi as a chodal e.
12 An sin thubhairt a dheis-
ciobuil, a Thighearn, ma tha e
'na chodal, bithidh e slàn.
13 Gidheadh labhair Iosa m'a
bhàs: ach shaoil iadsan gu'n do
labhair e mu thimchioll fois codail.
14 An sin thubhairt Iosa riu
gu soilleir, Fhuair Lasarus bàs:
15 Agus a ta mi subhach air
bhur sonsa nach robh mi an sin,
(chum's gu'n creid sibh;) ach
rachamaid d'a ionnsuidh.
16 An sin thubhairt Tomas,
d'an goirear Didimus, r'a choimh-
dheisciobluibh, Rachamaid-ne mar
an ceudna, chum's gu'm faigh sinn
bàs maille ris.
17 An sin an uair a thàinig
Iosa, fhuair se e an déigh dha bhi
cheana ceithir làithean san uaigh.
18 (A nis bha Betani fagus do
Ierusalem, mu thimchioll cuig
stàide deug uaith.)
19 Agus thàinig mòran do na
h-Iudhachaibh chum Mharta agus
Mhuire, gu comhfhurtachd a
thoirt dhoibh a thaobh am bràthar.
20 An sin an uair a chuala
Marta gu'n robh Iosa a' teachd,
chaidh i 'na chòdhail: ach shuidh
Muire san tigh.
21 An sin thubhairt Marta ri
h-Iosa, A Thighearn, nam biodh
tusa an so, cha 'n fhaigheadh mo
bhràthair bàs.
22 Ach a ta fhios agam a nis
féin ge b'e air bith nithe a dh'iarr-
as tu air Dia, gu'n toir Dia
dhuit *iad*.
23 Thubhairt Iosa rithe, Eiridh
do bhràthair a rìs.
24 Thubhairt Marta ris, Tha
fhios agam gu'n éirich e rìs san
aiseirigh air an là dheireannach.
25 Thubhairt Iosa rithe, Is mise
an aiseirigh, agus a' bheatha: an
ti a chreideas annam-sa, ge do
gheibheadh e bàs, bithidh e beò;
26 Agus ge b'e neach a ta beò,
agus a' creidsinn annam-sa cha'n
fhaigh e bàs am feasd. Am bheil
thu creidsinn so?
27 Thubhairt i ris, Tha, a
Thighearn: creideam gur tusa
Criosd, Mac Dhé, a bha gu teachd
chum an t-saoghail.
28 Agus air dhi na nithe so
ràdh, dh'fhalbh i, agus ghairm i
a piuthar Muire os ìosal, ag ràdh,
Thàinig am Maighstir, agus tha e
ga d' ghairm.
29 'Nuair a chual ise *sin*, dh'éir-
ich i gu grad, agus thàinig i d'a
ionnsuidh.
30 A nis cha robh Iosa fathast
air teachd do'n bhaile, ach bha e

anns an àit, an do choinnich Marta e.

31 An sin na h-Iudhaich a bha maille rithe san tigh, agus a' toirt comhfhurtachd dhi, 'nuair a chunnaic iad Muire gu'n d'éirich i gu grad, agus gu'n deachaidh i mach, lean iad i, ag ràdh, Tha i dol chum na h-uaighe, a chaoineadh an sin.

32 An sin an uair a thàinig Muire do'n àit an robh Iosa, agus a chunnaic i e, thuit i aig a chosaibh, ag ràdh ris, A Thighearn nam biodh tusa an so, cha'n fhaigheadh mo bhràthair bàs.

33 Uime sin an uair a chunnaic Iosa i a' gul, agus na h-Iudhaich a thàinig maille rithe a' gul mar an ceudna, rinn e osna 'na spiorad, agus chuir se e féin fuidh àmhghar[1].

34 Agus thubhairt e, C'àit an do chuir sibh e? Thubhairt iad ris, A Thighearn, thig agus faic.

35 Ghuil Iosa.

36 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Feuch cionnus a ghràdhaich se e?

37 Agus thubhairt cuid diubh, Nach feudadh an duine so, a dh'fhosgail sùilean an doill, a thoirt fa'near nach faigheadh eadhon am fear so bàs?

38 Uime sin thàinig Iosa ag osnaich a rìs ann féin, chum na h-uaighe, Agus b'uaimh i, agus bha clach air a cur oirre.

39 Thubhairt Iosa, Togaibh a' chlach. Thubhairt Marta, piuthar an duine mhairbh, ris, A Thighearn, tha nis droch bholadh dheth; oir is e so an ceathramh là.

40 A deir Iosa rithe, Nach dubhairt mi riut, Ma chreideas tu, gu'm faic thu glòir Dhé?

41 An sin thog iad a' chlach *o'n àit* anns an robh an duine marbh air a chur. Agus thog Iosa suas a shùilean, agus thubhairt e, Athair, tha mi toirt buidheachais duit gu'n d'éisd thu rium.

42 Agus bha fhios agam gu bheil thu ag éisdeachd rium a ghnàth: ach thubhairt mi *e* air son an t-sluaigh a tha 'nan seasamh a m' thimchioll, chum gu'n creid iad gu'n do chuir thusa uait mi.

43 Agus an uair a labhair e na nithe so, ghlaodh e le guth mòr, A Lasaruis, thig a mach.

44 Agus thàinig esan a bha marbh a mach, agus a chosan agus a làmhan ceangailte leis an eudach-mhairbh: agus bha 'aghaidh ceangailte m'an cuairt le neapaicin. A deir Iosa riu, Fuasglaibh e, agus leigibh leis imeachd.

45 An sin chreid mòran do na h-Iudhachaibh ann, a thàinig chum Mhuire, agus a chunnaic na nithe a rinn Iosa.

46 Ach dh'fhalbh cuid diubh chum nam Phairiseach, agus dh'innis iad dhoibh na nithe a rinn Iosa.

47 An sin chruinnich na h-àrd-shagairt agus na Phairisich comhairle, agus thubhairt iad, Ciod a tha sinn a' deanamh? oir a ta 'n duine so deanamh mòrain mhìorbhuile.

48 Ma leigeas sinn leis air an dòigh so, creididh na h-uile dhaoine ann; agus thig na Romhanaich, agus sgriosaidh iad ar n-àit, agus ar cinneach.

49 An sin thubhairt fear àraidh dhiubh *d'am b'ainm* Caiaphas, air dha bhi 'na àrd-shagart air a' bhliadhna sin, riu, Cha'n aithne dhuibh ni sam bith,

[1] *thrioblaid.*

50 Ni mò tha sibh a' toirt fa'n-
ear gur iomchuidh dhuinne gu'm
faigheadh aon duine bàs air son
an t-sluaigh, agus nach biodh an
cinneach uile air a sgrios.
51 Ach cha b'ann uaith féin a
labhair e so : ach air dha bhi 'na
àrd-shagart air a' bhliadhna sin,
rinn e fàidheadaireachd gu'm faigh-
eadh Iosa bàs air son a' chinnich
sin :
52 Agus ni h-ann air son a'
chinnich sin a mhàin, ach a chum
mar an ceudna gu'n cruinnich-
eadh e, an ceann a chéile 'nan
aon clann Dhé a bha air an sgap-
adh.
53 Uime sin o'n là sin a mach,
chuir iad an comhairle r'a chéile
chum esan a chur gu bàs.
54 Air an aobhar sin cha d'im-
ich Iosa ni's mò os àird am
measg nan Iudhach; ach chaidh
e as sin do dhùthaich làimh ris
an fhàsach, gu baile d'an goirear
Ephraim, agus an sin ghabh e
còmhnuidh maille r'a dheisciob-
luibh.
55 Agus bha càisg nan Iudhach
am fagus : agus chaidh mòran suas
as an dùthaich do Ierusalem roimh
'n chàisg, chum iad féin a ghlan-
adh.
56 An sin dh'iarr iad Iosa, a-
gus labhair iad r'a chéile 'nan seas-
amh san teampull, Ciod bhur bar-
ailse? an e nach tig e chum na
féisde?
57 A nis bha araon na h-àrd-
shagairt agus na Phairisich air
toirt àithne, nam biodh fhios aig
neach air bith c'àit an robh e,
gu'n innseadh se *e*, chum's gu'n
glacadh iad e.

CAIB. XII.

1 *Tha Iosa a' gabhail leithsgeil
Mhuire air son gu'n d'ung i a
chosan.* 9 *Tha'n sluagh a' teachd
'nam buidhnibh a dh'fhaicinn Las-
aruis.* 10 *Tha na h-àrd-shagairt
a' gabhail comhairle Lasarus a
mharbhadh.* 12 *Tha Criosd a'
marcachd gu Ierusalem.* 23 *Tha
e a' roimh-innseadh a bhàis, &c.*

AN sin thàinig Iosa, sè làith-
ean roimh an chàisg, gu Bet-
ani, far an robh Lasarus a bha
marbh, neach a thog esan o na
marbhaibh.
2 Uime sin rinn iad suipeir dha
an sin, agus bha Marta a' frith-
ealadh : ach bha Lasarus 'na aon
diubhsan a shuidh air bord maille
ris.
3 An sin ghabh Muire pund do
ola spicnaird ro luachmhoir, agus
dh'ung i cosan Iosa, agus thior-
maich i a chosan le a folt : agus
lionadh an tigh le fàile cùbhraidh
na h-ola.
4 An sin a deir aon d'a dheis-
ciobluibh, Iudas Iscariot, *mac* Shi-
moin, a bha gu esan a bhrath,
5 C'ar son nach do reiceadh an
ola so air son tri cheud peghinn,
agus nach d'thugadh do na bochd-
aibh e?
6 Thubhairt e so, cha b'ann a
chionn gu'n robh suim aige do na
bochdaibh; ach a chionn gu'm bu
ghaduiche e, agus gu'n robh an
sporan aige, agus gu'n do ghiùlain
e na nithe a chuireadh ann.
7 An sin thubhairt Iosa, Leig
leatha : fa chomhair là m' adhlaic
ghleidh i so.
8 Oir tha na bochdan a ghnàth
agaibh maille ribh, ach cha 'n'eil
mise agaibh a ghnàth.
9 Agus bha fhios aig sluagh
mòr do na h-Iudhachaibh gu'n
robh e 'n sin : agus thàinig iad,
cha'n ann a mhàin air son Iosa,
ach a chum gu'm faiceadh iad mar
an ceudna Lasarus, a thog esan o
na marbhaibh.

10 Ach ghabh na h-àrd-shagairt
comhairle, chum Lasarus mar an
ceudna a mharbhadh;
11 Do bhrìgh air a shon-san
gu'n d'imich mòran do na h-Iudh-
achaibh, agus gu'n do chreid iad
ann an Iosa.
12 Air an là màireach, air
cluinntinn do mhòr-shluagh, a
thàinig chum na féisde, gu'n robh
Iosa a' teachd gu Ierusalem,
13 Ghlac iad geuga pailme,
agus chaidh iad a mach 'na
chòdhail, agus ghlaodh iad, Hos-
anna, beannaichte gu robh Righ
Israeil, a tha teachd an ainm an
Tighearna!
14 Agus, air do Iosa asal òg
fhaotainn, shuidh e air; a réir
mar a ta e sgrìobhta.
15 Na biodh eagal ort, a nigh-
ean Shioin: feuch, a ta do Righ
a' teachd, 'na shuidhe air loth asail.
16 Cha do thuig a dheisciobuil
na nithe so air tùs: ach an uair
a ghlòraicheadh Iosa, an sin
chuimhnich iad gu'n robh na nithe
so sgrìobhta uime, agus gu'n d'rinn
iad na nithe so dha.
17 Uime sin rinn an sluagh, a
bha maille ris, fianuis, gu'n do
ghairm e Lasarus as an uaigh,
agus gu'n do thog e o na marbh-
aibh e.
18 Air an aobhar sin mar an
ceudna choinnich an sluagh e, do
bhrìgh gu'n cual iad gu'n d'rinn
e am mìorbhuil so.
19 Thubhairt na Phairisich
uime sin eatorra féin, Am faic
sibh nach 'eil sibh a' buadhachadh
bheag sam bith? feuch, tha 'n
saoghal air dol 'na dhéigh.
20 Agus bha Greugaich àraidh
am measg na muinntir, a chaidh
suas chum aoradh a dheanamh aig
an fhéisd:
21 Air an aobhar sin thàinig
iadsan gu Philip, a *bha* o Bhet-
saida Ghalile, agus dh'iarr iad air,
ag ràdh, A Thighearn, bu mhiann
leinn Iosa fhaicinn.
22 Thàinig Philip agus dh'innis
e do Aindreas: agus a rìs dh'innis
Aindreas agus Philip do Iosa.
23 Agus fhreagair Iosa iad, ag
ràdh, Thàinig an uair, chum gu'm
biodh Mac an duine air a ghlòr-
achadh.
24 Gu deimhin deimhin a deir-
im ribh, Mur faigh an gràinne
cruineachd a thuiteas anns an tal-
amh bàs, fanaidh e 'na aonar: ach
ma gheibh e bàs, bheir e toradh
mòr uaith.
25 Esan a ghràdhaicheas 'an-
am, caillidh se e; agus esan a
dh'fhuaithaicheas 'anam anns an
t-saoghal so, gleidhidh se e chum
na beatha maireannaich.
26 Ma ni neach air bith seirbhis
dhomhsa, leanadh e mi; agus ge
b'e àit am bi mise, an sin bithidh
mo sheirbhiseach mar an ceudna:
ma ni neach seirbhis dhomhsa,
bheir m' Athair onoir dha.
27 A nis tha m'anam fuidh
àmhghar[1]; agus ciod a their mi?
Athair, saor mi o'n uair so: ach
is ann air a shon so a thàinig mi
chum na h-uaire so.
28 Athair, glòraich t'ainm. An
sin thàinig guth o nèamh, Ghlòr-
aich mi araon *e*, agus glòraichidh
mi rìs *e*.
29 Uime sin thubhairt an
sluagh a sheas a làthair, agus a
chuala *so*, Gu'n robh tairneanach
ann: thubhairt cuid eile, Labh-
air aingeal ris.
30 Fhreagair Iosa agus thu-
bhairt e, Cha'n ann air mo shon-
sa thàinig an guth so, ach air bhur
son-sa.

[1] *thrioblaid.*

31 A nis tha breitheanas an
t-saoghail so ann: a nis tilgear
uachdaran an t-saoghail so mach.
32 Agus mise, ma thogar suas
o'n talamh mi, tairngidh mi na
h-uile dhaoine a m' ionnsuidh.
33 (Ach thubhairt e so, a' ciall-
achadh ciod a' ghnè bàis a gheibh-
eadh e.)
34 Fhreagair an sluagh e,
Chuala sinne as an lagh, gu'm
fan Criosd gu siorruidh: agus
cionnus a deir thusa, Gur éigin
do mhac an duine bhi air a thog-
ail suas? cò e Mac an duine
so?
35 An sin thubhairt Iosa riu,
Fathast rè tamuill bhig tha 'n
solus maille ribh; gluaisibh am
feadh 's a ta 'n solus agaibh, chum
nach beir an dorchadas oirbh: oir
an ti a ta 'g imeachd an dorchad-
as, cha'n aithne dha c'àit am bheil
e dol.
36 Am feadh 's a ta 'n solus
agaibh, creidibh san t-solus, chum
gu'm bi sibh 'nur cloinn do'n
t-solus. Labhair Iosa na nithe so,
agus dh'fhalbh e, agus dh'fholaich
se e féin uatha.
37 Ach ge do rinn e choimh-
lion so do mhìorbhuilibh 'nan
làthair, cha do chreid iad ann:
38 Chum gu'm biodh briathran
an fhàidh Esaiais air an coimh-
lionadh, a thubhairt e, A Thigh-
earn, cò a chreid ar n-aithris-ne[1]?
agus cia dha a dh'fhoillsicheadh
gairdean an Tighearna?
39 Air an aobhar so cha robh
e'n comas doibh creidsinn, do
bhrìgh gu'n dubhairt Esaias a rìs,
40 Dhall e an sùilean, agus
chruaidhich e an cridhe, chum
nach faiceadh iad le'n sùilibh, a-
gus nach tuigeadh iad le'n cridhe,
agus nach pilleadh iad, agus gu'n
slànuichinn iad.
41 Thubhairt Esaias na nithe
so, 'nuair a chunnaic e a ghlòir-
san, agus labhair e uime.
42 Gidheadh chreid mòran do
na h-Uachdaranaibh féin ann; ach
air son nam Phairiseach cha d'aid-
ich iad *e*, air eagal gu'n cuirte mach
as an t-sionagog iad.
43 Oir b'annsa leo glòir dhaoine
na glòir Dhé.
44 Agus ghlaodh Iosa, agus
thubhairt e, An ti a ta creidsinn
annam-sa, cha'n ann annam-sa tha
e creidsinn, ach anns an ti a chuir
uaith mi.
45 Agus an ti a tha ga m'
fhaicinn-se, tha e faicinn an ti a
chuir uaith mi.
46 Thàinig mi a'm' sholus
chum an t-saoghail, chum ge b'e
chreideas annam, nach fanadh e
an dorchadas.
47 Agus ma chluinneas neach
air bith mo bhriathran-sa, agus
nach creid e, cha 'n'eil mise 'ga
dhìteadh: oir cha d'thàinig mi a
dhìteadh an t-saoghail, ach a
shaoradh an t-saoghail.
48 An ti a tha cur cùil riumsa,
agus nach 'eil a' gabhail ri m'
bhriathraibh, tha aige neach a
bheir breth air: am focal a labhair
mi, bheir e sin breth air san là
dheireannach.
49 Oir cha do labhair mi uam
féin; ach an t-Athair a chuir
uaith mi, thug e àithne dhomh,
ciod a theirinn, agus ciod a labh-
rainn.
50 Agus a ta fhios agam gur
beatha mhaireannach 'àithne-san:
air an aobhar sin na nithe tha mi
a' labhairt, mar thubhairt an
t-Athair rium, mar sin a ta mi a'
labhairt.

CAIB. XIII.

1 *Tha Criosd a' nigheadh chos nan deisciobul,* 13 *ag earail orra bhi*

[1] *iomradh-ne.*

iriosal agus seirceil: 18 *ag innseadh, gu'm b'e Iudas a bhrathadh e;* 31 *a' toirt àithne dhoibh iad a ghràdhachadh a chéile;* 36 *agus a' roimh-innseadh do Pheadar gu'n robh e gu esan àicheadh.*

ANIS roimh fhéisd na càisge, air do Iosa fios a bhi aige gu'n robh 'uair air teachd, anns an rachadh e as an t-saoghal so chum an Athar, air da a mhuinntir féin, a bha anns an t-saoghal a ghràdhachadh, ghràdhaich e gu crìch iad.

2 Agus an uair a bha 'n t-suipeir thairis, (air do'n diabhul a nis a chur an cridhe Iudais Iscariot, mhic Shimoin, esan a bhrath:)

3 Air aithneachadh do Iosa gu'n d'thug an t-Athair na h-uile nithe 'na làmhaibh, agus gur ann o Dhia a thàinig e, agus gur ann a dh'ionnsuidh Dhé a bha e dol,

4 Dh'éirich e o 'shuipeir, agus chuir e dheth 'fhalluing[1], agus ghlac e làmh-anart, agus cheangail e uime e.

5 'Na dhéigh sin, thaom e uisge ann an soitheach-ionnlaid, agus thòisich e air cosan nan deisciobul ionnlad, agus an tiormachadh leis an làmh-anart a bha ceangailte uime.

6 An sin thàinig e gu Simon Peadar: agus thubhairt esan ris, A Thighearn, am bheil thusa 'g ionnlad mo chosan-sa?

7 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, An ni so ta mi deanamh cha 'n aithne dhuitse a nis; ach bithidh fios agad air an déigh so.

8 Thubhairt Peadar ris, Cha nigh thu mo chosan-sa gu bràth. Fhreagair Iosa e, Mur nigh mi thu, cha 'n'eil cuid agad maille rium.

9 A deir Simon Peadar ris, A Thighearn, ni h-iad mo chosan a mhàin, ach mar an ceudna mo làmhan agus mo cheann.

10 A deir Iosa ris, An ti a ta air ionnlad, cha 'n'eil feum aige ach a chosan ionnlad, ach tha e gu h-iomlan glan: agus a ta sibhse glan, ach cha 'n'eil *sibh* uile *glan.*

11 Oir bha fios aige cò a bhrathadh e; uime sin thubhairt e, Cha 'n'eil sibh uile glan.

12 An sin, an déigh dha an cosan ionnlad, agus 'fhalluing a ghabhail *d'a ionnsuidh,* shuidh e a rìs, agus thubhairt e riu, Am bheil fhios agaibh ciod a rinn mi dhuibh?

13 Tha sibh a' gairm Maighstir, agus Tighearn dhiom-sa: agus tha sibh ag ràdh gu maith; oir is mi *sin.*

14 Uime sin ma dh'ionnlaid mise, bhur Tighearn agus bhur Maighstir, bhur cosan-sa, is còir dhuibhse mar an ceudna cosan a chéile ionnlad.

15 Oir thug mi eisiomplair dhuibh, chum's mar a rinn mise dhuibh, gu'n deanadh sibhse mar an ceudna.

16 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Cha mhò an t-òglach na 'mhaighstir, agus cha mhò an teachdair na 'n ti a chuir uaith e.

17 Ma's aithne dhuibh na nithe so, is beannaichte sibh ma ni sibh iad.

18 Cha 'n'eil mi labhairt oirbh uile; is aithne dhomh cò a thagh mi: ach is éigin an sgriobtuir a choimhlionadh, An ti a ta ag itheadh arain maille rium, thog e a shàil a'm' aghaidh.

[1] *'eudach-uachdair.*

19 A nis a deirim so ribh mun
tig e gu crich, chum 'nuair a thar-
las e, gu'n creid sibh gur mise *e*.
20 Gu deimhin deimhin a deir-
im ribh, An ti a ghabhas ri neach
sam bith a chuireas mise uam,
gabhaidh e rium-sa: agus an ti a
ghabhas rium-sa, gabhaidh e ris
an ti a chuir uaith mi.
21 Air do Iosa na nithe so
ràdh, bha e fuidh thrioblaid 'na
spiorad, agus rinn e fianuis, agus
thubhairt e, Gu deimhin deimhin
a deirim ribh, gu'm brath a h-aon
agaibh mise.
22 An sin dh'amhairc na deis-
ciobuil air a chéile, fuidh amharus
cia uime a labhair e.
23 A nis bha aon d'a dheisciob-
luibh, 'na luidhe an uchd[1] Iosa,
neach a b'ionmhuinn le Iosa.
24 Air an aobhar sin smèid
Simon Peadar air-san, gu'n feòr-
aicheadh e cia uime a labhair e.
25 An sin air dhasan aomadh
ri uchd Iosa, a deir e ris, A Thigh-
earn, co e?
26 Fhreagair Iosa, Is e an ti
sin e, d'an toir mise an greim,
an déigh dhomh a thumadh. Agus
an uair a thum e 'n greim, thug
se e do Iudas Iscariot, *mac* Shim-
oin.
27 Agus an sin an déigh a'
ghreama, chaidh Satan a steach
ann-san. An sin thubhairt Iosa
ris, An ni a ta thu a' deanamh,
dean gu grad e.
28 A nis cha do thuig a h-aon
diubhsan, a bha 'nan suidhe air a'
bhord, c'ar son a thubhairt e so
ris.
29 Oir shaoil cuid diubh, do
bhrìgh gu'n robh an sporan aig
Iudas gu'n dubhairt Iosa ris,
Ceannaich *na nithe* a ta dh'uir-
easbhuidh oirnn chum na féisde:
no, gu'n tugadh e ni-éigin do na
bochdaibh.
30 An sin an déigh dha-san an
greim a ghabhail, chaidh e mach
air ball; agus bha 'n oidhche ann.
31 Uime sin, 'nuair a chaidh
esan a mach, thubhairt Iosa, A
nis a ta Mac an duine air a' ghlòr-
achadh, agus tha Dia air a ghlòr-
achadh ann.
32 Ma ta Dia air a ghlòrachadh
ann, glòraichidh Dia esan mar
an ceudna ann féin, agus air ball
glòraichidh se e.
33 A chlann bheag, fathast
ùine bheag tha mise maille ribh.
Iarraidh sibh mi: agus mar thu-
bhairt mi ris na h-Iudhachaibh,
Do'n àit an téid mise, cha 'n'eil
e 'n comas duibh-se teachd; mar
sin a deirim ribh-se nis.
34 Aithne nuadh bheiream
dhuibh, Gu'n gràdhaich sibh a
chéile; mar a ghràdhaich mise
sibhse, gu'n gràdhaich, sibh féin a
chéile mar an ceudna.
35 Le so aithnichidh na h-uile
dhaoine gur sibh mo dheisciobuil-
se, ma bhios gràdh agaibh féin d'a
chéile.
36 A deir Simon Peadar ris,
A Thighearn, c'àit a théid thu?
Fhreagair Iosa e, Do'n àit an téid
mi, cha'n urradh thusa nis mo
leantuinn; gidheadh leanaidh tu
mi 'na dhéigh so.
37 A deir Peadar ris, a Thigh-
earn, c'ar son nach urradh mi do
leantuinn a nis? Leigidh mi sìos
m'anam air do shon.
38 Fhreagair Iosa e, An leig
thu t'anam sìos air mo shon-sa?
Gu deimhin deimhin a deirim riut,
Nach goir an coileach, gus an àich-
eadh thu mi tri uairean.

[1] *ag aomadh ri uchd.*

CAIB. XIV.

1 *Tha Criosd a' toirt comhfhurt-
achd d'a dheisciobluibh le dòchas
fhlaitheanais:* 6 *ag innseadh gur
e féin an t-slighe, an fhìrinn,
agus a' bheatha:* 13 *a' toirt cinnte
gu'm bi'n urnuighean 'na ainm-
san èifeachdach, &c.*

NA biodh bhur cridhe fuidh
thrioblaid: tha sibh a' creid-
sinn ann an Dia, creididh annam-
sa mar an ceudna.
2 Ann an tigh m'Athar-sa tha
iomadh àite-còmhnuidh : mur
biodh *e mar sin*, dh'innsinn-se
dhuibh: tha mi dol a dh'ulluch-
adh àite dhuibh.
3 Agus ma théid mi agus gu'n
ulluich mi àit dhuibh, thig mi rìs,
agus gabhaidh mi sibh a m' ionn-
suidh féin, chum far am bheil
mise, gu'm bi sibhse mar an
ceudna.
4 Agus is aithne dhuibh c'àit
am bheil mi dol, agus is aithne
dhuibh an t-slighe.
5 A deir Tomas ris, A Thigh-
earn, cha 'n'eil fhios againn c'àit
am bheil thu dol, agus cionnus
a dh'fheudas eòlas na slighe bhi
againn?
6 A deir Iosa ris, Is mise an
t-slighe, agus an fhìrinn, agus a'
bheatha: cha tig aon neach chum
an Athar ach triom-sa.
7 Nam b'aithne dhuibh mise,
b'aithne dhuibh m'Athair mar
an ceudna: agus á so suas is
aithne dhuibh e, agus chunnaic
sibh e.
8 A deir Philip ris, A Thigh-
earn, foillsich an t-Athair dhuinne,
agus is leòir leinn e.
9 A deir Iosa ris, Am bheil
mise ùine co fhada maille ribh,
agus nach aithne dhuit fathast mi,
Philip? an ti a chunnaic mise,
chunnaic e an t-Athair; agus
cionnus a deir thu, Foillsich an
t-Athair dhuinn?
10 Nach 'eil thu creidsinn gu
bheil mise anns an Athair, agus
an t-Athair annamsa? na briath-
ran a ta mi labhairt ribh, cha'n
ann uam féin a ta mi 'gan labh-
airt: ach an t-Athair, a ta gabh-
ail còmhnuidh annamsa, tha esan
a' deanamh nan oibre.
11 Creididh mise gu *bheil* mi
anns an Athair, agus an t-Athair
annam-sa: no, creididh mi air son
nan oibre féin.
12 Gu deimhin deimhin a
deirim ribh, An ti a chreideas
annam-sa, na h-oibre a ta mise a'
deanamh, ni esan mar an ceudna,
agus ni e *oibre* a's mò na iad so,
do bhrìgh gu bheil mise dol chum
m'Athar;
13 Agus ge b'e ni a dh'iarras
sibh a'm' ainmse, ni mise sin:
chum's gu'm bi an t-Athair air a
ghlòrachadh anns a' Mhac.
14 Ma dh'iarras sibh ni air bith
a'm' ainm-se, ni mise *e*.
15 Ma's toigh libh mise, coimh-
idibh m'àitheanta.
16 Agus guidhidh mise an
t-Athair, agus bheir e dhuibh
Comhfhurtair[1] eile, chum's gu fan
e maille ribh gu bràth;
17 Spiorad na fìrinn, neach
nach urrainn an saoghal a ghabh-
ail, do bhrìgh nach 'eil e 'ga fhaic-
inn, agus nach aithne dha e: ach
is aithne dhuibh-se e, oir tha e
fantuinn maille ribh, agus bithidh
e annaibh.
18 Cha'n fhàg mi sibh 'nur
dìlleachdaibh; thig mi d'ur ionn-
suidh.

[1] *Fear-comhairle.*

19 Tamull beag fathast, agus
cha'n fhaic an saoghal mi tuill-
eadh ; ach chi sibhse mi : do
bhrìgh gu bheil mise beò, bithidh
sibhse beò mar an ceudna.
20 Anns an là sin bithidh fios
agaibh gu *bheil* mise ann am Ath-
air, agus sibhse annam-sa, agus
mise annaibh-se.
21 An ti aig am bheil m'àith-
eanta-sa, agus a ta 'gan coimh-
ead, is esan aig am bheil gràdh
dhomh-sa : agus an ti aig am bheil
gràdh dhomh-sa, gràdhaichear le
m'Athair e, agus gràdhaichidh
mise e, agus foillsichidh mi mi féin
da.
22 A deir Iudas, (cha'n e Is-
cariot,) ris, A Thighearn, c'ar son
a dh'fhoillsicheas tu thu féin
dhuinne, agus nach *dean thu sin*
do'n t-saoghal ?
23 Fhreagair Iosa agus thu-
bhairt e ris, Ma ghràdhaicheas
neach mise, coimhididh e m'fhoc-
al : agus gràdhaichidh m'Athair
esan, agus thig sinn d'a ionnsuidh,
agus ni sinn còmhnuidh maille
ris.
24 An ti nach gràdhaich mise,
cha choimhid e mo bhriathra : a-
gus am focal a ta sibh a' cluinn-
tinn, cha leam-sa e, ach leis an
Athair a chuir uaith mi.
25 Na nithe so labhair mi ribh,
air dhomh bhi m' chòmhnuidh
maille ribh :
26 Ach an Comhfhurtair, an
Spiorad naomh, a chuireas an
t-Athair uaith a'm' ainmse, teag-
aisgidh esan dhuibh na h-uile
nithe, agus cuiridh e 'n cuimhne
dhuibh na h-uile nithe a labhair
mise ribh.
27 Tha mi fàgail sìth agaibh,
mo shìths' a ta mi tabhairt duibh :
cha'n ann mar a bheir an saoghal,
a tha mise tabhairt duibh. Na
biodh bhur cridhe fuidh thriob-
laid, agus na biodh eagal air.
28 Chuala sibh mar thubhairt
mi ribh, Tha mi falbh, agus thig
mi *rìs* d'ur ionnsuidh. Nam biodh
gràdh agaibh dhomhsa, bhiodh
aoibhneas oirbh, a chionn gu'n
dubhairt mi, Tha mi dol[1] chum
an Athar ; oir is mò m'Athair na
mise.
29 Agus a nis dh'innis mi
dhuibh *so* roimh dha teachd gu
crìch, chum 'nuair a thig e gu
crìch, gu creideadh sibh.
30 A so suas cha labhair mi
mòran ribh : oir a ta uachdaran
an t-saoghail so a' teachd, agus
cha 'n'eil ni air bith aige annam-
sa.
31 Ach a chum's gu'm bi fios
aig an t-saoghal gur ionmhuinn
leam an t-Athair ; agus mar a
thug an t-Athair àithne dhomh,
mar sin a ta mi a' deanamh. Eir-
ibh, rachamaid as so.

CAIB. XV.

1 *An sòlas a ta aig deisciobluibh Chriosd.* 18 *Comhfhurtachd fuidh fhuath agus ghéur-lean-mhuinn an t-saoghail.* 26 *Dreuchd an Spioraid naoimh, agus nan abstol.*

IS mise an fhìonain fhìor, a-
gus is e m' Athair an treabh-
aiche[2].
2 Gach uile gheug annamsa
nach 'eil a' giùlan toraidh, bheir
e air falbh : agus gach uile *gheug*
a ta tabhairt toraidh, glanaidh e
i, chum as gu'n giùlain i tuilleadh
toraidh.
3 A nis a ta sibhse glan troimh
an fhocal a labhair mi ribh.
4 Fanaibh annam-sa, agus mise

[1] *a chionn gu bheil mi dol.*—[2] *tuathanach.*

annaibhse. Mar nach urrainn a' gheug toradh a thoirt uaipe féin, mur fan i san fhìonain, cha mhò is urrainn sibhse, mur fan sibh annam-sa.

5 Is mise an fhìonain, sibhse na geuga : an ti a dh'fhanas annam-sa, agus mise annsan, bheir esan mòr-thoradh uaith : oir as m'eug-mhais-se cha'n urradh sibh aon ni a dheanamh.

6 Mur fan neach annam-sa, tha e air a thilgeadh a mach mar ghéig, agus air crìonadh; agus tionailidh daoine iad, agus tilgidh iad san teine iad, agus loisgear iad.

7 Ma dh'fhanas sibh annam-sa agus ma dh'fhanas m' fhocail-se annaibh-se, iarraidh sibh gach ni a's àill libh, agus nithear dhuibh e.

8 An so tha m' Athair-se air a ghlòrachadh, gu'n toir sibhse mòr-thoradh uaibh; agus bithidh sibh 'nur deisciobuil dhomh-sa.

9 Mar a ghràdhaich an t-Athair mise, mar sin ghràdhaich mise sibhse: fanaibh ann am ghràdh-sa.

10 Ma choimhideas sibh m'àith-eanta, fanaidh sibh ann am ghràdh: mar a choimhid mise àitheanta m' Athar, agus a tha mi a' fantuinn 'na ghràdh.

11 Na nithe so labhair mi ribh, chum's gu fanadh mo ghairdeach-as annaibh, agus gu'm biodh bhur gairdeachas-sa làn.

12 Is i so m'àithne-se, gu'n gràdhaich sibhse a chéile, mar a ghràdhaich mise sibhse.

13 Gràdh a's mò na so cha 'n'eil aig neach air bith, gu'n leigeadh duine 'anam sìos air son a chairde.

14 Is sibhse mo chairde-se, ma ni sibh gach ni a ta mi 'g àith-neadh dhuibh.

15 A so suas cha ghoir mi seirbhisich dhibh; oir cha'n aithne do'n t-seirbhiseach ciod a ta a Thighearn a' deanamh : ach ghoir mi cairde dhibh; oir na h-uile nithe a chuala mi o m' Athair, thug mi fios duibh-se orra.

16 Cha sibhse a thagh mise, ach is mise a thagh sibhse, agus dh'ord-uich[1] mi sibh, chum gu'n rachadh sibh, agus gu'n tugadh sibh a mach toradh, agus gu maireadh bhur toradh; chum's ge b'e ni a dh'iarras sibh air an Athair ann am ainm-se, gu'n tabhair e dhuibh e.

17 Tha mi 'g àithneadh nan nithe so dhuibh, chum's gu'n gràdhaich sibh a chéile.

18 Ma ta 'n saoghal 'gur fuath-achadh, tha fhios agaibh gu'n d'fhuathaich e mise roimhibh.

19 Nam b'ann do'n t-saoghal sibh, ghràdhaicheadh an saoghal a chuid féin : ach do bhrìgh nach ann do'n t-saoghal sibh, ach gu'n do thagh mise sibh as an t-saoghal, uime sin tha fuath aig an t-saogh-al duibh.

20 Cuimhnichibh am focal a thubhairt mi ribh, Cha 'n'eil an seirbhiseach ni's mò na a Thigh-earn. Ma rinn iad geur-lean-mhuinn ormsa, ni iad geur-lean-mhuinn oirbhse mar an ceudna : ma choimhid iad m'fhocal-sa, coimhididh iad bhur *focal-sa* mar an ceudna.

21 Ach na nithe so uile ni iad oirbh air son m'ainme-se, do bhrìgh nach aithne dhoibh esan, a chuir uaith mi.

22 Mur bithinn-se air teachd, agus air labhairt riu, cha bhiodh

[1] *shuidhich, shonraich.*

peacadh aca: ach a nis cha 'n'eil
leithsgeul am peacaidh aca.
23 An ti aig am bheil fuath
dhomhsa, tha fuath aige do m'Ath-
air mar an ceudna.
24 Mur bithinn-se air deanamh
nan oibre 'nam measg nach d'rinn
aon neach eile, cha bhiodh peac-
adh aca: ach a nis chunnaic siad
iad, agus dh'fhuathaich iad araon
mise agus m'Athair.
25 Ach *rinneadh so* chum gu'n
coimhliontadh am focal a ta
sgrìobhta 'nan lagh féin, Dh'fhua-
thaich iad mi gun aobhar.
26 Ach an uair a thig an Comh-
fhurtair, a chuireas mise d'ur
n-ionnsuidh o'n Athair, Spiorad na
fìrinn, a tha teachd a mach o'n
Athair, ni esan fianuis mu m'
thimchioll-sa.
27 Agus ni sibhse fianuis mar
an ceudna, do bhrìgh gu bheil
sibh maille rium o thùs.

CAIB. XVI.

1 *Tha Criosd a' toirt comhfhurt-
achd d' a dheisciobluibh an agh-
aidh trioblaid le gealladh an
Spioraid naoimh, agus 'aiseirigh
agus a dhol suas air nèamh;* 28
*a' toirt cinnte dhoibh gu'm bi na
h-urnuighean a nithear 'na ainm-
san taitneach d'a Athair, &c.*

NA nithe so labhair mi ribh,
chum nach faigheadh sibh
oilbheum.
2 Cuiridh iad as an t-sionagog
sibh; seadh, thig an uair, ge b'e
neach a mharbhas sibh, gu'n saoil
e gu bheil e deanamh seirbhis do
Dhia.
3 Agus ni iad na nithe so, do
bhrìgh nach aithne dhoibh an
t-Athair, no mise.
4 Ach dh'innis mi na nithe so
dhuibh, chum 'nuair a thig an
t-àm, gu'n cuimhnich sibh gu'n
d'innis mi dhuibh iad: ach cha
dubhairt mi na nithe so ribh o
thùs, do bhrìgh gu'n robh mi
maille ribh.
5 Ach a nis a ta mi dol chum
an ti a chuir uaith mi, agus cha
'n'eil a h-aon agaibhse a' feòraich
dhiom, C'àit tha thu dol?
6 Ach a chionn gu'n dubhairt
mi na nithe so ribh, lìon do-bròn
bhur cridhe.
7 Gidheadh a ta mi 'g innseadh
dhuibh na fìrinn, Is buannachd
dhuibh mise a dh'fhalbh: oir mur
falbh mi, cha tig an Comhfhurt-
air d'ur n-ionnsuidh-se; ach ma
dh'fhalbhas mi, cuiridh mi esan
d'ur n-ionnsuidh.
8 Agus an uair a thig esan,
bheir e dearbh-shoilleireachd do'n
t-saoghal mu pheacadh, agus mu
fhìreantachd, agus mu bhreith-
eanas:
9 Mu pheacadh, do bhrìgh nach
'eil iad a' creidsinn annam-sa;
10 Mu fhìreantachd, do bhrìgh
gu bheil mi dol a dh'ionnsuidh
m'Athar, agus nach faic sibh ni's
mò mi;
11 Mu bhreitheanas, a chionn
gu bheil uachdaran an t-saoghail
so air a dhìteadh.
12 Tha mòran nithe agam
fathast ri ràdh ribh, ach cha'n
urradh sibh an giùlan an tràth-
sa.
13 Ach an uair a thig esan,
Spiorad na fìrinn, treòraichidh e
sibh chum gach uile fhìrinn: oir
cha labhair e uaith féin: ach labh-
raidh e na h-uile nithe a chluinn-
eas e: agus foillsichidh e dhuibh-
se nithe a ta ri teachd.
14 Bheir esan glòir dhomh-sa;
oir gheibh e do m' chuid-se, agus
nochdaidh e dhuibhse *e*.
15 Na h-uile nithe a ta aig an
Athair, is leamsa iad: air an
aobhar so thubhairt mi, gu'n

faigh e do m' chuid-se, agus noch-
daidh e dhuibhse *e*.
16 Tamull beag agus cha'n
fhaic sibh mi; agus a rìs, tamull
beag agus chi sibh mi, do bhrìgh
gu bheil mi dol chum an Athar.
17 An sin thubhairt *cuid* d'a
dheisciobluibh eatorra féin, Ciod
e so a deir e ruinn, Tamull beag
agus cha'n fhaic sibh mi: agus
a rìs, tamull beag agus chi sibh
mi: agus, Do bhrìgh gu bheil mi
dol chum an Athar?
18 Air an aobhar sin thubhairt
iad, Ciod e so a deir e, Tamull
beag? Cha 'n'eil sinne a' tuig-
sinn ciod a deir e.
19 A nis dh'aithnich Iosa gu'n
robh toil aca fheòraich dheth,
agus thubhairt e riu, Am bheil
sibh a' feòraich 'nur measg féin
mar a thubhairt mi, Tamull beag
agus cha'n fhaic sibh mi: agus
a rìs, tamull beag agus chi sibh
mi.
20 Gu deimhin deimhin a
deirim ribh, gu'n dean sibhse gul
agus caoidh, ach ni'n saoghal
gairdeachas: agus bithidh sibhse
do-bhrònach, ach pillear bhur bròn
gu gairdeachas.
21 'Nuair a bhios bean ri saoth-
air-chloinne, bithidh i fo dhoil-
gheas, chionn gu bheil a h-uair air
teachd: ach an uair a bheireas i
an leanabh, cha chuimhnich i a
h-àmhghar ni 's mò, troimh aoibh-
neas gu'n d'rugadh duine chum an
t-saoghail.
22 Agus a ta nis uime sin
doilgheas oirbhse: ach chi mise
a rìs sibh, agus ni bhur cridhe
gairdeachas, agus bhur gaird-
eachas cha bhuin neach air bith
uaibh.
23 Agus air an là sin cha'n
fheòraich sibh ni air bith dhiom-
sa: Gu deimhin deimhin a deir-
im ribh, Ge b'e nithe dh'iarras
sibh air an Athair ann am ainm-
se, gu'n tabhair e dhuibh iad:
24 Gus a so cha d'iarr sibh ni
air bith a'm' ainm-se: iarraibh, a-
gus gheibh sibh, chum as gu'm bi
bhur n-aoibhneas làn.
25 Na nithe so labhair mi ribh
am briathraibh dorcha[1]: ach thig
an uair anns nach labhair mi ni's
mò ribh am briathraibh dorcha,
ach innsidh mi gu soilleir mu'n
Athair dhuibh.
26 Anns an là sin iarraidh sibh
a'm' ainm-se: agus cha 'n'eil mi
'g ràdh ribh, gu'n guidh mi an
t-Athair air bhur son:
27 Oir is toigh leis an Athair
féin sibh, air son gu'n d'thug
sibh gràdh dhomhsa, agus gu'n
do chreid sibh gur ann o Dhia a
thàinig mi.
28 Thàinig mi mach o'n Ath-
air, agus tha mi air teachd chum
an t-saoghail: a rìs, tha mi fàgail
an t-saoghail; agus a' dol chum
an Athar.
29 A deir a dheisciobuil ris,
Feuch, a nis tha thu labhairt gu
soilleir, agus cha 'n'eil thu labh-
airt cosamhlachd air bith.
30 A nis tha fhios againn gur
aithne dhuit na h-uile nithe, agus
nach feum thu duine air bith a
dh'fheòraich dhiot: air a shon
so tha sinn a' creidsinn gur ann o
Dhia a thàinig thu.
31 Fhreagair Iosa iad Am bheil
sibh a nis a' creidsinn?
32 Feuch, thig an t-àm, seadh,
tha e cheana air teachd, anns an
sgapar o chéile sibh, gach aon g'a
ionad féin, agus am fàg sibh mise
a'm' aonar: gidheadh cha 'n'eil

[1] *an comhadaibh.*

mi a'm' aonar, oir tha an t-Athair maille rium.

33 Na nithe so labhair mi ribh,
chum gu'm biodh sìth agaibh annamsa. Anns an t-saoghal bithidh àmhghar agaibh: ach biodh deadh mhisneach agaibh, thug mise buaidh air an t-saoghal.

CAIB. XVII.

1 *Tha Criosd a' deanamh urnuigh r'a Athair esan a ghlòrachadh,* 6 *gu'n coimhideadh e abstoil,* 11 *ann an aonachd,* 17 *agus anns an fhìrinn, &c.*

LABHAIR Iosa na briathra so; agus thog e suas a shùilean gu nèamh, agus thubhairt e, Athair, thàinig an uair; glòraich do Mhac, chum's gu'n glòraich do Mhac thusa mar an ceudna;

2 Chum mar a thug thu cumhachd dha air gach feòil, na h-uile a thug thu dha, gu'n d'thugadh esan dhoibh a' bheatha mhaireannach.

3 Agus is i so a' bheatha mhaireannach, eòlas a bhi aca ortsa an t-aon Dia fìor, agus air Iosa Criosd a chuir thu uait.

4 Ghlòraich mise thusa air talamh: chrìochnaich mi 'n obair a thug thu dhomh r'a dheanamh.

5 Agus a nis, Athair, glòraich thusa mise maille riut féin, leis a' ghlòir a bha agam maille riut mun robh an saoghal ann.

6 Dh'fhoillsich mise t'ainm do na daoinibh a thug thu dhomh as an t-saoghal: bu leatsa iad, agus thug thu dhomhsa iad; agus choimhid iad t'fhocal.

7 A nis thuig iad gur ann uait a tha na h-uile nithe, a thug thu dhomhsa.

8 Oir thug mi dhoibh na briathran a thug thusa dhomh; agus ghabh siad iad, agus thuig iad gu fìrinneach gur ann uaitse thàinig mi, agus chreid iad gu'n do chuir thu uait mi.

9 Air an sonsan tha mi guidheadh: cha 'n'eil mi guidheadh air son an t-saoghail, ach air son na muinntir sin a thug thu dhomh, oir is leatsa iad.

10 Agus is leatsa na h-uile nithe a's leamsa, agus is leamsa na nithe a's leatsa, agus a ta mi air mo ghlòrachadh annta.

11 Agus a nis cha 'n'eil mise ni 's mò anns an t-saoghal, ach a ta iadsan san t-saoghal agus a ta mise a' teachd a't'ionnsuidh-sa, Athair naomh, coimhid iadsan troimh t'ainm a thug thu dhomhsa, chum's gu'm bi iad 'nan aon, mar *a ta* sinne.

12 Am feadh 's a bha mise maille riu anns an t-saoghal, choimhid mi iad troimh t'ainmsa: ghleidh mi a' mhuinntir a thug thu dhomh, agus cha do chailleadh a h-aon diubh, ach mac an sgrios; chum gu biodh an sgriobtuir air a choimhlionadh.

13 Agus a nis tha mi teachd a' t'ionnsuidh-sa, agus tha mi labhairt nan nithe so anns an t-saoghal, chum gu'm biodh mo ghairdeachas aca air a choimhlionadh annta.

14 Thug mi t'fhocal dhoibh; agus thug an saoghal fuath dhoibh, air son nach ann do'n t-saoghal iad, mar nach 'eil mise do'n t-saoghal.

15 Cha 'n'eil mi guidheadh gu'n tugadh tu as an t-saoghal iad, ach gu'n coimhideadh tu o'n olc iad.

16 Cha 'n'eil iadsan do'n t-saoghal, mar nach 'eil mise do'n t-saoghal.

17 Naomhaich iad troimh t'fhìrinn: is e t'fhocal-sa an fhìrinn.

18 Mar a chuir thusa mise chum an t-saoghail, mar sin chuir mise iadsan chum an t-saoghail.

19 Agus air an son-san tha mise ga m' naomhachadh féin, chum's gu'm bi iadsan mar an ceudna air an naomhachadh troimh 'n fhìrinn.

20 Agus cha 'n'eil mi guidheadh air an son-san a mhàin, ach mar an ceudna air son na muinntir sin a chreideas annamsa troimh am focalsan:

21 Chum's gu'm bi iad uile 'nan aon; chum mar *a ta* thusa, Athair, annamsa, agus mise annadsa, gu'm bi iadsan mar an ceudna 'nan aon annainne; chum's gu'n creid an saoghal gu'n do chuir thusa uait mi.

22 Agus thug mise dhoibhsan a' ghlòir a thug thusa dhomhsa, chum's gu'm bi iad 'nan aon, mar a ta sinne 'nar aon;

23 Mise anntasan, agus thusa annamsa, chum's gu'n deanar coimhlionta iad ann an aon, agus a chum gu'm bi fios aig an t-saoghal gu'n do chuir thusa uait mi, agus gu'n do ghràdhaich thu iadsan, mar a ghràdhaich thu mise.

24 Athair, is àill leam an dream a thug thu dhomh, gu'm bi iad maille rium, far am bheil mi; chum's gu faic iad mo ghlòir a thug thu dhomh: oir ghràdhaich thusa mi mun do leagadh bunaite an domhain.

25 Athair chothromaich, cha b'aithne do'n t-saoghal thusa; ach b'aithne dhomhsa thu, agus thuig iad so gu'n do chuir thusa uait mi.

26 Agus dh'fhoillsich mise t'ainm dhoibh, agus foillsichidh mi *e*, chum's gu'm bi an gràdh, leis an do ghràdhaich thu mise, anntasan, agus mise annta.

CAIB. XVIII.

1 *Tha Iudas a' brath Iosa.* 6 *Tha na maoir a' tuiteam air an talamh.* 10 *Tha Peadar a' gearradh cluais Mhalchuis dheth.* 12 *Tha Iosa air a ghlacadh, agus air a thoirt gu Annas agus Caiaphas.* 15 *Aicheadh Pheadair, &c.*

'NUAIR a labhair Iosa na briathra so, chaidh e maille r'a dheisciobluibh thairis air sruth Chedroin, far an robh lios[1], anns an deachaidh e féin agus a dheisciobuil.

2 Agus b'aithne do Iudas, a bhrath esan, an t-àit: oir thàinig Iosa gu tric an sin maille r'a dheisciobluibh.

3 An sin air do Iudas buidheann agus maoir fhaotainn o na h-àrd-shagairt agus na Phairisich, thàinig e do'n àit sin le leusaibh, agus lòchranaibh, agus armaibh.

4 Uime sin air do Iosa fios a bhi aige air na h-uile nithibh, a bha gu teachd air, chaidh e mach, agus thubhairt e riu, Cò tha sibh ag iarraidh?

5 Fhreagair iadsan e, Iosa o Nasaret. A deir Iosa riu, Is mise *e*. Agus sheas mar an ceudna Iudas, a bhrath esan, maille riu.

6 An sin co luath 's a thubhairt e riu, Is mise e, chaidh iad air an ais, agus thuit iad air an làr.

7 An sin dh'fheòraich e dhiubh a rìs, Cò tha sibh ag iarraidh? Thubhairt iadsan, Iosa o Nasaret.

8 Fhreagair Iosa, Thubhairt mi ribh gur mise e. Uime sin ma's mise tha sibh ag iarraidh, leigibh leo sin falbh:

9 Chum gu'n coimhliontadh am focal a labhair e, An dream a thug thu dhomh, cha do chaill mi aon diubh.

[1] *gàradh.*

10 An sin air do Shimon Peadar
claidheamh a bhi aige, tharruing
se e, agus bhuail e òglach an àrd-
shagairt, agus ghearr e a' chluas
dheas deth. Agus b'e ainm an
òglaich Malchus.
11 An sin thubhairt Iosa ri
Peadar, Cuir do chlaidheamh san
truaill: an cupan a thug m'Ath-
air dhomhsa, nach òl mi e?
12 An sin rug a' bhuidheann,
agus an ceannard, agus maoir nan
Iudhach air Iosa, agus cheangail
iad e.
13 Agus thug iad leo e air tùs
gu Annas, (oir b'esan athair-céile
Chaiaphais, a bha 'na àrd-shagart
air a' bhliadhna sin.)
14 A nis b'e Caiaphas a thug
comhairle do na h-Iudhachaibh,
gu'm b'iomchuidh gu'm faigheadh
aon duine bàs air son an t-sluaigh.
15 Agus lean Simon Peadar
agus deisciobul eile Iosa. B'aith-
ne do'n àrd-shagart an deisciobul
sin, agus chaidh e steach maille ri
Iosa do chùirt an àrd-shagairt.
16 Ach sheas Peadar aig an
dorus an leth muigh. Uime sin
chaidh an deisciobul sin eile a b'
aithne do'n àrd-shagart a mach,
agus labhair e ris a' bhan-dorsair,
agus thug e Peadar a steach.
17 An sin thubhairt a' bhan-
oglach a bha gléidheadh an doruis
ri Peadar. Nach ann do dheis-
ciobluibh an duine so thusa mar
an ceudna? thubhairt esan, Cha'n
ann.
18 Agus bha na seirbhisich agus
na maoir 'nan seasamh, air dhoibh
teine guail a chur suas, oir bha'm
fuachd ann, agus bha iad 'gan
garadh féin: agus bha Peadar 'na
sheasamh maille riu, agus 'ga ghar-
adh féin.
19 An sin dh'fhiosraich an t-àrd-
shagart do Iosa mu thimchioll a
theagaisg.
20 Fhreagair Iosa e, Labhair
mise os àird ris an t-saoghal;
theagaisg mi a ghnàth anns an
t-sionagog, agus anns an team-
pull, far am bheil na h-Iudhaich
a' cruinneachadh as gach àit, agus
am folach cha do labhair mi ni
air bith.
21 C'ar son a ta thu fiosrachadh
dhiomsa? Fiosraich dhiubh-san
a chuala, ciod a thubhairt mi riu:
feuch, a ta fhios acasan ciod a
thubhairt mi.
22 Agus an uair a thubhairt e
na nithe so, bhuail aon do na
maoraibh, a bha 'na sheasamh a
làthair, a bhas air Iosa, ag ràdh,
An ann mar so a fhreagras tu an
t-àrd-shagart?
23 Fhreagair Iosa e, Ma labh-
air mi gu h-olc, dean fianuis air
an olc: ach ma's ann gu maith,
c'ar son a ta thu ga m' bhualadh?
24 (A nis chuir Annas e cean-
gailte gu Caiaphas an t-àrd-shag-
art.)
25 Agus bha Simon Peadar 'na
sheasamh agus 'ga gharadh: Uime
sin thubhairt iad ris, Nach aon
d'a dheisciobluibh thusa mar an
ceudna? Dh'àicheadh esan, agus
thubhairt e, Cha mhi.
26 Thubhairt aon do sheirbh-
isich an àrd-shagairt, (caraid do'n
fhear do'n ghearr Peadar a chluas,)
Nach faca mise thu san lios maille
ris?
27 An sin dh'àicheadh Peadar
a rìs, agus air ball ghoir an coil-
each.
28 An sin thug iad Iosa o
Chaiaphas gu àit a' bhreitheanais:
agus b'i mhaduinn a bh'ann, agus
cha deachaidh iad féin do àit a'
bhreitheanais, chum's nach biodh
iad air an salachadh; ach gu'n ith-
eadh iad a' chàisg.
29 An sin chaidh Pilat a mach
d'an ionnsuidh-san, agus thu-

airt e, Ciod a' chasaid a tha sibh a' toirt an aghaidh an duine so?

30 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Mur b'fhear drochbheirt e, cha tugamaid thairis dhuitse e.

31 An sin thubhairt Pilat riu, Gabhaibhse e, agus thugaibh breth air a réir bhur lagha féin. An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, Cha 'n'eil e ceadaichte dhuinne neach air bith a chur gu bàs:

32 Chum gu'm biodh focal Iosa air a choimhlionadh, a labhair e, a' ciallachadh ciod a ghnè bàis a bha e gu fhaotainn.

33 An sin chaidh Pilat a steach a rìs do àit a' bhreitheanais, agus ghairm e Iosa, agus thubhairt e ris, An tusa Righ nan Iudhach?

34 Fhreagair Iosa e, Am bheil thu 'g ràdh so uait féin, no an d'innis *daoine* eile dhuit e a m' thimchioll-sa?

35 Fhreagair Pilat, An Iudhach mise? Thug do chinneach féin, agus na h-àrd-shagairt thairis dhomhsa thu: ciod a rinn thu?

36 Fhreagair Iosa, Cha'n ann do'n t-saoghal-sa tha mo rìoghachd-sa: nam b'ann do'n t-saoghal-sa bhiodh mo rìoghachd, dheanadh mo sheirbhisich cogadh, chum nach tugta thairis do na h-Iudhachaibh mi: ach a nis cha 'n ann o so a ta mo rìoghachd.

37 Air an aobhar sin thubhairt Pilat ris, An righ thu ma seadh? Fhreagair Iosa, A deir thusa gur righ mi. 'S ann chum na crìche so a rugadh mi, agus chum na crìche so thàinig mi do'n t-saoghal, chum's gu'n deanainn fianuis do'n fhìrinn. Gach neach a ta air taobh na fìrinn, éisdidh e ri m' ghuth-sa.

38 Thubhairt Pilat ris, Ciod i an fhìrinn? Agus air dha so a ràdh, chaidh e mach a rìs chum nan Iudhach, agus a deir e riu, Cha 'n'eil mise a' faotainn coire air bith ann.

39 Ach a ta gnàth agaibhse, gu'n leiginn as duine dhuibh air a' chàisg: uime sin an àill libh mi a leigeadh righ nan Iudhach fa sgaoil dhuibh?

40 An sin ghlaodh iadsan uile, ag ràdh, Cha'n e an duine so, ach Barabas. A nis b'fhear-reubainn Barabas.

CAIB. XIX.

1 *Tha Criosd air a sgiùrsadh, air chrùnadh le droighinn, agus air a bhualadh.* 4 *Thug Pilat thairis e gu bhi air a cheusadh.* 23 *Tha iad a' tilgeadh chrann air 'eudach:* 26 *Tha e ag earbsadh a mhàthar ri Eoin:* 28 *a' faghail a' bhàis, &c.*

AN sin air an aobhar sin ghlac Pilat Iosa, agus sgiùrs se *e.*

2 Agus dh'fhigh na saighdearan crùn droighinn, agus chuir iad air a cheann e, agus chuir iad fallung phurpuir[1] uime,

3 Agus thubhairt iad, Fàilte ort, a righ nan Iudhach: agus bhuail iad le'm basaibh e.

4 An sin chaidh Pilat a mach a rìs, agus a deir e riu, Feuch, a ta mise 'ga thoirt a mach d'ur ionnsuidh, chum's gu'm bi fios agaibh nach 'eil mise faotainn coire sam bith ann.

5 An sin thàinig Iosa mach, agus an crùn droighinn air, agus an fhalluing phurpuir uime. Agus a deir *Pilat* riu, Feuch an duine.

6 Uime sin an uair a chunnaic na h-àrd-shagairt agus na maoir e, ghlaodh iad, ag ràdh, Ceus *e,*

[1] *chorcuir.*

ceus *e*. A deir Pilat riu, Gabh-
aibhse e, agus ceusaibh *e:* oir
cha 'n'eil mise a' faotainn coire
sam bith ann.
7 Fhreagair na h-Iudhaich e,
Tha lagh againne, agus a réir ar
lagha-ne is còir a chur gu bàs, air
son gu'n d'rinn e Mac Dhé dheth
féin.
8 Uime sin an uair a chuala
Pilat a' chainnt sin, bu mhòid a
bha dh'eagal air;
9 Agus chaidh e steach a rìs a
dh'àit a' bhreitheanais, agus a deir
e ri Iosa, Cia as duit? ach cha tug
Iosa freagradh air.
10 An sin a deir Pilat ris, Nach
labhair thu rium-sa? nach 'eil
fhios agad gu bheil cumhachd ag-
amsa do cheusadh, agus gu bheil
cumhachd agam do chur fa sgaoil?
11 Fhreagair Iosa, Cha bhiodh
cumhachd air bith agad a'm'
aghaidhse, mur tugta dhuit o'n
àird e: air an aobhar sin an ti a
thug mise thairis dhuit, tha aige-
san am peacadh a's mò.
12 Agus o sin suas dh'iarr Pilat
a chur fa sgaoil: ach ghlaodh na
h-Iudhaich, ag ràdh, Ma leigeas
tu 'm fear so fa sgaoil, cha charaid
do Cheasar thu: ge b'e neach a
ta 'ga dheanamh féin 'na righ,
tha e labhairt an aghaidh Cheas-
air.
13 Uime sin an uair a chuala
Pilat a' chainnt sin, thug e mach
Iosa, agus shuidh e air a' chaithir-
bhreitheanais, anns an ionad d'an
goirear an Leac-ùrlar, ach anns an
Eabhra, Gabata.
14 Agus b'e là-ulluchaidh na
càisge e, agus mu thimchioll na
seathadh uaire: agus a deir e ris
na h-Iudhachaibh, Feuch bhur
righ.
15 Ach ghlaodh iadsan a mach,
Beir uainn, beir uainn, ceus e. A
deir Pilat riu, An ceus mi bhur
righse? Fhreagair na h-àrd-shag-
airt, Cha 'n'eil righ againne ach
Ceasar.
16 An sin air an aobhar sin
thug e thairis dhoibh e, gu bhi air
a cheusadh. Agus ghlac iad Iosa,
agus thug iad leo e.
17 Agus chaidh e mach, a'
giùlan a chrann-ceusaidh, do'n
ionad d'an goirear *àit* a' chloiginn,
d'an ainm san Eabhra, Golgota.
18 An sin cheus iad e, agus
dithis eile maille ris, fear air gach
taobh, agus Iosa sa' mheadhon.
19 Agus sgrìobh Pilat mar an
ceudna tiodal, agus chuir e air a'
chrann-cheusaidh e. Agus b'e an
sgrìobhadh, IOSA O NASAR-
ET RIGH NAN IUDHACH.
20 Uime sin leugh mòran do
na h-Iudhachaibh an tiodal so:
oir bha'n t'àit anns an do cheus-
aidh Iosa fagus do'n bhaile: agus
bha an sgrìobhadh an Eabhra, an
Greugais, agus an Laidin.
21 An sin thubhairt àrd-shag-
airt nan Iudhach ri Pilat, Na
sgrìobh, Righ nan Iudhach; ach
gu'n dubhairt e féin, Is mi righ
nan Iudhach.
22 Fhreagair Pilat, An ni a
sgrìobh mi, sgrìobh mi e.
23 An sin an uair a cheus na
saighdearan Iosa, ghlac iad a
thrusgan, (agus rinn iad ceithir
earrannan, earrann do gach saigh-
dear,) agus *a* chòta mar an ceud-
na: agus bha'n còta gun fhuaigh-
eal, air fhigheadh o 'bhràigh sìos
gu h-iomlan.
24 Thubhairt iad uime sin
eatorra féin, Na reubamaid e, ach
tilgeamaid croinn air, cò aig a
bhitheas e: chum gu'n coimhliont-
adh an sgriobtuir, a deir, Roinn

iad mo thrusgan eatorra, agus
thilg iad croinn air mo bhrat. Air
an aobhar sin rinn na saighdearan
na nithe so.
25 A nis sheas làimh ri crann-
ceusaidh Iosa, a mhàthair agus
piuthar a mhàthar, Muire *bean*
Chleophais, agus Muire Magda-
len.
26 Uime sin an uair a chunn-
aic Iosa a mhàthair, agus an
deisciobul a b'ionmhuinn leis 'na
sheasamh a làthair, thubhairt e
r'a mhàthair, A bhean, feuch do
mhac.
27 An sin a deir e ris an
deisciobul, Feuch do mhàthair.
Agus o'n àm sin a mach thug
an deisciobul *sin* leis i d'a thigh
féin.
28 An déigh so air do Iosa fios
a bhi aige gu'n robh na h-uile nithe
a nis air an crìochnachadh, chum
gu'n coimhliontadh an sgriobtuir,
a deir e, Tha tart orm.
29 A nis bha an sin soitheach
làn do fhìon-geur: agus air dhoibh-
san spong a lìonadh do'n fhìon-
gheur, agus a chur air hisop, shìn
iad chum a bheoil e.
30 An sin an uair a ghabh Iosa
am fìon-geur, thubhairt e, Tha e
crìochnaichte: agus air cromadh
a chinn da, thug e suas *a* spiorad.
31 An sin chum nach fanadh
an cuirp air a' chrann-cheusaidh
air an t-sàbaid, a chionn gu'm
b'e là an ulluchaidh a bha ann,
(oir bu là mor an là sàbaid sin,)
dh'iarr na h-Iudhaich air Pilat
gu'n rachadh an luirgne a bhris-
eadh, agus gu'n tugtadh air falbh
iad.
32 An sin thàinig na saighdear-
an, agus bhris iad luirgne a' cheud
fhir, agus luirgne an fhir eile, a
cheusadh maille ris.
33 Ach air dhoibh teachd chum
Iosa, an uair a chunnaic iad gu'n
robh e cheana marbh, cha do bhris
iad a luirgne-san.
34 Ach lot fear do na saighdear-
aibh a thaobh le sleagh, agus
air ball thàinig a mach fuil agus
uisge.
35 Agus thug an ti a chunnaic
sin fianuis, agus a ta 'fhianuis fìr-
inneach: agus a ta fhios aige gu
bheil e labhairt na fìrinn, chum
gu'n creideadh sibhse.
36 Oir rinneadh na nithe so
chum gu'n coimhliontadh an
sgriobtuir, Cha bhrisear cnàimh
dheth.
37 Agus a rìs a deir sgriobtuir
eile, Amhaircidh iad airsan a lot
iad.
38 'Na dhéigh so, dh'iarr Io-
seph o Arimatea, (a bha 'na dheis-
ciobul aig Iosa, ach am folach air
eagal nan Iudhach,) air Pilat com-
as corp Iosa a thoirt leis: agus
leig Pilat *sin* leis: Thàinig e air
an aobhar sin, agus thug e leis
corp Iosa.
39 Thàinig mar an ceudna Ni-
codemus, (a thàinig air tùs gu Iosa
san oidhche,) agus thug e leis mu
thimchioll ceud pund do mhirr a-
gus do aloes air am measgadh feadh
a chéile.
40 An sin ghabh iad corp Iosa,
agus cheangail[1] iad e ann an lìon-
eudaichibh, maille ris an spìos-
raidh[2], mar is gnàth leis na h-Iudh-
achaibh adhlac a dheanamh.
41 A nis bha lios anns an àit
an do cheusadh e; agus anns an
lios uaigh nuadh, anns nach do
chuireadh aon duine riamh.
42 Air an aobhar sin air son
ulluchaidh *càisge* nan Iudhach, do
bhrìgh gu'n robh an uaigh am fa-
gus, chuir iad Iosa an sin.

[1] *phaisg.*—[2] *maille ris na luibhibh cùbhraidh.*

CAIB. XX.

1 *Tha Muire teachd a chum na h-uaighe;* 3 *agus Peadar agus Eoin, agus iad gun fhios aca air 'aiseirigh-san.* 11 *Dh'fhoillsicheadh Criosd do Mhuire Magdalen,* 19 *agus d'a dheisciobluibh.* 24 *Mi-chreidimh agus aidmheil Thomais, &c.*

AIR a' cheud là do'n t-seachduin thàinig Muire Magdalen gu moch, agus an dorchadas fathast ann, chum na h-uaighe, agus chunnaic i a' chlach air a togail o'n uaigh.

2 Ruith i an sin, agus thàinig i gu Simon Peadar, agus gus an deisciobul eile a b'ionmhuinn le Iosa, agus a deir i riu, Thug iad leo an Tighearn as an uaigh, agus cha 'n'eil fhios againn c'àit an do chuir iad e.

3 Uime sin chaidh Peadar a mach, agus an deisciobul sin eile, agus thàinig iad chum na h-uaighe.

4 Agus ruith iad 'nan dithis maraon: agus ruith an deisciobul eile ni bu luaithe na Peadar, agus thàinig e air tùs chum na h-uaighe.

5 Agus air cromadh sìos da, chunnaic e 'n lìon-eudach 'na luidhe; gidheadh cha deachaidh e steach.

6 An sin thàinig Simon Peadar 'ga leantuinn, agus chaidh e steach do'n uaigh, agus chunnaic e 'n lìon-eudach 'na luidhe;

7 Agus an neapaicin a bha m'a cheann, cha'n ann 'na luidhe maille ris an lìon-eudach, ach air leth air fhilleadh ann an aon àit.

8 An sin chaidh a steach mar an ceudna an deisciobul sin eile, a thàinig air tùs chum na h-uaighe, agus chunnaic, agus chreid e.

9 Oir cha do thuig iad fathast an sgriobtuir, gu'm b'éigin gu'n éireadh esan a rìs o na marbhaibh.

10 An sin dh'imich na deisciobuil a rìs chum an cuideachd féin.

11 Ach sheas Muire aig an uaigh a muigh, a' gul: agus ag gul dith, chrom i sìos, *ag amharc* a steach do'n uaigh:

12 Agus chunnaic i dà aingeal ann an *culaidhibh* geala, 'nan suidhe, fear aig a' cheann, agus fear aig na cosaibh, san àit an robh corp Iosa 'na luidhe:

13 Agus a deir iadsan rithe, A bhean, c'ar son a ta thu gul? A deir i riu, Air son gu'n d'thug iad mo Thighearn leo, agus nach 'eil fhios agam c'àit an do chuir iad e.

14 Agus an uair a thubhairt i so, phill i air a h-ais, agus chunnaic i Iosa 'na sheasamh, agus cha d'aithnich i gu'm b'e Iosa bha ann.

15 A deir Iosa rithe, A bhean, c'ar son a ta thu gul? cò tha thu 'g iarraidh? air saoilsinn d'ise, gu'm b'e an gàradair a bh'ann, a deir i ris, A thighearn, ma thug thusa leat e, innis dhomhsa c'àit an do chuir thu e, agus bheir mise leam e.

16 A deir Iosa rithe, A Mhuire. Air tionndadh dh'ise, thubhairt i ris, Rabboni, 'se sin r'a ràdh, A Mhaighstir.

17 A deir Iosa rithe, Na bean rium: oir cha deachaidh mi fathast suas chum m' Athar: ach imich chum mo bhràithre, agus abair riu, Tha mise dol suas chum m' Athar féin agus bhur n-Atharsa, agus *chum* mo Dhé féin agus bhur Dé-se.

18 Thàinig Muire Magdalen agus dh'innis i do na deisciobluibh, gu'm fac i 'n Tighearn, agus gu'n dubhairt e na nithe so rithe.

19 Agus air teachd do'n fheas-

gar an là sin féin, air a' cheud
là do'n t-seachduin, agus na dorsa
dùinte far an robh na deisciobuil
cruinn air eagal nan Iudhach,
thàinig Iosa agus sheas e sa'
mheadhon, agus a deir e riu, Sìth
dhuibh.
20 Agus air dha so a ràdh,
nochd e dhoibh *a* làmhan agus a
thaobh. An sin bha aoibhneas air
na deisciobluibh an uair a chunn-
aic iad an Tighearn.
21 An sin thubhairt Iosa riu a
rìs, Sìth dhuibh : mar a chuir an
t-Athair uaith mise, mar sin a ta
mise 'gur cur-sa uam.
22 Agus air dha so a ràdh,
shéid e orra, agus a deir e riu,
Gabhaibhse an Spiorad naomh.
23 Cò air bith iad d'am maith
sibh am peacaidh, tha iad maithte
dhoibh ; *agus* cò air bith iad d'an
cum sibh am *peacaidh gun am
maitheamh*, tha iad air an cum-
ail.
24 Ach cha robh Tomas, aon
do'n dà fhear dheug, d'an goirear
Didimus, maille riu 'nuair a thài-
nig Iosa.
25 Uime sin thubhairt na deis-
ciobuil eile ris, Chunnaic sinne
an Tighearn. Ach thubhairt esan
riu, Mur faic mise aileadh [1] nan
tairngean 'na làmhaibh, agus mur
cuir mi mo mheur ann an aileadh
nan tairngean, agus mur cuir mi
mo làmh 'na thaobh, cha chreid
mi.
26 Agus an ceann ochd làith-
ean 'na dhéigh sin, bha a dheis-
ciobuil a rìs a stigh, agus Tomas
maille riu : thàinig Iosa, agus
na dorsa dùinte, agus sheas e sa'
mheadhon, agus thubhairt e, Sìth
dhuibh.
27 'Na dhéigh sin a deir e ri
Tomas, Cuir an so do mheur, agus
feuch mo làmhan ; agus sìn an so
do làmh, agus cuir a'm' thaobh i,
agus na bi mi-chreideach, ach
creideach.
28 Agus fhreagair Tomas, agus
thubhairt e ris, Mo Thighearn
agus mo Dhia.
29 A deir Iosa ris, Air son gu
faca tu mi, a Thomais, chreid
thu : is beannaichte iadsan nach
faca, agus a chreid.
30 Agus rinn Iosa gu fìrinn-
each mòran do mhìorbhuilibh eile
am fianuis a dheisciobuil, nach 'eil
sgrìobta san leabhar so.
31 Ach tha iad so sgrìobta
chum gu'n creideadh sibh gur e
Iosa an Criosd Mac Dhé, agus ag
creidsinn duibh, gu'm biodh agaibh
beatha troimh 'ainm-san.

CAIB. XXI.

1 *Tha Criosd 'ga fhoillseachadh
féin a rìs d'a dheisciobluibh, agus
air aithneachadh leo leis an tarr-
uing mhòr éisg :* 12 *Tha e gabh-
ail a dhìnneir maille riu ;* 15 *a'
toirt sparraidh do Pheadar 'uain
agus a chaoraich a bhiadhadh ;*
18 *a' roimh-innseadh a bhàis
dha.* 25 *Comh-dhùnadh an leabh-
air.*

AN déigh nan nithe sin
dh'fhoillsich Iosa e féin a rìs
d'a dheisciobluibh aig muir Thi-
berias ; agus air an dòigh so nochd
se *e féin ;*
2 Bha maille r'a chéile Simon
Peadar, agus Tomas d'an goir-
ear Didimus, agus Natanael o
Chana Ghalile, agus *mic* Shebede,
agus dithis eile d'a dheisciob-
luibh.
3 A deir Simon Peadar riu,
Tha mi dol a dh'iasgach. A deir
iadsan ris, Tha sinne a' dol maille

[1] *lorg, àit.*

riut. Dh'imich iad a mach, agus chaidh iad a steach do luing air ball; agus cha do ghlac iad ni air bith an oidhche sin.

4 Ach an uair a bha a' mhaduinn a nis air teachd, sheas Iosa air an tràigh: gidheadh cha robh fhios aig na deisciobluibh gu'm b'e Iosa bha ann.

5 An sin a deir Iosa riu, a chlann, am bheil biadh air bith agaibh? Fhreagair iadsan e, Cha 'n'eil.

6 Agus thubhairt esan riu, Tilgibh an lìon air an taobh deas do'n luing, agus gheibh sibh. Thilg iad uime sin, agus a nis cha b'urrainn iad a tharruing air son lìonmhoireachd an éisg.

7 Uime sin a deir an deisciobul sin a b'ionmhuinn le Iosa, ri Peadar, 'Se 'n Tighearn a ta ann. A nis an uair a chuala Simon Peadar gur e 'n Tighearn a bh'ann, cheangail e a chòt-uachdair *uime*, (oir bha e lomnochd,) agus thilg se e féin sa' mhuir.

8 Thàinig na deisciobuil eile ann an luing bhig, (oir cha robh iad fada o thìr, ach mu thimchioll dà cheud làmh-choille,[1]) a' tarruing an lìn-éisg.

9 Uime sin an uair a thàinig iad air tìr, chunnaic iad grìosach an sin, agus iasg air a chur oirre, agus aran.

10 A deir Iosa riu, Thugaibh an so do'n iasg a ghlac sibh a nis.

11 Chaidh Simon Peadar suas, agus tharruing e 'n lìon gu tìr, làn do iasgaibh mòra, ceud agus leth-cheud agus tri: agus ge do bha 'n uiread sin ann, cha do bhriseadh an lìon.

12 A deir Iosa riu, Thigibh, gabhaibh bhur dìnneir. Agus cha robh a chridh[2] aig a h-aon do na deisciobluibh fheòraich dheth, Cò thusa? oir dh'aithnich iad gur e'n Tighearn a bha ann.

13 An sin thàinig Iosa, agus ghlac e aran, agus thug e dhoibh e, agus iasg mar an ceudna.

14 'Si so a nis an treas uair a nochd Iosa e féin d'a dheisciobluibh, an déigh dha éirigh o na marbhaibh.

15 An sin an déigh dhoibh an dìnneir a ghabhail, a deir Iosa ri Simon Peadar, a Shimoin *mhic* Ionais, am bheil barrachd gràidh agad dhomhsa orra sin? A deir e ris, Tha, a Thighearn; tha fios agad gur toigh leam thu. A deir esan ris, Beathaich m'uain.

16 A deir e ris a rìs an dara uair, A Shimoin *mhic* Ionais, an toigh leat mise? A deir e ris, Seadh, a Thighearn; tha fhios agad gur toigh leam thu. A deir e ris, Beathaich mo chaoraich.

17 A deir e ris an treas uair, A Shimoin *mhic* Ionais, an toigh leat mise? Bha Peadar doilich a chionn gu'n dubhairt e ris an treas uair, An toigh leat mise? Agus thubhairt e ris, A Thighearn, is aithne dhuit na h-uile nithe; tha fhios agad gur toigh leam thu. A deir Iosa ris, Beathaich mo chaoraich.

18 Gu deimhin deimhin a deirim riut, an uair a bha thu òg, chriosraich tu thu féin, agus dh'imich thu'n taobh bu mhiann leat; ach an uair a bhios tu aosmhor, sìnidh tu mach do làmhan, agus criosraichidh neach eile thu, agus bheir e *thu* an taobh nach àill leat.

19 So thubhairt e, a' ciallachadh ciod a' ghnè bàis leis an d'thugadh e glòir do Dhia. Agus air dha so a ràdh, a deir e ris, Lean mise.

[1] *bann-làmh.*—[2] *mhisnich.*

20 An sin air do Pheadar tionn-
dadh, chunnaic e an deisciobul, a
b'ionmhuinn le Iosa, a' leantuinn;
an ti mar an ceudna a luidh air
uchd Iosa air a shuipeir, agus
thubhairt ris, A Thighearn, cò e
a bhrathas thu?
21 Air do Pheadar esan fhaic-
inn, thubhairt e ri Iosa, A Thigh-
earn, ciod *a ni* 'm fear so?
22 A deir Iosa ris, Ma's àill
leamsa e dh'fhantuinn gus an
tig mi, ciod e *sin* duitse? Lean'sa
mise.
23 Uime sin chaidh an ràdh so
mach am measg nam bràithre, nach
faigheadh an deisciobul sin bàs:
gidheadh cha dubhairt Iosa ris,
nach, faigheadh e bàs: ach, Ma's i
mo thoilse e dh'fhantuinn gus an
tig mi, ciod e *sin* duitse?
24 'Se so an deisciobul a ta
deanamh fianuis air na nithibh so,
agus a sgrìobh na nithe so: agus
a ta fhios againne gu bheil 'fhian-
uis fìor.
25 Agus a ta mar an ceudna
mòran do nithibh eile a rinn Iosa,
agus nam biodh iad uile sgrìobh-
ta, 's i mo bharail nach cumadh an
saoghal féin na rachadh a sgrìobh-
adh do leabhraibh. Amen.

GNIOMHARA NAN ABSTOL.

CAIB. I.

1 *Dol suas Iosa gu nèamh:* 10 *An déigh a dhol suas tha dà aingeal a' toirt rabhaidh do na h-abstolaibh iad a dh'imeachd rompa, agus a shocrachadh an inntinn air ath-theachd-san:* 12 *a réir sin tha iad a' pilltinn, agus a' deanamh urnuigh, agus a' taghadh Mhatiais 'na Abstol an àit Iudais.*

RINN mi an ceud leabhar, a
Theophiluis, mu thimchioll
nan uile nithe a thionnsgain[1] Iosa
a dheanamh agus a theagasg,
2 Gus an là an do thogadh
suas e, an déigh dha, troimh an
Spiorad Naomh, àitheantan a
thabhairt do na h-abstolaibh a
thagh e:
3 D'an d'rinn e mar an ceudna
e féin a nochdadh beò an déigh
'fhulangais, le mòran do chomhar-
aibh fìrinneach, air dha bhi air
fhaicinn leo feadh dhà fhichead
là, agus e labhairt mu na nith-
ibh sin a bhuineadh do rìoghachd
Dhé:
4 Agus air dha bhi maille riu,
dh'àithn e dhoibh gun iad a dhol
o Ierusalem, ach feitheamh ri geall-
adh an Athar, *ars' esan*, a chuala
sibh uamsa.
5 Oir bhaist Eoin gu deimhin
le uisge: ach baistear sibhse leis
an Spiorad naomh, air bheag do
làithibh an déigh so.
6 Uime sin air cruinneachadh
dhoibh an ceann a chéile, dh'fheòr-
aich iad deth, ag ràdh, A Thigh-
earn, an aisig thu san àm so an
rìoghachd do Israel?
7 Ach thubhairt esan riu, Cha
bhuin e dhuibhse fìos nan aimsir
no nan àm fhaotainn, a chuir an
t-Athair 'na chumhachd féin.
8 Ach gheibh sibhse cumhachd
an uair a thig an Spiorad naomh
oirbh: agus bithidh sibh 'nur fian-

[1] *thòisich.*

uisibh dhomh-sa, araon ann an Ie-
rusalem agus ann an Iudea uile,
agus ann an Samaria, agus gu
iomall na talmhainn.
9 Agus an uair a thubhairt e
na nithe so, thogadh suas e, agus
iadsan 'ga fhaicinn, agus thug neul
as an sealladh e.
10 Agus am feadh a bha iad-
san a' geur-amharc gu nèamh, a-
gus esan a' dol suas, feuch, sheas
dithis fhear làimh riu ann an eud-
ach geal;
11 Agus thubhairt iad, Fheara
Ghalile, c'ar son a ta sibh 'nur
seasamh ag amharc gu nèamh?
An t-Iosa so a thogadh suas uaibh
gu nèamh, is amhuil sin a thig e,
mar a chunnaic sibh e a' dol gu
nèamh.
12 An sin phill iad gu Ierusa-
lem, o'n t-sliabh d'an goirear *sliabh*
nan crann-ola, a tha 'm fagus
do Ierusalem, astar là sàbaid
as.
13 Agus an uair a thàinig iad a
stigh, chaidh iad suas do sheom-
ar uachdarach, far an robh a' fan-
tuinn Peadar, agus Seumas, agus
Eoin, agus Aindreas, Philip, agus
Tomas, Bartolomeus, agus Mata,
Seumas *mac* Alpheuis, agus Si-
mon Selotes, agus Iudas *bràthair*
Sheumais.
14 Bhuanaich iad so uile a
dh'aon inntinn ann an urnuigh
agus an guidhe, maille ris na
mnaibh, agus Muire màthair Iosa,
agus maille r'a bhràithribh.
15 Agus anns na làithibh sin
dh'éirich Peadar ann am meadh-
on nan deisciobul, agus thubhairt
e, (b'e àireamh nan ainm a bha
làthair, mu thimchioll ceud agus
fichead.)
16 Fheara *agus* a bhràithre,
b'éigin an sgriobtuir so bhi air a
choimhlionadh, a roimh-labhair
an Spiorad naomh le beul Dhai-
bhidh timchioll Iudais, a bha
'na cheann-iuil[1] acasan a ghlac
Iosa.
17 Oir bha e air àireamh maille
ruinne, agus fhuair e cuibhrionn
do'n fhrithealadh so.
18 A nis cheannaich am fear
so fearann le duais na h-eucorach;
agus air dha tuiteam sìos air 'agh-
aidh, sgàin e sa' mheadhon, agus
bhrùchd a mhionach uile mach.
19 Agus rinneadh so aithnichte
do luchd-àiteachaidh Ierusaleim
uile; air chor as gu'n goirear do'n
fhearann sin 'nan cainnt féin,
Aceldama, sin ri ràdh, Fearann
fola.
20 Oir a ta e sgrìobhta ann an
leabhar nan Salm, Biodh àite-
còmhnuidh 'na fhàsach, agus na
gabhadh neach sam bith tàmh
ann: agus, Glacadh neach eile a
dhreuchd.
21 Air an aobhar sin is còir
aon do na daoinibh sin a bha maille
ruinne, rè na h-aimsir *sin* uile
anns an deachaidh an Tighearn
Iosa steach agus a mach 'nar
measgne,
22 A' tòiseachadh o bhaisteadh
Eoin, gus an là an do thogadh
suas uainn e, bhi air a dheanamh
'na fhianuis air aiseirigh-san maille
ruinne.
23 Agus shonraich iad dithis,
Ioseph d'an goirear Barsabas, d'am
bu chomh-ainm Iustus, agus Mat-
ias.
24 Agus air deanamh urnuigh
dhoibh, thubhairt iad, Thusa a
Thighearn, d'an aithne cridheacha
nan uile dhaoine, foillsich cò do'n
dithis so a thagh thu,
25 A ghabhail cuibhrinn do'n
fhrithealadh agus do'n abstolachd

[1] *threòruiche.*

so, o'n do thuit Iudas le seacharan,
gu dol g'a àit féin.
26 Agus thilg iad an crann-
chur; agus thuit an crannchur air
Matias, agus bha e air àireamh
maille ris an aon abstol deug.

CAIB. II.

1 *Tha na h-abstoil air an lìonadh leis an Spiorad naomh, agus a' labhairt iomadh gnè cainnte:* 14 *Tha Peadar a' nochdadh gu'n do labhair na h-abstoil le cumhachd an Spioraid naoimh, gu'n d'éirich Criosd o na marbhaibh, gu'n deachaidh e suas air nèamh, &c.*

AGUS an uair a thàinig là na
cuingis, bha iad gu léir a
dh'aon inntinn ann an aon àit.
2 Agus thàinig gu h-obann
toirm o nèamh, mar shéideadh
gaoithe ro thréin, agus lìon i an
tigh uile far an robh iad 'nan
suidhe.
3 Agus dh'fhoillsicheadh dhoibh
teanganna sgoilte, mar do theine,
agus shuidh e air gach aon diubh
fa leth:
4 Agus lìonadh iad uile leis an
Spiorad naomh, agus thòisich iad
air labhairt le teangaibh eile, a
réir mar a thug an Spiorad comas
labhairt dhoibh.
5 Agus bha a' gabhail còmh-
nuidh ann an Ierusalem, Iudhaich,
daoine cràbhach, do gach uile
chinneach fuidh nèamh.
6 A nis an uair a sgaoileadh an
t-iomradh so, thàinig an sluagh
an ceann a chéile, agus bha iad
fuidh amhluadh, do bhrìgh gu'n
cuala gach aon iad a' labhairt 'nan
cànain[1] féin.
7 Agus bha iad uile fuidh
uamhas agus ghabh iad iongantas,
ag ràdh r'a chéile, Feuch, nach
Galiléich iad sin uile a ta labhairt?
8 Agus cionnus a ta sinne 'gan
cluinntinn gach aon 'nar cànain
féin, anns an d'rugadh sinn?
9 Partaich, agus Medich, agus
Elamaich, agus luchd-àiteachaidh
Mhesopotamia, Iudea, agus Cha-
padocia, Phontuis, agus Asia,
10 Phrigia, agus Phamphilia, na
h-Eiphit, agus chrìoch na Libia
timchioll Chirene, agus coigrich
o'n Ròimh, Iudhaich agus Prosel-
itich,
11 Muinntir Chrete, agus Ara-
bia, tha sinn 'gan cluinntinn a'
labhairt 'nar teangaibh féin
gnìomhara mòralacha Dhé.
12 Agus bha iad uile fuidh
uamhas, agus ann an ioma-chomh-
airle, ag ràdh gach aon r'a chéile,
Ciod is ciall da so?
13 Ach thubhairt droing eile
a' fanoid, Tha na daoine so làn
do fhìon ùr.
14 Ach air seasamh do Pheadar
maille ris an aon fhear deug, thog
e a ghuth, agus thubhairt e riu,
Fheara Iudea, agus sibhse uile
a luchd-àiteachaidh Ierusaleim,
biodh fios so agaibh, agus éisdibh
ri m' bhriathraibh-se:
15 Oir cha 'n'eil iad so air
mhisg, mar a ta sibhse a' meas;
oir is i an treas uair do'n là a ta
ann.
16 Ach is e so an ni a dubhradh
leis an fhàidh Ioel:
17 Agus tarlaidh[2] anns na
làithibh deireannach, (arsa Dia,)
dòirtidh mise do m' Spiorad air
gach uile fheoil; agus ni bhur mic
agus bhur nigheana fàidhead-
aireachd, agus chi bhur n-òganaich

[1] *cainnt.*—[2] *tachairidh.*

seallanna, agus bruadaraidh bhur
seann daoine bruadaran:
18 Agus dòrtidh mise air
m'òglachaibh, agus air mo bhan-
òglachaibh do m' Spiorad anns na
làithibh sin, agus ni iad fàidhead-
aireachd:
19 Agus nochdaidh mise iong-
antais anns na nèamhaibh shuas,
agus comharan air an talamh shìos;
fuil, agus teine, agus duibh-neul
deataich.
20 Iompaichear a' ghrian gu
dorchadas, agus a' ghealach gu
fuil, mun tig là mòr agus comhar-
aichte sin an Tighearna.
21 Agus tarlaidh, ge b'e neach
a ghairmeas air ainm an Tigh-
earna, gu'n tearnar e.
22 Fheara Israeil, éisdibh ris
na briathraibh so: Iosa o Nasaret,
duine a dhearbhadh le Dia 'nur
measgsa, le cumhachdaibh agus
le mìorbhuilibh agus le comhar-
aibh, a rinn Dia leis-san 'nur
meadhon-sa, mar a ta fhios agaibh
féin;
23 An duine so, a thugadh
thairis le comhairle chinntich agus
roimh-eòlas Dé, ghlac sibhse, agus
le làmhaibh dhroch dhaoine cheus
agus mharbh sibh e:
24 Neach a thog Dia suas, air
dha piantan[1] a' bhàis fhuasgladh;
do bhrìgh nach robh e'n comas
gu'n cumtadh esan leis:
25 Oir a deir Daibhidh m'a
thimchioll, Chunnaic mi an Tigh-
earn romham a ghnàth, oir a ta e
aig mo dheas làimh, chum nach
gluaisteadh mi.
26 Air an aobhar so rinn mo
chridhe gairdeachas, agus rinn
mo theanga aoibhneas: tuilleadh
fòs, gabhaidh m'fheoil còmh-
nuidh fhoisneach ann an dòch-
as:
27 Do bhrìgh nach fàg thu
m'anam shìos ann an ifrinn[2], ni
mò a dh'fhuilingeas tu do d'
naomh Aon féin gu faic e truaill-
idheachd.
28 Dh'fhoillsich thu dhomhsa
slighean na beatha; lìonaidh tu
mi do shubhachas le d' ghnùis.
29 Fheara *agus* a bhràithre,
leigibh leamsa labhairt gu dàna
ribh mu'n phrìomh-athair Dai-
bhidh, araon gu'n d'fhuair e bàs,
agus gu'n d'adhlaiceadh e, agus gu
bheil 'uaigh maille ruinne gus an
'n diugh:
30 Air an aobhar sin air dha
bhi 'na fhàidh, agus fiosrach gu'n
do mhionnaich Dia le mionnaibh
dha, do thoradh a leasraidh, a réir
na feòla, gu togadh e suas Criosd
gu suidhe air a righ-chaithir-
san.
31 Air dhasan so a roimh-
fhaicinn, labhair e mu aiseirigh
Chriosd, nach d'fhàgadh 'anam ann
an ifrinn, agus nach fac 'fheoil
truaillidheachd.
32 An t-Iosa so thog Dia suas,
air am bheil sinne uile 'nar fian-
uisibh.
33 Uime sin air dha bhi air àrd-
achadh le deas làimh Dhé, agus
gealladh an Spioraid naoimh fhaot-
ainn o'n Athair, dhòirt e mach an
ni so, a tha sibhse nis a' faicinn a-
gus a' cluinntinn.
34 Oir cha deachaidh Daibhidh
suas chum nan nèamh: ach a deir
e féin, Thubhairt an Tighearn ri
m' Thighearn, Suidh air mo làimh
dheis,
35 Gus an cuir mi do naimhde
'nan stòl fuidh d' chosaibh.

[1] *cuibhreach, boinn.*—[2] *san uaigh.*

36 Uime sin biodh fios gu cinnteach aig tigh Israeil uile gu'n d'rinn Dia 'na Thighearn agus 'na Chriosd, an t-Iosa so féin, a cheus sibhse.

37 A nis an uair a chual iad *so*, bhaiad air am bioradh 'nan cridhe, agus thubhairt iad ri Peadar, agus ris a' chuid eile do na h-abstolaibh, Fheara *agus* a bhràithre, ciod a ni sinn?

38 An sin thubhairt Peadar riu, Deanaibh aithreachas, agus bithibh air bhur baisteadh gach aon agaibh ann an ainm Iosa Criosd, chum maitheanais peacaidh, agus gheibh sibh tiodhlacadh an Spioraid naoimh.

39 Oir a ta 'n gealladh dhuibhse, agus d'ur cloinn, agus do na h-uile a ta fad o làimh, eadhon a mheud 'sa ghairmeas an Tighearna ar Dia.

40 Agus le mòran do bhriathraibh eile rinn e fianuis, agus dh'earalaich e *iad*, ag ràdh, Saoraibh sibh féin o'n ghinealach fhiar so.

41 An sin bhaisteadh iadsan a ghabh r'a fhocal gu toileach: agus an là sin féin chuireadh *riu* timchioll tri mìle anam.

42 Agus bhuanaich iad gu seasmhach ann an teagasg nan abstol, agus ann an co-chomunn, agus ann am briseadh arain, agus ann an urnuighibh.

43 Agus thàinig eagal air gach anam: agus rinneadh mòran do mhìorbhuilibh agus do chomharaibh leis na h-abstolaibh.

44 Agus bha iadsan uile, a chreid, ann an aon àit, agus bha na h-uile nithe aca coitchionn[1],

45 Agus reic iad an seilbh agus am maoin, agus roinn iad air na h-uile iad, a réir mar a bha feum gach neach.

46 Agus ag buanachadh dhoibh gach là a dh'aon inntinn anns an teampull, agus a' briseadh arain o thigh gu tigh, chaith iad am biadh le gairdeachas agus le aon-fhillteachd cridhe,

47 A'moladh Dhé, agus deadhghean aca o'n t-sluagh uile. Agus chuir an Tighearn gach là ris an eaglais an dream a shlànuichear.

CAIB. III.

1 *Tha Peadar agus Eoin a' leigheas duine bhacaich;* 12 *ag innseadh do'n t-sluagh a bha air cruinneachadh nach d' rinneadh am mìorbhuil so le naomhachd nan Abstol, ach le cumhachd diadhaidh Chriosd;* 13 *'gan cronachadh air son esan a chur gu bàs;* 19 *'gan earalachadh gu aithreachas, &c.*

AGUS chaidh Peadar agus Eoin le chéile suas do'n teampull, aig uair na h-urnuigh, *eadhon* an naothadh *uair*.

2 Agus bha duine àraidh a bha 'na bhacach[2] o bhroinn a mhàthar air a ghiùlan, neach a chuireadh gach là aig dorus sin an teampuil[1] d'an goirear Sgiamhach, a dh'iarraidh déirce orrasan a bha dol a steach do'n teampull:

3 Neach, an uair a chunnaic e Peadar agus Eoin air tì dol a steach do'n teampull, a dh'iarr déirc.

4 Agus air do Pheadar sealltuinn gu geur air, maille ri Eoin, thubhairt e, Amhairc oirnne.

5 Agus thug esan aire dhoibh an dòchas gu'm faigheadh e ni éigin uatha.

6 An sin thubhairt Peadar, Airgiod no òr cha 'n'eil agam; ach an ni a ta agam, so bheiream

[1] *ann an comh-pairt.*—[2] *chrioplach.*

dhuit: An ainm Iosa Criosd o
Nasaret, éirich agus imich.
7 Agus air dha breith air a
làimh dheis, thog e suas *e;* agus
air ball neartaicheadh 'aobrunnan
agus a throidhean.
8 Agus leum e suas, agus sheas,
agus dh'imich e, agus chaidh e
steach maille riu do'n teampull,
ag imeachd, agus a' leumnaich,
agus a' toirt cliu do Dhia.
9 Agus chunnaic an sluagh uile
e ag imeachd, agus a' toirt cliu do
Dhia.
10 Agus dh'aithnich iad esan
gu'm b'e a bha 'na shuidhe aig
geata Sgiamhach an teampuill ag
iarraidh déirce: agus lìonadh iad
le h-iongantas agus le h-uamhas
air son an ni sin a thachair dha.
11 Agus ag cumail Pheadair
agus Eoin do'n bhacach, a chaidh
leigheas, ruith an sluagh uile d'an
ionnsuidh anns an sgàth-thigh [1]
d'an goirear sgàth-thigh Sholaimh,
làn iongantais.
12 Agus air faicinn *so* do Phead-
ar, fhreagair e 'n sluagh, Fheara
Israeil, c'ar son a ta iongantas
oirbh mu'n ni so? no c'ar son a
ta sibh a' geur-amharc oirnne, mar
gu b'ann le'r cumhachd no ar
naomhachd féin a thug sinn air
an duine so imeachd?
13 Ghlòraich Dia Abrahaim,
agus Isaaic, agus Iacoib, Dia ar
n-aithriche a Mhac Iosa: a thug
sibhse thairis, agus a dh'àicheadh
sibh an làthair Philait, an uair a
b'i a bhreith *a* chur fa sgaoil.
14 Ach dh'àicheadh sibhse an
t-Aon naomh, agus am Firean,
agus dh'iarr sibh mortair a thiodh-
lacadh dhuibh.
15 Agus mharbh sibh Prionn-
sadh [2] na beatha, a thog Dia o na
marbhaibh: air am bheil sinne 'nar
fianuisibh.
16 Agus troimh chreidimh 'na
ainm neartaich e an ti so, a tha
sibhse a' faicinn, agus a's aithne
dhuibh: seadh, thug ainm-san agus
an creidimh a ta troimh-san dhasan
an t-slàinte iomlan so 'nur làthair-
se uile.
17 Agus a nis, a bhràithre, tha
fhios agam gur ann troimh aineolas
a rinn sibh *e*, mar *a rinn* mar an
ceudna bhur n-uachdarain.
18 Ach choimhlion Dia air an
dòigh so na nithe sin a roimh-
fhoillsich e le beul 'fhàidhean uile,
gu m fuilingeadh Criosd.
19 Air an aobhar sin deanaibh-sa
aithreachas agus bithibh air bhur
n-iompachadh, chum gu'm bi bhur
peacaidh air an glanadh as 'nuair
a thig amanna fionnuaireachd o
làthair an Tighearna,
20 Agus a chuireas Iosa Criosd
d'ur ionnsuidh, a chaidh roimh-
orduchadh:
21 Neach is éigin do nèamh a
ghabhail, gu aimsiribh aisig nan
uile nithe, air an do labhair Dia
le beul 'fhàidhean naomha uile, o
thoiseach an t-saoghail.
22 Oir gu fìrinneach thubhairt
Maois ris na h-aithrichibh, To-
gaidh an Tighearn bhur Dia suas
fàidh dhuibh, d'ur bràithribh, mar
mise; ris-san éisdidh sibh anns
na h-uile nithibh a labhras e
ribh.
23 Agus tarlaidh, gach anam
nach éisd ris an fhàidh sin, *gu'n*
sgrìosar a mach as an t-sluagh e.
24 Seadh, dh'fhoillsich na
fàidhean uile o Shamuel, agus
iadsan a lean o sin, a mheud

[1] *àileir, phòrsa.*—[2] *Ceann-iuil, Ceannard*

diubh, 's a labhair, roimh-làimh mu na làithibh so.

25 Is sibhse clann nam fàidh, agus a' choimhcheangail a rinn Dia r'ar n-aithrichibh, ag ràdh ri Abraham, Agus ann ad shliochd-sa bithidh uile theaghlaiche na talmhainn air am beannachadh.

26 Air do Dhia a Mhac Iosa thogail suas, chuir e d'ur n-ionnsuidhs' e air tùs, chum as gu'm beannaicheadh e sibh, leis gach aon agaibh iompachadh o bhur lochdaibh.

CAIB. IV.

1 *Tha uachdarain nan Iudhach a' cur Pheadair agus Eoin am prìosan:* 5 *tha Peadar a' deanamh aithnichte dhoibh gu'n do leighiseadh am bacach le cumhachd Iosa a mhàin, agus gur ann troimh-san 'na aonar a ta slàinte shiorruidh r'a faghail, &c.*

AGUS am feadh 'sa bha iad a' labhairt ris an t-sluagh, thàinig orra na sagairt, agus ceannard an teampuill, agus na Sadusaich.

2 Agus bha iad fuidh dhoilgheas gu'n robh iadsan a' teagasg an t-sluaigh, agus a' searmonachadh troimh Iosa aiseirigh nam marbh.

3 Agus chuir iad làmh annta, agus chuir iad am prìosan iad gus an là maireach: oir b'e nis am feasgar a bh'ann.

4 Gidheadh, chreid mòran diubh-san a chual am focal; agus b'e àireamh nan daoine timchioll chùig mìle.

5 Agus tharladh air an là maireach, gu'n chruinnicheadh an ceann a chéile an uachdarain, agus an seanairean, agus an sgrìobhaichean, ann an Ierusalem,

6 Agus Annas an t-àrd-shagart, agus Caiaphas, agus Eoin, agus Alastair, agus a mheud 's a bha do chinneach an àrd-shagairt.

7 Agus air dhoibh iadsan a chur anns a' meadhon, dh'fhiosraich iad, Ciod e an cumhachd, no ciod e an t-ainm anns an d'rinn sibh so?

8 An sin air do Pheadar bhi air a lìonadh leis an Spiorad naomh, thubhairt e riu, Uachdarana a' phobuill, agus a sheanairean Israeil,

9 Ma tha sinne an diugh air ar ceasnachadh mu'n deadh ghnìomh a rinneadh do'n duine euslan, cionnus a shlànuicheadh e;

10 Biodh e aithnichte dhuibhse uile, agus do phobull Israeil uile, gur ann troimh ainm Iosa Criosd o Nasaret, a cheus sibhse, a thog Dia o na marbhaibh, eadhon troimh-san a ta 'n duine so 'na sheasamh an so 'nur làthair-se slàn.

11 'Si so a' chlach sin a dhiultadh libhse, a luchd-togail, a rinneadh 'na ceann na h-oisinn.

12 Agus cha 'n'eil slàinte ann an neach air bith eile: oir cha 'n'eil ainm air bith eile fuidh nèamh air a thoirt am measg dhaoine, troimh am feud sinn bhi air ar slànuchadh[1].

13 A nis an uair a chunnaic iad dànachd Pheadair agus Eoin, agus a thuig iad gu'm bu daoine gun fhòghlum agus cumanta iad, ghabh iad iongantas, agus dh'aithnich siad iad gu'n robh iadsan maille ri Iosa.

14 Agus air faicinn an duine a leighiseadh 'na sheasamh maille riu, cha robh ni air bith aca ri ràdh 'na aghaidh.

15 Agus an déigh dhoibh orduchadh dhoibhsan dol a mach as

[1] *saoradh, sàbhaladh.*

a' chomhairle, chuir iad an cinn
cuideachd,
16 Ag ràdh, Ciod a ni sinn ris
na daoinibh so? Oir gu'n deachaidh
mìorbhuil aithnichte[1] dheanamh
leo, a ta e follaiseach do luchd
àiteachaidh Ierusaleim uile, agus
cha 'n urradh sinne àicheadh.
17 Ach a chum nach sgaoilear
e ni's mò air feadh an t-sluaigh,
bagramaid orra gu geur, gun iad a
labhairt ni's mò ri neach air bith
anns an ainm so.
18 Agus air dhoibh an gairm,
dh'àithn iad dhoibh gun iad a
labhairt air chor sam bith, no a
theagasg ann an ainm Iosa.
19 Ach fhreagair Peadar agus
Eoin agus thubhairt iad riu, Am
bheil e ceart am fianuis Dé, éisd-
eachd ribhse roimh Dhia, thugaibh
féin breth.
20 Oir cha 'n'eil e'n comas
duinne gun na nithe a chunnaic
agus a chuala sinn a labhairt.
21 Ach air dhoibhsan tuilleadh
bagraidh a dheanamh orra, leig iad
as iad, gun dòigh air bith fhaot-
ainn air am feudadh iad peanas
a dheanamh orra, air son an
t-sluaigh: oir bha na h-uile a' toirt
glòire do Dhia air son an ni a rinn-
eadh.
22 Oir bha an duine, air an
d'rinneadh am mìorbhuil leighis
so, tuilleadh as dà fhichead bliadh-
na dh'aois.
23 Agus an uair a leigeadh as
iad, thàinig iad dh'ionnsuidh am
muinntir féin, agus dh'innis iad
na h-uile nithe a thubhairt na
h-àrd-shagairt, agus na seanairean
riu.
24 Agus an uair a chual iadsan
so, thog iad suas a dh'aon inntinn
an guth ri Dia, agus thubhairt
iad, A Thighearn, is tusa an Dia
a rinn nèamh agus talamh, agus
an fhairge, agus na h-uile *nithe* ta
annta:
25 A thubhairt le beul Dhai-
bhidh do sheirbhisich, C'ar son a
ghabh na Cinnich boil, agus a
smuainich an sluagh nithe dìomh-
anach?
26 Sheas rìghre na talmhainn
suas, agus chruinnicheadh na
h-uachdarain an ceann a chéile,
an aghaidh an Tighearn, agus an
aghaidh a Chriosd.
27 Oir gu fìrinneach chruinn-
icheadh an ceann a chéile an agh-
aig do Leinibh naoimh Iosa, a
dh'ung thu, araon Herod agus
Pontius Pilat, maille ris na Cinn-
eachaibh, agus sluagh Israeil,
28 A dheanamh gach ni a roimh-
orduich do làmh agus do chomh-
airle a bhi deanta.
29 Agus a nis, a Thighearn,
amhairc air am bagraibh: agus
deònaich do d' sheirbhisich féin,
t'fhocal a labhairt leis gach uile
dhànachd,
30 Le d' làimh a shìneadh a
mach chum leighis: agus gu'm bi
comharan agus mìorbhuilean air an
deanamh troimh ainm do Leinibh
naoimh Iosa.
31 Agus air dhoibh urnuigh a
dheanamh, chrathadh an t-àit anns
an robh iad cruinn; agus lìonadh
iad uile do'n Spiorad naomh, agus
labhair iad focal Dé le dànachd.
32 Agus bha aig a' chuideachd
a chreid aon chridhe, agus aon
anam: agus ni mò a thubhairt
neach air bith *dhiubh*, gu'm bu
leis féin aon ni a shealbhaich e,
ach bha na h-uile nithe coitchionn
aca.
33 Agus le mòr-chumhachd

[1] *soilleir.*

thug na h-abstoil fianuis air ais-
eirigh an Tighearna Iosa: agus
bha mòr-ghràs orra uile.
34 Agus ni mò a bha aon neach
uireasbhuidheach 'nam measg: oir
a mheud 'sa bha 'nan sealbhad-
airibh fearainn, no thighean, air
dhoibh an reiceadh, thug iad
luach nan nithe a chaidh reiceadh
leo,
35 Agus chuir iad aig cosaibh
nan abstol *e:* agus roinneadh e
air gach neach a réir 'fheuma.
36 Agus air do fhearann a bhi
aig Ioses, d'an do goireadh leis na
h-abstolaibh Barnabas, (is e sin, air
eadar-theangachadh, Mac comh-
fhurtachd,) Lebhitheach, d'am bu
dùthaich Ciprus,
37 Reic se e, agus thug e an
t-airgiod, agus chuir e aig cosaibh
nan abstol *e.*

CAIB. V.

1 *Tha Ananias agus Saphira, air son an ceilge, a' tuiteam sìos marbh le cronachadh Pheadair.* 12 *Mòran mhìorbhuilean air an oibreachadh.* 17 *Chuireadh na h-abstoil a rìs am prìosan,* 19 *ach ta iad air an leigeadh as le aingeal, &c.*

ACH reic fear àraidh d'am
b'ainm Ananias, maille r'a
mhnaoi Saphira, sealbh fearainn,
2 Agus cheil e *cuid* do'n luach,
le fios a mhnà, agus air dha cuid-
éigin a thoirt leis, chuir e aig cos-
aibh nan abstol *e.*
3 Ach thubhairt Peadar, Ana-
niais, c'ar son a lìon Satan do
chridhe a dheanamh bréige do'n
Spiorad naomh, agus cheiltinn
cuid do luach an fhearainn?
4 Am feadh 's a dh'fhuirich e
gun reiceadh, nach bu leat féin e?
agus an déigh a reiceadh nach
robh e a'd' chomas féin? c'ar son
a smuainich thu ann do chridhe
an gnìomh so? cha d'rinn thu
breug do dhaoinibh, ach do Dhia.
5 Agus an uair a chuala Ana-
nias na briathra so, thuit e sìos,
agus chaidh an deò as: agus thàinig
eagal mòr air na h-uile a chuala
na nithe so.
6 Agus air éirigh do na h-ògan-
achaibh, phaisg iad an eudach-
mairbh e, agus air dhoibh a ghiù-
lan a mach dh'adhlaic iad *e.*
7 Agus tharladh, timchioll tri
uaire 'na dhéigh sin, gu'n d'thàinig
a bhean a steach, gu'n fhios aice
air an ni a rinneadh.
8 Agus fhreagair Peadar i, Innis
dhomhsa an ann air an uiread so
reic sibh am fearann? Agus thu-
bhairt ise, Is ann, air son an uiread
sin.
9 An sin thubhairt Peadar
rithe, C'ar son a cho-aontaich
sibh Spiorad an Tighearna a
bhuaireadh, feuch, *tha* cosa na
muinntir a dh'adhlaic t'fhear aig
an dorus, agus giùlainidh iad thusa
mach.
10 An sin thuit i air ball aig a
chosaibh, agus chaidh an deò
aisde: agus air do na h-òganach-
aibh teachd a steach, fhuair iad i
marbh, agus air dhoibh a giùlan
a mach, dh'adhlaic iad làimh r'a
fear i.
11 Agus thàinig eagal mòr air
an eaglais uile, agus air na h-uile
a chuala na nithe so.
12 Agus rinneadh mòran chomh-
aran agus mhìorbhuilean am
measg a' phobuill le làmhaibh nan
abstol; (agus bha iad uile dh'aon
inntinn ann an sgàth-thigh[1] Shol-
aimh;
13 Agus cha robh chridh' aig
a h-aon do chàch e féin a cheangal

[1] *àileir, pòrsa.*

riu:) ach bha mòr-mheas aig a' phobull orra.

14 Agus is mòid a chuireadh creidmhich ris an Tighearn, buidheann mhòr araon do fhearaibh agus do mhnaibh:

15 Air chor as gu'n d'thug iad a mach a' mhuinntir euslan air na sràidibh, agus gu'n do chuir iad air leapaichibh agus air uirighibh[1] *iad*, chum ag teachd do Pheadar gu'n cuireadh 'fhaileas, mar bu lugha, sgàile air neach éigin aca.

16 Agus thàinig mar an ceudna mòr-shluagh as na bailtibh m'an cuairt air Ierusalem, a' toirt leo muinntir euslain, agus dream a bha air am buaireadh le spioradaibh neoghlan: agus leighiseadh iad uile.

17 An sin dh'éirich an t-àrd-shagart, agus iadsan uile a bha maille ris, (eadhon luchd-barail nan Sadusach,) agus lìonadh iad le tnùth,

18 Agus chuir iad làmh anns na h-abstolaibh, agus chuir iad sa' phrìosan chumanta iad.

19 Ach dh'fhosgail aingeal an Tighearna dorsan a' phrìosain san oidhche, agus thug e iadsan a mach agus thubhairt e,

20 Imichibh, agus ag seasamh dhuibh labhraibh san teampull ris an t-sluagh, uile bhriathra na beatha so.

21 Agus an uair a chual iad *so*, chaidh iad gu moch a steach do'n teampull, agus theagaisg iad. Ach thàinig an t-àrd-shagart agus iadsan a bha maille ris, agus ghairm iad a' chomhairle, agus seanadh chloinn Israeil uile an ceann a chéile, agus chuir iad do'n phrìosan chum gu'n tugtadh iadsan *d'an ionnsuidh*.

22 Ach an uair a thàinig na maoir, cha d'fhuair iad sa' phrìosan iad, agus air pilltinn dhoibh, dh'innis iad,

23 Ag ràdh, Fhuair sinne gu fìrinneach am prìosan dùinte gu ro thèaruinte, agus an luchd-coimhead 'nan seasamh a mach fa chomhair nan dorus: ach an uair a dh'fhosgail sinn, cha d'fhuair sinn aon duine a stigh.

24 A nis an uair a chual an t-àrd-shagart, agus ceannard an teampuill, agus uachdarain nan sagart na briathra so, bha iad fuidh amharus m'an timchioll ciod gus an tigeadh so.

25 An sin thàinig neach *àraidh* agus dh'innis e dhoibh, ag ràdh, Feuch, a ta na daoine a chuir sibh sa' phrìosan, 'nan seasamh san teampull, agus a' teagasg a' phobuill.

26 An sin dh'imich an ceannard maille ris na maoraibh, agus thug e leis iad gun ainneart: (oir bha eagal orra roimh an t-sluagh, gu'm biodh iad air an clachadh *leo*.)

27 Agus an uair a thug iad leo iad, chuir iad ann am fianuis na comhairle *iad:* agus dh'fheòraich an t-àrd-shagart diubh,

28 Ag ràdh, Nach d'thug sinne geur-ordugh dhuibh, gu'n teagasg a dheanamh san ainm so? agus feuch, lìon sibh Ierusalem le 'ur teagasg, agus is àill libh fuil an duine so a tharruing oirnne.

29 An sin fhreagair Peadar agus na h-abstoil *eile*, agus thubhairt iad, Is còir géill a thoirt do Dhia ni's mò na do dhaonibh.

30 Thog Dia ar n-aithriche Iosa, a mharbh sibhse, agus a chroch sibh air crann.

31 Esan dh'àrdaich Dia le a dheas làimh 'na Cheannard[2] agus

[1] *couches.* Sasg.—[2] *Phrionnsadh.*

'na Shlànuighear, a thoirt aith-
reachais agus maitheanais peac-
aidh do Israel.
32 Agus tha sinne 'nar fianuis-
ibh dha air na nithibh so: agus
mar an ceudna an Spiorad naomh,
a thug Dia dhoibhsan a ta ùmhal
dha.
33 Agus an uair a chual iadsan
so, bha iad air an gonadh[1], agus
ghabh iad comhairle an cur gu
bàs.
34 An sin dh'éirich Phairiseach
àraidh anns a' chomhairle, d'am
b'ainm Gamaliel, fear-teagaisg an
lagha, air an robh meas aig an
t-sluagh uile, agus dh'orduich e
na h-abstoil a chur a mach rè
tamuill,
35 Agus thubhairt e riu, Fheara
Israeil, thugaibh aire dhuibh féin,
ciod a ta roimhibh a dheanamh
mu thimchioll nan daoine sin.
36 Oir roimh na làithibh so
dh'éirich Teudas suas, ag ràdh,
gu'm bu neach éigin mòr e féin,
agus cheangail àireamh dhaoine,
timchioll ceithir cheud, iad féin
ris: mharbhadh esan, agus a mheud
'sa dh'aontaich leis, sgaoileadh iad
uile as a chéile, agus chaidh iad
gu neo-ni.
37 An déigh an fhir so dh'éirich
Iudas an Galiléach suas, ann an
làithibh na cìs-mheasaidh, agus
tharruing e mòran sluaigh 'na
dhéigh: sgriosadh esan mar an
ceudna, agus a mheud 'sa ghéill
da, sgapadh iad uile.
38 Agus a nis a deirim ribh,
Fanaibh o na daoinibh so, agus
leigibh leo: oir ma's ann o dhaoin-
ibh a ta a' chomhairle so, no'n
obair so, thig i gu neò-bhrigh:
39 Ach ma's ann o Dhia a ta
i, cha'n urradh sibh' a cur gu
neo-bhrigh: air eagal gu'n tarladh
gu'm faighear sibh eadhon a' cog-
adh an aghaidh Dhé.
40 Agus dh'aontaich iad leis-
san: agus an uair a ghairm iad na
h-abstoil, agus a ghabh iad orra,
dh'orduich iad dhoibh gun labhairt
ann an ainm Iosa, agus leig iad as
iad.
41 Agus dh'imich iadsan o làth-
air na comhairle, le gairdeachas a
chionn gu'n do mheasadh gu'm
b'fhiu iad eas-urram fhulang air
son 'ainme-san.
42 Agus gach là anns an team-
pull agus o thigh gu tigh, cha
do sguir iad a bhi teagasg, agus a'
searmonachadh Iosa Criosd.

CAIB. VI.

1 *Thagh na h-abstoil seachdnar gu frithealadh do uireasbhuidh nam bochd: B'aon diubh so Stephan, neach a bha làn do chreidimh, agus do'n Spiorad naomh:* 12 *Tha esan air a ghlacadh, agus air agairt gu h-eucorach an làthair na comhairle.*

AGUS anns na làithibh sin,
an uair a bha àireamh nan
deisciobul a' meudachadh, dh'éir-
ich gearan am measg nan Greug-
ach an aghaidh nan Eabhrach,
a chionn gu'n do dhearmaideadh
am bantraichean san fhrithealadh
laitheal.
2 An sin ghairm an dà fhear
dheug mòr-chuideachd nan deis-
ciobul d'an ionnsuidh, agus thu-
bhairt iad, Cha 'n'eil e iomchuidh
sinne dh'fhàgail focail Dé, agus a
fhrithealadh do bhordaibh.
3 Uime sin, a bhràithre, iarr-
aibh a mach 'nur measg seachdnar
dhaoine fuidh dheadh iomradh,
làn do'n Spiorad naomh agus do
ghliocas, a chuireas sinne os ceann
an dreuchd so.

[1] *chas iad am fiacla.*

4 Ach buanaichidh sinne a ghnàth ann an urnuigh, agus am ministreileachd an fhocail.

5 Agus bha chainnt *so* taitneach an làthair na mòr-chuideachd uile: agus thagh iad Stephan, duine làn do chreidimh agus do'n Spiorad naomh, agus Philip, agus Prochorus, agus Nicanor, agus Timon, agus Parmenas, agus Nicolas proseliteach do mhuinntir Antioch.

6 Chuir iad iadsan an làthair nan abstol: agus air deanamh urnuigh dhoibh, chuir iad an làmhan orra.

7 Agus dh'fhàs focal Dé; agus mheudaicheadh àireamh nan deisciobul gu ro mhòr ann an Ierusalem; agus bha cuideachd mhòr do na sagartaibh ùmhal do'n chreidimh.

8 Agus rinn Stephan, làn do chreidimh agus do chumhachd, mìorbhuilean agus comharan mòra am measg an t-sluaigh.

9 An sin dh'éirich dream àraidh do'n t-sionagog, d'an goirear *sionagog* nan Libertineach[1], agus nan Cirenianach, agus mhuinntir Alecsandria, agus na droinge o Chilicia, agus o'n Asia, a' deasboireachd ri Stephan.

10 Agus cha b'urrainn iad cur an aghaidh a' ghliocais agus an spioraid leis an do labhair e.

11 An sin thug iad a steach os ìosal daoine a thubhairt, Chuala sinne e labhairt bhriathra toibhcumach, an aghaidh Mhaois, agus Dhé.

12 Agus dhùisg iad suas an sluagh, agus na seanairean, agus na sgrìobhaichean, agus thàinig iad air, agus ghlac iad e, agus thug iad an làthair na comhairle *e*.

13 Agus chuir iad suas fianuisean bréige, a thubhairt, Cha 'n'eil an duine so a' sgur do labhairt bhriathra toibheumach an aghaidh an ionaid naoimh so, agus an lagha.

14 Oir chuala sinn e ag ràdh, gu'n sgrios an t-Iosa so o Nasaret an t-àit so, agus gu'n caochail e na gnàthanna, a thug Maois dhuinne.

15 Agus air dhoibh-san uile a bha 'nan suidhe sa' chomhairle amharc gu geur air, chunnaic iad 'aghaidh mar aghaidh aingil.

CAIB. VII.

1 *Air do Stephan comas fhaghail freagairt air a shon féin,* 2 *tha e nochdadh gu'n d'rinn Abraham aoradh do Dhia gu taitneach;* 37 *gu'n d'thug Maois féin fianuis mu Chriosd;* 51 *'gan cronachadh air* son *an ceannairc, agus morta Chriosd:* 54 *Air a so tha iad 'ga chlachadh gu bàs.*

AN sin thubhairt an t-àrd-shagart, Am bheil ma ta na nithe so mar so?

2 Agus thubhairt esan, Fheara, a bhràithre, agus aithriche, éisdibh, Dh'fhoillsicheadh Dia na glòire d'ar n-athair Abraham, 'nuair a bha e ann am Mesopotamia, mun do ghabh e còmhnuidh ann an Charran,

3 Agus thubhairt e ris, Rach a mach á d' thìr féin, agus o d' chinneach, agus thig chum na tìre a nochdas mise dhuit.

4 An sin chaidh esan a mach á talamh nan Caldéach, agus ghabh e còmhnuidh ann an Charran: agus as sin, an déigh bàis 'athar, dh'atharraich se e do'n fhearann so, anns am bheil sibhse nis 'nur còmhnuidh.

[1] *Saoirsineach.*

5 Agus cha d'thug e dha oighreachd *sam bith* ann, cha d'thug *fiu* leud troidhe: gidheadh gheall e gu'n tugadh e mar sheilbh e dha féin agus d'a shliochd 'na dhéigh, ge nach robh fathast duine cloinne aige.

6 Agus labhair Dia air an dòigh so, Gu'm biodh a shliochd air chuairt ann an dùthaich choigrich, agus gu'n deanadh iad tràillean diubh, agus gu'm buineadh iad gu h-olc *riu* rè ceithir cheud bliadhna.

7 Agus air a' chinneach sin d'am bi iadsan fuidh dhaorsa, bheir mise breth, arsa Dia: agus an déigh nan nithe sin thig iad a mach, agus ni iad seirbhis dhomhsa anns an àite so.

8 Agus thug e dha coimhcheangal[1] an timchioll-ghearraidh: agus mar sin ghin *Abraham* Isaac, agus thimchioll-ghearr se e air an ochdamh là: agus *ghin* Isaac Iacob, agus Iacob an dà prìomh-athair dheug.

9 Agus a' gabhail farmaid reic na prìomh-aithriche Ioseph do'n Eiphit: ach bha Dia maille ris.

10 Agus shaor se e as a thrioblaidibh uile, agus thug e deadhghean agus gliocas da an làthair Pharaoh righ na h-Eiphit; agus chuir se e 'na uachdaran air an Eiphit, agus air a theaghlach féin uile.

11 Nis thàinig gorta agus àmhghar mòr air an Eiphit uile, agus air talamh Chanaain; agus cha d'fhuair ar n-aithriche teachd-antìr.

12 Ach an uair a chuala Iacob gu'n robh arbhar san Eiphit, chuir e mach ar n-aithriche air tùs.

13 Agus air an dara *uair* rinneadh Ioseph aithnichte d'a bhràithribh; agus rinneadh cinneach Ioseiph follaiseach do Pharaoh.

14 An sin chuir Ioseph *fios* uaith, agus ghairm e d'a ionnsuidh Iacob 'athair, agus a luchd-dàimhe uile, cùig anama deug agus tri fichead.

15 Agus chaidh Iacob sìos do'n Eiphit, agus fhuair e bàs, e féin agus ar n-aithriche.

16 Agus ghiùlaineadh thairis iad gu Sichem, agus chuireadh iad anns an àit-adhlacaidh, a cheannaich Abraham air suim airgid o mhic Emoir *athar* Shicheim.

17 Ach an uair a dhruid àm a' gheallaidh, a mhionnaich Dia do Abraham, dh'fhàs an sluagh agus rinneadh iad lìonmhor san Eiphit,

18 Gus an d'éirich righ eile, do nach b'aithne Ioseph.

19 Bhuin esan[2] gu cuilbheirteach r'ar cinneach, agus rinn e olc air ar n-aithrichibh, air chor as gu'n d'thug e orra an naoidheana a thilgeadh mach, chum nach sìolaicheadh iad.

20 Anns an àm sin rugadh Maois, agus bha e ro sgiamhach, agus dh'altrumadh e tri mìosan ann an tigh 'athar:

21 Agus an uair a thilgeadh a mach e, thog nighean Pharaoh leatha e, agus dh'altrum i e mar mhac dhi féin.

22 Agus dh'fhòghlumadh Maois ann an uile ghliocas nan Eiphiteach, agus bha e cumhachdach am briathraibh agus an gnìomharaibh.

23 Agus an uair a bha e dà fhichead bliadhna iomlan a dh'aois, thàinig e 'na chridhe a

[1] *cùnradh, cùmhnant.*—[2] *Ghiùlain se e féin.*

bhràithre clann Israeil fhiosrachadh.

24 Agus air dha duine àraidh *dhiubh* fhaicinn a' fulang eucoir, theasairg se *e*, agus air bualadh an Eiphitich dha, rinn e dioghaltas do'n fhear air an d'rinneadh an eucoir:

25 Oir shaoil e gu'n tuigeadh a bhràithre, gu'n tugadh Dia le a làimh-san saorsa dhoibh; ach cha do thuig iadsan.

26 Agus air an là 'na dhéigh sin nochd se e féin doibh agus iad a' comh-stri, agus b'àill leis sìth a dheanamh eatorra ag ràdh, A dhaoine, is bràithre sibh féin, c'ar son a ta sibh a' deanamh eucoir air a chéile?

27 Ach chuir am fear a rinn an eucoir air a choimhearsnach uaith e, ag ràdh, Cò a rinn thusa a' d'uachdaran agus a' d' bhreitheamh oirnne?

28 Am miann leat mise a mharbhadh, mar a *mharbh thu* an t-Eiphiteach an dé?

29 An sin theich Maois air son an fhocail so, agus bha e 'na choigreach ann an dùthaich Mhidiain, far an do ghin e dithis mhac.

30 Agus an uair a choimhlionadh dà fhichead bliadhna, dh'fhoillsicheadh dha ann am fàsach beinne Shina, aingeal an Tighearna ann an lasair theine ann am preas.

31 Agus an uair a chunnaic Maois *so*, ghabh e iongantas mu'n t-sealladh: agus air dha teachd am fagus gu beachdachadh *air*, thàinig guth an Tighearn d'a ionnsuidh,

32 *Ag ràdh*, *is* mise Dia t'aithriche, Dia Abrahaim, agus Dia Isaaic, agus Dia Iacoib. An sin chriothnuich Maois, agus cha robh chridh' aige amharc.

33 An sin thubhairt an Tighearn ris, Fuasgail do bhrògan o d' chosaibh: oir is talamh naomh an t-àit am bheil thu d' sheasamh.

34 Chunnaic mi gu cinnteach àmhghar mo phobuill a ta san Eiphit, agus chuala mi an osnaidh, agus thàinig mi nuas g'an saoradh. Agus a nis thig, cuiridh mi do'n Eiphit thu.

35 Am Maois so féin a dhiult iadsan, ag ràdh, Cò rinn uachdaran agus breitheamh dhiosta? esan chuir Dia *gu bhi* 'na uachdaran agus 'na fhear-saoraidh le làimh an aingil, a dh'fhoillsicheadh dha sa' phreas.

36 Thug esan a mach iad an déigh dha mìorbhuilean, agus comharan a dheanamh ann an talamh na h-Eiphit, agus anns a' mhuir ruaidh, agus anns an fhàsach rè dhà fhichead bliadhna.

37 'S e so am Maois ud a thubhairt ri cloinn Israeil, Togaidh an Tighearn bhur Dia suas fàidh dhuibh d'ur bràithribh, cosmhuil riumsa; ris-san éisdidh sibh.

38 So esan a bha san eaglais anns an fhàsach, maille ris an aingeal a labhair ris ann am beinn Shina, agus maille r'ar n-aithrichibh-ne: neach a fhuair briathra na beatha chum an tabhairt dhuinne:

39 Do nach b'àill le'r n-aithrichibh bhi ùmhal, ach chuir iad uatha *e*, agus 'nan cridhe phill iad air an ais do'n Eiphit,

40 Ag ràdh ri Aaron, Dean dhuinne dée a théid romhainn: oir mu thimchioll a' Mhaois so, a thug a mach sinn á tìr na h-Eiphit, cha 'n'eil fhios againn ciod a dh'éirich dha.

41 Agus rinn iad laogh sna
làithibh sin, agus thug iad ìobairt
do'n dealbh, agus rinn iad gaird-
eachas ann an oibribh an làmha
féin.
42 An sin phill Dia, agus thug
e thairis iad chum aoradh a dhean-
amh do armailt nèimhe, a réir mar
a ta e sgrìobhta ann an leabhar
nam fàidh, An d'thug sibh dhomh-
sa beathaichean marbhta, agus
ìobairte ré dhà fhichead bliadhna
anns an fhàsach, O a thigh Israeil?
43 Seadh, thog sibh suas pàil-
liun Mholoich, agus réult bhur dé
Remphain, dealbhan a rinn sibh
chum aoraidh dhoibh: uime sin
atharraichidh mi sibh an taobh
thall do Bhabilon.
44 Bha pàilliun na fianuis aig
ar n-aithrichibh san fhàsach, a
réir mar a dh'àithn an ti a labhair
ri Maois, gu'n deanadh se e a réir
an t-samhlachais a chunnaic e.
45 An ni a thug mar an ceudna
ar n-aithriche a bha 'nan déigh, a
steach maille ri Iosa do sheilbh
nan Cinneach, a thilg Dia a mach
roimh ghnùis ar n-aithriche, gu
làithibh Dhaibhidh;
46 Neach a fhuair deadh-ghean
am fianuis Dhé, agus a dh'iarr
pàilliun fhaotainn do Dhia Iacoib.
47 Ach thog Solamh tigh dha.
48 Gidheadh cha 'n'eil an ti a's
àirde a' gabhail còmhnuidh ann an
teampluibh làmh-dheanta; mar a
deir am fàidh,
49 '*Se* nèamh mo righ-chaithir,
agus an talamh stòl mo chos: ciod
an tigh a thogas sibh dhomhsa? a
deir an Tighearn: no ciod e ionad
mo thàimh?
50 Nach do rinn mo làmh na
nithe so uile?
51 A dhaoine cruaidh-mhuin-
ealacha, agus neo-thimchioll-
ghearrta ann an cridhe agus ann
an cluasaibh, tha sibh a' ghnàth
a' cur an aghaidh an Spioraid
naoimh: mar *a rinn* bhur n-aith-
riche, mar sin a ta sibhse *a' dean-
amh.*
52 Cò do na fàidhibh air nach
d'rinn bhur n-aithriche geur-lean-
mhuinn? agus mharbh siad iad-
san a roimh-fhoillsich teachd an
Fhìrein ud; air an robh sibhse a
nis 'nur luchd-brathaidh, agus 'nur
mortairibh:
53 *Sibhse* a fhuair an lagh le
frithealadh nan aingeal, agus nach
do choimhid *e.*
54 'Nuair a chual iad na nithe
sin, bha iad air an gonadh 'nan
cridhe, agus chas iad *am* fiacla
ris.
55 Ach air dhasan bhi làn do'n
Spiorad naomh, dh'amhairc e gu
geur suas gu nèamh, agus chunn-
aic e glòir Dhé, agus Iosa 'na
sheasamh air deas làimh Dhé,
56 Agus thubhairt e, Feuch,
tha mi faicinn nan nèamh fosgailte,
agus Mac an duine 'na sheasamh
air deas làimh Dhé.
57 An sin ghlaodh iadsan le
guth mòr, agus dhruid iad an
cluasan, agus leum iad air a dh'aon
inntinn,
58 Agus air dhoibh a thilgeadh
a mach as a' chaithir, chlach iad
e: agus thilg na fianuisean an eud-
ach sìos aig cosaibh òganaich, d'am
b'ainm Saul.
59 Agus chlach iad Stephan,
agus e a' gairm air *Dia,* agus ag
ràdh, A Thighearn Iosa, glac mo
spiorad.
60 Agus air dha a leigeadh féin
air a ghlùinibh, ghlaodh e le guth
mòr, A Thighearn, na cuir am
peacadh so as an leth. Agus air
dha so a ràdh, choidil e.

CAIB. VIII.

Tha an soisgeul air a shearmonachadh ann an Samaria le Philip. 14 *Thàinig Peadar agus Eoin a dhaingneachadh na h-eaglais:* 18 *'nuair a b'àill le Simon tiodhlac Dhé a cheannach uatha le h-airgiod,* 20 *tha e air a chronachadh gu geur le Peadar, &c.*

AGUS bha Saul ag aontachadh le a bhàs-san. Agus dh'éirich anns an àm sin geurleanmhuinn mhòr an aghaidh na h-eaglais a bha ann an Ierusalem; agus bha iad uile air an sgapadh air feadh tìre Iudea agus Shamaria, ach na h-abstoil *a mhàin.*

2 Agus ghiùlain daoine diadhaidh Stephan *chum 'adhlaic,* agus rinn iad caoidh mhòr air a shon.

3 Ach bha Saul a' fàsachadh na h-eaglais, a' dol a steach do gach tigh; agus ag tarruing a mach fhear agus bhan, chuir e am prìosan *iad.*

4 Uime sin dh'imich an droing a sgapadh, feadh gach àite, a' searmonachadh an fhocail.

5 An sin chaidh Philip sìos do bhaile Shamaria, agus shearmonaich e Criosd doibh.

6 Agus thug an sluagh a dh'aon toile aire do na nithibh a labhradh le Philip, ag éisdeachd ris, agus a' faicinn nam mìorbhuile a rinn e.

7 Oir chaidh spiorada neòghlan a mach á mòran anns an robh iad, a' glaodhaich le guth mòr: agus chaidh mòran air an robh am pairilis, agus a bha 'nam bacaich, a shlànuchadh.

8 Agus bha gairdeachas mòr sa' bhaile sin.

9 Ach bha roimhe sin duine àraidh sa' bhaile sin d'am b'ainm Simon, a ghnàthaich druidheachd, agus a mheall muinntir Shamaria, ag ràdh gu'm bu neach mòr éigin e féin.

10 Dhasan thug iad uile aire o'n bheag gus a' mhòr, ag ràdh, 'Se an duine so cumhachd mòr Dhé.

11 Agus thug iad an aire dha, a chionn gu'n do mheall e iad rè ùine fhada le a dhruidheachd.

12 Ach an uair a chreid iad Philip, a' searmonachadh nan nithe a bhuineas do rìoghachd Dhé, agus do ainm Iosa Criosd, bhaisteadh iad eadar fheara agus mhnài.

13 An sin chreid Simon féin mar an ceudna: agus an uair a bhaisteadh e, dh'fhan e maille ri Philip, agus a' faicinn nan comharra agus nam feart a rinneadh, ghabh e iongantas ro mhòr.

14 Agus an uair a chuala na h-abstoil a bha ann an Ierusalem, gu'n do ghabh Samaria focal Dhé, chuir iad d'an ionnsuidh Peadar agus Eoin:

15 Agus air dol sìos dhoibh, ghuidh iad air an son gu'm faigheadh iad an Spiorad naomh.

16 (Oir cha d'thàinig e fathast a nuas air a h-aon aca: ach a mhàin bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa.)

17 An sin chuir iad *an* làmhan orra, agus fhuair iad an Spiorad naomh.

18 Agus an uair a chunnaic Simon gu'n robh an Spiorad naomh air a thabhairt troimh làmhan nan abstol a chur orra, thairg e airgiod dhoibh,

19 Ag ràdh, Thugaibh dhomhsa mar an ceudna an cumhachd so, ge b'e neach air an cuir mi *mo*

làmha, gu'm faigh e an Spiorad naomh.

20 Ach thubhairt Peadar ris, Gu rachadh t'airgiod am mugha maille riut féin, a chionn gu'n do mheas thu gu'm feudtadh tiodhlac Dhé a cheannach le h-airgiod.

21 Cha 'n'eil agad cuid no crannchur sa' chùis so: oir cha 'n'eil do chridhe dìreach [1] am fianuis Dhé.

22 Gabh aithreachas, uime sin, do t'olc so, agus guidh air Dia, ma dh'fheudar, gu maithear dhuit smuain do chridhe.

23 Oir a ta mi 'gad fhaicinn ann an domblas na seirbhe, agus *fuidh* chuibhreach na h-eucorach.

24 An sin fhreagair Simon, agus thubhairt e, Guidhibhse an Tighearn air mo shon, nach tig aon do na nithibh sin a thubhairt sibh orm.

25 An sin air dhoibh-san fianuis a dheanamh agus focal an Tighearna a labhairt, phill iad gu Ierusalem, agus shearmonaich iad an soisgeul ann am mòran do bhailtibh nan Samaritanach.

26 Agus labhair aingeal an Tighearna ri Philip, ag ràdh, Eirich agus imich chum na h-àirde deas, chum na slighe a ta dol sìos o Ierusalem gu Gasa, a ta 'na fhàsach.

27 Agus dh'éirich e, agus dh'imich e: agus feuch duine àraidh, caillteanach o Etiopia, aig an robh mòr-ùghdarras fuidh Chandace ban-righinn na h-Etiopia, agus a bha os ceann a h-ionmhais uile, agus a bha air teachd gu Ierusalem chum aoradh a dheanamh:

28 Bha e a' pilltinn air ais, agus 'na shuidhe 'na charbad, agus bha e a' leughadh an fhàidh Esaiais.

29 An sin thubhairt an Spiorad ri Philip, Imich am fagus, agus druid ris a' charbad so.

30 Agus ruith Philip d'a ionnsuidh, agus chuala se e a' leughadh an fhàidh Esaiais, agus thubhairt e, Am bheil thu a' tuigsinn nan nithe a tha thu a' leughadh?

31 Agus thubhairt esan, Cionnus is urradh mi, mur seòl neach éigin mi? Agus dh'iarr e air Philip teachd a nìos, agus suidhe maille ris.

32 A' chuibhrionn do'n sgriobtuir a bha e leughadh, b'i so i, Thugadh *e* mar chaora chum marbhaidh, agus mar uan a ta 'na thosd am fianuis an fhirlomairt, mar sin cha d'fhosgail e a bheul:

33 'Na ìsleachadh thugadh a bhreitheanas air falbh: agus cò a nochdas a ghinealach? oir thogadh a bheatha o'n talamh.

34 Agus fhreagair an caillteanach, agus thubhairt e ri Philip, Guidheam thu, cia uime deir am fàidh so? uime féin, no mu neach éigin eile?

35 An sin dh'fhosgail Philip a bheul, agus a' tòiseachadh o'n sgriobtuir sin, shearmonaich e Iosa dha.

36 Agus an uair a dh'imich iad air an t-slighe, thàinig iad gu h-uisge àraidh: agus thubhairt an caillteanach, Feuch, uisge; ciod a ta bacadh mise bhi air mo bhaisteadh?

37 Agus thubhairt Philip, Ma ta thu a' creidsinn le d' uile chridhe, feudaidh tu. Agus fhreagair e agus thubhairt e, Tha mi a' creidsinn gur e Iosa Criosd Mac Dhé.

[1] *ceart, treibhdhireach.*

38 Agus dh'àithn e 'n carbad a
sheasamh: agus chaidh iad sìos
le chéile do'n uisge, araon Philip
agus an caillteanach; agus bhaist
se e.
39 Agus an uair a thàinig iad
a nìos as an uisge, thug Spiorad
an Tighearna Philip leis, agus
cha'n fhac an caillteanach tuill-
eadh e: agus dh'imich e air 'agh-
aidh le gairdeachas.
40 Ach fhuaradh Philip ann
an Asotos: agus shearmonaich e
anns na bailtibh uile, a' dol troimh
'n dùthaich, gus an d'thàinig e gu
Cesarea.

CAIB. IX.

1 *Tha Saul, air dha bhi 'g imeachd gu Damascus, air a leagadh sìos gu talamh le solus, agus guth o nèamh:* 10 *Tha e air a ghairm chum na h-abstolachd,* 18 *agus air a bhaisteadh le Ananias:* 20 *Tha e searmonachadh Chriosd gu dàna.*

AGUS air do Shaul bhi fathast
a' séideadh bagraidh, agus
àir[1] an aghaidh dheisciobul an
Tighearna, chaidh e chum an àrd-
shagairt.
2 Agus dh'iarr e litrichean
uaith gu Damascus chum nan
sionagog, chor nam faigheadh e
aon neach do'n t-slighe so, co aca
b'fhir no mnài iad, gu'n d'thug-
adh e leis ceangailte gu Ierusalem
iad.
3 Agus ag imeachd dha, thar-
ladh gu'n do dhruid e ri Damas-
cus: agus dhealraich gu h-obann
mu'n cuairt air solus o nèamh.
4 Agus air tuiteam dha air an
talamh, chual e guth ag ràdh ris,
A Shauil, A Shauil, c'ar son a ta
thu 'gam gheur-leanmhuinn-sa?
5 Agus thubhairt esan, Cò thu,
a Thighearn? Agus thubhairt an
Tighearn, Is mise Iosa a tha thusa
a' geur-leanmhuinn: *is* cruaidh
dhuitse breabadh an aghaidh nan
dealg.
6 Agus air dhasan bhi air chrith
agus làn uamhainn, thubhairt e,
A Thighearn, ciod is àill leat mise
a dheanamh? Agus *thubhairt* an
Tighearn ris, Eirich, agus rach a
steach do'n bhaile, agus innsear
dhuit ciod is còir dhuit a dhean-
amh.
7 Agus sheas na daoine bha 'g
imeachd maille ris 'nan tosd, a'
cluinntinn a' ghutha, ach gun neach
air bith fhaicinn.
8 Agus dh'éirich Saul o'n tal-
amh, agus air fosgladh a shùl dha,
cha'n fhac e neach air bith: ach
air dhoibh breith air a làimh,
threòraich iad *e* gu Damascus.
9 Agus bha e tri làithean gun
radharc, agus cha d'ith agus cha
d'òl e ni air bith.
10 Agus bha deisciobul àraidh
ann an Damascus, d'am b'ainm
Ananias, agus thubhairt an Tigh-
earn ris ann am foillseacheadh,
Ananias. Agus thubhairt esan,
Feuch *a ta* mi *an so*, a Thigh-
earn.
11 Agus *thubhairt* an Tighearn
ris, Eirich, agus imich do'n t-sràid,
d'an goirear Dìreach, agus iarr ann
an tigh Iudais, duine o Tharsus
d'an goirear Saul: oir feuch, a ta
e ri urnuigh.
12 Agus chunnaic e ann am
foillseachadh duine d'an ainm
Ananias, a' teachd a steach, agus
a' cur *a* làimhe air, chum gu'm
faigheadh e a radharc.
13 An sin fhreagair Ananias,
A Thighearn, chuala mi o mhòran

[1] *marbhaidh.*

mu'n duine so, cia lìon olc a rinn e do d' naomhaibh ann an Ierusalem :
14 Agus a ta an so ùghdarras aige o uachdaranaibh nan sagart, iadsan uile a cheangal a ta gairm air t'ainm-sa.
15 Ach thubhairt an Tighearn ris, Imich ; oir is soitheach taghta dhomhsa e, chum m'ainm a ghiùlan am fianuis nan Cinneach, agus righrean, agus chloinn Israeil.
16 Oir nochdaidh mise dha cia mòr na nithe a's éigin da fhulang air sgàth m'ainme-se.
17 Agus dh'imich Ananias, agus chaidh e steach do'n tigh ; agus ag cur a làmh air, thubhairt e, A Shauil, a bhràthair, chuir an Tighearn, (*eadhon* Iosa a dh'fhoillsicheadh dhuiste anns an t-slighe air an d'thàinig thu,) mise chum gu'm faigheadh tu do radharc, agus gu'm biodh tu air do lìonadh leis an Spiorad naomh.
18 Agus air ball thuit o 'shùilibh mar gu'm biodh lannan; agus dh'aisigeadh a radharc dha gun dàil, agus air dha éirigh, bhaisteadh e.
19 Agus air gabhail bìdh dha, neartaicheadh e. An sin bha Saul làithean àraidh maille ris na deisciobluibh, a bha ann an Damascus.
20 Agus air ball shearmonaich e Criosd[1] anns na sionagogaibh, gur esan Mac Dhé.
21 Ach bha na h-uile a chual *e* fo uamhas, agus thubhairt iad, Nach e so esan a bha sgrios ann an Ierusalem iadsan a bha gairm air an ainm so, agus a thàinig an so chum na crìche so, gu'n tugadh e ceangailte iad dh'ionnsuidh uachdarana nan sagart ?
22 Ach bu mhòid a neartaicheadh Saul, agus chuir e gu h-amhluadh na h-Iudhaich a bha chòmhnuidh ann an Damascus a' dearbhadh gur e so an Criosd.
23 Agus air dol do mhòran làithean seachad, rinn na h-Iudhaich comhairle r'a chéile esan a mharbhadh.
24 Ach thugadh fios do Shaul air am feill[2] : agus bha faire aca air na geataibh a là agus a dh'oidhche chum a mharbhadh.
25 An sin ghabh na deisciobuil e san oidhche, agus chuir iad a mach thar a' bhalladh e, agus leig iad sìos ann an cliabh *e*.
26 Agus an uair a thàinig Saul gu Ierusalem, dh'fheuch e ri e féin a cheangal ris na deisciobluibh : ach bha eagal orra uile roimhe, agus cha do chreid iad gu'm bu deisciobul e.
27 Ach ghabh Barnabas d'a ionnsuidh e, agus thug e chum nan abstol *e*, agus chuir e'n céill doibh cionnus a chunnaic e'n Tighearn anns an t-slighe, agus gu'n do labhair e ris, agus cionnus a shearmonaich e gu dàna ann an Damascus an ainm Iosa.
28 Agus bha e maille riu a' teachd a steach, agus a' dol a mach ann an Ierusalem.
29 Agus labhair a gu dàna an ainm an Tighearn Iosa, agus rinn e deasboireachd an aghaidh nan Greugach : ach chuir iadsan rompa esan a mharbhadh.
30 Ach an uair a thuig na bràithre *so*, thug iad sìos e gu Cesarea, agus chuir iad air falbh gu Tarsus e.
31 An sin bha fois aig na h-eaglaisibh troimh Iudea uile, agus Ghalile, agus Shamaria, agus air dhoibh bhi air an togail suas, agus

[1] *Iosa.*—[2] *ceilg.*

a'siubhal ann an eagal an Tighearna, agus ann an comhfhurtachd an Spioraid naoimh, mheudaicheadh gu mòr iad.

32 Agus tharladh, air do Pheadar imeachd troimh gach *àite*, gu'n deachaidh e sìos mar an ceudna chum nan naomh, a bha gabhail, còmhnuidh ann an Lida.

33 Agus fhuair e an sin duine àraidh d'am b'ainm Eneas, a bha rè ochd bliadhna air a leabaidh, agus e gu tinn leis a' phairilis.

34 Agus thubhairt Peadar ris, Eneais, tha Iosa Criosd ga d' leigheas: éirich agus dean do leaba. Agus air ball dh'éirich e.

35 Agus chunnaic iadsan uile e, a bha chòmhnuidh ann an Lida, agus *ann* an Saron, agus phill iad chum an Tighearna.

36 A nis bha ban-deisciobul àraidh ann an Iopa d'am b'ainm Tabita, 'se sin, air eadar-theangachadh, Dorcas: bha a' bhean so làn do dheadh oibribh, agus do dhéricibh a rinn i.

37 Agus tharladh anns na làithibh sin, air dhi bhi gu tinn, gu'n dh'fhuair i bàs: Agus air dhoibh a h-ionnlad, chuir iad ann an seòmar uachdarach *i*.

38 Agus air do Lida bhi fagus do Iopa, *agus* air cluinntinn do na deisciobluibh gu'n robh Peadar an sin, chuir iad dithis dhaoine d'a ionnsuidh, a' guidheadh *air* e theachd d'an ionnsuidh gun dàil.

39 An sin dh'éirich Peadar, agus chaidh e maille riu. Agus an uair a bha e air teachd, threòraich iad suas e do'n t-seòmar uachdarach: agus sheas na bantraichean uile làimh ris a' caoineadh, agus a' nochdadh nan còta agus nan trusgan a rinn Dorcas am feadh a bha i maille riu.

40 Ach air do Pheadar an cur a mach uile, leig se e féin air a ghlùinibh agus rinn e urnuigh, agus air dha tionndadh ris a' chorp, thubhairt e, A Thabita, éirich. Agus dh'fhosgail ise a sùilean: Agus air dhi Peadar fhaicinn, dh'éirich i 'na suidhe.

41 Agus thug e a làmh dhi, agus thog e 'na seasamh i; agus an uair a ghairm e na naoimh agus na bantraichean, chuir e 'nan làthair beò i.

42 Agus fhuaradh fios air so troimh Iopa uile: agus chreid mòran anns an Tighearna.

43 Agus tharladh gu'n d'fhan e mòran do làithibh ann an Iopa maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair.

CAIB. X.

1 *Air do Chornelius, duine cràbhach, àithne fhaghail o aingeal, chuir e fios air Peadar:* 34 *Am feadh a ta Peadar a' searmonachadh Chriosd do Chornelius agus d'a chuideachd, tha'n Spiorad naomh a' teachd a nuas orra, agus tha iad air am baisteadh.*

AGUS bha duine àraidh ann an Cesarea, d'am b'ainm Cornelius, ceannard-ceud do'n chuideachd d'an goirear *a' chuideachd* Eadailteach.

2 *Duine* cràbhach, agus air an robh eagal Dé maille r'a thigh uile, a bha toirt mòrain déirce do'n t-sluagh, agus a' deanamh urnuigh ri Dia a ghnàth.

3 Chunnaic e ann an sealladh[1] gu soilleir, mu thimchioll na naothadh uaire do'n là, aingeal Dé a' teachd a stigh d'a ionn-

[1] *taisbeanadh.*

suidh, agus ag ràdh, A Chorne-
liuis.
4 Agus air dhasan amharc gu
geur air, ghabh e eagal, agus thu-
bhairt e, Ciod e, a Thighearn?
Agus thubhairt e ris, Chaidh t'ur-
nuighean agus do dhéircean suas
ma chuimhneachan ann am fianuis
Dé.
5 Agus a nis cuir daoine gu
Iopa, agus cuir fios air Simon,
d'an co-ainm Peadar:
6 Tha e air aoidheachd maille
ri Simon àraidh fear-deasachaidh
leathair, aig am bheil a thigh làimh
ris an fhairge: innsidh esan duit
ciod is còir dhuit a dheanamh.
7 Agus an uair a dh'fhalbh an
t-aingeal a labhair ri Cornelius,
ghairm e d'a ionnsuidh dithis do
mhuinntir a thighe, agus saigh-
dear cràbhach do'n dream, a bha
ghnàth a' feitheamh air:
8 Agus an uair a chuir e an
t-iomlan an céill doibh, chuir e iad
gu Iopa.
9 Agus air an là màireach,
'nuair a bha iadsan air an turus,
agus a' teachd am fagus do'n
bhaile, chaidh Peadar suas air
mullach an tighe a dheanamh
urnuigh, mu thimchioll na seath-
adh uaire.
10 Agus dh'fhàs e ro ocrach,
agus bu mhiann leis *biadh* itheadh:
ach am feadh a bha iadsan ag
ulluchadh, thuit e ann an neul.
11 Agus chunnaic e nèamh
fosgailte, agus soitheach àraidh
a' teachd a nuas d'a ionnsuidh,
mar bhraith-lìn[1] mhòir, ceang-
ailte air a ceithir oisnibh[2], a-
gus air a leigeadh sìos air an tal-
amh:
12 Anns an robh gach uile
ghnè bheathaiche ceithir-chosach
na talmhainn, agus bheathaiche
allta, agus bhiasda snàigeach, agus
eunlaith an athair.
13 Agus thàinig guth d'a ionn-
suidh, Eirich, a Pheadair; marbh
agus ith.
14 Ach thubhairt Peadar, Ni
h-eadh, a Thighearn; oir cha d'ith
mi riamh aon ni coitchionn no
neòghlan.
15 Agus *thubhairt* an guth ris
a rìs an dara uair, Na nithe sin
a ghlan Dia, na gairm thusa coit-
chionn.
16 Agus rinneadh so tri uair-
ean: agus thogadh an soitheach a
rìs suas gu nèamh.
17 A nis an uair a bha Peadar
fuidh amharus ann féin ciod bu
chiall do'n t-sealladh a chunnaic
e, feuch, bha na daoine a chuir-
eadh o Chornelius, an déigh dhoibh
tigh Shimoin iarraidh, 'nan seas-
amh aig an dorus.
18 Agus air gairm dhoibh, dh'-
fhiosraich iad an robh Simon d'an
co-ainm Peadar, air aoidheachd
an sin.
19 Am feadh a bha Peadar
a' smuaineachadh air an t-seall-
adh, thubhairt an Spiorad ris,
Feuch, tha triuir dhaoine ga d'
iarraidh.
20 Uime sin éirich, agus gabh
sìos, agus imich maille riu, gun
amharus air bith a bhi ort: oir is
mise a chuir uam iad.
21 Agus chaidh Peadar sìos
chum nan daoine a chuireadh d'a
ionnsuidh o Chornelius; agus thu-
bhairt e, Feuch, is mise an ti a
tha sibh ag iarraidh: ciod e an
t-aobhar mu'n d'thàinig sibh?
22 Agus thubhairt iadsan,
Fhuair Cornelius an ceannard-
ceud, duine cothromach, air am

[1] *lìon-eudach.*—[2] *beannaibh.*

bheil eagal Dé, agus fuidh dheadh
ainm aig cinneach nan Iudhach
uile, rabhadh o Dhia le aingeal
naomh, fios a chur ortsa d'a
thigh, agus briathran a chluinn-
tinn uait.
23 An sin ghairm e steach iad,
agus thug e aoidheachd *dhoibh*.
Agus air an là màireach dh'imich
Peadar maille riu, agus chaidh
dream àraidh do na bràithribh o
Iopa maraon ris.
24 Agus air an là màireach
chaidh iad a steach do Chesarea:
agus bha Cornelius a' feitheamh
riu, agus air gairm a luchd-dàimh
agus a chàirde dìsle an ceann a
chéile.
25 Agus an uair a bha Peadar
a' dol a steach, choinnich Cor-
nelius e, agus thuit e sìos aig a
chosaibh, agus rinn e aoradh *dha*.
26 Ach thog Peadar suas e,
ag ràdh, Seas suas; is duine mise
mar an ceudna.
27 Agus ag còmhradh ris, chaidh
e steach, agus fhuair e mòran
cruinn.
28 Agus thubhairt e riu, Tha
fios agaibh gu bheil e mi-dhligh-
each do dhuine a tha 'na Iudhach,
comhluadar a chumail ri neach a
tha do chinneach eile, no teachd
am fagus da: ach nochd Dia
dhomhsa, gun duine air bith a
ghairm coitchionn no neòghlan.
29 Uime sin thàinig mise 'nuair
a chuireadh fios orm, gun aon ni
a ràdh 'na aghaidh: air an aobhar
sin tha mi fiosraich c'ar son a
chuir sibh fios orm.
30 Agus thubhairt Cornelius,
O'n cheathramh là gus an uair so
bha mi a' deanamh trasgaidh, a-
gus air an naothadh uair bha mi
deanamh urnuigh ann mo thigh,
agus feuch, sheas duine a'm' làth-
air ann an eudach dealrach,
31 Agus thubhairt e, A Chor-
neliuis, dh'éisdeadh t'urnuigh, a-
gus tha do dhéircean air an cuimh-
neachadh am fianuis Dé.
32 Uime sin cuir gu Iopa, agus
cuir fios air Simon, d'an co-
ainm Peadar; tha e air aoidh-
eachd ann an tigh Shimoin fear-
deasachaidh leathair, làimh ris a'
mhuir; neach, 'nuair a thig e, a
labhras riut.
33 Uime sin chuir mi air ball
fios ort; agus is maith a rinn thu
teachd. Air an aobhar sin tha
sinne uile an so a làthair am fian-
uis Dé, a dh'éisdeachd nan uile
nithe a tha air an àithneadh dhuit-
se le Dia.
34 An sin dh'fhosgail Peadar
a bheul, agus thubhairt e, Gu fìr-
inneach tha mi 'g aithneachadh
nach 'eil Dia ag amharc air pears-
aibh seach a chéile:
35 Ach anns gach uile chinn-
each a ta an neach air am bheil
eagalsan, agus a ta 'g oibreachadh
fìreantachd, taitneach aige.
36 Am focal a chuir Dia gu
clann Israeil, a' searmonachadh
sìth troimh Iosa Criosd; neach
is e Tighearna nan uile,
37 Am focal sin is aithne dhuibh,
a sgaoileadh air feadh tìre Iudea
uile, agus a thòisich o Ghalile, an
déigh a' bhaistidh a shearmonaich
Eoin:
38 Cionnus a dh'ung Dia Iosa
o Nasaret leis an Spiorad naomh,
agus le cumhachd; neach a chaidh
m'an cuairt a' deanamh maith,
agus a' slànuchadh nan uile a
bha air am fòireigneachadh leis
an diabhul: oir bha Dia maille
ris.
39 Agus tha sinne 'nar fianuis-
ibh air na h-uile nithibh a rinn e,
araon ann an tìr nan Iudhach,
agus ann an Ierusalem; neach a

mharbh iad, 'ga chrochadh air crann:

40 Esan thog Dia suas air an treas là, agus nochd se e gu follaiseach.

41 Cha'n ann do'n t-sluagh uile, ach do fhianuisibh, a thaghadh le Dia roimh-làimh, *eadhon* dhuinne, a dh'ith agus a dh'òl maille ris an déigh dha éirigh o na marbhaibh.

42 Agus dh'àithn e dhuinne searmonachadh do'n t-sluagh, agus fianuis a dheanamh gur esan a dh'orduicheadh le Dia 'na bhreitheamh air bheòthaibh agus air mharbhaibh.

43 Dhasan tha na fàidhean uile a' toirt fianuis, gu'm faigh gach neach a chreideas ann maitheanas 'nam peacaibh troimh ainmsan.

44 An feadh a bha Peadar fathast a' labhairt nam briathra sin, thuirling[1] an Spiorad naomh orrasan uile a chual am focal.

45 Agus ghabh na creidmhich do'n timchioll-ghearradh, a mheud diubh 'sa thàinig maille ri Peadar, iongantas mòr, do bhrìgh gu'n do dhòirteadh air na Cinneachaibh mar an ceudna tiodhlacan Spioraid naoimh.

46 Oir chuala siad iad a' labhairt le teangaibh, agus ag àrdmholadh Dhé. An sin fhreagair Peadar,

47 Am feud neach sam bith uisge a thoirmeasg, chum nach rachadh iad so a bhaisteadh, a fhuair an Spiorad naomh co maith ruinne?

48 Agus dh'orduich e iad a bhi air am baisteadh ann an ainm an Tighearna. An sin ghuidh iad air fantuinn *maille riu* làithean àraidh

CAIB. XI.

1 *Fhuaradh cron do Pheadar air son comhluadar a ghleidheadh ris na Cinneachaibh:* 4 *tha e 'g innseadh a reusoin, agus tha sin a' taitneadh r'a luchd-dìtidh.* 19 *Tha'n soisgeul air a sgaoileadh feadh Phenice, agus Chipruis, agus Antioch, &c.*

AGUS chuala na h-abstoil agus na bràithrean a bha ann an Iudea, gu'n do ghabh na Cinnich mar an ceudna ri focal Dé.

2 Agus an uair a chaidh Peadar suas gu Ierusalem, rinn iadsan a bha do'n timchioll-ghearradh conspoid ris,

3 Ag ràdh, Chaidh thusa steach a dh'ionnsuidh dhaoine nach robh air an timchioll-ghearradh, agus dh'ith thu maille riu.

4 Agus thòisich Peadar, agus chuir e'n *t-iomlan* an céill doibh an ordugh, ag ràdh,

5 Bha mi ann am baile Iopa ri urnuigh; agus ann an neul chunnaic mi sealladh, soitheach àraidh a' teachd a nuas, mar bhraith-lìn mhòir, air a leigeadh a nuas o nèamh air a ceithir oisnibh; agus thàinig i a m' ionnsuidhse.

6 Agus air dhomh beachdachadh gu geur oirre, thug mi fa'-near, agus chunnaic mi beathaiche ceithir-chosach na talmhainn, agus na fiadh-bheathaiche, agus na biasda snàigeach, agus eunlaith an athair.

7 Agus chuala mi guth ag ràdh rium, Eirich, a Pheadair; marbh agus ith.

8 Ach thubhairt mise, Ni h-eadh, a Thighearn: oir cha deachaidh riamh aon ni coitchionn

[1] *thuit.*

no neòghlan a steach do mo
bheul.
9 Ach fhreagair an guth mi
an dara uair o nèamh, Na nithe
a ghlan Dia na meas thusa neò-
ghlan.
10 Agus rinneadh so tri uair-
ean : agus thogadh an t-iomlan a
rìs suas gu nèamh.
11 Agus feuch, air ball bha
triuir dhaoine air teachd chum
an tighe anns an robh mi, a
chuireadh o Chesarea do m' ionn-
suidh.
12 Agus thubhairt an Spiorad
rium dol maille riu, gun amharus
air bith a bhi orm. Agus chaidh
mar an ceudna an t-seathnar
bhràithre so maille rium, agus
chaidh sin a steach do thigh an
duine :
13 Agus nochd e dhuinn cion-
nus a chunnaic e aingeal 'na sheas-
amh 'na thigh, a thubhairt ris,
Cuir daoine gu Iopa, agus cuir
fios air Simon, d'an co-ainm
Peadar :
14 Neach a labhras briathra
riut, leis an tèarnar thu féin agus
do thigh uile.
15 Agus an uair a thòisich mi
air labhairt, thuirling an Spiorad
naomh orrasan, mar oirnne air
tùs.
16 An sin chuimhnich mise
focal an Tighearna, mar a thubhairt
e, Bhaist Eoin gun amharus le
h-uisge; ach baistear sibhse leis
an Spiorad naomh.
17 Uime sin ma thug Dia
dhoibh-san a cho-ionann tiodh-
laca ruinne, a chreid anns an Tigh-
earn Iosa Criosd, cò mise gu'm
bithinn comasach bacadh a chur
air Dia.
18 Agus an uair a chual iad
na nithe so, thosd iad, agus thug
iad glòir do Dhia, ag ràdh, Thug
Dia ma seadh mar an ceudna do
na Cinneachaibh aithreachas chum
na beatha.
19 A nis chaidh iadsan a sgap-
adh a mach leis an trioblaid a
dh'éirich air son Stephain, gu ruig
Phenice, agus Ciprus, agus An-
tioch, gun am focal a labhairt ri
aon neach ach ris na h-Iudhach-
aibh a mhàin.
20 Agus bha cuid diubh o Chip-
rus, agus o Chirene, dream air
dhoibh dol a steach do Antioch,
a labhair ris na Greugachaibh,
a' searmonachadh an Tighearna
Iosa.
21 Agus bha làmh an Tighearna
maille riu : agus chreid àireamh
mhòr, agus phill iad chum an
Tighearna.
22 Agus thàinig sgeula air na
nithibh sin gu cluasaibh na h-eag-
lais a bha ann an Ierusalem : agus
chuir iad Barnabas uatha, chum
gu'n rachadh e gu Antioch.
23 Neach an uair a thàinig e,
agus a chunnaic e gràsa Dhé, a
rinn gàirdeachas, agus a dh'earail
orra uile, gu'n dlùth-leanadh iad
ris an Tighearn le rùn cridhe.
24 Oir bha e 'na dhuine maith,
agus làn do'n Spiorad naomh,
agus do chreidimh. Agus chuir-
eadh sluagh mòr ris an Tighearn.
25 An sin chaidh Barnabas gu
Tarsus, a dh'iarraidh Shauil.
26 Agus air dha fhaotainn,
thug e leis e gu Antioch. Agus
thachair, gu'n robh iad rè bliadh-
na iomlain air an cruinneachadh
maille ris an eaglais, agus gu'n
do theagaisg iad sluagh mòr ; agus
gu'n do ghoireadh Criosduidhean
do na deisciobluibh air tùs ann an
Antioch.
27 Agus anns na làithibh sin

[1] *thuit.*

thàinig fàidhean o Ierusalem gu h-Antioch.
28 Agus air seasamh suas do aon diubh d'am b'ainm Agabus, dh'fhoillsich e troimh an Spiorad, gu'm biodh gorta mhòr air feadh na tìre uile[1]: ni mar an ceudna a thachair ri linn Chlaudiuis Cheas-air.
29 An sin chuir gach aon do na deisciobluibh roimhe, a réir a chomais, còmhnadh a chur chum nam bràithrean a bha chòmhnuidh ann an Iudea.
30 Ni mar an ceudna rinn iad, agus chuir iad e chum nan sean-air le làimh Bharnabais agus Shauil.

CAIB. XII.

1 *Tha Righ Herod a' deanamh geur-leanmhuinn air na Criosd-aidhibh, a' marbhadh Sheumais, agus a' cur Pheadair am prìo-san:* 23 *Tha Herod air a bhual-adh le h-aingeal, agus a' bàsach-adh gu truagh, &c.*

ANIS mu'n àm sin, shìn Herod an righ *a* làmhan, a dhean-amh uilc air dream àraidh do'n eaglais.
2 Agus mharbh e Seumas bràth-air Eoin leis a' chlaidheamh.
3 Agus an uair a chunnaic e gu'n do thaitinn sin ris na h-Iudh-achaibh, chaidh e air aghaidh a ghlacadh Pheadair mar an ceudna. (Agus b'iad làithean an arain neo-ghoirtichte a bh'ann.)
4 Agus ghlac e agus chuir e'm prìosan e, agus thug se e r'a ghleidheadh do cheithir cheathrar shaighdear, fa rùn a thoirt a mach do'n t-sluagh an déigh na càisge.
5 Air an aobhar sin ghleidh-eadh Peadar anns a' phrìosan: ach bha bith-urnuigh air a dean-amh leis an eaglais ri Dia air a shon.
6 Agus an uair a b'àill le He-rod a thoirt a mach, san oidhche sin féin bha Peadar 'na chodal eadar dithis shaighdear, ceangailte le dà shlabhruidh: agus bha'n luchd-faire fa chomhair an doruis a' coimhead a' phrìosain.
7 Agus feuch, thàinig aingeal an Tighearna air, agus dhealraich solus anns a' phrìosan: agus air bualadh taoibh Pheadair dha, dhùisg se e, ag ràdh, Eirich gu grad. Agus thuit a cheanglaiche d'a làmhaibh.
8 Agus thubhairt an t-aingeal ris, Criosraich thu féin, agus ceang-ail ort do bhonn-bhrògan[2]: agus rinn e mar sin. Agus a deir e ris, Tilg t'fhalluing umad, agus lean mise.
9 Agus chaidh e mach, agus lean se e, agus cha robh fhios aige gu'n robh e fìor an ni a rinneadh leis an aingeal: ach shaoil e gu'm bu taisbean a chunn-aic e.
10 Agus air dhoibh dol troimh an cheud agus an dara faire, thàinig iad chum a' gheataidh iaruinn a ta treòrachadh do'n bhaile, a dh'-fhosgail doibh leis féin: agus air dol a mach dhoibh, chaidh iad air an aghaidh troimh aon sràid, agus air ball dh'fhalbh an t-aingeal uaith.
11 Agus an uair a thàinig Pead-ar chuige féin, thubhairt e, A nis tha fhios agam gu fìrinneach gu'n do chuir an Tighearn aingeal uaith, agus gu'n do shaor e mi o làimh Heroid, agus *o* uile dhùil pobuill nan Iudhach.
12 Agus an uair a smuainich *e air a' chùis,* thàinig e gu tigh

[1] *an domhain uile.*—[2] *chuarain.*

Mhuire màthar Eoin, d'an co-
ainm Marcus, far an robh mòran
cruinn, agus iad ri urnuigh.
13 Agus an uair a bha Peadar
a' bualadh doruis a' gheataidh,
thàinig gruagach d'am b'ainm
Rhoda a dh'éisdeachd.
14 Agus an uair a dh'aithnich
i guth Pheadair, troimh aoibhneas
cha d'fhosgail i'n geata, ach ruith
i stigh, agus dh'innis i gu'n robh
Peadar 'na sheasamh aig a'
gheata.
15 Ach thubhairt iad rithe,
Tha thu air mhi-chéill. Ach bha
ise toirt dearbh-chinnte gu'n robh
e mar sin. An sin thubhairt iad,
'Se 'aingeal a ta ann.
16 Ach bhuanaich Peadar a'
bualadh *an doruis:* agus an uair a
dh'fhosgail iad, agus a chunnaic
iad e, bha iad làn uamhais.
17 Ach air dhasan smèideadh
orra le a làimh iad a bhi 'nan tosd,
chuir e'n céill doibh cionnus a
thug an Tighearn as a' phrìosan
e. Agus thubhairt e, Innsibh na
nithe so do na bràithribh. Agus
air dol a mach dha, chaidh e gu
àit eile.
18 Agus air teachd do'n là bha
iomairt nach bu bheag am measg
nan saighdear, ciod a thachair do
Pheadar.
19 Agus air do Herod iarraidh,
agus gun fhaotainn, rannsaich e
an luchd coimhead, agus dh'ord-
uich e an toirt air falbh *chum pean-
ais.* Agus chaidh e sìos o Iudea
gu Cesarea, agus rinn e còmhnuidh
an sin.
20 Agus bha fearg mhòr aig
Herod ri muinntir Thiruis agus
Shidoin: ach thàinig iadsan a
dh'aon inntinn d'a ionnsuidh, agus
air dhoibh Blastus seomradair an
righ a thoirt air an crann, dh'iarr
iad sìth; do bhrìgh gu'n robh an
tìr air a beathachadh le *tìr* an
righ.
21 Agus air là orduichte, air do
Herod bhi air a sgeudachadh le
eudach rìoghail, agus 'na shuidhe
air a righ-chaithir, labhair e gu
deas-bhriathrach riu[1].
22 Agus rinn an sluagh iolach[2]
ag ràdh, Is guth Dé *so,* agus cha
ghuth duine.
23 Agus air ball bhuail aingeal
an Tighearn e, do bhrìgh nach
d'thug e a' ghlòir do Dhia: agus
dh'itheadh le cnuimhibh e, agus
chaidh an deò as.
24 Ach dh'fhàs focal an Tigh-
earna agus mheudaicheadh e.
25 Agus phill Barnabas agus
Saul o Ierusalem, air dhoibh *am*
ministreileachd a choimhlionadh,
a' toirt leo mar an ceudna Eoin,
d'an co-ainm Marcus.

CAIB. XIII.

1 *Tha Pòl agus Barnabas air an
taghadh gu dol chum nan Cinn-
each.* 7 *Mu thimchioll Shergiuis
Pauluis, agus Elimais an druidh.*
14 *A ta Pòl a' searmonachadh
aig Antioch, gur e Iosa an Criosd.*
42 *Tha na Cinnich a' creidsinn,
&c.*

ANIS bha anns an eaglais, a
bha aig Antioch, fàidhean,
agus luchd-teagaisg àraidh; mar
a ta Barnabas, agus Simeon d'an
goirear Niger, agus Lucius o Chi-
rene, agus Manaen, co-alta He-
roid an Tetrairch, agus Saul.
2 Agus air bhi dhoibh ri minis-
treileachd do'n Tighearn, agus a'
trasgadh, thubhairt an Spiorad
naomh, Cuiribh a leth dhomhsa
Barnabas agus Saul, chum na
h-oibre gus an do ghairm mi iad.
3 An sin air dhoibh trasgadh
agus urnuigh a dheanamh, agus

[1] *rinn e òraid doibh.*—[2] *gàir.*

an làmhan a chur orra, leig iad uatha *iad.*

4 Mar sin air dhoibhsan a bhi air an cur a mach leis an Spiorad naomh, chaidh iad sìos gu Seleucia; agus o sin sheòl iad gu Ciprus.

5 Agus air bhi dhoibh ann an Salamis, shearmonaich iad focal Dé ann an sionagogaibh nan Iudhach: agus bha mar an ceudna Eoin aca mar fhear-fritheal-aidh.

6 Agus an uair a chaidh iad troimh an eilean gu Paphos, fhuair iad druidh àraidh, fàidh bréige, Iudhach, d'am b'ainm Bariesus:

7 Neach a bha maille ri Sergius Paulus an t-uachdaran, duine tuigseach; air dhasan Barnabas agus Saul a ghairm d'a ionnsuidh, dh'iarr e focal Dé a chluinntinn.

8 Ach chuir Elimas an druidh, (oir is ann mar so a dh'eadar-theangaichear ainm,) 'nan aghaidh, ag iarraidh an t-uachdaran a thionndadh o'n chreidimh.

9 An sin air bhi do Shaul, (da'n *goirear* Pòl,) làn do'n Spiorad naomh, agus ag amharc gu geur air,

10 Thubhairt e, O thusa a ta làn do'n uile chéilg, agus do'n uile dhrochd-bheirt, a mhic an diabhuil, a nàmhaid na h-uile fhìreantachd, nach sguir thu do fhiaradh shlighean dìreach an Tighearna?

11 Agus feuch a nis, *tha* làmh an Tighearna ort, agus bithidh tu dall, gun a' ghrian fhaicinn rè tamuill. Agus air ball thuit ceò agus dorchadas air; agus a' tionndadh m'an cuairt, dh'iarr e dream a threòraicheadh air làimh e.

12 An sin an uair a chunnaic an t-uachdaran an ni a rinneadh, chreid e, air dha bhi làn iongantais mu theagasg an Tighearna.

13 Agus air gabhail luinge do Phòl agus d'a chuideachd o Phaphos, thàinig iad gu Perga na Pamphilia: agus air do Eoin am fàgail, phill e gu Ierusalem.

14 Ach air dhoibhsan imeachd o Pherga, thàinig iad gu Antioch na Pisidia, agus chaidh iad a steach do'n t-sionagog air là na sàbaid, agus shuidh iad.

15 Agus an déigh leughadh an lagha agus nam Fàidh, chuir uachdarain na sionagoig d'an ionnsuidh, ag ràdh, Fheara *agus* a bhràithre, ma tha focal earail agaibh do'n t-sluagh, abraibh *e.*

16 An sin an uair a sheas Pòl suas agus a smèid e orra le 'làimh, thubhairt e, Fheara Israeil, agus sibhse air am bheil eagal Dé, éisdibh.

17 Thagh Dia a' phobull so Israeil ar n-aithriche, agus dh'àrdaich e'm pobull 'nuair a bha iad air choigrich ann an talamh na h-Eiphit, agus le làimh àrd thug e iad a mach aisde.

18 Agus mu thimchioll ùine dhà fhichead bliadhna ghiùlain e le'm beusaibh anns an fhàsach.

19 Agus an uair a sgrios e seachd cinnich ann an tìr Chanaain, roinn e am fearann orrasan le crannchur.

20 Agus 'na dhéigh sin mu thimchioll ceithir cheud agus leth-cheud bliadhna, thug e *dhoibh* breitheamhna, gu Samuel am fàidh.

21 Agus 'na dhéigh sin dh'iarr iad righ: agus thug Dia dhoibh Saul mac Chis, duine do threibh Bheniamin, rè dhà fhichead bliadhna.

22 Agus air dha esan atharrachadh, thog e suas Daibhidh gu bhi 'na righ dhoibh; d'an d'thug

e mar an ceudna fianuis, ag ràdh, Fhuair mi Daibhidh *mac* Iese, duine a réir mo chridhe féin, a ni m' uile thoil.

23 Do shliochd an duine so thog Dia suas do Israel a réir *a* gheallaidh, Slànuighear, *eadhon* Iosa;

24 Air do Eoin roimh a theachd-san, baisteadh an aithreachais air tùs a shearmonachadh do phobull Israeil uile.

25 Agus mar a choimhlion Eoin a thriall[1], thubhairt e, An ti a ta sibh a' saoilsinn is mise, cha mhi *e*. Ach feuch, a ta neach a' teachd a'm' dhéigh, nach fiu mi brògan a chos fhuasgladh.

26 Fheara *agus* a bhràithre, a chlann fine Abrahaim, agus a mheud agaibh air am bheil eagal Dé, 's ann thugaibhse a chuireadh focal na slàinte so:

27 Oir iadsan a ta chòmhnuidh ann an Ierusalem, agus an uachdarain, air dhoibh bhi aineolach airsan, agus air foclaibh nam Fàidh a ta air an leughadh gach sàbaid, le *esan* a dhìteadh choimhlion siad *iad*.

28 Agus ged nach d'fhuair iad coire bàis air bith *ann*, dh'iarr iad air Pilat gu'n cuirteadh esan gu bàs.

29 Agus an uair a choimhlion iad na h-uile nithe bha sgrìobhta m' a thimchioll, thug iad a nuas o'n chrann *e*, agus chuir iad ann an uaigh *e*.

30 Ach thog Dia suas o na marbhaibh e:

31 Agus chunncas e rè mòrain làithean leo-san a chaidh suas maille ris o Ghalile gu Ierusalem, dream a ta 'nam fianuisibh dhasan do'n t-sluagh.

32 Agus a ta sinne a' soisgeulachadh dhuibhse a' gheallaidh, a rinneadh do na h-aithrichibh,

33 Gu'n do choimhlion Dia so dhuinne an clann, air dha Iosa thogail suas; mar a ta e sgrìobhta mar an ceudna san dara Salm, Is tu mo Mhac-sa, an diugh ghin mi thu.

34 Agus *mar dhearbhadh* gu'n do thog e suas e o na marbhaibh, gun e a philltinn air ais tuilleadh chum truaillidheachd, thubhairt e mar so, Bheir mise dhuibh tròcaire cinnteach Dhaibhidh.

35 Uime sin a deir e mar an ceudna ann an *Salm* eile, Cha'n fhuiling thu do d'Aon naomh gu'm faic e truaillidheachd.

36 Oir an déigh do Dhaibhidh a ghinealach féin a riarachadh a réir toil Dhé, choidil e, agus chuireadh e chum aithriche, agus chunnaic e truaillidheachd:

37 Ach an ti a thog Dia suas, cha'n fhac e truaillidheachd.

38 Uime sin biodh fhios agaibhse, fheara *agus* a bhràithre, gur ann troimh an duine so a ta maitheanas peacaidh air a shearmonachadh dhuibh:

39 Agus troimh-san a ta gach neach a chreideas air a shaoradh o na h-uile nithibh, o nach robh e'n comas duibh bhi air bhur saoradh le lagh Mhaois.

40 Thugaibh aire uime sin, nach tig oirbh an ni a ta air a ràdh anns na Fàidhibh,

41 Feuchaibh, a luchd-tarcuis, agus gabhaibh iongantas, agus rachadh as duibh: oir oibricheam-sa obair ann bhur làithibhse, obair nach creid sibh idir, ge do chuireadh duine an céill duibh e.

[1] *a thurus, a chursa.*

42 Agus an uair a chaidh na h-Iudhaich a mach as an t-sionagog, ghuidh na Cinnich gu'n rachadh na briathra so a labhairt riu féin an t-sàbaid 'na dhéigh sin.

43 A nis an uair a sgaoil an coimhthional, lean mòran do na h-Iudhachaibh agus do na proselitich chràbhach Pòl agus Barnabas: agus labhair iadsan riu, agus chuir iad impidh orra fuireach ann an gràs Dhé.

44 Agus air an là sàbaid a b'fhaigse, is beag nach do chruinnich am baile gu h-iomlan a dh'éisdeachd ri focal Dé.

45 Ach an uair a chunnaic na h-Iudhaich na slòigh, lìonadh iad le h-eud, agus labhair iad an aghaidh nan nithe sin a labhradh le Pòl, a' labhairt 'nan aghaidh agus a' tabhairt toibheim.

46 An sin dh' fhàs Pòl agus Barnabas dàna, agus thubhairt iad, B'éigin focal Dé bhi air a labhairt ribhse air tùs: ach do bhrìgh gu'n do chuir sibh cùl ris, agus gur i bhur breth oirbh féin nach fiu sibh a' bheatha mhaireannach, feuch, a ta sinne a' pilltinn chum nan Cinneach.

47 Oir is ann mar sin a dh'àithn an Tighearn dhuinn, *ag ràdh,* Chuir mi thu mar sholus do na Cinnich chum gum bitheadh tu mar shlàinte gu iomall na talmhainn.

48 Agus an uair a chuala na Cinnich so, rinn iad gairdeachas, agus ghlòraich iad focal an Tighearna: agus chreid a mheud 'sa bha orduichte chum na beatha maireannaich.

49 Agus sgaoileadh focal an Tighearna feadh na tìre uile.

50 Ach bhrosnaich na h-Iudhaich na mnài chràbhach agus urramach, agus daoine uaisle na caithreach, agus thog iad geur-leanmhuinn air Pòl agus Barnabas, agus thilg iad a mach as an crìochaibh iad.

51 Ach chrath iadsan duslach an cos dhiubh 'nan aghaidh, agus thàinig iad gu Iconium.

52 Agus bha na deisciobuil air an lìonadh le h-aoibhneas, agus leis an Spiorad naomh.

CAIB. XIV.

1 *Tha Pòl agus Barnabas air an dian-ruagadh o Iconium.* 8 *Tha Pòl aig Listra a' leigheas a' chrioplaich.* 19 *Chlachadh Pòl:* 21 *chaidh iad troimh iomadh eaglais, a' daingneachadh nan deisciobul.*

AGUS tharladh ann an Iconium, gu'n deachaidh iad araon a steach do shionagog nan Iudhach, agus gu'n do labhair iad air chor as gu'n do chreid cuideachd mhòr do na h-Iudhachaibh, agus mar an ceudna do na Greugachaibh.

2 Ach bhrosnaich na h-Iudhaich mhi-chreideach, agus lìon iad do dhroch rùn inntinn nan Cinneach an aghaidh nam bràithre.

3 Uime sin dh'fhan iad aimsir fhada a' labhairt gu dàna mu thimchioll an Tighearna, a rinn fianuis do fhocal a ghràis, agus a thug fa'near comharan agus mìorbhuilean a bhi air an deanamh le'n làmhaibh-san.

4 Ach bha sluagh a' bhaile air an roinn: agus bha cuid diubh leis na h-Iudhachaibh, agus cuid eile leis na h-abstolaibh.

5 Agus an uair a thugadh ionnsuidh araon leis na Cinneachaibh,

agus mar an ceudna leis na h-Iudh-
achaibh, maille r'an uachdaran-
aibh, chum iadsan a mhaslachadh
agus a chlachadh,
6 'Nuair a thuig iadsan *so*, theich
iad gu Listra agus Derbe, bailte
do Licaonia, agus chum na dùcha
m'an cuairt.
7 Agus bha iad a' searmonach-
adh an t-soisgeil an sin.
8 Agus bha ann an Listra duine
àraidh gun lùth 'na chosaibh 'na
shuidhe a bha bacach o bhroinn
a mhàthar, neach nach d'imich
riamh.
9 Chual esan Pòl a' labhairt:
neach air dha amharc gu geur air,
agus a thuigsinn gu robh creidimh
aige chum a leigheas,
10 Thubhairt e le guth àrd,
Seas suas gu dìreach air do chos-
aibh. Agus leum esan agus dh'im-
ich e.
11 Agus an uair a chunnaic an
sluagh an ni a rinn Pòl, thog iad
an guth, ag ràdh ann an cànain
Licaonia, Tha na Dée air teachd
a nuas an coslas dhaoine d'ar
n-ionnsuidh-ne.
12 Agus ghoir iad do Bharna-
bas, Iupiter; agus do Phòl, Mer-
curius, do bhrìgh gu'm b'e am
prìomh fhear-labhairt e.
13 An sin thug sagart Iupiteir,
a bha fa chomhair an caithreach-
san, tairbh agus blàth-fhleasgaidh[1]
chum nan geata, agus b'àill leis
ìobairt a dheanamh maille ris an
t-sluagh.
14 Ach an uair a chuala na
h-abstoil, Barnabas agus Pòl *so*,
reub iad an eudach, agus ruith iad
a steach am measg an t-sluaigh,
ag éigheach,
15 Agus ag ràdh, A dhaoine,
c'ar son a ta sibh a' deanamh nan
nithe so? oir is daoine sinne aig
am bheil comh-aigne ribh féin,
a' searmonachadh dhuibhse, pill-
tinn o na nithibh dìomhain sin
chum an Dé bheò, a rinn nèamh,
agus an talamh, agus an cuan,
agus na h-uile nithe a ta annta:
16 Neach, anns na linnibh a
chaidh seachad, a dh'fhuiling do
na h-uile Chinneachaibh imeachd
'nan slighibh féin.
17 Gidheadh, cha d'fhàg se e
féin gun fhianuis, a' deanamh
maith, agus a' toirt dhuinn uisge
o nèamh, agus aimsire tarbhach,
a' lìonadh ar cridheacha le biadh
agus le subhachas.
18 Agus ag ràdh nan nithe so
dhoibh, is gann a chum iad an
sluagh gun ìobairt a dheanamh
dhoibh.
19 Agus thàinig Iudhaich o
Antioch agus o Iconium, agus
chomhairlich iad an sluagh, agus
air dhoibh Pòl a chlachadh, tharr-
uing iad a mach as a' bhaile *e*, a'
saoilsinn gu robh e marbh.
20 Ach air seasamh do na deis-
ciobluibh m'a thimchioll, dh'éirich
e, agus chaidh e steach do'n
bhaile: agus air an là màireach
dh'imich e maille ri Barnabas gu
Derbe.
21 Agus an uair a shearmon-
aich iad an soisgeul do'n bhaile
sin, agus a rinn iad mòran dheis-
ciobul, phill iad gu Listra, agus
Iconium, agus Antioch,
22 A' neartachadh anama nan
deisciobul, *agus* ag earail orra
buanachadh sa' chreidimh, agus
a' teagasg gur ann troimh iomadh
àmhghar is éigin duinn dol a steach
do rìoghachd Dhé.

[1] *lus-chrùna.*

23 Agus an uair a dh'orduich iad seanairean dhoibh anns gach eaglais, agus a rinn iad urnuigh maille ri trasgadh, dh'earb siad iad ris an Tighearn, anns an do chreid iad.
24 Agus an déigh dhoibh dol troimh Phisidia, thàinig iad gu Pamphilia.
25 Agus air dhoibh am focal a labhairt ann am Perga, chaidh iad sìos gu Atalia:
26 Agus sheòl iad as sin gu Antioch, *an t-àit* o'n d'earbadh iad ri gràs Dhé, chum na h-oibre a choimhlion iad.
27 Agus an uair a thàinig iad, agus a chruinnich iad an eaglais an ceann a chéile, dh'aithris iad meud nan nithe a rinn Dia leo, agus gu'n d'fhosgail e dorus creidimh do na Cinneachaibh.
28 Agus dh'fhan iad an sin aimsir nach bu bheag maille ris na deisciobluibh.

CAIB. XV.

1 *Tha connsachadh mòr ag éirigh mu thimchioll an timchioll-ghearraidh: 6 Tha na h-abstoil a' cumail comhairle m' an chùis sin, 22 agus a' cur orduigh na comhairle ann an litrichibh chum nan eaglais.*

AGUS theagaisg dream àraidh, a thàinig a nuas o Iudea, na bràithre, *ag ràdh,* Mur timchioll-ghearrar sibh a réir gnàtha Mhaois, cha 'n'eil e'n comas duibh bhi air bhur tearnadh.
2 Uime sin air do Phòl, agus do Bharnabas connsachadh agus deasboireachd nach bu bheag a bhi aca riu, dh'orduich iad Pòl agus Barnabas, agus dream àraidh eile dhiubh féin, a dhol suas chum nan abstol agus nan seanair gu Ierusalem mu thimchioll na ceisde so.
3 Agus air dhoibh bhi air an toirt air an aghaidh leis an eaglais, chaidh iad troimh Phenice, agus Shamaria, a' cur an céill iompachaidh nan Cinneach: agus thug iad aoibhneas mòr do na bràithribh uile.
4 Agus an uair a thàinig iad gu Ierusalem, ghabhadh riu leis an eaglais, agus na h-abstolaibh, agus na seanairibh, agus dh'innis iad meud nan nithe a rinn Dia leo-san.
5 Ach dh'éirich dream àraidh do bharail nam Phairiseach a bha 'nan creidmhich, ag ràdh, Gur còir an timchioll-ghearradh, agus àithneadh *dhoibh* lagh Mhaois a choimhead.
6 Agus thàinig na h-abstoil agus na seanairean an ceann a chéile a dh'fheuchainn mu'n chùis so.
7 Agus an déigh mòrain deasboireachd, dh'éirich Peadar agus thubhairt e riu, Fheara *agus* a bhràithre, tha fhios agaibh o chionn fhada gu'n do ròghnaich Dia 'nar measgne, o m' bheul-sa gu'n cluinneadh na Cinnich focal an t-soisgeil, agus gu'n creideadh iad,
8 Agus rinn an Dia d'an aithneadh an cridhe, fianuis dhoibh a' tabhairt an Spioraid naoimh dhoibh, mar a *thug e* dhuinne;
9 Agus cha d'rinn e eadardhealachadh eadar sinne agus iadsan, a' glanadh an cridhe le creidimh.
10 C'ar son uime sin a nis a ta sibh a' brosnuchadh Dhé le cuing a chur air muineal nan deisciobul, nach robh aon chuid ar n-aithriche no sinne comasach air a giùlan?

11 Gidheadh a ta sinn a' creid-
sinn, troimh ghràs an Tighearna
Iosa Criosd, gu saorar sinn amhuil
mar iadsan.
12 An sin dh'fhan a' chuid-
eachd uile 'nan tosd, agus thug
iad éisdeachd do Bharnabas agus
do Phòl, ag innseadh meud nan
comhar agus nam mìorbhuile a
rinn Dia leo-san am measg nan
Cinneach.
13 Agus an déigh dhoibh bhi
'nan tosd, fhreagair Seumas, ag
ràdh, Fheara *agus* a bhràithre,
éisdibh riumsa.
14 Chuir Simeon an céill cionn-
us a dh'fhiosraich Dia na Cinnich
air tùs, le pobull a ghabhail as am
measg d'a ainm féin.
15 Agus da so tha briathra nam
fàidh a' co-fhreagairt; a réir mar
a ta e sgrìobhta,
16 An déigh so pillidh mi, agus
togaidh mi suas a rìs pàilliun
Dhaibhidh, a ta air tuiteam: agus
togaidh mi a rìs an ni a thuit deth,
agus cuiridh mi suas e:
17 Chum gu'n iarr fuigheall
nan daoine an Tighearn, agus
na h-uile Chinnich, air an goirear
m'ainmse, a deir an Tighearn, a
ta deanamh nan nithe sin uile.
18 Tha fios 'oibre féin uile aig
Dia o thoiseach an t-saoghail.
19 Uime sin, is i mo bhrethse,
nach cuir sinn dragh[1] orra-san do
na Cinnnich, a ta air pilltinn chum
Dhé:
20 Ach gu'n sgrìobh sinn d'an
ionnsuidh, iad a sheachnadh
truaillidheachd ìodhola, agus
strìopachais, agus ni tachdta, agus
fola.
21 Oir a ta aig Maois o na linn-
ibh cian anns gach baile daoine a
ta 'ga shearmonachadh, air dha
bhi air a leughadh gach là sàbaid
anns na sionagogaibh.
22 An sin chunncas do na
h-abstolaibh, agus do na sean-
airibh, maille ris an eaglais uile,
daoine taghta dhiubh féin a chur
gu Antioch, maille ri Pòl agus
Barnabas; *eadhon,* Iudas d'an
co-ainm Barsabas, agus Silas,
daoine inbheach am measg nam
bràithre:
23 Agus sgrìobh iad litriche leo
air an dòigh so, Tha na h-abstoil,
agus na seanairean, agus na bràith-
rean a' cur beannachd chum nam
bràithre do na Cinnich, a ta ann
an Antioch, agus ann an Siria, a-
gus ann an Cilicia.
24 Do bhrìgh gu'n cuala sinne,
gu'n do chuir dream àraidh a
chaidh uainne mi-shuaimhneas
oirbh le briathraibh, ag atharrach-
adh bhur inntinn[2], ag ràdh, *Gur
còir dhuibh* bhi air bhur timchioll-
ghearradh, agus an lagh a choimh-
ead; do nach d'thug sinne *a leithid
sin a dh'*àithne:
25 Chunncas duinne, air dhuinn
bhi cruinn a dh'aon toil, daoine
taghta a chur d'ur ionnsuidhse,
maille r'ar *bràithribh* gràdhach,
Barnabas agus Pòl;
26 Daoine a thug an anama
féin air son ainme ar Tighearna
Iosa Criosd.
27 Chuir sinne uime sin Iudas
agus Silas uainn, a dh'innseas
duibh na nithe ceudna le cainnt
bheòil.
28 Oir chunncas do'n Spiorad
naomh, agus dhuinne, gun ni air
bith tuilleadh a chur oirbh a
dh'uallaich, ach na nithe feumail
so;
29 Sibh a sheachnadh nithe
a chaidh ìobradh do ìodholaibh,

[1] *mi-shuaimhneas.*—[2] *a' cur bhur inntinn bun os ceann.*

agus fola, agus ni tachdta, agus
strìopaichais: uatha so ma choimh-
ideas sibh sibh féin, ni sibh gu
maith. Slàn libh.
30 Uime sin an uair a leigeadh
uatha iad, thàinig iad gu h-An-
tioch: agus air cruinneachadh an
t-sluaigh dhoibh, thug iad seachad
an litir.
31 Agus an uair a leugh iad *sin*,
finn iad gairdeachas air son na
comhfhurtachd.
32 Agus air bhi do Iudas agus
do Shilas 'nam fàidhibh iad féin,
le mòran bhriathraibh dh'earail-
ich, agus neartaich iad na bràith-
re.
33 Agus air fuireach rè ùine
dhoibh, leigeadh air falbh an sìth
iad o na bràithribh chum nan
abstol.
34 Gidheadh chunncas do Shi-
las còmhnuidh a dheanamh an
sin.
35 Dh'fhan Pòl mar an ceudna
agus Barnabas ann an Antioch,
a' teagasg agus a' searmonachadh,
maille ri mòran eile mar an ceud-
na, focail an Tighearna.
36 Agus an déigh làithean àr-
aidh, thubhairt Pòl ri Barnabas,
Pilleamaid agus faiceamaid ar
bràithre, anns gach baile anns an
do shearmonaich sinn focal an
Tighearna, cionnus a ta iad.
37 Agus b'àill le Barnabas iad
a thoirt Eoin, d'an co-ainm Mar-
cus leo.
38 Ach cha do mheas Pòl gu'm
bu chòir dhoibh esan, a dh'fhalbh
uatha o Phamphilia, agus nach
deachaidh maille riu chum na
h-oibre, a thoirt leo.
39 Dh'éirich uime sin conspoid
eatorra co dian, as gu'n do sgar-
adh o chéile iad: agus mar sin
thug Barnabas leis Marcus, agus
chaidh e air luing gu Ciprus;
40 Ach thagh Pòl Silas, agus
dh'imich e, air dha bhi air earb-
sadh ri gràs Dé leis na bràith-
ribh.
41 Agus shiubhail e troimh Shi-
ria agus Chilicia, a' daingneachadh
nan eaglais.

CAIB. XVI.

1 *Tha Pòl a' timchioll-ghearradh Thimoteuis:* 14 *ag iompachadh Lidia:* 16 *a' tilgeadh a mach spioraid fiosachd:* 19 *uime sin tha e féin agus Silas air an cur am prìosan.* 26 *Tha dorsan a' phrìosain air am fosgladh, agus an dorsair air iompachadh.*

AN sin thàinig e gu Derbe a-
gus Listra: agus feuch, bha
deisciobul àraidh an sin, d'am
b'ainm Timoteus, mac mnà àraidh
do'n chinneach Iudhach, a bha 'na
creidmheach; ach bu Ghreugach
a b'athair dha:
2 A bha fo dheadh ainm aig na
bràithribh a bha ann an Listra a-
gus ann an Iconium.
3 Bha toil aig Pòl an *duine* so
a dhol a mach maille ris; agus
ghabh e agus thimchioll-ghearr
se e, air son nan Iudhach a bha
anns na h-àitibh sin: oir bha
fios ac' uile gu'm bu Ghreugach
'athair.
4 Agus mar a shiubhail iad
troimh na bailtibh, thug iad doibh
na h-orduighean r'an coimhead,
dh'orduicheadh leis na h-abstol-
aibh agus na seanairibh a bha ann
an Ierusalem.
5 Agus mar sin bha na h-eag-
laisean air an daingneachadh
anns a' chreidimh, agus mheud-
aicheadh iad gach là an àir-
eamh.
6 A nis an uair a chaidh iad
troimh Phrigia, agus tìr Ghalatia,

agus a bhacadh dhoibh leis an
Spiorad naomh am focal a labh-
airt san Asia,
7 An déigh dhoibh teachd gu
Misia, dh'fheuch iad ri dol gu
Bitinia : ach cha do leig an Spior-
ad leo.
8 Agus air dhoibh gabhail
seachad air Misia, chaidh iad sìos
gu Troas.
9 Agus chunncas taisbean le
Pòl san oidhche : Sheas duine àr-
aidh o Mhacedonia, agus ghuidh
e air, ag ràdh, Thig thairis gu Ma-
cedonia, agus cuidich leinne.
10 Agus an uair a chunnaic e
an taisbean, air ball dh'iarr sinn
dol thairis gu Macedonia, a'
dearbh-thuigsinn gu'n do ghairm
an Tighearna sinn chum an soisg-
eul a shearmonachadh dhoibh.
11 Uime sin air dhuinn long
a ghabhail o Throas, thàinig sinn
gu dìreach gu Samotracia, agus
air *an là* 'na dhéigh sin gu Nea-
polis ;
12 Agus o sin gu Philipi, ceud[1]
bhaile na cuid sin do Mhace-
donia, *agus* b'ùr-threabhachas *e:*
agus bha sinn a chòmhnuidh
anns a' bhaile sin làithean àr-
aidh.
13 Agus air là na sàbaid chaidh
sinn a mach as a' bhaile ri taobh
aimhne, far am b'àbhaist urnuigh
a dheanamh ; agus air dhuinn
suidhe, labhair sinn ris na mnaibh
a chruinnicheadh *an sin.*
14 Agus dh'éisd bean àraidh
ruinn d'am b'ainm Lidia, bean-
reicidh purpuir, o chaithir Thia-
tira, a bha deanamh aoraidh do
Dhia ; aig an d'fhosgail an Tigh-
earn a cridhe, ionnus gu'n d'thug
i aire do na nithibh a labhradh
le Pòl.
15 Agus an uair a bhaisteadh
i, agus a teaghlach, ghuidh i *oirnn,*
ag ràdh, Ma mheas sibh mise bhi
dìleas do'n Tighearn, thigibh a
steach do m' thigh, agus deanaibh
còmhnuidh *ann.* Agus cho-éig-
nich i sinn.
16 Agus tharladh, ag dol dhuinne
chum urnuigh, gu'n do thachair
oirnn ban-oglach àraidh, aig an
robh spiorad fiosachd, a thug mòr-
bhuannachd d'a maighstiribh le
fiosachd a dheanamh :
17 Lean ise Pòl agus sinne,
agus ghlaodh i, ag ràdh, 'Siad na
daoine so seirbhisich an Dé a's ro-
àirde, a ta a' nochdadh dhuinne
slighe na slàinte.
18 Agus rinn i so ré mòrain do
làithibh. Ach air do Phòl a bhi
doilich, thionndaidh e agus thu-
bhairt e ris an Spiorad, A ta mi
toirt orduigh dhuit ann an ainm
Iosa Criosd dol a mach aisde. A-
gus chaidh e mach air an uair sin
féin.
19 Agus an uair a chunnaic a
maighstirean gu'n d'fhalbh earb-
sa am buannachd, rug iad air Pòl
agus air Silas, agus tharruing iad
do'n mhargadh *iad,* chum nan
uachdaran.
20 Agus air dhoibh an toirt
chum luchd-riaghluidh *a' bhaile,*
thubhairt iad, Tha na daoine so a'
buaireadh ar baile gu ro mhòr, air
dhoibh bhi 'nan Iudhachaibh,
21 Agus a ta iad a' teagasg
ghàthanna nach 'eil ceadaichte
dhuinne a ghabhail no leantuinn,
do bhrìgh gur Romhanaich sinn.
22 Agus dh'éirich an sluagh
dh'aon-fheachd 'nan aghaidh : a-
gus reub na h-uachdarain an eud-
ach diubh, agus dh'àithn iad *an*
sgiùrsadh le slataibh.

[1] *prìomh.*

23 Agus an déigh dhoibh
iomadh buille a leagadh orra,
thilg iad am prìosan *iad,* a' toirt
sparraidh do fhear-coimhead a'
phrìosain an gleidheadh gu tèar-
uinte.
24 Neach, air dha an àithne
sin fhaotainn, a thilg iad do'n
phrìosan a b'fhaide a stigh, agus
a dhaingnich an cosa sa' cheap.
25 Agus mu mheadhon-oidhche,
air do Phòl agus do Shilas urnuigh
a dheanamh, sheinn iad laoidh-
mholaidh do Dhia; agus chuala
na prìosanaich iad.
26 Agus gu h-obann bha crith-
thalmhainn mhòr ann, air chor
as gu'n do chrathadh bunaitean a'
phrìosain: agus air ball dh'fhosg-
ladh na dorsan uile, agus dh'-
fhuasgladh cuibhreacha gach
neach *aca.*
27 Agus air do fhear-coimhead
a' phrìosain dùsgadh á codal, agus
air faicinn dorsa a' phrìosain fosg-
ailte, tharruing e a chlaidheamh,
air tì e féin a mharbhadh, a' saoil-
sinn gu robh na prìosanaich air
teicheadh.
28 Ach ghlaodh Pòl le guth àrd,
ag ràdh, Na dean cron sam bith
ort féin; oir tha sinn uile an so.
29 Agus air gairm soluis dasan,
leum e steach, agus thàinig e air
chrith, agus thuit e sìos an làthair
Phòil agus Shilais;
30 Agus air dha an tabhairt
a mach, thubhairt e, A mhaigh-
stirean, ciod is còir domh dhean-
amh chum gu tearnar mi?
31 Agus thubhairt iadsan, Creid
anns an Tighearn Iosa Criosd,
agus saorar thu féin, agus do
thigh.
32 Agus labhair iad focal an
Tighearna ris, agus riusan uile a
bha 'na thigh.
33 Agus air dha an toirt leis
air an uair sin féin do'n oidhche,
nigh e *an* creuchdan; agus bhaist-
eadh e féin, agus a mhuinntir uile,
gun dàil.
34 Agus an uair a thug e d'a
thigh iad, chuir e bord rompa, a-
gus rinn e gairdeachas maille r'a
theaghlach uile, a' creidsinn an
Dia.
35 Agus air teachd do'n là,
chuir an luchd-riaghluidh na maoir
uatha, ag ràdh, Leig air an comas
na daoine sin.
36 Agus dh'innis fear-coimh-
ead a' phrìosain na briathra so do
Phòl, Gu'n do chuir an luchd-
riaghluidh fios uatha sibhse a leig-
eadh as: uime sin rachaibh a mach,
agus imichibh an sìth.
37 Ach thubhairt Pòl riu, an
déigh dhoibh ar sgiùrsadh gu
follaiseach gun ar dìteadh, agus
gur Romhanaich sinn, thilg iad
am prìosan sinn; agus a nis am
b'àill leo ar cur a mach os ìosal?
ni h-eadh gu deimhin; ach thig-
eadh iad féin agus thugadh iad a
mach sinn.
38 Agus dh'innis na maoir na
briathra sin do na h-uachdaran-
aibh: agus ghabh iad eagal an uair
a chual iad gu'm bu Romhanaich
iad.
39 Agus thàinig iad agus chuir
iad impidh orra, agus air dhoibh
an toirt a mach, ghuidh iad orra
imeachd a mach as a' bhaile.
40 Agus air dol a mach as a'
phrìosan doibh, chaidh iad a steach
do *thigh* Lidia: agus an uair a
chunnaic iad na bràithre, thug
iad comhfhurtachd dhoibh, agus
dh'imich iad rompa.

CAIB. XVII.

1 *Tha Pòl a' searmonachadh aig Tesalonica.* 10 *Tha e air a chur*

gu Berea, agus a' searmonachadh an sin. 15 *Tha e teachd gu baile na h-Aithne, agus a' searmonachadh dhoibh an Dé bheò :* 34 *tha cuid air an iompachadh gu Criosd.*

A NIS air dhoibh imeachd troimh Amphipolis, agus Apolonia, thàinig iad gu Tesalonica, far an robh sionagog aig na h-Iudhachaibh.

2 Agus mar bu ghnàth le Pòl, chaidh e steach d'an ionnsuidh, agus air tri làithibh sàbaid reusonaich e riu as na sgriobtuiribh,

3 '*Gam* fosgladh agus a' dearbhadh gu'm b'éigin do Chriosd fulang, agus éirigh a rìs o na marbhaibh : agus gur e an t-Iosa so, a ta mise a' searmonachadh dhuibh, Criosd.

4 Agus chreid cuid diubh, agus lean iad ri Pòl agus ri Silas : agus do na Greugaich chràbhach buidheann mhòr, agus do na mnaibh inbheach àireamh nach bu bheag.

5 Ach air do na h-Iudhachaibh mi-chreideach bhi air am brosnachadh le farmad, ghabh iad d'an ionnsuidh droch-dhaoine àraidh do na corraibh-margaidh[1], agus air tionall cuideachd mòire dhiubh, chuir iad am baile uile thar a chéile, agus chuairtich iad tigh Iasoin, agus dh'iarr iad an toirt a mach chum an t-sluaigh.

6 Agus an uair nach d'fhuair siad iad, tharruing iad Iason, agus bràithrean àraidh chum uachdaran a' bhaile, ag éigheach, Tha na daoine so, a chuir an saoghal bun os ceann, air teachd an so mar an ceudna ;

7 D'an d'thug Iason aoidheachd : agus a ta iad so uile a' cur an aghaidh orduigh Cheasair ag ràdh, Gu bheil righ eile ann *eadhon* Iosa.

8 Agus chuir iad buaireas fo'n t-sluagh, agus fo uachdarain a' bhaile, 'nuair a chual iad na nithe so.

9 Agus air gabhail urrais dhoibh o Iason, agus o chàch, leig iad uatha iad.

10 Agus air ball chuir na bràithre Pòl agus Silas san oidhche gu Berea : agus air teachd dhoibhsan *an sin,* chaidh iad a steach do shionagog nan Iudhach.

11 Bha iad sin ni b'uaisle na muinntir Thesalonica, oir ghabh iad am focal d'an ionnsuidh leis an uile thogradh, a' rannsachadh nan sgriobtuir gach aon là, *a dh'-fheuchainn* an robh na nithe sin mar so.

12 Uime sin chreid mòran diubh : agus mar an ceudna do mhnaibh uaisle do na Greugaich, agus do dhaoine àireamh nach bu bheag.

13 Ach an uair a thuig na Iudhaich o Thesalonica gu'n do shearmonaicheadh focal Dé le Pòl am Berea, thàinig iad an sin mar an ceudna, a' brosnachadh an t-sluaigh.

14 An sin air ball chuir na bràithrean uatha Pòl, chum gu'n rachadh e mar gu b'ann chum na mara : ach dh'fhan Silas agus Timoteus an sin fathast.

15 Agus threòraich luchd-coimheadachd Phòil e gu *baile* na h-Aithne ; agus air faghail àithne dhoibh gu Silas agus Timoteus, iad a theachd d'a ionnsuidhsan mar bu luaithe, dh'imich iad rompa.

16 A nis am feadh a bha Pòl a'

[1] *do'n ghràisg.*—[2] *Athens. Sasg.*

feitheamh riu san Aithne, bha a
spiorad air a bhrosnachadh ann,
do bhrìgh gu'm fac e am baile làn
ìodhol-aoraidh.
17 Air an aobhar sin rinn e
deasboireachd ris na h-Iudhach-
aibh, agus ris na daoinibh cràbh-
ach anns an t-sionagog, agus air a'
mhargadh gach là riu-san a thach-
air air.
18 An sin thug feallsanaich[1]
àraidh do na h-Epicuraich, agus
do na Stoicich, aghaidh air; agus
thubhairt cuid, Ciod a b'àill leis
an fhear bhith-bhriathrach so a
ràdh? thubhairt cuid eile, Is cos-
mhuil gu bheil e a' searmonachadh
dhée coimheach; do bhrìgh gu'n
do shearmonaich e dhoibh Iosa,
agus an aiseirigh.
19 Agus rug iad air, agus thug
iad leo e gu Areopagus, ag ràdh,
Am feud sinn fios fhaotainn ciod
e an teagasg nuadh so, a labhrar
leat?
20 Oir a ta thu toirt nithe àraidh
neo-ghnàthach chum ar cluas:
b'àill leinn uime sin fios fhaotainn
ciod is ciall doibh sin.
21 (Oir cha do chaith muinntir
na h-Aithne uile agus a' choigrich
a bha air chuairt 'nam measg, an
ùine ri ni air bith eile, ach ri inn-
seadh, no ri cluinntinn naidheachd
éigin.)
22 An sin air seasamh do Phòl
am meadhon Areopaguis, thu-
bhairt e, A mhuinntir na h-Aithne,
tha mi faicinn gu bheil sibh anns
na h-uile nithibh cràbhach thar
tomhas:
23 Oir air dhomh bhi dol
seachad, agus ag amharc air bhur
nithibh naomha, fhuair mi altair
air an robh an sgrìobhadh so,
DO'N DIA NEO-AITHNICH-
TE. Uime sin esan d'am bheil
sibh a' deanamh aoraidh gun eòlas
agaibh air, is e a ta mise a' sear-
monachadh dhuibh.
24 An Dia a rinn an saoghal,
agus na h-uile nithe a ta ann, do
bhrìgh gur e féin Tighearna nèimhe
agus na talmhainn, cha 'n'eil e
gabhail còmhnuidh ann an team-
pluibh làmh-dheanta:
25 Ni mò a bheirear aoradh dha
le làmhaibh dhaoine, mar gu'm
biodh uireasbhuidh ni sam bith
air; oir is e féin a ta tabhairt do
na h-uile beatha, agus anail, agus
nan uile nithe:
26 Agus rinn e dh'aon fhuil
uile chinnich dhaoine, chum iad
a ghabhail còmhnuidh air aghaidh
na talmhainn uile, agus shuidh-
ich e na h-amanna roimh-ord-
uichte, agus crìochanna an àite-
còmhnuidh;
27 Chum gu'n iarradh iad an
Tighearn, dh'fheuchainn an tar-
ladh dhoibh, le mìn-rannsachadh,
gu'm faigheadh iad e, ged nach 'eil
e fada o gach aon againn:
28 Oir annsan tha sinn beò,
agus a' gluasad, agus tha ar bith
againn; mar a thubhairt mar an
ceudna dream àraidh d'ur bàrd-
aibh féin, Oir is sinne fòs a ghin-
eal-san.
29 Uime sin do bhrìgh gur sinn
gineal Dé, cha chòir dhuinn a
shaoilsinn gu bheil an Diadhachd
cosmhuil ri h-òr, no ri h-airgiod,
no ri cloich, nithe a ghearradh
le h-ealadhain agus innleachd
dhaoine.
30 A nis air do Dhia amharc
thairis air aimsiribh an aineolais
so, tha e nis ag àithneadh do na
h-uile anns gach àit aithreachas a
dheanamh:

[1] *daoine fòghlumta.*

31 Do bhrìgh gu'n do shuidh-
ich e là anns an toir e breth air
an t-saoghal am fìreantachd,
troimh an duine *sin* a dh'orduich e;
agus air so thug e dearbhadh do
na h-uile dhaoinibh, le esan a thog-
ail suas o na marbhaibh.
32 Agus an uair a chual iad mu
aiseirigh nam marbh, rinn cuid
diubh fanoid: ach thubhairt cuid
eile, Eisdidh sinn riut a rìs mu'n
ni so.
33 Agus mar sin chaidh Pòl a
mach as am meadhon.
34 Gidheadh, lean cuid do
dhaoinibh ris, agus chreid iad.
'Nam measg so bha Dionisius an
t-Areopagach, agus bean d'am
b'ainm Damaris, agus dream eile
maille riu.

CAIB. XVIII.

1 *Tha Pòl a' searmonachadh do na Cinneachaibh ann an Corintus:* 12 *tha e air a chasaid an làthair an uachdarain Ghallio, ach air a leig' as:* 18 *'na dhéigh sin tha e a' neartachadh nan deisciobul, &c.*

AN déigh nan nithe so, dh'fhàg
Pòl baile na h-Aithne, agus
thàinig e gu Corintus;
2 Agus fhuair e Iudhach àraidh
d'am b'ainm Acuila, a rugadh am
Pontus air ùr-theachd as an Ead-
ailt, maille r'a mhnaoi Priscilla,
(a chionn gu'n d'orduich Claudius
do na h-Iudhachaibh uile an
Roimh fhàgail,) agus thàinig e
d'an ionnsuidh.
3 Agus a chionn gu'n robh e
a dh'aon cheird riu, dh'fhan e
maille riu, agus bha e ag obair,
(oir bu cheird doibh bhi deanamh
phàilliuna.)
4 Agus thagair[1] e anns an t-sio-
nagog gach aon là sàbaid, agus
chuir e impidh air Iudhaich agus
Greugaich.
5 Agus an uair a thàinig Silas
agus Timoteus o Mhacedonia,
bha Pòl air a theannadh 'na
spiorad agus rinn e fianuis do
na h-Iudhaich, gu'm b'e Iosa an
Criosd.
6 Agus an uair a chuir iad 'na
aghaidh, agus a labhair iad toibh-
eum, chrath e 'eudach, agus thu-
bhairt e riu, *Biodh* bhur fuil air
bhur ceann féin; *tha* mise glan:
á so suas théid mi chum nan Cinn-
each.
7 Agus chaidh e as sin, agus
thàinig e gu tigh duine àraidh,
d'am b'ainm Iustus, a bha dean-
amh aoraidh do Dhia, agus aig
an robh a thigh làimh ris an t-sion-
agog.
8 Agus chreid Crispus prìomh
uachdaran na sionagoig anns
an Tighearna, maille r'a theagh-
lach uile; agus chreid mòran
do na Corintianaich, air dhoibh
éisdeachd ris, agus bhaisteadh
iad.
9 An sin thubhairt an Thigh-
earn ri Pòl ann an taisbean san
oidhche, Na biodh eagal ort, ach
labhair, agus na bi d' thosd:
10 Oir a ta mise maille riut,
agus cha toir duine sam bith ionn-
suidh ort, chum do chron a dhean-
amh: oir a ta mòr-shluagh agamsa
anns a' bhaile so.
11 Agus dh'fhan e bliadhna
agus sè mìosan, a' teagasg focail
Dé 'nam measg.
12 Agus an uair a bha Gallio
'na uachdaran air Achaia, dh'éir-
ich na h-Iudhaich a dh'aon inn-
tinn an aghaidh Phòil, agus thug
iad e gu caithir a' bhreitheanais,
13 Ag ràdh, Tha'n duine so a'
comhairleachadh dhaoine aoradh

[1] *reusonaich.*

a dheanamh do Dhia an aghaidh
an lagha.
14 Agus an uair a bha Pòl dol
a dh'fhosgladh a bheoil, thubhairt
Gallio ris na h-Iudhaich, Nam
b'eucoir no droch ghnìomh a
bhiodh ann, o Iudhacha, bu reus-
onta gu'n giùlainnin leibh:
15 Ach ma's ceisd a ta ann
timchioll fhocla agus ainmean,
agus bhur lagha féin, amhaircibh
féin air sin; oir cha'n àill leamsa
bhi m' bhreitheamh air an leithid-
ibh sin do nithibh.
16 Agus dh'fhuadaich e iad o
chaithir a' bhreitheanais.
17 An sin rug na Greugaich
uile air Sostenes, uachdaran na
sionagog, agus ghabh iad air an
làthair caithir a' bhreitheanais:
agus cha do ghabh Gallio suim
do ni sam bith dhiubh sin.
18 Agus dh'fhan Pòl fathast
ùine mhaith *sa' bhaile sin*, agus an
sin an déigh a chead a ghabhail
do na bràithribh, chaidh e air
luing o sin gu Siria, agus maille
ris-san Priscilla agus Acuila; an
déigh *a* cheann a bhearradh ann
an Cenchrea: oir bha bòid air.
19 Agus thàinig e gu h-Eph-
esus agus dh'fhàg e iadsan an sin:
ach chaidh e féin a steach do'n
t-sionagog, agus reusonaich e ris
na h-Iudhachaibh.
20 Agus an uair a dh'iarr iad
air fuireach maille riu ni b'fhaide,
cha d'aontaich e.
21 Ach ghabh e a chead diubh,
ag ràdh, Is éigin domh air gach
aon chor an fhéisd so a ta teachd,
a choimhead ann an Ierusalem:
ach pillidh mi a rìs d'ur ionnsuidh-
se, ma's toil le Dia. Agus sheòl
e o Ephesus.
22 Agus thàinig e tìr aig Ce-
sarea, agus air dha dol suas agus
fàilt a chur air an eaglais, chaidh
e sìos gu Antioch.
23 Agus an uair a dh'fhan e
rè tamuill *an sin*, dh'imich e
agus chaidh e an ordugh troimh
thìr Ghalatia uile agus Phrigia,
a' neartachadh nan deisciobul
uile.
24 Agus thàinig gu h-Ephesus
Iudhach àraidh d'am b'ainm
Apollos, a rugadh an Alecsan-
dria, duine deas-bhriathrach, *agus*
cumhachdach anns na sgriobtuir-
ibh.
25 Bha'n duine so air a theag-
asg ann an slighe an Tighearna;
agus air dha bhi dian 'na spiorad,
labhair agus theagaisg e gu dìch-
iollach na nithe a bhuineadh do'n
Tighearn, agus gun eòlas aige ach
air baisteadh Eoin.
26 Agus thòisich e air labhairt
gu dàna san t-sionagog. Agus
air do Acuila agus do Phriscilla a
chluinntinn, ghabh iad d'an ionn-
suidh e, agus mhìnich iad dha
slighe Dhé ni bu choimhlionta.
27 Agus an uair bu mhiann leis
dol gu Achaia, an déigh a chomh-
airleachadh, sgrìobh na bràithre
chum nan deisciobul iad a ghabh-
ail ris: neach, air dha teachd, a
rinn còmhnadh mòr riusan a chreid
troimh ghràs.
28 Oir le mòr-dhìchioll rinn e
deasboireachd ris na h-Iudhaich
gu follaiseach, a' dearbhadh leis
na sgriobtuiribh, gur e Iosa an
Criosd.

CAIB. XIX.

6 Tha an Spiorad naomh air a thabhairt le làmhaibh Phòil. 9 Tha na h-Iudhaich a' toirt toibheim d'a theagasg. 13 Tha iadsan, a bha cur spiorada fa gheasaibh, air am bualadh leis an

Diabhul. 19 *Tha leabhraiche druidheachd air an losgadh, &c.*

AGUS tharladh, 'nuair a bha Apollos ann an Corintus, air do Phòl dol troimh na crìochaibh uachdarach, gu'n d'thàinig e gu h-Ephesus. Agus air faotainn dheisciobul àraidh,

2 Thubhairt e riu, An d'fhuair sibh an Spiorad naomh o chreid sibh? Agus thubhairt iadsan ris, Cha chuala sinn uiread as gu'm bheil Spiorad naomh ann.

3 Agus thubhairt e riu, Ciod ma seadh anns an do bhaisteadh sibh? Agus thubhairt iadsan, Am baisteadh Eoin.

4 An sin thubhairt Pòl, Bhaist Eoin gu deimhin le baisteadh an aithreachais, ag ràdh ris an t-sluagh, iadsan a chreidsinn anns an neach a bha gu teachd 'na dhéigh-san, sin r'a ràdh, ann an Iosa Criosd.

5 Agus an uair a chual iad *so,* bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa.

6 Agus air do Phòl *a* làmhan a chur orra, thàinig an Spiorad naomh orra; agus labhair iad le teangaibh, agus rinn iad fàidheadaireachd.

7 Agus bha ann uile timchioll dà fhear dheug.

8 Agus chaidh esan a steach do'n t-sionagog, agus labhair e gu dàna rè thri mìosa, a' deasboireachd agus a' comhairleachadh nan nithe a bhuineas do rìoghachd Dhé.

9 Ach an uair a chruadhaicheadh cuid, agus nach do chreid iad, ach a labhair iad olc mu'n t-slighe sin an làthair an t-sluaigh, dh'fhàg e iad, agus sgar e na deisciobuil uatha, agus bha e gach là a' deasboireachd ann an scoil neach àraidh *d'am b'ainm* Tirannus.

10 Agus rinneadh so rè dhà bhliadhna; air chor as gu'n cuala luchd-àiteachaidh na h-Asia uile, eadar Iudhaich agus Ghreugaich, focal an Tighearna Iosa.

11 Agus rinn Dia mìorbhuilean nach bu bheag le làmhaibh Phòil:

12 Air chor as gu'n tugadh o 'chorp-san chum nan daoine tinne, neapaicinne no aprain, agus gu'n d'fhalbh an euslaintean uatha, agus gu deachaidh na droch spioraid a mach asda.

13 Agus ghabh dream àraidh do na h-Iudhaich, a bha 'g imeachd o àit gu h-àit, a' cur spiorada fo mhionnaibh,os làimh ainm an Tighearna Iosa ainmeachadh os ceann na muinntir sin anns an robh droch spioraid, ag ràdh, Cuireamaid fo mhionnaibh sibh troimh Iosa a ta Pòl a' searmonachadh.

14 Agus bha aig Scebha Iudhach *àraidh,* aon do na h-àrd-shagartaibh, seachdnar mhac a bha deanamh so.

15 Agus fhreagair an droch spiorad, agus thubhairt e, Tha eòlas agam air Iosa, agus is aithne dhomh Pòl; ach cò sibhse?

16 Agus leum an duine anns an robh an droch spiorad orra, agus air dha làmh an uachdar fhaotainn orra, thug e buaidh orra, air chor as gu'n do theich iad a mach as an tigh sin lomnochd agus reubta.

17 Agus fhuair na h-Iudhaich uile agus mar an ceudna na Greugaich, a bha thàmh ann an Ephesus, fios air so; agus thuit eagal orra uile, agus bha ainm an Tighearna Iosa air àrdachadh.

[1] *a' cur spiorada fo gheasaibh, a' tilgeadh a mach spiorada.*

18 Agus thàinig mòran diubhsan a chreid, ag aideachadh, agus ag innseadh an gnìomhara.

19 Agus thug mòran diubhsan a bha gnàthachadh dhroch innleachda, an leabhraiche leo, agus loisg siad iad am fianuis nan uile: agus dh'àireamh iad an luach, agus fhuair iad e 'na leth-cheud mìle *bonn* airgid.

20 Mar sin le cumhachd dh'fhàs agus bhuadhaich focal an Tighearna.

21 Agus an uair a choimhlionadh na nithe so, chuir Pòl roimhe 'na spiorad, an déigh dha imeachd troimh Mhacedonia, agus Achaia, dol gu Ierusalem, ag ràdh, An déigh dhomh bhi an sin, is éigin domh an Ròimh fhaicinn mar an ceudna.

22 Agus air dha dithis dhiubhsan a bha frithealadh dha, Timoteus, agus Erastus, a chur do Mhacedonia, dh'fhan e féin rè tamuill san Asia.

23 Agus dh'éirich mu'n àm sin buaireas[1] nach bu bheag mu thimchioll na slighe sin.

24 Oir bha ceard-airgid àraidh d'am b'ainm Demetrius *ann*, a bha deanamh theampull airgid do Dhiana, agus a thug buannachd nach bu bheag do'n luchdceirde.

25 Agus air dha iadsan a chruinneachadh an ceann a chéile, agus a' mhuinntir eile a bha dh'aon cheird riu, thubhairt e, Fheara, tha fhios agaibh gur ann o'n cheird so a ta ar beartas againne:

26 Os bàrr, tha sibh a' faicinn agus a' cluinntinn gu bheil am Pòl so le 'chomhairle air tionndadh air falbh sluaigh mhòir, cha 'n e mhàin ann an Ephesus, ach cha mhòr[2] san Asia uile, ag ràdh, Nach dée iad a nithear le làmhaibh:

27 Air chor as nach e mhàin gu bheil e'n cunnart gu'n deanar tàir air ar ceird; ach mar an ceudna gu cuirear teampull na bain-dé mòire Diana an neo-phrìs, agus gu claoidhear a mòrachd-sa, d'am bheil an Asia uile, agus an domhan a' deanamh aoraidh.

28 Agus an uair a chual iadsan *so*, lìonadh le feirg iad agus ghlaodh iad, ag ràdh, *Is* mòr Diana nan Ephesianach.

29 Agus bha am baile uile air a lìonadh le mi-riaghailt: Agus ruith iad a dh'aon toil chum àitecruinnich an t-sluaigh, a' tarruing leo Ghaiuis agus Aristarchuis Macedonaich, luchd comh-thuruis Phòil.

30 Agus an uair a b'àill le Pòl dol a steach chum an t-sluaigh, cha do leig na deisciobuil leis.

31 Agus mar an ceudna chuir cuid do uachdaranaibh na h-Asia a bha 'nan càirdibh dha, fios chuige, a' guidheadh *air* nach rachadh e gu àite-cruinnich an t-sluaigh.

32 Ghlaodh uime sin cuid diubh aon ni, agus cuid ni eile: oir bha an coimhthional troimh a chéile, agus cha robh fios aig a' chuid bu mhò, c'ar son a thàinig iad cuideachd.

33 Agus tharruing iad a mach Alecsander as an t-sluagh, air bhi do na h-Iudhachaibh 'ga iomain rompa. Agus smèid Alecsander le 'làimh, agus b'àill leis a leithsgeul a ghabhail ris an t-sluagh.

34 Ach an uair a thuig iad gu'm b'Iudhach e, rinneadh àrd-iolach leo uile mu thimchioll ùine dhà

[1] *iomairt.*—[2] *air bheag nithe.*

uair, a' glaodhaich, *Is* mòr Diana
nan Ephesianach.
35 Agus an uair a chiùnaich
an cléireach an sluagh, thubhairt
e, Fheara Ephesuis, cò an duine
aig nach 'eil fios gu bheil cathair
nan Ephesianach a' deanamh aor-
aidh do'n bhain-dia mhòir, Diana,
agus do'n *dealbh* a thuit a nuas o
Iupiter?
36 Air an aobhar sin do bhrìgh
nach fheudar cur an aghaidh nan
nithe so, is còir dhuibhse bhi ciùin,
agus gun ni sam bith a dheanamh
gu h-obann.
37 Oir thug sibh an so na daoine
so, ged nach 'eil iad a' creachadh
theampull, no a' toirt toibheim
d'ar bain-dia.
38 Uime sin ma ta aig Demet-
rius agus aig an luchd-ceird a ta
maille ris, cùis an aghaidh neach
air bith, tha'n lagh réidh *dhoibh*,
agus tha uachdarain *ann;* agradh
iad a chéile.
39 Ach ma ta ceisd sam bith
agaibh mu nithibh eile, réitichear
sin ann an coimhthional dligheach.
40 Oir tha sinn an cunnart bhi
air ar n-agairt air son ceannairc
air an là'n diugh, do bhrìgh nach
'eil cùis sam bith againn a dh'fheud-
as sinn a thoirt seachad mar aobhar
a' chruinneachaidh so.
41 Agus air dha so a ràdh,
sgaoil e an coimhthional.

CAIB. XX.

1 *Tha Pòl a' dol do Mhacedonia:*
7 Tha e frithealadh suipeir an
Tighearna, agus a' searmonach-
adh: 9 air do Eutichus tuiteam
sìos an cruth mairbh, thogadh
suas beò e. 16 Tha Pòl aig Mi-
letus ag innseadh do na sean-
airibh ciod a bha gu tachairt dha
féin, &c.

AGUS an déigh do'n chomh-
ghàir sgur, ghairm Pòl na
deisciobuil d'a ionnsuidh, agus
air dha a chead a ghabhail
diubh, thriall e gu dol do Mha-
cedonia.
2 Agus air dha dol troimh na
crìochaibh sin, agus mòr-earail a
dheanamh orra, thàinig e do'n
Ghréig.
3 Agus dh'fhan e *an sin* tri
mìosan: agus an uair a bha na
h-Iudhaich ri feall-fholach air a
shon, agus e air tì dol air luing
do Shiria, chuir e roimhe pilltinn
troimh Mhacedonia.
4 Agus chaidh 'na chuideachd
gu h-Asia, Sopater o Bherea: agus
do mhuinntir Thesalonica, Aris-
tarchus agus Secundus; agus Gaius
o Dherbe, agus Timoteus; agus
do mhuinntir na h-Asia, Tichicus
agus Trophimus.
5 Air dhoibh so imeachd romh-
ainne, dh'fheith iad ruinn ann an
Troas.
6 Agus sheòl sinn o Philipi,
an déigh làithean an arain neo-
ghoirtichte, agus thàinig sinn d'an
ionnsuidh-san gu Troas ann an
cùig làithibh, far an d'fhan sinn
seachduin.
7 Agus an ceud *là* do'n t-seach-
duin, air do na deisciobluibh
cruinneachadh an ceann a chéile
a bhriseadh arain, shearmonaich
Pòl doibh, air bhi fuidhe imeachd
uatha air an là màireach, agus
lean e air labhairt gu meadhon-
oidhche.
8 Agus bha mòran lòchran anns
an t-seomar uachdarach, far an
robh iad cruinn.
9 Agus bha òganach àraidh
d'am b'ainm Eutichus 'na shuidhe
ann an uinneig, air tuiteam gu

[1] *reusonaich.*

trom 'na chodal: agus air do Phòl
bhi rè fad a' searmonachadh,
shàruicheadh leis a' chodal e, a-
gus thuit e sìos o'n treas lobhta,
agus thogadh marbh e.
10 Agus chaidh Pòl sìos, agus
thuit e air, agus air dha a ghlacadh
'na uchd, thubhairt e, Na biodh
trioblaid oirbh; oir a ta 'anam
ann.
11 Agus air dol suas da a rìs,
bhris e aran agus dh'ith e, agus
labhair e riu rè ùine fhada, eadh-
on gu teachd na maidne, agus mar
sin dh'fhalbh e.
12 Agus thug iad leo an t-òg-
anach agus e beò, agus rinn iad
gairdeachas nach bu bheag.
13 Agus air dhuinne imeachd
air thoiseach chum na luinge,
sheòl sinn gu Asos, fo rùn Pòl
a ghabhail a steach an sin: oir
is ann mar sin a dh'orduich e, a'
cur roimhe gu'n imicheadh e féin
d'a chois.
14 Agus an uair a choinnich
e sinn aig Asos, ghabh sinn a
steach e, agus thàinig sinn gu Mi-
tilene.
15 Agus air seòladh dhuinn as
sin, thàinig sinn air *an là* màir-
each fa chomhair Chiois; agus air
an *là* 'na dhéigh sin thàinig sinn
gu Samos, agus dh'fhan sinn aig
Trogillium; agus air an *là* b'fhais-
ge thàinig sinn gu Miletus.
16 Oir chuir Pòl roimhe
seòladh seach Ephesus, chum
nach tarladh dha moille a dhean-
amh anns an Asia: oir rinn e
cabhag, chum, nam feudadh e,
bhi ann an Ierusalem air là na
Cuingeis.
17 Agus air cur fios o Mhiletus
gu h-Ephesus, ghairm e d'a ionn-
suidh seanairean na h-eaglais.
18 Agus an uair a thàinig iad
d'a ionnsuidh, thubhairt e riu,
Tha fhios agaibh, cionnus a bha
mise 'nur measg anns an uile aim-
sir, o'n cheud là a thàinig mi do'n
Asia,
19 A' deanamh seirbhis do'n
Tighearn leis gach uile irioslachd
inntinn, agus maille ri mòran
dheur, agus dheuchainnean, a
thachair dhomh le ceilg nan Iudh-
ach:
20 *Agus* cionnus nach do
ghléidh mi ni sam bith am folach,
a bha feumail *dhuibhse*, gun a
nochdadh dhuibh, agus gun sibhse
a theagasg am follas, agus o thigh
gu tigh,
21 A' deanamh fianuis araon
do na h-Iudhaich, agus do na
Greugaich, mu aithreachas a
thaobh Dhé, agus *mu* chreidimh
a thaobh ar Tighearna Iosa
Criosd.
22 Agus a nis feuch, a ta mi
dol gu Ierusalem ceangailte san
Spiorad, gun fhios agam ciod iad
na nithe a thacharas dhomh an
sin:
23 Ach a mhàin gu bheil an
Spiorad naomh a' deanamh fianuis
anns gach baile, ag ràdh, Gu bheil
geimhlichean agus trioblaidean a'
feitheamh orm.
24 Ach cha 'n'eil suim agam
do ni air bith, ni mò mheasam
m'anam féin luachmhor dhomh,
chum gu crìochnaich mi mo
thurus le h-aoibhneas, agus gu
coimhlion mi a' mhinistreileachd
a fhuair mi o'n Tighearn Iosa, a
dheanamh fianuis do shoisgeul
gràis Dhé.
25 Agus a nis feuch, a ta fhios
agam nach faic sibhse uile, measg
an d'imich mise a' searmonach-
adh rìoghachd Dhé, mo ghnùis ni's
mò.

26 Uime sin a ta mi a' deanamh fianuis duibh air an là'n diugh, gu bheil mise glan o fhuil nan uile.

27 Oir cha do sheachainn mi uile chomhairle Dhé fhoillseachadh dhuibh.

28 Air an aobhar sin thugaibh aire dhuibh féin, agus do'n treud uile, air an d'rinn an Spiorad naomh luchd-coimhead dhibh, a bheathachadh eaglais Dhé, a cheannaich e le 'fhuil féin.

29 Oir a ta fhios agamsa air so, an déigh m' imeachd-sa gu'n tig madraidh-allaidh gharga 'nur measg, nach caomhain an treud.

30 Agus éiridh daoine dhibh féin, a labhras nithe fiara, chum deisciobuil a tharruing 'nan déigh féin.

31 Uime sin deanaibh faire, a' cuimhneachadh nach do sguir mise rè thri bliadhna, a chomhairleachadh gach aon agaibh a là agus a dh'oidhche le deuraibh.

32 Agus a nis, a bhràithre, earbam sibh ri Dia, agus ri focal a ghràis, a ta comasach air bhur togail suas, agus oighreachd a thoirt duibh am measg na muinntir sin uile a ta air an naomhachadh.

33 Cha do shanntaich mi airgiod, no òr, no eudach duine sam bith.

34 Seadh, is aithne dhuibh féin, gu'n do fhritheil na làmhan so do m' uireasbhuidh féin, agus do'n mhuinntir sin a bha maille rium.

35 Nochd mi na h-uile nithe dhuibh, gur ann le saothrachadh mar so is còir dhuibh còmhnadh a dheanamh riu-san a ta anmhunn; agus focail an Tighearna Iosa a chuimhneachadh, mar a thubhairt e, *Tha* e ni's beannaichte *ni* a thabhairt na ghabhail.

36 Agus air dha na briathra so a ràdh, leig se e féin air a ghlùinibh, agus rinn e urnuigh maille riu uile.

37 Agus ghuil iad uile gu goirt, agus thuit iad air muineal Phòil, agus phòg iad e,

38 Air dhoibh bhi gu h-àraidh brònach air son nam briathra so a thubhairt e, Nach faiceadh iad a ghnùis-san ni's mò. Agus thug iad coimheadachd dha chum na luinge.

CAIB. XXI.

1 *Cha ghabh Pòl comhairleachadh o dhol gu Ierusalem.* 3 *Mu Philip an soisgeulaiche, agus a cheathrar nighean a bha 'nam ban-fhàidhibh.* 17 *Tha Pòl a' teachd gu Ierusalem.*

AGUS air dhuinn dealachadh riu-san, sheòl sinn romhainn, agus thàinig sinn gu dìreach gu Coos, agus air an *là* màireach gu Rhodos, agus as sin gu Patara.

2 Agus air dhuinn long fhaotainn a bha a' gabhail thairis gu Phenicia, chaidh sinn air bord, agus sheòl sinn romhainn.

3 Agus air dhuinn teachd an sealladh Chipruis, agus fhàgail air an làimh chlì, sheòl sinn gu Siria, agus thàinig sinn tìr aig Tirus; oir is ann an sin a bha an long gus a luchd a chur a mach.

4 Agus air dhuinn deisciobuil fhaotainn, dh'fhan sinn an sin seachd làithean: muinntir a thubhairt ri Pòl troimh an Spiorad, gun e dhol suas gu Ierusalem.

5 Agus an uair a chrìochnaicheadh na làithean sin, chaidh sinn

a mach, agus thriall sinn romh-
ainn, agus thàinig iadsan uile,
maille ri mnaibh agus ri cloinn 'nar
cuideachd, a mach as a' bhaile:
agus leig sinn air ar glùinibh sinn
air an tràigh, agus rinn sinn ur-
nuigh.
6 Agus an déigh dhuinn ar cead
a ghabhail d'a chéile, chaidh sinn
do'n luing; agus phill iadsan d'an
tighibh féin.
7 Agus an uair a chrìochnuich
sinn ar turus o Thirus, thàinig sinn
gu Ptolemais, agus chuir sinn fàilte
air na bràithribh, agus dh'fhan
sinn aon là maille riu.
8 Agus air an *là* màireach, air
dhuinne, a bha do chuideachd
Phòil, imeachd, thàinig sinn gu
Cesarea; agus chaidh sinn a steach
do thigh Philip an t-soisgeulaiche,
(a bha do'n t-seachdnar,) agus
dh'fhan sinn aige.
9 Agus bha ceathrar nighean
aige-san, òighean, a bha ri fàidh-
eadaireachd.
10 Agus ag fantuinn duinn
mòran do làithibh *an sin*, thàinig
a nuas o Iudea fàidh àraidh d'am
b'ainm Agabus.
11 Agus air teachd dha d'ar
ionnsuidhne, ghabh e crios Phòil,
agus cheangail e a làmhan agus a
chosan féin, agus thubhairt e, Mar
so a deir an Spiorad naomh, Is
ann mar so a cheanglas na h-Iudh-
aich ann an Ierusalem an duine
d'am buin an crios so, agus bheir
iad thairis *e* do làmhaibh nan Cinn-
each.
12 Agus an uair a chuala sinne
na nithe so, ghuidh sinn féin agus
muinntir an àite air, gun *e* dhol
suas gu Ierusalem.
13 An sin fhreagair Pòl, Ciod
is ciall duibh a' gul, agus a' bris-
eadh mo chridhe? oir a ta mise
ullamh cha'n e mhàin gu bhi air
mo cheangal, ach eadhon gu bàs-
achadh ann an Ierusalem air son
ainme an Tighearna Iosa.
14 Agus an uair nach gabhadh
e comhairle, sguir sinne, ag ràdh,
Deanar toil an Tighearna.
15 Agus an déigh nan làith-
ean so air dhuinn bhi ullamh[1],
chaidh sinn suas gu Ierusa-
lem.
16 Agus chaidh mar an ceud-
na maille ruinn *cuid* do na deis-
ciobluibh o Chesarea, a' toirt leo
Mhnasoin o Chiprus, seann deis-
ciobul àraidh, aig an robh sinn
gu bhi air aoidheachd.
17 Agus an uair a thàinig sinn
gu Ierusalem, ghabh na bràithre
ruinn gu subhach.
18 Agus air an ath-*là*, chaidh
Pòl maille ruinne dh'ionnsuidh
Sheumais; agus bha na seanair-
ean uile a làthair.
19 Agus air dhasan fàilte chur
orra, chuir e'n céill doibh fa leth
na nithe a rinn Dia le 'mhinistreil-
eachd-san am measg nan Cinn-
each.
20 Agus an uair a chual iadsan
so, thug iad glòir do'n Tighearn,
agus thubhairt iad ris-san, Tha
thu faicinn, a bhràthair, cia lìon
mìle do na h-Iudhachaibh a ta
creidsinn, agus tha iad uile ro eud-
mhor mu'n lagh.
21 Agus chual iad umadsa, gu
bheil thu teagasg do na h-Iudh-
achaibh uile, a ta measg nan Cinn-
each, Maois a thréigsinn, ag ràdh
riu, Nach còir dhoibh *an* clann a
thimchioll-ghearradh, no gluasad
a réir nan gnàth.
22 Ciod uime sin *a nithear?*
Gun teagamh, 's éigin do'n t-sluagh

[1] *thog sinn ar n-airneis, agus, &c.*

cruinneachadh: oir cluinnidh iad gu'n d'thàinig thu.

23 Uime sin dean so, a deir sinne riut: Tha ceathrar dhaoine maille ruinne, air am bheil bòid;

24 Beir iadsan leat, agus bi air do ghlanadh maille riu, agus dean costus leo, chum gu bearr iad *an* cinn: agus gu'm bi fhios aig na h-uile nach 'eil ach neo-ni anns na chual iad mu d' thimchioll-sa, ach *gu* bheil thu féin mar an ceudna ag imeachd gu riaghailteach, agus a' coimhead an lagha.

25 Ach mu thimchioll nan Cinneach a chreid, sgrìobh sinne agus b'i ar breth, gun iad a ghleidheadh a h-aon do na nithibh sin, ach a mhàin iad féin a choimhead o nithibh a chaidh ìobradh do ìodholaibh, agus o fhuil, agus o ni tachdta, agus o strìopachas.

26 An sin ghabh Pòl na daoine; agus air an là màireach air dha bhi air a ghlanadh maille riu, chaidh e steach do'n teampull, a' foillseachadh coimhlionaidh làithean a ghlanaidh, gus an tugtadh tabhartas air son gach aon aca.

27 Agus an uair a bha na seachd làithean air bheag nithe air an coimhlionadh, air do na h-Iudhachaibh o'n Asia esan fhaicinn san teampull, bhrosnaich iad am pobull uile, agus chuir iad làmh ann,

28 Ag éigheach, Fheara Israeil, cuidichibh: is e so an duine a ta teagasg nan uile dhaoine anns gach àit an aghaidh a' phobuill, agus an lagha, agus an àite so: agus os bàrr, thug e steach Greugaich do'n teampull, agus shalaich e'n t-ionad naomh so.

29 (Oir chunnaic iad Trophimus an t-Ephesianach roimhe sin anns a' bhaile maille ris, agus shaoil iad gu'n d'thug Pòl a steach do'n teampull e.)

30 Agus ghluaiseadh am baile gu h-iomlan, agus ruith an sluagh cuideachd: agus air dhoibh breith air Pòl, tharruing iad a mach as an teampull e: agus air ball dhùineadh na dorsa.

31 Agus an uair a b'àill leo a mharbhadh, chaidh sgeula dh'ionnsuidh àrd-cheannaird na cuideachd, gu'n robh Ierusalem uile thar a chéile[1].

32 Neach air ball a thug leis saighdearan, agus ceannardan-cheud, agus a ruith sìos d'an ionnsuidh: Agus an uair a chunnaic iadsan an t-àrd-cheannard agus na saighdearan, sguir iad do bhualadh Phòil.

33 An sin thàinig an t-àrd-cheannard am fagus agus rug e air, agus dh'àithn e a cheangal le dà shlabhruidh: agus dh'fhiosraich e, Cò e, agus ciod a rinn e.

34 Agus ghlaodh aon chuid am measg an t-sluaigh aon ni, agus cuid eile ni eile: agus an uair nach robh e an comas da cinnteachd *na cùise* a thuigsinn air son na h-àrd-bhruidhne, dh'orduich e esan a thoirt do'n chaisteal.

35 Agus an uair a thàinig e chum na staidhreach, thachair gu'n do ghiùlaineadh e leis na saighdearaibh, air son foireigin an t-sluaigh.

36 Oir lean am mòr-shluagh e, a' glaodhaich, Beir uainn e.

37 Agus an uair a bha Pòl gu bhi air a thoirt a steach do'n chaisteal, thubhairt e ris an àrd-cheannard, An cead domhsa ni a labhairt riut? agus thubhairt esan, An labhair thu Gréigis?

[1] *fo bhuaireas.*

38 Nach tusa an t-Eiphiteach
sin, a thog ceannairc roimh na
làithibh so, agus a thug leat do'n
fhàsach ceithir mìle fear, a bha
'nan luchd-mortaidh?
39 Ach thubhairt Pòl, Is duine
mise a tha 'm Iudhach gun amh-
arus o Tharsus, saor-dhuine do
bhaile ro inbheach ann an Cilicia:
agus guidheam ort, thoir cead
domh labhairt ris an t-sluagh.
40 Agus an uair a thug e cead
da, air do Phòl seasamh air an
staidhir, smèid e le 'làimh air an
t-sluagh, ag iarraidh éisdeachd:
agus air fantuinn ro thosdach
dhoibhsan, labhair e riu sa' chàn-
ain Eabhruidhich, ag ràdh,

CAIB. XXII.

1 *Tha Pòl gu pailt a' cur an céill cionnus a dh'iompaicheadh chum a' chreidimh e.* 24 *Bha e gu bhi air a sgiùrsadh;* 25 *ach air dha a chòir-shaorsa mar Romhanach agairt, leigeadh as e.*

FHEARA, a bhràithre, agus
aithriche, éisdibhse ri m'
dhìon-chainnt ribh a nis:
2 (Agus an uair a chual iadsan
gu'n do labhair e riu sa' chànain
Eabhruidhich, bu mhòid a thosd
iad: agus thubhairt esan,)
3 Is Iudhach mise da rìreadh,
a rugadh ann an Tarsus na Cilicia,
ach a thogadh suas[1] sa' bhaile
so, aig cosaibh Ghamaliel *agus*
a theagaisgeadh gu coimhlionta a
réir gnàtha lagha nan aithriche,
agus bha mi eudmhor a thaobh
Dhé, mar a ta sibhse uile an diugh.
4 Agus rinn mi geur-leanmhuinn
gu bàs air an t-slighe so, a' ceangal
fhear agus bhan, agus gan tarr-
uing gu prìosan:
5 Mar a ni an t-àrd-shagart
mar an ceudna fianuis domh, agus
comhairle nan seanair uile; o'n d'
fhuair mise mar an ceudna litriche
chum nam bràithre, agus chaidh
mi gu Damascus, chum an dream
a bha'n sin a thoirt ceangailte gu
Ierusalem, chum gu deantadh
peanas orra.
6 Agus thachair, air dhomh
bhi 'g imeachd, agus a' druideadh
ri Damascus mu mheadhon-là,
gu'n do dhealraich gu h-obann
o nèamh solus mòr mu'n cuairt
orm.
7 Agus thuit mi air an talamh,
agus chuala mi guth ag ràdh, A
Shauil, a Shauil, c'ar son a ta thu
'gam gheur-leanmhuinn-se?
8 Agus fhreagair mise, Cò thu,
a Thighearn? Agus thubhairt e
rium, Is mise Iosa o Nasaret, air
am bheil thusa a' deanamh geur-
leanmhuinn.
9 Agus chunnaic na daoine a
bha maille rium an solus gu
deimhin, agus ghabh iad eagal;
ach cha chual iad guth an ti a
labhair rium-sa.
10 Agus thubhairt mise, Ciod
a ni mi, a Thighearn? Agus thu-
bhairt an Tighearn rium, Eirich,
agus imich gu Damascus, agus an
sin labhrar riut mu thimchioll
nan nithe sin uile a dh'orduich-
eadh dhuitse a dheanamh.
11 Agus an uair nach bu léir
dhomh troimh ghlòir an t-soluis
sin, air dhomh bhi air mo threòr-
achadh air làimh leosan a bha
maille rium, thàinig mi gu Damas-
cus.
12 Agus air do dhuine àraidh
d'am b'ainm Ananias, a bha cràbh-
ach a réir an lagha, agus air an
robh deadh theisteas aig na h-Iudh-
achaibh uile, a bha chòmhnuidh
an sin,
13 Teachd a m' ionnsuidh, agus
seasamh làimh rium, thubhairt e

[1] *dh'oileadh.*

rium, A Shauil, a bhràthair, gabh
do radharc. Agus air an uair sin
féin dh'amhairc mi suas air.
14 Agus thubhairt esan, Thagh
Dia ar n-aithriche roimh-làimh
thusa, chum gu'n gabhadh tu
eòlas air a thoil, agus gu'm faic-
eadh tu an t-Aon cothromach sin,
agus gu'n cluinneadh tu guth as a
bheul.
15 Oir bithidh tu a' d'fhianuis
aige chum nan uile dhaoine, air
na nithibh a chunnaic agus a
chuala tu.
16 Agus a nis c'ar son a ta thu
a' deanamh moille? Eirich, agus
bi air do bhaisteadh, agus ionn-
laid uait do pheacanna, a' gairm
air ainm an Tighearna.
17 Agus tharladh, 'nuair a phill
mise gu Ierusalem, agus a bha
mi a' deanamh urnuigh san team-
pull, gu'n deachaidh mi ann an
neul,
18 Agus gu'm faca mi esan ag
ràdh rium, Dean deifir, agus imich
gu grad á Ierusalem; oir cha
ghabh iad ri d' theisteas mu m'
thimchioll-sa.
19 Agus thubhairt mise, A
Thighearn, tha fhios aca gu robh
mise a' tilgeadh am prìosan, agus
a' sgiùrsadh anns gach sionagog
iadsan a chreid annadsa.
20 Agus an uair a dhòirteadh
fuil do mhairtirich[1], Stephain, bha
mise mar an ceudna a'm' sheas-
amh a làthair, agus ag aontach-
adh leis a mharbhadh, agus a'
coimhead eudaich na muinntir a
mharbh e.
21 Agus thubhairt e rium, Imich:
oir cuiridh mise thu am fad chum
nan Cinneach.
22 Agus dh'éisd iad ris gus an
fhocal so, agus thog iad *an sin* an
guth gu h-àrd, ag ràdh, Beir o'n
talamh a leithid so do dhuine;
oir cha chòir e bhi beò.
23 Agus an uair a bha iadsan
ag éigheach, agus a' tilgeadh
dhiubh *an* eudaich, agus a' tilgeadh
luaithre san athar,
24 Dh'àithn an t-àrd-cheann-
ard esan a thoirt do'n chaisteal,
ag orduchadh a cheasnachadh le
a sgiùrsadh; chum gu faigheadh e
fios ciod i a' choire mu'n robh
iad a' glaodhaich mar sin 'na agh-
aidh.
25 Agus an uair a bha iad 'ga
cheangal le iallaibh, thubhairt Pòl
ris a' cheannard-ceud a sheas a
làthair, Am bheil e ceadaichte
dhuibhse duine a ta 'na Romhan-
ach a sgiùrsadh, agus gun e air a
dhìteadh?
26 Agus an uair a chual an
ceannard-ceud *so*, dh'imich e agus
dh'innis e do'n àrd-cheannard, ag
ràdh, Thoir fa'near ciod a ni thu;
oir is Romhanach an duine so.
27 An sin air teachd do'n àrd-
cheannard d'a ionnsuidh thubhairt
e ris, Innis domhsa, an Romhan-
ach thu? Agus thubhairt esan,
Is mi.
28 Agus fhreagair an t-àrd-
cheannard, Is mòr an t-suim air
an do cheannaich mise an t-saorsa
so. Agus thubhairt Pòl, Ach rug-
adh mise *saor*.
29 An sin dh'imich iadsan uaith
air ball a bha gus a cheasnach-
adh: agus ghabh an t-àrd-cheann-
ard mar an ceudna eagal 'nuair a
thuig e gu'm bu Romhanach e,
agus a chionn gu'n do cheangail
se e.
30 Agus air an *là* màireach,
air dha bhi togarrach air fios
cinnteach fhaotainn ciod i a'
choire a bha na h-Iudhaich a'
cur as a leth, dh'fhuasgail se e o

[1] *t' fhianuis-se.*

a chuibhreachaibh, agus dh'àithn e do na h-àrd-shagartaibh agus d'an comhairle uile teachd a làthair, agus air dha Pòl a thoirt sìos, chuir e 'nam fianuis e.

CAIB. XXIII.

1 *Tha Pòl a' tagradh a chùise.* 7 *Connsachadh am measg a luchd-casaid.* 11 *Tha Dia a' toirt misnich dha.* 14 *Tha feall nan Iudhach an aghaidh Phòil air a nochdadh do'n àrd-cheannard.* 23 *Tha e 'ga chur gu Felics an t-uachdaran.*

AGUS air dearcadh do Phòl air a' chomhairle, thubhairt e, Fheara *agus* a bhràithre, anns an uile dheadh choguis chaith mise mo bheatha a thaobh Dhé gus an là'n diugh.

2 Agus dh'àithn an t-àrd-shagart, Ananias, dhoibhsan a bha 'nan seasamh làimh ris, a bhualadh air a bheul.

3 An sin thubhairt Pòl ris, Buailidh Dia thusa, a bhalla ghealaichte: oir am bheil thusa a'd' shuidhe a thoirt breth ormsa a réir an lagha, agus an aghaidh an lagha ag orduchadh mo bhualadh?

4 Agus thubhairt iadsan a sheas làimh ris, Am bheil thusa a' toirt ana-cainnt do àrd-shagart Dhé?

5 An sin thubhairt Pòl, Cha robh fhios agam, a bhràithre, gu'm b'e an t-àrd-shagart e: oir a ta e sgrìobhta, Na labhair olc mu uachdaran do phobuill.

6 Ach an uair a thuig Pòl, gu robh cuid diubh 'nan Sadusaich, agus a' chuid eile 'nam Phairisich, ghlaodh e anns a' chomhairle, Fheara *agus* a bhràithre, is Phairiseach mise, mac Phairisich: is ann á leth dòchais agus aiseirigh nam marbh, a tha mi air mo thoirt am breitheanas.

7 Agus air dhasan so a labhairt, dh'éirich comhstri eadar na Phairisich agus na Sadusaich: agus roinneadh an coimhthional *an aghaidh a chéile.*

8 Oir a deir na Sadusaich nach 'eil aiseirigh, no aingeal, no spiorad ann; ach a ta na Phairisich ag aideachadh gach aon diubh.

9 Agus dh'éirich iolach mhòr: agus air seasamh suas do na sgrìobhaichibh a bha air taobh nam Phairiseach, chathaich iad *'nan aghaidh*, ag ràdh, Cha 'n'eil sinne faotainn cron air bith san duine so: ach ma labhair spiorad no aingeal ris, na cogamaid an aghaidh Dhé.

10 Agus an uair a dh'éirich connsachadh mor *eatorra*, air do'n àrd-cheannard bhi fo eagal gu'n rachadh Pòl a tharruing as a chéile leo, dh'àithn e do na saighdearaibh dol sìos, agus esan a thogail leis an làimh làidir as am meadhon, agus a thoirt do'n chaisteal.

11 Agus air an oidhche 'na dhéigh sin, sheas an Tighearn làimh ris, agus thubhairt e, Biodh misneach mhaith agad, a Phòil; oir mar a rinn thu fianuis a'm' thimchioll-sa ann an Ierusalem, is amhuil sin is éigin duit fianuis dheanamh anns an Ròimh.

12 Agus air teachd do'n là, chruinnich dream àraidh do na h-Iudhachaibh an ceann a chéile, agus chuir siad iad féin fo mhallachadh, ag ràdh, nach itheadh

[1] *rinn.*

agus nach òladh iad gus am marbhadh iad Pòl.

13 Agus bha iad os ceann dà fhichead *fear*, a rinn an coimh-mhionnachadh so.

14 Agus thàinig iad chum nan àrd-shagart, agus nan seanair, agus thubhairt iad, Chuir sinne sinn féin fo àrd-mhallachadh, nach blaiseamaid ni sam bith gus am marbhamaid Pòl.

15 A nis, uime sin, iarraibhse, maille ris a' chomhairle, air an àrd-cheannard, gu'n tugadh e d'ar ionnsuidhse e am màireach, mar gu biodh a rùn oirbh fios fhaotainn ni bu choimhlionta air ni éigin m'a thimchioll: agus tha sinne deas chum esan a mharbhadh, mu'n tig e'm fagus duibh.

16 Agus an uair a chuala mac peathar Phòil am feall-fholach so, thàinig e, agus air dha dol a steach do'n chaisteal, dh'innis e sin do Phòl.

17 An sin ghairm Pòl d'a ionnsuidh aon do na ceannardaibh-cheud, agus thubhairt e, Thoir an t-òganach so chum an àrd-cheannaird; oir ta ni àraidh aige r'a innseadh dha.

18 An sin thug e leis e, agus threòraich se e chum an àrd-cheannaird, agus thubhairt e, Ghairm Pòl am prìosanach mise d'a ionnsuidh, agus ghuidh e orm an t-òganach so thoirt a't'ionnsuidhse, aig am bheil ni éigin r'a innseadh dhuit.

19 An sin rug an t-àrd-cheannard air a làimh, agus chaidh e a leth-taobh an uaigneas *maille ris*, agus dh'fhiosraich *e dheth*, Ciod a tha agad r'a innseadh dhomhsa?

20 Agus thubhairt esan, Rinn na h-Iudhaich comhairle iarraidh ortsa, gu'n tugadh tu Pòl am màireach do'n chomhairle, mar gu'm biodh iad gu rannsachadh ni's géire a dheanamh air ni-éigin m'a thimchioll.

21 Ach na aontaich thusa leo: oir a ta os ceann dà fhichead fear dhuibh ri feall-fholach 'na aghaidh, a chuir iad féin fo mhallachadh, nach ith agus nach òl iad gus am marbh iad e: agus a nis tha iad ullamh, a' feitheamh ri gealladh uaiste.

22 *An sin* leig an t-àrd-cheannard uaith an t-òganach, agus dh'àithn e *dha, ag ràdh, Feuch,* nach innis thu do neach sam bith, gu'n d'fhoillsich thu na nithe so dhomhsa.

23 Agus ghairm e d'a ionnsuidh dà cheannard-ceud, agus thubhairt e, Ulluichibh dà cheud saighdear a théid gu Cesarea, agus deich agus tri fichead marcach, agus dà cheud fear-sleadha, air an treas uair do'n oidhche.

24 Agus ulluichibh eich, chum air doibh Pòl a chur orra, gu'n toir iad e gu tèaruinte chum an uachdarain Felics.

25 Agus sgrìobh e litir air a' mhodh so:

26 Beatha agus slàinte o Chlaudius Lisias, chum an uachdarain ro òirdheirc Felics.

27 Ghlacadh an duine so leis na h-Iudhachaibh, agus an uair a bha iad air tì a mharbhadh, thàinig mise orra le saighdearaibh, agus thug mi dhiubh e, a' tuigsinn gu'm bu Romhanach e.

28 Agus air dhomh bhi toileach air fios an aobhair fhaotainn air son an d'agair iad e, thug mi sìos e chum an comhairle-san:

29 Agus thuig mi gu'n robh e air agairt mu cheisdibh d'an lagh féin, gun ni sam bith air a chur as a leth a b'airidh air bàs no air ceanglaichibh.

30 Ach an uair a dh'innseadh dhomh gu'n robh na h-Iudhaich gu feall a chaitheadh air an duine, air ball chuir mi a' t'ionnsuidhse *e*, agus thug mi àithne mar an ceudna d'a luchd-casaid, gach cùis *a bha* aca 'na aghaidh a chur an céill a'd' làthairse. Slàn leat.
31 An sin air do na saighdearaibh Pòl a ghabhail, a réir mar a dh'àithneadh dhoibh, thug iad san oidhche *e* gu Antipatris.
32 Agus air an là maireach leig iad do'n mharc-shluagh dol leis, agus phill iad féin do'n chaisteal.
33 Agus an uair a chaidh iad a stigh do Chesarea, agus a thug iad an litir do'n uachdaran, chuir iad mar an ceudna Pòl 'na fhianuis:
34 Agus an uair a leugh an t-uachdaran *an litir*, dh'fhiosraich e cò an dùthaich o'n robh e. Agus an uair a thuig e gur ann o Chilicia *bha e*,
35 Thubhairt e, Eisdidh mi riut, 'nuair a thig do luchd-casaid mar an ceudna. Agus dh'àithn e esan a choimhead ann an talla-breitheanais Heroid.

CAIB. XXIV.

1 *Air do Phòl a bhi air a chasaid le Tertullus an cainnt-fhear,* 10 *tha e freagairt air a shon féin thaobh a chaithe-beatha agus a theagaisg:* 24 *Tha e searmonachadh Chriosd do'n uachdaran agus d'a mhnaoi.*

AGUS an ceann chùig làithean 'na dhéigh sin, chaidh Ananias an t-àrd-shagart sìos maille ris na seanairibh, agus ri Tertullus fear-tagraidh àraidh, muinntir a nochd iad féin an làthair an uachdarain an aghaidh Phòil.
2 Agus an uair a ghairmeadh a mach e, thòisich Tertullus air a chasaid, ag ràdh, Do bhrìgh gu bheil sinn trìdsa a' mealtuinn mòr-shìochainnt, agus gu'n d'rinneadh *iomadh* deadh ghnìomh do'n chinneach so troimh do ghliocas-sa.
3 Tha sinne gabhail ri *so*, anns gach àm agus gach àit, Fhelics ro òirdheirc, maille ris gach uile bhuidheachas.
4 Ach, chum nach cuirinn mòr-mhoille ort, guidheam ort, do d' shuairceas gu'n éisd thu ruinn gu h-ath-ghoirid.
5 Oir fhuair sinn am fear so 'na phlàigh, agus a' brosnuchadh nan Iudhach uile gu ceannairc air feadh an domhain, agus 'na cheann-feadhna do luchd saobh-chreidimh nan Nasarenach.
6 Neach mar an ceudna a thogair an teampull a shalachadh; agus a ghlac sinne, agus b'àill leinn breth a thoirt air, a réir ar lagha féin.
7 Ach air teachd do Lisias an t-àrd-cheannard oirnn, thug e le mòr-ainneart as ar làmhaibh *e*.
8 Aig àithneadh d'a luchd-casaid teachd a'd' ionnsuidhse, neach o'm feud thu le a cheasnachadh, fios fhaotainn air na h-uile nithibh a tha sinne a' cur as a leth.
9 Agus dh'aontaich na h-Iudhaich mar an ceudna, ag ràdh, Gu'n robh na nithe sin mar sin.
10 An sin air do'n uachdaran sméideadh air Pòl e a labhairt, fhreagair esan, Is mòid mo mhisneach gu freagairt air mo shon féin, gu bheil fhios agam gu robh thusa rè mòrain bhliadhna

a'd' bhreitheamh air a' chinneach so:

11 Oir feudaidh tu fios fhaotainn, nach mò na dà là dheug o chaidh mi suas gu Ierusalem, a dheanamh aoraidh.

12 Agus cha d'fhuair iad mi a' deasboireachd ri aon neach san teampull, no a' brosnachadh an t-sluaigh *gu ceannairc*, aon chuid sna sionagogaibh, no anns a' bhaile.

13 Ni mò is urrainn iad na nithe sin a dhearbhadh a tha iad a' cur as mo leth.

14 Ach aidicheam so dhuitse, gur ann a réir na slighe sin ris an abair iadsan saobh-chreidimh, a dheanam-sa aoradh do Dhia m'aithriche, a' creidsinn nan uile nithe a ta sgrìobhta san lagh agus anns na fàidhibh:

15 Agus a ta dòchas agam an Dia, ris am bheil sùil mar an ceudna aca féin, gu'n tig aiseirigh nam marbh, nam fìrean araon agus nan neo-fhìrean.

16 Agus an so saothraicheam a ghnàth coguis neo-lochdach a bhi agam thaobh Dhé, agus a thaobh dhaoine.

17 A nis an déigh mòrain bhliadhna, thàinig mi a thoirt déirce chum mo chinnich, agus thabhartas.

18 Air a so fhuair Iudhaich àraidh o'n Asia mi air mo ghlanadh san teampull, gun sluagh, gun bhuaireas.

19 Muinntir d'am bu chòir bhi'n so a'd' làthairse, agus m'agairt, nam biodh ni sam bith aca a'm' aghaidh.

20 No abradh iad so féin, ma fhuair iad eucoir sam bith annamsa, 'nuair a sheas mi an làthair na comhairle.

21 Mur ann a mhàin air son an aoin fhocail so, a ghlaodh mi a'm' sheasamh 'nam measg, Gur ann air son aiseirigh nam marbh, a ta mi air mo thoirt gu breitheanas leibhse an diugh.

22 Agus an uair a chuala Felics na nithe so, air dha eòlas ni bu diongmhalta bhi aige air an t-slighe sin, chuir e air dàil iad, ag ràdh, 'Nuair a thig Lisias an t-àrdcheannard a nuas, làn-rannsaichidh mi bhur cùis.

23 Agus dh'àithn e do cheannard-ceud Pòl a ghleidheadh, agus e bhi fuasgailte aige, agus gun neach d'a mhuinntir féin a bhacadh o fhrithealadh dha, no teachd d'a ionnsuidh.

24 Agus an déigh làithean àraidh, 'nuair a thàinig Felics maille r'a mhnaoi Drusilla, a bha 'na Ban-Iudhach, chuir e fios air Pòl, agus dh'éisd e ris mu thimchioll a' chreidimh ann an Criosd.

25 Agus air dhasan bhi a' reusonachadh mu fhìreantachd, stuaim[1] agus breitheanas ri teachd, ghabh Felics eagal mòr, agus fhreagair e, Imich romhad an tràth-sa; 'nuair a bhios ùine agam, cuiridh mi fios ort.

26 Bha dùil aige mar an ceudna gu rachadh airgiod a thoirt da le Pòl, chum gu'm fuasgladh se e: uime sin chuir e fios air ni bu trice, agus labhair e ris.

27 Ach air do dhà bhliadhna bhi air an coimhlionadh, thàinig Porcius Festus an àit Fhelics: agus air do Fhelics bhi toileach comain a chur air na h-Iudhachaibh dh'fhàg e Pòl ceangailte.

[1] *measarrachd.*

CAIB. XXV.

2 *Tha na h-Iudhaich a' casaid*
Phòil an làthair Fhestuis: 8
Tha e freagairt air a shon féin,
11 *agus a' togail a chùise gu*
Ceasar, &c.

ANIS 'nuair a thàinig Festus do'n mhòr-roinn[1], an ceann tri làithean chaidh e suas o Chesarea gu Ierusalem.

2 Agus nochd an t-àrd-shagart agus maithean nan Iudhach iad féin 'na làthair an aghaidh Phòil, agus chuir iad impidh air.

3 Ag iarraidh fàbhoir 'na aghaidh, gu'n cuireadh e fios air gu Ierusalem, *agus iad* a dheanamh feall-fholach chum esan a mharbhadh air an t-slighe.

4 Ach fhreagair Festus, Gu'm bu chòir Pòl a ghleidheadh ann an Cesarea, agus gu'n rachadh e féin *an sin* gu h-aithghearr.

5 Uime sin, ars' esan, rachadh iadsan 'nur measg a dh'fheudas, sìos maille riumsa, agus ma ta coire air bith san duine so, cuireadh iad sin as a leth.

6 Agus air dha fantuinn 'nam measg os ceann deich làithean, chaidh e sìos do Chesarea, agus air an là màireach shuidh e air a' chaithir-bhreitheanais, agus dh'àithn e Pòl a thoirt làthair.

7 Agus an uair a thàinig esan, sheas na h-Iudhaich a thàinig a nuas o Ierusalem m'a thimchioll, a' cur choireanna lìonmhor agus mòra á leth Phòil, nach b'urrainn iad a dhearbhadh:

8 'Nuair a fhreagair esan 'ga shaoradh féin, Cha d'rinn mi cionta sam bith an aghaidh lagha nan Iudhach, no'n aghaidh an teampuill, no'n aghaidh Cheasair.

9 Ach air bhi do Fhestus togarrach air toileachas-inntinn a thoirt do na h-Iudhachaibh, fhreagair e Pòl, agus thubhairt e, An àill leatsa dol suas gu Ierusalem, agus an sin dol fo bhreitheanas thaobh nan nithe sin ann mo làthair-sa?

10 An sin thubhairt Pòl, Tha mi m' sheasamh aig caithir-breithreanais Cheasair, far an còir breth a thoirt orm: air na h-Iudhachaibh cha d'rinn mi eucoir sam bith, mar is maith a ta fios agadsa.

11 Oir ma tha mi deanamh eucoir, agus ma rinn mi ni sam bith a thoill bàs, cha 'n'eil mi diultadh bàs fhulang; ach mur 'eil ni sam bith dhiubh sin *fìor* a tha iad so a' cur as mo leth, cha'n fheud duine sam bith mo thoirt thairis doibh. Tha mi togail mo chùise gu Ceasar.

12 An sin an déigh do Fhestus labhairt ris a' chomhairle, fhreagair e, An do thog thu do chùis gu Ceasar? Gu Ceasar théid thu.

13 Air dol do làithibh àraidh seachad, thàinig Agripa an righ agus Bernice gu Cesarea a chur fàilte air Festus.

14 Agus air dhoibh mòran làithean a chaitheadh an sin, chuir Festus cùis Phòil an céill do'n righ, ag ràdh, Dh'fhàgadh duine àraidh le Felics 'na phrìosanach.

15 Air-san, an uair a bha mise ann an Ierusalem, rinn na h-àrd-shagairt agus seanairean nan Iudhach casaid *rium*, ag iarraidh dìtidh[2] 'na aghaidh.

16 D'an d'thug mise am freagradh so, Cha'n e gnàth nan Romhanach duine sam bith a thoirt thairis chum bàis[3], gus am bi aig an neach a tha air agairt, a luchd-

[1] *earrainn; province.* Sasg.—[2] *binne.*—[3] *millidh.*

casaid aghaidh ri h-aghaidh, agus gu'm bi cothrom aige air e féin a shaoradh o'n choire a chuireadh as a leth.

17 Uime sin, an uair a thàinig iad araon an so, gun mhoille sam bith, shuidh mi air an là màireach sa' chaithir-bhreitheanais, agus dh'àithn mi'n duine a thoirt a làthair.

18 Agus an uair a sheas a luchd-tagraidh m'a thimchioll, cha do chuir iad coire air bith as a leth do na nithibh a shaoil mise:

19 Ach thug iad ceisdean àraidh 'na aghaidh mu thimchioll an creidimh[1] féin, agus mu thimchioll Iosa àraidh, a fhuair bàs, neach a thubhairt Pòl a bhi beò.

20 Agus a chionn gu robh mise amharusach mu thimchioll an leithid sin do cheisdibh, dh'fhiosraich mi dheth am b'àill leis dol suas gu Ierusalem, agus an sin dol fo bhreitheanas mu na nithibh so.

21 Ach an uair a dh'iarr Pòl a choimhead gus am fiosraichteadh a chùis-san le Augustus, dh'àithn mi e bhi air a ghleidheadh gus an cuirinn gu Ceasar e.

22 An sin thubhairt Agripa ri Festus, B'àill leamsa féin an duine so chluinntinn. Am màireach, a deir esan, cluinnidh tu e.

23 Uime sin, air an là màireach, 'nuair a thàinig Agripa, agus Bernice, le mòr-ghreadhnachas, agus a chaidh iad a steach maille ris na h-àrd-cheannardaibh agus prìomh-dhaoinibh na caithreach do'n ionad éisdeachd, air do Fhestus àithne a thoirt, thugadh Pòl a làthair.

24 Agus thubhairt Festus, A righ Agripa, agus sibhse a dhaoine uile a ta làthair an so maille ruinn, tha sibh a' faicinn an duine so, mu'n do chuir sluagh nan Iudhach uile impidh ormsa, araon ann an Ierusalem, agus an so, a' glaodhaich nach bu chòir e bhi ni b'fhaide beò.

25 Ach an uair a thuig mise nach d'rinn e ni sam bith a thoill bàs, agus a chionn gu'n do thog e féin a chùis gu Augustus, shonraich mi a chur *d'a ionnsuidh.*

26 Mu nach 'eil ni sam bith cinnteach agam r'a sgrìobhadh chum mo Thighearna. Uime sin thug mi mach e d'ur ionnsuidhse, agus gu h-àraidh a'd' ionnsuidhse, a righ Agripa, chum an déigh rannsachadh a dheanamh, gu'm biodh agam ni éigin r'a sgrìobhadh.

27 Oir is mi-reusonta a' m' bheachdsa prìosanach a chur *uam,* agus gun na cùisean a ta 'na aghaidh ainmeachadh.

CAIB. XXVI.

1 *Tha Pòl an làthair Agripa, a' cur an céill a chaithe-beatha o 'òige:* 12 *agus cionnus a dh'iompaicheadh e gu mìorbhuileach.* 24 *Tha Festus a' cur as a leth gu robh e air a' chuthach, &c.*

AN sin thubhairt Agripa ri Pòl, Tha cead agad labhairt air do shon féin. An sin shìn Pòl a mach a làmh, agus fhreagair e air a shon féin.

2 Ataim 'gam mheas féin sona, a rìgh Agripa, do bhrìgh gu bheil mi gu freagairt air mo shon féin an diugh a'd' làthair-sa, thaobh nan nithe sin uile a ta air an cur as mo leth leis na h-Iudhachaibh:

[1] *an saobh-chreidimh.*

3 Gu h-àraidh, a chionn gu bheil thusa eòlach air gach gnàth agus ceisd a tha am measg nan Iudhach: uime sin, guidheam ort, éisd rium gu foighidneach.

4 Tha mo bheatha-sa o m' òige, a chaitheadh air tùs am measg mo chinnich féin ann an Ierusalem, aithnichte do na h-Iudhachaibh uile,

5 D'am b'aithne mi o thùs, (nam b'àill leo fianuis a dheanamh,)gu'n do chaith mi mo bheatha a'm' Phairiseach, a réir an luchd comh-bharail a's teinne d'ar creidimh-ne.

6 Agus a nis tha mi 'm sheasamh fo bhreitheanas air son dòchais a' gheallaidh a rinneadh le Dia d'ar n-aithrichibh:

7 Chum am bheil dùil aig ar dà thréibh dheug-ne teachd, a' deanamh seirbhis *do Dhia* a là agus a dh'oidhche do ghnàth; agus air son an dòchais so tha mise, a righ Agripa, air m'agairt leis na h-Iudhachaibh.

8 C'ar son a mheasar leibhse mar ni do-chreidsinn, gu'n dùisgeadh Dia na mairbh?

9 Gu deimhin mheas mise annam féin, gu'm bu chòir dhomh mòran nithe a dheanamh an aghaidh ainme Iosa o Nasaret.

10 Ni mar an ceudna a rinn mi ann an Ierusalem: agus air faotainn ùghdarrais o na h-àrd-shagartaibh, dhruid mi mòran do na naoimh am prìosanaibh; agus an uair a chuireadh gu bàs iad, thug mi mo ghuth 'nan aghaidh.

11 Agus a' deanamh peanais orra gu minic anns gach sionagog, cho-éignich mi *iad* gu toibheum a labhairt; agus air dhomh bhi gu ro mhòr air boile 'nan aghaidh, rinn mi geur-leanmhuinn *orra*, eadhon gu bailtibh coigreach.

12 Air a so 'nuair a bha mi dol gu Damascus, le cumhachd agus barantas[1] o na h-àrd-shagartaibh;

13 Mu mheadhon-là, O a righ, chunnaic mi air an t-slighe solus o nèamh, bu shoilleire na solus na gréine, a' dealrachadh mu'n cuairt orm, agus orrasan a bha 'g imeachd maille rium.

14 Agus air tuiteam dhuinn uile air an talamh, chuala mi guth a' labhairt rium, agus ag ràdh anns a' chainnt Eabhruidhich, A Shauil, a Shauil, c'ar son a ta thu ga m' gheur-leanmhuinn-se? *Is* cruaidh dhuitse bhi breabadh an aghaidh nan dealg.

15 Agus thubhairt mise, Cò thu, a Thighearn? Agus thubhairt esan, Is mise Iosa a tha thusa a' geur-leanmhuinn.

16 Ach éirich, agus seas air do chosaibh; oir dh'fhoillsich mise mi féin duit chum na crìche so, gu'n orduichinn thu a'd' mhinisteir agus a'd' fhianuis araon air na nithibh sin a chunnaic thu, agus na nithibh anns am foillsich mi mi féin duit;

17 Ga d' shaoradh o'n t-sluagh, agus *o* na Cinneachaibh, chum am bheil mi nis ga d' chur,

18 A dh'fhosgladh an sùl, chum gu tionndaidh iad o dhorchadas gu solus, agus *o* chumhachd Shatain gu Dia, chum gu faigh iad maitheanas peacaidh, agus oighreachd maille ris a' mhuinntir sin, a ta air an naomhachadh troimh chreidimh a ta annam-sa.

19 Uime sin, a righ Agripa,

[1] *ùghdarras, comas.*

cha robh mi eas-ùmhal do'n tais-
bean nèamhaidh :
20 Ach shearmonaich mi air
tùs dhoibhsan ann an Damascus,
agus ann an Ierusalem, agus air
feadh tìre Iudea uile, agus *an sin*
do na Cinneachaibh, iad a dhean-
amh aithreachais, agus pilltinn ri
Dia, a' deanamh oibre iomchuidh
an aithreachais.
21 Air son nan nithe so ghlac
na h-Iudhaich mi san teampull,
agus b'àill leo mo mharbhadh.
22 Uime sin air dhomh còmh-
nadh fhaotainn o Dhia, bhuanaich
mi gus an là'n diugh, a' deanamh
fianuis do'n bheag agus do'n
mhòr, gun ni air bith a labhairt
ach na nithe sin a thubhairt na
fàidhean agus Maois a bha gu
teachd :
23 Gu robh Criosd gu fulang,
agus gu robh e gu éirigh an ceud
neach o na marbhaibh, agus gu'm
foillsicheadh e solus do'n phobull,
agus do na Cinneachaibh.
24 Agus air dha bhi labhairt
nan nithe so air a shon féin,
thubhairt Festus le guth àrd,
Tha thu air mhi-chéill[1], a Phòil :
tha mòr-fhòghlum ga d' chur air
boile.
25 Ach thubhairt esan, Cha
'n'eil mi air boile, Fhestuis ro
òirdheirc ; ach labhram briathra
na fìrinn agus na céille.
26 Oir a ta fhios aig an righ,
roimh am bheil mise labhairt gu
saor, air na nithibh so : oir tha
cinnt agam nach 'eil a h-aon do
na nithibh so an ain-fhios da ; oir
cha'n ann an cùil a rinneadh so.
27 Am bheil thu creidsinn nam
fàidh, a righ Agripa? tha fhios
agam gu bheil thu 'g *an* creidsinn.
28 An sin thubhairt Agripa ri
Pòl, Is beag nach 'eil thu 'gam
aomadh gu bhi'm Chriosdaidh.
29 Agus thubhairt Pòl, B'e mo
ghuidhe air Dia, gu'm biodh, cha'n
e mhàin thusa, ach mar an ceudna
iadsan uile a tha 'g éisdeachd rium
an diugh, ann am beag agus am
mòr, mar a ta mise, saor o na
geimhlibh so.
30 Agus air dha na briathra so
a labhairt, dh'éirich an righ, agus
an t-uachdaran, agus Bernice, agus
an dream a shuidh maille riu.
31 Agus air dol a leth-taobh
dhoibh, labhair iad r'a chéile, ag
ràdh, Cha 'n'eil an duine so a'
deanamh ni air bith toillteannach
air bàs, no air geimhlibh.
32 An sin thubhairt Agripa ri
Festus, Dh'fheudta an duine so a
leigeadh as, mur bhiodh gu'n do
thog e a chùis gu Ceasar.

CAIB. XXVII.

1 *Tha Pòl a' gabhail luinge do'n Ròimh,* 19 *agus ag innseadh roimh-làimh cunnairt an turuis.* 14 *Tha iad air an séideadh chuige agus uaith le stoirm, agus a' fulang long-bhrisidh ;* 44 *gidh-eadh tha iad a' teachd air tìr gu tèaruinte.*

AGUS an uair a thugadh breth
sinne a sheòladh do'n Ead-
ailt, thug iad Pòl thairis maille ri
prìosanaich àraidh eile, do cheann-
ard-ceud d'am b'ainm Iulius, do
chuideachd Augustuis.
2 Agus air dhuinn dol air luing
le Adramitium, thog sinn ar seòil,
a' cur romhainn seòladh seachad
air crìochaibh na h-Asia, air do
Aristarchus Macedonach o Thesa-
lonica bhi maille ruinn.
3 Agus air an *là* màireach,
thàinig sinn gu Sidon. Agus air

[1] *air a' chuthach.*

do Iulius buntainn gu suairce ri Pòl, leig e dha dol a dh'ionnsuidh a chàirde chum comhfhurtachd fhaotainn.

4 Agus air dhuinn stiùradh as sin, sheòl sinn fuidh Chiprus, a chionn gu robh na gaotha 'nar aghaidh.

5 Agus air seòladh dhuinn troimh 'n fhairge ta làimh ri Cilicia agus Pamphilia, thàinig sinn gu Mira *caithir*[1] do Licia.

6 Agus fhuair an ceannard-ceud long an sin o Alecsandria, a bha seòladh do'n Eadailt, agus chuir e sinn a steach innte.

7 Agus an uair a sheòl sinn gu mall rè mòrain do làithibh, agus a thàinig sinn air éigin fa chomhair Chniduis, a chionn nach do leig a' ghaoth leinn, sheòl sinn fuidh Chrete, fa chomhair Shalmone:

8 Agus air dhuinn seòladh air éigin seachad air, thàinig sinn gu ionad àraidh d'an goirear, Na Calaidh sgiamhach, am fagus d'an robh baile Lasea.

9 Agus air do mhòran ùine dol seachad, 'nuair a bha seòladaireachd a nis cunnartach, a chionn gu'n deachaidh an trasgadh cheana seachad, chomhairlich Pòl *iad*,

10 Ag ràdh riu, Fheara, tha mi faicinn gu'm bi an t-seòladaireachd so le dochann agus call mòr, cha'n e mhàin do'n luchd agus do'n luing, ach d'ar n-anamaibh féin.

11 Gidheadh, is mò chreid an ceannard-ceud an seòladair agus maighstir na luinge, na na nithe a labhradh le Pòl.

12 Agus a chionn gu'n robh an cala neo-iomchuidh gus an geamhradh a chaitheadh ann, b'i comhairle na cuid bu mhò seòladh as sin mar an ceudna, agus nam feudadh iad air chor sam bith teachd gu Phenice, cala do Chrete a ta 'g amharc chum an iar-dheas, agus an iar-thuath, agus fantuinn rè a' gheamhraidh *an sin.*

13 Agus an uair a shéid a' ghaoth á deas gu ciùin, shaoil iad gu d'fhuair iad an rùn, agus ag togail an seòl dhoibh, stiùir iad ri taobh Chrete.

14 Ach an ceann beagain 'na dhéigh sin, shéid gaoth stoirmeil[2] 'na h-aghaidh, d'an goirear Euroclidon.

15 Agus air bhi do'n luing air a fuadachadh, agus gun chomas di dol an aghaidh na gaoithe, leig sinn ruith dhi.

16 Agus air dhuinn ruith a stigh fuidh eilean beag àraidh d'am b'ainm Clauda, is ann le éigin a ràinig sinn air a' bhàta:

17 Agus air dhoibh a thogail suas, ghnàthaich iad gach gleuscòmhnaidh, a' criosadh na luinge fuipe; agus air dhoibh bhi fo eagal gu'n tuiteadh iad sa' bheo-ghaineamh, leig iad an seòil sìos, agus mar sin dh'iomaineadh iad.

18 Agus air dhuinne bhi gu ro mhòr air ar luasgadh leis an stoirm, air an là 'na dhéigh sin thilg iad a mach *an luchd;*

19 Agus air an treas *là* thilg sinn le'r làmhaibh féin a mach acfuinn na luinge.

20 Agus an uair nach robh a' ghrian no na reulta r'am faicinn rè mòrain do làithibh, agus a luidh stoirm nach bu bheag oirnn, thugadh an sin uainn gach uile dhòchas gu teasairgteadh sinn.

21 Ach air dhuinn bhi fada 'nar trasg, an sin air seasamh do

[1] *baile* —[2] *anrathach.*

Phòl 'nam meadhon, thubhairt e, Fheara, bu chòir dhuibh mo chomhairle-sa ghabhail, agus gun fhuasgladh o Chrete, agus an dochann agus an call so a sheachnadh.

22 Agus a nis guidheam oirbh, biodh misneach mhaith agaibh: oir cha bhi call anama sam bith 'nur measg, ach *a mhàin* na luinge.

23 Oir, air an oidhche nochd, sheas làimh riumsa aingeal an Dé sin, d'am buin mi, agus d'an deanam seirbhis,

24 Ag ràdh, A Phòil, na biodh eagal ort; is éigin duit bhi air do thoirt an làthair Cheasair: agus feuch, dheònuich[1] Dia dhuit iadsan uile a ta seòladh maille riut.

25 Uime sin, fheara, biodh agaibh deadh mhisneach: oir a ta mi creidsinn Dhé, gu'n tachair ceart mar a labhradh rium.

26 Ach is éigin duinn bhi air ar tilgeadh air eilean àraidh.

27 Agus an uair a bha an ceathramh oidhche deug air teachd, air dhuinne bhi air ar séideadh chuige agus uaith ann an *cuan* Adria, mu mheadhon-oidhche b'i barail nam maraichean gu robh iad am fagus do thìr éigin:

28 Agus air leigeadh na luaidhe sìos doibh, fhuair iad *an doimhne* fichead aitheamh: agus an uair a chaidh iad beagan air an aghaidh, leig iad sìos an luaidh a rìs, agus fhuair iad i *'na* cùig aitheamh deug.

29 An sin air bhi dhoibh fo eagal gu'm buaileadh iad air ionadaibh garbha, thilg iad ceithir acraichean á deireadh na luinge, agus ghuidh iad an là a theachd.

30 Agus an uair a bha na maraichean air tì teicheadh a mach as an luing, agus a leig iad sìos am bàta do'n fhairge, a' gabhail orra bhi tilgeadh a mach acraichean á toiseach na luinge.

31 Thubhairt Pòl ris a' cheannard-ceud, agus ris na saighdearaibh, Mur fan iad sin san luing, cha 'n'eil e'n comas duibh bhi air bhur teasairginn.

32 An sin ghearr na saighdearan cuird a' bhàtaidh, agus leig iad leis tuiteam sìos.

33 Agus am feadh a bha an là a' teachd, thug Pòl a chomhairle orra uile biadh a ghabhail, ag ràdh, Is e so an ceathramh là deug dhuibh a' feitheamh, agus a' fantuinn 'nur trasg, gun bhiadh sam bith a ghabhail.

34 Uime sin, guidheam oirbh biadh a ghabhail: oir a ta so chum bhur slàinte: oir cha chaillear fuiltean á ceann a h-aon agaibh.

35 Agus air dha na nithe so labhairt, agus aran a ghlacadh, thug e buidheachas do Dhia 'nan làthair uile, agus air dha a bhriseadh, thòisich e ri itheadh.

36 An sin ghlac iad uile misneach chuca, agus ghabh iadsan biadh mar an ceudna.

37 Agus bha sinn a dh'anamaibh uile anns an luing, dà cheud agus se-deug agus tri fichead.

38 Agus an uair a shàsuichead iad le biadh, dh'eutromaich iad an long, agus thilg iad a mach an cruineachd san fhairge.

39 Agus an uair a bha'n là air teachd, cha d'aithnich iad am fearann: ach thug iad an aire do luib àraidh aig an robh tràigh, anns an robh mhiann orra, nam b'urrainn iad, an long a chur gu tìr.

40 Agus air togail nan acraich-

[1] *thiodhlaic.*

ean doibh, leig iad ris an fhairge *i*, agus an uair a dh'fhuasgail iad ceanglaichean na stiùire, agus a thog iad am prìomh-sheòl ris a' ghaoith, sheòl iad chum na tràighe.

41 Agus air tuiteam dhoibh ann an ionad *àraidh* far an do choinnich dà fhairge a chéile, bhuail iad an long air grund; agus air sàthadh d'a toiseach sa' ghrund, dh'fhan e gun charachadh, ach bhriseadh a deireadh le ainneart nan tonn.

42 Agus b'i comhairle nan saighdear gu marbhadh iad na prìosanaich, air eagal gu'n snàmhadh neach sam bith dhiubh a mach, agus gu rachadh iad as.

43 Ach air bhi do'n cheannard-ceud toileach Pòl a theasairginn, chum e air ais o'n comhairle iad, agus dh'àithn e dhoibhsan d'am b'aithne snàmh, *iad féin* a thilgeadh sa' chuan air tùs, agus dol a mach air tìr:

44 Agus do chàch *dh'àithn* e, cuid diubh *dhol* air clàraibh, agus cuid eile air *mìribh briste* do'n luing: agus mar sin tharladh gu'n deachaidh iad uile tèaruinte gu tìr.

CAIB. XXVIII.

1 *An déigh an long-bhrisidh thug an sluagh borb aoidheachd gu suairce do Phòl.* 5 *Cha do chiùrradh a làmh le nathair nimhe a lean rithe.* 8 *Tha e a' slànuchadh mòrain eucaile san eilean.* 11 *Tha iad a' gabhail an turuis chum na Ròimhe, &c.*

AGUS an uair a thèarnadh iad, thuig iad an sin gu'm b'e Melita ainm an eilein.

2 Agus nochd an sluagh borb caoimhneas nach bu bheag dhuinn: oir air fadadh teine dhoibh, ghabh iad ruinn uile, air son an uisge a bha ann, agus air son an fhuachd.

3 Agus air do Phòl dorlach bhioran a thional, agus an cur air teine, thàinig nathair nimhe mach as an teas, agus shàs i 'na làimh.

4 Agus an uair a chunnaic an sluagh borb a' bhéisd an crochadh r'a làimh, thubhairt iad r'a chéile, Gu cinnteach is mortair an duine so, do nach fuiling dioghaltas bhi beò, ge do theasairgeadh o'n fhairge e.

5 Agus air dhasan a' bhéisd a chrathadh dheth anns an teine, cha d'fhulaing e dochann sam bith.

6 Ach bha iadsan a' feitheamh c'uin a dh'atadh e, no a thuiteadh e sìos marbh gu h-obann: ach an uair a dh'fheith iad ùine fhada, agus nach fac iad dochann sam bith a' teachd air, air caochladh an inntinn dhoibh, thubhairt iad gur Dia e.

7 Agus bha mu thimchioll an àite sin fearann aig priomh-dhuine an eilein, d'am b'ainm Publius, a ghabh ruinne agus a thug rè thri làithean aoidheachd dhuinn gu càirdeil.

8 Agus tharladh gu robh athair Phubliuis 'na luidhe gu tinn le fiabhrus, agus gearrthach fola: air do Phòl dol a steach d'a ionnsuidh, rinn e urnuigh, agus air dha a làmhan a chur air, leighis se e.

9 Agus an uair a rinneadh so, thàinig mar an ceudna muinntir eile a bha euslan san eilean d'a ionnsuidh, agus leighiseadh iad:

10 Muinntir mar an ceudna a thug mòr-urram dhuinn; agus ag falbh dhuinn, chuir iad na nithe sinn leinn a bha feumail *duinn.*

11 Agus an déigh thri mìosa

sheòl sinn ann an luing o Alecsandria, a chaith an geamhradh san eilean, d'am bu shuaitheantas Castor agus Pollucs.

12 Agus air teachd tìr dhuinn aig Siracuse, dh'fhan sinn *an sin* tri làithean.

13 Agus air seòladh dhuinn timchioll as sin, thàinig sinn gu Rhegium: agus an ceann là 'na dhéigh sin shéid a' ghaoth á deas, agus thàinig sinn an t-ath là gu Puteoli:

14 Air dhuinn bràithrean fhaotainn an sin, chuireadh impidh oirnn *leo* fantuinn seachd làithean maille riu: agus mar sin thriall sinn chum na Ròimhe.

15 Agus as sin, air faotainn ar sgéil do na bràithribh, thàinig iad 'nar coinneamh gu Appii-forum, agus na Tri tighibh-òsda; agus an uair a chunnaic Pòl iad thug, e buidheachas do Dhia, agus ghabh e misneach.

16 Agus an uair a thàinig sinn do'n Ròimh, thug an ceannard-ceud thairis na prìosanaich do cheannard an fhreiceadain; ach thugadh comas do Phòl a bhi leis féin maille ri *aon* saighdear a bha 'ga ghleidheadh.

17 Agus thachair, an déigh thri làithean, gu'n do ghairm Pòl uaislean[1] nan Iudhach an ceann a chéile. Agus an uair a chruinnicheadh iad, thubhairt e riu, Fheara *agus* a bhràithre, ged nach d'rinn mise ni sam bith an aghaidh a' phobuill no ghnàthanna nan aithriche, thugadh thairis mi a'm' phrìosanach o Ierusalem do làmhaibh nan Romhanach.

18 Muinntir an déigh dhoibh mo cheasnachadh, leis am bu mhiann mo leigeadh as, a chionn nach robh coire bàis sam bith annam.

19 Ach an uair a bha na h-Iudhaich a' labhairt an aghaidh *so*, b'éigin domh mo chùis a thogail gu Ceasar; cha'n e gu bheil coire sam bith agam r'a chur á leth mo chinnich.

20 Air an aobhar so, uime sin, chuir mi fios oirbhse, chum gu faicinn *sibh*, agus gu'n labhrainn *ribh*: oir is ann air son dòchais Israeil a ta mi ceangailte leis an t-slabhraidh so.

21 Agus thubhairt iadsan ris, Cha d'fhuair sinne litriche sam bith á Iudea mu d' thimchioll, cha mhò a dh'fhoillsich no dh'innis a h-aon do na bràithribh a thàinig, olc sam bith umad.

22 Ach bu mhaith leinn a chluinntinn uaitse ciod i do bharail: oir mu thimchioll na gnè-chreidimh so, tha fhios againn gu'n labhrar sgach àit 'na h-aghaidh.

23 Agus air suidheachadh là ris, thàinig mòran d'a ionnsuidh chum a cheithreanna; d'an do mhìnich e rioghachd Dhé, a' deanamh fianuis uimpe, agus a' cur impidh orra thaobh nan nithe a bhuineas do Iosa, araon á lagh Mhaois, agus *as* na fàidhibh, o mhochthrath gu feasgar.

24 Agus chreid cuid na nithe a labhradh, agus cha do chreid cuid eile dhiubh.

25 Agus air dhoibh bhi an aghaidh a chéile, sgaoil iad, air do Phòl aon fhocal a ràdh, Is maith a labhair an Spiorad naomh troimh 'n fhàidh Esaias, ri'r n-aithrichibh,

26 Ag ràdh, Imich chum a' phobuill so, agus abair, Le cluinntinn cluinnidh sibh, agus cha tuig sibh; agus le faicinn chi sibh, agus cha'n aithnich sibh.

[1] *maithean, prìomh-dhaoine.*

27 Oir a ta cridhe a' phobuill
so air fàs reamhar, agus tha iad
a' cluinntinn gu trom le'n cluas-
aibh, agus dhruid[1] iad an sùilean;
air eagal gu faiceadh iad le'*n* sùil-
ibh, agus gu'n cluinneadh iad le'*n*
cluasaibh, agus gu'n tuigeadh iad
le'*n* cridhe, agus gu'm pilleadh iad,
agus gu'n slànuichinnse iad.
28 Uime sin biodh fhios ag-
aibhse, gu n do chuireadh slàinte
Dhé chum nan Cinneach, agus
éisdidh iadsan.
29 Agus an uair thubhairt e na
briathra so, dh'imich na h-Iudh-
aich rompa, agus bha mòr-reu-
sonachadh aca eatorra féin.
30 Agus dh'fhan Pòl dà bhliadh-
na iomlan 'na thigh-màil féin, a-
gus ghabh e ris na h-uile dhaoin-
ibh a thàinig d'a ionnsuidh,
31 A' searmonachadh rìogh-
achd Dhé, agus a' teagasg nan
nithe a bhuineas do'n Tighearn
Iosa Criosd, leis an uile dhànachd,
gun toirmeasg.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN ROMHANACH.

CAIB. I.

1 *Tha Pòl a' moladh a dhreuchd do na Romhanaich, agus ag inn-seadh a thograidh gu teachd d'an ionnsuidh.* 16 *Ciod e soisgeul Chriosd, agus an fhìreantachd a ta e a' foillseachadh.*

POL seirbhiseach Iosa Criosd,
a ghairmeadh 'na abstol, a
chuireadh air leth chum Soisgeil
Dé,
2 (A roimh-gheall e le 'fhàidh-
ibh féin anns na sgriobtuiribh
naomha.)
3 Mu thimchioll a Mhic Iosa
Criosd ar Tighearna, a rinneadh
do shìol Dhaibhidh, a réir na
feòla.
4 A dhearbhadh *bhi* 'na Mhac
do Dia le cumhachd, a réir Spior-
aid na naomhachd, troimh aiseir-
igh o na marbhaibh:
5 Troimh an d'fhuair sinne gràs
agus abstolachd chum umhlachd
a' chreidimh am measg nan uile
chinneach air sgàth 'ainme-san:
6 Am measg am bheil sibhse
mar an ceudna air bhur gairm le
Iosa Criosd.
7 Chum nan uile a ta san Ròimh,
air an gràdhachadh le Dia, air an
gairm 'nan naoimh: Gràs *gu robh*
dhuibhse, agus sìothchaint o Dhia
ar n-Athair, agus *o'n* Tighearn
Iosa Criosd.
8 Air tùs, tha mi toirt buidh-
eachais do m' Dhia troimh Iosa
Criosd, air bhur sonsa uile, do
bhrìgh gu bheil bhur creidimh
iomraideach air feadh an domhain
uile.
9 Oir is e Dia m'fhianuis, d'am
bheil mi a' deanamh seirbhis le
m' spiorad ann an soisgeul a Mhic,
gu bheil mi gun sgur a' deanamh
iomraidh oirbh,
10 A ghnàth a' guidhe ann am
urnuighibh, nam feudainn a nis
fa-dheoidh air aon chor le toil Dé

[1] *chaog.*

turus soirbheasach fhaotainn ri
teachd d'ur ionnsuidhse.
11 Oir a ta deidh agam air
sibhse fhaicinn, ionnus gu pàirtich,
mi tiodhlacadh àraidh spioradail
ribh, chum bhur neartachadh;
12 Sin ri ràdh, chum gu faigh
mi comhfhurtachd annaibhse [1],
troimh chreidimh a chéile, bhur
creidimhse, agus mo chreidimhse.
13 Agus cha'n àill leam, a
bhràithre, e bhi'n ain-fhios duibh-
se gu'n do chuir mi romham gu
minic teachd d'ur n-ionnsuidh,(ach
bhacadh mi gus a so,) chum gu
faighinn toradh éigin 'nur measgsa
fòs, mar am measg nan Cinneach
eile.
14 Oir a ta mi fuidh fhiachaibh
araon do na Greugachaibh, agus
do na daoinibh borba, araon
dhoibhsan a ta glic, agus dhoibh-
san a ta neo-ghlic.
15 Uime sin, mheud 's a ta 'n
comas domh, tha mi ullamh chum
an soisgeul a shearmonachadh
dhuibhse mar an ceudna a ta san
Ròimh.
16 Oir cha nàr leamsa soisgeul
Chriosd: oir is e cumhachd Dhé
e chum slàinte, do gach neach a
chreideas, do'n Iudhach air tùs,
agus mar an ceudna do'n Ghreug-
ach.
17 Oir a ta fìreantachd Dhé air
a' foillseachadh ann troimh chreid-
imh gu creidimh: mar a ta e
sgrìobhta, Bithidh am fìrean beò
troimh chreidimh.
18 Oir a ta fearg Dhé air a
foillseachadh o nèamh an aghaidh
gach uile mhi-dhiadhaidheachd,
agus eucoir dhaoine, a tha cumail
na fìrinn ann an neo-fhìrean-
tachd.
19 Do bhrìgh gu bheil an ni
air am feudar fios fhaotainn a
thaobh Dhé follaiseach annta-
san; oir rinn Dia follaiseach
dhoibh e.
20 Oir *riamh* o chruthachadh
an t-saoghail a ta a nithe-san nach
feudar fhaicinn, *eadhon* a chumh-
achd siorruidh agus a Dhiadhachd,
air am faicinn gu soilleir, air dhoibh
bhi so-thuigsinn o na nithibh a
rinneadh; chum gu biodh[2] iad gun
leithsgeul aca:
21 Do bhrìgh 'nuair a b'aithne
dhoibh Dia, nach d'thug iad glòir
dha mar Dhia, agus nach robh
iad taingeil, ach gu'n d'fhàs iad
diomhain 'nan reusonachadh féin,
agus gu'n do dhorchaicheadh an
cridhe amaideach.
22 Ag ràdh gur daoine glice
iad féin, rinneadh amadain diubh:
23 Agus chaochail iad glòir an
Dé neo-thruaillidh gu dealbh a
rinneadh cosmhuil ri duine truaill-
idh, agus eunlaith, agus ainmhidh-
ibh ceithir-chosach, agus bhéisdibh
snàigeach.
24 Uime sin thug Dia thairis
iad mar an ceudna, troimh ana-
mianaibh an cridhe féin, chum neo-
ghloine, a thoirt easurraim d'an
corpaibh féin eatorra féin:
25 Muinntir a chaochail fìrinn
Dé gu bréig, agus a thug aoradh
agus a rinn seirbhis do'n chreut-
air ni's mò na do'n Chruithear,
a ta beannaichte gu siorruidh.
Amen.
26 Air a shon so thug Dia
thairis iad do ana-miannaibh
gràineile: oir chaochail eadhon
am mnài an gnàthachadh nàdurra
chum a' ghnàtha, a ta'n aghaidh
nàduir.

[1] *maraon ribhse.*—[2] *ionnus gu bheil.*

27 Agus mar an ceudna na fir, air tréigsinn doibh gnàthachadh nàdurra na mnà, loisgeadh iad le'n togradh d'a chéile, firionnaich ri firionnaich ag oibreachadh gràin-eileachd agus iad a' faotainn dìol-thuarasdail an seacharain annta féin, mar bu chòir.

28 Agus amhuil mar nach bu taitneach leo eòlas Dé a chumail, thug Dia thairis iad do inntinn mhi-chéillidh, a dheanamh nithe nach robh iomchuidh:

29 Air dhoibh bhi air an lìonadh do'n uile eucoir, strìop-achas, olc, shannt, mhi-run: làn do fharmad, do mhortadh, do chonnsachadh, do cheilg, do dhroch-bheusaibh; 'nan luchd-cogarsaich,

30 'Nan luchd-anacainnt[1], 'nan luchd fuath air Dia, 'nan luchd tarcuis, uaibhreach, 'nan luchd ràiteachais, 'nan luchd cumadh uilc, eas-ùmhal do phàrant-aibh,

31 Eu-céillidh, 'nan luchd-bris-idh coimhcheangail, gun ghràdh nàdurra, do-réiteachaidh, neo-thruacanta.

32 Muinntir d'an aithne ceartas Dé, (gu bheil iadsan a ni an leithide sin do nithibh toillteann-ach air bàs,) *gidheadh* ni h-e mhàin gu bheil iad féin 'gan deanamh, ach a ta mar an ceudna tlachd aca do'n mhuinntir a ni iad.

CAIB. II.

1 *Iadsan a ta peacachadh, cha'n urrainn iad an leithsgeul féin a ghabhail.* 14 *Cha 'n'eil na Cinnich comasach air dol as,* 17 *no idir na h-Iudhaich,* 25 *do nach 'eil feum san timchioll-ghearradh, mur coimhid iad an lagh.*

UIME sin a ta thu gun leith-sgeul, O a dhuine, cia air bith thu a tha toirt breth: oir an uair a tha thu toirt breth air neach eile, tha thu ga d' dhìteadh féin; oir thusa a ta toirt breth, tha thu deanamh nan nithe sin féin.

2 Ach a ta fios againne gu bheil breitheanas Dé a réir fìrinn, an aghaidh na muinntir a tha deanamh an leithide sin.

3 Agus an saoil thusa so, O a dhuine, a tha toirt breth orra-san a ni an leithide sin, agus a ta 'gan deanamh thu féin, gu'n téid thusa as o bhreitheanas Dé?

4 No'n dean thu tarcuis air saoibhreas a mhaitheis, agus 'fhoighidinn agus 'fhad-fhulangais, gun fhios bhi agad gu bheil maith-eas Dé ga d' threòrachadh chum aithreachais?

5 Ach a réir do chruais agus do chridhe neo-aithreachail, a ta thu càrnadh suas feirge dhuit féin fa chomhair là na feirge, agus foillseachaidh ceart-bhreitheanais Dé;

6 A bheir do gach aon a réir a ghnìomhara;

7 Dhoibhsan a ta le buanach-adh gu foighidneach ann an deadh obair, ag iarraidh glòire, agus onoir, agus neo-bhàsmhorachd, a' bheatha mhaireannach:

8 Ach dhoibhsan a ta conspoid-each, agus nach 'eil ùmhal do'n fhìrinn, ach a ta ùmhal do'n eu-coir, diom agus fearg;

9 Trioblaid agus àmhghar air gach anam duine a ta dean-amh uilc, do'n Iudhach air tùs

[1] *anameineachd, eascoineachd.*

agus mar an ceudna do'n Ghreugach.
10 Ach glòir, agus onoir, agus sìth, do gach duine a ni maith, do'n Iudhach air tùs, agus do'n Ghreugach mar an ceudna?
11 Oir cha 'n'eil spéis aig Dia do phearsa seach a chéile.
12 Oir a mheud 'sa pheacaich gun an lagh, sgriosar iad gun an lagh: agus a mheud 's a pheacaich fuidh 'n lagh, dìtear iad leis an lagh:
13 (Oir cha'n iad luchd-éisdeachd an lagha *a ta* 'nam fìreanaibh am fianuis Dé, ach bithidh luchd-deanamh an lagha air am fìreanachadh.
14 Oir an uair a ta na Cinnich aig nach 'eil lagh, a thaobh nàduir a' deanamh nan nithe a ta san lagh, air dhoibhsan a bhi gun lagh tha iad 'nan lagh dhoibh féin:
15 Muinntir a ta nochdadh obair an lagha sgrìobhta 'nan cridheachaibh, air bhi d'an coguis a' deanamh fianuis leo, agus *an* smuainteean eatorra féin 'gan agairt, no a' gabhail an leithsgeil.)
16 San là anns an tabhair Dia breth air nithibh uaigneach dhaoine, a réir mo shoisgeil-sa, troimh Iosa Criosd.
17 Feuch, goirear Iudhach dhiotsa, agus tha thu cur dòigh san lagh, agus a' deanamh uaill á Dia;
18 Agus is aithne dhuit a thoil, agus a ta thu a' dearbhadh nan nithe a's fearr, air dhuit bhi air do theagasg as an lagh,
19 Agus a ta thu dòchasach gur ceann-iuil thu féin do na doill, solus dhoibhsan a ta an dorchadas,
20 Fear-fòghluim do dhaoinibh, neo-eagnaidh, fear-teagaisg do leanabaibh, aig am bheil samhladh an eòlais agus na fìrinn a ta san lagh.
21 Thusa uime sin a ta teagasg neach eile, nach 'eil thu ga d' theagasg féin? thusa a ta searmonachadh gun ghoid a dheanamh, am bheil thu ri goid?
22 Thusa a deir gun adhaltrannas a dheanamh, am bheil thu deanamh adhaltrannais? thusa le'n gràin ìodhola, am bheil thu ri naomh-ghoid?
23 Thusa a ta deanamh uaill as an lagh, an tabhair thu, le briseadh an lagha, easurram do Dhia?
24 Oir a ta ainm Dhé a' faotainn toibheim d'ur taobh-sa am measg nan Cinneach, mar a ta e sgrìobhta.
25 Oir a ta tairbhe gu fìrinneach anns an timchioll-ghearradh, ma ghleidheas tu an lagh; ach ma's fear-brisidh an lagha thu, tha do thimchioll-ghearradh na neo-thimchioll-ghearradh dhuit.
26 Uime sin, ma ghleidheas an neo-thimchioll-ghearradh fìreantachd an lagha, nach measar a neo-thimchioll-ghearradh-san mar thimchioll-ghearradh?
27 Agus nach dìt an neo-thimchioll-ghearradh thaobh nàduir, a ta a' coimhlionadh an lagha, thusa a tha troimh 'n litir agus troimh 'n timchioll-ghearradh a'd' fhear-brisidh an lagha?
28 Oir cha'n Iudhach esan, a tha mar sin o'n leth muigh; agus cha'n e sin an timchioll-ghearradh, a tha gu follaiseach san fheoil.

29 Ach is Iudhach esan, a tha mar sin san taobh a stigh; agus is e sin an timchioll-ghearradh a tha sa' chridhe, agus san spiorad, cha'n ann san litir; aig am bheil a chliu, cha ann o dhaoinibh, ach o Dhia.

CAIB. III.

1 *Sochair nan Iudhach;* 3 *nach do chaill iad: gidheadh a ta an lagh 'gam fàgail shìos mar an ceudna thaobh peacaidh.* 20 *Uime sin cha 'n'eil seoil air bith air an saoradh troimh 'n lagh,* 28 *ach a ta na h-uile air an saoradh troimh chreidimh a mhàin.*

CIOD e uime sin barrachd an Iudhaich? no ciod e tairbhe an timchioll-ghearraidh?

2 Is mòr *sin* air gach dòigh: air tùs, do bhrìgh gur ann riu-san a dh'earbadh briathra Dhé.

3 Oir ciod e *sin* ged nach do chreid cuid? an dean am mi-chreidimh-san fìrinn Dhé gun éifeachd?

4 Nar leigeadh Dia: ach biodh Dia fìor, agus gach duine 'na bhreugaire; a réir mar a ta e sgrìobhta, Chum gu bi thu ceart ann do bhriathraibh, agus gu'n tabhair thu buaidh 'nuair a bheirear breth ort.

5 Ach ma mholas ar n-eucoir-ne fìreantachd Dhé, ciod a deir sinn? am bheil Dia eucorach a tha deanamh dioghaltais? (labhram mar dhuine.)

6 Nar leigeadh Dia: no cionnus a bheir Dia breth air an t-saoghal?

7 Oir ma ta fìrinn Dhé troimh mo bhréig-sa air a meudachadh chum a ghlòire-san; c'ar son a ta mise air mo dhìteadh mar pheacach?

8 Agus c'ar son nach dean sinn olc, chum gu'n tig maith as? (mar a labhrar gu toibheumach umainne, agus mar a deir cuid gu bheil sinn ag ràdh,) *muinntir* a tha an dìteadh a réir ceartais.

9 Ciod uime sin? am bheil barrachd againne? cha 'n'eil air aon chor: oir dhearbh sinn roimhe gu bheil araon na h-Iudhaich agus na Cinnich uile fuidh pheacadh?

10 Mar a ta e sgrìobhta, Cha 'n'eil ionracan ann, cha 'n'eil fiu a h-aon:

11 Cha 'n'eil neach *ann* a thuigeas, cha 'n'eil neach *ann* a tha 'g iarraidh Dhé.

12 Chlaon iad uile *as an t-slighe*, tha iad uile mi-tharbhach, cha 'n'eil neach a tha deanamh maith, cha 'n'eil fiu a h-aon.

13 Is uaigh fhosgailte an scòrnach; labhair iad cealg le'n teangaibh; tha nimh nan nathracha nimhe fuidh am bilibh:

14 Aig am bheil am beul làn do mhallachadh agus do sheirbhe.

15 *Tha* an cosa luath a dhòrtadh fola.

16 *Tha* léir-sgrios agus truaighe 'nan slighibh:

17 Agus slighe na sìth cha b'aithne dhoibh.

18 Cha 'n'eil eagal Dé fa chomhair an sùl.

19 A nis tha fhios againn ge b'e nithe ta'n lagh a' labhairt, gur ann riu-san a ta fuidh 'n lagh a tha e 'gan labhairt: chum gu druidear gach uile bheul, agus gu'm bi an saoghal uile ciontach am fianuis Dé[1].

20 Uime sin cha bhi feòil air

[1] *buailteach do dhìteadh Dhé.*

bith air a fìreanachadh, 'na fhianuis-san, troimh oibribh an lagha: oir *is ann* troimh an lagh a ta eòlas peacaidh.

21 Ach a nis tha fìreantachd Dhé air a foillseachadh as eugmhais an lagha, a' faotainn fianuis o'n lagh agus o na fàidhibh;

22 Eadhon fìreantachd Dhé troimh chreidimh Iosa Criosd, do na h-uile, agus air na h-uile a chreideas; oir cha 'n'eil eadardhealachadh ann:

23 Oir pheacaich na h-uile, agus tha iad air teachd gearr air glòir Dhé;

24 Air dhoibh bhi air am fìreanachadh gu saor le a ghràs, troimh an t-saorsa a ta ann an Iosa Criosd:

25 Neach a shònraich Dia 'na ìobairt-reitich, troimh chreidimh 'na fhuil, chum fìreantachd fhoillseachadh le maitheanas nam peacadh a chaidh seachad, troimh fhadfhulangas Dé;

26 A dh'fhoillseachadh, *deiream*, 'fhìreantachdsan san àm a ta làthair; chum gu'm biodh e cothromach, agus gu'm fìreanachadh e an ti a chreideas ann an Iosa.

27 Càit uime sin *am bheil* uaill? Dhruideadh a mach i. Ciod e an lagh *leis an do dhruideadh a mach i? an e lagh* nan oibre? Ni h-e; ach troimh lagh a' chreidimh.

28 Tha sinn uime sin a' meas gu bheil duine air fhìreanachadh troimh chreidimh as eugmhais oibre an lagha.

29 An e Dia nan Iudhach a mhàin e? Nach e mar an ceudna Dia nan Cinneach? Gu deimhin nan Cinneach mar an ceudna:

30 Do bhrìgh gur aon Dia, a dh'fhìreanaicheas an timchiollghearradh o chreidimh, agus an neo-thimchioll-ghearradh troimh chreidimh.

31 Am bheil sinn uime sin a' cur an lagha an neo-bhrigh troimh 'n chreidimh? Nar leigeadh Dia: ach a ta sinne a' daingneachadh[1] an lagha.

CAIB. IV.

1 *Mheasadh creidimh Abrahaim dha mar fhìreantachd.* 13 *Troimh chreidimh a mhàin shealbhaich e féin agus a shliochd an gealladh.* 16 *Is e Abraham athair nan uile dhaoine a ta creidsinn.*

CIOD ma ta a deir sinn a fhuair ar n-athair Abraham a réir na feòla?

2 Oir ma dh'fhìreanaicheadh Abraham le oibribh, tha aobhar uaill aige, ach cha'n ann a thaobh Dhé.

3 Oir ciod a deir an sgriobtuir? Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin dha mar fhìreantachd.

4 A nis do'n ti a ni obair cha'n ann mar ghean-maith a mheasar an tuarasdal, ach mar fhiachaibh.

5 Ach do'n ti nach dean obair, ach a ta creidsinn anns an ti a dh'fhìreanaicheas an duine midhiadhaidh, measar a chreidimh mar fhìreantachd.

6 Amhuil mar a ta Daibhidh a' cur an céill beannachadh an duine sin, d'am meas Dia fìreantachd as eugmhais oibre, ag ràdh,

7 Is beannaichte iadsan a fhuair maitheanas 'nan euceirtibh, agus aig am bheil am peacaidh air am folach.

[1] *neartachadh.*

8 Is beannaichte an ti nach cuir an Tighearn peacadh as a leth.

9 Am bheil ma ta am beannachadh so *teachd* air an timchioll-ghearradh *a mhàin*, no mar an ceudna air an neo-thimchioll-ghearradh? Oir deireamaid gu'n do mheasadh creidimh do Abraham mar fhìreantachd.

10 Cionnus ma ta a mheasadh *dha* e? An ann an uair a bha e san timchioll-ghearradh, no san neo-thimchioll-ghearradh? Cha'n ann san thimchioll-ghearradh, ach san neo-thimchioll-ghearradh.

11 Agus fhuair e comhar an timchioll-ghearraidh, seula fìreantachd a' chreidimh a bha aige san neo-thimchioll-ghearradh, chum gu'm biodh e 'na athair acasan uile a ta creidsinn san neo-thimchioll-ghearradh, chum gu bi fìreantachd air a measadh dhoibhsan mar an ceudna:

12 Agus 'na athair an timchioll-ghearraidh dhoibhsan a ta ni a mhàin do'n timchioll-ghearradh, ach mar an ceudna a ta 'g imeachd ann an ceumaibh a' chreidimh sin ar n-Athar Abrahaim, a bha aige san neo-thimchioll-ghearradh.

13 Oir cha b'ann troimh 'n lagh a thugadh an gealladh do Abraham no d'a shìol, Gu'm biodh e 'na oighre air an t-saoghal, ach troimh fhìreantachd a' chreidimh.

14 Oir ma *ta* iadsan a bhuineas do'n lagh 'nan oighreachaibh, tha creidimh air a dheanamh dìomhain, agus an gealladh gun bhrìgh:

15 A chionn gu bheil an lagh ag oibreachadh feirge: oir far nach 'eil lagh, cha'n 'eil *an sin* briseadh lagha.

16 Uime sin is ann o chreidimh a ta 'n *oighreachd*, ionnus gu'm *biodh* i troimh ghràs: chum gu'm biodh an gealladh daingean do'n t-sìol uile, ni h-ann a mhàin dhoibhsan a bhuineas do'n lagh, ach mar an ceudna dhoibhsan a bhuineas do chreidimh Abrahaim, neach is e ar n-athair-ne uile,

17 (A réir mar a ta e sgrìobhta, Dh'orduich mi thu a'd' athair mhòrain chinneach,) 'na làthairse anns an do chreid e, eadhon Dia, a ta beothachadh nam marbh, agus *a ta* gairm nan nithe sin nach 'eil idir ann mar gu'm biodh iad ann:

18 Neach an aghaidh dòchais a chreid an dòchas, chum gu'm biodh e 'na athair mhòrain chinneach; a réir mar a dubhradh, Mar so bithidh do shliochd.

19 Agus air dha gun bhi anmhunn an creidimh, cha do chuir e an suim gu robh a chorp féin a nis marbh, air dha bhi timchioll ceud bliadhna dh'aois, no mairbhe bronn Shara.

20 Agus cha do chuir e an amharus gealladh Dhé le mi-chreidimh; ach bha e làidir an creidimh, a' tabhairt glòire do Dhia:

21 Agus bha làn-deimhin aige, an ti a thug an gealladh, gur comasach esan air a choimhlionadh.

22 Agus uime sin mheasadh so dhasan mar fhìreantachd.

23 A nis cha b'ann air a shonsan a mhàin a sgrìobhadh, gu'n do mheasadh so dha;

24 Ach air ar soinne mar an ceudna, d'am measar e, ma chreideas sinn annsan a thog suas Iosa ar Tighearn o na marbhaibh,

25 A thugadh thairis air son

ar ciontaidh, agus a thogadh suas a rìs air son ar fìreanachaidh.

CAIB. V.

1 *Air dhuinn bhi air air saoradh o chionta peacaidh troimh chreidimh, tha sìth againn maille ri Dia, agus gairdeachas an dòchas.* 12 *Mar a thàinig peacadh agus bàs troimh Adhamh, is mòr is mò na sin a tha fìreantachd agus beatha troimh Iosa Criosd.*

UIME sin air dhuinne bhi air ar fìreanachadh troimh chreidimh, tha sìth againn ri Dia, troimh ar Tighearn Iosa Criosd.

2 Troimh 'm bheil againn mar an ceudna slighe troimh chreidimh chum a' ghràis so anns am bheil sinn 'nar seasamh, agus a ta sinn a' deanamh gairdeachais an dòchas[1] glòire Dhé.

3 Agus cha'n e *so* a mhàin, ach a ta sinn mar an ceudna a' deanamh uaill ann an trioblaidibh, do bhrìgh gu bheil fios againn gu'n oibrich trioblaid foighidin;

4 Agus foighidin, dearbhadh[2]; agus dearbhadh, dòchas:

5 Agus cha nàraich an dòchas, do bhrìgh gu bheil gràdh Dhé air a dhòrtadh a mach ann ar cridheachaibh, troimh'n Spiorad naomh a thugadh dhuinne.

6 Oir air dhuinne bhi fathast gun neart, an àm iomchuidh bhàsaich Criosd air son nan *daoine* neo-dhiadhaidh.

7 Oir is gann a dh'fhuilingeas duine bàs air son duine chothromaich; ach theagamh gu'm biodh aig neach éigin do mhisnich eadhon bàs fhulang air son duine mhalth.

8 Ach a ta Dia a' moladh a ghràidh féin dhuinne, do bhrìgh an uair a bha sinn fathast 'nar peacachaibh gu'n d'fhuiling Criosd bàs air ar son.

9 Is mòr is mò uime sin, air dhuinn a nis bhi air ar fìreanachadh troimh 'fhuil, a thearnar troimh-san o fheirg sinn.

10 Oir ma 'se air bhi dhuinn 'nar naimhde, gu'n d'rinneadh réidh ri Dia sinn troimh bhàs a Mhic; is mòr is mò air dhuinn bhi air ar deanamh réidh, a thearnar troimh a bheatha sinn.

11 Agus ni h-e mhàin *sin*, ach a ta sinn a' deanamh gairdeachais an Dia, troimh ar Tighearna Iosa Criosd, troimh an d'fhuair sinn a nis an réite.

12 Uime sin mar a thàinig peacadh a steach do'n t-saoghal troimh aon duine, agus bàs troimh 'n pheacadh; mar sin mar an ceudna thàinig bàs air na h-uile dhaoinibh, do bhrìgh gu'n do pheacaich iad uile.

13 Oir gus an lagh, bha peacadh anns an t-saoghal: ach cha chuirear peacadh á leth *dhaoine* far nach 'eil lagh.

14 Gidheadh, rìoghaich am peacadh o Adhamh gu Maois, eadhon air an dream nach do pheacaich a réir coslais eas-ùmhlachd Adhaimh, neach is e samhladh an ti ud a bha ri teachd:

15 Ach cha'n ann mar a' choire, a tha'n saor thiodhlac. Oir ma fhuair mòran bàs troimh choire aoin, is mòr is mò na sin a *tha* gràs Dhé, agus an tiodhlac troimh ghràs *a ta* troimh aon duine, Iosa Criosd, pailte do mhòran.

16 Agus ni h-ann mar troimh aon duine a pheacaich *mar sin* a

[1] *earbsa, dùil.*—[2] *féin-fhiosrachadh.*

tha'n tabhartas: oir *bha* am breitheanas troimh aon *choire*, chum dìtidh: ach *a ta*'n saor-thabhartas o mhòran chiontaibh chum fìreanachaidh.

17 Oir ma's e is troimh choire aon duine, gu'n do rìoghaich am bàs troimh aon, is mòr is mò na sin a rìoghaicheas iadsan, a gheibh pailteas gràis, agus tabhartais na fìreantachd, ann am beatha troimh aon, *eadhon* Iosa Criosd.

18 Uime sin, mar troimh aon chionta *a thàinig breitheanas* air na h-uile dhaoinibh chum dìtidh, is amhuil sin mar an ceudna troimh fhìreantachd aoin[1] *thàinig an saor thiodhlac* air na h-uile dhaoinibh chum fìreanachaidh na beatha.

19 Oir mar troimh eas-umhlachd aoin duine a rinneadh mòran 'nam peacachaibh, is amhuil sin troimh umhlachd aoin *duine* a nithear mòran 'nam fìreanaibh.

20 Ach thàinig an lagh a steach, chum gu meudaichte a' choire: ach far an do mheudaicheadh am peacadh, bu ro-mhò a mheudaicheadh gràs.

21 Chum as mar a rìoghaich am peacadh chum bàis, mar sin gu'n rìoghaicheadh gràs troimh fhìreantachd chum na beatha maireannaich, troimh Iosa Criosd ar Tighearn.

CAIB. VI.

1 *Cha'n fheud sinn ar beatha a chaitheadh am peacadh.* 12 *Na biodh rìoghachd aig a' pheacadh ni's mò,* 18 *do bhrìgh gu'n d'thug sinn sinn féin thairis do sheirbhis na fìreantachd.*

CIOD ma ta a deir sinn? Am buanaich sinn am peacadh, chum gu meudaichear gràs?

2 Nar leigeadh Dia: cionnus a dh'fheudas sinne a ta marbh do'n pheacadh, ar beatha a chaitheadh ni's faide ann?

3 Nach 'eil fhios agaibh, a mheud againn is a bhaisteadh ann an Iosa Criosd, gu'n do bhaisteadh chum a bhàis sinn?

4 Air an aobhar sin dh'adhlaiceadh sinn maraon ris troimh 'n bhaisteadh chum bàis: ionnus mar a thogadh Criosd suas o na marbhaibh le glòir an Athar, mar sin gu gluaiseamaid-ne mar an ceudna ann an nuadhachd beatha.

5 Oir ma chaidh ar suidheachadh maraon ann an coslas a bhàis, bithidh sinn mar an ceudna *air ar suidheachadh ann an coslas* 'aiseirigh.

6 Air fhios so a bhi againn, gu bheil ar seann duine air a cheusadh maraon *ris*, ionnus gu'm biodh corp a' pheacaidh air a sgrios, chum á so suas nach deanamaid seirbhis do'n pheacadh.

7 Oir an ti a fhuair bàs, rinneadh saor e o'n pheacadh.

8 A nis ma fhuair sinn bàs maraon ri Criosd, tha sinn a' creidsinn gu'm bi sinn beò maille ris mar an ceudna:

9 Air dhuinn fios a bhi againn air do Chriosd éirigh o na marbhaibh, nach bàsaich e ni's mò; cha 'n'eil tighearnas aig a' bhàs ni's mò air.

10 Oir a mheud gu'n d'fhuair e bàs, is ann do'n pheacadh a fhuair e bàs aon uair *a mhàin:* ach a mheud gu bheil e beò, is ann do Dhia a ta e beò.

11 Mar sin mar an ceudna measaibh-se gu bheil sibh féin gu deimhin marbh do'n pheacadh,

[1] *troimh aon fhìreantachd.*

ach beò do Dhia troimh Iosa Criosd ar Tighearna.

12 Air an aobhar sin na rìoghaicheadh am peacadh ann bhur corp bàsmhor, air chor as gu'n d'thugadh sibh ùmhlachd dha 'na ana-miannaibh.

13 Agus na tugaibh bhur buill 'nan armaibh eucorach do'n pheacadh : ach thugaibh sibh féin do Dhia, mar dhroing a ta beò o na marbhaibh, agus bhur buill 'nan armaibh fìreantachd do Dhia.

14 Oir cha bhi aig a' pheacadh tighearnas oirbh : oir cha 'n'eil sibh fuidh 'n lagh, ach fuidh ghràs.

15 Ciod uime sin ? am peacaich sinn, do bhrìgh nach 'eil sinn fuidh 'n lagh, ach fuidh ghràs ? Nar leigeadh Dia.

16 Nach 'eil fhios agaibh, an ti d'an toir sibh sibh féin mar sheirbhisich chum ùmhlachd, gur seirbhisich sibh do'n ti d'an dean sibh ùmhlachd, ma's ann do'n pheacadh chum bàis, no do ùmhlachd chum fìreantachd.

17 Ach buidheachas do Dhia, an déigh dhuibh a bhi 'nur seirbhisich do'n pheacadh, gu'n d'thug sibh o bhur cridhe ùmhlachd do'n chumadh teagaisg sin d'an d'thugadh sibh thairis.

18 Air dhuibh ma ta bhi air bhur deanamh saor o'n pheacadh, rinn sibh seirbhis do'n fhìreantachd.

19 Tha mi labhairt mar dhuine air son anmhuinneachd bhur feòla-sa : oir mar a thug sibh bhur buill mar sheirbhisich do neo-ghloine, agus do euceart chum euceirt, amhuil sin a nis thugaibh bhur buill mar sheirbhisich do'n fhìreantachd, chum naomhachd.

20 Oir an uair a bha sibh 'nur seirbhisich do'n pheacadh, bha sibh saor o'n fhìreantachd.

21 Air an aobhar sin ciod an toradh a bha agaibh an sin anns na nithibh sin, a ta nis a' cur nàire oirbh ? oir is e crìoch nan nithe sin am bàs.

22 Ach a nis air dhuibh bhi saor o'n pheacadh, agus 'nur seirbhisich do Dhia, tha bhur toradh agaibh chum naomhachd, agus a' chrìoch a' bheatha mhaireannach.

23 Oir is e tuarasdal a' pheacaidh am bàs : ach is e saor thiodhlacadh Dhé a' bheatha mhàireannach, troimh Iosa Criosd ar Tighearna.

CAIB. VII.

1 *Cha 'n'eil aig an lagh cumhachd os ceann duine ni's faide na's beò e.* 4 *Ach tha sinne marbh do'n lagh.* 7 *Gidheadh cha 'n'eil an lagh 'na pheacadh,* 12 *ach naomh, ceart, agus maith, &c.*

NACH 'eil fhios agaibh, a bhràithre, (oir is ann riusan d'an aithne an lagh a ta mi labhairt,) gu bheil tighearnas aig an lagh air duine, am fad is beò e ?

2 Oir a' bhean aig a bheil fear-*pòsda* tha i ceangailte leis an lagh r'a fear-*pòsda* am fad is beò e. Ach ma gheibh a fear-*pòsda* bàs ata i fuasgailt o lagh a fir-*phòsda*.

3 Uime sin am feadh is beò a fear-*pòsda*, ma phòsas i duine eile goirear ban - adhaltranach dhi ; ach ma gheibh a fear-*pòsda* bàs tha i saor o'n lagh sin, air chor as nach ban-adhaltranach i ge do robh i pòsda aig duine eile.

4 Air an aobhar sin, mo bhràithre, tha sibhse mar an ceudna marbh do'n lagh troimh chorp Chriosd ; ionnus gu'm biodh sibh

pòsda ri aon eile, *eadhon* ris-san a
thogadh o na marbhaibh, chum
gu'n tugamaid toradh a mach do
Dhia.
5 Oir an uair a bha sinn san
fheòil, bha miannan nam peac-
adh, troimh 'n lagh, ag oibreachadh
ann ar ballaibh, chum toradh a
thoirt a mach gu bàs.
6 Ach a nis tha sinn air ar
deanamh saor o'n lagh, air dha
sin a bhi marbh leis 'na chum-
adh sinn; chum gu'n deanamaid
seirbhis ann an nuadhachd spio-
raid, agus ni *h-ann* an seanachd
na litreach.
7 Ciod uime sin a deir sinn?
am bheil an lagh 'na pheacadh?
Nar leigeadh Dia. Ni h-eadh,
cha b'aithne dhomh peacadh, ach
troimh 'n lagh: oir cha bhiodh eòlas
agam air sannt, mur abradh an
lagh, Na sanntaich.
8 Ach air do'n pheacadh fàth[1]
a ghlacadh, troimh 'n àithne dh'oib-
rich e annam gach uile ghnè an-to-
graidh: oir as eugmhais an lagha
bha 'm peacadh marbh.
9 Oir bha mise beò as eug-
mhais an lagha uair-eigin: ach
air teachd do'n àithne, dh'ath-
bheothaich am peacadh, agus
fhuair mise bàs.
10 Agus an àithne a *dh'orduich-
eadh* chum beatha, fhuaradh
dhomhsa chum bàis i.
11 Oir air do'n pheacadh fàth a
ghlacadh, troimh 'n àithne mheall
e mi, agus le sin mharbh e mi.
12 Air an aobhar sin *tha*'n lagh
naomha; agus *a ta* an àithne
naomha, agus cothromach, agus
maith.
13 Uime sin an d'rinneadh an
ni sin a bha maith, 'na bhàs
domhsa? Nar leigeadh Dia. Ach
am peacadh, chum gu faicte[2] gur
peacadh e, ag oibreachadh bàis
annamsa, leis an ni sin a ta
maith; chum troimh 'n àithne
gu'm fàsadh am peacadh ro pheac-
ach.
14 Oir a ta fhios againne gu
bheil an lagh spioradail: ach a
ta mise feòlmhor, air mo reiceadh
fuidh'n pheacadh.
15 Oir an ni a ta mi deanamh,
cha taitneach leam e: oir an ni a
b'àill leam, cha'n e a dheanam;
ach an ni a's fuathach leam, is e
sin a ta mise a' deanamh.
16 Uime sin ma ta mi dean-
amh an ni nach b'àill leam, tha
mi 'g aontachadh leis an lagh, gu
bheil e maith.
17 A nis ma ta cha mhise ni's
mò a tha deanamh so, ach am
peacadh a tha gabhail còmhnuidh
annam.
18 Oir a ta fhios agam, ann-
amsa, (sin ri ràdh, ann am fheòil,)
nach 'eil maith sam bith a' gabh-
ail còmhnuidh: oir tha'n toil a
làthair maille rium, ach *dòigh sam
bith* chum maith a dheanamh ni
faigheam.
19 Oir ni'n deanam am maith
bu mhiann leam: ach an t-olc
nach b'àill leam, is e sin a ta mi
a' deanamh.
20 A nis ma ta mi a' deanamh
an ni nach b'àill leam, cha mhise
ni's mò a ta deanamh so, ach am
peacadh a tha gabhail còmhnuidh
annam.
21 Uime sin tha mi faotainn
lagha, an uair a b'àill leam am
maith a dheanamh, gu bheil an
t-olc a làthair agam.
22 Oir a ta tlachd agam an lagh
Dhé, a réir an duine an taobh a
stigh.

[1] *cothrom.*—[2] *leigte ris.*

23 Ach tha mi faicinn lagha eile a'm' ballaibh a' cogadh an aghaidh lagha m'inntinn, agus ga m' thabhairt am bruid do lagh a' pheacaidh, a ta ann am bhallaibh.

24 Och is duine truagh mi! cò a shaoras mi o chorp a' bhàis so?

25 Tha mi toirt buidheachais do Dhia, troimh Iosa Criosd ar Tighearna. Uime sin, tha mise féin leis an inntinn a' deanamh seirbhis do lagh Dhé, ach leis an fheòil do lagh a' pheacaidh.

CAIB. VIII.

1 *Tha iadsan a ta ann an Criosd saor o dhìteadh.* 5 *Ciod an cron a thig o'n fheòil,* 14 *agus ciod am maith a thig o'n Spiorad;* 17 *agus ciod e a bhi 'nar cloinn do Dhia.*

AIR an aobhar sin cha 'n'eil a nis dìteadh sam bith do'n dream sin a tha ann an Iosa Criosd, a tha gluasad ni h-ann a réir na feòla, ach a réir an Spioraid.

2 Oir shaor lagh Spioraid na beatha, ann an Iosa Criosd, mise o lagh a' pheacaidh agus a' bhàis.

3 Oir an ni nach robh an comas do'n lagh a dheanamh, do bhrìgh gu robh e anmhunn troimh 'n fheòil, ag cur a Mhic féin do Dhia an coslas feòla peacaich, agus *'na ìobairt* air son peacaidh, dhìt e am peacaidh san fheòil:

4 Chum gu'm biodh fìreantachd an lagha air a coimhlionadh annainne, a tha gluasad cha'n ann a réir na feòla, ach a réir an Spioraid.

5 Oir an dream a ta a réir na feòla, tha an aire air na nithibh sin a bhuineas do'n fheòil; ach an dream a ta a réir an Spioraid, air na nithibh sin a bhuineas do'n Spiorad.

6 Oir an inntinn fheòlmhor is bàs i; ach an inntinn spioradail is beatha agus sìothchaint i:

7 Do bhrìgh gur naimhdeas an inntinn fheòlmhor an aghaidh Dhé; oir cha 'n'eil i ùmhal do lagh Dhé, is cha mhò a tha'n comas di bhi.

8 Uime sin cha'n urrainn iadsan a tha san fheòil Dia a thoileachadh.

9 Ach cha 'n'eil sibhse san fheòil, ach san Spiorad, ma tha Spiorad Dhé a' gabhail còmhnuidh annaibh. A nis mur 'eil Spiorad Chriosd aig neach, cha bhuin e dha.

10 Agus ma *tha* Criosd annaibh, *tha*'n corp marbh gu deimhin a thaobh peacaidh; ach is beatha an spiorad a thaobh[1] fìreantachd.

11 Ach ma tha Spiorad an ti a thog Iosa o na marbhaibh, a' gabhail còmhnuidh annaibh, an ti a thog Criosd o na marbhaibh, beothaichidh e mar an ceudna bhur cuirp bhàsmhor-sa, troimh a Spioradsan a ta chòmhnuidh annaibh.

12 Uime sin, a bhràithre, tha sinn fo fhiachaibh, cha'n ann do'n fheòil, chum ar beatha a chaitheadh a réir na feòla.

13 Oir ma chaitheas sibh bhur beatha a réir na feòla, gheibh sibh bàs: ach ma mharbhas sibh troimh 'n Spiorad gnìomhara na colla, bithidh sibh beò.

14 Oir a mheud 's a ta air an treòrachadh le Spiorad Dhé, is iad mic Dhé.

15 Oir cha d'fhuair sibh Spiorad na daorsa a rìs chum eagail:

[1] *air sgàth.*

ach fhuair sibh Spiorad na h-uchd-
mhacachd, troimh an glaodh sinn
Abba, Athair.
16 Tha an Spiorad féin a' dean-
amh fianuis maraon r'ar spiorad-
ne, gur sinn clann Dhé.
17 Agus ma's clann, is oigh-
reachan; oighreachan air Dia,
agus co-oighreachan maille ri
Criosd: ma 'se 's gu'm fuiling sinn
maille ris, chum gu glòraichear
maraon ris sinn mar an ceudna.
18 Oir measam, nach fiu ful-
angais na h-aimsir a ta làthair *an
coimhmeas* ris a' ghlòir a dh'fhoill-
sichear annainn.
19 Oir a ta dùil dhùrachdach
a' chruthachaidh a' feitheamh ri
foillseachadh cloinne Dhé.
20 Oir chuireadh an cruthach-
adh fuidh dhìomhanas, cha'n ann
le 'thoil, ach troimh-san a chuir
fuidh dhìomhanas *e;*
21 An dòchas gu'n saorar an
cruthachadh féin fòs o dhaorsa na
truaillidheachd, gu saorsa glòr-
mhor cloinne Dhé.
22 Oir a ta fhios againne gu
bheil an cruthachadh uile 'g os-
naich, agus am péin gu léir, mar
mhnaoi ri saothair, gus an àm
so:
23 Agus cha'n *e so* a mhàin,
ach sinn féin mar an ceudna, aig
am bheil ceud thoradh an Spior-
aid, tha eadhon sinne ag osnaich
annainn féin, a' feitheamh ris an
uchd-mhacachd, *eadhon* saorsa ar
cuirp.
24 Oir is ann le dòchas a thear-
nar sinn: ach dòchas a chithear,
cha dòchas e: oir c'ar son a bhios
dòchas aig duine ris an ni a ta e
faicinn?
25 Ach ma ta dòchas againn
ris an ni nach 'eil sinn a' faicinn,
feithidh sinn gu foighidneach ris.
26 Tha an Spiorad féin mar an
ceudna a' deanamh còmhnaidh
le'r n-anmhuinneachd: oir cha 'n
aithne dhuinn ciod a ghuidheam-
aid mar bu chòir dhuinn: ach a
ta an Spiorad féin a' deanamh
eadar-ghuidhe air ar son le osnaibh
do-labhairt.
27 Agus is aithne dhasan a ta
rannsachadh nan cridheachan ciod
i inntinn an Spioraid, do bhrìgh
gu bheil e a' deanamh eadar-
ghuidhe air son nan naomh a réir
toil Dé.
28 Agus a ta fhios againn gu'n
comh-oibrich na h-uile nithe
chum maith, do'n dream aig am
bheil gràdh do Dhia, *eadhon*
dhoibhsan a ghairmeadh a réir *a*
rùin.
29 Oir an dream a roimh-aith-
nich e, roimh-orduich e iad mar
an ceudna *chum bhi* co-chosmhuil
ri iomhaigh a Mhic, chum gu'm
biodh esan 'na cheud-ghin am
measg mòrain bhràithre.
30 Thuilleadh eile, an dream a
roimh-orduich e, ghairm e iad
mar an ceudna: agus an dream a
ghairm e, dh'fhìreanaich e mar an
ceudna: agus an dream a dh'fhìr-
eanaich e, ghlòraich e mar an
ceudna.
31 Ciod uime sin a deir sinn
ris na nithibh sin? Ma ta Dia
leinn, cò *dh'fheudas bhi* 'nar n-agh-
aidh?
32 An ti nach do chaomhain a
Mhac féin, ach a thug thairis e
air ar soin-ne uile, cionnus maille
ris-san nach tabhair e mar an
ceudna dhuinn gu saor na h-uile
nithe?
33 Cò chuireas coire sam bith
á leth daoine taghta Dhé? *'Se*
Dia a dh'fhìreanaicheas.
34 Cò a dhìteas? *'Se* Criosd a

fhuair bàs, seadh tuilleadh fòs, a
dh'éirich a rìs, agus a ta air deas
làimh Dhé, neach a ta mar an
ceudna a' deanamh eadar-ghuidhe
air ar soinne.
35 Cò sgaras sinn o ghràdh
Chriosd? *an dean* trioblaid, no
àmhghar, no geur-leanmhuinn, no
gorta, no lomnochduigh, no cunn-
art, no claidheamh?
36 (A réir mar a ta e sgrìobhta,
Air do shonsa mharbhadh sinn rè
an là; mheasadh sinn mar chaor-
aich chum marbhaidh.)
37 Ni h-eadh, ach anns na
nithibh sin uile tha sinn a' toirt
tuilleadh agus buaidh, troimh-san
a ghràdhaich sinn.
38 Oir a ta dearbh-bheachd
agam, nach bi bàs, no beatha, no
aingil, no uachdaranachda, no
cumhachda, no nithe a ta làthair,
no nithe a ta ri teachd,
39 No àirde, no doimhne, no
creutair sam bith eile, comasach
air sinne a sgaradh o ghràdh Dhé
a ta ann an Iosa Criosd ar Tigh-
earn.

CAIB. IX.

1 *Tha Pòl doilich air son nan
Iudhach.* 7 *Cha b'iad sliochd
Abrahaim uile clann a' gheall-
aidh.* 18 *Tha Dia a' deanamh
tròcair air an droing a's toil leis.*
21 *Feudaidh an cumadair an ni
a's toil leis a dheanamh ris a'
chriadh.*

A DEIREAM an fhìrinn ann
an Criosd, nior dheanam
breug, (air bhi do m' choguis a'
deanamh fianuis domh san Spior-
ad naomh.)
2 Gu bheil doilgheas mòr orm,
agus cràdh air mo chridhe an
còmhnuidh.
3 Oir ghuidhinn mi féin a bhi
dealaichte[1] o Chriosd, air son mo
bhràithre, mo luchd-dàimh a
thaobh na feòla:
4 A ta 'nan Israelich; d'am
buin an uchd-mhacachd agus a'
ghlòir, agus na coimhcheangail,
agus tabhairt an lagha, agus seir-
bhis *Dé*, agus na geallanna;
5 D'am buin na h-aithriche,
agus o'm bheil Criosd a thaobh na
feòla, neach is e Dia os ceann nan
uile, beannaichte gu sìorruidh.
Amen.
6 Cha'n e gu bheil focal Dé gun
éifeachd. Oir cha'n Israelich iad-
san uile a ta o Israel:
7 Agus ni mò do bhrìgh gur
sliochd do Abraham iad, *a ta iad*
uile 'nan cloinn: ach ann an Isaac
ainmichear do shìol.
8 Is e sin ri ràdh, Cha'n iad
clann na feòla clann Dhé: ach is
iad clann a' gheallaidh, a mheasar
mar shìol.
9 Oir *is* e so focal a' gheallaidh,
A réir an àm so thig mi, agus bith-
idh mac aig Sara.
10 Agus cha'n e mhàin *so*, ach
Rebeca mar an ceudna 'nuair a
thoirricheadh i o aon, *eadhon* Isaac
ar n-athair-ne.
11 (Oir mun do rugadh *na
naoidheana*, agus mun d'rinn iad
maith no olc, chum gu'm biodh
rùn Dé a réir an taghaidh seas-
mhach, cha'n ann o oibribh. ach
o'n ti a ghairmeas.)
12 A dubhradh rithe, Ni an
neach a's sine seirbhis do'n neach
a's òige.
13 A rèir mar a ta e sgrìobhta,
Ghràdhaich mi Iacob, ach dh'-
fhuathaich mi Esau.
14 Ciod a deir sinn ma ta?

[1] *malluichte.*

am bheil eucoir maille ri Dia? Nar leigeadh Dia.

15 Oir a deir e ri Maois, Ni mi tròcair, air an neach air an dean mi tròcair, agus gabhaidh mi truas do'n neach d'an gabh mi truas.

16 Uime sin cha'n ann o'n ti leis an àill, no o'n ti a ruitheas, ach o Dhia a ni tròcair.

17 Oir a deir an sgriobtuir ri Pharaoh, Is ann chum na crìche so féin a thog mi suas thu, chum gu'm foillsichinn mo chumhachd annad, agus chum gu'm biodh m'ainm iomraideach air feadh na talmhainn uile.

18 Uime sin ni e tròcair air an ti a's àill leis, agus an ti a's àill leis cruaidhichidh se.

19 A deir tu ma ta rium, C'ar son a ta e ma seadh a' faghail croin? oir cò a chuir an aghaidh a thoile?

20 Ni h-eadh ach, O a dhuine, cò thusa a ta tagradh an aghaidh Dhé? An abair an ni a chumadh ris an ti a chum *e*, C'ar son a rinn thu mi mar so?

21 Nach 'eil cumhachd aig a' chriadhfhear air a' chriadh, ionnus gu'n deanadh e do'n aon mheall aon soitheach chum onoir, agus soitheach eile chum eas-onoir.

22 *Ciod* ma's e, air bhi do Dhia toileach 'fhearg a nochdadh, agus a chumhachd a dheanamh aithnichte, gu'n d'fhuiling e le mòr fhad-fhulangas soithiche na feirge air an ulluchadh chum sgrios:

23 Agus chum gu'n deanadh e aithnichte saoibhreas a ghlòire air soithichibh na tròcair, a dh'ulluich e roimh-làimh chum glòire?

24 Eadhon sinne a ghairm e, cha'n e mhàin do na h-Iudhachaibh, ach mar an ceudna do na Cinneachaibh.

25 Mar a deir e mar an ceudna ann an Osee, Goiridh mi mo phobull diubhsan nach robh 'nam pobull domh; agus *bean* ghràdhach dh'ise, nach robh gràdhach.

26 Agus tarlaidh, anns an ionad san dubhradh riu, Cha sibh mo phobull-sa, an sin gu'n goirear Clann an Dé bheò dhiubh.

27 Tha Esaias mar an ceudna ag éigheach mu thimchioll Israeil, Ged tha àireamh chloinn Israeil mar ghaineamh na fairge, is fuigheall a thearnar.

28 Oir crìochnaichidh e an obair, agus gearraidh e goirid i am fìreantachd; do bhrìgh gu'n dean an Tighearn obair ghoirid air an talamh.

29 Agus mar a thubhairt Esaias roimhe, Mur fàgadh Tighearn nan sluagh sìol againne, dheantadh sinn mar Shodom, agus bhitheamaid cosmhuil ri Gomorrha.

30 Ciod a deir sinn ma seadh? Gu'n d'ràinig na Cinnich, nach robh a' leantuinn fìreantachd, air fìreantachd, eadhon an fhìreantachd a ta o chreidimh:

31 Ach cha do ràinig Israel, a bha leantuinn lagha na fìreantachd, air lagh na fìreantachd.

32 C'ar son? A chionn nach ann o chreidimh, ach mar gu'm b'ann o oibribh an lagha *a dh'iarr iad i:* oir thuislich iad air a' chloich-thuislidh sin;

33 Mar a ta e sgrìobhta, Feuch, cuiream ann an Sion clach-thuislidh, agus carraig oilbheim: agus

[1] *fear deanamh shoithiche creadha.*

gach neach a chreideas annsan, cha chuirear gu nàire e.

CAIB. X.

5 *Tha an sgriobtuir a' nochdadh an eadar-dhealachaidh a ta eadar fìreantachd an lagha, agus a' chreidimh ;* 18 *agus gu'n gabh na Cinnich ris an fhocal, agus gu'n creid iad.* 19 *Cha robh Israel aineolach air na nithibh sin.*

A BHRAITHRE, is e dùrachd mo chridhe, agus m'urnuigh ri Dia air son Israeil, gu'm biodh iad air an tearnadh.
2 Oir a ta mi deanamh fianuis doibh, gu bheil eud aca thaobh Dhé, ach cha'n ann a réir eòlais.
3 Oir air dhoibh bhi aineolach air fìreantachd Dhé, agus ag iarraidh am fìreantachd féin a chur air chois, cha do ghéill[1] iad do fhìreantachd Dhé.
4 Oir is e Criosd crìoch an lagha, chum fìreantachd do gach neach a chreideas.
5 Oir a ta Maois a' cur an céill na fìreantachd a ta o'n lagh, *eadhon* an duine a ni na nithe sin, gu'm bi e beò leo.
6 Ach mar so deir an fhìreantachd a ta o chreidimh, Na abair ann do chridhe, Cò théid suas air nèamh? (sin r'a ràdh, a thoirt Chriosd a nuas ;)
7 No, Cò a théid sìos do'n doimhne? (sin r'a ràdh, a thoirt Chriosd a rìs air ais o na marbhaibh.)
8 Ach ciod a deir i? Tha 'm focal am fagus duit, ann do bheul, agus ann do chridhe : 'se sin focal a' chreidimh, a tha sinne a' searmonachadh.
9 Ma dh'aidicheas tu le d'bheul an Tighearn Iosa, agus ma chreideas tu ann do chridhe, gu'n do thog Dia o na marbhaibh e, gu'n tearnar thu.
10 Oir is ann leis a' chridhe a chreidear chum fìreantachd, agus leis a' bheul a dh'aidichear chum slàinte.
11 Oir a deir an sgriobtuir, Ge b'e neach a chreideas annsan, cha nàraichear e.
12 Oir cha 'n'eil eadar-dhealachadh eadar an t-Iudhach agus an Greugach: oir an t-aon Tighearna a ta os ceann nan uile, tha e saoibhir do na h-uile a ghairmeas air.
13 Oir ge b'e neach a ghairmeas air ainm an Tighearna, tearnar e.
14 Ach cionnus a ghairmeas iad airsan anns nach do chreid iad? agus cionnus a chreideas iad anns an ti air nach cual iad *iomradh?* agus cionnus a chluinneas iad gun searmonaiche?
15 Agus cionnus a ni iad searmoin, mur cuirear iad? mar a ta e sgrìobhta, Cia sgiamhach cosa na muinntir sin a ta searmonachadh soisgeil na sìth, a ta toirt sgéil aoibhneich air nithibh maithe!
16 Ach cha robh iad uile ùmhal do'n t-soisgeul: Oir a deir Esaias, A Thighearn, cò a chreid ar n-aithris-ne?
17 Uime sin, is ann o éisdeachd a thig creidimh, agus éisdeachd troimh fhocal Dé.
18 Ach a deiream, Nach cual iad? Chuala gu deimhin, chaidh am fuaim air feadh gach tìre a mach, agus am briathra gu iomallaibh an domhain.
19 Ach a deiream, Nach robh

[1] *striochd.*

fios aig Israel? Air tùs, a deir
Maois, Cuiridh mi eud oirbh le
Cinneach, nach 'eil 'nan Cinneach,
agus le Cinneach neo-thuigseach
cuiridh mi fearg oirbh.
20 Ach a ta Esaias ro dhàna,
agus a deir e, Fhuaradh mi leo-
san nach d'iarr mi: dh'fhoillsich-
eadh mi dhoibhsan nach d'fhios-
raich air mo shon.
21 Ach ri Israel a deir e, Shìn
mi mach mo làmhan rè an là gu
h-iomlan ri pobull eas-ùmhal agus
a labhras a'm' aghaidh.

CAIB. XI.

1 *Cha do thilg Dia Israel uile uaith.* 7 *Thaghadh cuid, ge do chruaidhicheadh a' chuid eile.* 18 *Cha'n fheud na Cinnich uaill-thàir a dheanamh orra;* 26 *oir tha gealladh gu'n slànuichear iad.* 33 *Tha breitheanais Dé do-rann-sachaidh.*

1 A DEIREAM ma seadh, An
do thilg Dia a phobull uaith?
Nar leigeadh Dia. Oir is Israel-
each mise féin mar an ceudna, do
shliochd Abrahaim, do thréibh
Bheniamin.
2 Cha do thilg Dia uaith a
phobull a roimh-aithnich e. Nach
'eil fhios agaibh ciod e a deir an
sgriobtuir mu Elias? cionnus a ta
e a' deanamh eadar-ghuidhe ri
Dia an aghaidh Israeil, ag ràdh,
3 A Thighearn, mharbh iad
t'fhàidhean, agus leag iad sìos
t'altairean: agus dh'fhàgadh mise
a'm' aonar, agus tha iad ag iarr-
aidh m'anama.
4 Ach ciod a deir freagradh
Dé ris, Dh'fhàg mi dhomh féin
seachd mìle fear, nach do lùb an
glùn do *ìomhaigh* Bhaail.
5 Agus mar sin mar an ceudna
tha san àm so làthair fuigheall
a réir taghaidh a' ghràis.
6 Agus ma's ann troimh ghràs,
cha'n ann o oibribh ni's mò: Ach
ma's ann o oibribh, cha'n ann o
ghràs á sin suas: no cha'n obair
á sin suas obair.
7 Ciod ma seadh? An ni sin
a ta Israel ag iarraidh, cha do
ràinig e air; ach ràinig an tagh-
adh air, agus chaidh a' chuid eile
a dhalladh:
8 Mar a ta e sgrìobhta, Thug
Dia dhoibh spiorad na suaine,
sùile chum nach faiceadh iad, agus
cluasa chum nach cluinneadh iad,
gus an là an diugh.
9 Agus a deir Daibhidh, Biodh
am bord mar ribe, agus mar inn-
eal-glacaidh, agus mar cheap-tuis-
lidh, agus mar dhìol-thuarasdal
dhoibh.
10 Biodh an sùilean air an
dorchachadh, chum nach faic iad;
agus crom-sa an druim an còmh-
nuidh.
11 A deiream uime sin, An
do thuislich iad ionnus gu'n tuit-
eadh iad? Nar leigeadh Dia: ach
troimh an tuiteam-san tha slàinte
air teachd chum nan Cinneach,
chum iadsan a bhrosnachadh gu
h-eud.
12 Ma's e an tuiteam-san saoibh-
reas an domhain, agus an lughd-
achadh saoibhreas nan Cinneach;
cia's mò na sin a *bhitheas* an làn-
achd?
13 Oir is ann ribhse a labhram,
a Chinneacha; do bhrìgh gur mi
abstol nan Cinneach, tha mi toirt
urraim do m' dhreuchd[1]:
14 Ma dh'fheudas mi air chor
sam bith mo choimh-fheòil a
bhrosnachadh gu h-eud, agus gu'n
tèaruinn mi dream àraidh dhiubh.

[1] *oifig.*

15 Oir ma's e'n tilgeadh-san air falbh réiteachadh an domhain; ciod e an ath-ghabhail, ach beatha o na marbhaibh?

6 Oir ma ta an ceud-thoradh naomha, tha am meall *naomha* mar an ceudna: agus ma ta an fhreumh naomha, *tha* na geuga *mar sin* mar an ceudna.

17 Agus ma ta cuid do na geugaibh air am briseadh dheth, agus gu bheil thusa, a bha a'd' chrann-ola fiadhaich, air do shuidheachadh nam measg, agus maille riu, a' faotainn comh-pairt do fhreimh agus do reamhrachd a' chroinn-ola;

18 Na dean uaill an aghaidh nan geug; ach ma ni thu uaill 'nan aghaidh, cha tusa a dh'iom-chaireas an fhreumh, ach an fhreumh thusa.

19 A deir tu uime sin Bhriseadh dheth na geuga, chum gu suidhichte mise 'nan àit.

20 Ro mhaith; air son am mi-chreidimh bhriseadh iadsan dheth, agus a ta thusa a' seasamh troimh chreidimh. Na bi àrd-inntinneach, ach fo eagal.

21 Oir mur do chaomhain Dia na geuga nàdurra, *biodh eagal ort* nach caomhain e thusa mar an ceudna.

22 Feuch uime sin maitheas agus geur-cheartas Dé: geur-cheartas d'an taobhsan a thuit; ach do d' thaobhsa, maitheas, ma bhuanaicheas tu 'na mhaitheas; agus mur buanaich, gearrar dheth thusa mar an ceudna.

23 Agus suidhichear iadsan mar an ceudna, mur buanaich iad 'nam mi-chreidimh: oir a ta Dia comasach air an suidheachadh a rìs.

24 Oir ma ghearradh thusa as a' chrann-ola a bha fiadhaich a thaobh nàduir, agus gu'n do shuidhicheadh ann an deadh chrann-ola thu an aghaidh nàduir; cia mòr is mò na sin a shuidhichear na *geuga* nàdurra 'nan crann-ola féin?

25 Oir cha b'àill leam, a bhràithre, sibhse bhi ain-eolach air an rùn-diomhair so, (chum nach biodh sibh glic 'nur barail féin,) gu'n do tharladh doille ann an cuid do Israel, gus an tig iomlanachd nan Cinneach a steach.

26 Agus mar sin bithidh Israel uile air an tèarnadh; mar a ta e sgrìobhta, Thig am Fear-saoraidh o Shion, agus tionndadhaidh e mi-dhiadhachd o Iacob.

27 Oir is e so mo choimh-cheangal riu, 'nuair a bheir mi air falbh am peacanna.

28 Thaobh an t-soisgeil, *is* maimhdean iad air bhur sonsa: ach a thaobh an taghaidh, *tha iad* gràdhaichte air son nan aithriche.

29 Oir a ta tiodhlacan agus gairm Dhé gun aithreachas.

30 Oir mar a bha sibhse roimhe so eas-ùmhal do Dhia ach a nis a fhuair sibh tròcair troimh am mi-chreidimh-san:

31 Amhuil sin a ta iadsan san àm so eas-ùmhal, chum, troimh bhur tròcair-se, gu'm faigh iad tròcair mar an ceudna.

32 Oir dhruid Dia iad uile ann am mi-chreidimh, chum tròcair a dheanamh air na h-uile.

33 O doimhne saoibhris araon gliocais agus eòlais Dé! Cia do-rannsachaidh a bhreitheanais, agus do-lorgachaidh a shlighean!

34 Oir cò aig an robh fios inntinn an Tighearna, no cò bu chomhairleach dha?

35 No cò thug dha air tùs, agus làn-dìolar a rìs dha e?

36 Oir is ann uaithesan, agus troimh-san, agus dhasan *a ta* na h-uile nithe: dhasan *gu robh* glòir gu siorruidh. Amen.

CAIB. XII.

1 *Is còir do thròcair Dhé sinne aomadh gu Dia a thoileachadh.* 9 *Tha gràdh, agus mòran do dhleasdanais eile air an iarraidh uainn.* 19 *Tha dioghaltas gu sonraichte air a thoirmeasg dhuinn.*

AIR an aobhar sin guidheam oirbh, a bhràithre, troimh thròcairibh Dhé, bhur cuirp a thabhairt 'nam beò-ìobairt, naomha, thaitnich do Dhia, *ni a's e* bhur seirbhis reusonta.

2 Agus na bithibh air bhur cumadh ris an t-saoghal so: ach bithibh air bhur cruth-atharrachadh troimh ath-nuadhachadh bhur n-inntinn, chum gu'n dearbh sibh ciod i toil mhaith, thaitneach, agus dhiongmhalta sin Dhé.

3 Oir a deiream, troimh a' ghràis a thugadh dhomhsa, ris gach neach 'nur measg, gun smuaineachadh *uime féin* ni's àirde na is còir dha smuaineachadh; ach smuaineachadh am measarrachd[1], a réir mar a roinn Dia ris gach neach tomhas a' chreidimh.

4 Oir mar a ta mòran bhall againn ann an aon chorp, agus nach e'n t-aon ghnìomh[2] a th'aig gach ball:

5 Amhuil sin ged tha sinne 'nar mòran, is aon chorp ann an Criosd sinn, agus is buill sinn gach aon fa leth d'a chéile.

6 Uime sin air bhi do thiodhlacaibh againn, eadar-dhealaichte, a réir a' ghràis a thugadh dhuinn ma's fàidheadaireachd, *deanamaid fàidheadaireachd* a réir tomhais a' chreidimh:

7 No ma's frithealadh, *thugamaid aire* d'ar frithealadh; no an ti a theagaisgeas, *thugadh e aire* d'a theagasg;

8 No an ti a bheir earail[3], *thugadh e aire* d'a earail: an ti a roinneas *an déirc, roinneadh e i* an treibh-dhireachd; an ti a riaghlas, *deanadh se e* maille ri dùrachd; an ti a ni tròcair, *deanadh se e* gu suilbhir.

9 *Biodh bhur* gràdh gun cheilg. Biodh gràin agaibh do'n olc, leanaibh gu dlùth ris an ni a tha maith.

10 *Bithibh* teo-chridheach d'a chéile le gràdh bràthaireil, ann an urram a' toirt toisich gach aon d'a chéile:

11 Gun bhi leasg ann an gnothuichibh: dùrachdach 'nur spiorad; a' deanamh seirbhis do'n Tighearn:

12 A' deanamh gairdeachais an dòchas: foighidneach an trioblaid: maireannach ann an urnuigh:

13 A' comh-roinn ri uireasbhuidh nan naomh: a' gnàthachadh aoidheachd.

14 Beannaichibh an dream a ta deanamh geur-leanmhuinn oirbh: beannaichibh, agus na mallaichibh.

15 Deanaibh gairdeachas maille riusan a ta ri gairdeachas, agus caoidh maille riusan a ta ri caoidh.

16 Bithibh a dh'aon rùn d'a chéile. Na biodh bhur cion air nithibh àrda, ach cuiribh sibh féin an comh-inbhe riu-san a ta ìosal. Na bithibh glic 'nur barail féin.

[1] *stuaim.*—[2] *obair, oifig.*—[3] *comhairle.*

17 Na ìocaibh olc air son uilc
do dhuine sam bith. Ulluichibh
nithe ciatach am fianuis nan uile
dhaoine.
18 Ma dh'fheudas e bhi, mheud
's a ta e'n comas duibh, bithibh an
sìth ris na h-uile dhaoinibh.
19 *A chàirde* gràdhach, na
deanaibh dioghaltas air bhur son
féin, ach thugaibh àit do'n fheirg:
oir a ta e sgrìobhta, Is leamsa
an dioghaltas; ìocaidh mi, deir an
Tighearn.
20 Uime sin ma bhios do
nàmhaid ocrach, thoir biadh dha;
ma bhios e tartmhor[1], thoir deoch
dha: oir le so a dheanamh càrn-
aidh tu eibhle teine air a cheann.
21 Na tugadh an t-olc buaidh
ort, ach thoir-sa buaidh air an olc
leis a' mhaith.

CAIB. XIII.

1 *Umhlachd, agus dleasdanais eile a's còir dhuinn chur an gnìomh do uachdaranaibh.* 11 *Tha geòcaireachd, agus misg, agus oibre an dorchadais ro neo-chubhaidh do àm an t-soisgeil.*

BIODH gach anam ùmhal do
na h-àrd-chumachdaibh.
Oir cha 'n'eil cumhachd ann ach
o Dhia: agus na cumhachdan a ta
ann, is ann le Dia a dh'orduich-
eadh iad.
2 Air an aobhar sin ge b'e air
bith a chuireas an aghaidh a'
chumhachd, tha e cur an aghaidh
orduigh Dhé: agus iadsan a chuir-
eas 'na aghaidh, gheibh iad breith-
eanas dhoibh féin.
3 Oir cha 'n'eil uachdarain 'nan
aobhar eagail do dheadh oibribh,
ach do dhroch oibribh. Uime
sin am miann leat bhi gun eagal an
uachdarain ort? dean am maith,
agus gheibh thu cliu uaith.
4 Oir is esan seirbhiseach Dhe
chum maith dhuit. Ach ma ni
thu an t-olc, biodh eagal ort; oir
cha'n ann gu dìomhain a tha e
giùlan a' chlaidheimh: oir is e
seirbhiseach Dhé e, 'na dhioghalt-
air feirge air an ti a ni olc.
5 Uime sin is éigin bhi ùmhal,
ni h-ann a mhàin air son feirge,
ach mar an ceudna air son coguis.
6 Oir air an aobhar so tha sibh
mar an ceudna a' toirt cìs *dhoibh:*
oir is iad seirbhisich Dhé iad,
a' sìor-fheitheamh air an ni so
féin.
7 Air an aobhar sin thugaibh
do gach neach an dlighe féin:
càin dhasan d'an *dlighear* càin, cìs
dhasan d'an *dlighear* cìs, eagal
dhasan d'an *dlighear* eagal, agus
urram dhasan d'an *dlighear* urram.
8 Na biodh fiacha sam bith aig
aon neach oirbh, ach a mhàin a
chéile a ghràdhachadh: oir an ti
aig am bheil gràdh do neach eile,
choimhlion e an lagh.
9 Oir an ni so, Na dean adh-
altrannas, Na dean mortadh, Na
goid, Na dean fianuis bhréige, Na
sanntaich, agus ma ta àithne sam
bith eile ann, tha i air a' cur sìos
gu h-aith-ghearr fuidh 'n fhocal
so, Gràdhaich do choimhearsnach
mar thu féin.
10 Cha dean gràdh lochd do
choimhearsnach: air an aobhar
sin *is e* an gràdh coimhlionadh an
lagha.
11 Agus so, air dhuibh fios na
h-aimsir a bhi agaibh, gur mithich
dhuinn a nis mosgladh o chodal:
oir a ta ar slàinte nis ni's faisge
na 'nuair a chreid sinn.
12 Tha cuid mhòr do'n oidhche
air dol tharuinn, tha an là am
fagus: uime sin cuireamaid dhinn

[1] *ìotmhor.*

oibre an dorchadais, agus cuir-eamaid umainn armachd an t-soluis.

13 Gluaiseamaid gu cubhaidh mar anns an là; cha'n ann an ruidhteireachd[1] agus am misg, no an seomradaireachd agus am macnus, no an aisith agus am farmad:

14 Ach cuiribh umaibh an Tighearn Iosa Criosd, agus na deanaibh ulluchadh air son na feòla, chum *a* h-ana-mianna *a* c*hoimhlionadh.*

CAIB. XIV.

1 *Cha'n fheud daoine tàir a dheanamh, no chéile a dhìteadh air son nithe coimhdheis:* 15 *oir a ta an t-abstol a' dearbhadh gu bheil sin mi-cheadaichte le iomadh reuson.*

GABHAIBH ris an neach a ta anmhunn sa' chreidimh, *ach* ni h-ann chum deasboireachd amharusach.

2 Oir a ta h-aon a' creidsinn gu'm feud e na h-uile nithe ith-eadh: ach a ta esan a ta anmhunn ag itheadh luibheanna.

3 Na deanadh esan a ta 'g ith-eadh, tàir airsan nach 'eil ag ith-eadh; agus na tugadh esan nach 'eil ag itheadh, breth air an ti a dh'itheas: oir ghabh Dia ris.

4 Cò thusa a ta toirt breth air seirbhiseach duin' eile? d'a mhaighstir féin seasaidh, no tuit-idh e: seadh, cumar suas e; oir is comasach Dia air a chumail 'na sheasamh.

5 Tha meas aig neach air là thar là: agus tha meas aig neach eile air gach là *mar a chéile.* Biodh làn-dearbhadh aig gach duine 'na inntinn féin.

6 An ti aig am bheil suim do'n là, is ann do'n Tighearn a tha suim aige *dha;* agus an ti aig nach 'eil suim do'n là, is ann do'n Tighearn nach 'eil suim aige *dha.* An ti a ta 'g itheadh, is ann do'n Tighearn a tha e 'g itheadh, oir tha e toirt buidheachais do Dhia; agus an ti nach 'eil ag itheadh is ann do'n Tighearn nach ith e, agus bheir e buidheachas do Dhia.

7 Oir cha 'n'eil a h-aon againn beò dha féin, agus cha 'n'eil a h-aon againn a' bàsachadh dha féin.

8 Oir ma's beò dhuinn, is ann do'n Tighearn a tha sinn beò: agus ma's bàs duinn, is ann do'n Tighearn a tha sinn a' bàsach-adh; uime sin ma's beatha no bàs dhuinn, is leis an Tighearn sinn.

9 Oir is ann chum so a fhuair Criosd bàs, agus a dh'éirich e, agus a tha e beò a rìs, chum gu'm biodh e 'na Thighearn air na beothaibh agus air na marbh-aibh.

10 Ach c'ar son a ta thusa a' toirt breth air do bhràthair? no c'ar son a ta thusa a' deanamh tarcuis air do bhràthair? oir seas-aidh sinn gu léir am fianuis caith-ir-breitheanais Chriosd.

11 Oir a ta e sgrìobhta, *Mar* is beò mise, a deir an Tighearn, lùb-aidh gach glùn domhsa, agus aid-ichidh gach teanga do Dhia.

12 Air an aobhar sin bheir gach aon againn cunntas uime féin do Dhia.

13 Uime sin na tugamaid breth air a chéile ni's mò: ach gu ma fearr libh a' bhreth so thoirt, gun aobhar-tuiteam no oilbheim a thoirt do bhràthair.

14 Oir a ta fhios agam, agus is dearbh leam anns an Tighearn

[1] *anabhar.*

Iosa, nach 'eil ni sam bith neo-
ghlan dheth féin: ach do'n ti a
mheasas ni sam bith neoghlan,
dhasan *a ta e* neoghlan.
15 Ach ma bhios doilgheas air
do bhráthair air son bìdh, a nis
cha 'n'eil thu a gluasad a' réir a'
ghràidh. Na sgrios le d' bhiadh
esan, air son an d'fhuiling Criosd
bàs.
16 Air an aobhar sin, na labhrar
olc mu bhur maith.
17 Oir cha bhiadh agus deoch
rìoghachd Dhé, ach fìreantachd,
agus sìth, agus aoibhneas san
Spiorad naomh.
18 Oir ge b'e ni seirbhis do
Chriosd anns na nithibh so, tha e
taitneach do Dhia, agus tha e
dearbhta do dhaoinibh.
19 Uime sin leanamaid na
nithe a bhios chum sìth[1], agus na
nithe a bhios chum togail suas a
chéile.
20 Na sgrìos obair Dhé air son
bìdh. Gu deimhin tha na h-uile
nithe glan; ach is olc do'n duine
sin a dh'itheas le oilbheum.
21 *Is* maith an ni gun fheòil
itheadh, no fìon òl, no *ni air bith a
dheanamh* leis am faigh do bhràth-
air tuisleadh no oilbheum, no leis
an deanar lag e.
22 Am bheil creidimh agad?
Biodh e agad dhuit féin am fianuis
Dé: Is beannaichte an duine sin
nach dìt e féin anns an ni sin, a
mheasas e ceadaichte.
23 Ach esan a ta fuidh amh-
arus, tha e air a dhìteadh ma
dh'itheas e, a chionn nach ann o
chreidimh *a tha e 'g itheadh:* oir
gach ni nach 'eil o chreidimh, is
peacadh e.

CAIB. XV.

1 *Is còir dhoibhsan a tha laidir
giùlan leosan a ta anmhunn.* 2
*Cha'n fheud sinn sinn féin a
thoileachadh,* 7 *ach gabhail r'a
chéile, mar a rinn Criosd ruinn
uile,* 9 *araon ris na h-Iudhach-
aibh agus ris na Cinneachaibh,
&c.*

UIME sin is còir dhuinne a
ta làidir, giùlan le anmhuinn-
eachd na muinntir sin a ta lag,
agus gun sinn féin a thoileach-
adh.
2 Toilicheadh gach aon againn
a choimhearsnach g'a mhaith chum
a thogail suas.
3 Oir cha do thoilich eadhon
Criosd e féin; ach a réir mar a ta
e sgrìobhta, Thuit toibheum[2] na
muinntir sin a thug toibheum
dhuit ormsa.
4 Oir ge b' iad nithe air bith a
sgrìobhadh roimhe so, is ann chum
ar teagaisg-ne a sgrìobhadh iad;
chum, troimh foighidin agus co-
fhurtachd nan sgriobtuir, gu'm
biodh earbsa againne.
5 A nis gu tugadh Dia na
foighidin agus an co-fhurtachd
dhuibhse bhi dh'aon inntinn
a thaobh a chéile, a réir Iosa
Criosd:
6 Chum gu 'm feud sibh
a dh'aon inntinn *agus* le aon
bheul glòir a thoirt do Dhia,
eadhon Athair ar Tighearna Iosa
Criosd.
7 Uime sin gabhaibhse r'a chéile,
eadhon mar a ghabh Criosd ruinne,
chum glòire Dhé.
8 A nis a deirim, Gu robh
Iosa Criosd 'na mhinisteir an tim-
chioll-ghearraidh air son fìrinn Dé,
chum geallanna nan aithriche a
dhaingneachadh:
9 Agus chum gu'n tugadh na
Cinnich glòir do Dhia air son a

[1] *a stiùras chum siochaint.*—[2] *masladh.*

thròcair; a réir mar a ta e sgrìobh-
ta, Air an aobhar so aidicheam
thusa am measg nan Cinneach, a-
gus seinnidh mi *ceòl* do d' ainm.
10 Agus a rìs a deir e, Dean-
aibh gairdeachas, a Chinneacha,
maille r'a phobull-san.
11 Agus a rìs, Molaibh an
Tighearn, a Chinneacha uile, a-
gus thugaibh cliu dha, a shlòigh
uile.
12 Agus a rìs deir Esaias, Bith-
idh freumh Iese *ann*, agus an ti
a dh'éireas suas chum uachdaran-
achd bhi aige air na Cinneachaibh;
annsan cuiridh na Cinnich an
dòchas.
13 A nis gu'n lìonadh Dia an
dòchais sibhse do'n uile aoibhneas
agus shiothchaint ann an creid-
sinn, chum gu'm bi sibh pailt ann
an dòchas, troimh chumhachd an
Spioraid naoimh.
14 Agus a ta cinnt agamsa
féin d'ur taobhsa, mo bhràithre,
gu bheil sibhse làn do mhaitheas,
air bhur lìonadh leis an uile eòlas,
agus comasach mar an ceudna
air a chéile a chomhairleach-
adh.
15 Gidheadh, a bhràithre,
sgrìobh mi d'ur ionnsuidh leis an
tuilleadh dànadais, an càil-éigin,
mar gu cuirinn an cuimhne sibh,
air son a' ghràis a thugadh dhomh-
sa o Dhia.
16 Ionnus gu'm bithinn a'm'
mhinisteir aig Iosa Criosd do na
Cinneachaibh, a' frithealadh sois-
geil Dé, chum gu'm biodh tabh-
artas[1] nan Cinneach taitneach,
air a naomhachadh leis an Spiorad
naomh.
17 Uime sin tha aobhar uaill
agam troimh Iosa Criosd, anns na
nithibh sin a bhuineas do Dhia.
18 Oir cha bhi dànachd agam
labhairt air a' bheag do na nithibh
sin, nach d'oibrich Criosd leam,
chum na Cinnich a dheanamh
ùmhal am focal agus an gnìomh.
19 Le cumhachd chomharan
agus mhìorbhuilean, le cumhachd
Spioraid Dé; ionnus o Ierusalem
agus mu'n cuairt gu Illiricum, gu'n
do làn-shearmonaich mi soisgeul
Chriosd.
20 Seadh, mar sin bha ro-dhéidh
agam air an t-soisgeul a shear-
monachadh, cha'n ann san ionad
san robh Criosd air ainmeachadh,
chum nach togainn *m'obair* air
bunait neach eile:
21 Ach a réir mar a ta e
sgrìobhta, Chi iadsan ris nach do
labhradh uime: agus tuigidh iad-
san nach cuala.
22 Uime sin mar an ceudna
chuireadh gu minic bacadh orm o
theachd d'ur ionnsuidhse.
23 Ach a nis do bhrìgh nach
'eil agam ionad ni's mò anns na
crìochaibh so, agus gu bheil mòr-
thogradh agam o cheann mòrain
bhliadhnaibh teachd d'ur ionn-
suidhse;
24 Ge b'e uair a thriallas mi
do'n Spàinn, thig mi d'ur ionn-
suidhse; oir tha dùil agam sibhse
fhaicinn san dol seachad, agus
bhi air mo thoirt air m'aghaidh
libhse chum an ionaid sin, ma
bhios mi air tùs an càileigin air
mo lìonadh le'r *comhluadar-sa.*
25 Ach a nis tha mi dol gu
Ierusalem, a' frithealadh do na
naomhaibh.
26 Oir bu toil leo-san ann am
Macedonia, agus ann an Achaia,
co-roinn àraidh a dheanamh ris
na naomhaibh bochda ta ann an
Ierusalem.

[1] *ofrail, ìobairt.*

27 Bu toil leo *gu deimhin*, agus
tha iad fo fhiachaibh dhoibh. Oir
ma rinneadh na Cinnich 'nan
luchd comh-pairt d'an nithibh
spioradailsan, is còir dhoibh minis-
treileachd a dheanamh dhoibhsan
sna nithibh a bhuineas do'n chol-
uinn[1].
28 Uime sin air dhomh so a
chrìochnachadh, agus an uair a
sheulaicheas mi an toradh so
dhoibh, gabhaidh mi d'ur taobhsa
do'n Spàinn.
29 Agus a ta fhios agam, air
dhomh teachd d'ur ionnsuidhse,
gu'n tig mi ann an lànachd beann-
achaidh soisgeil Chriosd.
30 A nis guidheam oirbh, a
bhràithre, air sgàth an Tighearna
Iosa Criosd, agus air son gràidh
an Spioraid gu'n dean sibh gleach-
da maraon riumsa ann an urnuigh-
ibh air mo shon ri Dia;
31 Chum gu saorar mi uatha-
san, nach 'eil a' creidsinn ann an
Iudea; agus chum gu'm bi mo
sheirbhis air son Ierusaleim, tait-
neach do na naomhaibh:
32 Chum's gu'n tig mi d'ur
ionnsuidhse le h-aoibhneas troimh
thoil Dé, agus gu faigh mi suaimh-
neas maille ribh.
33 A nis *gu robh* Dia na sìth
maille ribh uile. Amen.

CAIB. XVI.

3 *Tha Pòl a' toirt orduigh do na bràithribh fàilte chur air mòran;* 21 *agus an déigh iomadh beannachd a' crìochnachadh le breith-buidheachais do Dhia.*

EARBAM ribh[2] Phebe ar
piuthar, a ta 'na searbhanta
do'n eaglais, a tha ann an Cench-
rea:
2 Chum's gu'n gabh sibh rithe
anns an Tighearn, mar is cubh-
aidh do naomhaibh, agus gu'n
dean sibh còmhnadh rithe anns
gach gnothuch anns am bi feum
aice oirbh: oir rinn i féin còmh-
nadh ri mòran, agus riumsa mar
an ceudna.
3 Cuiribh fàilte air Priscilla a-
gus Acuila mo chomh-oibrichean
ann an Iosa Criosd:
4 (Muinntir a leag sìos am
muineal féin air son m'anama-sa:
d'am bheil a' toirt buidheachais,
cha'n e mhàin mise, ach mar an
ceudna eaglaisean nan Cinneach
uile.)
5 Mar an ceudna cuiribh fàilte
air an eaglais a tha 'nan tigh-san.
Cuiribh fàilte air Epenetus a's
ionmhuinn leamsa, neach is e ceud
thoradh Achaia do Chriosd.
6 Cuiribh fàilte air Muire, a
rinn saothair mhòr air ar soinne.
7 Cuiribh fàilte air Androni-
cus agus Iunias mo luchd-dàimh
agus mo cho-phrìosanaich, a tha
cliuiteach am measg nan abstol,
agus a bha ann an Criosd romh-
amsa.
8 Cuiribh fàilte air Amplias
a's ionmhuinn leamsa san Tigh-
earn.
9 Cuiribh fàilte air Urbanus
ar comh-oibriche ann an Criosd,
agus *air* Stachis fear mo ghràidh-
se.
10 Cuiribh fàilte air Apelles a
tha dearbhta ann an Criosd.
Cuiribh fàilte orrasan a tha do
theaghlach Aristobuluis.
11 Cuiribh fàilte air Herodion
mo charaid. Cuiribh fàilte orra-
san do *theaghlach* Narcisuis, a tha
san Tighearn.
12 Cuiribh fàilte air Triphena

[1] *feòlmhor.*—[2] *Molam dhuibh.*

agus Triphòsa, *mnài* a tha saoithreachadh san Tighearn. Cuiribh fàilte air Persis *a's* ionmhuinn *leam, bean* a shaothraich gu mòr anns an Tighearn.

13 Cuiribh fàilte air Rufus a tha taghta san Tighearn, agus air a mhàthair agus mo *mhàthair-se.*

14 Cuiribh fàilte air Asincritus, Phlegon, Hermas, Patrobas, Hermes, agus na bràithribh a tha maille riu.

15 Cuiribh fàilte air Philologus, agus Iulia, Nereus, agus a phiuthar, agus Olimpas, agus na naoimh uile a tha maille riu.

16 Cuiribh fàilte air a chéile le pòig naomh. Tha eaglaisean Chriosd a' cur fàilte oirbh:

17 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, comharaichibh iadsan a tha togail roinnean[1] agus a' toirt oilbheim, an aghaidh an teagaisg a dh'fhòghluim sibh; agus seachnaibh iad.

18 Oir cha 'n'eil an leithide so a' deanamh seirbhis d'ar Tighearn Iosa Criosd, ach d'am broinn féin; agus a ta iad le briathraibh milse agus le miodal a' mealladh cridheacha na muinntir sin nach 'eil olc.

19 Oir a ta bhur n-ùmhlachdsa air teachd chum nan uile dhaoine. Uime sin a ta mise a' deanamh gairdeachais d'ur taobhsa: gidheadh b'àill leam sibhse bhi glic chum a' mhaith, ach aon-fhillte thaobh an uilc.

20 Agus bruthaidh Dia na sìothchaint Satan fo'ur cosaibh gu h-aithghearr. Gràsa ar Tighearna Iosa Criosd *gu robh* maille ribh. Amen.

21 Tha Timoteus mo chomhoibriche cur fàilte oirbh, agus Lucius agus Iason agus Sosipater, mo luchd-dàimhe.

22 Tha mise Tertius, a sgrìobh an litir *so*, a' cur fàilte oirbh san Tighearn.

23 Tha Gaius, a tha toirt aoidheachd dhomhsa, agus do'n eaglais uile, a' cur fàilte oirbh. Tha Erastus stiùbhard a' bhaile a' cur fàilte oirbh, agus Cuartus bràithair.

24 Gràsa ar Tighearna Iosa Criosd *gu robh* maille ribh uile. Amen.

25 A nis dhasan a tha comasach air sibhse a dhaingneachadh a réir mo shoisgeil-sa, agus searmonachaidh Iosa Criosd, (a réir foillseachaidh an rùin-dìomhair, a bha'm folach o thoiseach an domhain,

26 Ach a dh'fhoillsicheadh a nis, agus troimh sgriobtuiribh nam fàidh a réir àithne an Dé bhithbhuain, a tha air a dheanamh aithnichte do na h-uile chinneachaibh chum ùmhlachd a' chreidimh.)

27 Do Dhia *a tha* mhàin glic, *gu robh* glòir troimh Iosa Criosd gu siorruidh. Amen.

[1] *sgaraidh, aimhreite, chonnsaichean.*

Ceud litir an abstoil PHOIL chum nan CORINTIANACH.

CAIB. I.

An déigh fàilte agus breith buidheachais, 12 *tha e'gan earalachadh bhi dh'aon inntinn, agus 'gan cronachadh air son an aimhreite.* 18 *Sgriosaidh Dia gliocas nan daoine eagnuidh le amaideachd searmonachaidh, &c.*

POL a ghairmeadh *gu bhi* 'na abstol do Iosa Criosd, troimh thoil Dé, agus Sostenes *ar* bràthair,

2 Chum eaglais Dé, a ta ann an Corintus, chum na droinge a tha air an naomhachadh ann an Iosa Criosd, air an gairm *gu bhi* 'nan naoimh, maille riusan uile a tha gairm air ainm ar Tighearna Iosa Criosd anns gach àit, an *Tighearna-san*, agus ar *Tighearna-ne.*

3 Gràsa dhuibhse, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus *o'n* Tighearn Iosa Criosd:

4 Tha mi toirt buidheachais do Dhia a ghnàth d'ur taobhsa, air son gràsa Dhé a thugadh dhuibhse ann an Iosa Criosd;

5 Air son gu'n d'rinneadh saoibhir leis-san sibh anns gach uile ni, anns gach ùr-labhradh, agus *anns* gach eòlas:

6 A réir mar a dhaingnicheadh fianuis Chriosd annaibh:

7 Ionnus nach 'eil sibh an déidhlàimh ann an tiodhlac sam bith; a' feitheamh ri foillseachadh ar Tighearna Iosa Criosd,

8 Neach mar an ceudna a dhaingnicheas sibh gus a' chrìch, *chum's gu 'm bi sibh* neo-lochdach ann an là ar Tighearna Iosa Criosd.

9 Tha Dia fìrinneach, leis an do ghairmeadh sibh chum comhchomuinn a mhic Iosa Criosd ar Tighearna.

10 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, troimh ainm ar Tighearna Iosa Criosd, gu'n labhair sibh uile an t-aon ni, agus nach bi roinnean[1] 'nur measg; ach gu'm bì sibh ceanngailte r'a chéile gu diongalta ann an aon inntinn, agus ann an aon bharail.

11 Oir nochdadh dhomhsa, a bhràithre, mu'r timchioll-sa, leosan *a tha do theaghlach* Chloe, gu bheil comhstri 'nur measg.

12 A nis a deiream so, gu'n abair gach aon agaibh, Is le Pòl mise, agus is le Apollos mise, agus is le Cephas mise, agus is le Criosd mise.

13 Am bheil Criosd air a roinn? an e Pòl a cheusadh air bhur son? no an ann an ainm Phòil a bhaisteadh sibh?

14 Tha mi toirt buidheachais do Dhia, nach do bhaist mi h-aon agaibh, ach Crispus agus Gaius:

15 Air eagal gu'n abradh neach, gu'n do bhaist mi a'm' ainm féin.

16 Agus bhaist mi mar an ceudna teaghlach Stephanais: a thuilleadh air so, ni'm fios domh an do bhaist mi aon neach eile.

17 Oir cha do chuir Criosd mi a bhaisteadh, ach a shearmonach-

[1] *as-aonachda, sgaraidh.*

adh an t-soisgeil; cha'n ann an
gliocas focail, chum nach cuirte
crann-ceusaidh Chriosd an neo-
bhrigh.
18 Oir a ta searmonachadh a'
chroinn-cheusaidh 'na amaideachd
dhoibhsan a chaillear; ach dhuinne
a thèarnar, is e cumhachd Dhé
e.
19 Oir a ta e sgrìobhta, Sgrios-
aidh mi gliocas nan *daoine glice*,
agus cuiridh mi air cùl tuisge nan
daoine tuigseach.
20 C'àit am bheil *an duine* glic?
c'àit am bheil an sgrìobhaiche?
c'àit am bheil deasboir an t-saogh-
ail so? Nach do rinn Dia gliocas
an t-saoghail so amaideach?
21 Oir an uair, ann an gliocas
Dé, nach b'aithne do'n t-saoghal
so Dia troimh ghliocas, bu toil le
Dia le amaideachd an t-searmon-
achaidh iadsan a thèarnadh a ta
creidsinn.
22 Oir a ta na h-Iudhaich ag
iarraidh comharaidh, agus a ta na
Greugaich a' sireadh gliocais:
23 Ach a ta sinne a' searmon-
achadh Chriosd air a cheusadh,
'na cheap-tuislidh do na h-Iudh-
achaibh, agus do na Greugachaibh
'na amaideachd;
24 Ach dhoibhsan a ta air an
gairm, araon Iudhaich agus Greug-
aich, Criosd cumhachd Dhé, agus
gliocas Dhé:
25 Do bhrìgh gur glice amaid-
eachd Dhé na daoine, agus gur
treise anmhuinneachd Dhé na
daoine.
26 Oir chi sibh féin bhur gairm,
a bhràithre, nach iomadh iad *dhibh*
a ta glic a thaobh na feòla, nach
iomadh cumhachdach, nach iom-
adh uasal.
27 Ach ròghnaich Dia nithe
amaideach an t-saoghail so, chum
gu'n cuireadh e nàire air na daoin-
ibh glice; agus ròghnaich Dia
nithe anmhunn an t-saoghail, chum
gu'n cuireadh e gu nàire na nithe
cumhachdach;
28 Agus nithe an-uasal an
t-saoghail, agus nithe tarcuiseach
ròghnaich Dia, agus na nithe nach
'eil ann, chum gu'n cuireadh e na
nithe a ta ann, an neo-bhrigh:
29 Ionnus nach deanadh feòil
sam bith uaill 'na fhianuis.
30 Ach uaithe-san a ta sibhse
ann an Iosa Criosd, neach a rinn-
eadh dhuinne le Dia 'na ghliocas,
'na fhìreantachd, 'na naomhachd,
agus 'na shaorsa:
31 Ionnus, a réir mar a ta e
sgrìobhta, An ti a ni uaill, dean-
adh e uaill anns an Tighearn.

CAIB. II.

1 *Tha e cur an céill ged nach 'eil a shearmonachadh ann an òirdheirceas cainnte,* 4 *no ann an gliocas dhaoine;* 5 *gidheadh gu bheil e a' coimh-sheasamh ann an cumhachd Dhé, &c.*

AGUS an uair a thàinig mise
d'ur ionnsuidhse, a bhràithre,
cha b'ann le òirdheirceas cainnte,
no gliocais a thàinig mi, a' cur an
céill duibh teisteis Dhé.
2 Oir chuir mi romham gun
aithne a ghabhail air ni sam bith
'nur measg, ach air Iosa Criosd, a-
gus esan air a cheusadh.
3 Agus bha mi 'nur measg ann
an anmhuinneachd, agus ann an
eagal, agus am mòr-chrith.
4 Agus cha *robh* m'fhocal agus
mo shearmonachadh ann am
briathraibh milse gliocais dhaoine,
ach ann an làn dearbhadh an
Spioraid, agus a' chumhachd:
5 Chum gu'm biodh bhur

creidimhse, ni h-ann an gliocas dhaoine, ach an cumhachd Dhé.

6 Ach gidheadh tha sinn a' labhairt gliocais am measg nan daoine iomlan: ach cha'n e gliocas an t-saoghail so, no uachdarana an t-saoghail so, a théid an neobhrigh.

7 Ach tha sinn a' labhairt gliocais Dé ann an rùn-dìomhair; a' *ghliocais* sin *a bha* folaichte, a dh'orduich Dia roimh an t-saoghal chum ar glòir-ne.

8 An gliocas nach b'aithne do aon neach do uachdaranaibh an t-saoghail so: oir nam b'aithne dhoibh e, cha cheusadh iad Tighearn na glòire.

9 Ach a réir mar a ta e sgrìobhta, Cha'n fhaca sùil, agus cha chuala cluas, agus cha d'thàinig ann an cridhe duine, na nithe a dh'ulluich Dia dhoibhsan aig am bheil gràdh dha.

10 Ach dh'fhoillsich Dia dhuinne *iad* le a Spiorad féin: oir tha an Spiorad a' rannsachadh nan uile nithe, eadhon, nithe doimhne Dhé.

11 Oir cò an duine d'an aithne nithe duine, ach do spiorad an duine a ta ann? mar sin cha 'n'eil fios aig neach sam bith air nithibh Dhé, ach aig Spiorad Dhé.

12 A nis fhuair sinne, cha'n e spiorad an t-saoghail, ach an Spiorad a ta o Dhia; chum gu'm biodh fios nan nithe sin againn a thugadh dhuinn gu saor o Dhia.

13 Nithe mar an ceudna a ta sinn a' labhairt, cha'n ann am briathraibh a theagaisgeas gliocas dhaoine, ach am *briathraibh* a theagaisgeas an Spiorad naomh; a coimhmeas nithe spioradail ri nithibh spioradail.

14 Ach cha ghabh an duine nàdurra ri nithibh Spioraid Dé: oir is amaideachd leis iad; agus cha 'n'eil e'n comas da eòlas a ghabhail *orra*, do bhrìgh gur ann air mhodh spioradail a bhreithnichear[1] iad.

15 Ach bheir an duine spioradail breth air na h-uile nithibh, gidheadh cha 'n'eil e féin fuidh bhreth duine sam bith.

16 Oir cò d'am b'aithne inntinn an Tighearna, *agus* a theagaisgeas e? ach tha inntinn Chriosd againne.

CAIB. III.

2 *Tha bainne iomchuidh air son cloinne.* 7 *Cha 'n'eil anns an ti a shuidhicheas, agus anns an ti a dh'uisgicheas, ach neo-ni.* 9 *Is co-oibrichean ministeire an t-soisgeil do Dhia.* 11 *'Se Criosd an t-aon bhunadh.*

AGUS, a bhràithre, cha 'n fheudainnse labhairt ribhse mar ri *daoinibh* spioradail, ach mar ri *daoinibh* feòlmhor, amhuil ri naoidheanaibh ann an Criosd,

2 Bheathaich mi le bainne sibh, agus cha'n ann le biadh: oir fathast cha b'urradh sibh *a ghabhail*, agus a nis féin cha'n urradh sibh.

3 Oir a ta sibh fathast feòlmhor: oir a thaobh gu bheil farmad 'nur measg, agus strì, agus aimhreite, nach 'eil sibh feòlmhor, agus ag imeachd mar dhaoine?

4 Oir an uair a deir neach, Is le Pòl mise, agus neach eile, *Is* le Apollos mise, nach 'eil sibh feòlmhor?

[1] *mhothaichear.*

5 Cò e ma seadh Pòl, agus
cò e Apollos, ach ministeirean
troimh 'n do chreid sibh, eadhon
mar a thug an Tighearn do gach
aon?
6 Shuidhich mise, dh'uisgich
Apollos: ach 'se Dia a thug am
fàs.
7 Uime sin ma seadh, cha'n'eil
anns an ti a shuidhicheas no anns
an ti a dh'uisgicheas, brìgh sam
bith; ach ann an Dia a ta toirt
an fhàis.
8 An ti a shuidhicheas, agus
an ti a dh'uisgicheas, is aon iad:
agus gheibh gach aon a dhuais
féin, a réir a shaothair féin.
9 Oir is comh-luchd-oibre do
Dhia sinne: is sibhse treabhachas[1]
Dhé, *is sibh* aitreabh Dhé.
10 A réir gràis Dé a thugadh
dhomhsa, mar fhear-togail-ait-
reabh glic leag mi am bunadh,
agus a ta neach eile a' togail air,
ach thugadh gach neach an aire
cionnus a thogas e air.
11 Oir bunait eile cha'n urr-
adh duine sam bith a chur, ach
am bunait a chuireadh *a cheana,*
eadhon Iosa Criosd.
12 A nis ma thogas neach air
a' bhunadh so, òr, airgiod, clacha
luachmhor, fiodh, feur, conn-
lach;
13 Nithear obair gach aon
duine follaiseach: oir nochdaidh
an là i, do bhrìgh gu'm foillsichear
i le teine; agus dearbhaidh an
teine obair gach aon, ciod is gnè
dhi.
14 Ma dh'fhanas obair neach
sam bith a thog e air, gheibh e
duais.
15 Ma loisgear obair neach sam
bith, fuilgidh e call: ach tèarnar e
féin; gidheadh mar troimh theine.
16 Nach 'eil fhios agaibh gur
sibh teampull Dé, agus gu bheil
Spiorad Dé 'na chòmhnuidh ann-
aibh?
17 Ma thruailleas neach air bith
teampull Dhé, sgriosaidh Dia an
ti sin: oir a ta teampull Dhé
naomh, agus is sibhse e.
18 Na mealladh neach air bith
e féin: ma shaoileas neach air
bith 'nur measg *e féin* bhi glic san
t-saoghal so, biodh e 'na amadan,
chum gu'm bi e glic.
19 Oir is amaideachd aig Dia
gliocas an t-saoghail so: oir a ta
e sgrìobhta, Glacaidh e na daoine
glice 'nan innleachdaibh féin.
20 Agus a rìs, Is aithne do'n
Tighearn smuainte nan daoine
glice, gur dìomhain iad.
21 Uime sin na deanadh neach
air bith uaill á daoinibh: oir is
leibhse na h-uile nithe:
22 Ma 'se Pòl, no Apollos, no
Cephas, no an saoghal, no beatha,
no bàs, no nithe a ta làthair, no
nithe a ta ri teachd; is leibhse iad
uile;
23 Agus is le Criosd sibhse;
agus is le Dia Criosd.

CAIB. IV.

1 *Ciod e am meas a bhuineadh do dhaoinibh bhi aca air ministeiribh.* 7 *Cha 'n'eil againn ni air bith ach na fhuair sinn.* 9 *Na h-abstoil 'nam ball-amhairc do'n t-saoghal;* 15 *gidheadh is iad ar n-aithriche ann an Criosd.*

BIODH a shamhuil so do
mheas aig duine dhinne,
mar mhinisteiribh Chriosd, agus
màr stiùbhardaibh rùna-dìomhair
Dhé.
2 Os bàrr iarrar ann an stiùbh-
ardaibh, gu faighear neach dìleas.
3 Ach agamsa is ro-bheag an

[1] *tuathanachd.*

ni gu'n tugtadh breth orm
leibhse, no le breitheanas duine:
seadh, cha 'n'eil mi toirt breth
orm féin.
4 Oir cha'n fhios domh ni sam
bith do m' thaobh féin, gidheadh
cha 'n'eil mi le so air m'fhìrean-
achadh: Ach is e an Tighearn an
ti a bheir breth orm.
5 Uime sin na tugaibh breth
air ni sam bith roimh an àm, gus
an tig an Tighearn, neach faraon
a bheir gu soilleireachd nithe
folaichte an dorchadais, agus a
dh'fhoillsicheas comhairlean nan
cridheacha: agus an sin gheibh
gach neach cliu o Dhia.
6 Agus, a bhràithre, ghabh mi
na nithe so a'm' ionnsuidh féin,
agus a dh'ionnsuidh Apollois ann
an samhladh, air bhur sonsa:
chum gu fòghlumadh sibh uainne,
gun bharail a bhi agaibh *air daoin-
ibh* os ceann na bheil sgrìobh-
ta, chum nach biodh a h-aon ag-
aibh air a shéideadh suas air
son aon duine an aghaidh duine
eile.
7 Oir cò tha deanamh eadar-
dhealachaidh ortsa *o neach eile?*
Agus ciod e a ta agad nach
d'fhuair thu? a nis ma fhuair
thu e, c'ar son a ta thu dean-
amh uaill mar nach faigheadh
tu e?
8 A nis tha sìbh sàitheach, a
nis rinneadh saoibhir sibh, rìogh-
aich sibh as ar n-eugmhais-ne:
Agus bu mhiann leam gu'm
bu righre sibh, chum gu'm biodh-
maidne 'nar righribh maille
ribh.
9 Oir is i mo bharail gu'n do
chuir Dia sinne na h-abstoil a
mach fa dheireadh, mar dhroing
a ta air an orduchadh chum bàis.
Oir rinneadh sinn 'nar ball-amh-
airc do'n t-saoghal, agus do aing-
libh, agus do dhaoinibh.
10 *Is* amadain sinne air son
Chriosd, ach *a ta* sibhse glic ann
an Criosd: *tha* sinne lag, ach *a
ta* sibhse làidir: *a ta* sibhse ann
an urram, ach sinne ann an eas-
urram.
11 Gus an uair so féin, tha
sinn araon ocrach, agus ìotmhor,
agus lomnochd, agus air ar bual-
adh do dhornaibh, agus gun aon
àite-còmhnuidh seasmhach ag-
inn;
12 Agus ri saothair, ag oib-
reachadh le'r làmhaibh féin: Air
fulang anacainnt dhuinn, tha sinn
a' beannachadh: 'nuair a gheur-
leanar sinn, tha sinn 'ga fhulang:
13 Air faghail toibheim dhuinn,
tha sinn a' guidheadh: rinneadh
sinn mar shalachar an t-saoghail,
mar anabas nan uile nithe gus an
là'n diugh:
14 Ni'n sgrìobham na nithe so
a chur nàire oirbh, ach mar mo
chloinn ghràdhaich a ta mi '*gur*
comhairleachadh.
15 Oir ma ta deich mìle luchd-
teagaisg agaibh ann an Criosd, gidh-
eadh *cha 'n'eil agaibh* mòran aith-
riche: oir ann an Iosa Criosd ghin
mise sibh troimh an t-soisgeul.
16 Uime sin guidheam oirbh,
bithibh 'nur luchd-leanmhuinn
ormsa.
17 Chum na crìche so, chuir mi
Timoteus d'ur ionnsuidh, neach a
ta 'na mhac gràdhach dhomh, agus
dìleas san Tighearna, neach a
chuireas an cuimhne dhuibh mo
shlighean-sa a ta ann an Criosd, a
réir mar a ta mi teagasg anns gach
àit, anns gach eaglais.
18 A nis a ta cuid air an séid-
eadh suas mar nach tiginn d'ur
ionnsuidh.

19 Gidheadh thig mi d'ur ionnsuidh gu h-aithghearr, ma's toil leis an Tighearn, agus bithidh fios agam, cha'n ann air cainnt na muinntir a ta air an séideadh súas, ach air an cumhachd.

20 Oir cha'n ann am focal *a ta* rìoghachd Dhé, ach ann an cumhachd.

21 Ciod is àill leibh? An tig mi d'ur ionnsuidh le slait, no ann an gràdh, agus *ann* an spiorad na macantachd[1]?

CAIB. V.

1 *A ta an duine feòlmhor ni's mò 'na chùis-nàire dhoibh, na 'na aobhar gairdeachais.* 7 *Is còir an t-seann gheur-thaois a ghlanadh a mach.* 10 *Is còir peacaich ghràineil a sheachnadh.*

THA e air aithris gu cumanta[2] *gu bheil* neòghloine[3] 'nur measg, agus a leithid sin do neòghloine, nach 'eil uiread as air ainmeachadh am measg nan Cinneach, gu'm biodh aig neach bean 'athar.

2 Agus a ta sibh air bhur séideadh suas, agus cha d'rinn sibh bròn mar bu chòir, chum gu tugtadh air falbh uaibh am fear a rinn an gnìomh so.

3 Oir gu deimhin air dhomhsa bhi uaibh an corp, ach a làthair agaibh an spiorad, thug mi breth cheana, mar gu bithinn a làthair, air an neach a rinn so mar so;

4 An ainm ar Tighearna Iosa Criosd, air dhuibhse, agus do m' spiorad-sa bhi cruinn an ceann a chéile, maille ri cumhachd ar Tighearna Iosa Criosd,

5 A shamhuil so do dhuine a thoirt thairis do Shatan chum sgrios na feòla, chum gu'm bi an spiorad air a thèarnadh ann an là an Tighearna Iosa.

6 Cha *'n'eil* bhur n-uaill maith: nach 'eil fhios agaibh gu'n goirtich beagan do thaois ghoirt am meall uile?

7 Glanaibh a mach uime sin an t-seann thaois ghoirt, chum gu'm bi sibh 'nur meall nuadh, mar a ta sibh neo-ghoirtichte. Oir a ta eadhon Criosd ar n-*uan* càisge air ìobradh air ar son.

8 Uime sin cumamaid an fhéisd, na b'ann le seann thaois ghoirt, no le taois ghoirt a' mhì-ruin agus an uilc; ach le *aran* neoghoirtichte an treibh-dhireis agus na fìrinn.

9 Sgrìobh mi d'ur ionnsuidh ann an litir, gun chomhluadar a bhi agaibh ri luchd neòghloine.

10 Gidheadh ni h-ann gu h-uile ri luchd neòghloine an t-saoghail so, no ri luchd sainnt, no luchd foireigne[5], no luchd ìodhol-aoraidh; oir an sin b'éigin duibh dol a mach as an t-saoghal.

11 Ach a nis sgrìobh mi d'ur ionnsuidh, gun chomhluadar a ghleidheadh, ma ta neach air bith d'an goirear bràthair 'na fhearneòghloine, no sanntach, no 'na fhear-ìodhol-aoraidh, no 'na fhearanacainnt, no 'na mhisgeir, no 'na fhear-foireigne, maille r'a leithid so do dhuine gun uiread as biadh itheadh.

12 Oir ciod e mo ghnothuch-sa breth a thoirt orrasan a ta am muigh? nach 'eil sibhse a' toirt breth air an droing a ta stigh?

13 Ach a ta Dia a' toirt breth orrasan a ta 'n leth muigh. Uime sin cuiribh air falbh an droch dhuine *sin* as bhur meadhon féin.

[1] *ceannsachd.*—[2] *coitchionn.*—[3] *striopachas.*—[4] *striopachais.*—[5] *reubainn, anacothrom.*

CAIB. VI.

1 *Cha'n fheud na Corintianaich dragh a chur air am bràithribh le'n agairt chum lagha.* 9 *Cha sealbhaich na neo-fhìreanaich rìoghachd Dhé.* 15 *'S iad ar cuirp buill Chriosd:* 16 *Uime sin cha'n fheudar an truailleadh.*

AM bheil a chridhe aig aon neach agaibh, aig am bheil cùis an aghaidh duine eile, dol fuidh bhreitheanas nan daoine eucorach, agus ni h-ann fuidh *bhreitheanas* nan naomh?

2 Nach 'eil fhios agaibh gu'n toir na naoimh breth air an t-saoghal? agus ma bheirear breth air an t-saoghal leibhse, an e nach fiu sibh bhi 'nur breithibh air na cùisibh a's lugha?

3 Nach 'eil fhios agaibh gu'n toir sinne breth air ainglibh? cia mò na sin air nithibh a bhuineas do'n bheatha so?

4 Uime sin ma ta breitheanais agaibh mu thimchioll nan nithe sin a bhuineas do'n bheatha so, cuiribh 'nan suidhe *chum breitheanais* an dream a's lugha meas anns an eaglais.

5 Chum bhur nàire labhram. An ann mar sin nach 'eil aon duine glic 'nur measg? *nach 'eil* fiu a h-aon a's urradh breth a thoirt eadar a bhràithre?

6 Ach a ta bràthair a' dol gu lagh le bràthair, agus so an làthair nan ana-creideach.

7 A nis uime sin, a ta gu cinnteach lochd 'nur measg, do bhrìgh gu bheil sibh a' dol gu lagh r'a chéile: c'ar son nach fearr leibh eucoir fhulang? c'ar son nach fearr leibh calldach a ghabhail?

8 Gidheadh a ta sibh a' deanamh eucoir agus dìobhail[1], agus sin air *bhur* bràithribh.

9 Nach 'eil fhios agaibh nach sealbhaich luchd-deanamh na h-eucorach rìoghachd Dhé? Na meallar sibh: cha sealbhaich luchd-strìopachais, no luchd-ìodhol-aoraidh, no luchd-adhaltrannais, no luchd-macnuis, no na daoine a ta ciontach do neòghloine mhi-nàdurra,

10 No gaduichean, no daoine sanntach, no misgeirean, no luchd-anacainnt, no luchd-foreigne, rìoghachd Dhé.

11 Agus mar so bha cuid dibhse: ach a ta sibh air bhur n-ionnlad, ach a ta sibh air bhur naomhachadh; ach a ta sibh air bhur fìreanachadh an ainm an Tighearna Iosa, agus troimh Spiorad ar Dé-ne.

12 Tha na h-uile nithe ceadaichte dhomhsa, ach cha 'n'eil na h-uile nithe iomchuidh: tha na h-uile nithe ceadaichte dhomh, ach cha chuirear mi fuidh chumhachd ni sam bith.

13 *Tha* am biadh air son na bronn, agus a' bhrù air son a' bhìdh: ach sgriosaidh Dia faraon so agus sud. A nis cha'n ann do neòghloine a tha an corp, ach do'n Tighearn: agus an Tighearn do'n chorp.

14 Agus thog Dia faraon an Tighearn suas, agus togaidh e sinne suas troimh a chumhachd féin mar an ceudna.

15 Nach 'eil fhios agaibh, gur iad bhur cuirp buill Chriosd? uime sin an gabh mise buill Chriosd, agus an dean mi buill strìopaiche dhiubh? Nar leigeadh Dia.

16 An e nach 'eil fios agaibh,

[1] *diùbhail.*

an ti sin a tha ceangailte ri strìopaich, gur aon chorp *rithe* e? Oir, (a deir e,) bithidh dithis 'nan aon fheòil.

17 Ach an ti a tha ceangailte ris an Tighearn, is aon Spiorad *ris* e.

18 Teichibh o strìopachas. Tha gach aon pheacadh a ni duine an leth muigh do'n chorp: ach an ti a ni strìopachas, tha e peacachadh an aghaidh a chuirp féin.

19 An e nach 'eil fhios agaibh gur e bhur corp teampull an Spioraid naoimh *a ta* annaibh, a ta agaibh o Dhia, agus cha leibh féin sibh?

20 Oir cheannachadh le luach sibh: uime sin thugaibh glòir do Dhia le bhur corp, agus le bhur spiorad, a's le Dia.

CAIB. VII.

1 *Mu phòsadh.* 18 *Is còir do gach duine bhi toilichte le a ghairm.* 35 *Na reusoin air son am bu chòir pòsadh, no gun phòsadh.*

ANIS a thaobh nan nithe mu'n do sgrìobh sibh a m' ionnsuidh: *Is* maith do dhuine gun bheantuinn ri mnaoi.

2 Gidheadh, chum strìopachas *a sheachnadh*, biodh a bhean féin aig gach duine, agus aig gach mnaoi a duine féin.

3 Thugadh an duine an deadh-ghean dligheach do'n mhnaoi; agus a' bhean mar an ceudna do'n duine.

4 Cha 'n'eil comas a cuirp féin aig a' mhnaoi, ach aig an duine: agus mar an ceudna, cha 'n'eil comas a chuirp féin aig an duine, ach aig a' mhnaoi.

5 Na cumaibh bhur dlighe o chéile, ach le toil a chéile rè tamuill, chum sibh féin a thoirt do thrasgadh agus do urnuigh; agus thigibh cuideachd a rìs, chum nach buair Satan sibh air son bhur neo-gheamnuidheachd.

6 Ach labhram so mar ni ceadaichte [1], *agus* cha'n ann mar àithne.

7 Oir bu mhiann leam gu'm biodh na h-uile dhaoine mar mi féin: gidheadh a ta a thiodhlac féin aig gach duine o Dhia, aig aon neach mar so, agus aig neach eile mar sud.

8 Uime sin a deiream ris an droing nach 'eil pòsda agus ris na bantrachaibh, Is maith dhoibh ma dh'fhanas iad eadhon mar a ta mise.

9 Gidheadh mur fheudar leo iad féin a ghleidheadh *geamnuidh*, pòsadh iad: oir is fearr pòsadh na losgadh.

10 Agus dhoibhsan a ta pòsda àithneam, *gidheadh* cha mhise, ach an Tighearn, gun a' bhean a dhealachadh r'a duine:

11 Ach ma dhealaicheas i, fanadh i gun phòsadh, no biodh i réidh r'a duine: agus na cuireadh an duine uaith *a* bhean.

12 Ach ris a' chuid eile a deireamsa, cha'n e an Tighearn, Ma bhios aig bràthair sam bith bean ana-creideach, agus gu bheil i toileach còmhnuidh a ghabhail maille ris, na cuireadh e uaith i.

13 Agus a' bhean aig am bheil duine ana-creideach, agus gu bheil esan toileach còmhnuidh a ghabhail maille rithe, na cuireadh i uaipe e.

[1] *mar chomhairle.*

14 Oir a ta an duine ana-creideach air a naomhachadh leis a' mhnaoi, agus a ta a' bhean ana-creideach air a naomhachadh leis an duine: no bhiodh bhur clann neòghlan: ach a nis a ta iad naomha.

15 Ach ma dh'fhalbhas an *duine* anacreideach, falbhadh e. Cha 'n'eil bràthair no piuthar fo dhaorsa 'nan leithidibh sin do *chàsaibh:* ach ghairm Dia sinne chum sìth.

16 Oir ciod am fios a ta agadsa, O bhean, nach slànuich thu do dhuine? no ciod an fios a ta agadsa, O dhuine, nach slànuich thu *do* bhean?

17 Ach a réir mar a roinn Dia ris gach duine, mar a ghairm an Tighearn gach aon mar sin gluaiseadh e: agus mar sin a ta mise 'g orduchadh anns na h-eaglaisibh uile.

18 An do ghairmeadh neach sam bith agus e timchioll-ghearrta? na deanar e neo-thimchioll-ghearrta: an do ghairmeadh neach sam bith gun e bhi timchioll-ghearrta? na timchioll-ghearrar e.

19 Cha 'n'eil éifeachd san timchioll-ghearradh, agus cha 'n'eil éifeachd san neo-thimchioll-ghearradh, ach *ann an* coimhead àitheanta Dhé.

20 Fanadh gach aon anns a' ghairm, anns an do ghairmeadh e.

21 An do ghairmeadh thu a'd' sheirbhiseach[1]? na biodh suim agad dheth; ach ma dh'fheudas tu bhi saor, gu ma h-e sin do roghainn.

22 Oir an ti a ghairmeadh san Tighearn 'na sheirbhiseach is duine saor an Tighearn e: mar an ceudna an ti a ghairmeadh *agus e* saor, is e seirbhiseach Chriosd e.

23 Cheannachadh air luach sibh; na bithibh 'nur tràillibh do dhaoinibh.

24 A bhràithre, san staid anns an do ghairmeadh gach neach, an sin fanadh e maille ri Dia.

25 A nis a thaobh òighean, cha 'n'eil àithne agam o'n Tighearn: gidheadh bheiream mo bhreth, mar neach a fhuair tròcair o'n Tighearn gu bhi dìleas.

26 Measam, uime sin, gu bheil so maith air son na teanntachd a ta làthair, *a deiream,* gu *bheil e* maith do dhuine bhi mar sin.

27 Am bheil thu ceangailte ri mnaoi? na iarr fuasgladh. Am bheil thu fuasgailte o mhnaoi? na iarr bean.

28 Ach ma phòsas tu, cha do pheacaich thu; agus ma phòsas òigh cha do pheacaich i: gidheadh, bithidh aig an leithidibh so trioblaid san fheòil; ach caomhnam sibh.

29 Ach a deiream so, a bhràithre, gu bheil an aimsir goirid sna bheil ri teachd: ionnus faraon gu'm bi iadsan aig am bheil mnài, mar nach biodh mnài aca.

30 Agus iadsan a ta ri caoidh, mar nach biodh iad ri caoidh; agus iadsan a ta ri gairdeachas, mar mhuinntir nach 'eil ri gairdeachas; agus iadsan a ta ri ceannachd, mar *dhaoine* nach 'eil a' sealbhachadh:

31 Agus iadsan a ta gnàthachadh an t-saoghail so, mar dhroing nach 'eil 'ga mhi-ghnàthachadh: oir théid sgiamh[2] an t-saoghail so seachad.

[1] *a'd' thràill.*—[2] *cumadh.*

32 Ach b'àill leam sibhse bhi gun ro-chùram. An ti nach 'eil pòsda, bithidh cùram nan nithe sin a bhuineas do'n Tighearn air, cionnus a thoilicheas e an Tighearn:

33 Ach an ti a ta pòsda, bithidh cùram nithe an t-saoghail air, cionnus a dh'fheudas e a bhean a thoileachadh.

34 Tha *mar an ceudna* eadardhealachadh eadar bean agus òigh: tha cùram oirre-sa nach 'eil pòsda mu nithibh an Tighearna, chum's gu'm bi i naomh, faraon 'na corp agus 'na spiorad; ach bithidh cùram air a' mhnaoi a ta pòsda mu nithibh an t-saoghail, cionnus a dh'fheudas i toil a duine a dheanamh.

35 Agus so labhram chum bhur tairbhe féin, cha'n ann chum gu'n cuirinn ribe oirbh, ach a chum an ni sin a ta ciatach, agus gu'm feitheadh sibh air an Tighearn gun bhuaireadh.

36 Ach ma shaoileas duine sam bith gu bheil e 'ga ghiùlan féin gu mi-chiatach thaobh a mhaighdin, ma chaidh blatha a h-aimsir thairis, agus gur còir a dheanamh mar sin, deanadh e na's àill leis, cha 'n'eil e a' peacachadh: pòsadh iad.

37 Gidheadh, an ti sin a tha suidhichte gu daingean 'na chridhe, agus gun éigin sam bith air, ach aig am bheil cumhachd air a thoil féin, agus a chuir roimhe 'na chridhe a mhaighdean a choimhead, tha e a' deanamh gu maith.

38 Uime sin ma seadh, a ta an ti a bheir seachad am pòsadh *i*, a' deanamh gu maith; ach a ta an ti nach tabhair ann am pòsadh *i*, a' deanamh ni's fearr.

39 Tha bhean ceangailte leis an lagh rè na h-ùine a's beò d'a duine: ach ma gheibh a duine bàs, tha i saor gu pòsadh ri aon neach a's toil leatha; a mhàin anns an Tighearn.

40 Ach tha i ni's sona, ma dh'fhanas i mar sin, a réir mo bhrethse: agus is i mo bharailse gu bheil Spiorad Dhé agam.

CAIB. VIII.

1 *Fantuinn o bhìdheannaibh a dh'ìobradh do ìodholaibh.* 8 *Cha'n fheud sinn ar saorsa Chriosdaidh a mhi-ghnàthachadh, chum oilbheim d'ar bràithribh;* 11 *ach is còir dhuinn ar n-eòlas a chìosachadh le gràdh.*

ANIS a thaobh nithe a dh'ìobradh do ìodholaibh, tha fhios againn gu bheil eòlas againn uile. Ataidh an t-eòlas suas, ach bheir gràdh fòghlum.

2 Agus ma ta aon duine a' saoilsinn gu bheil eòlas ni sam bith aige, cha'n aithne dha aon ni fathast mar bu chòir dha aithneachadh.

3 Ach ma ta gràdh aig duine sam bith do Dhia, tha esan air aithneachadh leis.

4 Uime sin, mu thimchioll itheadh nan nithe sin a dh'ìobradh do ìodholaibh, tha fhios againne nach ni air domhan ìodhol, agus nach *'eil* Dia sam bith eile ann ach a h-aon.

5 Oir ged tha iad ann d'an goirear Dée, ma's ann air nèamh no air talamh, amhuil mar a ta iomadh Dia, agus iomadh Tighearn ann.

6 Gidheadh dhuinne *cha 'n'eil* ach aon Dia, an t-Athair, o'm *bheil* na h-uile nithe, agus sinne

air a shonsan; agus aon Tighearn Iosa Criosd, troimh *am bheil* na h-uile nithe, agus sinne troimhsan.

7 Gidheadh cha *'n'eil* an t-eòlas so anns na h-uile dhaoinibh: oir tha cuid le coguis thaobh an ìodhoil gus an àm so, ag itheadh *a bhìdh* mar ni a dh'ìobradh do ìodhol; agus air d'an coguis a bhi anmhunn, tha i air a salachadh.

8 Ach cha mhol biadh sinn do Dhia: oir ma dh'itheas sinn, ni'm feirrd sinn e; ni mò mur ith sinn, is misd sinn *e*.

9 Ach thugaibh an aire nach bi an comas so a ta agaibh air aon dòigh 'na aobhar oilbheim do'n dream a ta lag.

10 Oir ma chi neach thusa aig am bheil eòlas a' suidhe chum bìdh ann an teampull ìodhoil, nach neartaichear coguis an ti sin a ta lag chum na nithe sin, a dh'ìobradh do ìodholaibh, itheadh?

11 Agus, troimh t'eòlas-sa, an téid do bhràthair lag am mugha, air son an d'fhuair Criosd bàs?

12 Ach le peacachadh dhuibh mar sin an aghaidh nam bràithre, agus le an coguis anmhunn a lotadh, tha sibh a' peacachadh an aghaidh Chriosd.

13 Uime sin ma bheir biadh aobhar oilbheim do m' bhràthair, cha'n ith mi feòil a chaoidh, chum nach tabhair mi aobhar oilbheim do m' bhràthair.

CAIB. IX.

1 *Tha e nochdadh a shaorsa,* 7 *agus gu'm buineadh do'n mhinisteir bhi air a bheathachadh leis an t-soisgeul:* 15 *gidheadh d'a dheadh-ghean maith féin gu'n d'fhan esan o bhi costail dhoibh.*

NACH abstol mise? nach 'eil mi saor? Nach fhaca mi Iosa Criosd ar Tighearn? nach sibhse m'obair san Tighearn?

2 Mur 'eil mi a'm' abstol do dhaoinibh eile, gidheadh gu cinnteach tha mi dhuibhse; oir is sibhse seula m' abstolachd anns an Tighearn.

3 Is e so mo fhreagradh do'n droing a chuireas ceisd orm,

4 Nach 'eil againne comas itheadh agus òl?

5 Nach 'eil againne comas piuthar, bean-phòsda a thoirt leinn mu'n cuairt, amhuil mar na h-abstoil eile, agus bràithrean an Tighearna, agus Cephas?

6 No am bheil mise agus Barnabas a mhàin, gun chomas againn bhi saor o obair?

7 Cò a théid chum cogaidh uair air bith air a chostus féin? cò a shuidhicheas fìon-lios, agus nach ith d'a thoradh? no cò a bheathaicheas treud, agus nach blais do bhainne an treud?

8 An ann mar dhuine a labhram na nithe so? no nach abair an lagh na nithe so mar an ceudna?

9 Oir a ta e sgrìobhta ann an lagh Mhaois, Na cuir ceangal air beul an daimh a tha saltairt an arbhair. Am bheil cùram nan damh air Dia?

10 No nach ann gu h-àraid air ar soinne a deir e so? gu deimhin *is ann* air ar soinne tha e sgrìobhta: chum gur ann an dòchas is còir do'n treabhaiche treabhadh; agus a chum an neach a bhuaileas

ann an dòchas, gu'm bi e 'na fhear
comh-pairt d'a dhòchas.
11 Ma chuir sinne nithe spior-
adail dhuibhse, an ni mòr e ma
bhuaineas sinn bhur nithe feòl-
mhor-sa?
12 Ma tha muinntir eile 'nan
luchd-comh-pairt do'n chumh-
achd so tharuibh, nach mò is
còir dhuinne *bhi?* Gidheadh cha
do chuir sinn an cumhachd so an
cleachda; ach a ta sinn a' fulang
nan uile nithe, chum nach cuir-
eamaid bacadh air soisgeul
Chriosd.
13 Nach 'eil fhios agaibh gu
bheil iadsan a ta saoithreachadh
mu thimchioll nithe naomha, air
am beathachadh o'n teampull?
agus iadsan a ta frithealadh do'n
altair, gu bheil comh-roinn aca ris
an altair?
14 Agus mar sin dh'orduich an
Tighearn mar an ceudna dhoibh-
san a ta searmonachadh an t-sois-
geil, an teachd-an-tìr fhaotainn
o'n t-soisgeul.
15 Ach cha do ghnàthaich mise
a h-aon diubh so, agus cha do
sgrìobh mi na nithe so, chum gu'n
deantadh mar sin dhomh: oir
b'fhearr dhomh am bàs fhaghail,
na gu'n cuireadh neach air bith
m'uaill an neo-bhrigh.
16 Oir ge do shearmonaich mi
an soisgeul, cha 'n'eil aobhar uaill
agam: oir a ta éigin air a cur
orm; seadh, is an-aoibhinn domh,
mur searmonaich mi an soisgeul.
17 Oir ma's ann gu toileach a
ta mi deanamh so, tha duais agam:
ach ma's ann an aghaidh mo thoile
a tha ministreileachd air a h-earb-
sadh rium,
18 Ciod i mo dhuais ma seadh?
eadhon so, chum ag searmonach-
adh an t-soisgeil domh, gu'n
suidhichinn soisgeul Chriosd gun
chostus, chum nach mi-ghnàth-
aichinn mo chumhachd san t-sois-
geul.
19 Oir ged tha mi saor o na
h-uile dhaoinibh, gidheadh rinn
mi mi féin a'm' sheirbhiseach do
na h-uile, chum gu'n cosnainn an
tuilleadh.
20 Agus rinneadh mi do na
h-Iudhachaibh mar Iudhach,
chum gu'n cosnainn na h-Iudh-
aich; dhoibhsan a ta fuidh 'n lagh,
mar *dhuine* fuidh 'n lagh, chum
gu'n cosnainn iadsan a ta fuidh 'n
lagh;
21 Dhoibhsan a ta gun lagh,
mar *dhuine* gun lagh, (ged nach 'eil
mi gun lagh do Dhia, ach fuidh
lagh do Chriosd,) chum gu'n cos-
nainn iadsan a ta gun lagh.
22 Rinneadh mi dhoibhsan a ta
anmhunn mar *dhuine* anmhunn,
chum gu'n cosnainn an droing a
ta anmhunn: Bha mi san uile
chruth do na h-uile, chum air gach
uile dhòigh gu'n tèarnuinn cuid
éigin.
23 Agus so deanam air son an
t-soisgeil, chum gu'm bi mi a'm
fhear comh-roinne dheth.
24 Nach 'eil fhios agaibh iad-
san a ta ruith anns a' bhlàr-réise,
gu'n ruith iad uile, ach is aon
duine a gheibh an duais? gu ma
h-amhuil a ruitheas sibhse, ionnus
gu'n glac sibh *an duais.*
25 Agus a ta gach uile ghleach-
dair measarra anns na h-uile nith-
ibh: a nis a ta iadsan a' *deanamh
sin* chum's gu'm faigh iad crùn
truaillidh, ach sinne *air son crùin*
neo-thruaillidh.

[1] *saorainn, sàbhalainn.*

26 Uime sin is amhuil a ruith-eamsa, ni h-ann mar gu neo-chinnteach : is amhuil a chuiream cath, ni h-ann mar neach a bhuaileas an t-athar :

27 Ach trom-bhuaileam mo chorp, agus cuiream fuidh smachd e : air eagal air chor sam bith an déigh dhomh searmonachadh do dhroing eile, gu'n cuirear mi féin air cùl.

CAIB. X.

1 *Tha sacramainte nan Iudhach 'nan sàmhladh air ar sacramaintibhne,* 14 *agus am peanas mar rabhadh dhuinn ìodhol-aoradh a sheachnadh.* 21 *Cha'n fheud sinn bhi 'nar luchd comh-pairt do bhòrd an Tighearna, agus dhiabhul faraon, &c*

OS bàrr, a bhràithre, cha b'àill leam sibhse a bhi aineolach, gu robh ar n-aithriche uile fuidh 'n neul, agus gu'n deachaidh iad uile troimh 'n mhuir ;

2 Agus gu'n do bhaisteadh iad uile do Mhaois san neul, agus anns a' mhuir ;

3 Agus gu'n d'ith iad uile an t-aon bhiadh spioradail ;

4 Agus gu'n d'òl iad uile an t-aon deoch spioradail ; oir dh'òl iad do'n charraig spioradail sin a lean iad : agus b'i a' charraig sin Criosd.)

5 Ach le mòran diubh cha robh Dia toilichte : oir sgriosadh san fhàsach iad.

6 A nis bha na nithe sin 'nan saimpleiribh dhuinne, chum nach miannaicheamaid droch nithe, eadhon mar a mhiannaich iadsan.

7 Agus na bithibhse 'nur luchd-ìodhol-aoraidh, mar *a bha* cuid diubhsan ; a réir mar a ta e sgrìobhta, Shuidh am pobull sìos a dh'itheadh agus a dh'òl, agus dh'éirich iad a chluicheadh.

8 Agus na deanamaid strìopachas, mar a rinn cuid diubhsan, agus a thuit *diubh* an aon là tri mìle fichead.

9 Agus na buaireamaid Criosd, mar a bhuair cuid diubhsan, agus a sgriosadh iad le nathraichibh nimhe.

10 Agus na deanaibhse gearan, mar a rinn cuid diubhsan gearan, agus a sgriosadh iad leis an sgriosadair.

11 A nis thachair na nithe so uile dhoibhsan mar eiseimpleiribh : agus sgrìobhadh iad chum teagaisg duinne, air am bheil deireadh an domhain[1] air teachd.

12 Uime sin an ti a shaoileas a bhi 'na sheasamh, thugadh e aire nach tuit e.

13 Cha do thachair deuchainn air bith ribh, ach ni a ta coitchionn[2] do dhaoinibh : ach tha Dia dìleas, nach leig dhuibh bhi air bhur feuchainn thar bhur comas ; ach a ni maille ris an deuchainn slighe dol as mar ann an ceudna, chum gu'm bi sibh comasach air a giùlan.

14 Air an aobhar sin, a mhuinntir mo ghràidh, teichibh o ìodhol-aoradh.

15 Labhram mar ri daoinibh tuigseach : thugaibhse breth air an ni a deiream.

16 Cupan a' bheannachaidh a ta sinne a' beannachadh, nach e comunn fola Chriosd e ? An t-aran a ta sinn a' briseadh, nach e comunn cuirp Chriosd e ?

[1] *nan linn.*—[2] *cumanta.*

17 Oir ged tha sinne 'nar
mòran, is aon aran, agus aon chorp
sinn: oir a ta againn uile comh-
pairt do'n aon aran.
18 Thugaibh fa'near Israel a
réir na feòla: nach 'eil aca-san
a ta 'g itheadh nan ìobairt comh-
roinn ris an altair?
19 Ciod a deiream uime sin?
gu bheil brìgh air bith anns an
ìodhol, no gu bheil brìgh air bith
san ni a dh'ìobradh do ìodhol-
aibh?
20 Ach *a deiream,* na nithe a
ta na Cinnich ag ìobradh, gur ann
do dheamhnaibh a tha iad 'gan
ìobradh, agus nach ann do Dhia:
agus cha b'àill leam comunn a bhi
agaibhse ri deamhnaibh.
21 Cha 'n'eil e an comas duibh
cupan an Tighearna òl, agus cupan
dheamhan. Cha 'n'eil e an comas
duibh comh-roinn a bhi agaibh do
bhòrd an Tighearna, agus do bhòrd
dheamhan.
22 Am brosnaich sinn an Tigh-
earna gu feirg? an treise sinn na
esan?
23 Tha na h-uile nithe cead-
aichte dhomhsa, ach cha 'n'eil na
h-uile nithe iomchuidh: tha na
h-uile nithe ceadaichte dhomhsa,
agus cha tabhair na h-uile nithe
fòghlum.
24 Na iarradh neach air bith
an ni sin a bhuineas dha féin: ach
iarradh gach aon *an ni* sin a thig
ri maith neach eile.
25 Ithibh gach ni a reicear am
margadh na feòla, gun cheisd air
bith fheòraich[1] air son coguis.
26 Oir is leis an Tighearn an
talamh, agus a làn.
27 Ma bheir aon neach dhiubh-
san nach 'eil 'nan creidmhich
cuireadh dhuibh, agus gur toil
leibh dol maille ris; ithibh gach
ni a chuirear roimhibh, gun ni
sam bith fheòraich air son cog-
uis.
28 Ach ma deir duine sam bith
ribh, Dh'ìobradh an ni so do ìodh-
olaibh, na ithibh, air a shonsan a
nochd dhuibh e, agus air son
coguis. Oir is leis an Tighearn
an talamh, agus a làn.
29 *Air son* coguis, deiream,
cha'n i *do choguis* féin, ach *coguis*
an neach ud eile: oir c'ar son a
bheirear breth air mo shaorsa-sa le
coguis duin' eile?
30 Oir, ma tha comh-pairt *bìdh*
agamsa troimh ghràs, c'ar son a
labhrar olc umam a thaobh an ni
sin air son am bheil mi a' toirt
buidheachais?
31 Uime sin cò aca dh'itheas
no dh'òlas sibh, no ge b'e ni a ni
sibh, deanaibh na h-uile nithe chum
glòire Dhé.
32 Na tugaibh aobhar oilbheim
do na h-Iudhachaibh, no do na
Greugachaibh, no do eaglais
Dé:
33 A réir mar a ta mise a'
deanamh toile nan uile dhaoine
anns na h-uile nithibh, gun bhi
'g iarraidh mo bhuannachd féin,
ach *buannachd* mhòrain, chum gu
slànuichear iad.

CAIB. XI.

1 *Tha e faotainn cron doibh, gu robh 'nan coimhthionail am fir a' deanamh urnuigh, agus an cinn air an còmhdachadh, agus am mnài gun chòmhdachadh air an cinn.*

BITHIBHSE 'nur luchd-
leanmhuinn ormsa, amhuil
mar a ta mise air Criosd.

[1] *fharraid.*

2 A nis molam sibh, a bhràith-
re, do bhrìgh gu bheil cuimhne
agaibh ormsa anns na h-uile nith-
ibh, agus gu bheil sibh a' coimh-
ead nan orduighean, mar a thug
mise dhuibh *iad.*
3 Ach bu mhiann leam fios a
bhi agaibh, gur e Criosd ceann
gach duine, agus gur e an duine
ceann na mnà, agus gur e Dia ceann
Chriosd.
4 Gach duine a ta deanamh ur-
nuigh no fàidheadaireachd, agus
folach air *a* cheann, tha e toirt
eas-urraim d'a cheann.
5 Ach gach bean a ta deanamh
urnuigh no fàidheadaireachd gun
fholach air *a* ceann, tha i toirt
eas-urraim d'a ceann: oir is ionann
sin agus ge do bhiodh i air a bearr-
adh.
6 Oir mur bi folach air ceann
na mnà, bearrar i mar an ceudna:
ach ma's grànnda[1] do mhnaoi i bhi
air a bearradh no air a lomadh,
cuireadh i folach oirre.
7 Oir gun amharus cha chòir
do dhuine a cheann a chòmhdach-
adh[2], do bhrìgh gur e ìomhaigh
agus glòir Dhé: ach is i a' bhean
glòir an duine.
8 Oir cha 'n'eil an duine o'n
mhnaoi, ach a' bhean o'n duine.
9 Agus nior chruthaicheadh
an duine air son na mnà, ach a'
bhean air son an duine.
10 Uime sin is còir do'n mhnaoi
cumhachd a bhi aice air *a* ceann,
air son nan aingeal.
11 Gidheadh, cha 'n'eil an
duine as eugmhais na mnà, no a'
bhean as eugmhais an duine anns
an Tighearn.
12 Oir mar a ta a' bhean o'n
duine, is amhuil sin *a ta* 'n duine
troimh 'n mhnaoi mar an ceud-
na; ach is ann o Dhia ta na h-uile
nithe.
13 Measaibh annaibh féin: am
bheil e ciatach do mhnaoi urnuigh
a dheanamh ri Dia gun fholach
air a ceann.
14 Nach 'eil nàdur féin a' teag-
asg dhuibh, ma bhios gruag fhada
air duine, gur nàr dha e?
15 Ach ma bhios gruag fhada
air mnaoi, is glòir dhi e: oir thug-
adh a gruag dhi air son còmh-
daich.
16 Ach ma bhios neach air bith
connspoideach, cha 'n'eil a leithid
sin do ghnàthachadh againne, no
aig eaglaisibh Dhé.
17 A nis anns an ni so a chuir-
eam an céill *duibh*, cha mhol mi
sibh, do bhrìgh gu bheil sibh a'
teachd an ceann a chéile, cha'n
ann chum an ni a's fearr, ach an
ni a's miosa.
18 Oir air tùs, air cruinneach-
adh dhuibh an ceann a chéile san
eaglais, tha mi cluinntinn gu bheil
roinnean[3] 'nur measg; agus tha
mi an cuid 'ga chreidsinn.
19 Oir is éigin saobh-chreid-
imh a bhi eadaraibh, chum gu'n
deanar follaiseach an dream a ta
dearbhta 'nur measg.
20 Uime sin an uair a thig sibh
an ceann a chéile do aon àit, cha'*n*
e sin suipeir an Tighearna ith-
eadh.
21 Oir ithidh gach aon air tùs
a shuipeir féin, agus a ta neach
ocrach, agus neach eile air mhisg.
22 An e nach 'eil tighean agaibh
chum itheadh agus òl annta? no
am bheil sibh a' deanamh tàir' air
eaglais Dé, agus a' nàrachadh na
muinntir aig nach 'eil? Ciod a

[1] *grànna.*—[2] *fholach.*—[3] *eas-aonachda, sgaraidh.*

deiream ribh? Am mol mi sibh anns *a' chùis* so? cha mhol.

23 Oir fhuair mise o'n Tighearn an ni mar an ceudna a thug mi dhuibhse, Gu'n do ghlac an Tighearn Iosa aran, anns an oidhche an do bhrathadh e:

24 Agus air breth buidheachais, bhris se e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh; is e so mo chorpsa, a ta air a bhriseadh air bhur sonsa: deanaibh so mar chuimhneachan ormsa.

25 Agus air a' mhodh cheudna an cupan, an déigh na suipeir, ag ràdh, Is e an cupan so an coimhcheangal nuadh ann am fhuilse: deanaibhse so, cia minic as a dh'òlas sibh *e*, mar chuimhneachan ormsa.

26 Oir cia minic as a dh'itheas sibh an t-aran so, agus a dh'òlas sibh an cupan so, tha sibh a' foillseachadh bàis an Tighearna gus an tig e.

27 Uime sin, ge b'e neach a dh'itheas an t-aran so, agus a dh'òlas cupan so an Tighearna gu neo-iomchuidh, bithidh e ciontach do chorp agus do fhuil an Tighearna.

28 Ach ceasnaicheadh duine e féin, agus mar sin itheadh e do'n aran *so*, agus òladh e do'n chupan *so:*

29 Oir ge b'e dh'itheas agus a dh'òlas gu neo-iomchuidh, tha e 'g itheadh agus ag òl breitheanais dha féin, do bhrìgh nach 'eil e a' deanamh aithneadh air corp an Tighearna.

30 Air a shon so *tha* mòran 'nur measg lag agus tinn, agus tha mòran 'nan codal.

31 Oir nan d'thugamaid breth oirnn féin, cha tugtadh breth oirnn.

32 Ach an uair a bheirear breth oirnn, tha sinn air ar smachdachadh leis an Tighearn, chum nach bitheamaid air ar dìteadh maille ris an t-saoghal.

33 Uime sin, mo bhràithre, 'nuair a thig sibh an ceann a chéile chum itheadh, fanaibh r'a chéile.

34 Agus ma bhios ocras air aon neach, itheadh e aig an tigh; chum nach tig sibh an ceann a chéile gu breitheanas[1]. Agus cuiridh mise gach ni eile an ordugh 'nuair a thig mi.

CAIB. XII.

1 *Tha tiodhlacan spioradail iomadach thaobh gnè,* 7 *gidheadh a ta iad uile gu tairbhe,* 12 *chum a réir mar a ta buill a' chuirp nàdurra uile chum maise,* 22 *agus seirbhis an aon chuirp;* 27 *mar sin gu bitheamaidne d'a chéile.*

ANIS a thaobh *thiodhlaca* spioradail, a bhràithre, cha'n aill leam sibh bhi aineolach.

2 Tha fios agaibh gu robh sibh 'nur Cinnich, air bhur tarruing gu ìodholaibh balbha, a réir mar a threòraicheadh sibh.

3 Uime sin tha mi toirt fios duibh, nach abair duine sam bith a tha labhairt o Spiorad Dhé, gu bheil Iosa mallaichte: agus nach urradh duine sam bith a ràdh gur e Iosa an Tighearn, ach troimh an Spiorad naomh.

4 A nis tha eadar-dhealachadh thiodhlaca ann, ach *cha 'n'eil ach* aon Spiorad ann.

[1] *chum dìtidh.*

5 Agus tha eadar-dhealachadh
frithealaidh[1] ann, gidheadh *cha
'n'eil ach* aon Tighearn ann.
6 Agus tha eadar-dhealachadh
oibreachaidh ann, ach is e an t-aon
Dia, a tha 'g oibreachadh nan uile
nithe anns na h-uile.
7 Ach a ta foillseachadh an
Spioraid air a thoirt do gach
neach, chum tairbhe.
8 Oir do aon duine tha focal a'
ghliocais air a thoirt leis an Spior-
ad; agus do dhuin' eile focal an
eòlais leis an Spiorad cheudna;
9 Do neach eile creidimh leis
an Spiorad sin féin; do dhuine eile
tabhartas leighis troimh an Spior-
ad cheudna;
10 Do neach eile oibreachadh
mhìorbhuile; do neach eile fàidh-
eadaireachd; do neach eile aith-
neachadh spiorad; do neach eile
iomadh gnè theanga; agus do neach
eile eadar-mhìneachadh theanga.
11 Ach na nithe sin uile tha an
t-aon Spiorad ceudna ag oibreach-
adh, a' roinn ris gach aon fa leth
a réir mar is àill leis.
12 Oir mar is aon an corp, agus
mòran do bhallaibh aige, agus a ta
uile bhuill an aon chuirp sin, ge
h-iomadh iad, 'nan aon chorp; mar
sin *a ta* Criosd.
13 Oir troimh aon Spiorad
bhaisteadh sin uile do aon chorp,
ma's Iudhaich sinn no Greugaich,
ma's daor no saor sinn; agus thug-
adh r'a h-òl duinn uile chum aon
Spioraid.
14 Oir cha'n aon bhall an corp,
ach mòran.
15 Ma deir a' chos, Do bhrìgh
nach mi an làmh, cha'n ann do'n
chorp mi; nach 'eil i do'n chorp
air a shon sin?
16 Agus ma deir a' chluas, Do
bhrìgh nach mi an t-sùil, cha'n ann
do'n chorp mi; nach ann do'n
chorp i air a shon sin?
17 Nam *biodh* an corp uile 'na
shùil, c'àit am *biodh* a' chlaist-
eachd? Nam *biodh* e uile 'na
chlaisteachd, C'àit am *biodh* am
fàile[2]?
18 Ach a nis shuidhich Dia na
buill gach aon diubh sa' chorp,
mar bu toil leis.
19 Agus nam biodh iad uile
'nan aon bhall, c'àit am *biodh* an
corp?
20 Ach a nis *tha iad* 'nam mòr-
an bhall, ged nach 'eil ann ach aon
chorp.
21 Agus cha'n urradh an t-sùil
a ràdh ris an làimh, Cha 'n'eil
feum agam ort: no a rìs, an ceann
ris na cosaibh, Cha 'n'eil feum
agam oirbhse.
22 Ach gu ro mhòr ni's mò
tha na buill sin do'n chorp, a's
anmhuinn[3] thaobh coslais, feum-
ail.
23 Agus air *na buill* sin do'n
chorp, a's lugha urram 'nar measg-
ne, tha sinn a' cur an tuilleadh
urraim, agus na *buill* sin dhinn a's
lugha maise, tha aca sin gu ro mhòr
an tuilleadh maise.
24 Oir air na *buill* mhaiseach
againn cha 'n'eil uireasbhuidh:
ach rinn Dia an corp a chomh-
chumadh r'a chéile, air dha an
tuilleadh urraim gu mòr a thoirt
do'n *chuid* air an robh uireas-
bhuidh:
25 Chum nach biodh easaon-
achd air bith sa' chorp; ach gu'm
biodh an t-aon chùram aig na buill
d'a chéile.
26 Agus ma dh'fhuilgeas aon
bhall, comh-fhuilgidh na buill uile:
no ma gheibh aon bhall urram,

[1] *mhinistreileachd, dhreuchd.*—[2] *boladh.*—[3] *laige.*

ni na buill uile gairdeachas maraon
ris.
27 A nis is sibhse corp Chriosd,
agus *is* buill *sibh* fa leth.
28 Agus chuir Dia dream àr-
aidh san eaglais, air tùs abstola,
san dara àit fàidhean, san treas
àit luchd-teagaisg, a rìs mìorbhuil-
ean, 'na dhéigh sin tabhartais
leighis, luchd-cuideachaidh, uachd-
aranachda, iomadh gnè theanga.
29 *Am bheil* na h-uile 'nan
abstolaibh? *Am bheil* na h-uile
'nam fàidhibh? *Am bheil* na h-uile
'nan luchd-teagaisg? *Am bheil* na
h-uile 'nan luchd deanamh mhìor-
bhuile?
30 Am bheil aig na h-uile tabh-
artais leighis? An labhair na h-uile
le teangaibh? An dean na h-uile
eadar-theangachadh?
31 Ach biodh miann dùrachd-
ach nan tiodhlac a's fearr oirbh:
agus gidheadh nochdamsa dhuibh
slighe a's ro-fhearr.

CAIB. XIII.

1 *Cha 'n'eil brìgh sam bith anns na tiodhlacaibh uile, d'am feabhas, as eugmhais a' ghràidh:* 4 *A chliu,* 13 *agus a bharrachd air dòchas agus creidimh.*

GE do labhrainn le teangaibh
dhaoine, agus aingeal, agus
gun ghràdh[1] agam, tha mi a'm'
umha[2] a ni fuaim, no a'm' chiom-
bal a ni gleangarsaich.
2 Agus ge do robh agam fàidh-
eadaireachd, agus ge do thuiginn
na h-uile rùna-dìomhair, agus gach
uile eòlas; agus ge do bhiodh ag-
am gach uile *ghnè* creidimh, ionn-
us gu'n atharraichinn sléibhte, a-
gus mi gun ghràdh agam, cha
'n'eil annam ach neo-ni.
3 Agus ge do chaithinn mo
mhaoin uile chum na bochdan a
bheathachadh, agus ge do bheir-
inn mo chorp chum a losgaidh,
agus gun ghràdh agam, cha 'n'eil
tairbhe sam bith dhomh ann.
4 Tha an gràdh fad-fhulangach,
agus caoimhneil; cha ghabh an
gràdh farmad; cha dean an gràdh
ràiteachas, cha 'n'eil e air a shéid-
eadh suas,
5 Cha ghiùlain se e féin gu mi-
chiatach, cha'n iarr e na nithe sin
a bhuineas da féin, cha 'n'eil e so-
bhrosnachaidh *chum feirge,* cha
smuainich e olc sam bith,
6 Cha dean e gairdeachas san
eucoir, ach ni e gairdeachas san
fhìrinn:
7 Fuilgidh e na h-uile nithe,
creididh e na h-uile nithe, bithidh
sùil[3] aige ris na h-uile nithibh,
giùlainidh e na h-uile nithe.
8 Cha téid an gràdh air cùl a
chaoidh: ach ma's fàidheadair-
eachda *ta ann,* théid iad air cùl:
ma's teangaidh, sguiridh iad; ma's
eòlas, cuirear air cùl e.
9 Oir a ta eòlas againn ann an
cuid, agus tha sinn ri fàidheadair-
eachd ann an cuid.
10 Ach an uair a thig an ni a
ta iomlan, cuirear air cùl an ni sin
nach 'eil ach ann an cuid.
11 'Nuair a bha mi a'm' lean-
aban, labhair mi mar leanaban,
thuig mi mar leanaban, reuson-
aich mi mar leanaban: ach air fàs
domh a'm' dhuine, chuir mi na
nithe leanabaidh air cùl.
12 Oir tha sinn a' faicinn san
àm so gu dorcha troimh ghloin;
ach an sin *chi sinn* aghaidh ri
h-aghaidh: san àm so is aithne
dhomh ann an cuid; agus an sin
aithnichidh mi eadhon mar a ta
aithneadh orm.
13 Agus a nis fanaidh creidimh.

[1] *seirc.*—[2] *phrais.*—[3] *earbsa.*

earbsa, gràdh, na tri *nithe* so ; ach
is e'n gràdh a's mò dhiubh so.

CAIB. XIV.

1 *Tha e moladh fàidheadaireachd,*
2 agus a' toirt ùrraim dhi roimh
labhairt le teangaibh, 12 is còir
an gnàthachadh faraon, chum tog-
ail suas na h-eaglais, 22 mar a'
chrìoch sin gus an d'orduicheadh
iad.

LEANAIBH gràdh, agus biodh
mòr mhiann[1] *thiodhlaca* spior-
adail oirbh, ach gu ma mò bhur
togradh gu'n deanadh sibh fàidh-
eadaireachd.
2 Oir an ti a labhras ann an
teangaidh *choimhich,* ni h-ann ri
daoinibh a labhras e, ach ri Dia :
oir cha 'n'eil neach sam bith 'ga
thuigsinn ; ged tha e anns an
Spiorad a' labhairt rùna-dìomh-
air.
3 Ach an ti a tha deanamh
fàidheadaireachd, tha e a' labhairt
ri daoinibh chum togail suas[2], a-
gus *chum* earail, agus *chum* comh-
fhurtachd.
4 An ti a ta labhairt an teang-
aidh *choimhich,* tha e 'ga thogail
féin suas : ach an ti a ni fàidhead-
aireachd, tha e togail suas na
h-eaglais.
5 Bu mhaith leam gu labhradh
sibh uile le teangaibh, ach b' fhearr
leam sibh a dheanamh fàidhead-
aireachd, oir *is* mò an ti a ni fàidh-
eadaireachd, na an ti a labhras le
teangaibh, mur eadar-theangaich e,
chum gu faigheadh an eaglais fògh-
lum.
6 A nis a bhràithre, ma thig
mi d'ur ionnsuidh a' labhairt le
teangaibh, ciod an tairbhe a ni
mi dhuibh, mur labhair mi ribh
am foillseachadh, no an eòlas, no
am fàidheadaireachd, no an teag-
asg ?
7 Air an dòigh cheudna na
nithe gun anam a ni-fuaim, ma's
pìob no clàrsach, mur dean iad
eadar-dhealachadh 'nam fuaimibh,
cionnus a thuigear an ni a sheinn-
ear air a' phìob no air a' chlàr-
saich ?
8 Oir ma bheir a' ghall-tromp
fuaim neo-chinnteach uaipe, cò
a dh'ulluicheas e féin chum a'
chatha ?
9 Is amhuil sin sibhse, mur
labhair sibh leis an teangaidh
briathra so-thuigsinn, cionnus a
dh'aithnichear an ni a labhrar ?
oir is ann ris an athar a labhras
sibh.
10 Tha, feudaidh e bi, an uiread
do ghuthannaibh san t-saoghal, a-
gus cha 'n'eil a h-aon diubh gun
bhlagh.
11 Uime sin mur tuig mi brìgh
a' ghutha, bithidh mi do'n ti a
labhras, borb ; agus *bithidh* an ti a
labhras, borb dhomhsa.
12 Mar sin mar an ceudna
sibhse, do bhrìgh gu bheil déidh
agaibh air *tiodhlacaibh* spioradail,
iarraibh sibh féin a thoirt barr-
achd chum togail suas na h-eag-
lais.
13 Uime sin an ti a labhras ann
an teangaidh *choimhich,* guidheadh
e gu'n deanadh e eadar-theang-
achadh.
14 Oir ma ni mise urnuigh ann
an teangaidh *choimhich,* tha mo
spiorad a' deanamh urnuigh, ach
tha mo thuigse neo-tharbhach.
15 Ciod ma seadh ? ni mi ur-
nuigh leis an spiorad, agus ni mi

[1] *dhéidh, iarrtus.*—[2] *fòghluim, teagaisg.*

urnuigh leis an tuigse mar an ceud-
na: seinnidh mi leis an Spiorad,
agus seinnidh mi leis an tuigse mar
an ceudna.
16 No 'nuair a bheannaicheas
tu leis an spiorad, cionnus a deir
an ti a tha ann an àit an duine
gun fhòghlum, Amen ri d' bhreith-
buidheachais, o nach aithne dha
an ni a deir tu?
17 Oir gu deimhin a ta thusa
toirt buidheachais gu maith, gidh-
eadh cha 'n'eil an neach eile air
a thogail suas[1].
18 Bheiream buidheachas do
Dhia, *gu'n* labhram le teangaibh
tuilleadh na sibh uile:
19 Ach b'fhearr leam cùig
focail a labhairt san eaglais le m'
thuigse, chum gu teagaisginn
daoin' eile mar an ceudna, na
deich mìle focal ann an teangaidh
choimhich.
20 A bhràithre, na bithibhse
'nur leanabaibh an tuigse: gidh-
eadh, ann am mì-run bithibh 'nur
leanabaibh, ach ann an tuigse bith-
ibh 'nur *daoine* foirfe.
21 Tha e sgrìobhta san lagh,
Labhraidh mi ris a' phobull so
ann an teangaibh eile, agus am
bilibh eile: gidheadh an déigh sin
uile cha'n éisd iad rium, a deir an
Tighearn.
22 Uime sin a ta teanganna
coimheach 'nan comhara, ni h-ann
do'n droing a ta creidsinn, ach
dhoibhsan a ta mi-chreideach: ach
a ta fàidheadaireachd ni h-ann air
an sonsan nach 'eil a' creidsinn,
ach air an sonsan a tha creid-
sinn.
23 Uime sin ma chruinnicheas
an eaglais uile san aon àit, agus
ma labhras iad uile le teangaibh
coimheach, agus gu'n tig droing
a ta gun fhòghlum a steach, no
daoine mi-chreideach, nach ab-
air iad gu bheil sibh air mhi-
chéill?
24 Ach ma ni iad uile fàidh-
eadaireachd, agus gu'n tig duine
gun chreidimh a steach, no *neach*
a ta gun fhòghlum, cronuichear
e leis na h-uile, agus bheirear breth
air leis na h-uile:
25 Agus mar sin a ta *nithe* fol-
aichte a chridhe air am foillseach-
adh; agus mar sin, air dha tuiteam
air aghaidh, ni e aoradh do Dhia,
ag aithris gu bheil Dia gu firinn-
each annaibhse.
26 Ciod e sin ma ta, a bhràith-
re? air teachd an ceann a chéile
dhuibh, tha salm, tha teagasg, tha
teanga, tha foillseachadh, tha ead-
ar-theangachadh, aig gach aon ag-
aibh. Deanar na h-uile nithe chum
fòghluim.
27 Ma labhras aon neach ann
an teangaidh *choimhich*, labhradh
dithis, no air a' chuid a's mò triuir,
agus sin an déigh a chéile; agus
deanadh a h-aon eadar-theangach-
adh.
28 Ach mur bi eadar-theangair
ann, fanadh e 'na thosd san eag-
lais; no labhradh e ris féin, agus
ri Dia.
29 Labhradh dithis no triuir
do na fàidhibh, agus thugadh a'
chuid eile breth.
30 Ach ma dh'fhoillsichear *ni*
do neach eile a tha 'na shuidhe,
biodh an ceud *dhuine* 'na thosd.
31 Oir feudaidh sibh uile fàidh-
eadaireachd a dheanamh gach aon
an déigh a chéile, chum's gu faigh
na h-uile fòghlum, agus na h-uile
comhfhurtachd.

[1] *air fhòghlum.*

32 Agus a ta spiorada nam
fàidh ùmhal do na fàidhibh.
33 Oir cha'n e Dia *ùghdair* na
mi-riaghailt, ach na sìthe, mar ann
an eaglaisibh nan naomh uile.
34 Biodh bhur mnài 'nan tosd
sna h-eaglaisibh; oir cha 'n'eil e
ceadaichte dhoibh labhairt: ach
is còir dhoibh bhi ùmhal, mar a
deir an lagh mar an ceudna.
35 Agus ma's miann leo ni sam
bith fhòghlum, feòraicheadh iad
d'an daoinibh féin aig an tigh e:
oir is mi-chiatach do mhnaibh
labhairt san eaglais.
36 An ann uaibhse thàinig
focal Dé a mach? no an ann d'ur
n-ionnsuidhse a mhàin a thàinig
e?
37 Ma shaoileas duine sam bith
gur fàidh, no gur duine spioradail
e féin, aidicheadh e, na nithe a
sgriobhamsa d'ur n-ionnsuidh, gur
h-iad àitheantan an Tighearna.
38 Ach ma ta neach sam bith
aineolach, biodh e aineolach.
39 Uime sin, a bhràithre, biodh
ro-thogradh agaibh air fàidhead-
aireachd a dheanamh, agus na
bacaibh labhairt le teangaibh.
40 Deanar na h-uile nithe gu
deadh-mhaiseach, agus a réir or-
duigh.

CAIB. XV.

3 *O aiseirigh Chriosd,* 12 *tha e dearbhadh gu'n éirich sinne, an aghaidh na muinntir sin a tha 'g àicheadh aiseirigh na colla:* 21 *Toradh,* 35 *agus dòigh na h-aiseirigh.*

OS barr, a bhràithre, cuiream
an céill duibh an soisgeul a
shearmonaich mi dhuibh, ris an
do ghabh sibhse mar an ceudna,
agus anns am bheil sibh 'nur seas-
amh;
2 Troimh mar an ceudna am
bheil sibh air bhur tèarnadh, ma
chumas sibh gu daingean[1] an ni a
shearmonaich mi dhuibh, mur do
chreid sibhse gu dìomhain.
3 Oir thug mi dhuibh air tùs
an ni a fhuair mi mar an ceudna,
Gu'n d'fhuair Criosd bàs air son
ar peacaidh a réir nan sgriobtuir:
4 Agus gu'n d'adhlaiceadh e,
agus gu'n d'éirich e a rìs air an
treas là a réir nan sgriobtuir:
5 Agus gu facas e le Cephas,
'na dhéigh sin leis an dà fhear
dheug.
6 'Na dhéigh sin, chunncas e le
tuilleadh as cùig ceud bràthair air
aon àm; d'am bheil a' chuid a's
mò beò gus a nis, ach a ta cuid
dhiubh 'nan codal.
7 'Na dhéigh sin, chunncas e
le Seumas; agus a rìs leis na
h-abstolaibh uile.
8 'Nan déigh uile chunncas
leamsa e mar an ceudna, mar
neach a rugadh an an-àm.
9 Oir is mi a's lugha do na
h-abstolaibh, nach fiu abstol a
ghairm dhiom, do bhrìgh gu'n robh
mi a' geur-leanmhuinn eaglais Dé.
10 Ach troimh ghràs Dé is mi
an ni a's mi: agus cha robh a
ghràs, a *bhuilicheadh* orm, gun
bhrìgh; ach shaothraich mi ni's
pailte na iad uile; gidheadh cha
mhise, ach gràs Dé a bha maille
rium.
11 Uime sin cò air bith iad
dhinn, mise no iadsan, is ann mar
so a tha sinne a' searmonachadh,
agus is ann mar so a chreid sibhse.
12 A nis ma shearmonaichear
Criosd gu'n d'éirich e o na mar-
bhaibh, cionnus a deir cuid 'nur

[1] *ma ghleidheas sibh air chuimhne.*

meazga, Nach 'eil aiseirigh nam marbh ann?
13 Ach mur 'eil aiseirigh nam marbh ann, ni mò a dh'éirich Criosd.
14 Agus mur d'éirich Criosd, gu deimhin *is* dìomhain ar searmoin-ne, agus *is* dìomhain bhur creidimhse mar an ceudna.
15 Seadh fhuaradh sinne 'nar fianuisibh bréige air Dia; do bhrìgh gu'n d'rinn sinn fianuis a thaobh Dhé, gu'n do thog e suas Criosd: neach nach do thog e suas, mur éirich na mairbh.
16 Oir mur éirich na mairbh, ni mò a dh'éirich Criosd:
17 Agus mur d'éirich Criosd, *tha* bhur creidimhse dìomhain; tha sibh fathast ann bhur peacaibh.
18 Mar sin mar an ceudna tha an droing a choidil ann an Criosd, caillte.
19 Ma's anns a' bheatha so a mhàin a tha dòchas againn ann an Criosd, is sinn a's truaighe do na h-uile dhaoinibh.
20 Ach a nis tha Criosd air éirigh o na marbhaibh, *agus* rinneadh an ceud thoradh dhiubhsan a choidil deth.
21 Oir mar is ann troimh dhuine *thàinig* am bàs, is ann troimh dhuine *thig* aiseirigh nam marbh mar an ceudna.
22 Oir mar ann an Adhamh a ta na h-uile a' faghail a' bhàis, is amhuil sin mar an ceudna a nithear na h-uile beò ann an Criosd.
23 Ach gach uile dhuine 'na ordugh féin: Criosd an ceud thoradh, 'na dhéigh sin iadsan a's le Criosd aig a theachd.
24 An sin *bithidh* a' chrìoch dheireannach, 'nuair a bheir e suas an rìoghachd do Dhia, eadhon an t-Athair; 'nuair a chuireas e as do gach uile uachdaranachd, agus gach uile ùghdarras, agus chumhachd.
25 Oir is éigin gu'n rìoghaich e, gus an cuir e a naimhdean uile fo chosaibh.
26 Sgriosar an nàmhaid deireannach, am bàs.
27 Oir chuir e na h-uile nithe fo chosaibh. Ach an uair a deir e gu'n do chuir e na h-uile nithe fuidh, *is* ni follaiseach gu bheil esan a chuir na h-uile nithe fuidh, an leth muigh *dheth so.*
28 Agus an uair a chuirear na h-uile nithe fuidh, an sin bithidh am Mac féin fuidh 'n ti, a chuir na h-uile nithe fuidh-san, chum gu'm bi Dia 'na uile anns na h-uile.
29 No ciod a ni iadsan, a bhaistear air son nam marbh, mur éirich na mairbh air aon dòigh? c'ar son ma seadh a bhaistear iad air son nam marbh?
30 Agus c'ar son a ta sinne an gàbhadh sgach uair?
31 Air bhur gàirdeachas-sa a tha agam ann an Iosa Criosd ar Tighearn, tha mi faghail a' bhàis gach là.
32 Ma chòmhraig[1] mi mar dhuine[2] ri fiadh-bheathaichibh ann an Ephesus, ciod i mo thairbhe, mur éirich na mairbh? itheamaid agus òlamaid, oir am màireach gheibh sinn bàs.
33 Na meallar sibh: truaillidh droch chomhluadar deadh bheusa.
34 Dùisgibh chum fìreantachd, agus na deanaibh peacadh: oir

[1] *chog mi, chuir mi cath.*—[2] *a réir gnàtha dhaoine.*

cha 'n'eil eòlas Dé aig cuid: chum bhur nàire labhram so.

35 Ach a deir neach éigin, Cionnus a dh'éireas na mairbh? agus ciod a' ghnè cuirp leis an tig iad?

36 Amadain, an ni sin a chuireas tu, cha bheothaichear e, mur bàsaich e *air tùs*.

37 Agus an ni a chuireas tu, cha'n e an corp a bhitheas a ta thu cur, ach gràinne lom, feudaidh e bi do chruineachd, no do *sheòrsa* éigin eile.

38 Ach a ta Dia a' toirt cuirp dha mar bu toil leis, agus do gach uile shìol a chorp féin.

39 Cha'n aon fheòil gach uile fheòil: ach *a ta* feòil air leth aig daoinibh, agus feòil eile aig ainmhidhibh, *feòil* eile aig iasgaibh, *agus feòil* eile aig eunlaithibh.

40 Agus *a ta* cuirp nèamhaidh ann, agus cuirp thalmhaidh: gidheadh *a ta* glòir air leth aig na *corpaibh* nèamhaidh, agus *glòir* eile aig na *corpaibh* talmhaidh.

41 Tha aon ghlòir aig a' ghréin, agus glòir eile aig a' ghealaich, agus glòir eile aig na reultaibh; oir a ta eadar-dhealachadh eadar reult agus reult thaobh glòire.

42 Agus is ann mar sin a *bhios* aiseirigh nam marbh. Cuirear ann an truaillidheachd e, togar ann an neo-thruaillidheachd e.

43 Cuirear e ann an eas-urram, togar ann an glòir e: cuirear ann an anmhuinneachd e, éiridh e ann an cumhachd:

44 Cuirear e 'na chorp nàdurra, éiridh e 'na chorp spioradail. Tha corp nàdurra ann, agus corp spioradail.

45 Agus mar so tha e sgrìobhta, Rinneadh an ceud dhuine Adhamh 'na anam beò, an t-Adhamh deireannach 'na Spiorad a bheothaicheas.

46 Gidheadh cha'n e an ni spioradail a *bha* ann air tùs, ach an ni nàdurra; agus 'na dhéigh sin an ni spioradail.

47 An ceud duine o'n talamh, talmhaidh: an dara duine, an Tighearn o nèamh.

48 Mar an *duine* talmhaidh, is amhuil sin iadsan *a tha* talmhaidh: agus mar a ta *an duine* nèamhaidh, is ann mar sin iadsan *a ta* nèamhaidh.

49 Agus mar a ghiùlain sinn ìomhaigh[1] an *duine* thalmhaidh, giùlainidh sinn mar an ceudna ìomhaigh an *duine* nèamhaidh.

50 A nis so a deiream, a bhràithre, nach feudar le feòil agus fuil rìoghachd Dhé a shealbhachadh; ni mò a shealbhaicheas truaillidheachd neo-thruaillidheachd.

51 Feuch, labhram ni dìomhair ribh; Cha choidil sinn uile, ach caochlaidhear sinn uile,

52 Ann an tiota[2], am priobadh na sùl, ri *guth na* trompaid deireannaich, (oir séididh an trompaid,) agus éiridh na mairbh neo-thruaillidh, agus caochlaidhear sinne.

53 Oir is éigin do'n *chorp* thruaillidh so neo-thruaillidheachd a chur uime, agus do'n *chorp* bhàsmhor so neo-bhàsmhorachd a chur uime.

54 Agus an uair a chuireas an *corp* truaillidh so neo-thruaillidheachd uime, agus a chuireas an *corp* bàsmhor so neo-bhàsmhorachd uime, an sin coimhlionar am focal a ta sgrìobhta, Shluigeadh suas am bàs le buaidh.

55 O bhàis, c'àit am bheil do

[1] *dreach, coslas.*—[2] *platha, mionaid.*

ghath? O uaigh, c'àit *am bheil* do
bhuaidh?
56 *Is* e am peacadh gath a'
bhàis; agus *is* e neart a' pheac-
aidh an lagh.
57 Ach buidheachas do Dhia,
a tha toirt dhuinne na buadha,
troimh ar Tighearna Iosa Criosd.
58 Uime sin, mo bhràithre
gràdhach, bithibhse daingean, neo-
ghluasadach, a' sìr-mheudachadh
ann an obair an Tighearna, air
dhuibh fios a bhi agaibh nach 'eil
bhur saothair dìomhain anns an
Tighearna.

CAIB. XVI.

1 *Tha e a' guidheadh orra fuasgladh air uireasbhuidh nam bràithre bochda ann an Ierusalem;* 10 *a' moladh Thimoteuis; agus an déigh comhairlean càirdeil,* 16 *a' crìoch-nachadh na litreach le iomadh fàilte.*

A NIS a thaobh an tionail air
son nan naomh, mar a dh'or-
duich mi do eaglaisibh Ghalatia,
mar sin deanaibhse mar an ceud-
na.
2 Air ceud *là* gach seachduin,
cuireadh gach aon agaibh ni leis
féin anns an ionmhas, a réir mar
a shoirbhich leis, chum nach bi
tionail r'an deanamh 'nuair a thig
mise.
3 Agus an uair a thig mi, cò
air bith iad a mholas sibh le'*r* li-
trichibh, cuiridh mi iadsan a ghiùl-
an bhur tabhartais gu Ierusa-
lem.
4 Agus ma's iomchuidh mise
a dhol mar an ceudna, théid iadsan
a'm' chuideachd.
5 Agus thig mi d'ur n-ionn-
suidhse, 'nuair a théid mi troimh
Mhacedonia: (oir tha mi dol troimh
Mhacedonia.)
6 Agus feudaidh e bi gu'm fan
mi, no eadhon gu'n caith mi ar
geamhradh maille ribh, chum's
gu'n toir sibh air m'aghaidh mi,
ge b'e àit d'an téid mi.
7 Oir cha'n àill leam bhur
faicinn a nis san dol seachad, ach
tha dùil agam fantuinn ré tamuill
maille ribh, ma leigeas an Tigh-
earn dhomh.
8 Ach fanaidh mi ann an Ephe-
sus gu Cuingeis.
9 Oir dh'fhosgladh dorus mòr
agus éifeachdach dhomhsa, agus
tha mòran eascairdean ann.
10 A nis ma thig Timoteus,
feuchaibh gu'm bi e gun eagal
maille ribh: oir tha e a' saoith-
reachadh ann an obair an Tigh-
earna, mar a ta mise.
11 Uime sin na deanadh neach
sam bith tàir air: ach thugaibh
air aghaidh e an sìth, chum's gu'n
tig e a'm' ionnsuidhse: oir tha
sùil agam ris maille ris na bràith-
ribh.
12 Mu thimchioll *ar* bràthar
Apollois, ghuidh mi gu dùrachd-
ach air teachd d'ur n-ionnsuidhse
maille ris na bràithribh: ach cha
b'i a thoil air chor sam bith teachd
san àm so; ach thig e 'nuair a
gheibh e àm iomchuidh.
13 Deanaibh faire, seasaibh gu
daingean sa' chreidimh, bithibh
fearail, bithibh làidir.
14 Biodh bhur n-uile nithe air
an deanamh le gràdh.
15 Agus guidheam oirbh, a
bhràithre, (*o*'s aithne dhuibh teagh-
lach Stephanais, gur iad ceud
thoradh Achaia, agus gu'n d'thug
siad iad féin chum frithealaidh do
na naomhaibh.)
16 Gu'm bi sibh ùmhal d'an
leithidibh sin agus do gach aon a

ni obair agus saothair maille
ruinne.
17 Tha mi subhach ri teachd
Stephanais, agus Fhortunatuis a-
gus Achaicuis: oir rinn iad suas
an ni sin a bha dh'uireasbhuidh
d'ur taobhsa.
18 Oir thug iad suaimhneas,
do m' spioradsa, agus d'ur *spiorad-
sa:* uime sin biodh meas agaibh
air an leithidibh sin.
19 Tha eaglaisean na h-Asia
a' cur fàilte oirbh. Tha Acuila
agus Priscilla, maille ris an
eaglais a tha 'nan tigh a' cur
mòr-fhàilte oirbh anns an Tigh-
earn.
20 Tha na bràithrean uile a' cur
fàilte oirbh. Cuiribhse fàilte air
a chéile le pòig naoimh.
21 Fàilte uamsa Pòl le m' làimh
féin.
22 Ma tha neach sam bith
nach gràdhaich an Tighearn Iosa
Criosd, biodh e 'na Anatema,
Maranata[1].
23 *Gu robh* gràs ar Tighearna
Iosa Criosd maille ribh.
24 Mo ghràdh-sa maille ribh uile
ann an Iosa Criosd. Amen.

Dara litir an Abstoil PHOIL chum nan CORINTIANACH.

CAIB. I.

3 *Tha an t-abstol a' toirt misnich dhoibh an aghaidh thrioblaid,* 12 *agus a' gairm an coguis-san, agus a choguis féin chum fianuis gu'n do shearmonaich e an soisgeul gu treibhdhireach, &c.*

POL abstol Iosa Criosd troimh
thoil Dé, agus Timoteus *ar*
bràthair, chum eaglais Dé a ta an
Corintus, maille ris na h-uile
naoimh a ta ann an Achaia uile:
2 Gràs dhuibhse, agus sìoth-
chaint o Dhia ar n-Athair, agus
o'n Tighearn Iosa Criosd.
3 Beannaichte *gu robh* Dia,
eadhon Athair ar Tighearna Iosa
Criosd, Athair nan tròcair, agus
Dia na h-uile comhfhurtachd;
4 A tha toirt comhfhurtachd
dhuinne 'nar n-uile àmhghar,
chum sinne bhi comasach air
comhfhurtachd a thoirt dhoibh-
san a ta ann an àmhghar sam bith,
troimh na comhfhurtachd leis am
bheil sinn féin a' faotainn comh-
fhurtachd o Dhia.
5 Oir mar a ta fulangais Chriosd
pailt annainne, is amhuil sin a ta
ar comhfhurtachdne mar an ceud-
na pailte troimh Chriosd.
6 Agus ma tha sinn fuidh àmh-
ghar, *is ann* air son bhur comh-
fhurtachd agus bhur slàinte-se, a
tha air a h-oibreachadh le sibh a
dh'fhulang nam fulangas ceudna,
a tha sinne a' fulang: no ma's
comhfhurtachd dhuinn, *is ann*
chum bhur comhfhurtachd agus
bhur slàinte-se.
7 Agus *a ta* ar dòchas daing-
ean d'ur taobhsa, do bhrìgh gu

[1] *biodh e malluichte gu bràth.*

bheil fios againn, mar a ta sibh
'nur luchd-comhpairt do na fu-
langasaibh, gu'*m bi sibh* mar an
ceudna do'n chomhfhurtachd.
8 Oir cha b'àill leinn, a bhràith-
re, sibhse bhi ain-fhiosrach mu
thimchioll ar n-àmhghair a thach-
air dhuinne san Asia, gu'n do
bhruthadh sinn gu ro mhòr thar ar
neart, ionnus gu robh sinn fuidh
amharus eadhon mu'r beatha:
9 Ach bha againn binn[1] ar bàis
annainn féin, chum nach biodh
againn dòigh annainn féin, ach
ann an Dia, a dhùisgeas na
mairbh:
10 Neach a shaor sinne o bhàs
co mòr, agus a ta 'gar saoradh;
anns am bheil ar dòchas gu'n saor
e *sinn* fathast.
11 Air dhuibhse bhi a' comh-
oibreachadh le chéile ann an ur-
nuigh air ar soinne, chum gu
tugar buidheachas le mòran air ar
soinne, á leth an tiodhlaic a
thugadh dhuinne, troimh mhòran.
12 Oir is e so ar gairdeachas-
ne, fianuis ar coguis, gur ann an
aon-fhillteachd agus an treibh-
dhireas diadhaidh, agus cha'n ann
an gliocas feòlmhor, ach ann an
gràs Dé, a chaith sinn ar beatha
san t-saoghal, agus gu h-àraidh
d'ur taobhsa.
13 Oir cha 'n'eil sinn a' sgrìobh-
adh nithe sam bith eile d'ur n-ionn-
suidhse, ach nan nithe a ta sibh a'
leughadh, no a ta sibh ag aideach-
adh, agus a ta dùil agam a dh'aid-
icheas sibh gus a' chrioch;
14 Amhuil mar a dh'aidich sibh
an càil, gur sinne bhur gairdeachas,
mar *is* sibhse mar an ceudna ar
gairdeachas-ne ann an là an Tigh-
earn Iosa.
15 Agus anns a' mhuinghin so
b'àill leamsa teachd d'ur n-ionn-
suidh air tùs, ionnus gu faigheadh
sibhse ath-ghràs:
16 Agus dol bhur rathad-sa gu
Macedonia, agus teachd o Mhace-
donia a rìs d'ur n-ionnsuidhse,
agus a bhi air mo thoirt air
m'aghaidh leibhse san t-slighe gu
Iudea.
17 Uime sin an uair a chuir mi
so romham, an do ghnàthaich mi
eutruimeachd? no an ann a réir
na feòla a ta mi cur romham, na
nithe a chuiream romham, ionnus
gu biodh agam seadh, seadh, agus
ni h-eadh, ni h-eadh?
18 Ach *mar a ta* Dia fìrinneach,
cha b'e ar còmhradh ribhse seadh,
agus ni h-eadh.
19 Oir Mac Dhé Iosa Criosd,
a shearmonaicheadh 'nur measgsa
leinne, *eadhon* leamsa, agus *le* Si-
luanus, agus *le* Timoteus, cha robh
e 'na sheadh agus 'na ni h-eadh,
ach annsan bha seadh.
20 Oir geallanna Dhé uile
annsan *is* seadh iad, agus annsan
is amen iad, chum glòire Dhé d'ar
taobhne.
21 A nis an ti a dhaing-
nicheas sinne maille ribhse ann
an Criosd, agus a dh'ung sinn, *is*
e Dia:
22 Neach mar an ceudna a
chuir seula oirnne, agus a thug
dhuinn geall-daingnich[2] an Spio-
raid ann ar cridhibh.
23 Ach goiream Dia mar
fhianuis air m'anam, gur ann
chum sibhse a chaomhnadh nach
d'thàinig mi fathast gu Corintus.
24 Cha'n e gu bheil againne
tighearnas air bhur creidimhse,
ach is luchd-cuideachaidh sinn

[1] *breth.*—[2] *earlas.*

d'ur n-aoibhneas: oir is ann troimh
chreidimh a sheasas sibh.

CAIB. II.

1 *Air dha an reuson a chur an céill air son nach d'thàinig e d'an ionnsuidh,* 6 *tha e 'g iarraidh orra maitheanas a thoirt do'n duine a dhruideadh a mach leo as an eaglais.*

ACH chuir mi so romham
annam féin, gun teachd a
rìs fuidh dhoilgheas d'ur n-ionn-
suidh.
2 Oir ma ni mise doilich sibhse,
cò e ma ta ni subhach mise, ach
an ti air an do chuireadh doilgheas
leam?
3 Agus sgrìobh mi an ni so
féin d'ur n-ionnsuidh, chum air
dhomh teachd, nach cuirte doil-
gheas orm leis a' mhuinntir sin
o'm bu chòir dhomh aoibhneas
fhaotainn, air dhomh bhi muin-
ghinneach asaibh uile, gur e
m'aoibhneas bhur *n-aoibhneas* uile.
4 Oir á trioblaid mhòir agus
cràdh cridhe, sgrìobh mi d'ur
n-ionnsuidh le iomadh deur; cha'n
ann chum gu'm biodh doilgheas
oirbh, ach chum gu'm biodh fios
agaibh air a' ghràdh a ta agam gu
ro phailte dhuibh.
5 Ach ma thug neach sam bith
aobhar doilgheis, cha do chuir
e doilgheas ormsa, ach an càil:
chum nach cuirinn ro-uallach
oirbh uile.
6 *Is* leoir d'a leithid sin do
dhuine am peanas so, a *leagadh* air
le mòran.
7 Ionnus air an làimh eile, gur
mò *is còir* dhuibh maitheanas agus
comhfhurtachd a thoirt *da*, air
eagal gu'm biodh a leithid so do
dhuine air a shlugadh suas le ana-
barra doilgheis.
8 Uime sin guidheam oirbh,
gu'n daingnicheadh sibh *bhur*
gràdh dha.
9 Oir is ann chum na crìche so
a sgrìobh mi *d'ur n-ionnsuidh*, chum
gu'm biodh fios bhur dearbhaidh
agam, am bheil sibh ùmhal anns
na h-uile nithibh.
10 Ge b'e neach d'an toir sibh
maitheanas ann an ni sam bith,
bheireamsa mar an ceudna: oir
ma thug mise maitheanas ann an
ni sam bith, ge b'e d'an d'thug
mi am maitheanas, is ann air
bhur sonsa *thug mi e*, am fianuis[1]
Chriosd;
11 Air eagal gu faigheadh Sa-
tan an cothrom oirnn le 'chuil-
bheartachd: oir cha 'n'eil sinn
aineolach air 'innleachdaibh.
12 Os bàrr, 'nuair a thàinig mi
gu Troas chum soisgeul Chriosd
a shearmonachadh, agus a dh'fhos-
gladh dorus dhomh leis an Tigh-
earn,
13 Cha robh fois agam ann mo
spiorad, do bhrìgh nach d'fhuair
mi Titus mo bhràthair: ach air
gabhail mo chead diubh, dh'imich
mi o sin do Mhacedonia.
14 A nis buidheachas do Dhia,
a ta ghnàth a' toirt oirnne buadh-
achadh ann an Criosd, agus a ta
foillseachadh *deadh* àile eòlais féin
leinne anns gach àit.
15 Oir tha sinne do Dhia 'nar
n-àile cùbhraidh Chriosd, anns an
droing a shlànuichear, agus anns
an droing a sgriosar.
16 Do'n aon droing *tha sinn*
'nar boltrach bàis chum bàis;
agus do'n droing eile, 'nar boltrach
beatha chum beatha: agus cò *a ta*
foghainteach chum nan nithe so?

[1] *am pearsa.*

17 Oir cha 'n'eil sinne mar mhòran, a thruailleas focal Dé: ach mar o threibhdhireas, ach mar o Dhia, tha sinn a' labhairt am fianuis Dé ann an Criosd.

CAIB. III.

1 *Air eagal gu'n cuireadh luchd-teagaisg bréige as a leth gu robh e deanamh uaill gu dìomhain, tha e a' nochdadh gu robh gràsa nan Corintianach 'nan aobhar molaidh d'a mhinistreileachd.*

AN tòisich sinn a rìs air sinn féin a mholadh? no am bheil feum againn, mar aig dream àraidh, air litrichibh molaidh d'ur n-ionnsuidhse, no air *litrichibh* molaidh uaibh?

2 Is sibhse ar litir-ne a ta sgrìobhta 'nar cridhibh, air a h-aithneachadh agus air a leughadh leis na h-uile dhaoinibh:

3 *Air dha bhi* follaiseach gur sibh litir Chriosd, a fhrithealadh leinne, a tha air a sgrìobhadh cha'n ann le dubh, ach le Spiorad an Dé bheò; cha'n ann air clàraibh cloiche, ach air clàraibh feòlmhor a' chridhe.

4 Agus tha a leithid so dh'earbsa againne troimh Chriosd thaobh Dhé.

5 Cha'n e gu bheil sinn foghainteach uainn féin chum ni sam bith a smuaineachadh mar uainn féin: ach is ann o Dhia *a ta* ar foghainteachd;

6 A rinn sinne mar an ceudna 'nar ministeiribh foghainteach na tiomna-nuaidh, cha'n ann do'n litir, ach do'n Spiorad: oir marbhaidh an litir, ach bheir an Spiorad beatha.

7 Ach ma bha ministreileachd[1] a bhàis, ann an sgrìobhadh air a ghearradh air clachaibh glòrmhor, ionnus nach b'urradh clann Israeil amharc gu geur air gnùis Mhaois, air son glòire a ghnùise, a chuireadh air cùl;

8 Cionnus nach mò na sin a bhios ministreileachd an Spioraid glòrmhor?

9 Oir ma *bha* ministreileachd an dìtidh glòrmhor, is ro mhò na sin a bheir ministreileachd na fìreantachd barrachd ann an glòir.

10 Oir eadhon an ni a rinneadh glòrmhor, cha robh glòir sam bith aige sa' chàs so, thaobh na glòire a tha toirt barrachd.

11 Oir ma *bha* an ni a chuireadh air cùl glòrmhor, is ro mhò na sin *a ta* an ni a bhuanaicheas glòrmhor.

12 Uime sin do bhrìgh gu bheil againn a shamhuil so do earbsa, tha sinn a' cleachdadh mòr-dhànachd cainnte.

13 Agus cha'n *'eil sinn* mar Mhaois, *a* chuir folach air aghaidh, chum nach amhairceadh clann Israeil gu geur gu crìch an ni a chuireadh air cùl.

14 Ach dhalladh an inntinn: oir gus an là an diugh ann an leughadh na seann-tiomnaidh, tha 'm folach ceudna a' fantuinn gun atharrachadh, ni a chuireadh air cùl ann an Criosd.

15 Ach eadhon gus an là'n diugh 'nuair a leughar Maois, tha am folach air an cridhe.

16 Gidheadh 'nuair a philleas e chum an Tighearna, togar am folach dheth.

17 A nis 'se an Tighearn an

[1] *frithealadh.*

Spiorad sin: agus far am *bheil*
Spiorad an Tighearna, tha saorsa
an sin.
18 Ach air bhi dhuinne uile le
aghaidh gun fholach, ag amharc
mar ann an sgàthan air glòir an
Tighearna, tha sinn air ar n-ath-
arrachadh chum na h-ìomhaigh
ceudna, o ghlòir gu glòir, mar le
Spiorad an Tighearna.

CAIB. IV.

1 *Tha e cur an céill gu'n do shear-
monaich e an soisgeul le dìchioll
agus ann an treibhdhireas;* 7 *agus
cionnus a dh'oibrich na trioblaid-
ean a dh'fhuiling e air a shon,
chum cliu cumhachd Dhé, &c.*

UIME sin air do'n mhinis-
treileachd so bhi againn, a
réir mar a fhuair sinn tròcair, cha
'n'eil sinn a' fannachadh:
2 Ach chuir sinn cùl ri nithibh
folaichte na h-eas-onoir[1] gun sinn
bhi a' siubhal ann an ceilg, no a'
truailleadh focail Dé, ach le foill-
seachadh na fìrinn, 'gar moladh
féin do choguis nan uile dhaoine
ann an sealladh Dhé.
3 Ach ma ta ar soisgeul-ne fol-
aichte, is ann doibhsan a ta caillte
tha e folaichte:
4 Anns an do dhall dia an
t-saoghail so inntinn na droinge
nach 'eil 'nan creidmhich, air
eagal gu'n dealraicheadh orra so-
lus soisgeil ghlòrmhoir Chriosd,
neach a's e ìomhaigh Dhé.
5 Oir cha 'n'eil sinne 'gar sear-
monachadh féin, ach Iosa Criosd
an Tighearn; agus sinn féin 'nar
seirbhisich dhuibhse air son Iosa.
6 Oir *is e* Dia a thubhairt ris
an t-solus soillseachadh á dorcha-
das, a dhealraich ann ar cridhibh-
ne, a *thoirt* soluis eòlais glòire
Dhé, ann an gnùis Iosa Criosd.
7 Ach a ta an t-ionmhas so
againn ann an soithichibh creadha,
chum gu'm bi òirdheirceas a'
chumhachd o Dhia, agus cha'n
ann uainne.
8 *Tha sinn* fuidh thrioblaid air
gach taobh, gidheadh cha *'n'eil*
sinn ann an teanntachd; *tha sinn*
ann an ioma-chomhairle, gidheadh
gun sinn ann an eu-dòchas;
9 Air ar geur-leanmhuinn, gi-
dheadh gun *sinn* air ar tréigsinn;
air ar tilgeadh sìos, gidheadh gun
sinn air ar sgrios;
10 A' giùlan a ghnàth bàsach-
aidh an Tighearna Iosa mu'n
cuairt, anns a' chorp, chum gu
biodh beatha Iosa mar an ceudna
air a deanamh follaiseach ann ar
corp-ne.
11 Oir tha sinne a tha beò, a
ghnàth air ar toirt chum bàis air
son Iosa, chum gu biodh mar an
ceudna beatha Iosa air a deanamh
follaiseach 'nar feòil bhàsmhoir-ne.
12 Uime sin tha bàs ag oib-
reachadh annainne, ach beatha
annaibhse.
13 Air dhuinn an spiorad
creidimh sin féin a bhi againn, a
réir mar a ta e sgrìobhta, chreid
mi, agus uime sin labhair mi:
tha sinne a' creidsinn mar an
ceudna, agus uime sin tha sinn a'
labhairt;
14 Air dhuinn fios a bhi againn,
an ti a thog suas an Tighearn
Iosa, gu'n tog e sinne suas mar an
ceudna troimh Iosa, agus gu'n cuir
e 'na làthair *sinn* maille ribhse.
15 Oir tha na h-uile *nithe* air
bhur sonsa, chum gu biodh an

[1] *a' mhaslaidh.*

gràs a tha saoibhir, troimh bhuidh-
eachas mhòrain, ro phailte chum
glòire Dhé.
16 Uime sin cha 'n'eil sinn a'
fannachadh, ach ge do thruaillear
ar duine o'n leth muigh, gidheadh
tha an duine o'n leth stigh air ath-
nuadhachadh o là gu là.
17 Oir a ta ar n-àmhghar
eutrom, nach 'eil ach rè sealain[1],
ag oibreachadh dhuinne trom-
chudthrom glòire *a ta* ni's ro
anabharraich *agus* sìor-mhaireann-
ach;
18 Air dhuinn bhi ag amharc
cha'n ann air na nithibh a tha
r'am faicinn, ach air na nithibh
nach 'eil r'am faicinn: oir tha na
nithe a chithear, aimsireil; ach
tha na nithe, nach faicear, siorr-
uidh.

CAIB. V.

1 *Gu bheil esan an dòchas glòire shiorruidh, agus a' deanamh dìchioll air deadh choguis a choimhead;* 12 *cha'n ann chum gu deanadh e bòsd as féin thaobh so, &c.*

OIR a ta fios againn, nan
sgaoilteadh o chéile ar tigh
talmhaidh a' phàilliuin *so*, gu bheil
againn aitreabh o Dhia, tigh nach
do thogadh le làmhaibh, siorruidh
anns na nèamhaibh.
2 Oir a ta sinn ri osnaich
an so, a' miannachadh bhi air
ar n-eudachadh le ar tigh o
nèamh:
3 O air dhuinn bhi air ar n-eud-
achadh, nach faighear lomnochd
sinn.
4 Oir tha sinne a tha anns a'
phàilliun *so* ri osnaich, air dhuinn
bhi fuidh uallaich? ni h-e air son
gu'm bu mhiann leinn bhi air ar
rùsgadh, ach air ar n-eudachadh,
chum gu bi bàsmhorachd air a
slugadh suas le beatha.
5 A nis an ti a dh'oibrich sinne
chum so féin, *is* e Dia e, a thug
dhuinne mar an ceudna geall-daing-
nich an Spioraid.
6 Uime sin *tha sinn* a' ghnàth
deadh-mhisneachail, air dhuinn
fios a bhi againn am feadh a ta
sinn aig an tigh sa' choluinn, gu
bheil sinn air choigrich o'n Tigh-
earn:
7 (Oir a ta sinn a' gluasad a réir
creidimh, agus cha'n ann a réir
seallaidh.)
8 Tha deadh mhisneach againn,
agus bu ròghnaiche leinn gu mòr
bhi air choigrich as a' choluinn,
agus a bhi làthair maille ris an
Tighearn.
9 Uime sin a ta sinn a' dean-
amh ar dìchioll, chum cò aca
bhios sinn a làthair no air choig-
rich, gu'm bi sinn taitneach
dhasan.
10 Oir is éigin duinn uile bhi
air ar nochdadh an làthair caithir-
breitheanais Chriosd: chum gu
faigh gach neach na nithe *a rinn
e* sa' choluinn, a réir an ni a rinn
e, ma's maith no olc e.
11 Uime sin air dhuinn fios a
bhi againn air uamhas an Tigh-
earna, tha sinn a' cur impidh air
daoinibh; ach a ta sinn follais-
each do Dhia, agus tha dòchas ag-
am mar an ceudna gu bheil sinn
air ar deanamh follaiseach ann
bhur coguisibh-se.
12 Oir cha 'n'eil sinn 'gar
moladh féin a rìs dhuibhse, ach
a ta sinn a' toirt fàth uaill dhuibh

[1] *tiota.*

d'ar taobh, chum gu bi *freagradh* agaibh dhoibhsan, a tha deanamh uaill ann an gnùis, agus ni h-ann an cridhe.
13 Oir ma tha sinn a dh'eas-bhuidh céille, *is ann* do Dhia: agus ma ta ar ciall againn, *is ann* duibhse.
14 Oir a ta gràdh Chriosd 'gar coimh-éigneachadh, air dhuinn breithneachadh mar so, ma fhuair a h-aon bàs air son nan uile, gu'n robh na h-uile marbh:
15 Agus gu'n d'fhuair e bàs air son nan uile, chum iadsan a ta beò, nach biodh iad á so suas beò dhoibh féin, ach dhasan a dh'-fhuiling am bàs air an son, agus a dh'éirich a rìs.
16 Uime sin, cha'n aithne dhuinne á so suas aon duine a réir na feòla: seadh, ged b'aithne dhuinn Criosd a réir na feòla, gidh-eadh a nis cha'n aithne dhuinn *e* ni's mò.
17 Uime sin ma *ta* neach sam bith ann an Criosd, *is* creutair nuadh *e:* chaidh na seann nithe seach, feuch, rinneadh na h-uile nithe nuadh.
18 Agus is ann o Dhia *a* ta na h-uile nithe, neach a rinn sinne réidh ris féin troimh Iosa Criosd, agus a thug dhuinn ministreileachd na réite;
19 Eadhon, gu robh Dia ann an Criosd a' deanamh an t-saogh-ail réidh ris féin, gun bhi a' meas an cionta dhoibh; agus dh'earb e ruinne focal na réite.
20 Uime sin is teachdairean sinn air son Chriosd, mar gu cuir-eadh Dia impidh leinne: tha sinne a' guidheadh *oirbh* as uchd[1] Chriosd, bithibh réidh ri Dia.
21 Oir rinn se esan do nach b'aithne peacadh, 'na pheacadh air ar soinne; chum gu bitheamaid air ar deanamh 'nar fìreantachd Dhé annsan.

CAIB. VI.

1 *Gu'n do dhearbh se e féin 'na mhinisteir fìrinneach do Chriosd, araon le earailibh,* 3 *agus le ion-racas a bheatha,* 4 *agus leis gach gnè trioblaid agus maslaidh fhul-ang gu foighidneach air son an t-soisgeil.*

UIME sin tha sinn mar chomh-oibrichean *leis-san,* a' guidh-eadh *oirbh,* gun sibh a ghabhail gràis Dé an dìomhanas:
2 (Oir a deir e, Ann an àm taitneach dh'éisd mi riut, agus ann an là slàinte rinn mi còmh-nadh leat: feuch, a nis an t-àm taitneach; feuch, a nis là na slàinte.)
3 Gun bhi tabhairt aobhar oil-bheim air bith ann an aon ni, chum nach faigheadh a' mhinistreileachd mi-chliu:
4 Ach anns gach ni 'gar dear-bhadh féin mar mhinisteiribh Dhé, ann am mòr-fhoighidin, ann an àmhgharaibh, ann an uireasbhuidh, ann an teanntachd-aibh,
5 Ann am builibh, ann am prìosanaibh, ann an luasgadh o àit gu h-àit, ann an saothair, ann am faire, ann an trasgaibh,
6 Ann am fìor-ghloine, ann an eòlas, ann am fad-fhulangas, ann an caoimhneas, leis an spiorad naomh[2], ann an gràdh gun cheilg,
7 Ann am focal na fìrinn, ann an cumhachd Dhé, le airm na

[1] *air son, an àit.*—[2] *anns an Spiorad naomh.*

fìreantachd air an làimh dheis
agus chlì,
8 Troimh urram agus eas-urram,
troimh mhi-chliu agus dheadh-
chliu: mar mhealltairibh, gidh-
eadh fìrinneach;
9 Mar dhroing nach aithnich-
ear, gidheadh air am bheil deadh
aithne; mar dhroing a ta faghail
a' bhàis, gidheadh feuch, tha sinn
beò: mar dhroing a smachdaich-
ear, agus gun am marbhadh;
10 Mar dhroing a ta brònach,
gidheadh a ghnàth a' deanamh
gairdeachais; mar *dhaoine* bochda,
gidheadh *a ta* deanamh mòrain
saoibhir; mar dhaoine aig nach
eil ni sam bith, gidheadh a' seal-
bhachadh nan uile nithe.
11 Tha ar beul-ne fosgailte
dhuibhse, O a Chorintianacha;
tha ar cridhe air a dheanamh fars-
uing.
12 Cha 'n'eil sibh ann an cumh-
angachd annainne, ach tha sibh
ann an cumhangachd ann bhur
n-innibh féin.
13 A nis mar ath-dhìoladh san
ni sin féin, (labhram mar ri *mo*
chloinn,) bithibhse farsuing mar
an ceudna.
14 Na cuing-cheanglar gu neo-
chothromach sibh maille ri mi-
chreidmhich: oir ciod e caidreabh
na fìreantachd ri neo-fhìrean-
tachd? agus ciod e comunn an
t-soluis ris an dorchadas?
15 Agus ciod an réite a ta aig
Criosd ri Belial? no ciod e cuid a'
chreidmhich, maille ri ana-creid-
each?
16 Agus ciod a cho-réite a ta
aig teampull Dé ri h-ìodholaibh?
oir is sibhse teampull an Dé
bheò; a réir mar a thubhairt Dia,
Gabhaidh mise còmhnuidh annta,
agus gluaisidh mi 'nam measg;
agus bithidh mise a'm' Dhia aca-
san, agus bithidh iadsan 'nan
sluagh agamsa.
17 Uime sin thigibh a mach
as am meadhon, agus dealaichibh
riu, deir an Tighearn, agus na
beanaibh ris an ni neòghlan;
agus gabhaidh mise a m' ionn-
suidh sibh,
18 Agus bithidh mi a'm' Athair
dhuibh, agus bithidh sibhse 'nur
mic agus 'nur nigheanaibh dhomh-
sa, deir an Tighearn uile-chumh-
achdach.

CAIB. VII.

1 *Tha e 'gan earalachadh chum gloine beatha,* 2 *agus chum an inntinn bhi aca dhasan a ta aige dhoibh.* 3 *A' chomhfhurtachd a fhuair e 'na thrioblaidibh, o'n sgeul a thug Titus dha air am bròn diadhaidh.*

UIME sin, a mhuinntir mo
ghràidh, air dhuinn na geall-
anna so bhi againn, glanamaid
sinn féin o gach uile shalachar
feòla agus spioraid, a' coimhlion-
adh naomhachd ann an eagal Dé.
2 Gabhaibh ruinne: cha d'rinn
sinn eucoir air aon duine, cha do
thruaill sinn aon duine, cha do
mheall sinn aon duine.
3 Cha'n ann chum bhur dìtidh
a labhram so: oir thubhairt mi
roimhe, gu bheil sibh ann ar
cridhibhne chum bàsachadh maille
ribh, agus a bhi beò maille *ribh*.
4 *Is* mòr mo dhànachd cainnte
d'ur taobhsa, *is* mòr m'uaill as
bhur leth: lìonadh le comhfhurt-
achd mi, tha mi thar tomhas
aoibhneach ann ar n-uile àmh-
ghar-ne.
5 Oir an uair a thàinig sinn gu
Macedonia, cha d'fhuair ar feòil

fois sam bith, ach bha sinn fuidh
àmhghar air gach taobh; an leth
am muigh *bha* còmhraig, an leth
a stigh *bha* eagal:
6 Ach Dia a bheir comhfhurt-
achd doibhsan a tha air an leag-
adh sìos, thug e comhfhurtachd
dhuinne le teachd Thituis:
7 Agus ni h-e le a theachd-san
a mhàin, ach mar an ceudna leis
a' chomhfhurtachd a fhuair esan
uaibhse, 'nuair a chuir e an céill
duinn bhur dian-thogradh, bhur
caoidh[1], bhur teas-ghràdh dhomh-
sa; air chor as gur mòid a rinn
mi gairdeachas.
8 Oir ge do chuir mi doilgheas
oirbh leis an litir, cha 'n'eil aith-
reachas orm, ged bha aithreachas
orm: oir tha mi faicinn gu'n do
chuir an litir sin doilgheas oirbh,
ged nach *do rinn i so* ach ré tamuill.
9 A nis tha gairdeachas orm,
cha'n ann air son sibh a bhi doil-
ich, ach gu robh sibh doilich chum
aithreachais: oir bha doilgheas
oirbh air mhodh diadhaidh, chum
nach tigeadh call oirbh ann an aon
ni d'ar taobhne.
10 Oir oibrichidh am bròn dia-
dhaidh aithreachas chum slàinte
do nach gabhar aithreachas: ach
oibrichidh doilgheas an t-saoghail
bàs.
11 Oir feuch, an ni so féin doil-
gheas diadhaidh bhi oirbh, ciod
e meud an dùrachd a dh'oibrich
e annaibh, seadh, *ciod* an glanadh
oirbh féin[2], seadh, *ciod* an ro-
dhiom, seadh, *ciod* an t-eagal,
seadh, *ciod* an dian-thogradh,
seadh, *ciod* an t-eud, seadh, *ciod*
an togradh dioghaltais? anns gach
ni dhearbh sibh sibh féin bhi glan
sa' chùis so.
12 Uime sin ge do sgrìobh mi
d'ur n-ionnsuidh, cha b'ann air a
shonsan a rinn an eucoir, no air
a shonsan air an d'rinneadh an
eucoir, ach a chum gu foillsichte
dhuibh ar cùram-ne mu'r tim-
chioll-sa am fianuis Dé.
13 Uime sin fhuair sinn comh-
fhurtachd air son bhur comh-
fhurtachdsa: seadh, bu ro mhò
a rinn sinn gairdeachas, air son
gairdeachais Thituis, do bhrìgh
gu'n d'fhuair a spiorad suaimh-
neas uaibhse uile.
14 Oir ma rinn mi bòsd sam
bith ris-san asaibhse, cha 'n'eil
nàire orm; ach mar a labhair sinn
na h-uile nithe am fìrinn ribhse,
is amhuil sin a fhuaradh fìrinn-
each ar bòsd asaibhse ri Titus.
15 Agus a ta dùrachd a chridh-
esan ni's pailte d'ur taobhsa, air
dha bhi a' cuimhneachadh bhur
n-ùmhlachd uile, mar a ghabh sibh
ris le h-eagal agus ball-chrith.
16 Uime sin tha gairdeachas
orm gu bheil dànachd agam asaibh
anns gach ni.

CAIB. VIII.

1 *Tha e 'gam brosnachadh gu tional seirceil a dheanamh air son nan naomh bochda ann an Ierusalem,* 9 *le eisempleir Chriosd,* 14 *agus leis an tairbhe spioradail a thig-eadh dhoibh féin o'n tabhartas sin, &c.*

A NIS, a bhràithre, tha sinn
a' toirt fios duibh air gràs
Dé, a thugadh do eaglaisibh Mha-
cedonia:
2 Eadhon gu'n robh, ann am
mòr-dhearbhadh àmhghair, pail-
teas an aoibhneis, agus doimhne

[1] *bròn.*—[2] *an saoradh, an leithsgeul.*

am bochduinn, ro phailte chum saoibhris am fialuidheachd.

3 Oir bheiream fianuis *gu robh* iad uatha féin toileach a réir an comais, seadh, thar an comas:

4 A' guidheadh oirnne gu dùrachdach, gu'n gabhamaid an tiodhlac, agus comhroinn an fhritheal-aidh do na naomhaibh.

5 Agus ni h-ann mar a shaoil sinne, ach thug siad iad féin air tùs do'n Tighearn, agus *'na dhéigh sin* dhuinne a réir toil Dé:

6 Air chor as gu'n do chuir sinn impidh air Titus, a réir mar a thòisich e roimhe, mar sin gu'n crìochnaicheadh e annaibhse an gràs sin féin mar an ceudna.

7 Uime sin mar a ta sibh pailte anns gach uile ni, ann an creid-imh, ann an ùr-labhradh, agus ann an eòlas, agus ann an uile dhìchioll, agus ann bhur gràdh dhuinne, bithibh pailte anns a' ghràs so mar an ceudna.

8 Ni'n labhram so mar àithne, ach a thaobh dùrachd dhaoin' eile, agus a dhearbhadh tréibhdhireis bhur gràidh-se.

9 Oir is aithne dhuibh gràs ar Tighearna Iosa Criosd, ged bha e saoibhir, gidheadh gu'n d'rinn-eadh bochd e air bhur sonsa, chum gu biodh sibhse saoibhir troimh a bhochduinn-san.

10 Agus anns *an ni* so bheir-eam *mo* chomhairle; oir a ta so tarbhach dhuibhse, a thòisich roimhe, cha'n e mhàin air dean-amh, ach air a bhi togarrach o cheann bliadhna.

11 A nis air an aobhar sin coimhlionaibh an gnìomh; ion-nus mar a *bha sibh* ullamh chum na toile, mar sin gu'*m bi sibh* ul-lamh chum coimhlionaidh as na bheil agaibh.

12 Oir ma bhios air tùs inntinn thoileach ann, gabhar ris a réir mar *a ta* aig neach, *agus* ni h-ann a réir nan nithe nach 'eil aige.

13 Cha'n ann chum gu'm biodh socair aig daoine eile, agus triob-laid agaibhse.

14 Ach a thaobh coimh-cheart-ais, chum san àm so nis *gu'm bi* bhur pailteas-sa 'na *choimh-leas-achadh* air an uireasbhuidh-san, agus mar an ceudna chum gu'm bi am pailteas-san 'na *choimh-leas-achadh* air bhur n-uireasbhuidhse, air chor as gu'm bi co-cheartas *eadaraibh.*

15 A réir mar a ta e sgrìobhta, An ti a *thionail* mòran, cha robh anabarr aige; agus an ti a *thion-ail* beagan, cha robh easbhuidh air.

16 Ach buidheachas do Dhia, a chuir an cùram dùrachdach sin féin d'ur taobhsa ann an cridhe Thituis.

17 Oir gu deimhin ghabh e ris an impidh, ach air dha bhi ni bu togarraiche, chaidh e d'a thoil féin d'ur n-ionnsuidh.

18 Agus chuir sinne maille ris am bràthair, aig am bheil *a* chliu san t-soisgeul, feadh nan eaglais uile:

19 (Agus cha'n e *so* a mhàin, ach thaghadh e leis na h-eaglais-ibh mar an ceudna mar chompan-ach turuis dhuinne, leis an tiodh-lac so a fhrithealadh leinne chum glòire an Tighearna sin féin, agus *chum foillseachaidh* bhur n-inntinn ullamh-sa.)

20 A' seachnadh so, nach tug-adh neach air bith mi-chliu dhuinne thaobh a' phailteis so a fhrithealadh.

21 Air dhuinn bhi solarach-adh nithe ciatach, cha'n e mhàin

am fianuis an Tighearna, ach mar
an ceudna am fianuis dhaoine.
22 Agus chuir sinn maille riu
ar bràthair, a dhearbh sinn gu
minic dùrachdach am mòran do
nithibh, ach a nis ni's ro dhùrach-
daiche, thaobh an ro-earbsa ta *aige*
asaibhse.
23 Ma *dh'fhiosraichear* ni sam
bith mu Thitus, *is e* mo chom-
panach-sa e, agus mo chomh-oib-
riche d'ur taobhsa: no *mu thim-
chioll* nam braithre, *is iad* teachd-
airean nan eaglais, *agus* glòir
Chriosd.
24 Uime sin nochdaibh dhoibh-
san, agus am fianuis nan eaglais,
dearbhadh bhur gràidh-sa agus ar
n-uaill-ne d'ur taobh.

CAIB. IX.

1 *Tha e 'g innseadh an reusoin air son an do chuir e Titus agus na bràithre roimh-làimh d'an ionnsuidh do bhrìgh gur gné shìol-chuir iad,* 10 *a bheir bàrr pailte dhoibh féin.*

OIR a thaobh frithealaidh do
na naomhaibh, is neo-fheum-
ail dhomhsa, sgrìobhadh d'ur
n-ionnsuidh,
2 Oir is aithne dhomh togarr-
achd bhur n-inntinn, as leth an
deanam uaill asaibhse ris na
Macedonaich, *ag ràdh,* Gu robh
Achaia ullamh o cheann bliadhna;
agus bhrosnaich bhur n-eudsa ro-
mhòran.
3 Gidheadh chuir mi na bràith-
re *d'ur n-ionnsuidh,* air eagal gu'm
biodh ar uaillne asaibh dìomhain
sa' chùis so; chum, mar a thubh-
airt mi, gu'm biodh sibh ullamh:
4 Air eagal ma thig na Mace-
donaich maille rium, agus gu'm
faigh iad sibhse neo-ullamh, gu'm
bi nàire oirnne, (gun a ràdh
oirbhse,) á dànadas na h-uaill so,
5 Uime sin bhreithnich mi gu'm
b'fheumail impidh chur air na
bràithribh, iad a dhol air tùs d'ur
n-ionnsuidhse, agus bhur tabh-
artas, air an do labhradh ribh
roimhe, a dheanamh deas, chum
gu'm biodh sin ullamh, mar
thiodhlac, agus cha'n ann mar
ni a dh'aindeoin.
6 Ach so *deiream,* An ti a
chuireas gu gann, buainidh e gu
gann mar an ceudna; agus an ti
a chuireas gu pailte, buainidh e
gu pailte mar an ceudna.
7 *Thugadh* gach duine seachad
a réir rùin a chridhe; na b'ann
an doilgheas, no le h-éigin: oir
is toigh le Dia an neach a bheir
seachad gu suilbhir.
8 Agus *is* comasach Dia air
gach gràs a dheanamh ro phailte
dhuibhse, chum air dhuibh anns
gach uile ni làn leoir a bhi agaibh
a ghnàth, gu'm biodh sibh pailte
chum gach deadh oibre.
9 (A réir mar a ta e sgrìobhta,
Sgaoil e *a chuid;* thug e do na
bochdaibh: mairidh 'fhìreantachd
a chaoidh.
10 A nis an ti a bheir sìol do'n
fhear-cuir[1], agus aran chum bìdh,
gu tugadh e agus gu meudaich-
eadh e bhur curachd-sa, agus gu
tugadh e do thoradh bhur fìrean-
tachd fàs.)
11 Air dhuibh bhi air bhur
deanamh saoibhir anns gach uile
ni chum gach uile thabhartais, ni
a dh'oibricheas leinne breith-
buidheachais do Dhia.
12 Oir a ta frithealadh na
seirbhis so, cha'n e mhàin a' leas-
achadh uireasbhuidh nan naomh,

[1] *do'n t-sìoladair.*

ach a ta e mar an ceudna pailte troimh mhòran breith-buidheachais do Dhia;

13 (Air dhoibh bhi troimh dhearbhadh an fhrithealaidh-sa a' toirt glòire do Dhia air son bhur n-ùmhlachd do shoisgeul Chriosd a réir bhur n-aidmheil, agus air son bhur tabhartais dhaonnachdaich[1] dhoibhsan, agus do na h-uile *dhaoinibh.*)

14 Agus troimh an urnuigh air bhur sonsa, aig am bheil mòrdhèidh oirbh air son gràis Dé a ta ro phailte annaibh.

15 Buidheachas do Dhia air son a thiodhlaic do-labhairt.

CAIB. X.

1 *An aghaidh nan abstol bréige tha e cur an céill an neart spioradail sin, leis an d'armaicheadh e an aghaidh cumhachda a naimhdean uile ;* 7 *a' toirt cinnte dhoibh, air dha theachd, gu'm faigheadh iad e co chumhachdach ann am focal agus a ta e nis ann an sgrìobhadh.*

ANIS tha mise féin Pòl a' guidheadh oirbh, troimh mhacantas agus shèimheachd Chriosd, neach air dhomh a bhi làthair a ta ìosal 'nur measg, ach air dhomh a bhi uaibh a ta dàna oirbh.

2 Ach iarram oirbh *dh'athchuinge,* gun *sibh a thoirt orm* an uair a bhios mi làthair, bhi dàna, leis a' mhuinghinn leis an saoilear mi bhi dàna 'n aghaidh droinge àraidh a tha toirt meas oirnne, mar gu bitheamaid ag imeachd a réir na feòla.

3 Oir ged tha sinn ag imeachd anns an fheòil, ch'n ann a réir na feòla ta sinn a' cogadh:

4 (Oir ar n-airm chogaidh ni'm feòlmhor iad, ach cumhachdach o Dhia chum daingnichean a leagadh.)

5 A' tilgeadh sìos reusonachaidh, agus gach ni àrd a dh'àrdaicheas e féin an aghaidh eòlais Dé, agus a' toirt am braighdeanas gach smuainteach chum ùmhlachd Chriosd:

6 Agus dioghaltas ullamh againn r'a dheanamh air gach uile easumhlachd, 'nuair a choimhlionar bhur n-ùmhlachd-sa.

7 An amhairc sibh air nithibh a réir an coslais? ma tha earbsa aig aon neach as féin, gur le Criosd e, smuainicheadh e so a rìs uaith féin, mar is le Criosd esan, gur le Criosd sinne mar an ceudna.

8 Oir ge do dheanainn càileigin ni's mò dh'uaill as ar cumhachdne, (a thug an Tighearna dhuinn chum fòghluim, agus cha'n ann chum bhur sgrios-sa,) cha bhiodh nàire orm:

9 Chum nach measar mi mar gu'm bithinn a' cur eagail oirbh le litrichibh.

10 Oir a ta *a* litrichean, (a deir iadsan,) cudthromach agus làidir, ach *a ta a* làthaireachd chorporra anmhunn, agus a chainnt tàireil.

11 Smuainicheadh a leithid sin *do dhuine* so, mar a ta sinne ann am focal troimh litrichibh, agus sinn as làthair, mar sin gu'*m bi sinn* ann an gnìomh air dhuinn bhi làthair.

12 Oir cha 'n'eil a dhànadas againne sinn féin a chur an àireamh, no a choimeas ri dream

[1] *fhialuidh.*

àraidh a mholas iad féin: ach air
dhoibhsan bhi 'gan tomhas féin
eatorra féin, agus 'gan coimeas
féin riu féin, cha 'n'eil iad glic.
13 Ach cha dean sinne uaill
á nithibh a tha thar *ar* tomhas,
ach a réir tomhais na riaghail[1]
a roinn Dia dhuinne, eadhon
tomhas a ruigeas oirbhse.
14 Cha 'n'eil sinne 'gar sìneadh
féin thar *ar tomhas*, mar nach
ruigeamaid sibhse; oir thàinig
sinn eadhon chugaibhse, le sois-
geul Chriosd:
15 Gun sinn a bhi deanamh
uaill á nithibh a ta thar *ar* tomhas,
eadhon á saothairibh dhaoin' eile;
ach a ta dòchas againn, 'nuair a
mheudaichear bhur creidimhse,
gu'm faigh sinn farsuingeachd gu
pailte annaibh a réir ar riaghail-
ne,
16 Chum an soisgeul a shear-
monachadh anns na *h-ionadaibh*
an taobh thall duibhse, *agus* cha'n
ann chum uaill a dheanamh ann
an riaghail duin' eile, á nithibh a
ta ullamh a cheana.
17 Ach an ti a ni uaill, dean-
adh e uaill anns an Tighearn.
18 Oir cha'n e an ti a mholas
e féin a tha ionmholta[2], ach an ti
a mholas an Tighearn.

CAIB. XI.

1 *Troimh ro-mheud a chùraim do na Corintianaich, tha e a' tòiseachadh dh'aindeoin ri e féin a mholadh,* 5 *ag innseadh nach robh e a bheag goirid air na h-abstoil bu mhò, &c.*

B'FHEARR leam gu'n giù-
laineadh sibh beagan le m'
amaideachd; agus da rìreadh giù-
lainibh leam.
2 Oir a ta mi eudmhor umaibh
le h-eud diadhaidh: oir rinn mi
ceangal-pòsaidh eadar sibh agus
aon duine, chum bhur cur mar òigh
fhior-ghloin an làthair Chriosd.
3 Ach a ta eagal orm, air
dòigh sam bith, mar a mheall an
nathair Eubha le a cuilbheart-
achd, mar sin gu'n truaillear bhur
n-inntinnse o'n aon-fhillteachd a
ta ann an Criosd.
4 Oir nan deanadh an neach a
thig, Iosa eile a shearmonachadh
nach do shearmonaich sinne, no
nam faigheadh sibhse spiorad eile,
nach d'fhuair sibh, no soisgeul
eile ris nach do ghabh sibh,
dh'fheudadh sibh gu maith giùlan
leis.
5 Oir is i mo bharailse nach
robh mi a bheag goirid air na
h-abstolaibh a b'àirde.
6 Ach ged *tha* mi neo-fhògh-
luimte ann an cainnt, gidheadh
cha 'n'eil mi *mar sin* ann an eòlas;
ach rinneadh sinn làn-fhollais-
each anns na h-uile nithibh 'nur
measg-sa.
7 An d'rinn mi cionta le mi
féin ìsleachadh chum gu'm biodh
sibhse air bhur n-àrdachadh, *no* a
chionn gu'n do shearmonaich mi
soisgeul Dhé a nasgaidh dhuibh?
8 Chreach mi eaglaisean eile,
a' gabhail tuarasdail *uatha*, chum
seirbhis a dheanamh dhuibhse.
9 Agus an uair bha mi làthair
maille ribhse agus uireasbhuidh
orm, cha do leig mi mo throm air
duine sam bith: oir leasaich na
bràithrean, a thàinig o Mhace-
donia m'uireasbhuidh: Agus anns

[1] *riaghailt.*—[2] *dearbhta.*

na h-uile nithibh choimhid mi
mi féin o m' throm a leigeadh
oirbhse, agus coimhididh.
10 Mar a ta fìrinn Chriosd
annam, cha chumar an uaill so
uam ann an crìochaibh na
n-Achaia.
11 C'ar son? An ann a chionn
nach 'eil gràdh agam dhuibh?
Tha fios aig Dia.
12 Ach an ni a ta mi deanamh,
ni mi fathast e, chum gu toir
mi air falbh cothrom[1] uathasan
le'm bu mhiann cothrom fhaot-
ainn, chum anns an ni as am bheil
iad a' deanamh uaill, gu faighear
iad eadhon mar sinne.
13 Oir is ann d'an leithidibh
sin *a ta* abstola bréige, luchd-oibre
cealgach, 'gan cur féin ann an
cosamhlachd abstola Chriosd.
14 Agus cha'n iongantach *sin;*
oir cuirear Satan féin an cruth
aingil soillse.
15 Uime sin cha ni mòr *e* ge
do chuirear a mhinisteirean mar
an ceudna ann an cruth mhinis-
teirean na fìreantachd; aig am bi
an crìoch dheireannach a réir an
oibre.
16 A deiream a rìs, Na meas-
adh aon neach gur amadan mi;
no fòs, gabhaibh rium mar am-
adan féin, chum gu'n dean mi
beagan uaill asam féin.
17 An ni a labhram, ni h-ann
a réir an Tighearna a labhram *e,*
ach mar gu b'ann gu h-amaideach
anns an dànadas uaille so.
18 Do bhrìgh gu bheil mòran a'
deanamh uaill a réir na feòla, ni
mise uaill mar an ceudna.
19 Oir giùlainidh sibh gu toil-
each le amadanaibh, do bhrìgh gu
bheil sibh *féin* glic.
20 Oir fuilgidh sibh ma bheir
neach an daorsa sibh, ma dh'ith-
eas[2] neach *sibh,* ma bheir neach
bhur cuid *dhibh,* ma dh'àrdaich-
eas neach e féin, ma bhuaileas
neach air an aghaidh sibh.
21 Labhram thaobh eas-urraim,
mar gu'm bitheamaid anmhunn:
ach, ge b'e ni anns a' bheil neach
air bith dàna, (labhram gu h-am-
aideach,) a ta mise dàna *ann* mar
an ceudna:
22 An Eabhruich iad? *mar sin
tha* mise mar an ceudna: An
Israelich iad? *mar sin tha* mise
mar an ceudna: An sliochd do
Abraham iad? *mar sin tha* mise
mar an ceudna:
23 Am ministeirean do Chriosd
iad? (labhram mar dhuine mi-
chéillidh,) ataimse os an ceann *san
ni so:* ann an saothairibh ni's
pailte, ann am buillibh ni's ro
mhò, am prìosanaibh ni's trice,
am bàsaibh gu minic.
24 Fhuair mi o na h-Iudhach-
aibh cùig uairean dà fhichead
buille ach a h-aon.
25 Ghabhadh le slataibh orm
tri uairean, chlachadh mi aon uair,
dh'fhuiling mi long-bhriseadh tri
uairean; là agus oidhche bha mi
san doimhne:
26 Ann an turusaibh gu minic,
ann an gàbha aimhnichean, ann
an cunnartaibh fhear-reubainn,
ann an cunnartaibh o *m'* chinn-
each *féin,* ann an cunnartaibh o
na Cinneachaibh, ann an cunnart-
aibh sa' bhaile, ann an cunnartaibh
san fhàsach, ann an cunnartaibh
san fhairge, ann an cunnartaibh
am measg bhràithre breugach;
27 Ann an saothair agus sgìos,
am fairibh gu minic, ann an ocras
agus tart, an trasgaibh gu minic,
am fuachd agus an lomnochdaidh.

[1] *cionfath.*—[2] *chlaoidheas.*

28 A bhàrr air na nithibh a ta an leth muigh, an ni a ta teachd orm gu lathail, ro-chùram nan eaglais uile.

29 Cò a ta lag, agus nach 'eil mise lag? cò a ta faotainn oilbheim, agus nach 'eil mise a' losgadh?

30 Ma's éigin domh uaill a dheanamh, is ann as na nithibh a bhuineas do m' anmhuinneachd a ni mi uaill.

31 Tha fios aig Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Criosd, a tha beannaichte gu siorruidh, nach 'eil mi deanamh bréige.

32 Ann an Damascus chuir uachdaran *a' phobuill* fuidh Aretas an righ, freiceadan air baile nan Damasceneach, ann an rùn mise a ghlacadh:

33 Ach troimh uinneig leigeadh sìos ris a' bhalla mi ann an cliabh, agus chaidh mi as a làmhaibh.

CAIB. XII.

1 *Chum 'abstolachd a mholadh, ged fheudadh e uaill a dheanamh as a thaisbeinibh iongantach,* 9 *gidheadh is fearr leis uaill a dheanamh as anmhuinneachd, &c.*

GU deimhin cha 'n'eil e iomchuidh dhomhsa uaill a dheanamh: ach thig mi chum seallanna agus taisbeana an Tighearna.

2 B'aithne dhomh duine ann an Criosd ceithir-bliadhna-deug roimhe so; (ma's anns a' choluinn, ni'm fios domh; no as a choluinn, ni'm fios domh; aig Dia a ta fios;) a leithid sin do dhuine thogadh chum an treas nèamh.

3 Agus b'aithne domh a leithid sin do dhuine, (ma's anns a' choluinn, no as a' choluinn, ni'm fios domh: aig Dia a ta fios:)

4 Gu'n do thogadh suas e gu pàrras, agus gu'n cual e briathra do-labhairt nach feud duine a' labhairt.

5 M'a leithid sin *do dhuine* ni mi uaill: ach asam féin cha dean mi uaill, mur *dean mi* á m' anmhuinneachdaibh.

6 Oir ge do b'àill leam uaill a dheanamh, cha bhi mi a'm' amadan; oir labhraidh mi an fhìrinn: gidheadh a ta mi a' cumail orm féin, air eagal gu'm bi meas aig duine dhiom thar mar a ta e 'gam fhaicinn, no a' cluinntinn umam.

7 Agus air eagal gu'm bithinn air m'àrdachadh thar tomhas, troimh ro-mheud nan taisbean, thugadh dhomh sgolb san fheòil teachdair Shatain chum gu'm buaileadh e mi, air eagal gu'm bithinn air m'àrdachadh thar tomhas.

8 Air a shon so ghuidh mi an Tighearn tri uairean, gu'n imicheadh so uam.

9 Agus thubhairt e rium, Is leoir mo ghràs-sa dhuit: oir a ta mo chumhachd air a dheanamh foirfe ann an anmhuinneachd. Uime sin is ro thoiliche a ni mi uaill a' m' anmhuinneachdaibh, chum gu'n gabh cumhachd Chriosd còmhnuidh orm.

10 Uime sin tha mi gabhail tlachd ann an anmhuinneachdaibh, am maslaibh, ann an uireasbhuidhibh, ann an geur-leanmhuinnibh, ann an teanntachdaibh[1] air son Chriosd: oir an uair a ta mi lag, an sin a ta mi làidir.

[1] *trioblaidibh.*

11 Rinneadh a'm' amadan mi
le uaill a dheanamh; dh'éignich
sibhse mi: oir bu chòir dhomh
bhi air mo mholadh leibhse: oir
cha robh mi bheag sam bith fuidh
na h-abstolaibh a's àirde, ged nach
'eil annam ach neo-ni.
12 Gu deimhin dh'oibricheadh
comharan abstoil ann bhur measg-
sa anns gach uile fhoighidin, ann
an comharaibh agus an iongantas-
aibh, agus an cumhachdaibh [1].
13 Oir ciod an ni anns an robh
sibh ni bu lugha na eaglaisean
eile, mur e nach do leig mi féin
mo throm oirbh? thugaibh maith-
eanas domh san eucoir so.
14 Feuch, a ta mi ullamh a nis
an treas uair gu teachd d'ur
n-ionnsuidh; agus cha chuir mi
mo throm oirbh; oir cha'n e bhur
cuid a tha mi 'g iarraidh, ach sibh
féin: oir cha 'n'eil e dh'fhiach-
aibh air a' chloinn ionmhas a
chruinneachadh fa chomhair nam
pàranta, ach air na pàrantaibh fa
chomhair na cloinne.
15 Agus is ro thogarrach a ni
mise caitheadh agus a chaithear
mi air son bhur n-anama-sa, ge
mar is ro phailte a ta gràdh agam
dhuibh, gur lugha bhur gràdhsa
dhomh.
16 Ach biodh e mar sin, nach
do chuir mi trom oirbh: gidheadh
air dhomh bhi innleachdach, ghlac
mi le seòltachd sibh.
17 An d'rinn mise troimh aon
neach dhiubhsan a chuir mi d'ur
n-ionnsuidh buannachd dhibh?
18 Ghuidh mi air Titus *dol
d'ur n-ionnsuidh,* agus chuir mi
bràthair maille ris: an d'rinn Titus
buannachd dhibh? nach do ghlu-
ais sinn san aon spiorad? agus
anns na h-aon cheumaibh?
19 A rìs, am bheil sibh a'
saoilsinn gu bheil sinne gabhail ar
leithsgeil ribh? tha sinn a' labh-
airt am fianuis Dé ann an Criosd:
ach *a ta* an t-iomlan, a chàirde,
chum bhur fòghluim-sa.
20 Oir is eagal leam, air dhomh
teachd, nach faigh mi sibh mar is
miann leam, agus gu faighear mise
dhuibhse mar nach bu mhiann
leibh: air eagal gu'm bi conn-
sachadh, farmad, fearg, comhstri,
cùl-chàineadh, cogarsaich, àrdain,
ceannairce *'nur measg:*
21 Air eagal air teachd dhomh
a rìs, gu'n ìslich mo Dhia mi 'nur
measg, agus gu dean mi caoidh air
son mòrain do'n droing a pheacaich
a cheana, agus nach do ghabh aith-
reachas do'n neòghloine, agus strìo-
pachas, agus mhacnus a rinn iad.

CAIB. XIII.

1 *Tha e bagairt gairge agus cumh-
achd abstolachd an aghaidh
pheacach cruaidh-mhuinealach:
5 agus a' comhairleachadh dhoibh
an creidimh a dhearbhadh, 7
agus am beatha a leasachadh mun
tig e.*

IS i so an treas uair a ta mi a'
teachd d'ur n-ionnsuidh: am
beul dithis no triuir do fhianuisibh
bithidh gach focal seasmhach.
2 Dh'innis mi cheana, agus tha
mi roimh-làimh ag innseadh dhuibh
mar gu'm bithinn a làthair an dara
uair, agus a nis air dhomh bhi
as bhur làthair, sgrìobham chum
na droinge a pheacaich roimhe so,
agus chum chàich uile, ma thig mi
a rìs, nach caomhain mi:
3 O tha sibh ag iarraidh
dearbhaidh air Criosd a' labhairt
annamsa, neach d'ur taobhsa nach

[1] *gnìomharaibh cumhachdach.*

'eil anmhunn, ach a ta cumhachd-
ach annaibh.
4 Oir ge do cheusadh e troimh
anmhuinneachd, gidheadh a ta e
beò troimh chumhachd Dhé: oir a
ta sinne mar an ceudna anmhunn
annsan, gidheadh bithidh sinn beò
maille ris troimh chumhachd Dhé
d'ur taobhsa.
5 Ceasnaichibh sibh féin, am
bheil sibh sa' chreidimh; dearbh-
aibh sibh féin: nach aithne dhuibh
sibh féin, gu bheil Iosa Criosd
annaibh, mur daoine a chuireadh
air cùl sibh?
6 Ach tha dòchas agam gu'm
bi fhios agaibh nach daoine a
chuireadh air cùl sinne.
7 A nis tha mi guidheadh air
Dia gun sibhse a dheanamh uilc
air bith; cha'n ann chum gu'm
faicear sinne bhi dearbhta, ach
chum gu'n deanadh sibhse an ni
sin a ta maith, ge do robh sinne
mar dhaoine a chuireadh air cùl.
8 Oir cha'n urradh sinn ni air
bith a dheanamh an aghaidh na
fìrinn, ach air son na fìrinn.
9 Oir tha sinn subhach an uair
a tha sinn *féin* anmhunn, agus
sibhse laidir: agus tha sinn a'
guidheadh so mar an ceudna,
sibhse bhi diongmhalta.
10 Is ann uime so a sgrìobh
mi na nithe so *d'ur n-ionnsuidh* air
dhomh bhi as bhur làthair, chum
air dhomh bhi làthair nach bith-
inn garg, a réir a' chumhachd a
thug an Tighearna dhomh chum
fòghluim, agus ni h-ann chum
sgrios.
11 Fa dheoidh, a bhràithre,
slàn leibh: bithibh diongmhalta[1],
bithibh subhach, bithibh a dh'aon
inntinn, bithidh sìochail; agus
bithidh Dia a' ghràidh agus na
sìothchaint maille ribh.
12 Cuirbh fàilte air a chéile le
pòig naomh.
13 Tha na naoimh uile a' cur
beannachd d'ur n-ionnsuidh.
14 Gràs an Tighearna Iosa
Criosd, agus gràdh Dhé, agus
comh-chomunn an Spioraid
naoimh, *gu robh* maille ribh uile.
Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN GALATIANACH.

CAIB. I.

6 *Tha iongantas air gu'n do thréig iad esan agus an soisgeul co luath:*
11 *dh'fhòghluim e'n soisgeul cha b'ann o dhaoinibh, ach o Dhia, &c.*

POL abstol, (cha'n ann o
dhaoinibh, no troimh dhuine,
ach troimh Iosa Criosd, agus
troimh Dhia *an* t-Athair, a thog
suas e o na marbhaibh.)
2 Agus na bràithrean uile a
tha maille rium, chum eaglaisean
Ghalatia:
3 Gràs duibh, agus sìth o Dhia

[1] *foirfe, iomlan.*

an t-Athair, agus *o* ar Tighearn
Iosa Criosd,
4 A thug e féin air son ar
peacaidh-ne, chum gu'n saoradh e
sinn o'n droch shaoghal a ta làth-
air, a réir toile Dé agus ar n-Ath-
ar-ne:
5 Dhasan *gu robh* glòir gu
saoghal nan saoghal. Amen.
6 Is iongnadh leam gu'n d'ath-
arraicheadh sibh co luath uaith-
san a ghairm sibh troimh ghràs
Chriosd, gu soisgeul eile :
7 Ni nach *soisgeul* eile ; ach a
ta dream àraidh 'gur buaireadh,
le'n àill soisgeul Chriosd a thilg-
eadh bun os ceann.
8 Ach nan deanamaid-ne, no
aingeal o nèamh, soisgeul eile a
shearmonachadh dhuibh, ach *an
soisgeul a* shearmonaich sinne
dhuibh, biodh e mallaichte.
9 Amhuil mar a thubhairt sinn
roimhe, deireams' a nis a rìs mar
an ceudna, Ma shearmonaicheas
neach sam bith soisgeul eile
dhuibh, ach *an soisgeul* a ghabh
sibh, biodh e mallaichte.
10 Oir am bheil mi nis a' cur
impidh air[1] daoinibh, no air Dia?
no am bheil mi 'g iarraidh daoine
a thoileachadh ? oir nam bithinn
fathast a' toileachadh dhaoine, cha
bhithinn a'm' sheirbhiseach aig
Criosd.
11 Ach a ta mi toirt fios duibh,
a bhràithre, an soisgeul a shear-
monaicheadh leamsa, nach ann a
réir duine a ta e.
12 Oir cha b'ann o dhuine a
fhuair mi e, ni mò a theagaisgeadh
dhomh *e*, ach troimh fhoillseach-
adh Iosa Criosd.
13 Oir chuala sibh mo chaith-
eadh-beatha-sa san aimsir a
chaidh seachad, ann an creidimh
nan Iudhach, gu'n d'rinn mi thar
tomhas geur-leanmhuinn air eag-
lais Dé, agus gu'n d'fhàsaich
mi i :
14 Agus gu'n d'thàinig mi air
m'aghaidh ann an creidimh nan
Iudhach thar mòran do m' chomh-
aoisibh am measg mo chinnich
féin, air dhomh bhi ni bu ro eud-
mhoire mu ghnàthannaibh mo
shinnsireachd.
15 Ach an uair a b'i deadh
thoil Dé, a sgar o bhroinn mo
mhàthar mi, agus a ghairm *mi*
troimh a ghràs,
16 A Mhac féin fhoillseachadh
annam, chum gu searmonaichinn
e am measg nan Cinneach ; air
ball cha do chuir mi comhairle ri
feòil agus fuil :
17 Ni mo chaidh mi suas gu
Ierusalem, chum na muinntir sin
a bha 'nan abstolaibh romham ;
ach chaidh mi gu h-Arabia, agus
a rìs thàinig mi air m'ais gu Da-
mascus.
18 An déigh sin, an ceann thri
bliadhna, chaidh mi suas gu Ieru-
salem, a dh'fhaicinn Pheadair,
agus dh'fhan mi maille ris cùig
làithean deug.
19 Ach neach air bith eile do
na h-abstolaibh cha'n fhaca mi,
ach Seumas bràthair an Tigh-
earna.
20 A nis *anns* na nithibh a
sgrìobham dhuibh, feuch, an làth-
air Dhé, cha 'n'eil mi deanamh
bréige.
21 'Na dhéigh sin, thàinig mi
gu crìochaibh Shiria agus Chi-
licia ;
22 Agus cha robh eòlas orm
a thaobh m' fhaicinn aig eaglais-
ibh Iudea, a bha ann an Criosd:
23 Ach a mhàin chual iad, An

[1] *a' cur m' earbsa à.*

ti anns an àm a chaidh seachad a bha 'gar geur leanmhuinn, gu bheil e nis a searmonachadh a' chreidimh a bha e a' sgrios roimhe *so.*

24 Agus thug iad glòir do Dhia air mo shonsa.

CAIB. II.

1 *Tha e cur an céill c'uin a chaidh e suas gu Ierusalem,* 11 *agus gu'n do chuir e'n aghaidh Phead-air,* 14 *c'ar son a ta e féin, agus muinntir eile, a' creidsinn gu'm bi iad air am fìreanachadh troimh chreidimh ann an Criosd, agus cha'n ann troimh oibribh, &c.*

AN sin an ceann cheithir bliadhna deug chaidh mi a rìs suas gu Ierusalem, maille ri Barnabas, a' toirt Thituis leam mar an ceudna.

2 Agus chaidh mi suas a réir foillseachaidh, agus chuir mi an céill dhoibh an soisgeul a ta mi a' searmonachadh am measg nan Cinneach, ach ann an uaigneas dhoibhsan d'an robh meas, an t-eagal air chor sam bith gu'n ruithinn, no gu'n do ruith mi an dìomhanas.

3 Ach cha b'éigin do Thitus féin a bha a'm' chuideachd, bhi air a thimchioll-ghearradh, ge bu Ghreugach e.

4 Agus sin air son bhràithre bréige, a ghoid a steach 'nar measg, a thàinig a steach os ìosal a dh'fhaicinn ar saorsa, a ta againn ann an Iosa Criosd, chum ar toirt fo dhaorsa.

5 Do nach do ghéill sinn eadhon rè uaire; chum gu'm buanaicheadh[1] fìrinn an t-soisgeil maille ribhse.

6 Ach o'n droing sin, a mheasadh gu'm bu ni éigin iad, (ciod air bith a bha iad roimhe, cha 'n'eil suim ann domhsa: cha 'n'eil meas aig Dia do phearsa duine,) oir iadsan a mheasadh *gu'm bu ni éigin iad,* cha do phàirtich iad le'n còmhradh bheag sam bith riumsa,

7 Ach air an làimh eile, 'nuair a chunnaic iad gu'n d'earbadh soisgeul an neo-thimchioll-ghearr-aidh riumsa, mar *a dh'earbadh soisgeul an* timchioll-ghearradh ri Peadar;

8 (Oir an ti a dh'oibrich gu h-éifeachdach ann am Peadar chum abstolachd an timchioll-ghearraidh, dh'oibrich e gu cumh-achdach annamsa mar an ceudna chum nan Cinneach.

9 Agus an uair a thuig Seumas, agus Cephas, agus Eoin, a tha air am meas 'nam postaibh, an gràs a thugadh dhomh, thug iad dhomhsa agus do Bharnabas deas làmh a' chomuinn; ionnus *gu rachamaid* chum nan Cinneach, agus iad féin chum an timchioll-ghearraidh.

10 A mhàin *b'àill leo* gu'm bitheamaid cuimhneach air na bochdaibh; ni mar an ceudna a bha ro-thoil agam féin a dhean-amh.

11 Ach an uair a thàinig Peadar gu h-Antioch, sheas mi 'na aghaidh as an eudan, a chionn gu'n robh e r'a choireachadh.

12 Oir, roimh do dhream àraidh teachd o Sheumas, dh'ith e biadh maille ris na Cinnich: ach an uair a thàinig iadsan, chaidh e a thaobh agus thearbaidh se e féin

[1] *fanadh.*

air eagal na muinntir a bha do'n timchioll-ghearradh.

13 Agus rinn na h-Iudhaich eile gnùis-mhealladh maille ris mar an ceudna; ionnus gu'n d'thugadh Barnabas mar an ceud-na a thaobh le'n cluain[1].

14 Ach an uair a chunnaic mise nach do ghluais iad gu treibhdhireach, a réir fìrinn an t-soisgeil, thubhairt mi ri Peadar 'nam fianuis uile, Ma tha thusa, a tha a'd' Iudhach, a' caitheadh do bheatha a réir nan Cinneach, agus cha'n ann a réir nan Iudh-ach, c'ar son a ta thu 'g éigneach-adh nan Cinneach am beatha chaitheadh mar na h-Iudhaich?

15 Air dhuinne, *a tha 'nar* n-Iudhaich a thaobh nàduir, agus cha'n ann 'nar peacaich do na Cinneachaibh,

16 Fios a bhi againn nach 'eil duine air fhìreanachadh o oibribh an lagha, ach troimh chreidimh Iosa Criosd, chreid sinne féin ann an Iosa Criosd; chum gu'm bith-eamaid air ar fìreanachadh o chreidimh Chriosd, agus cha'n ann o oibribh an lagha: oir o oibribh an lagha cha bhi feòil sam bith air a fìreanachadh.

17 Ach air dhuinn bhi 'g iarr-aidh bhi air ar fìreanachadh troimh Chriosd, ma gheibhear 'nar peac-aich sinn féin, *am bheil,* uime sin, Criosd 'na mhinisteir peacaidh? Nar leigeadh Dia.

18 Oir ma thogas mi a rìs suas na nithe a leag mi, tha mi dean-amh ciontach dhiom féin.

19 Oir a ta mise troimh'n lagh marbh do'n lagh, chum gu'm bithinn beò do Dhia.

20 Tha mi air mo cheusadh maille ri Criosd: gidheadh a ta mi beò; ach cha mhise, ach Criosd a ta beò annam: agus a' bheatha a ta mi nis a' caitheadh san fheòil, caitheam i troimh chreid-imh Mhic Dhé, a ghràdhaich mi, agus a thug e féin air mo shon.

21 Cha 'n'eil mi a' cur gràis Dé an neo-bhrigh: oir ma tha fìreantachd troimh'n lagh, is ann gun aobhar a fhuair Criosd bàs.

CAIB. III.

1 *Tha e feòraich ciod a dh'aom iad gus an creidimh a thréigsinn, agus dòigh a chur san lagh.* 6 *Tha'n droing a tha creidsinn air am fìreanachadh;* 10 *agus a ta e dearbhadh so le iomadh reuson.*

O A Ghalatianacha amaideach, cò a chuir druidheachd oirbh, ionnus nach biodh sibh ùmhal do'n fhìrinn, d'an robh Criosd air a nochdadh gu soilleir fa chomhair bhur sùl, air a cheus-adh 'nur measg?

2 So a mhàin b'àill leam fhòghlum uaibh, An ann o oib-ribh an lagha a fhuair sibh an Spiorad, no o éisdeachd a' chreid-imh?

3 Am bheil sibh co amaideach *as sin?* air dhuibh tòiseachadh san Spiorad, am bheil sibh a nis air bhur deanamh foirfe leis an fheòil?

4 An d'fhuiling sibh na h-uir-ead sin do nithibh gu dìomhain? ma's *ann* da rìreadh gu dìomhain.

5 An ti uime sin a tha fritheal-adh dhuibh an Spioraid, agus ag oibreachadh mhìorbhuile 'nur measg, an ann troimh oibre an lagha, no troimh éisdeachd a' chreidimh *a ni e so?*

6 Amhuil mar a chreid Abra-

[1] *ceilg.*

ham Dia, agus a mheasadh sin dha mar fhìreantachd.

7 Uime sin biodh fhios agaibh, an droing a *tha* do'n chreidimh, gur iad sin clann Abrahaim.

8 Oir air fhaicinn roimhe do'n sgriobtuir gu'm fìreanaicheadh Dia na Cinnich troimh chreidimh, shearmonaich e an soisgeul roimh-làimh do Abraham, *ag ràdh*, Beannaichear na h-uile Chinnich annadsa.

9 Uime sin, tha an droing a tha do'n chreidimh air am beannachadh maille ri Abraham, fìor chreidmheach.

10 Oir a mheud 's a ta do oibribh an lagha, tha iad fuidh 'n mhallachadh : oir a ta e sgrìobhta, *Is* malluichte gach neach nach, buanaich anns na h-uile nithibh a ta sgrìobhta ann an leabhar an lagha chum an deanamh.

11 Ach *is* ni follaiseach, nach fìreanaichear neach sam bith troimh 'n lagh am fianuis Dé : oir, Bithidh am fìrean beò troimh chreidimh.

12 Agus cha 'n'eil an lagh o chreidimh : ach, An duine a ni iad gheibh e beatha annta.

13 Shaor Criosd sinne o mhallachadh an lagha, air dha bhi air a dheanamh 'na mhallachadh air ar son : oir a ta e sgrìobhta, *Is* malluichte gach aon a chrochar air crann.

14 Chum gu'n tigeadh beannachadh Abrahaim air na Cinnich troimh Iosa Criosd; ionuns gu faigheamaid gealladh an Spioraid troimh chreidimh.

15 A bhràithre, labhram mar dhuine; ged nach bi ann ach coimhcheangal[1] duine, ma tha e air a dhaingneachadh, cha chuir neach air bith air cùl *e*, agus cha chuirear ni sam bith ris.

16 A nis is ann do Abraham a thugadh na geallanna agus d'a shìol. Ni'n abair e, Agus do shìoltaibh, mar gu'm biodh *e labhairt* mu mhòran; ach mar mu aon, Agus do d' shìolsa, neach a's e Criosd.

17 Agus a deiream so, nach fheudar gu'n cuir an lagh, a thugadh an ceann cheithir cheud agus dheich bliadhna fichead 'na dhéigh an coimhcheangal an neo-bhrigh, a dhaingnicheadh roimhe le Dia ann an Criosd, ionnus gu'n cuireadh e an gealladh air cùl.

18 Oir ma's ann o'n lagh *a ta* an oighreachd, cha *'n'eil i* ni's mò o'n ghealladh : ach thug Dia gu saor *i* do Abraham troimh ghealladh.

19 C'ar son uime sin *a thugadh* an lagh ? thugadh e air son eus-aontais, gus an tigeadh an sìol, d'an d'rinneadh an gealladh; air orduchadh le ainglibh an làimh eadar-mheadhonair.

20 A nis an t-eadar-mheadhonair, cha'n ann air son aoin *a ta e 'na eadar-mheadhonair;* ach is aon Dia.

21 Uime sin *am bheil* an lagh an aghaidh gheallanna Dé ? Nar leigeadh Dia : oir nam biodh lagh air a thabhairt a bhiodh comasach air beatha thoirt uaith, gu deimhin is ann o'n lagh a bhiodh fìreantachd.

22 Ach dh'fhàg an sgriobtuir na h-uile *dhaoine* dùinte sa' pheacadh, chum gu'm biodh an gealladh troimh chreidimh Iosa Criosd air a thoirt dhoibhsan a ta creidsinn.

[1] *cùmhnant.*—[2] *labhradh, rìnneadh.*

23 Ach mu'n d'thàinig an creid-
imh, choimhideadh sinn fuidh'n
lagh, air ar druideadh a steach
chum a' chreidimh, a bha gu bhi
air fhoillseachadh.
24 Uime sin, b'e an lagh ar
n-oid-fhòghluim[1] *g'ar treòrachadh*
gu Criosd, chum gu bitheamaid
air ar fìreanachadh troimh chreid-
imh.
25 Ach air teachd do'n chreid-
imh, cha 'n'eil sinn ni's mò fuidh
oid-fhòghluim.
26 Oir is sibhse uile mic Dhé
troimh chreidimh ann an Iosa
Criosd.
27 Oir a mheud agaibh 'sa
bhaisteadh do Chriosd, chuir sibh
umaibh Criosd.
28 Cha 'n'eil Iudhach no
Greugach, cha 'n'eil saor no daor,
cha 'n'eil firionn no boirionn[2]
ann: oir is aon sibh uile ann an
Iosa Criosd.
29 Agus ma's le Criosd sibh,
is sibh sìol Abrahaim gun amhar-
us, agus is oighreacha *sibh* a réir
a' gheallaidh.

CAIB. IV.

1 *Bha sinn fuidh'n lagh, gus an d'thàinig Criosd,* 5 *ach shaor Criosd sinn o'n lagh:* 7 *uime sin cha 'n'eil sinn 'nar seirbhisich ni's faide dha.*

ANIS a deiream, am feadh a
bhios an t-oighre 'na lean-
abh, nach 'eil eadar-dhealachadh
sam bith eadar e agus seirbhis-
each, ged is e Tighearn nan
uile;
2 Ach a ta e fuidh luchd-
coimhid, agus fuidh luchd-riagh-
luidh gu teachd na h-aimsir a
dh'orduich an t-athair.
3 Agus mar an ceudna sinne,
'nuair a bha sinn 'nar leanabaibh,
bha sinn ann an daorsa fuidh
cheud fhòghlum an t-saoghail:
4 Ach an uair a thàinig coimh-
lionadh na h-aimsir, chuir Dia a
Mhac féin uaith, a ghineadh o
mhnaoi, a rinneadh fuidh'n lagh,
5 Chum gu'n saoradh e iadsan
a bha fuidh'n lagh, ionnus gu
faigheamaid-ne uchd-mhacachd na
cloinne.
6 Agus do bhrìgh gur mic sibh,
chuir Dia Spiorad a Mhic féin ann
bhur cridhibh, ag éigheach, Abba,
Athair.
7 Uime sin cha seirbhiseach thu
ni's mò, ach mac; agus ma's mac,
is oighre mar an ceudna air Dia
troimh Chriosd.
8 Gidheadh, an uair nach
b'aithne dhuibh Dia, rinn sibh
seirbhis dhoibhsan nach 'eil 'nan
dée thaobh nàduir.
9 Ach a nis air dhuibh Dia
aithneachadh, no mar is fearr a
dh'fheudar a ràdh, bhi air bhur
n-aithneachadh le Dia, cionnus
a ta sibh ag ath-philleadh chum
nan ceud-thoiseach anmhunn uir-
easbhuidheach, d'am miann leibh
bhi a rìs fuidh dhaorsa?
10 Tha sibh a' coimhead làith-
ean, agus mhìosan, agus aimsir-
ean, agus bhliadhnan.
11 Tha eagal orm d'ur taobh,
gu'n do chaith mi gu dìomhain
mo shaothair oirbh.
12 Guidheam oirbh, a bhràith-
re, bithibh mar a ta mise, oir *a ta*
mise mar sibhse; cha d'rinn sibh
eucoir sam bith orm.
13 Tha fhios agaibh gu'm
b'ann troimh anmhuinneachd na
feòla, a shearmonaich mi dhuibh
an soisgeul air tùs.
14 Agus air mo bhuaireadh
a bha ann am fheòil, cha d'rinn

[1] *ar maighstir-scoile.*—[2] *bainionn.*

sibh tarcuis, agus cha do ghabh sibh gràin diom; ach ghabh sibh rium mar aingeal Dé, mar Iosa Criosd.

15 Ciod e ma seadh an sonas sin a bha agaibh? oir a ta mi deanamh fianuis duibh, nam bu chomasach e, gu'n spìonadh sibh a mach bhur sùile féin, agus gu'n tugadh sibh dhomhsa iad.

16 Uime sin an d'rinneadh nàmhaid duibh dhiom, air son mi dh'innseadh na fìrinn duibh?

17 Tha iadsan eudmhor umaibh, *ach* cha'n ann gu maith; ach b'àill leo sinne dhruideadh a mach, chum gu'm biodh sibhse eudmhor umpa féin.

18 Ach *is* maith a bhi eudmhor ann an *ni* maith a ghnàth, agus cha'n e mhàin an uair a ta mise a làthair maille ribh.

19 Mo chlann bheag, air am bheil mi a rìs ri saothair, gus an dealbhar Criosd annaibh.

20 B'àill leam bhi nis a làthair maille ribh, agus mo ghuth a chaochladh, oir a ta mi fuidh amharus umaibh,

21 Innsibh dhomh, sibhse le'm miann bhi fuidh'n lagh, nach cluinn sibh an lagh?

22 Oir a ta e sgrìobhta, gu robh aig Abraham dithis mhac; aon ri banoglaich, agus am *mac* eile ri mnaoi shaoir.

23 Agus esan *a bh'aige* ris a' bhanoglaich, ghineadh a réir na feòla e: ach esan *a bh'aige* ris a' mhnaoi shaoir, troimh ghealladh.

24 Na nithe so is samhladh iad; oir is iad so an dà choimhcheangal; aon diubh o bheinn Shinai, a ta a' breith chum daorsa, a's i Agar.

25 Oir is i Agar beinn Shinai ann an Arabia, agus tha i a' comh-fhreagradh do Ierusalem a tha nis ann, agus tha i fuidh dhaorsa maille r'a cloinn.

26 Ach a ta an Ierusalem a ta shuas saor, agus is màthair dhuinn uile i.

27 Oir a ta e sgrìobhta, Dean gairdeachas, a bhean neo-thorrach nach 'eil a' breith *cloinne;* bris a mach agus glaodh, thusa nach 'eil ri saothair: oir is lìonmhoire clann na mnà aonaranaiche[1], na na mnà aig am bheil duine.

28 A nis, a bhràithre, is sinne, mar a bha Isaac, clann a' gheallaidh.

29 Ach mar a rinn esan a rugadh a réir na feòla, san àm sin geur-leanmhuinn airsan *a rugadh* a réir an Spioraid, is amhuil sin *a ta* nis mar an ceudna.

30 Ach ciod a deir an sgriobtuir? Tilg a mach a' bhanoglach agus a mac: oir cha bhi mac na banoglaich 'na oighre maille ri mac na mnà saoire.

31 Uime sin, a bhràithre, cha sinne clann na banoglaich, ach na mnà saoire.

CAIB. V.

1 *Tha e 'gam brosnachadh gu seasamh 'nan saorsa,* 3 *agus gun an timchioll-ghearradh a ghnàthachadh:* 19 *tha e a' cur sìos oibre na feòla,* 22 *agus ag ainmeachadh toraidh an Spioraid.*

UIME sin seasaibh gu daingean anns an t-saorsa, leis an d'rinn Criosd saor sinn, agus na

[1] *tréigte.*

bithibh a rìs air bhur cuibhreach-
adh le cuing na daorsa.
2 Feuch, a deireamsa Pòl ribh,
ma thimchioll-ghearrar sibh, nach
bi tairbhe air bith dhuibh ann 'an
Criosd.
3 Oir a ta mi a rìs a' deanamh
fianuis do gach uile dhuine a
thimchioll-ghearrar, gu bheil a
dh'fhiachaibh air an lagh gu h-iom-
lam a choimhlionadh.
4 Cha 'n'eil tairbhe sam bith
ann an Criosd dhuibhse[1] a ta air
bhur fìreanachadh troimh 'n lagh;
thuit sibh o ghràs.
5 Oir a ta sinne troimh 'n Spior-
ad a' feitheamh ri earbsa fìreant-
achd o chreidimh.
6 Oir ann an Iosa Criosd, cha
'n'eil éifeachd sam bith ann an
timchioll-ghearradh, no ann an
neo-thimchioll-ghearradh, ach ann
an creidimh, a dh'oibricheas troimh
ghràdh.
7 Is maith a ruith sibh; cò a
bhac sibh o bhi ùmhal do'n fhìr-
inn?
8 Cha *d'thàinig* an impidh so
o'n ti a ghairm sibh.
9 Goirtichidh beagan do thaois
ghoirt am meall uile.
10 Tha muinghin agam asaibh
san Tighearn, nach bi sibh dh'aon
dòigh air atharrachadh inntinn:
ach an ti a ta cur dragha oirbh,
giùlainidh e *a* bhreitheanas, cò air
bith e.
11 Agus mise, a bhràithre, ma
shearmonaicheas mi fathast an
timchioll-ghearradh, c'ar son a
nithear fathast geur-leanmhuinn
orm? an sin bhiodh oilbheum a'
chroinn-cheusaidh air a chur air
cùl?
12 B'fhearr leam gu'm biodh
iadsan a ta cur mi-shuaimhneas
oirbh eadhon air an gearradh
uaibh.
13 Oir, a bhràithre, ghairmeadh
chum saorsa sibh; a mhàin na
deanaibh an t-saorsa 'na cion-fath
do'n fheòil, ach le gràdh deanaibh
seirbhis d'a chéile.
14 Oir tha an lagh uile air a
choimhlionadh ann an aon fhocal,
eadhon an so; Gràdhaichidh tu do
choimhearsnach mar thu féin.
15 Ach ma bhios sibh a' teum-
adh agus ag itheadh a chéile, thug-
aibh aire nach claoidhear le a
chéile sibh.
16 A deiream ma seadh, Gluais-
ibh san Spiorad, agus cha choimh-
lion sibh ana-miann na feòla.
17 Oir a ta an fheòil a' miann-
achadh an aghaidh an Spioraid,
agus an Spiorad an aghaidh na
feòla: agus a ta iad sin an agh-
aidh a chéile; ionnus nach faigh
sibh na nithe bu mhiann leibh a
dheanamh.
18 Ach ma threòraichear leis
an Spiorad sibh, cha 'n'eil sibh
fuidh'n lagh.
19 A nis tha oibre na feòla
follaiseach; a's iad *so*, adhaltrann-
as, strìopachas, neoghloine, mac-
nus[2].
20 Iodhol-aoradh, druidh-
eachd[3], naimhdeas, connsachadh,
co-fharpuis, fearg, comh-stri, aimh-
reite, saobh-chreidimh.
21 Farmad, mortadh, misg,
ruiteireachd[4], agus an leithide
sin: mu bheileam ag innseadh
dhuibh roimh-làimh, mar a
dh'innis mi dhuibh a cheana mar
an ceudna, nach sealbhaich iad-
san a ni an leithide sin rìoghachd
Dhé.

[1] *rinneadh Criosd gun tairbhe dhuibh.*—[2] *mi-nàire.*—[3] *buitseachas.*—
[4] *geocaireachd, craos.*

22 Ach is e toradh an Spioraid
gràdh, aoibhneas, sìth, fad-fhul-
angas, caomhalachd, maitheas,
creidimh,
23 Macantas[1], stuaim: an agh-
aidh an samhuil sin cha 'n'eil
lagh.
24 Agus iadsan a's le Criosd,
cheus iad an fheòil, maille r'a
h-an-tograibh agus a h-ana-miann-
aibh.
25 Ma's beò dhuinn san Spior-
ad, gluaiseamaid san Spiorad mar
an ceudna.
26 Na bitheamaid déidheil air
glòir dhìomhain, a' brosnachadh
a chéile, a' gabhail farmaid r'a
chéile.

CAIB. VI.

1 *Tha e 'g iarraidh orra buntainn gu sèimh ri bràthair a thuislich,* 2 *agus uallach a chéile a ghiùlan,* 6 *bhi tabhartach d'an luchd-teagaisg, agus gun sgìtheachadh do mhaith a dheanamh.*

A BRAITHRE, ma ghlacar
neach ann an coire air bith
gu h-obann, sibhse a ta spioradail,
togaibh suas a shamhuil sin do
dhuine, ann an spiorad na mac-
antachd; a' toirt aire dhuit féin,
nach buairear thu mar an ceudna.
2 Giùlainibh eallacha[2] a chéile,
agus mar sin coimhlionaibh lagh
Chriosd.
3 Oir ma shaoileas duine gur
ni éigin e féin, gun bhi ann ach
neoni, tha e 'ga mhealladh féin.
4 Ach dearbhadh gach neach
obair féin, agus an sin bithidh
aobhar gairdeachais aige d'a thaobh
féin[3] a mhàin, agus ni h-ann a
thaobh neach eile.
5 Oir giùlainidh gach neach
'uallach féin.
6 Comh-roinneadh an neach a
ta air a theagasg san fhocal, ris
an neach a ta 'ga theagasg, anns
na h-uile nithibh maith.
7 Na meallar sibh; cha deanar
fanoid air Dia: oir ge b'e ni a
shìol-chuireas duine, an ni ceudna
buainidh e.
8 Oir an ti a chuireas d'a fheòil
féin, buainidh e o'n fheòil truaill-
idheachd: ach an ti a chuireas
do'n Spiorad, buainidh e o'n
Spiorad a' bheatha shuthainn.
9 Agus na sgìthicheamaid do
mhaith a dheanamh: oir ann an
àm iomchuidh buainidh sinn, mur
fannaich sinn.
10 Uime sin a réir mar a ta
fàth[4], againn, deanamaid maith
do na h-uile dhaoinibh, ach gu
h-àraidh dhoibhsan a ta do theagh-
lach a' chreidimh.
11 Tha sibh a' faicinn meud na
litreach a sgrìobh mi dhuibh le m'
làimh féin.
12 A mheud le'm miann iad
féin a thaisbeanadh gu sgiamh-
ach san fheòil, tha iad 'gur n-éig-
neachadh chum bhi air bhur
timchioll-ghearradh; a mhàin
chum nach deantadh geur-lean-
mhuinn orra air son crann-ceus-
aidh Chriosd.
13 Oir cha 'n'eil iadsan féin, a
tha air an timchioll-ghearradh, a'
coimhead an lagha: ach is àill leo
sibhse bhi air bhur timchioll-
ghearradh, chum as gu dean iad
uaill ann bhur feòil.
14 Ach nar leigeadh Dia gu
deanainnse uaill ach ann an crann-
ceusaidh ar Tighearna Iosa Criosd,
troimh am bheil an saoghal air

[1] *ciuineas.*—[2] *uallacha.*—[3] *ann féin*—[4] *cothrom.*

a cheusadh dhomhsa, agus mise do'n t-saoghal.

15 Oir ann an Iosa Criosd cha 'n'eil éifeachd air bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neo-thimchioll-ghearradh, ach ann an cruthachadh[1] nuadh.

16 Agus a mheud 's a shiubhlas a réir na riaghail so, sìth orra, agus tròcair, agus air Israel Dé.

17 O so a mach na cuireadh neach sam bith dragh orm; oir a ta mi giùlan chomharan an Tighearna Iosa ann mo chorp.

18 A bhràithre, *gu robh* gràs ar Tighearna Iosa Criosd maille ri'ur spiorad. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN EPHESIANACH.

CAIB. I.

1 *An déigh fàilte,* 3 *agus breithbuidheachais air son nan Ephesianach,* 4 *tha e labhairt mu thaghadh,* 6 *agus uchd-mhacachd thaobh gràis.*

POL abstol Iosa Crisod troimh thoil Dé, chum nan naomh a ta ann an Ephesus, agus nan creidmheach ann an Iosa Criosd:

2 Gràs dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosd.

3 Beannaichte *gu robh* Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Criosd, a bheannaich sinne leis gach uile bheannachadh spioradail, ann an *ionadaibh* nèamhaidh[2] ann an Criosd:

4 A réir mar a thagh e sinne annsan, mun do leagadh bunaite an domhain, chum gu'm bitheamaid naomha, agus neo·choireach 'na làthair-san ann an gràdh:

5 A roimh-orduich sinne chum uchd-mhacachd na cloinne troimh Iosa Criosd dha féin, a réir deadhghean a thoile.

6 Chum cliu glòire a ghràis, troimh an d'rinn e sinne taitneach ann a *Mhac* gràdhach:

7 Anns am bheil againne saorsa troimh 'fhuil-san, maitheanas nam peacadh, a réir saoibhreis a ghràis;

8 Anns an robh e ro phailte dhuinne san uile ghliocas, agus thuigse:

9 A dh'fhoillsich dhuinn rùndiomhair a thoile, réir a dheadhghean féin, a rùnaich e ann féin:

10 Chum ann am frithealadh coimhlionaidh nan aimsir, gu'n cruinnicheadh e ann an aon na h-uile nithe ann an Criosd, araon *na nithe* a ta air nèamh, agus *na nithe* a ta air talamh, *eadhon* annsan:

11 Anns an d'fhuair sinne mar

[1] *creutair.*—[2] nithibh *nèamhaidh.*

an ceudna oighreachd, air dhuinn bhi air ar roimh-orduchadh a réir rùin an ti a ta 'g oibreachadh nan uile nithe réir comhairle a thoile féin;

12 Ionnus gu'm bitheamaid-ne, a chuir air tùs earbsa ann an Criosd, chum cliu a ghlòire-san.

13 Anns *an do chuir* sibhse mar an ceudna *dòchas*, air dhuibh focal na fìrinn a chluinntinn, *eadhon* soisgeul bhur slàinte: neach an déigh dhuibh creidsinn ann, chuireadh seula oirbh le Spiorad naomh sin a' gheallaidh,

14 Neach is e geall-daingnich[1] ar n-oighreachd-ne, gu *teachd* saorsa na seilbhe a cheannachadh, chum cliu a ghlòire.

15 Uime sin air cluinntinn domhsa mar an ceudna bhur creidimh-sa anns an Tighearn Iosa, agus bhur gràidh do na naoimh uile,

16 Ni'n sguiream do bhi toirt buidheachais air bhur son, a' luadh oirbh ann am urnuighibh;

17 Gu'n tugadh Dia ar Tighearna Iosa Criosd, Athair na glòire, spiorad gliocais agus foillseachaidh dhuibh, ann an eòlas airsan;

18 Sùile bhur n-inntinn bhi air an soillseachadh, chum fios a bhi agaibh ciod e dòchas a ghairme-san, agus ciod e saoibhreas glòire 'oighreachd-san anns na naomhaibh,

19 Agus ciod e ro-mheud a chumhachd d'ar taobhne a ta creidsinn, a réir oibreachaidh a thréin neirt;

20 A dh'oibrich e ann an Criosd, 'nuair a thog e o na marbhaibh e, agus a chuir e 'na shuidhe air a dheas-làimh féin e anns na *h-ionadaibh* nèamhaidh,

21 Gu ro àrd os ceann gach uile uachdaranachd, agus cumhachd, agus neirt, agus tighearnais, agus gach ainme a dh'ainmichear, cha'n e mhàin san t-saoghal so, ach san *t-saoghal* ri teachd mar an ceudna.

22 Agus chuir e na h-uile nithe fuidh a chosaibh, agus thug se e gu *bhi* 'na cheann os ceann nan uile nithe do'n eaglais,

23 A ta 'na corp aige, lànachd an ti a ta lìonadh nan uile *nithe* anns na h-uile.

CAIB. II.

1 *Le a choimeas r'a chèile ciod a bha sinn thaobh nàduir,* 5 *agus ciod a tha sinn thaobh gràis,* 10 *tha e cur an céill gu'n d'rinneadh sinn air son dheadh oibre, &c.*

AGUS *bheothaich* e sibhse, a bha marbh ann an euceartaibh agus ann am peacaibh.

2 Anns an do ghluais sibh sna h-amannaibh a chaidh seachad, a réir gnàtha an t-saoghail so, a réir uachdarain cumhachd an athair, an spioraid a tha nis ag oibreachadh ann an cloinn na h-easumhlachd.

3 Am measg an robh againn uile mar an ceudna ar caitheadh-beatha roimhe so, ann an anamiannaibh ar feòla, a' deanamh toil na feòla, agus nan smuainte[2]; agus bha sinn a thaobh nàduir 'nar cloinn na feirge, eadhon mar chàch.

4 Ach Dia, a ta saoibhir ann an

[1] *earlas.*—[2] *na h-inntinn.*

tròcair, air son a mhòr-ghràidh leis an do ghràdhaich e sinn,
5 Eadhon air dhuinn a bhi marbh ann am peacaibh, chomh-bheothaich e sinn maille ri Criosd, (troimh ghràs a ta sibh air bhur tearnadh[1].)
6 Agus chomh-thog, agus chomh-shuidhich e sinn ann an *ionadaibh* nèamhaidh ann an Iosa Criosd:
7 Chum gu'm foillsicheadh e anns na linnibh ri teachd saoibhreas ro phailt a ghràis, ann an caoimhneas d'ar taobhne troimh Iosa Criosd.
8 Oir is ann le gràs a ta sibh air bhur tèarnadh, troimh chreidimh; agus cha'n ann uaibh féin: *is e* tiodhlacadh Dhé e:
9 Cha'n ann o oibribh, chum nach deanadh neach air bith uaill:
10 Oir is sinne 'obair-san, air ar cruthachadh ann an Iosa Criosd chum dheadh oibre, air son an d'ulluich Dia roimh-làimh *sinn*, chum gu'n gluaiseamaid annta.
11 Uime sin cuimhnichibh, air dhuibh a bhi san aimsir a chaidh thairis 'nur Cinnich san fheòil, d'an goirear an neo-thimchioll-ghearradh leosan d'an goirear an timchioll-ghearradh làmh-dheanta san fheòil;
12 Gu robh sinn san àm sin as eugmhais Chriosd, 'nar coimhich do chomh-fhlaitheachd Israeil, agus 'nar coigrich do choimh-cheanglaibh a' gheallaidh, as eugmhais earbsa, agus gun Dhia anns an t-saoghal:
13 Ach a nis ann an Iosa Criosd, tha sibhse a bha roimhe so fad o làimh, air bhur toirt am fagus troimh fhuil Chriosd.
14 Oir is esan ar sìothchaint-ne, a rinn aon *dhinn* araon, agus a bhris sìos balla meadhonach an eadar-dhealachaidh;
15 Air dha an naimhdeas a chur air cùl troimh fheòil féin, *eadhon* lagh nan aitheanta, *a chuireadh sìos* ann an orduighibh, chum gu'n deanadh e ann féin do dhithis aon duine nuadh *mar sin* a' deanamh sìth.
16 Agus gu'n deanadh e réidh faraon iad ri Dia ann an aon chorp troimh a' chroinn-cheusaidh, air dha an naimhdeas a mharbhadh le sin:
17 Agus thàinig e agus shearmonaich e sìothchaint dhuibhse a bha am fad, agus dhoibhsan a bha am fagus.
18 Oir tridsan tha araon slighe againn gu dol a steach troimh aon Spiorad chum an Athar.
19 A nis uime sin cha 'n'eil sibh ni's mò 'nur coigrich agus 'nur coimhich, ach 'nur luchd aon bhaile ris na naomhaibh, agus 'nur muinntir-teaghlaich Dhé;
20 Agus tha sibh air bhur togail suas air buanit nan abstol agus nam fàidh, air bhi do Iosa Criosd féin 'na *chloich*-chinn na h-oisinn;
21 Anns am bheil an aitreabh uile, ceangailte gu ceart r'a chéile, a' fàs suas chum bhi 'na teampull naomh san Tighearn:
22 Anns am bheil sibhse mar an ceudna air bhur comh-thogail suas chum bhi 'nur tigh-còmhnuidh do Dhia troimh an Spiorad.

CAIB. III.

5 *Rinneadh an rùn-dìomhair, gu'm biodh na Cinnich air an saoradh, fhoillseachadh do Phòl;*

[1] *saoradh, sàbhaladh.*

8 agus thugadh an gràs dhasan, sin a shearmonachadh; 13 tha e ag iarraidh orra gun iad a dh'fhannachadh air son a thrioblaid-san.

AIR an aobhar so, tha mise Pòl a'm' phriosanach Iosa Criosd, air bhur sonsa, a Chinneacha;
2 Ma chuala[1] sibh mu fhritheal-
adh gràis Dé, a thugadh dhomhsa air bhur sonsa[2]:
3 Gu'n d'rinn e aithnichte
dhomh troimh fhoillseachadh an rùn-dìomhair, (mar a sgrìobh mi roimhe gu h-aithghearr,
4 Leis am feud sibh, air dhuibh
a leughadh, m'eòlas ann an rùn-dìomhair Chriosd a thuigsinn.)
5 Ni, ann an linnibh eile, air
nach d'thugadh fios do chloinn nan daoine, mar a ta e nis air fhoillseachadh d'a abstolaibh naomha agus d'a fhàidhibh troimh an Spiorad;
6 Gu'm biodh na Cinnich 'nan
comh-oighreachaibh, agus 'nan comh-chorp, agus 'nan luchd-comhpairt d'a ghealladh-san ann an Criosd, troimh an t-soisgeul:
7 Air an d'rinneadh mise a'm'
mhinisteir, a réir tiodhlaic gràis Dé a thugadh dhomh, a réir oibreachaidh éifeachdaich a chumhachd-san.
8 Dhomhsa, a's lugha na'n ti
a's lugha do na naomhaibh uile, thugadh an gràs so, saoibhreas Chriosd, nach feudar a rannsachadh, a shearmonachadh am measg nan Cinneach;
9 Agus gu'n deanainn soilleir
do na h-uile *dhaoinibh*, ciod e comunn an rùin-dìomhair sin, a bha folaichte ann an Dia o thoiseach an t-saoghail, a chruthaich na h-uile nithe troimh Iosa Criosd:
10 Chum gu'n deantadh aith-
nichte nis do na h-uachdaranachdaibh agus do na cumhachdaibh ann an *ionadaibh* nèamhaidh, leis an eaglais, gliocas eagsamhuil Dhé.
11 A réir an rùin shiorruidh a
rùnaich e ann an Iosa Criosd ar Tighearn:
12 Anns am bheil againn
dànachd agus slighe gu dol a steach ann am muinghin troimh a chreidimh-san.
13 Uime sin iarram nach lagaich
sibh á leth mo thrioblaidean-sa air bhur son, ni a's e bhur glòirse.
14 Air an aobhar so lùbam mo
ghlùine do Athair ar Tighearna Iosa Criosd,
15 Air an ainmichear an teagh-
lach uile air nèamh agus air talamh,
16 Gu'n deònaicheadh e dhuibh
a réir saoibhreis a ghlòire, bhi air bhur neartachadh gu treun, troimh a Spiorad-san anns an duine an leth stigh;
17 Ionnus gu'n gabh Criosd
còmhnuidh ann bhur cridhe troimh chreidimh; chum air dhuibh bhi air bhur freumhachadh, agus air bhur stéidheachadh ann an gràdh,
18 Gu'm bi sibh comasach
maille ris na naomhaibh uile, air a thuigsinn ciod e leud, agus fad, agus doimhne, agus àirde;
19 Agus air gràdh Chriosd aith-
neachadh, a chaidh thar gach uile eòlas, chum as gu'm bi sibh air bhur lìonadh le uile lànachd Dhé.
20 A nis dhasan, d'an comas
na h-uile nithe a dheanamh gu

[1] *O chuala.*— [2] *d'ur taobhsa.*

h-anabarrach ro phailt, thar gach ni a's urradh sinne iarraidh no smuaineachadh, a réir a' chumhachd a ta 'g oibreachadh gu h-éifeachdach annainn,

21 Dhasan *gu robh* glòir anns an eaglais troimh Iosa Criosd, air feadh gach uile linn, gu saoghal nan saoghal. Amen.

CAIB. IV.

1 *Tha e 'gan earlachadh chum aonachd; chum gu'm biodh an eaglais air a togail,* 16 *agus gu'm fàsadh i suas ann an Criosd:* 18 *Tha e 'gan gairm o neoghloine nan Cinneach, &c.*

UIME sin, tha mise prìosanach an Tighearn a' guidheadh oirbh gu'n gluais sibh gu cubhaidh do'n ghairm leis an do ghairmeadh sibh;

2 Leis gach uile irioslachd inntinn agus mhacantas, le fad-fhulangas, a' giùlan le chéile ann an gràdh;

3 A' deanamh dìchioll air aonachd an Spioraid a choimhead ann an ceangal[1] na sìth.

4 *Is* aon chorp agus aon Spiorad *a ta ann,* amhuil mar an ceudna a ghairmeadh sibh ann an aon mhuinghin bhur gairme;

5 Aon Tighearn, aon chreidimh, aon bhaisteadh,

6 Aon Dia agus Athair nan uile, a *tha* os ceann nan uile, agus troimh na h-uile, agus annaibhse uile.

7 Ach thugadh gràs do gach aon againn, a réir tomhais tiodhlaic Chriosd.

8 Uime sin a deir e, Air dol suas da an àird', thug e bruid am braighdeanas, agus thug e tiodhlacan do dhaoinibh.

9 (A nis gu'n deachaidh e suas, ciod e, ach gu'n deachaidh e air tùs sìos gu ionadaibh ìochdarach na talmhainn?

10 An ti a chaidh sìos, is e sin féin e, a chaidh suas mar an ceudna gu ro àrd os ceann nan uile nèamh, chum gu'n lìonadh e na h-uile nithe.)

11 Agus thug e droing àraidh gu bhi 'nan abstolaibh; droing eile, gu bhi 'nam fàidhibh; agus droing eile, gu bhi 'nan soisgeulaichibh; agus droing eile gu bhi 'nan aodhairibh, agus 'nan luchd-teagaisg;

12 Chum na naoimh a dheasachadh[2] chum oibre na ministreileachd, chum togail suas cuirp Chriosd:

13 Gus an tig sinn uile ann an aonachd a' chreidimh, agus eòlais Mhic Dhé, chum duine iomlan, chum tomhais àirde lànachd Chriosd:

14 Chum as nach bi sinn á so suas 'nar leanabaibh, air ar tonnluasgadh, agus air ar giùlan mu'n cuairt leis gach uile ghaoith teagaisg, le cleasachd dhaoine, *agus* seòltachd cealgach, leis am bheil iad gu h-innleachdach ri feallfholach chum meallaidh:

15 Ach a' labhairt na fìrinn ann an gràdh, gu'm fàs sinn suas anns na h-uile nithibh chuige-san, a's e an ceann, *eadhon* Criosd:

16 O'm bheil an corp uile, air a cheangal gu ceart, agus air a dhlùthachadh troimh an ni sin a tha gach alt a' toirt uaith, a réir oibreachaidh éifeachdaich ann an tomhas gach buill, a' faghail fàs

[1] *comh-bhann.*—[2] *a dheanamh iomlan.*

cuirp, chum a thogail féin suas
ann an gràdh.
17 So, uime sin, a deiream, agus
guidheam am fianuis an Tigh-
earna, gun sibh a dh'imeachd á
so suas mar a ta na Cinnich eile
ag imeachd, ann an dìomhanas
an inntinn féin ;
18 Aig am bheil an tuigse air
a dorchachadh, air dhoibh bhi
'nan coimhich do bheatha Dhé,
thaobh an aineolais a ta annta,
troimh chruas an cridhe :
19 Muinntir, air dhoibh am
mothachadh a chall, a thug iad
féin thairis do mhi-nàire, chum
gach uile neoghloine chur an
gnìomh le cìocras.
20 Ach cha d'fhòghluim sibhse
Criosd mar so ;
21 O chuala sibh e, agus a theag-
aisgeadh leis sibh, mar a ta an
fhìrinn ann an Iosa :
22 Gu'n cuir sibh dhibh, thaobh
a' cheud chaitheadh-beatha, an
seann duine, a tha truaillidh a réir
nan anamiann cealgach :
23 Agus gu'm bi sibh air bhur
n-ath-nuadhachadh ann an spiorad
bhur n-inntinn :
24 Agus gu'n cuir sibh umaibh
an nuadh-dhuine, a tha air a
chruthachadh a réir Dhé am fìr-
eantachd agus am fìor naomh-
achd.
25 Uime sin, air dhuibh a'
bhreug a chur uaibh, labhraibh an
fhìrinn gach neach r'a choimh-
earsnach : oir is buill sinn d'a
chéile.
26 Biodh fearg oirbh, agus na
peacaichibh : na luidheadh a'
ghrian air bhur corruich :
27 Agus na tugaibh àit do'n
diabhul.
28 An ti a ghoid, na goideadh
e ni's mò : ach gu ma fearr leis
saothair a dheanamh, ag oibreach-
adh an ni a ta maith le a làmh-
aibh, chum's gu'm bi aige ni r'a
phàirteachadh ris an neach, air am
bheil uireasbhuidh.
29 Na tigeadh cainnt thru-
aillidh air bith a mach as bhur
beul ach an ni sin a ta maith
chum deadh-fhòghluim, ionnus
gu'n toir e gràs do'n luchd-éisd-
eachd.
30 Agus na cuiribh doilgheas
air Spiorad naomh Dhé, leis an
do chuireadh seula oirbh gu là na
saorsa.
31 Biodh gach uile sheirbhe,
agus corruich, agus fearg, agus
gàrrthaich[1], agus toibheum air an
togail uaibh, maille ris gach uile
mhì-run.
32 Agus bithibh caoimhneil
teo-chridheach d'a chéile; a' tabh-
airt maitheanais d'a chéile, eadhon
mar a thug Dia maitheanas
dhuibhse ann an Criosd.

CAIB. V.

2 *An déigh earailean coitchionn chum gràidh,* 3 *chum strìopachas a sheachnadh,* 4 *agus na h-uile neoghloine,* 22 *tha e labhairt mu dhleasdanasaibh fa leth, cionnus is còir do mhnàibh bhi ùmhal d'am fearaibh-pòsda, &c.*

UIME sin bithibhse 'nur
luchd-leanmhuinn air Dia,
mar chloinn ghràdhaich ;
2 Agus gluaisibh ann an gràdh,
eadhon mar a ghràdhaich Criosd
sinne, agus a thug se e féin air ar
son, 'na thabhartas agus 'na ìobairt
deadh-bholaidh do Dhia.
3 Ach na biodh strìopachas,
agus gach uile neoghloine, no

[1] *àrd-ghlaodhaich.*

sannt, uiread as air an ainmeach-
adh 'nur measg, mar is cubhaidh
do naomhaibh.
4 No draosdachd[1] no còmhradh
amaideach, no bao-shùgradh,
nithe nach 'eil iomchuidh: ach
gu ma fearr *leibh* breith-buidh-
eachais.
5 Oir a ta fios agaibh air so,
nach 'eil aig fear strìopachais air
bith, no aig neach neoghlan, no
aig duine sanntach, (a tha 'na
fhear-ìodhol-aoraidh,) oighreachd
ann an rìoghachd Chriosd agus
Dhé.
6 Na mealladh neach air bith
sibh le briathraibh dìomhain: oir,
air son nan nithe sin, tha fearg
Dhé a' teachd air cloinn na
h-easumlachd.
7 Na bithibhse uime sin 'nur
luchd-comhpairt riu.
8 Oir bha sibh uair-eigin 'nur
dorchadas, ach a nis tha *sibh* 'nur
solus san Tighearn: gluaisibh mar
chloinn an t-soluis;
9 (Oir *a ta* toradh an Spioraid
anns an uile mhaitheas, agus ion-
racas, agus fhìrinn;)
10 A' dearbhadh ciod an ni a
tha taitneach do'n Tighearn.
11 Agus na biodh comh-cho-
munn agaibh ri oibribh neo-thar-
bhach an dorchadais, ach gu ma
fearr leibh an cronachadh.
12 Oir is gràineil eadhon r'an
innseadh na nithe a ta air an
deanamh leo os ìosal.
13 Ach a ta na h-uile nithe a
tha air an cronachadh, air an
deanamh follaiseach leis an t-so-
lus: oir gach uile ni a ni soilleir,
is solus e.
14 Uime sin a deir e, Mosgail,
thusa a tha d' chodal, agus éirich
o na marbhaibh, agus bheir Criosd
solus duit.
15 Feuchaibh uime sin gu'n
gluais sibh gu faicilleach, cha'n
ann mar amadain, ach mar dhaoi-
ne glice.
16 Ag ath-cheannach na h-aims-
ir, do bhrìgh gu bheil na làithean
olc.
17 Air an aobhar sin na bith-
ibhse neo-ghlic, ach a' tuigsinn
ciod i toil an Tighearna.
18 Agus na bithibh air mhisg
le fìon, anns am bheil anabarr;
ach bithibh air bhur lìonadh do'n
Spiorad:
19 A' labhairt ribh féin ann an
salmaibh, ann an laoidhibh, agus
ann an dànaibh spioradail, a' seinn
agus a' deanamh ciuil 'nur cridhe
do'n Tighearn.
20 A' toirt buidheachais a
ghnàth air son nan uile nithe do
Dhia, eadhon an t-Athair, ann an
ainm ar Tighearna Iosa Criosd;
21 Air dhuibh bhi ùmhal d'a
chéile ann an eagal Dé.
22 A mhnài, bithibh ùmhal d'ur
daoinibh féin, mar do'n Tigh-
earn.
23 Oir is e an duine ceann
na mnà, eadhon mar is e Criosd
ceann na h-eaglais: agus is esan
Slànuighear a' chuirp.
24 Uime sin mar a ta'n eaglais
ùmhal do Chriosd, mar sin *biodh*
na mnài d'an daoinibh féin mar
an ceudna anns gach ni:
25 A dhaoine, gràdhaichibh bhur
mnài féin, eadhon mar a ghràdh-
aich Criosd an eaglais, agus a thug
se e féin air a son;
26 Chum gu naomhaicheadh,
agus gu'n glanadh e i le ionnlad
an uisge troimh an fhocal,

[1] *graosdachd, cainnt shalach.*

27 Chum gu'n cuireadh e 'na làthair féin i 'na h-eaglais ghlòrmhoir, gun smal, gun phreasadh[1], no ni air bith d'an leithidibh sin; ach chum gu'm biodh i naomh, agus neo-lochdach.

28 Is amhluidh sin is còir do na daoinibh am mnài féin a ghràdhachadh, mar an cuirp féin: an ti a ghràdhaicheas a bhean, tha e 'ga ghràdhachadh féin.

29 Oir cha d'thug duine air bith riamh fuath d'a fheòil féin; ach altrumaidh agus eiridnidh[2] e i, eadhon mar a ta an Tighearn a' deanamh do'n eaglais:

30 Oir is buill sinn d'a chorp, d'a fheòil, agus d'a chnàmhaibhsan.

31 Air an aobhar so fàgaidh duine 'athair agus a mhàthair, agus dlùth-leanaidh e r'a mhnaoi, agus bithidh an dithis 'nan aon fheòil.

32 Is dìomhaireachd mhòr so: ach labhram mu Chriosd agus an eaglais.

33 Gidheadh, thugadh gach aon agaibhse fa leth gràdh d'a mhnaoi amhuil mar dha féin; agus *feuchadh* a' bhean gu'n toir i urram d'*a* duine.

CAIB. VI.

1 *Dleasdanas cloinne d'am pàrantaibh,* 5 *sheirbhiseach d'am maighstiribh.* 10 *Is cogadh ar beatha,* 12 *cha'n ann a mhàin an aghaidh fola agus feòla, ach mar an ceudna an aghaidh naimhde spioradail.*

A CHLANN, bithibh ùmhal d'ur pàrantaibh féin san Tighearn: oir a ta so ceart.

2 Thoir onoir do t' athair agus do d' mhàthair, (is i so a' cheud àithne le gealladh;)

3 Chum gu'n éirich gu maith dhuit, agus gu'm bi thu fadshaoghalach air an talamh.

4 Agus aithriche, na brosnaichibh bhur clann chum feirge: ach togaibh[3] iad ann an oilean agus ann an teagasg an Tighearna.

5 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhal d'*ur* maighstiribh a réir na feòla, le h-eagal agus crith, ann an treibhdhireas bhur cridhe, mar do Chriosd:

6 Cha'n ann le sùil-sheirbhis, mar dhroing a ni toil dhaoine, ach mar sheirbhisich Chriosd, a' deanamh toil Dé o'n chridhe;

7 Le deadh thoil a' deanamh seirbhis, mar do'n Tighearn, agus cha'n ann do dhaoinibh:

8 Air dhuibh fios a bhi agaibh, ge b'e maith air bith a ni aon neach, gu'm faigh e an ni so féin o'n Tighearn, ma'*s* saor no daor *e.*

9 Agus a mhaighstirean, deanaibhse na nithe ceudna dhoibhsan, a' leigeadh dhibh bagraidh: air dhuibh fios a bhi agaibh gu bheil bhur maighstir féin air nèamh mar an ceudna, agus nach 'eil gnùis-bhreth maille ris.

10 Fa dheoidh, mo bhràithre, bithibh làidir san Tighearn, agus ann an neart a chumhachd-san.

11 Cuiribh umaibh uil' armachd Dhé, chum's gu'm bi sibh comasach air seasamh an aghaidh cuilbheirtean an diabhuil.

12 Oir cha 'n'eil sinn a' gleachdadh *a mhàin* ri fuil agus feòil, ach ri uachdaranachdaibh, ri cumhachdaibh, ri riaghlairibh dorchadais an t-saoghail so, ri aingidheachd spioradail ann an *ionadaibh* àrda.

[1] *chasadh.*—[2] *giullaichdidh.*—[3] *altrumaibh.*

13 Uime sin glacaibh d'ur
n-ionnsuidh uile armachd Dhé,
chum's gum bi sibh comasach air
seasamh an aghaidh *a' bhuairidh*
san droch là, agus air dhuibh na
h-uile nithe a dheanamh, chum
seasamh,
14 Seasaibh uime sin, air bhi
d'ur leasraidh air an crioslachadh[1]
le fìrinn, agus uchd-éididh na
fìreantachd umaibh;
15 Agus ulluchadh soisgeil na
sìth mar bhrògan agaibh air bhur
cosaibh;
16 Thar gach uile ni, a' glacadh
chugaibh sgéith a' chreidimh, leis
am bi sibh comasach air uile
shaighde[2] teinteach an droch
Spioraid a mhùchadh.
17 Agus glacaibh clogaid na
slàinte, agus claidheamh an Spio-
raid, ni a's e briathar Dhé:
18 A' deanamh urnuigh a
ghnàth leis gach uile ghnè ur-
nuigh agus asluchaidh san Spio-
rad, agus a' deanamh faire chum
an ni so féin maille ris gach uile
bhuanachadh, agus ghuidheadh air
son nan naomh uile;
19 Agus air mo shonsa, chum
gu toirear dhomh comas labh-
airt, le fosgladh mo bheòil ann an
dànachd, chum gu foillsich mi
rùn-dìomhair an t-soisgeil:
20 Air son am bheil mi a'm
theachdair ann an geimhlibh:
chum gu labhair mi gu dàna uime,
mar is còir dhomh labhairt.
21 Ach a chum gu'm bi fhios
agaibhse mar an ceudna air na
nithibh a bhuineas domhsa, *agus*
ciod a tha mi a' deanamh, foill-
sichidh Tichicus, bràthair gràdh-
ach agus ministeir fìrinneach
san Tighearn, na h-uile nithe
dhuibh.
22 Neach a chuir mi d'ur
n-ionnsuidh air son an aobhair so
féin, chum gu'm biodh fios nan
nithe a bhuineas duinne agaibh,
agus gu'n tugadh e comhfhurt-
achd d'ur cridhe.
23 Sìth *gu robh* do na bràith-
ribh, agus gràdh maille ri creidimh
o Dhia an t-Athair, agus an Tigh-
earn Iosa Criosd.
24 *Gu robh* gràs maille riusan
uile a ta gràdhachadh ar Tigh-
earna Iosa Criosd ann an treibh-
dhireas. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAM PHILIPIANACH.

CAIB. I.

6 *Tha e cur an céill a bhuidheachais do Dhia,* 9 *a' deanamh urnuigh a ghnàth ri Dia gu'm fàsadh iad ann an gràs:* 12 *Tha e nochdadh na tairbhe a fhuair creidimh Chriosd o 'fhulangas-san anns an Ròimh.*

POL agus Timoteus seirbhis-
ich Iosa Criosd, chum nan
naomh uile ann an Iosa Criosd, a

[1] *criosrachadh.*—[2] *ghathan.*

tha ann am Philipi, maille ris na
h-easbuigibh[1] agus na deacon-
aibh:
2 Gràs duibh agus sìothchaint
o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tigh-
earn Iosa Criosd.
3 Tha mi toirt buidheachais
do m' Dhia gach uair a chuimh-
nicheas mi oirbh,
4 (A ghnàth ann am uile ur-
nuighibh air bhur sonsa uile, le
gairdeachas a' deanamh guidh-
eadh,)
5 Air son bhur comh-roinn
do'n t-soisgeul, o'n cheud là gus a
nis;
6 Air dhomh bhi dearbhta as an
ni so féin, eadhon an ti a thòisich
deadh obair annaibh, gu'n coimh-
lion e i gu là Iosa Criosd:
7 Eadhon mar is còir dhomh
so a smuaineachadh umaibh uile,
do bhrìgh gu bheil sibh agam
ann mo chridhe, agus gu bheil
sibh uile 'nur luchd comh-roinn
do m' ghràs-sa, faraon ann mo
gheimhlibh, agus ann an seasamh
air son, agus ann an daingneach-
adh an t-soisgeil.
8 Oir is e Dia m'fhianuis, cia
mòr mo dhéidh oirbh uile, ann an
innibh Iosa Criosd.
9 Agus *a ta* mi a' guidheadh
so, gu'm biodh bhur gràdhsa air a
mheudachadh ni's mò agus ni's
mò ann an eòlas, agus ann an uile
thuigse:
10 Chum's gu'n dearbh sibh
na nithe a's fearr; chum's gu'm
bi sibh treibhdhireach, agus gun
tuisleadh[2] gu là Chriosd;
11 Air bhur lìonadh le toraibh
na fìreantachd, a *tha* troimh Iosa
Criosd chum glòire agus cliu Dhé.
12 Ach is àill leam, a bhràithre,
fios a bhi agaibh, na nithe *a
thachair* dhomhsa, gur mò a
dh'éirich leo an soisgeul a chur
air aghaidh:
13 Ionnus gu bheil mo gheimh-
lean-sa ann an Criosd iomraideach
anns an lùchairt uile, agus anns
gach *àit* eile;
14 Agus gu bheil moran do na
bràithribh san Tighearn a' gabhail
misnich o m' gheimhlibh, leis an
tuilleadh mòr-dhànachd a' labhairt
an fhocail gun eagal.
15 Tha cuid gu dearbh a' sear-
monachadh Chriosd troimh fhar-
mad agus strì, agus cuid eile
troimh dheadh thoil.
16 Tha aon dream a' searmon-
achadh Chriosd troimh chonspoid.
cha'n ann gu treìbhdhireach, a'
saoilsinn àmhghar a chur ri m'
gheimhlibh-sa:
17 Ach an dream eile o ghràdh,
air dhoibh fios a bhi aca gu'n do
chuireadh mise gu seasamh air son
an t-soisgeil.
18 Ciod ma ta? gidheadh air
gach aon chor, co aca is ann an
coslas a mhàin, no da rìreadh, a
ta Criosd air a shearmonachadh;
agus air a shon so tha mise a'
deanamh gairdeachais, seadh, agus
ni mi gairdeachas.
19 Oir a ta fhios agam gun tig
so chum slainte dhomhsa troimh
bhur n-urnuigh-se, agus troimh
fhrithealadh Spioraid Iosa Criosd.
20 A réir mo ro-dhùil, agus
mo dhòchais, nach cuirear nàire
orm ann an ni air bith, ach leis
an uile dhànachd labhairt, mar a
ghnàth, gu'm bi Criosd a nis mar
an ceudna air àrdachadh a'm'
chorp-sa, ma's ann troimh bheatha
no troimh bhàs.

[1] *luchd-coimhid.*—[2] *gun bhi 'nur n-aobhar oilbheim.*

21 Oir dhomhsa bhi beò *is* e sin Criosd, agus bàs fhaghail *is* buanachad dhomh so.

22 Ach ma's beò dhomh san fheòil, '*s* e so toradh m' oibre: ach ciod d'an deanainn roghainn, ni'm fios domh.

23 Oir tha mi air mo theannachadh eadar dhà ni, air dhomh bhi togarrach air siubhal, agus bhi maille ri Criosd; oir is e so a's ro fhearr:

24 Gidheadh, 's e mi dh'fhantuinn san fheòil, *a's* feumaile dhuibhse.

25 Agus air dhomh bhi cinnteach dheth so, tha fhios agam gu'm fuirich mi agus gu'n còmhnuich mi maille ribh uile, chum bhur cur-sa air bhur n-aghaidh, agus chum gairdeachais a' chreidimh:

26 Chum gu'm bi bhur gairdeachas ni's pailte ann an Iosa Criosd do m' thaobhsa, air son mi ohi a rìs a làthair maille ribh.

27 A mhàin caithibh bhur beatha gu cubhaidh do shoisgeul Chriosd: chum cò aca a thig mi agus a chi mi sibh, no a bhios mi as làthair, gu'n cluinn mi mu'r timchioll, gu bheil sibh a' seasamh gu daingean ann an aon spiorad, le aon inntinn, a' gleacadh le chéile air son creidimh an t-soisgeil;

28 Gun gheilt ann an ni sam bith oirbh o bhur naimhdibh: ni a ta dhoibh-san 'na chomhara cinnteach air sgrios, ach dhuibhse air slainte, agus sin o Dhia.

29 Oir thiodhlaiceadh dhuibhse air son Criosd, cha'n e mhàin creidsinn ann, ach mar an ceudna fulang air a shon;

30 Air dhuibh an còmhrag ceudna bhi agaibh a chunnaic sibh annamsa, agus a tha sibh a nis a' cluintinn *a bhi* annam.

CAIB II.

1 *Tha e 'gan earalachadh chum irioslachd inntinn, le eisempleir ìsleachaidh agus àrdachaidh Chriosd;* 12 *chum gu'm biodh iad 'nan solus do'n t-saoghal aingidh,* 16 *agus 'nan comhfhurtachd dhasan an abstol-san, &c.*

UIME sin ma tha comhfhurtachd air bith ann an Criosd, ma tha sòlas air bith gràidh, ma tha comh-chomunn air bith an Spioraid, ma tha truas[1] air bith agus tròcaire;

2 Coimlionaibh mo ghairdeachas, gu'm bi sibh a dh'aon inntinn, a dh'aon ghràdh, a dh'aon toil, a dh'aon bhreithneachadh.

3 *Na deanar* aon ni troimh chonspoid, no troimh ghlòir dhìomhain, ach ann an irioslachd inntinn measadh gach aon gur fearr neach eile na e féin.

4 Na seallaibh gach aon air na nithibh sin a bhuineas da féin, ach gach aon air na nithibh a bhuineas do dhaoinibh eile mar an ceudna.

5 Uime sin biodh an inntinn cheudna annaibhse, a bha ann an Iosa Criosd:

6 Neach, air bhi dha ann an cruth Dhé, nach do mheas e 'na reubainn e féin bhi co-ionann ri Dia:

7 Ach chuir se e féin ann an dìmeas, a' gabhail air féin dreach seirbhisich, air a dheanamh ann an coslas dhaoine:

[1] *tiom-chridheachd.*

8 Agus air dha bhi air fhaghail ann an cruth mar dhuine, dh'irioslaich se e féin, agus bha e ùmhal gu bàs, eadhon bàs a' chroinncheusaidh.

9 Air an aobhar sin dh'àrdaich Dia e gu ro àrd mar an ceudna, agus thug e dha ainm os ceann gach uile ainme :

10 Chum do ainm Iosa gu'n lùbadh gach glùn, do *nithibh a ta* air nèamh, agus do *nithibh a ta* air talamh, agus do *nithibh a ta* fo'n talamh ;

11 Agus gu'n aidicheadh gach teanga gur e Iosa Criosd an Tighearn, chum glòire Dhé an Athar.

12 Uime sin, a mhuinntir mo ghràidh, mar a bha sibh ùmhal a ghnàth, ni a mhàin a'm' làthairse, ach a nis ni's ro mhò as mo làthair, làn-oibrichibh bhur slàinte féin le h-eagal agus ball-chrith.

13 Oir is e Dia a dh'oibricheas annaibh, faraon an toil agus an gnìomh a réir a dheadh-ghean féin.

14 Deanaibh na h-uile nithe gun ghearan, agus gun deasboireachd :

15 Chum as gu'm bi sibh neochoireach, agus neo-chronail, 'nur cloinn do Dhia, neo-lochdach, am meadhon ginealaich fhiar agus chrosda, measg am bheil sibhse a' dealrachadh mar lochrain sholuis san t-saoghal ;

16 A' cumail a mach focail na beatha ; chum gu'n deanam[1]sa uaill ann an là Chriosd, do bhrìgh nach do ruith mi gu dìomhain, agus nach do shaothraich mi gu dìomhain.

17 Seadh agus ma dh'ìobrar mi air ìobhart agus seirbhis fhollaiseach bhur creidimhse, tha aoibhneas orm, agus deanam gairdeachas maraon ribhse uile.

18 Air an dòigh cheudna biodh aoibhneas oirbhse, agus deanaibh gairdeachas maraon riumsa.

19 Ach a ta dòchas agam anns an Tighearn Iosa, Timoteus a chur gu goirid d'ur n-ionnsuidh, chum as gu'm bi mise mar an ceudna ann an deadh mhisnich, air dhomh fios fhaghail ciod is cor dhuibhse.

20 Oir cha 'n'eil duine air bith agam co-ionann inntinn *rissan,* air am bi cùram nan nithe a bhuineas dhuibhse gu dùrachdach.

21 Oir tha na h-uile ag iarraidh nan nithe a bhuineas doibh féin, cha'n iad na nithe a bhuineas do Iosa Criosd.

22 Ach is aithne dhuibh a dhearbhadh-san, mar mhac d'a athair, gu'n d'rinn e seirbhis maille riumsa anns an t-soisgeul.

23 Uime sin tha dùil agam esan a chur *d'ur n-ionnsuidh* air ball, co luath as a chi mi ciod is cor dhomh féin.

24 Ach tha earbsadh agam anns an Tighearn, gu'n tig mi féin d'ur n-ionnsuidh gu h-aithghearr mar an ceudna.

25 Gidheadh mheas mi gu'm b'fheumail, Epaphroditus mo bhràthair, agus mo chomh-oibriche, agus mo chomh-shaighdear, ach bhur teachdair-se, agus an ti a fhritheil do m' uireasbhuidh, a chur d'ur n-ionnsuidh.

26 Oir bha déidh mhòr aige oirbh uile, agus bha e làn tuirse, do bhrìgh gu'n cuala sibhse gu'n robh e tinn.

[1] *an deanamh.*

27 Agus gu deimhin bha e tinn fagus do'n bhàs: gidheadh rinn Dia tròcair air; agus cha b'ann airsan a mhàin, ach ormsa mar an ceudna, chum nach biodh doilgheas air muin doilgheis orm.

28 Uime sin bu togarraiche a chuir mi *d'ur n-ionnsuidh* e, chum air dhuibh fhaicinn a rìs, gu'm biodh aoibhneas oirbh, agus gu'm bu lughaide mo dhoilgheas-sa.

29 Air an aobhar sin gabhaibh ris san Tighearn leis an uile aoibhneas, agus biodh meas mòr agaibh air an leithidibh sin:

30 Do bhrìgh air son oibre Chriosd gu robh e dlùth do'n bhàs, agus nach robh suim aige d'a bheatha féin, chum gu'n deanadh e suas uireasbhuidh bhur seirbhis-se do m' thaobhsa.

CAIB. III.

1 *Tha e toirt rabhaidh dhoibh bhi air am faicill o luchd-teagaisg bréige an timchioll-ghearraidh.* 7 *Tha e meas gach ni mar aolach agus chall chum Iosa Criosd agus 'fhìreantachd-san a chosnadh.*

OS bàrr, mo bhràithre, deanaibh gairdeachas san Tighearn. Gu deimhin cha leasg[1] leamsa na nithe ceudna a sgrìobhadh d'ur n-ionnsuidh, ach dhuibhse tha so tèaruinnte.

2 Bithibh air bhur faicill o mhadraibh, bithibh air bhur faicill o dhroch luchd-oibre, coimhidibh sibh féin o'n chomh-ghearradh.

3 Oir is sinne an timchioll-ghearradh, a ta deanamh aoraidh do Dhia san Spiorad, agus a' deanamh gairdeachais ann an Iosa Criosd, agus nach 'eil a' cur muinghin san fheòil:

4 Ge do dh'fheudainnse mar an ceudna muinghin bhi agam san fheòil. Ma shaoileas aon neach eile gu'm feud e muinghin a chur san fheòil, is mò *na sin a dh'fheudas* mise:

5 Air mo thimchioll-ghearradh air an ochdamh là, do chinneach Israeil, do thréibh Bheniamin, a'm' Eabhruidheach do na h-Eabhruidheachaibh; a réir an lagha, a'm' Phairiseach;

6 A thaobh eud, a' deanamh geur-leanmhuinn air an eaglais: a réir na fìreantachd a ta san lagh, neo-choireach.

7 Ach na nithe a bha 'nam buannachd dhomh, mheas mi iad sin 'nan call air son Chriosd.

8 Seadh gun amharus, agus measam na h-uile nithe 'nan calldach, air son ro-oirdheirceis eòlais Iosa Criosd mo Thighearna: air son an d'fhuiling mi call nan uile nithe, agus measam gur aolach iad chum gur e mo bhuannachd Criosd,

9 Agus gu faighear annsan mi, gun m'fhìreantachd féin agam, a ta o'n lagh, ach *an fhìreantachd* sin a ta troimh chreidimh Chriosd, an fìreantachd a ta o Dhia troimh chreidimh:

10 Chum eòlas a bhi agam airsan, agus air cumhachd 'aiseirigh-san, agus air comh-chomunn 'fhulangais, air bhi dhomh air mo chur ann an coslas crutha r'a bhàs[2];

11 Dh'fheuchainn am feudainn air aon chor teachd chum na h-aiseirigh o na marbhaibh.

[1] *chruaidh, doilich.*—[2] *air mo dheanamh a réir a bhàis.*

12 Cha'n e gu'n d'ràinig mi cheana, no gu bheil mi cheana foirfe: ach tha mi a' leanmhuinn, dh'fheuchainn am faigh mi greim do'n ni sin féin air son an do ghabhadh greim dhiom le Iosa Criosd.

13 A bhràithre, ni measam gu'n do ghlac mi greim: ach aon ni *a dheanam*, air dhomh na nithe a ta air mo chùl a dhi-chuimhneachadh, agus bhi 'g am shìneadh féin chum nan nithe a ta romham,

14 Tha mi a' dian-ruith dh'ionnsuidh a' chomharaidh, chum duaise àrd-ghairme Dhé ann an Iosa Criosd.

15 Uime sin mheud dhinne 's a ta diongalta, biodh an inntinn so againn: agus ma tha sibh ann an ni sam bith air atharrachadh inntinn, foillsichidh Dia an ni so féin duibh.

16 Gidheadh, an ni air an d'ràinig sinn a cheana, gluaiseamaid a réir aon riaghail, bitheamaid a dh'aon inntinn.

17 A bhràithre, bithibhse le chéile 'nur luchd-leanmhuinn ormsa, agus thugaibh an aire dhoibhsan a tha gluasad air an dòigh sin, mar a ta sinne 'nar eisempleir agaibh.

18 (Oir a ta mòran a' gluasad, mu'n dubhairt mi gu minic ribh, agus mu'm bheil mi nis, eadhon a' gul, ag ràdh ribh, *gur* naimhdean *iad* do chrann-ceusaidh Chriosd:

19 D'an deireadh bhi air an sgrios, d'an dia am brù: agus aig am bheil an glòir 'nan nàire, aig am bheil an aire air nithibh talmhaidh.)

20 Oir a ta ar caitheadh-beathane air nèamh, an t-ionad as am bheil dùil againn fòs ris an t-Slànuighear, an Tighearn Iosa Criosd:

21 A chruth-atharraicheas ar corp dìblidh, chum gu'n deanar e comh-chosmhuil r'a chorp glòrmhor féin, a réir an oibreachaidh leis am bheil e comasach air na h-uile nithe a chur fo cheannsal féin.

CAIB. IV.

1 *O chomhairlibh mionaideach,* 4 *tha e dol air aghaidh chum earailean coitchionn,* 10 *a' nochdadh cionnus a rinn e gairdeachas air son an tabhartais dha, agus e 'na luidhe am prìosan.*

UIME sin, mo bhràithre gràdhach agus air am bheil mo dhéidh, m'aoibhneas agus mo chrùn, seasaibh mar so gu daingean san Tighearn, a mhuinntir *mo* ghràidh.

2 Guidheam air Euodias, agus guidheam air Sintiche, iad a bhi dh'aon inntinn san Tighearn.

3 Agus iarram ortsa mar an ceudna, a chompanaich dhìleis, dean còmhnadh ris na mnàibh sin a rinn saothair maille riumsa san t-soisgeul, maille ri Clemens, agus a' chuid eile do m' chomh-oibrichibh, aig am bheil an ainmean ann an leabhar na beatha.

4 Deanaibh gairdeachas san Tighearn a ghnàth: a rìs deiream. Deanaibh gairdeachas.

5 Biodh bhur measarrachd follaiseach do na h-uile dhaoinibh. *Tha*'n Tighearn am fagus.

6 Na biodh ro-chùram ni sam bith oirbh: ach san uile ni le h-urnuigh agus asluchadh maille ri breith-buidheachais, biodh bhur n-iarrtuis air an deanamh aithnichte do Dhia.

7 Agus coimhididh sìth Dhé, a
ta thar gach uile thuigse, bhur
cridhe agus bhur n-inntinn ann
an Iosa Criosd.
8 Fa dheoidh, a bhràithre, ge
b'e nithe ta fìor, ge b'e nithe *ta*
urramach, ge b'e nithe *ta* ceart,
ge b'e nithe *ta* fìor-ghlan, ge b'e
nithe *ta* ion-ghràidh [1], ge b'e nithe
ta ionmholta; ma *tha* deadh-
bheus air bith *ann*, ma *tha* mol-
adh air bith *ann*, smuainichibh air
na nithibh sin.
9 Na nithe sin araon a dh'-
fhòghluim, agus a ghabh sibh,
agus a chual agus a chunnaic
sibh annam-sa, deanaibh: agus
bithidh Dia na sìothchaint maille
ribh.
10 Ach rinn mi gairdeachas gu
mòr san Tighearn, do bhrìgh gu'n
d'ath-ùraicheadh nis fa dheireadh
bhur cùram umam-sa; ni mar an
ceudna anns an robh sibh cùram-
ach, ach cha robh cothrom agaibh.
11 Ni h-e gu'n labhram a thaobh
uireasbhuidh: oir dh'fhòghluim
mi, ge b'e staid am bheil mi, bhi
toilichte.
12 Is aithne dhomh bhi ìosal,
agus is aithne dhomh mar an
ceudna pailteas a mhealtuinn:
anns gach àit, agus anns na h-uile
nithibh theagaisgeadh mi, araon
a bhi sàthach agus ocrach, araon
pailteas a shealbhachadh agus
uireasbhuidh fhulang.
13 Is urradh mi na h-uile nithe
a dheanamh troimh Chriosd, a
neartaicheas mi.
14 Gidheadh, is maith a rinn
sibh gu'n do chomh-phàirtich sibh
ri m' thrioblaid.
15 Agus a nis biodh fhios
agaibhse, a Philipianacha, ann
an toiseach an t-soisgeil, 'nuair
a dh'fhàg mi Macedonia, nach do
roinn eaglais air bith riumsa,
thaobh tabhairt agus gabhail, ach
sibhse a mhàin.
16 Oir eadhon ann an Tesa-
lonica chuir sibh aon uair agus a
rìs a m' ionnsuidh leasachadh do
m' uireasbhuidh.
17 Ni h-e gu bheil mi ag iarr-
aidh tabhartais: ach a ta mi 'g
iarraidh toraidh a bhios pailte
chum bhur cunntais-se.
18 Ach a ta mi sealbhachadh
nan uile nithe, agus tha pailteas
agam: lìonadh mi, air dhomh na
nithe fhaotainn o Epaphroditus *a
chuireadh* uaibhse, àileadh deadh-
bholaidh, ìobairt thaitneach, anns
am bheil tlachd aig Dia.
19 Ach leasaichidh mo Dhia-sa
bhur n-uireasbhuidh uile, a réir
a shaoibhreis ann an glòir, troimh
Iosa Criosd.
20 A nis do Dhia agus ar
n-Athair-ne, *gu robh* glòir gu saogh-
al nan saoghal. Amen.
21 Cuiribh fàilte air gach uile
naomh ann an Iosa Criosd. Tha
na bràithrean a tha maille rium,
a' cur fàilte oirbh.
22 Tha na naoimh uile a' cur
fàilte oirbh, gu h-àraid iadsan a
tha do theaghlach Cheasair.
23 Gràs ar Tighearna Iosa
Criosd *gu robh* maille ribh uile.
Amen.

[1] *a* ta *gràdhach, cairdeil.*

Litir an Abstoil PHOIL chum nan COLOSIANACH.

Caib. I.

1 *An déigh fàilte chur orra, tha e toirt buidheachais do Dhia air son an creidimh,* 7 *a' daingneachadh teagaisg Epaphrais,* 9 *a' guidheadh gu'm biodh an gràs air a mheudachadh.*

POL abstol Iosa Criosd troimh thoil Dé, agus Timoteus *ar* bràthair,

2 Chum nan naomh agus nam bràthar dìleas ann an Criosd, a tha ann an Colose: Gràs *gu robh* dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus *o'n* Tighearn Iosa Criosd.

3 Tha sinn a' toirt buidheachais do Dhia, agus Athair ar Tighearna Iosa Criosd, a' sìr-dheanamh urnuigh air bhur sonsa:

4 O chuala sinn iomradh bhur creidimh ann an Iosa Criosd agus *bhur* gràidh do na naomhaibh uile;

5 Air son an dòchais a ta air a thasgaidh fa'r comhair air nèamh, air an cuala sibh iomradh roimhe ann am focal fìrinn an t-soisgeil:

6 A thàinig d'ur n-ionnsuidhse, mar anns an t-saoghal uile, agus a tha tabhairt toraidh uaith, mar *a ta e deanamh* mar an ceudna 'nur measgsa, o'n là anns an cuala sibh *e*, agus san d'fhuair sibh eòlas air gràs Dhé ann am fìrinn.

7 A réir fòs mar a dh'fhòghluim sibh o Epaphras ar coimhsheirbhiseach gràdhach-ne, a tha air bhur sonsa 'na mhinisteir dìleas do Chriosd;

8 A chuir an céill dhuinne mar an ceudna bhur gràdh-sa anns an Spiorad.

9 Air an aobhar so, cha 'n'eil sinne mar an ceudna a' sgur, o'n là a chuala sinn *e*, do dheanamh urnuigh air bhur sonsa, agus a ghuidheadh gu'm biodh sibh air bhur lìonadh le eòlas a thoile, san uile ghliocas agus thuigse spioradail;

10 Chum gu'n gluaiseadh sibh gu cubhaidh do'n Tighearn chum gach uile thoileachaidh, a' toirt toraidh uaibh san uile dheadh obair, agus a' fàs ann an eòlas Dé;

11 Air bhur neartachadh leis an uile neart a réir a chumhachd ghlòrmhoir-san, chum an uile fhoighidin agus fhad-fhulangais maille ri gairdeachas;

12 A' tabhairt buidheachais do'n Athair, a rinn sinne iomchuidh chum bhi 'nar luchd comhpairt do oighreachd nan naomh san t-solus:

13 A shaor sinn o chumhachd an dorchadais, agus a dh'atharraich *sinn* chum rìoghachd Mic a ghràidh-san:

14 Anns am bheil againn saorsa troimh 'fhuil-san, *eadhon* maitheanas nam peacadh.

15 Neach a's e ìomhaigh[1] an Dé neo-fhaicsinnich, ceud-ghin a' chruthachaidh uile[2]:

[1] *coslas, riochd.*—[2] *nan uile chreutair.*

16 Oir is ann leis-san a chruthaicheadh na h-uile nithe, a ta air nèamh, agus a ta air talamh, faicsinneach agus neo-fhaicsinneach, ma's àrd-chaithrichean *iad*, no tighearnais, no uachdaranachda, no cumhachda; is ann leis-san agus air a shon-san a chruthaicheadh na h-uile nithe:

17 Agus tha esan roimh na h-uile nithibh, agus troimh-san tha na h-uile nithe a' co-sheasamh.

18 Agus is e ceann a' chuirp, *eadhon* na h-eaglais: neach a's e an toiseach, an ceud-ghin o na marbhaibh; chum gu'm biodh aige àrd-cheannas anns na h-uile.

19 Oir b'e deadh thoil *an Athar*, gu'n còmhnuicheadh gach uile iomlanachd annsan;

20 Agus gu'm biodh na h-uile air an deanamh réidh ris féin troimh-san, air dha sìth a dheanamh troimh fhuil a chroinn-cheusaidh-san; troimh-san *deiream*, ma's nithe *iad* a ta air talamh, no nithe a ta air nèamh.

21 Agus sibhse a bha uair-éigin 'nur coimheachaibh, agus 'nur naimhdibh ann *bhur* n-inntinn thaobh dhroch oibre, nis rinn e réidh ris féin

22 Ann an corp fheòla féin troimh 'n bhàs, chum sibhse a chur naomha, agus neo-lochdach, agus neo-choireach, 'na làthair-san:

23 Ma dh'fhanas sibh anns a' chreidimh bunaiteach[1] agus daingean, gun bhi air bhur n-atharrachadh o dhòchas an t-soisgeil, a chuala sibh, *agus* a shearmonaicheadh do gach uile chreutair a ta fuidh nèamh; air an d'rinneadh mise Pòl a'm' mhinisteir.

24 Tha mi nis a' deanamh gairdeachais ann am fhulangasaibh air bhur sonsa, agus a' coimhlionadh mheud 's a ta dhèidh-làimh do àmhgharaibh Chriosd ann am fheòil, air son a chuirp-san, eadhon na h-eaglais:

25 D'an d'rinneadh mise a'm' mhinisteir a réir stiubhardachd Dhé, a thugadh dhomh air bhur sonsa, a choimhlionadh focail Dé;

26 *Eadhon* an rùn-dìomhair a bha folaichte o na linnibh, agus o na ginealachaibh *a chaidh seachad*, ach a nis a tha air fhoillseachadh d'a naomhaibh-san:

27 D'am bu toil le Dia fhoillseachadh ciod e saoibhreas glòire an rùin-dìomhair so am measg nan Cinneach; neach a's e Criosd annaibhse, muinghin na glòire;

28 Neach a ta sinne a' searmonachadh, a' toirt rabhaidh do gach duine, agus a' teagasg gach uile dhuine anns an uile ghliocas; chum gu nochd sinn gach uile dhuine 'na làthair-san iomlan ann an Iosa Criosd:

29 An ni chum a bheileam-sa mar an ceudna a' saoithreachadh, a' deanamh sbairn a réir oibreachaidh-san, a tha 'g oibreachadh annam gu cumhachdach.

CAIB. II.

1 *Tha e 'gan earalachadh a bhi bunaiteach ann an Criosd,* 8 *agus a bhi air am faicill o bheul-aithrisibh dìomhain,* 18 *agus o aoradh do ainglibh.*

OIR b'àill leam fios a bhi agaibh ciod e meud mo chòmhraig air bhur sonsa, agus *air son* na droinge a ta ann an Laodicea, agus *air son* a mheud nach fhaca m'aghaidh anns an fheòil:

[1] *steidhichte.*

2 Ionnus gu'm faigheadh an
cridhe sòlas, air dhoibh bhi air an
dlùth-cheangal r'a chéile ann an
gràdh, agus chum uile shaoibh-
reis an làn-dearbh-bheachd tuigse,
chum eòlais rùin-dìomhair Dhé,
eadhon an Athar, agus Chriosd;
3 Anns am bheil uile ionmhais
a' ghliocais agus an eòlais fol-
aichte.
4 Agus so deiream, air eagal gu
mealladh neach air bith sibh le
briathraibh tairngeach[1].
5 Oir ged tha mi uaibh san
fheòil, gidheadh a ta mi maille
ribh san Spiorad, a' deanamh
gairdeachais agus a' faicinn bhur
n-orduigh, agus seasmhachd bhur
creidimh ann an Criosd.
6 Uime sin mar a ghabh sibh
chugaibh an Tighearn Iosa Criosd,
gluaisibh ann:
7 Air dhuibh bhi air bhur
freumhachadh agus air bhur tog-
ail suas annsan, agus air bhur
daingneachadh sa' chreidimh, a'
réir mar a theagaisgeadh sibh, a'
meudachadh ann le breith-buidh-
eachais.
8 Thugaibh an aire nach dean
neach air bith foirneart oirbh
troimh fheallsanachd[2] agus meall-
taireachd dhìomhain, a réir beul-
aithris dhaoine, a réir ceud-thois-
eacha an t-saoghail, agus cha'n
ann a réir Chriosd:
9 Oir annsan tha uile iomlaine[3]
na diadhachd a' gabhail còmh-
nuidh gu corporra.
10 Agus tha sibhse coimhlionta
annsan, neach a's e ceann gach
uile uachdaranachd agus chumh-
achd;
11 Anns am bheil sibh mar an
ceudna air bhur timchioll-ghearr-
adh leis an timchioll-ghearradh
nach d'rinneadh le làmhaibh, ann
an cur dhibh cuirp pheacanna
na feòla, le timchioll-ghearradh
Chriosd:
12 Air dhuibh bhi adhlaicte
maraon ris ann am baisteadh,
anns am bheil sibh mar an ceud-
na air bhur togail suas maraon
ris troimh chreidimh oibreachaidh
Dhé, a thog suas esan o na mar-
bhaibh.
13 Agus sibhse a bha marbh
'nur n-euceartaibh agus *ann an*
neo-thimchioll-ghearradh bhur
feòla, bheothaich e maraon ris,
a' maitheadh dhuibh nan uile
euceart;
14 A' dubhadh a mach làmh-
sgrìobhaidh nan orduighean d'ar
taobhne, a bha 'nar n-aghaidh,
agus thug e as an t-slighe i, air
dha a sparradh ris a chrann-ceus-
aidh-san:
15 Air dha uachdranachdan
agus cumhachdan a chreachadh,
rinn e ball-sampuill diubh gu foll-
aiseach, a' deanamh buaidh-chaith-
reim os an ceann troimh *'n chrann*
ud féin.
16 Uime sin na tugadh aon
neach breth oirbh air son bìdh,
no dibhe, no thaobh là féisde, no
gealaich nuaidh, no shàbaide:
17 A ta 'nan sgàile air na nith-
ibh a ta ri teachd; ach *is* le Criosd
an corp.
18 Na mealladh aon neach
bhur duais uaibh le irioslachd
thoileil, agus aoradh do ainglibh,
a' foirneadh a steach *gu dàna*
chum nan nithe nach fac e, gu
dìomhain air a shéideadh suas le
'inntinn fheòlmhoir féin;
19 Agus gun an ceann a chumail,
o'm bheil an corp uile, air dha bhi
air a bheathachadh troimh altan

[1] *seòlta, drùiteach.*—[2] *fhòghlum saoghalta*—[3] *lànachd.*

agus bhannan, agus air a dhlùth-cheangal r'a chéile, a' fàs le fàs Dé.

20 Uime sin ma fhuair sibh bàs maille ri Criosd o cheud thoiseachaibh an t-saoghail, c'ar son, mar dhaoine a ta beò san t-saoghal, a tha sibh fuidh ord-uighibh,

21 (Na bean ri, na blais, na laimhsich:

22 Nithe a théid uile a neoni le'n gnàthachadh,) a réir àith-eantan agus teagasga dhaoine?

23 Nithe gun amharus aig am bheil samhladh gliocais ann an aoradh féin-thoile agus irioslachd, agus mi-chaomhnadh a' chuirp, ni h-ann an onoir sam bith chum sàsachaidh na feòla.

CAIB. III.

1 *Tha e nochadh c'àit an còir dhuinn Criosd iarraidh:* 5 *Tha e 'g iarraidh orra an anamianna feòlmhor a chlaoidh,* 12 *'gan ear-alachadh chum seirce, irioslachd, agus iomadh dhleasdanais eile.*

UIME sin ma dh'éirich sibh maille ri Criosd, iarraibh na nithe a ta shuas, far am bheil Criosd 'na shuidhe aig deas làimh Dhé.

2 Suidhichibh bhur n-aigne air na nithibh a ta shuas, agus ni h-ann air na nithibh a ta air an talamh.

3 Oir a ta sibh marbh, agus a ta bhur beatha folaichte maille ri Criosd ann an Dia.

4 'Nuair a dh'fhoillsichear Criosd, neach a's e ar beatha-ne, an sin bithidh sibhse mar an ceud-na air bhur foillseachadh maraon ris ann an glòir.

5 Uime sin, claoidhibh bhur buill a ta air an talamh, strìop-achas, neoghloine, fonn-collaidh, anamianna, agus sannt, ni a's ìodhol-aoradh.

6 Nithe air son am bheil fearg Dhé a' teachd air cloinn na h-eas-umhlachd.

7 Anns an robh sibhse mar an ceudna a' gluasad uair-éigin, 'nuair a bha sibh a' caitheadh bhur beatha 'nam measg.

8 Ach a nis cuiribh-sa uaibh na nithe so uile; fearg, corruich, mì-run, toibheum, cainnt shalach as bhur beul.

9 Na deanaibh breug d'a chéile, do bhrìgh gu'n do chuir sibh dhibh an seann duine maille r'a ghnìomharaibh,

10 Agus gu'n do chuir sibh umaibh an *duine* nuadh, a tha air ath-nuadhachadh ann an eòlas, a réir ìomhaigh an ti a chruthaich e.

11 Far nach 'eil Greugach no Iudhach, timchioll-ghearradh, no neo-thimchioll-ghearradh, *duine* borb, Scitianach, daor *no* saor: ach *is* e Criosd na h-uile, agus anns na h-uile.

12 Uime sin cuiribh-sa umaibh, (mar dhaoine taghta Dhé naomha agus ionmhuinn,) innigh[1] thròc-aire, caomhalachd, irioslachd-inntinn, macantas, fad-fhulang-as;

13 A' giùlan le chéile, agus a' maitheadh d'a chéile, ma tha cùis ghearain aig neach an aghaidh neach: mar a thug Criosd maith-eanas dhuibhse, mar sin deanaibh-se mar an ceudna.

14 Agus thar na nithibh so uile, *cuiribh umaibh* gràdh, ni a's e coimhcheangal na foirfeachd.

15 Agus biodh sìth Dhé a'

[1] *tiom-cridhe.*

riaghladh ann bhur cridhe, chum am bheil sibh mar an ceudna air bhur gairm ann an aon chorp; agus bithibh taingeil.

16 Gabhadh focal Chriosd còmhnuidh annaibh gu saoibhir san uile ghliocas; a' teagasg agus a' comhairleachadh a chéile le salmaibh, agus laoidibh, agus dànaibh spioradail, a' deanamh ciuil do'n Tighearn le gràs ann bhur cridhe.

17 Agus gach ni air bith a ni sibh ann am focal no ann an gnìomh, deanaibh *iad* uile ann an ainm an Tighearna Iosa, a' toirt buidheachais do Dhia, eadhon an t-Athair troimhsan.

18 A mhnài, bithibh ùmhal d'ur daoinibh féin, mar is cubhaidh anns an Tighearn.

19 Fheara-pòsda, gràdhaichibh *bhur* mnài, agus na bithibh searbh 'nan aghaidh.

20 A chlann, bithibh ùmhal d'ur pàrantaibh anns na h-uile nithibh: oir a ta so taitneach do'n Tighearn.

21 Aithriche, na brosnaichibh bhur clann *chum feirge*, air eagal gu'n caill iad am misneach.

22 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhal d'ur maighstiribh a réir na feòla, anns na h-uile nithibh; cha'n ann le seirbhis-sùl, mar dhroing a ta toileachadh dhaoine, ach ann an treibhdhireas cridhe, ann an eagal Dé:

23 Agus ge b'e air bith ni a ni sibh, deanaibh o bhur cridhe e, mar do'n Tighearn, agus ni h-ann do dhaoinibh;

24 Air dhuibh fios a bhi agaibh, gu'm faigh sibh o'n Tighearn duais na h-oighreachd: oir is ann do'n Tighearn Criosd a tha sibh a' deanamh seirbhis.

25 Ach an ti a ni eucoir, gheibh e toillteanas na h-eucorach a rinn e: agus cha 'n'eil leth-bhreth ann.

CAIB. IV.

1 *Tha e cur impidh orra bhi dùrachdach ann an urnuigh,* 5 *agus gluasad gu glic thaobh na muinntir sin nach 'eil fathast air teachd chum fìor-eòlais Chriosd.*

A Mhaighstirean, thugaibh d'*ur* seirbiseachaibh an ni sin a tha ceart agus cothromach, air dhuibh fios a bhi agaibh gu bheil agaibh féin maighstir mar an ceudna air nèamh.

2 Buanaichibh ann an urnuigh, a' deanamh faire innte le breith-buidheachais;

3 Ag urnuigh mar an ceudna air ar soinne, chum gu fosgladh Dia dhuinn dorus na h-ùr-labhraidh, a labhairt rùin-dìomhair Chriosd, air son am bheileam-sa ann an cuibhreachaibh:

4 Chum gu foillsich mi e, mar is còir dhomh labhairt.

5 Gluaisibh ann an gliocas thaobh na droinge sin a ta 'n leth muigh, ag ath-cheannach na h-aimsir.

6 Biodh bhur còmhradh a ghnàth le gràs[1], air a dheanamh blasda le salann, chum gu'm bi fhios agaibh cionnus is còir dhuibh gach neach a fhreagairt.

7 Foillsichidh Tichicus, bràthair gràdhach, agus ministeir dìleas, agus coimh-sheirbhiseach san Tighearn, gach ni dhuibh a'm' thimchioll-sa:

gràsail.

8 A chuir mi d'ur n-ionnsuidh chum na crìche so féin, gu'm biodh fios bhur staide-se aige, agus gu'n tugadh e comhfhurtachd d'ur cridhibh.
9 Maille ri Onesimus, bràthair dìleas agus gràdhach, a tha dhibh féin. Ni iad aithnichte dhuibh na h-uile nithe *a tha* an so.
10 Tha Aristarchus mo choimh-phrìosanach a' cur fàilte oirbh, agus Marcus, mac peathar do Bharnabas, (mu'n d'fhuair sibh àitheanta; ma thig e d'ur n-ionn-suidh, gabhaibh ris,)
11 Agus Iosa, d'an goirear Iustus, muinntir a tha do'n timchioll-ghearradh. *'S* iad sin a mhàin *mo* chomh-oibrichean chum rìoghachd Dhé, a bha 'nan comh-fhurtachd dhomh.
12 Tha Epaphras, a tha dhibh féin, seirbhiseach Chriosd, a' cur fàilte oirbh, a ghnàth a' deanamh sbairn dhùrachdaich air bhur son ann an urnuighibh, chum gu seas sibh foirfe, agus coimhlionta ann an uile thoil Dhé.
13 Oir tha mi deanamh fianuis dha, gu bheil aige mòr-theas-ghràdh dhuibhse, agus dhoibhsan a tha ann an Laodicea, agus do'n mhuinntir a tha ann an Hiera-polis.
14 Tha Lucas, an léigh gràdh-ach, agus Demas a' cur fàilte oirbh.
15 Cuiribh fàilte air na bràith-ribh a tha ann an Laodicea, agus air Nimphas, agus air an eaglais *a tha* 'na thigh.
16 Agus an uair a leughar an litir so 'nur measgsa, thugaibh fa'near gu'n leughar i ann an eaglais nan Laodiceanach mar an ceudna; agus gu'n leugh sibhse cuideachd an litir o Lao-dicea.
17 Agus abraibh ri Archipus, Thoir an aire do'n mhinistreil-eachd a fhuair thu san Tighearn, gu'n coimhlion thu i.
18 Fàilte uamsa Pòl le m' làimh féin. Cuimhnichibh mo chuibh-reacha. Gràs *gu robh* maille ribh. Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN TESALONIANACH.

CAIB. I.

2 *Tha Pòl a' toirt fios do na Tesa-lonianaich co chuimhneachail a-gus a bha e orra,* 5 *agus mar an ceudna co dhearbhta 's a bha e do fhìrinn an creidimh.*

PÒL, agus Siluanus, agus Timoteus chum eaglais nan Tesa-lonianach, *a tha* ann an Dia an t-Athair, agus *anns* an Tighearn Iosa Criosd: gràs duibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tigh-earn Iosa Criosd.
2 Tha sinn a' toirt buidheachais do Dhia a ghnàth air bhur sonsa uile, a toirt iomraidh oirbh ann ar n-urnuighibh-ne,
3 A' cuimhneachadh gun sgur obair bhur creidimh, agus saoth-air *bhur* gràidh, agus foighidin

bhur dòchais 'nar Tighearn Iosa Criosd, am fianuis Dé, agus ar n-Atharne:

4 Air dhuinn fios a bhi againn, a bhràithre gràdhaichte le Dia, air bhur taghadh-sa.

5 Oir cha d'thàinig ar soisgeul-ne d'ur n-ionnsuidhse ann am focal a mhàin, ach mar an ceudna ann an cumhachd, agus anns an Spiorad naomh, agus ann am mòr-làn-dearbhachd; mar is aithne dhuibh ciod a' ghnè dhaoine bha annainn 'nur measg air bhur sonsa.

6 Agus rinneadh sibh 'nur luchd-leanmhuinn oirnne, agus air an Tighearn, 'nuair a ghabh sibh ris an fhocal ann am mòr-àmhghar, le h-aoibhneas an Spioraid naoimh:

7 Ionnus gu robh sibh 'nur n-eisempleiribh dhoibhsan uile a tha creidsinn ann am Macedonia, agus ann an Achaia.

8 Oir uaibhse chaidh fuaim focail an Tighearna mach, cha'n ann a mhàin ann am Macedonia agus ann an Achaia, ach mar an ceudna anns gach àit, tha bhur creidimh ann an Dia air a sgaoileadh a mach, ionnus nach 'eil feum air sinne a labhairt ni air bith.

9 Oir a ta iad féin a' foillseachadh mu'r timchioll-ne, ciod a' ghnè dol a steach a bha againn d'ur n-ionnsuidhse, agus cionnus a phill sibh chum Dhé o ìodholaibh, a dheanamh seirbhis do'n Dia bheò agus fhìor,

10 Agus gu feitheamh r'a Mhac o nèamh, a thog e suas o na marbhaibh, *eadhon* Iosa a shaor sinne o'n fheirg a ta ri teachd.

CAIB. II.

1 *Tha e cur an céill cionnus a chaidh an soisgeul a shearmonachadh do na Tesalonianachaibh, agus ciod an dòigh air an do ghabh iad ris.*

OIR is aithne dhuibh féin, a bhràithre, ar dol-ne a steach d'ur n-ionnsuidh, nach robh e ann an dìomhanas.

2 Ach fòs air dhuinn fulang roimhe, agus an déigh ar maslachaidh ann am Philipi, mar is aithne dhuibh, bha dànachd againn ann air Dia-ne soisgeul Dé a labhairt ribhse maille ri gleachda mòr.

3 Oir cha *robh* ar n-earailne o mhealltaireachd, no o neòghloine, no ann an ceilg:

4 Ach mar a mheasadh sinne le Dia mar dhroing a b'iomchuidh an soisgeul earbsadh ruinn, is amhuil sin a labhramaid, ni h-ann mar dhroing a tha toileachadh dhaoine, ach Dhé, a tha dearbhadh ar cridheacha.

5 Oir cha do ghnàthaich sinn uair air bith briathra miodalach, mar is aithne dhuibh, no leithsgeul sainnt; *'s e* Dia *ar* fianuis.

6 Ni mò dh'iarr sinn urram[1] o dhaoinibh, no uaibhse, no o *dhaoinibh* eile, ge d'fheudamaid ar trom a leagadh *oirbhse*, mar abstola Chriosd.

7 Ach bha sinn caomh 'nur measgsa, amhuil a dh'altrumas banaltrum a clann féin:

8 Mar sin, air bhi dhuinne ro dhéidheil oirbhse, bu toileach leinn cha'n e mhàin soisgeul Dhé a phàirteachadh ribh, ach mar an ceudna ar n-anama féin, do

[1] *glòir.*

bhrìgh gu robh sibh ro ionmhuinn
leinn.
9 Oir is cuimhne leibh, a
bhràithre, ar saothair agus ar
sgìos-ne: oir, air dhuinn bhi ri
h-obair a dh'oidhche agus a là,
chum nach cuireamaid trom air
neach sam bith agaibh, shear-
monaich sinn duibh soisgeul
Dé.
10 *Is* fianuisean sibhse, agus
Dia, cia naomha, agus cia coth-
romach[1], agus neo-lochdach a
ghiùlain sinne sinn féin 'nur
measg-sa a ta creidsinn:
11 Mar is aithne dhuibh, cion-
nus a dh'earailich sinn, agus a
thug sinn comhfhurtachd, agus
a chuir sinn impidh air gach aon
agaibh fa leth, (mar *a ni* Athair
d'a chloinn,)
12 Gu'n gluaiseadh sibh gu
cubhaidh do Dhia, a ghairm sibh
chum a rìoghachd agus a ghlòire
féin.
13 Uime sin a ta sinne mar an
ceudna a' toirt buidheachais do
Dhia gun sgur, do bhrìgh 'nuair
a ghabh sibh ri focal Dé a chuala
sibh uainne, gu'n do ghabh sibh
ris cha'n ann *mar* fhocal dhaoine,
ach, (mar is e gu fìrinneach,) focal
Dé, a tha 'g oibreachadh gu h-éif-
eachdach annaibhse a ta creid-
sinn.
14 Oir rinneadh sibhse, a
bhràithre, 'nur luchd-leanmhuinn
air eaglaisibh Dhé ann an Iudea,
a tha ann an Iosa Criosd: oir
dh'fhuiling sibhse na nithe ceud-
na o bhur luchd-dùthcha féin, mar
a dh'fhuiling iadsan o na Iudhach-
aibh,
15 A chuir araon an Tighearn
Iosa, agus am fàidhean féin gu
bàs, agus a rinn geur-leanmhuinn
oirnne; agus nach 'eil a' toileach-
adh Dhé, agus a tha'n aghaidh
nan uile dhaoine:
16 A tha bacadh dhinne labh-
airt ris na Cinneachaibh, chum
gu'm biodh iad air an tèarnadh
chum sìr-lìonaidh suas am peac-
aidh: oir thàinig an fhearg orra
gus a chuid is faide.
17 Ach air dhuinne, a bhràith-
re, bhi air ar dealachadh uaibhse
rè tumuill bhig, am pearsa, ach
cha'n ann an cridhe, is ro mhòid
a rinn sinn dìchioll air bhur
n-aghaidh fhaicinn le mòr-thog-
radh.
18 Uime sin bu mhiann leinn
teachd d'ur n-ionnsuidh, (eadhon
leamsa Pòl,) uair no dha: ach
bhac Satan sinn.
19 Oir ciod e ar dòchas-ne, no
ar n-aoibhneas, no ar crùn-uaille?
nach sibhse féin *e* am fianuis ar
Tighearna Iosa Criosd aig a
theachd?
20 Oir is sibhse ar glòir-ne agus
ar n-aoibhneas.

CAIB. III.

1 *Tha Pòl a' dearbhadh a mhòr-
ghràidh do na Tesalonianaich,*
18 *le urnuigh a dheanamh air
an son, agus le a mhòr-thogradh
air teachd gu tèaruinte d'an ionn-
suidh.*

AIR an aobhar sin an uair nach
b'urradh sinn cumail oirnn
féin ni b'fhaide, bu taitneach leinn
bhi air ar fàgail 'nar n-aonar am
*baile na h-*Aithne:
2 Agus chuir sinn Timoteus
ar bhràthair agus ministeir Dhé,
agus ar comh-oibriche ann an
soisgeul Chriosd, chum sibhse a
dhaingneachadh, agus comhfhurt-

[1] *h-ionraic.*

achd a thoirt duibh mu thimchioll bhur creidimh;

3 Chum nach gluaisteadh neach air bith agaibh leis na trioblaidibh so; oir a ta fhios agaibh féin gu'n d'orduicheadh sinn chuige so.

4 Oir gu deimhin an uair a bha sinn maille ribh, dh'innis sinn duibh roimh-làimh, gu robh sinn gu àmhghar[1] fhulang; eadhon mar a thachair, agus is aithne dhuibh.

5 Air an aobhar so, 'nuair nach robh mise comasach air cumail orm féin ni b'fhaide, chuir mi a dh'fhaghail fios mu'r creidimh, air eagal air chor sam bith gu'n do bhuair am buaireadair sibh, agus gu'm biodh ar saothair-ne dìomhain.

6 Ach a nis an uair a thàinig Timoteus uaibhse d'ar n-ionnsuidh-ne, agus a thug e deadh sgeul duinn mu'r creidimh agus bhur gràdh, agus gu bheil cuimhne mhaith agaibh oirnne a ghnàth, a' miannachadh gu mòr sinne fhaicinn, amhuil a ta sinne mar an ceudna sibhse fhaicinn.

7 Uime so, a bhràithre, fhuair sinne comhfhurtachd d'ur taobh ann ar n-uile àmhghar agus theinn troimh, bhur creidimh-sa:

8 Oir a ta sinne beò a nis, ma sheasas sibhse gu bunaiteach san Tighearn.

9 Oir ciod am buidheachas a dh'fheudas sinn ìocadh do Dhia as bhur lethse, air son an aoibhneis sin uile leis am bheil sinn ri gairdeachas d'ur taobh am fianuis ar Dé-ne,

10 A dh'oidhche agus a là a' guidheadh gu ro dhùrachdach gu faiceamaid bhur n-aghaidhse, agus gu leasaicheamaid uireasbhuidh bhur creidimh?

11 A nis gu deanadh Dia féin, eadhon ar n-Athair, agus ar Tighearn Iosa Criosd ar slighe-ne a threòrachadh d'ur n-ionnsuidhse.

12 Agus gu tugadh an Tighearn oirbh fàs agus bhi ro phailt ann an gràdh d'a chéile, agus do na h-uile dhaoinibh, mar a ta sinne dhuibhse:

13 Chum gu daingnich e bhur cridheacha neo-choireach ann an naomhachd am fianuis Dé eadhon ar n-Athar-ne, aig teachd ar Tighearna Iosa Criosd maille r'a naomhaibh uile.

CAIB. IV.

1 *Tha e cur impidh orra dol air an aghaidh anns gach uile ghnè dhiadhachd,* 9 *a chéile a ghràdhachdach,* 11 *agus an gnothuichean féin a leantuinn gu samhach, &c.*

OS bàrr ma ta, a bhràithre, cuireamaid a dh'impidh agus a dh'athchuinge oirbh troimh an Tighearn Iosa, mar a fhuair sibh uainne cionnus is còir dhuibh imeachd, agus Dia a thoileachadh, gu meudaicheadh sibh mar sin ni's mò agus ni's mò.

2 Oir a ta fhios agaibh ciod iad na h-àitheantan a thug sinne dhuibh troimh an Tighearn Iosa.

3 Oir is i so toil Dhé, *eadhon* bhur naomhachadh-sa, sibh a sheachnadh strìopachais:

4 Gu'm b'aithne do gach aon agaibh a shoitheach féin a shealbhachadh ann an naomhachd, agus ann an onoir;

5 Cha'n ann ann am fonn anamiannach, mar a *ni* na Cinnich aig nach 'eil eòlas air Dia:

[1] *trioblaid.*

6 Gun neach air bith a dhean-
amh eucoir no mealltaireachd sa'
chùis air a bhràthair; do bhrìgh
gur e'n Tighearn a ni dìoghaltas
air na uile leithidibh sin, a réir
mar a dh'innis sinne mar an ceud-
na duibh roimhe, agus a rinn sinn
fianuis.
7 Oir cha do ghairm Dia sinne
gu neòghloine, ach gu naomh-
achd.
8 Uime sin an neach a ni tàir,
cha'n ann air duine tha e deanamh
tàir, ach air Dia, a thug dhuinne
a Spiorad naomh féin.
9 Ach a thaobh gràidh bràth-
aireil, cha 'n'eil feum agaibh mise
a sgrìobhadh d'ur n-ionnsuidh:
oir a ta sibh féin air bhur teagasg
o Dhia gràdh a thoirt d'a chéile.
10 Agus gu deimhin tha sibh a'
deanamh so thaobh nam bràthar
uile, a tha ann am Macedonia gu
h-iomlan: ach guidheamaid oirbh,
a bhràithre, sibh a mheudachadh
ni's mò agus ni's mò;
11 Agus gu'n dean sibh bhur
dìchioll a bhi ciùin, agus bhur
gnothuiche féin a dheanamh,
agus saoithreachadh le'ur làmh-
aibh féin, (amhuil a dh'àithn sinne
dhuibh.)
12 Chum gu'n gluais sibh gu
cubhaidh thaobh na muinntir sin
a ta'n leth muigh, agus nach bi
uireasbhuidh ni sam bith oirbh.
13 Ach cha b'àill leam, a
bhràithre, sibh a bhi aineolach
thaobh na muinntir sin a tha 'nan
codal, chum nach dean sibh bròn,
eadhon mar dhaoine eile aig nach
'eil dòchas.
14 Oir ma chreideas sinn gu'n
d'fhuair Iosa bàs, agus gu'n d'éir-
ich e rìs, amhuil sin mar an ceud-
na an droing a choidil ann an Iosa,
bheir Dia maille ris.
15 Oir so a deireamaid ribh ann
am focal an Tighearna, nach bi
againne a tha beò agus a dh'fhàgar
gu teachd an Tighearna, toiseach
orrasan a tha 'nan codal.
16 Oir thig an Tighearn féin a
nuas o nèamh le àrd-iolaich, le
guth an àrd-aingil, agus le tromp-
aid Dhé: agus éiridh na mairbh
ann an Criosd air tùs:
17 An déigh sin sinne a bhios
beò agus a dh'fhàgar, togar suas
sinn maille riusan anns na neul-
aibh, an còdhail an Tighearna san
athar; agus mar sin bithidh sinn
gu siorruidh maille ris an Tigh-
earn.
18 Uime sin thugaibh comh-
fhurtachd d'a chéile leis na briath-
raibh so.

CAIB. V.

1 *Tha e dol air aghaidh ann an labhairt mu theachd Chriosd gu breitheanas,* 16 *a' toirt iomadh comhairle,* 23 *agus a' comh-dhùn-adh na litreach.*

ACH mu thimchioll nan aim-
sir agus nan àm cha 'n'eil
feum agaibhse, a bhràithre, mise
a sgrìobhadh d'ur n-ionnsuidh.
2 Oir a ta sàr fhios agaibh féin
gu'n tig là an Tighearna mar
ghaduiche san oidhche.
3 Oir an uair a deir iad, Sìoth-
chaint agus tèaruinteachd, an sin
thig sgrìos obann orra, mar shaoth-
air air mnaoi thorraich; agus cha
téid iad as.
4 Ach cha 'n'eil sibhse, a
bhràithre, san dorchadas, ionnus
gu'm beireadh an là sin oirbh mar
ghaduiche.
5 Is sibhse uile clann an t-sol-
uis, agus clann an là: cha'n ann
do'n oidhche, no do'n dorchadas
sinn.
6 Uime sin na coidleamaid mar

dhaoine eile ; ach deanamaid faire agus bitheamaid stuama[1].
7 Oir an dream a choidleas, is anns an oidhche choidleas iad: agus an dream a tha air mhisg, is anns an oidhche tha iad air mhisg.
8 Ach bitheamaid-ne a tha do'n là stuama, a' cur oirnn uchd-éididh a' chreidimh agus a' ghràidh, agus mar chlogaide, earbsa na slàinte.
9 Oir cha d'orduich Dia sinn chum féirge; ach chum slàinte fhaotainn troimh ar Tighearna Iosa Criosd,
10 A fhuair bàs air ar son, chum co aca is codal no faireach dhuinn, gu'm bitheamaid beò maraon ris.
11 Uime sin thugaibh comhfhurtachd d'a chéile, agus togaibh suas gach aon a chéile, eadhon mar a ta sibh a' deanamh.
12 Agus guidheamaid oirbh, a bhràithre, aithne bhi agaibh air an dream a tha saoithreachadh 'nur measg, agus a tha os bhur ceann san Tighearn, agus a tha 'gur comhairleachadh ;
13 Agus meas mòr a bhi agaibh dhiubh ann an gràdh air son an oibre. Bithibh sìothchail 'nur measg féin.
14 A nis guidheamaid oirbh, a bhràithre, thugaibh rabhadh dhoibhsan a tha mi-riaghailteach, thugaibh comhfhurtachd dhoibhsan a tha lag-chridheach, cumaibh suas iadsan a ta anmhunn[2], bithibh foighidneach a thaobh nan uile dhaoine.
15 Feuchaibh nach ìoc neach olc air son uilc do dhuine sam bith ; ach leanaibhse a ghnàth an ni a ta maith, araon d'ur taobh féin, agus a thaobh nan uile dhaoine.
16 Deanaibh gairdeachas a ghnàth.
17 Deanaibh urnuigh gun sgur.
18 Anns gach uile ni thugaibh buidheachas; oir is i so toil Dé ann an Iosa Criosd d'ur taobh.
19 Na muchaibh an Spiorad.
20 Na deanaibh tàir air fàidheadaireachd.
21 Dearbhaibh na h-uile nithe. cumaibh gu daingean an ni sin a ta maith.
22 Seachnaibh gach uile choslas uilc.
23 Agus gu deanadh Dia na sìothchaint féin naomha sibh gu h-iomlan; agus *gu deònaicheadh Dia* gu'm bi bhur n-uile spiorad agus anam agus chorp air an gleidheadh gu neo-choireach, gu teachd ar Tighearna Iosa Criosd.
24 *Is* fìrinneach an ti a ta 'gur gairm, neach mar an ceudna a ni e.
25 A bhràithre, deanaibh urnuigh air ar soin-ne.
26 Cuiribh fàilte air na bràithribh uile le pòig naoimh.
27 Sparram oirbh á h-uchd an Tighearna, gu'n leughar an litir so do na bràithribh naomha uile.
28 *Gu robh* gràs ar Tighearna Iosa Criosd maille ribh. Amen.

[1] *measarra.*—[2] *deanaibh cùl-taic dhoibhsan a ta lag.*

Dara litir an Abstoil PHOIL chum nan TESALONIANACH.

CAIB. I.

1 *Tha Pòl a' toirt fios doibh air an deadh bharail a ta aige mu'n creidimh*; 5 *agus a' gnàthachadh reusona chum comhfhurtachd a thoirt doibh fo'n geur-leanmhuinn, gu h-àraidh o chceart-bhreitheanas Dé.*

POL agus Siluanas, agus Ti-
moteus, chum eaglais nan
Tesalonianach, ann an Dia ar
n-Athair, agus *anns* an Tighearn
Iosa Criosd:
2 Gràs *gu robh* dhuibh, agus
sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n
Tighearn Iosa Criosd.
3 Tha dh'fhiachaibh oirnne
buidheachas a thoirt do Dhia a
ghnàth air bhur sonsa, a bhràithre,
mar is cubhaidh, do bhrìgh gu
bheil bhur creidimh a' fàs gu ro
mhòr, agus gu bheil gràdh gach
aon agaibh uile a' meudachadh
d'a chéile.
4 Ionnus gu bheil sinne féin
a' deanamh uaille asaibhse ann
an eaglaisibh Dhé, air son bhur
foighidin agus bhur creidimh ann
bhur n-uile gheur-leanmhuinnibh
agus àmgharraibh a tha sibh a'
fulang;
5 *Ni a ta* 'na chomhara follais-
each air ceart bhreitheanas Dé,
chum gu measar gur airidh sibhse
air rìoghachd Dhé, air son am
bheil sibh a' fulang:
6 Do bhrìgh gur ceart an ni do
Dhia, àmhghar ìocadh dhoibhsan
a ta cur àmhghair oirbh;
7 Agus dhuibhse a ta fo àmh-
ghar, fois maraon ruinne, 'nuair
a dh'fhoillsichear an Tighearn
Iosa o nèamh, maille r'a ainglibh
cumhachdach,
8 Ann an teine lasarra, a' dean-
amh dioghaltais air an droing aig
nach 'eil eòlas air Dia, agus nach
'eil ùmhal do shoisgeul ar Tigh-
earna Iosa Criosd:
9 Muinntir air an deanar pean-
as le sgrios siorruidh o làthair an
Tighearna, agus o ghlòir a chumh-
achd;
10 'Nuair a thig e gu bhi air
a ghlòrachadh 'na naomhaibh,
agus chum gu'n deanar iongant-
ach e annta-san uile a ta creid-
sinn san là sin; (do bhrìgh gu'n
do chreideadh ar fianuis-ne 'nur
measg-sa.)
11 Air an aobhar so, tha sinne
mar an ceudna a' deanamh sìr-
urnuigh air bhur sonsa, chum gu
meas ar Dia-ne gur fiu sibhse an
gairm *so*, agus gu'n coimhlion e
uile dheadh-ghean *a* mhaitheis,
agus obair a' chreidimh le cumh-
achd:
12 Chum gu'm bi ainm ar Tigh-
earna Iosa Criosd air a ghlòrach-
adh annaibhse, agus sibhse ann-
san, a réir gràis ar Dé-ne, agus
an Tighearna Iosa Chriosd.

CAIB. II.

1 *Is àill leis iad a bhuanachadh san fhìrinn ris an do ghabh iad:* 2 *tha e a' nochdadh gu'm bi claonadh o'n chreidimh ann,* 9 *agus gu'm foillsichear an t-ana-criosd*

roimh theachd là an Tighearna, &c.

A NIS guidheamaid oirbh, a bhràithre, thaobh teachd ar Tighearna Iosa Criosd, agus ar comh-chruinneachaidh-ne d'a ionnsuidh,
2 Gun sibh bhi ealamh air bhur crathadh 'nur n-inntinn, no fo bhuaireas, le spiorad, no le focal, no le litir, mar uainne, mar gu'm biodh là Chriosd am fagus.
3 Na mealladh neach sam bith sibh air aon chor: oir cha *tig an là sin* mur tig air tùs tréigeadh-creidimh, agus *mur* foillsichear duine sin a' pheacaidh, mac an sgrios;
4 A tha cur an aghaidh agus 'ga àrdachadh féin os ceann gach ni d'an goirear Dia, no d'an dean-ar aoradh: ionnus mar Dhia gu bheil e 'na shuidhe ann an teampull Dhé, 'ga nochdadh féin gur Dia e.
5 Nach cuimhne leibh, air dhomh bhi fathast maille ribh, gu'n d'innis mi na nithe so dhuibh?
6 Agus is aithne dhuibh ciod a tha bacadh nis e bhi air fhoillseachadh 'na àm féin.
7 Oir a ta rùn-dìomhair na h-ain-diadhachd ag oibreachadh cheana, a mhàin gus an toirear air falbh an ti a ta nis a' bacadh.
8 Agus an sin foillsichear an t-aingidh sin a chlaoidheas an Tighearn le spiorad a bheoil féin, agus d'an cuir e as le dealradh a theachd:
9 *Eadhon esan* aig am bheil a theachd a réir oibreachaidh Shatain, maille ris an uile chumhachd, agus chomharaibh, agus iongantasaibh breugach,
10 Agus maille ri uile mheall-taireachd na h-eucorach annta-san a chaillear: a chionn nach do ghabh iad gràdh na fìrinn, chum gu tèarntadh iad.
11 Agus air a shon so cuiridh Dia treun oibreachadh meallaidh d'an ionnsuidh, ionnus gu'n creid iad a' bhreug.
12 Chum gu'm bi iad uile air an dìteadh, nach do chreid an fhìrinn, ach aig an robh tlachd anns an eucoir.
13 Ach a ta dh'fhiachaibh oirnne buidheachas a thoirt do Dhia a ghnàth air bhur sonsa, a bhràithre, ionmhuinn do'n Tighearn, do bhrìgh gu'n do thagh Dia sibh o thùs chum slàinte, troimh naomhachadh an Spioraid, agus creidsinn na fìrinn:
14 Chum an do ghairm e sibh troimh ar soisgeul-ne, chum sibh a dh'fhaotainn glòire ar Tighearna Iosa Criosd.
15 Uime sin, a bhràithre, seasaibh gu daingean, agus cumaibh na teagasgan a thugadh dhuibh, co dhiubh is ann le focal, no *le*'r lìtir-ne.
16 A nis gu'n tugadh ar Tighearn Iosa Criosd e féin, agus Dia, eadhon ar n-Athair-ne, a ghràdhaich sinn, agus a thug *dhuinn* sòlas siorruidh, agus earbsa maith troimh ghràs,
17 Comhfhurtachd d'ur cridhe-se, agus gu daingnicheadh e sibh anns gach uile dheadh fhocal agus ghnìomh.

CAIB. III.

1 *Tha e 'g iarraidh an urnuigh air a shon féin,* 3 *a' cur an céill meud an earbsaidh a tha aige asda,* 5 *a' guidheadh Dhé as an leth, &c.*

FA dheoidh a bhràithre, deanaibh urnuigh air ar soinne, chum gu'n ruith focal an Tighearna, agus gu'm bi e air a ghlòrachadh mar ann bhur measgsa;

2 Agus chum gu saorar sinne o dhaoinibh mi-reusonta agus olc; oir cha'n ann aig na h-uile a ta creidimh.

3 Ach a ta an Tighearn dìleas, a dhaingnicheas agus a choimhideas o'n olc sibh.

4 Agus a ta earbsa againn san Tighearn d'ur taobhsa, gu bheil sibh araon a' deanamh agus gu'n dean sibh na nithe, a tha sinn ag àithneadh dhuibh.

5 Agus gu seòladh an Tighearn bhur cridheacha chum gràidh Dhé, agus chum foighidin Chriosd.[1]

6 A nis àithneamaid dhuibh, a bhràithre, ann an ainm ar Tighearna Iosa Criosd, sibh féin a dhealachadh ris gach uile bhràthair a tha 'g imeachd gu mi-riaghailteach, agus ni h-ann a réir an teagaisg a fhuair e uainne.

7 Oir a ta fhios agaibh féin cionnus is còir dhuibh ar lorgne leantuinn: oir cha do ghiùlain sinne sinn féin gu mi-riaghailteach 'nur measg;

8 Ni mò a dh'ith sinn aran duine sam bith a nasgaidh; ach le saothair agus anshocair, a dh'oidhche agus a là ri h-obair, chum nach cuireamaid ar trom air a h-aon agaibh:

9 Cha'n e nach 'eil ùghdarras againn, ach a chum gu'n deanamaid sinn féin 'nar n-eisempleir dhuibhse, gu ar leantuinn.

10 Oir an uair a bha sinn maille ribh, thug sinn an àithne so dhuibh, mur àill le neach obair a dheanamh, gun e dh'itheadh *bìdh.*

11 Oir tha sinn a' cluinntinn gu bheil daoine àraidh ag imeachd gu mi-riaghailteach 'nur measg, nach 'eil a' deanamh oibre sam bith, ach a' gabhail gnothuich ri nithibh nach buin doibh.

12 A nis tha sinn a' toirt àithne d'an leithidibh sin, agus ag earail orra troimh ar Tighearna Iosa Criosd, le saoithreachadh gu ciuin, gu'n ith iad an aran féin.

13 Agus sibhse, a bhràithre, na sgìthichibh do dheanamh maith.

14 Agus ma ta neach sam bith nach toir ùmhlachd d'ar focal-ne troimh an litir so, comharaichibh esan, agus na biodh comhluadar agaibh ris, chum gu'm bi nàire air.

15 Gidheadh na measaibh *e* mar nàmhaid, ach thugaibh comhairle air mar bhràthair.

16 A nis gu'n tugadh Tighearna na sìth e féin sìth dhuibhse a ghnàth, air gach aon chor. *Gu robh* an Tighearn maille ribh uile.

17 Fàilte uamsa Pòl le m' làimh féin, ni a's e an comhara anns gach uile litir: mar so sgrìobham.

18 Gràs ar Tighearna Iosa Criosd *gu robh* maille ribh uile. Amen.

[1] *feitheamh gu foighidneach ri Criosd.*

Ceud litir an Abstoil PHOIL chum THIMOTEUIS.

CAIB. I.

1 *Tha an t-ordugh a thugadh do Thimoteus, 'nuair a chaidh Pòl do Mhacedonia, air a chur an cuimhne dha.* 5 *Mu thimchioll feum dligheach an lagha,* 11 *agus gairm Phòil gu bhi 'na abstol.*

POL abstol Iosa Criosd, a réir àithne Dhé ar Slànuighir, agus an Tighearn Iosa Criosd, *neach a's e* ar dòchas;

2 Chum Thimoteuis m'fhìor mhac anns a' chreidimh: gràs, tròcair, *agus* sìth o Dhia ar n-Athair, agus *o* Iosa Criosd ar Tighearn.

3 Mar a dh'iarr mi ort fantuinn ann an Ephesus, 'nuair a chaidh mi do Mhacedonia, chum gu'n d'thugadh tu ordugh do dhream àraidh gun atharrachadh teagaisg a thoirt uatha;

4 Agus gun aire a thoirt do sgeulachdaibh, agus do shloinnteireachd neo-chrìochnaich, a bheir aobhar do cheisdibh, ni's mò na do fhòghlum diadhaidh, a tha troimh chreidimh: *dean mar sin.*

5 A nis 's e's crìoch do'n àithne gràdh á cridhe glan, agus *á* coguis mhaith, agus *á* creidimh neo-chealgach.

6 Nithe air do dhream àraidh claonadh uatha, chaidh iad a thaobh chum dìomhanais cainnte;

7 A' miannachadh bhi 'nan luchd-teagaisg an lagha, *agus* gun iad a' tuigsinn ciod a deir iad, no ciod iad mu'm bheil iad a' toirt cinnte.

8 Ach tha fhios againn gu bheil an lagh maith, ma ghnàthaicheas neach gu dilgheach e:

9 Air do fhios so a bhi aige, nach ann do dhuine fìreanach a dh'orduicheadh an lagh, ach do dhaoinibh neo-dhligheach agus easùmhal, dhoibhsan a ta mi-dhiadhaidh agus do pheacachaibh, do dhaoinibh mi-naomha agus neochràbhach, do luchd-marbhaidh aithriche agus do luchd-marbhaidh mhàithriche, do luchd-mortaidh.

10 Do luchd-strìopachais, do luchd-anamianna mi-nàdurra, do luchd-goid dhaoine, do bhreugairibh, do luchd-eithich, agus ma tha ni sam bith eile a tha'n aghaidh teagaisg fhallain,

11 A réir soisgeil ghlòrmhoir an Dé bheannaichte, a dh'earbadh riumsa.

12 Agus bheiream buidheachas do Iosa Criosd ar Tighearn, a neartaich mi, do bhrìgh gu'n do mheas e mi dìleas, 'gam chur sa' mhinistreileachd;

13 A bha roimhe a'm' fhearlabhairt toibheim, agus a'm' fheargeur-leanmhuinn, agus a'm' dhuine eucorach. Ach fhuair mi tròcair, do bhrìgh gu'n d'rinn mi *so* troimh aineolas, ann am mi-chreidimh:

14 Agus bha gràs ar Tighearna thar tomhas ro-phailte *dhomh,* maille ri creidimh agus *ri* gràdh a ta ann an Iosa Criosd.

15 *Is* fìor an ràdh so, agus is fiu e air gach aon chor gabhail ris, gu'n d'thàinig Iosa Criosd do'n t-saoghal a thèarnadh pheacach; d'am mise an prìomh-fhear[1].

16 Gidheadh, air a shon so fhuair mi tròcair, chum gu'm foillsicheadh Criosd annam-sa air

[1] *ceud-fhear*

tùs an uile fhad-fhulangas, mar
shaimpleir dhoibhsan a chreideadh
ann an déigh so, chum na beatha
maireannaich.
17 A nis do'n Righ shiorruidh,
neo-thruaillidh,neo-fhaicsinneach,
do Dhia a ta mhàin glic, *gu robh*
onoir agus glòir, gu saoghal nan
saoghal. Amen.
18 An àithne so earbam riut,
Thimoteuis a mhic, a réir nam
fàidheadaireachd a rinneadh umad
roimhe so, chum trìdsan gu'n
cogadh tu deadh chogadh,
19 A' coimhead creidimh agus
deadh choguis; ni air do chuid
do dhaoinibh a chur uatha, rinn
iad long-bhriseadh thaobh a'
chreidimh.
20 D'am bheil Himeneus agus
Alecsander; muinntir a thug mise
thairis do Shatan, chum le'n
smachdachadh gu'm fòghlumadh
iad gun toibheum a labhairt.

CAIB. II.

1 *Gur còir urnuigh agus breith-buidheachais a ghnàthachadh air son nan uile dhaoine.* 9 *Cionnus is còir do mhnàibh bhi air an sgeadachadh:* 12 *cha 'n'eil e ceadaichte dhoibh teagasg a thoirt uatha, &c.*

IARRAM uime sin, roimh na
h-uile nithibh, gu'n deanar
athchuinge, urnuighean, eadar-
ghuidheadh, agus breith-buidh-
eachais air son nan uile dhaoine:
2 Air son rìghrean, agus air son
nan uile a tha ann an ùghdarras:
chum gu'n caith sinn ar beatha gu
foisneach agus gu siochail anns an
uile dhiadhachd agus chiatachd.
3 Oir *tha* so maith agus taitneach
am fianuis Dé ar Slànuighir:
4 Neach leis an àill na h-uile
dhaoine bhi air an tèarnadh, agus
iad a theachd chum eòlas na fìrinn.
5 Oir *is* aon Dia *a ta* ann, agus
aon eadar-mheadhonair eadar Dia
agus daoine, an duine Iosa Criosd:
6 A thug e féin 'na éiric[1] air
son nan uile, mar fhianuis ann an
àm iomchuidh;
7 Chum an d'orduicheadh mise
a'm' shearmonaiche, agus a'm'
abstol, (labhram an fhìrinn ann
an Criosd, ni'n deanam breug,)
a'm' fhear-teagaisg nan Cinneach
ann an creidimh agus ann am
fìrinn.
8 Uime sin is àill leam na daoine
a dheanamh urnuigh 'sgach àit, a'
togail suas làmha naomha, gun
fheirg, gun amharus;
9 Air an dòigh cheudna, na
mnài a chur eudaich iomchuidh
umpa, 'gan sgeadachadh féin le
nàisneachd agus stuaim: cha'n
ann le casadh an gruaige, no le
h-òr, no le neamhnuidibh, no le
culaidhibh luachmhor;
10 Ach, (mar is cubhaidh do
mhnàibh a tha 'g aideachadh
diadhachd,) le deadh oibribh.
11 Fòghlumadh a' bhean ann
an ciùineas leis an uile ùmhlachd.
12 Ach ni'n ceadaicheam do
mhnaoi teagasg a thoirt uaipe[2],
no ceannas a ghlacadh air an duine,
ach i bhi 'na tosd.
13 Oir is e Adhamh a chruth-
aicheadh air tùs, *agus* 'na dhéigh
sin Eubha.
14 Agus cha b'e Adhamh a
mhealladh, ach air do'n mhnaoi
bhi air a mealladh bha i sa'
chionta.
15 Gidheadh tèarnar i troimh
bhreith cloinne, ma bhuanaicheas
iad ann an creidimh, agus ann an
gràdh, agus ann an naomhachd,
maille ri stuaim.

[1] *luach-saoraidh.*—[2] *uaithe.*

CAIB. III.

1 *Ciod iad na buaidhean a's còir bhi air na h-easbuigibh, agus air na deaconaibh, agus air am mnàibh;* 14 *agus c'ar son a sgrìobh Pòl na nithe so gu Timoteus.*

IS ràdh fìor so, Ma tha togradh aig aon duine chum dreuchd easbuig[1], tha e miannachadh deadh oibre.

2 Uime sin is còir do easbuig bhi neo-lochdach, 'na dhuine aon mhnà, faireil, crìonna[2], deadh-bheusach, daoineachdach, ealamh gu teagasg;

3 Gun bhi 'na phòitear, gun bhi buaillteach, gun bhi déidheil air buannachd shalaich: ach macanta, neo-thuasaideach, neo-shanntach;

4 'Na dhuine a riaghlas a thigh féin gu maith, aig am bheil a chlann fuidh smachd maille ris an uile shuidheachadh-inntinn;

5 (Oir mur aithne do dhuine a thigh féin a riaghlachadh, cionnus a ghabhas e cùram do eaglais Dhé?)

6 Gun bhi 'na nuadh-chreideach, air eagal, air dha bhi air atadh le h-uabhar, gu'n tuit e ann an dìteadh an diabhuil.

7 Is còir dha mar an ceudna deadh theisteas bhi aige uathasan a ta'n leth muigh; air eagal gu'n tuit e ann an scainnil, agus *ann an* ribe an diabhuil.

8 Mar an ceudna *is còir* do na deaconaibh[3] *bhi* suidhichte, gun an teangadh bhi leam leat, gun bhi cionail air mòran fìona, gun bhi déidheil air buannachd shalaich,

9 A' cumail rùn-dìomhair a' chreidimh ann an coguis ghloin.

10 Agus biodh iadsan mar an ceudna air an dearbhadh an toiseach; agus an sin gnàthaicheadh iad dreuchd deacoin, air dhoibh bhi *air am faghail* neo-choireach.

11 Is amhuil sin *is còir* do na mnàibh bhi suidhichte, gun bhi 'nan luchd-tuaileis; *ach bhi* measarra, ionraic sna h-uile nithibh.

12 Biodh na deacoin 'nan daoine aon mhnà, a' riaghlachadh an cloinne, agus an tighe féin gu maith.

13 Oir an droing a ghnàthaich dreuchd deacoin gu maith, tha iad a' cosnadh deadh cheum dhoibh féin, agus dànachd mhòr sa' chreidimh, a tha ann an Iosa Criosd.

14 Sgrìobham na nithe so chugad, an earbsa teachd gu grad a' t'ionnsuidh:

15 Ach ma ni mi moille, chum gu'm bi fhios agad cionnus is còir dhuit thu fèin a ghiùlan ann an tigh Dhé, ni a's e eaglais an Dé bheò, post agus stéidh-dhaingnich[4] na fìrinn.

16 Agus gun amharus is mor rùn-dìomhair na diadhachd: dh'fhoillsicheadh Dia san fheòil, dh'fhìreanaicheadh e san spiorad, chunncas le aingilbh e, shearmonaicheadh e do na Cinneachaibh, chreideadh ann air an t-saoghal, ghabhadh suas e chum glòire.

CAIB. IV

1 *Tha e a' roimh-innseadh gu'n téid daoine anns na h-aimsiribh deireannach air seacharan o'n chreidimh:* 6 *agus chum nach*

[1] *oifig fir-coimhid.*—[2] *ciallach, stuama.*—[3] *do'n luchd-frithealaidh.*—[4] *bunait.*

biodh Timoteus a dhéidh-laimh 'na dhleasdanas, tha e toirt comhairlean eagsamhail air.

ANIS a deir an Spiorad gu soilleir, anns na h-aimsiribh deireannach gu'n tréig dream àraidh an creidimh, a' toirt aire do spioraidibh mealltach agus do theagasgaibh dheamhan;

2 Troimh cheilg bhreugairean [1], air bhi d'an coguisibh air an losgadh le iarunn dearg;

3 A' toirmeasg pòsaidh, *agus ag iarraidh* bìdheanna a sheachnadh, a chruthaich Dia chum an gabhail maille ri breith-buidheachais leosan a ta creidsinn, agus aig am bheil eòlas na fìrinn.

4 Oir *is* maith gach ni a chruthaich Dia, agus cha'n ion ni sam bith a dhiùltadh, a ghabhar le breith-buidheachais:

5 Oir a ta e air a naomhachadh le focal Dé agus le h-urnuigh.

6 Ma chuireas tu na nithe so an cuimhne do na bràithribh, bithidh tu a'd' dheadh mhinisteir do Iosa Criosd, air t'altrum suas ann am briathraibh a' chreidimh, agus an deadh theagaisg air an do ghabh thu eòlas [2].

7 Ach diùlt sgeulachda mi-dhiadhaidh shean bhan, agus cleachd thu féin chum diadhachd.

8 Oir a ta an cleachda corporra tarbhach chum beag nithe; ach a ta 'n diadhachd tarbhach chum nan uile nithe, aig am bheil gealladh na beatha a ta làthair, agus a chum teachd.

9 Is ràdh fìrinneach so, agus is fiu e air gach aon chor gabhail ris.

10 Oir is ann uime so a ta sinn maraon ri saothair, agus a' fulang maslaidh, do bhrìgh gu bheil earbsa againn san Dia bheò, neach a's e Slànuighear nan uile dhaoine, gu h-àraid nan creideach.

11 Aithn agus teagaisg na nithe so.

12 Na deanadh duine sam bith tarcuis air t'òige; ach bi thusa a'd' eisempleir do na creidich, ann am focal, ann an caitheadh-beatha, ann an gràdh, ann an spiorad, ann an creidimh, ann am fìor-ghloine.

13 Gus an tig mi, thoir an aire do leughaireachd, do earail, do theagasg.

14 Na dearmad an tiodhlac a ta annad, a thugadh dhuit troimh fhàidheadaireachd, maille ri leagadh làmh na seanaireachd ort.

15 Smuainich air na nithibh sin, thoir thu féin gu tur dhoibh, chum gu'm bi do theachd air t'aghaidh follaiseach do na h-uile.

16 Thoir aire dhuit féin, agus do d' theagasg; buanaich annta: oir le so a dheanamh, tèarnaidh tu araon thu féin, agus iadsan a tha 'g éisdeachd riut.

CAIB. V.

1 *Riaghailtean a's còir a leantuinn ann an cronachadh.* 3 *Mu bhantrachaibh.* 17 *Mu sheanairibh.* 23 *Comhairle do Thimoteus mu thimchioll a shlàinte, &c.*

NA garg-chronaich seanair, ach cuir impidh air mar athair, *agus* air na h-òig-fhir mar bhràithribh;

2 Na mnài aosda mar mhàithrichibh, na mnài òga mar pheathraichibh, maille ris an uile fhìor-ghloine.

3 Thoir urram do bhantrachaibh a tha 'nam bantrachaibh da rìreadh.

[1] *A labhairt bhreug ann an ceilg.*—[2] *air an d'ràinig thu.*

4 Ach ma tha bantrach air bith aig am bheil clann no oghachan, fòghlumadh iad air tùs bhi dleasdanach 'nan tighibh féin, agus athdhiol a thoirt d'am pàrantaibh: oir a ta so maith agus taitneach am fianuis Dé.

5 A nis cuiridh ise a ta 'na bantraich da rìreadh, agus air a fàgail 'na h-aonar, a dòchas ann an Dia, agus buanaichidh i a là agus a dh'oidhche ann an athchuingibh, agus ann an urnuighibh.

6 Ach ise a tha caitheadh a beatha am macnus[1], air dhi bhi beò, tha i marbh.

7 Uime sin àithn na nithe so dhoibh, chum gu'm bi iad neolochdach.

8 Ach mur dean duine solar air son a chuideachd féin, agus gu h-àraidh air son muinntir a theaghlaich, dh'àicheadh e'n creidimh, agus is miosa e na anacreideach.

9 Na gabhar bantrach san àireamh a bhios fuidh thri fichead bliadhna dh'aois, a bha 'na mnaoi aon duine,

10 Air am bheil teisteas a thaobh dheadh oibre; ma dh'oil i clann, ma thug i aoidheachd uaipe, ma dh'ionnlaid i cosa nan naomh, ma dh'fhòir i air luchdàmhghair, ma lean i gu dìchiollach gach deadh obair.

11 Ach diùlt na bantraich òga: oir an uair a dh'fhàsas iad mear an aghaidh Chriosd, is miann leo pòsadh;

12 Muinntir a ta fuidh dhìteadh, a chionn gu'n do thréig iad an ceud chreidimh.

13 Agus os bàrr, fòghlumaidh iad bhi dìomhanach, a' dol mu'n cuairt o thigh gu tigh; agus cha'n e mhàin dìomhanach, ach mar an ceudna gabhannach, agus a' gabhail gnothuich ris nā nithibh nach buin doibh, a labhairt nithe nach bu chòir dhoibh.

14 Is àill leam uime sin na *mnài* òga a phòsadh, iad a bhreith cloinne, a stiùradh an tighe, agus gun chionfath air bith a thoirt do'n eascaraid labhairt gu toibheumach.

15 Oir a ta cuid a cheana air dol a thaobh an déigh Shatain.

16 Ma tha aig creideach no aig ban-chreideach bantracha, fòireadh iad orra, agus na biodh an trom air an eaglais; chum's gu'n dean i cabhair orrasan a tha 'nam bantrachaibh da rìreadh.

17 Measar gur fiu na seanairean a riaghlaicheas gu maith urram dùbailte, gu h-àraidh iadsan a tha saoithreachadh san fhocal agus ann an teagasg.

18 Oir a deir an sgriobtuir, Na ceangail beul an daimh a tha saltairt an arbhair: agus, Is fiu an t-oibriche a thuarasdal.

19 Na gabh casaid an aghaidh seanair, ach le dithis no triuir a dh'fhianuisibh.

20 Iadsan a tha peacachadh cronaich an làthair nan uile, chum gu'n gabh càch eagal mar an ceudna.

21 Sparram ort am fianuis Dé, agus an Tighearna Iosa Criosd, agus nan aingeal taghta, gu'n coimhid thu na nithe so gun aon a chur roimh neach eile, gun ni air bith a dheanamh le claonbhreth.

22 Na leag *do* làmha gu h-obann air duine sam bith, agus na biodh comhpairt agad do pheacaibh dhaoine eile: coimhid thu féin glan.

[1] *gu sòghail.*

23 Na h-òl uisge ni's mò, ach cleachd beagan fìona air son do ghoile, agus t' anmhuinneachd mhinic.

24 Tha peacanna cuid do dhaoinibh follaiseach roimh-làimh, a' dol rompa chum breith-eanais; agus tha *peacanna* dhream àraidh 'gan leantuinn.

25 Mar an ceudna tha deadh oibre *cuid* follaiseach roimh-làimh; agus na *h-oibre* a ta air ghleus eile, cha'n fheudar am folach.

CAIB. VI.

1 *Mu dhleasdanas sheirbhiseach:* 3 *Gun chomunn bhi againn ri droch luch-teagaisg.* 6 *Is buannachd mhòr an diadhachd:* 10 *'Se gaol an airgid freumh gach uilc, &c.*

MEASADH a' mheud 's a ta fuidh 'n chuing 'nan seirbhisich, gur fiu am maighstirean féin an uile urram; chum's nach faigh ainm Dhé, agus *a* theagasg toibheum.

2 Agus iadsan aig am bheil maighstirean creideach, na deanadh iad tarcuis orra, air son gur bràithrean iad: ach gu ma fearr leo seirbhis a dheanamh *dhoibh*, do bhrìgh gu bheil iad creideach agus ionmhuinn, 'nan luchd comh-pairt do thiodhlac *a' ghràis.* Na nithe so teagaisg agus earailich.

3 Ma bheir aon neach atharrachadh teagaisg uaith, agus nach aontaich e do bhriathraibh fallain, eadhon do bhriathraibh ar Tighearna Iosa Criosd, agus do'n teagaisg, a ta réir na diadhachd:

4 Tha e uaibhreach, gun eòlas aige air ni sam bith, ach e as a chéill mu thimchioll cheisdean, agus bhriathar-chonnsachadh[1], o'n tig farmad, comh-stri, anacainnt, droch amharusan,

5 Fiar-dheasboireachd dhaoine 'gam bheil inntinn thruaillidh, agus as eugmhais na fìrinn, a' meas gur buannachd an diadhachd: dealaich ris an leithidibh sin.

6 Ach is buannachd mhòr an diadhachd maille ri toileachas-inntinn.

7 Oir cha d'thug sinn ni air bith *leinn* do'n t-saoghal agus *is* soilleir nach urradh sinn ni sam bith thoirt as.

8 Uime sin air dhuinn biadh agus eudach a bhi againn, bitheamaid toilichte leo sin.

9 Ach an dream le'n àill bhi beartach, tuitidh iad ann am buaireadh, agus ann an ribe, agus *ann* an iomad ana-miann amaideach agus ciurrail, a bhàthas daoine ann am milleadh agus ann an sgrios.

10 Oir is e gaol an airgid freumh gach uilc: ni am feadh a mhiannaich dream àraidh, chaidh iad air seacharan o'n chreidimh, agus throimh-lot siad iad féin le iomadh cràdh.

11 Ach thusa, O òglaich Dhé, teich o na nithibh sin: agus lean fìreantachd, diadhachd, creidimh, gràdh, foighidin, ceannsachd.

12 Còmhraig deadh chòmhrag[2] a' chreidimh, gabh greim do'n bheatha mhaireannaich, chum mar an ceudna an do ghairmeadh thu, agus dh'aidich thu deadh aidmheil an làthair mòrain fhianuisean.

13 Sparram ort ann am fianuis Dé, a bheothaicheas na h-uile

[1] *strì mu fhoclaibh.*—[2] *Cùir deadh chath.*

nithe, agus *am fianuis* Iosa Criosd, a rinn fianuis air deadh aidmheil an làthair Phontius Philat;

14 Thu choimhead na h-àithne *so* gun smal, gun lochd, gu teachd ar Tighearna Iosa Criosd:

15 Ni ann a àmaibh féin a dh'fhoillsicheas an ti a ta beannaichte, agus a mhàin cumhachdach, Righ nan righ agus Tighearna nan tighearna;

16 Neach 'na aonar aig am bheil neo-bhàsmhorachd, a ta 'na chòmhnuidh san t-solus dh'ionnsuidh nach feudar teachd, neach nach faca duine sam bith, agus nach mò dh'fheudas e fhaicinn: dhasan *gu robh* onoir agus cumhachd siorruidh. Amen.

17 Thoir àithne do na daoinibh, a ta saoibhir san t-saoghal so, gun iad a bhi àrd-inntinneach, agus gun earbsa a chur ann an saoibhreas neo-chinnteach, ach anns an Dia bheò, a tha toirt duinn nan uile nithe gu saoibhir r'am mealtuinn:

18 Iad a dheanamh maith, iad a bhi saoibhir ann an deadh oibribh, ealamh gu roinn, comh-pàirteach;

19 A' tasgaidh suas doibh féin deadh bhunait fa chomhair an àm ri teachd, chum's gu'n dean iad greim air a' bheatha mhaireannaich.

20 O Thimoteuis, coimhid an ni sin a dh'earbadh riut, a' seachnadh faoin-chòmhraidh mhinaomha, agus comh-chogadh eòlais d'an tiubhrar gu breugach an t-ainm sin.

21 Ni air bhi do dhream àraidh ag aidmheil, chaidh iad air seacharan thaobh a' chreidimh. Gràs *gu robh* maille riut. Amen.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM THIMOTEUIS.

CAIB. I.

1 *Gràdh Phòil do Thimoteus, agus an creidimh treibhdhireach a bha ann an Timoteus féin, agus, 'na mhàthair agus 'na shean-mhàthair.* 6 *Tha e cur impidh air tiodhlac Dhé a bha ann a dhùsgadh suas.*

POL abstol Iosa Criosd troimh thoil Dé, a réir geallaidh na beatha, a tha ann an Iosa Criosd.

2 Gu Timoteus *mo* mhac gràdhach: gràs, tròcair, *agus* sìothchaint o Dhia an t-Athair, agus *o* Iosa Criosd ar Tighearn.

3 Bheiream buidheachas do Dhia, d'an deanam seirbhis o *m'* shinnsiribh le coguis ghloin, gu bheil agam cuimhne ortsa a ghnàth a là agus a dh'oidhche ann am urnuighibh:

4 Air dhomh bhi ro-thogarrach air thusa fhaicinn, a' cuimhneachadh do dheura, chum gu'm bi mi air mo lìonadh le gairdeachas;

5 'Nuair a chuimhnicheas mi an creidimh neo-chealgach a tha annadsa, a chòmhnuich air tùs

a d' shean-mhàthair Lois, agus a'd' mhàthair Eunice: agus is deimhin leam a tha annadsa mar an ceudna.
6 Air an aobhar so cuiream an
cuimhne dhuit, thu dh'ath-bheothachadh tiodhlaic Dhé, a tha annad tre chur mo làmhsa ort.
7 Oir cha d'thug Dia dhuinne
spiorad na geilt; ach *spiorad* a' chumhachd, agus a' ghràidh, agus na h-inntinn fhallain.
8 Uime sin na gabh-sa nàire do
fhianuis ar Tighearna, no dhiomsa a phrìosanach: ach biodh do chuid agad do àmhghar an t-soisgeil, a réir cumhachd Dhé;
9 A thèaruinn sinne agus a
ghairm *sinn* le gairm naomha, cha'n ann a réir ar n-oibre, ach a réir a rùin féin agus a ghràis a thugadh dhuinne ann an Iosa Criosd, roimh thoiseach an t-saoghail,
10 Ach a dh'fhoillsicheadh a
nis troimh theachd ar Slànuighir Iosa Criosd, a chuir as do'n bhàs, agus a thug beatha agus neo-bhàsmhorachd chum soluis, troimh an t-soisgeul;
11 Chum an d'orduicheadh mise
a'm' shearmonaiche, agus a'm' abstol, agus a'm' fhear-teagaisg nan Cinneach,
12 An t-aobhar fa'm bheil mi
mar an ceudna a' fulang nan nithe so: gidheadh cha 'n'eil nàire orm: oir a ta fhios agam co ann a chreid mi, agus is dearbh leam gu bheil esan comasach air an ni sin a dh'earb mi ris a choimhead fa chomhair an là sin.
13 Cum gu daingean samhladh
fìrinneach nam briathar fallain, a chuala tu uamsa, ann an creidimh agus ann an gràdh a ta ann an Iosa Criosd.
14 Coimhid an taisgeach maith
sin a dh'earbadh riut, troimh an Spiorad naomh, a tha chòmhnuidh annainn.
15 Tha fhios so agad, gu'n do
phill iadsan uile a tha san Asia uamsa; d'am bheil Phigellus agus Hermogenes.
16 Gu'n tugadh an Tighearn
tròcair do theaghlach Onesiphoruis; oir is minic a thug e sòlas dhomhsa, agus cha do ghabh e nàire do m' shlabhraidh.
17 Ach an uair a bha e san
Ròimh dh'iarr e mach mi gu dìchiollach, agus fhuair e *mi*.
18 Gu deònaicheadh an Tigh-
earn dhasan gu'm faigh e tròcair o'n Tighearn san là sin: agus a ta sàr-fhios agad, cia lìon nithe anns an d'rinn e frithealadh dhomhsa ann an Ephesus.

CAIB. II.

1 *Tha e cur impidh air a rìs a bhi seasmhach, agus dleasdanas fìor òglaich an Tighearna chur an gnìomh leis an fhocal a roinn gu ceart.* 17 *Mu Himeneus agus Philetus.*

UIME sin bi-sa, a mhic, làidir anns a' ghràs a ta ann an Iosa Criosd.
2 Agus na nithe a chuala tu
uamsa am measg mhòrain fhianuisean, earb thusa na nithe sin féin ri daoinibh fìrinneach, a bhios iomchuidh gu daoin' eile a theagasg mar an ceudna.
3 Fuiling thusa uime sin cruaidh-
chas, mar dheadh shaighdear Iosa Criosd.
4 Cha dean neach sam bith a
leanas an cogadh e féin a ribeadh ann an gnothuichibh na beatha *so:* chum's gu'n toilich e an ti a thagh e gu bhi 'na shaighdear.
5 Agus mar an ceudna ge do
ni fear air bith sbairn, cha

chrùnar e mur dean e sbairn gu
dligheach.
6 Is còir do'n treabhaiche a
shaoithricheas air tùs, comhroinn
fhaotainn do'n toradh.
7 Smuainich air na nithibh a
deiream; agus gu d'thugadh an
Tighearna dhuit tuigse anns na
h-uile nithibh.
8 Cuimhnich gu'n do thogadh
o na marbhaibh Iosa Criosd, do
shìol Dhaibhidh, a rèir mo shois-
geil-se;
9 Air son am bheil mise a' ful-
ang mar fhear droch-bheirt, *eadhon*
gu geimhlibh; ach cha 'n'eil focal
Dé ceangailte.
10 Uime sin iomchaiream na
h-uile nithe air son nan daoine
taghta, chum gu'm faigh iadsan
mar an ceudna an t-slàinte a tha
ann an Iosa Criosd, maille ri glòir
shiorruidh.
11 *Is* ràdh fìor so, Ma bhàs-
aicheas sinn maille ris, gu'm bi
sinn beò mar an ceudna maille
ris:
12 Ma dh'fhuilgeas sinn, rìogh-
aichidh sinn mar an ceudna mar-
aon ris: ma dh'àicheadhas sinn
e, àicheadhaidh esan sinne mar an
ceudna:
13 Mur creid sinne, gidheadh
tha esan a' fantuinn fìrinneach;
cha 'n'eil e'n comas da e féin
àicheadh.
14 Cuir na nithe sin an cuimh-
ne dhoibh, a' cur sparraidh orra
am fianuis an Tighearna, gun iad
a bhi connsachadh mu fhoclaibh
anns nach 'eil tairbhe sam bith,
ach a thilgeas bun os ceann an
luchd-éisdeachd.
15 Dean dìchioll air thu féin
nochdadh dearbhta do Dhia, a'd'
shaothraiche, nach ruig a leas
nàire a ghabhail, a' roinn focail na
fìrinn gu ceart.
16 Ach seachainn faoin-chainnt
mhi-naomha; oir théid iad air
aghaidh chum an tuilleadh mi-
dhiadhachd.
17 Agus ithidh am focal mar
chànmhuinn; *d'*am bheil Himen-
eus agus Philetus;
18 Muinntir thaobh na fìrinn a
chaidh air seacharan, ag ràdh gu'n
deachaidh an aiseirigh cheana
seach; agus a ta tilgeadh creidimh
dream àraidh bun os ceann.
19 Gidheadh, a ta bunait Dhé
a' seasamh daingean, aig am bheil
an seula[1] so, Is aithne do'n Tigh-
earn an droing sin a's leis. Agus,
Gach neach a tha 'g ainmeach-
adh ainm Chriosd, tréigeadh e
eucoir.
20 Ach ann an tigh mòr cha'n
e mhàin gu bheil soithichean òir,
agus airgid, ach mar an ceudna
soithiche fiodha, agus creadha;
agus cuid diubh chum onoir, agus
cuid eile chum easonoir.
21 Uime sin ma ghlanas neach
e féin uatha so, bithidh e 'na
shoitheach chum onoir, air a
naomhachadh, agus iomchuidh
chum feim a' mhaighstir, deas
chum gach uile dheadh oibre.
22 Teich uime sin o ana-
miannaibh na h-òige: ach lean
fìreantachd, creidimh, gràdh,
sìothchaint maille riusan a ta
gairm air an Tighearn o chridhe
glan.
23 Ach seachainn ceisdean am-
aideach agus neò-fhòghluimte, air
dhuit fios a bhi agad gu'n tog iad
connsaichean[2].
24 Agus cha'n fheud òglach
an Tighearn bhi conspoideach;
ach ciuin ris na h-uile dhaoinibh,

[1] *sgrìobhadh.*—[2] *tuasaidean.*

ealamh chum teagaisg, foighid-
neach,
25 Ann an ceannsachd a' teag-
asg na droinge a sheasas 'na agh-
aidh; dh'fheuchainn an toir Dia
uair air bith aithreachas dhoibh,
chum aidmheil na fìrinn;
26 Agus air mosgladh dhoibh
gu'n téid iad as o ribe an diabhuil,
aig am bheil iad air am beò-ghlac-
adh chum a thoile.

CAIB. III.

1 *Tha e toirt rabhaidh dha mu
thimchioll nan amanna ri teachd,*
6 *ag innseadh cò iad naimhde na
fìrinn,* 10 *a' cur eisempleir féin
roimhe,* 16 *agus a' moladh nan
sgriobtuir naomha.*

ACH biodh fhios so agad, gu'n
tig anns na làithibh deir-
eannach aimsire cunnartach.
2 Oir bithidh daoine féin-speis-
eil, sanntach, ràiteachail, uaibh-
reach, toibheumach, eas-ùmhal
do phàrantaibh, mi-thaingeil, mi-
naomha,
3 Gun ghràdh nàdurra, 'nan
luchd brisidh coimh-cheangail.
tuaileasach,neo-gheamnuidh,borb,
gun ghaol do'n mhaith,
4 Fealltach, ceann-laidir, àrd-
anach, aig am bheil bàrr gràidh
do shàimh na ta aca do Dhia,
5 Aig am bheil coslas diadhachd,
ach a ta 'g àicheadh a cumhachd:
o'n leithidibh sin tionndas' air
falbh.
6 Oir is ann diubh so a ta 'n
droing sin a dh'èalaidheas a
steach do thighibh, agus a bheir
leo am braighdeanas mnài shuar-
ach air an uallachadh le peacaibh,
air an iomain le iomadh gnè ana-
mianna,
7 A' sìr-fhòghlum, agus gun
chomas doibh gu bràth teachd
chum eòlais na fìrinn.
8 Agus mar a chuir Iannes
agus Iambres an aghaidh Mhaois,
mar sin tha iadsan a' cur an agh-
aidh na fìrinn: daoine aig am
bheil inntinn thruaillidh, gun tuig-
se thaobh a' chreidimh.
9 Ach cha téid iad ni's faide
air an aghaidh: oir bithidh am
mi-chiall follaiseach do na h-uile
dhaoinibh, mar a bha am *mi-
chiall-san* mar an ceudna.
10 Ach a ta làn-fhios agad air
mo theagasg-sa, *mo* ghnè beatha,
mo rùn, *mo* chreidimh, *m'*fhad-
fhulangas, *mo* sheirc[1], *m'*fhoigh-
idin,
11 *Mo* gheur-leanmhuinnibh,
m' fhulangais a thàinig orm ann
an Antioch, ann an Iconium, ann
an Listra; ciod e meud nan geur-
leanmhuinn a ghiùlain mi: ach
asda uile shaor an Tighearn mi.
12 Seadh, fuilgidh iadsan uile
leis an àill am beatha a chaith-
eadh gu diadhaidh ann an Iosa
Criosd, geur-leanmhuinn.
13 Ach fàsaidh droch dhaoine
agus mealltairean ni's miosa agus
ni's miosa, a' mealladh, agus air
am mealladh.
14 Ach buanaich thusa anns
na nithibh a dh'fhòghluim thu,
agus air an d'rinneadh thu dearbh-
fhiosrach, air dhuit fios a bhi
agad cia uaith a dh'fhòghluim thu
iad;
15 Agus o bha thu a'd' leanabh
gu'm b'aithne dhuit na sgriob-
tuire naomha, a tha comasach air
do dheanamh glic chum slàinte,
troimh 'n chreidimh a ta ann an
Iosa Criosd.
16 *Tha* an sgriobtuir uile air a

[1] *ghràdh.*

dheachdadh le Spiorad Dé, agus *tha* e tarbhach chum teagaisg, chum spreige, chum leasachaidh, chum oilein ann am fìreantachd:
17 Chum gu'm bi òglach Dhé coimhlionta, làn deas chum gach uile dheadh oibre.

CAIB. IV.

1 *Tha e cur impidh air a dhleasdanas a dheanamh leis an uile dhìchioll: 9 is àill leis e theachd gu grad d'a ionnsuidh, 14 tha e toirt rabhaidh dha bhi air fhaicill o Alecsander an ceard umha, &c.*

SPARRAM ort uime sin am fianuis Dé, agus an Tighearna Iosa Criosd, a bheir breth air na beothaibh agus air na marbhaibh, aig a theachd dealrach, agus *ann* a rìoghachd:
2 Searmonaich am focal, bi dùrachdach ann an àm is ann an an-àm; spreig[1], cronaich, earailich leis an uile fhad-fhulangas agus theagasg.
3 Oir thig an t-àm anns nach bi fulang aca air teagasg fallain: ach air do chluasaibh tachasach bhi aca, carnaidh iad suas dhoibh féin luchd-teagaisg a réir an anamianna.
4 Agus tionndaidh iad an cluasan o'n fhìrinn, agus iompaichear iad chum sgeulachda faoine.
5 Ach dean thusa faire anns na h-uile nithibh, fuiling cruaidhchas, dean obair soisgeulaiche, coimhlion do mhinistreileachd.
6 Oir tha mise nis gu bhi air m'ìobradh, agus tha àm mo shiubhail am fagus.
7 Chòmhraig mi an deadh chòmhrag, chriochnaich mi *mo* thurus, ghleidh mi an creidimh.
8 O so mach taisgear fa m' chomhair crùn fìreantachd, a bheir an Tighearn, am breitheamh cothromach, dhomh san là ud: agus cha'n ann dhomh-sa a mhàin, ach dhoibh-san uile mar an ceudna, leis an ionmhuinn a theachdsan[2].
9 Dean do dhìchioll air teachd a m' ionnsuidh gu luath.
10 Oir thréig Demas mi, air dha an saoghal so ta làthair a ghràdhachadh, agus chaidh e do Thesalonica; Crescens do Ghalatia, Titus do Dhalmatia.
11 Tha Lucas 'na aonar maille rium. Gabh Marcus agus thoir leat e: oir tha e feumail dhomhsa chum na ministreileachd.
12 Ach chuir mi Tichicus gu h-Ephesus.
13 An fhalluing a dh'fhàg mi ann an Troas aig Carpus, 'nuair a thig thu, thoir *leat*, agus na leabhraichean, ach gu h-àraidh na meambrana[3].
14 Rinn Alecsander an ceardumha iomad olc orm: gu tugadh an Tighearn dha a réir a ghnìomhara.
15 Bi thusa mar an ceudna air t'fhàicill uaith, oir chuir e gu mòr an aghaidh ar briathar-ne.
16 Aig mo cheud fhreagradh cha robh aon neach leam, ach thréig na h-uile mi: nar agrar orra e.
17 Gidheadh, sheas an Tighearn làimh rium, agus neartaich e mi; chum triomsa gu'm biodh an searmonachadh air a làn-fhoillseachadh, agus gu'n cluinneadh na Cinnich uile *e:* agus shaoradh mi á beul an leòmhain.

[1] *tagair.*—[2] *fhoillseachadh-san.*—[3] *parchments.* Sasg.

18 Agus saoraidh an Tighearn
mi o gach uile dhroch obair, agus
gleidhidh e mi chum a rioghachd
nèamhaidh féin: dha-san *gu robh*
glòir gu saoghal nan saoghal.
Amen.
19 Cuir fàilte air Prisca, agus
Acuila, agus air teaghlach Onesi-
phoruis.
20 Dh'fhan Erastus ann an
Corintus: ach dh'fhàg mi Tro-
phimus gu tinn ann am Miletum.
21 Dean dìchioll air teachd
roimh'n gheamhradh. Tha Eu-
bulus, agus Pudens, agus Linus,
agus Claudia, agus na bràithrean
uile a' cur fàilte ort.
22 *Gu robh* an Tighearn Iosa
Criosd maille ri d' spiorad. Gràs
maille ribh. Amen

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM THITUIS.

CAIB. I.

1 *C'ar son a dh'fhàgadh Titus ann an Crete.* 6 *Ciod na buadhanna is còir bhi orrasan a thaghar 'nam ministeiribh.* 11 *Is éigin beoil droch luchd-teagaisg a dhruideadh.*

POL seirbhiseach Dhé, agus
abstol Iosa Criosd, a réir
creidimh *dhaoine* taghta Dhé,
agus aidmheil na fìrinn a ta réir
diadhachd:
2 Ann an earbsa na beatha
maireannaich, a gheall Dia do
nach comasach breug a dhean-
amh, roimh chruthachadh an
t-saoghail[1];
3 Ach dh'fhoillsich e 'fhocal
féin, ann an àm iomchuidh troimh
shearmonachadh, a dh'earbadh
riumsa, a réir àithne Dhé ar
Slànuighir:
4 Chum Thituis *mo* dhearbh
mhac féin a réir a' chreidimh
choitchionn[2]: Gràs, tròcair, *agus*
sìth o Dhia an t-Athair, agus o'n
Tighearn Iosa Criosd ar Slànuigh-
ear.
5 Air a shon so dh'fhàg mi thu
ann an Crete, chum gu'n cuireadh
tu'n ordugh na nithe a dh'fhàgadh
gun deanamh, agus gu'n suidhich-
eadh tu seanairean anns gach
baile, a réir mar a dh'àithn mise
dhuit.
6 Ma tha neach sam bith neo-
lochdach, 'na dhuine aon mhnà,
aig am bheil a chlann creideach,
nach 'eil fuidh mhi-chliu thaobh
ana-caitheimh, no easumhal:
7 Oir is còir do easbuig a
bhi neo-choireach, mar stiùbhard
Dhé; gun bhi féin-thoileil, no
feargach, no òlmhar, no buailteach.
no cionail air buannachd neo-
ghloin;
8 Ach aoidheil, déidheil air
daoinibh maithe, ciallach, cothro-
mach, naomha, measarra;
9 A' cumail an fhocail fhìor
gu daingean, a réir teagaisg chum
gu'm bi e comasach le teagasg
fallain, araon earail a thabhairt,
agus an dream a sheasas 'na agh-
aidh a chur as am barail.
10 Oir a ta mòran ann a tha
mi-riaghailteach, a labhras gu

[1] *roimh amanna nan linn.*—[2] *chumanta.*

dìomhain, agus a tha 'nam meall-
tairibh, gu h-àraidh iadsan a tha
do'n timchioll-ghearradh:
11 Muinntir a's còir am beul a
dhruideadh, droing a tha tionn-
dadh thighean iomlan bun os
ceann, a' teagasg nan nithe nach
còir, air ghaol buannachd shal-
aich.
12 Thubhairt neach àraidh
dhiubh féin, eadhon fàidh dhiubh
féin, *Is* breugairean a ghnàth na
Cretich, droch fhiadh-bheathaich-
ean, builg mhall.
13 Tha an fhianuis so fìor:
air an aobhar sin cronaich gu geur
iad, chum gu'm bi iad fallain sa'
chreidimh;
14 Gun bhi tabhairt aire do
fhaoin-sgeulachdaibh Iudhach, a-
gus do àitheantaibh dhaoine, a
thionndaidheas o'n fhìrinn.
15 Oir gu deimhin tha na
h-uile nithe glan do'n droing a ta
glan: ach dhoibhsan a ta salach,
agus mi-chreideach, *cha 'n'eil* aon
ni glan; ach tha an inntinn agus
an coguis féin air an salachadh.
16 Tha iad a' gabhail orra eòlas
a bhi aca air Dia; ach ann an
oibribh tha iad 'ga àicheadh, air
dhoibh bhi gràineil, agus eas-
umhal, agus a thaobh gach deadh
oibre as eugmhais tuigse.

CAIB. II.

1 *Comhairlean air an tabhairt do Thitus araon mu thimchioll a theagaisg agus a chaitheadh-beatha.* 9 *Mu dhleasdanas sheirbhiseach, agus mar an ceudna nan uile Chriosduidh.*

ACH labhair thusa na nithe a
thig ri teagasg fallain:
2 *Eadhon* na daoine aosda bhi
aireach, suidhichte, measarra,
fallain sa' chreidimh, ann an
gràdh, ann am foighidin:
3 Mar an ceudna na mnài
aosda *bhi* 'nan giùlan mar is cubh-
aidh do naomhachd, gun bhi 'nan
luchd-tuaileis, gun bhi trom air
fìon, bhi 'nan luchd-teagaisg air
nithibh maithe,
4 Chum's gu'n teagaisg iad na
mnài òga bhi ciallach, gràdhach
air an daoinibh, gràdhach air an
cloinn,
5 *Bhi* eagnuidh, geamnuidh,
fantuinn aig an tigh, *bhi* maith,
ùmhal d'an daoinibh chum nach
faigh focal Dé mi-chliu.
6 Cuir impidh air na daoinibh
òga mar an ceudna, iad bhi ciall-
ach.
7 Anns na h-uile nithibh 'gad
nochdadh féin ann ad eisempleir
dheadh oibre: ann an teagasg
a' nochdach neo-thruaillidheachd,
suidheachadh inntinn, treibhdhi-
reis,
8 Càinnt fhallain nach fheudar
a dhìteadh; chum's gu'm bi nàire
air an neach a ta 'nur n-aghaidh,
a chionn nach 'eil droch ni sam
bith aige r'a labhairt umaibh.
9 *Earailich* seirbhisich bhi
ùmhal d'am maighstiribh féin,
agus an deadh-thoileachadh anns
na h-uile nithibh: gun bhi a'
labhairt 'nan aghaidh,
10 Gun bhi a' ceileachadh aon
ni d'an cuid, ach a' nochdadh gach
uile dheadh thairisneachd; chum
gu'n dean iad teagasg Dhé ar
Slànuighir maiseach anns na h-uile
nithibh.
11 Oir dh'fhoillsicheadh gràs
slàinteil Dhé do na h-uile dhaoi-
nibh,
12 A' teagasg dhuinn gach mi-

dhiadhachd agus ana-mianna
saoghalta àicheadh, agus ar beatha
a chaitheadh gu stuama, gu co-
thromach, agus gu diadhaidh anns
an t-saoghal so làthair;
13 Air dhuinn sùil a bhi againn
ris an dòchas bheannaichte sin,
agus foillseachadh glòire an Dé
mhòir, agus ar Slànuighir Iosa
Criosd:
14 A thug e féin air ar son,
chum gu'n saoradh e sinn o gach
aingidheachd, agus gu'n glanadh
e dha féin sluagh sonruichte,
eudmhor mu dheadh oibribh.
15 Na nithe so labhair agus
earailich, agus cronaich leis an
uile ùghdarras. Na deanadh duine
sam bith tàir ort.

CAIB. III.

1 *Tha Titus air a sheòladh le Pòl,
araon mu thimchioll nan nithe a
bhuineadh dha theagasg, agus
nach buineadh;* 10 *is àill leis e
chur cùl ri luchd saobh-chreid-
imh.*

CUIR an cuimhne dhoibh bhi
ùmhal do uachdaranachd-
aibh agus do chumhachdaibh,
freagarrach do luchd-riaghlaidh,
ullamh chum gach uile dheadh
oibre.
2 Gun olc a labhairt mu neach
air bith, bhi neo-thuasaideach,
mìn, a' taisbeanadh an uile cheann-
sachd do na h-uile dhaoinibh.
3 Oir bha sinne féin uair-eigin
eu-céillidh, easumhal, air seach-
aran, a' deanamh seirbhis do
iomadh gnè do ana-miannaibh
agus do an-toilibh, a' caitheadh
ar beatha ann am mì-run agus
am farmad, fuath-thoillteannach,
agus a' toirt fuath d'a chéile.
4 Ach an uair a dh'fhoillsich-
eadh caoimhneas agus gràdh Dhé
ar Slànuighir do dhaoinibh,
5 Cha'n ann o oibribh fìreant-
achd a rinn sinne, ach a réir a
thròcair féin thèaruinn e sinn
troimh ionnlad na h-ath-ghineamh-
uinn, agus ath-nuadhachadh an
Spioraid naoimh:
6 A dhòirt e oirnne gu saoibhir,
troimh Iosa Criosd ar Slànuighear;
7 Chum air dhuinn bhi air ar
fìreanachadh troimh a ghràs-san,
gu'm bitheamaid air ar deanamh
'nar n-oighreachaibh a réir dòchais
na beatha maireannaich.
8 *Is* fìor an ràdh so, agus is àill
leam thu thoirt dearbh-chinnte
air na nithibh sin, chum gu'm
biodh iadsan a chreid ann an Dia,
cùramach air toiseach a bhi aca
ann an deadh oibribh: oir tha na
nithe so maith agus tarbhach do
dhaoinibh.
9 Ach seachain ceisdean amaid-
each, agus sloinnteireachd, agus
conspoidean, agus connsachadh
mu'n lagh: oir tha iad gun tairbhe
agus dìomhain.
10 Duine a ta 'na shaobh-
chreideach[1], an déigh na ceud
agus an dara comhairle, diùlt:
11 Air do fhios bhi agad gu
bheil a leithid sin *do dhuine* air a
chur bun os ceann, agus gu bheil
e a' peacachadh, air dha bhi air
fhéin-dhìteadh.
12 'Nuair a chuireas mi Arte-
mas a d' ionnsuidh, no Tichicus,
dean dìchioll air teachd a m'
ionnsuidh gu Nicopolis: oir is ann
an sin a chuir mi romham an
geamhradh a chaitheadh.

[1] *eiriceach.*

13 Thoir Senas am fear-lagha
agus Apollos air an aghaidh san
t-slighe gu dùrachdach, chum nach
bi ni air bith dh'uireasbhuidh
orra.
14 Agus fòghlumadh ar muinn-
tirne mar an ceudna deadh oibre
a dheanamh gu dùrachdach fa
chomhair ghnàthachadh feumail,
chum nach bi iad neo-thar-
bhach.
15 Tha'n droing a ta maille
rium uile a' cur fàilte ort. Cuir
fàilte orrasan le'n ionmhuinn
sinne sa' chreidimh. Gràs maille
ribh uile. Amen.

Litir an Abstoil PHOIL chum PHILEMOIN.

1 *Is subhach leis bhi cluinntinn mu chreidimh agus ghràdh Philemoin: 9 air am bheil e 'g iarraidh maitheanas a thabhairt do Onesimus a sheirbhiseach.*

POL prìosanach Iosa Criosd
agus Timoteus *ar* bràthair,
chum Philemoin a's ionmhuinn
leinn, agus ar comh-shaothraiche,
2 Agus chum Apphia ion-
mhuinn, agus Archipuis ar comh-
shaighdear, agus chum na h-eag-
lais a ta ann do thigh:
3 Gràs *gu robh* dhuibh, agus
sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n
Tighearn Iosa Criosd.
4 Bheiream buidheachas do m'
Dhia, a' sìr-thoirt luadh' ortsa ann
am urnuighibh,
5 Air dhomh bhi cluinntinn
mu d' ghràdh, agus chreidimh, a
tha agad a thaobh an Tighearna
Iosa, agus a thaobh nan uile
naomh;
6 Chum gu'm bi comh-cho-
munn do chreidimh éifeachdach
ann an aidmheil an uile mhaith
a tha annaibh ann an Iosa Criosd.
7 Oir tha subhachas ro mhòr
agus comhfhurtachd againne ann
do ghràdh-sa, do bhrìgh gu bheil
innigh[1] nan naomh air faotainn
suaimhneis tromhad-sa, a bhràthair.
8 Uime sin ge d'fheudainn bhi
ro dhàna ann an Criosd, chum
an ni a ta iomchuidh àithneadh
dhuitse,
9 Gidheadh is fearr leam air
son gràidh impidh chur ort, air
bhi dhomh mar Phòl aosda, agus
a nis mar an ceudna a'm' phrìo-
sanach air son Iosa Criosd.
10 Guidheam ort air son mo
mhic Onesimuis, a ghin mi ann
am gheimhlibh:
11 Neach a bha uair-eigin neo-
tharbhach dhuitse, ach a nis a tha
tarbhach dhuitse agus dhomh-sa:
12 Neach a chuir mi air ais
uime sin gabh-sa ris mar ri m'
innigh féin.
13 Neach bu mhiann leam a
chumail maille rium féin, chum
gu'n deanadh e frithealadh dhomh
ann ad ionadsa, ann an geimhlibh
an t-soisgeil,
14 Ach as eugmhais t'inntinnse
cha bu toil leam ni sam bith a
dheanamh; chum nach biodh do
mhaithse mar gu b'ann a dh'ain-
deoin, ach o d' thoil féin.
15 Oir theagamh gur ann air
a shon so a dh'fhàg e thu rè

[1] *cridhe.*

tamuill, chum gu'm faigheadh tu e gu siorruidh;
16 Cha'n ann á so suas mar sheirbhiseach, ach os ceann seirbhisich, 'na bhràthair gràdhach, gu h-àraidh dhomhsa, agus nach mò na sin dhuitse, araon anns an fheòil, agus anns an Tighearn?
17 Uime sin ma mheasas tu mise mar fhear comh-roinne, gabh ris-san mar rium féin.
18 Agus ma rinn e eucoir ort, no ma dhligheas e[1] ni sam bith dhuit, cuir sin as mo lethse.
19 Sgrìobh mise Pòl le m' làimh féin *e*, *agus* dìolaidh mi e: ged nach abram riut, gu'n dlighear leat thu féin os bàrr dhomh.
20 Seadh, a bhràthair, faigheam gairdeachas uait san Tighearn: dean suaimhneach mo chridhe san Tighearn.
21 Air dhomh bhi earbsach á d'ùmhlachd, sgrìobh mi a t'ionnsuidh, oir tha fhios agam gu'n dean thusa mar an ceudna ni's mò na a deiream.
22 Ach maille ri so ulluich mar an ceudna fardoch fa m' chomhair: oir tha earbsa agam, troimh bhur n-urnuighean-sa, gu'n tiubhrar[2] mi dhuibh.
23 Tha Epaphras mo chomhphrìosanach ann an Iosa Criosd,
24 Marcus, Aristarchus, Demas, Lucas, mo chomh-luchd-oibre, a' cur fàilte ort.
25 Gràs ar Tighearna Iosa Criosd *gu robh* maille ri 'r spiorad-sa. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN EABHRUIDHEACH.

CAIB. I.

1 *Tha Criosd a thàinig o'n Athair anns na h-àmaibh deireannach so,*
4 *ni's mò na na h-aingil, faraon thaobh a phearsaidh agus a dhreuchd.*

DIA, a labhair o shean gu minic, agus air iomadh dòigh ris na h-aithrichibh leis na fàidhibh,
2 Labhair e anns na làithibh deireannach so ruinne troimh *a* Mhac, a dh'orduich e 'na oighre air na h-uile nithibh troimh 'n do chruthaich e fòs na saoghail.
3 Neach air bhi dha 'na dhealradh *a* ghlòire-san, agus 'na fhìor ìomhaigh a phearsaidh, agus a' cumail suas nan uile nithe le focal a chumhachd, 'nuair a ghlan e ar peacaidhne troimh féin, shuidh e air deas làimh na mòrachd anns na h-àrdaibh:
4 Air dha bhi air a dheanamh ni's ro òirdheirce na na h-aingil, mheud gu'n d'fhuair e mar oighreachd ainm bu ro fhearr na iadsan.
5 Oir cò do na h-aingil ris an dubhairt e uair air bith, Is tu mo Mhac-sa, an diugh ghin mi thu? agus a rìs, Bithidh mise a'm' Athair dhasan, agus bithidh esan 'na Mhac dhomhsa?

[1] *ma tha e am fiachaibh.*—[2] *deònuichear.*

6 Agus a rìs, 'nuair a tha e a' tabhairt a' cheud-ghin a steach do'n t-saoghal, a deir e, Agus deanadh uile aingil Dé aoradh dha.

7 Agus a thaobh nan aingeal a deir e, Neach a ta deanamh aingle 'nan spioradaibh, agus a mhinisteirean 'nan lasair theine.

8 Ach ris a Mhac *a deir e*, *Tha* do righ-chaithir, a Dhé, gu saoghal nan saoghal; *is* slat-rìoghail ro chothromach slat do rìoghachd-sa:

9 Ghràdhaich thu fìreantachd, agus thug thu fuath do aingidheachd; uime sin dh'ung Dia, do Dhia-sa, thu le h-oladh aoibhneis os ceann do chompanacha.

10 Agus, Leag thusa, a Thighearn, bunaite na talmhainn air tùs; agus is iad na nèamha oibre do làmh.

11 Teirgidh iadsan, ach mairidh tusa: agus fàsaidh iad uile sean mar eudach;

12 Agus fillidh tu iad mar bhrat, agus caochlaidhear iad: ach is tusa an ti ceudna, agus cha'n fhàilnich do bhliadhnan.

13 Ach cò do na ainglibh ris an dubhairt e uair air bith, Suidh air mo dheas-làimh, gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl-chos fo d'chosaibh?

14 Nach spiorada frithealaidh iad uile, air an cur a mach chum frithealaidh dhoibhsan a bhios 'nan oighreachaibh air slàinte?

CAIB. II.

4 *Is còir dhuinn bhi ùmhal do Chriosd,* 5 *agus sin do bhrìgh gu'n d'aontaich e ar nàdur-ne a ghabhail air féin,* 14 *mar a bha sin feumail.*

UIME sin is còir dhuinn an ro thuilleadh aire a thoirt do na nithibh a chuala sinn, air eagal uair sam bith gu'n leigeamaid ruith leo.

2 Oir ma bha am focal a labhradh le h-ainglibh seasmhach, agus gu'n d'fhuair gach uile bhriseadh agus easumhlachd dìol-thuarasdal dligheach;

3 Cionnus a théid sinne as, ma ni sinn dìmeas air slàinte co mòr, a thòisich an tùs air bhi air a labhairt leis an Tighearn, *agus* a rinneadh dearbhta dhuinne leosan a chual *e;*

4 Air bhi do Dhia a' deanamh comh-fhianuis leo, araon le comharaibh agus le h-iongantasaibh, agus le feartaibh eagsamhla, agus le tiodhlacaibh an Spioraid naoimh, a réir a thoile féin?

5 Oir cha do chuir e fuidh cheannsal nan aingeal an saoghal ri teachd, mu'm bheil sinn a' labhairt.

6 Ach rinn neach fianuis ann an ionad àraidh, ag ràdh, Ciod e an duine gu'n cuimhnicheadh tu air? no mac an duine gu'm fiosraicheadh tu e?

7 Rinn thu e rè tamuill bhig ni's ìsle na na h-aingil; chrùn thu e le glòir agus *le h*-onoir, agus chuir thu e os ceann oibre do làmh.

8 Chuir thu na h-uile nithe sìos fuidh a chosaibh. Oir ann an cur nan uile nithe fuidhe dha, cha d'fhàg e ni air bith gun chur fuidhe. Ach a nis cha 'n'eil sinn a' faicinn nan uile nithe fathast air an cur fuidh a cheannsal.

9 Ach chi sinn Iosa, a rinneadh rè ùine bhig ni b'ìsle na na h-aingil, chum troimh ghràs Dé gu'm blaiseadh e bàs air son gach uile dhuine, troimh fhulang a' bhàis air a chrùnadh le glòir agus *le h*-onoir.

10 Oir b'iomchuidh dhasan, air

son *am bheil* na h-uile nithe, agus
tre *'m bheil* na h-uile nithe, ann
an tabhairt mhòran mhac chum
glòire, ceannard an slàinte a
dheanamh foirfe troimh fhulang-
asaibh.
11 Oir *a ta* araon an ti a naomh-
aicheas, agus iadsan a naomhaich-
ear uile o aon: air an aobhar sin
cha nàr leis bràithrean a ghairm
diubh,
12 Ag ràdh, Cuiridh mi t'ainm
an céill do m' bhràithribh, ann am
meadhon na h-eaglais seinnidh mi
cliu dhuit.
13 Agus a rìs, Cuiridh mi mo
dhòchas ann. Agus a rìs, Feuch
mise, agus a' chlann a thug Dia
dhomh.
14 Uime sin, mheud gu bheil
aig a' chloinn comh-roinn do
fheòil agus do fhuil, ghabh esan
mar an ceudna roinn diubh sin:
chum troimh 'n bhàs gu'n claoidh-
eadh e esan, aig am bheil cumh-
achd a' bhàis, 'se sin, an diabhul;
15 Agus gu'n saoradh e iadsan
bha troimh eagal a' bhàis rè am
beatha uile fuidh dhaorsa.
16 Oir gu deimhin cha do ghabh
e *nàdur* nan aingeal air; ach ghabh
e sìol Abrahaim air.
17 Uime sin b'fheumail da
anns na h-uile nithibh bhi air a
dheanamh cosmhuil r'a bhràith-
ribh; chum gu'm biodh e 'na àrd-
shagart tròcaireach agus dìleas ann
an nithibh a thaobh Dhé, chum
réite dheanamh air son pheacanna
an t-sluaigh:
18 Oir mheud gu'n d'fhuiling
e féin, air dha bhi air a bhuair-
eadh, is comasach e air cabhair a
dheanamh orrasan a ta air am
buaireadh.

CAIB. III.

1 *Is mò Criosd na Maois:* 7 *uime
sin mur creid sinn annsan, bithidh
sinn ni's toillteanaich air diogh-
altas na Israel cruaidh-chridh-
each.*

UIME sin, a bhràithre nao-
mha, *a ta* 'nur luchd-comh-
pairt do'n ghairm nèamhaidh,
thugaibh fa'near Iosa Criosd, ab-
stol agus àrd-shagart ar n-aid-
mheil;
2 A bha dìleas dhasan a dh'ord-
uich e, amhuil a bha Maois mar
an ceudna 'na thigh-san uile.
3 Oir mheasadh gu'm b'fhiu
an *Ti* so glòir bu mhò na Maois,
mheud gu bheil tuilleadh urraim
aig an neach a thog an tigh, na
aig an tigh féin.
4 Oir tha gach uile thigh air a
thogail le aon éigin; ach an ti a
thog na h-uile nithe, *is* e Dia.
5 Agus gu deimhin *bha* Maois,
dìleas 'na thigh-san uile mar sheir-
bhiseach, chum fianuis air na nith-
ibh sin a bha gu bhi air an labhairt
an déigh sin;
6 Ach Criosd mar Mhac os
ceann a thighe féin: agus is
sinne a thigh-san, ma chumas sinn
dànachd, agus gairdeachas an
earbsa, gu daingean gus a'
chrìoch.
7 Uime sin, mar a deir an Spiorad
naomha, An diugh, ma chluinneas
sibh a ghuth,
8 Na cruaidhichibh bhur cridhe,
mar anns a' bhrosnachadh, ann
an latha a' bhuairidh san fhàs-
ach;
9 Far an do bhuair bhur n-aìth-
riche mi, *agus* a dhearbh iad mi,
agus a chunnaic iad m'oibre rè
dhà fhichead bliadhna.
10 Uime sin bha diom orm ris
a' ghinealach sin, agus thubhairt
mi, Tha iad a ghnàth air seach-
aran 'nan cridhe; agus cha do

ghabh iad eòlas air mo shlighibhse.

11 Ionnus gu'n d'thug mi mo
mhionnan a'm' fheirg, Nach téid iad a steach do m' shuaimhneas.

12 Thugaibh an aire, a bhràithre, air eagal gu'm bi ann an aon neach agaibh droch cridhe michreidimh, anns an Dia bheò a thréigsinn.

13 Ach earailichibh a chéile gach aon là, am feadh a ghoirear An là 'n diugh dheth; air eagal gu'n cruaidhichear neach air bith agaibh troimh mhealltaireachd a' pheacaidh.

14 Oir rinneadh sinne 'nar luchd-comh-pairt do Chriosd, ma chumas sinn toiseach ar muinghin gu daingean gus a' chrìoch;

15 Am feadh a deirear, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth, na cruadhaichibh bhur cridhe, mar anns a' bhrosnachadh.

16 Oir air do dhream àraidh cluinntinn, bhrosnuich iad: ach ni'm b'iadsan uile a thàinig a mach as an Eiphit le Maois.

17 Ach cò ris a bha diom air rè dhà fhichead bliadhna, *nach ann* riusan a pheacaich, muinntir a thuit an coluinnean anns an fhàsach?

18 Agus cò iad d'an d'thug e a mhionnan nach rachadh iad a steach d'a shuaimhneas [1], ach dhoibh-san nach no chreid?

19 Mar so chi sinn nach b'urrainn iad dol a steach air son michreidimh.

CAIB. IV.

1 *Tha fois nan Criosduidh air a faghàil troimh chreidimh.* 12 *Cumhachd focail Dhé.* 14 *Troimh ar n-àrd shagairt Iosa Mic Dhé, a bha fuidh thrioblaidibh, ach saor o pheacadh,* 16 *is còir dhuinn dol gu dàna chum caithir nan gràs.*

UIME sin biodh faitcheas [2] oirnn, air eagal air bhi do ghealladh dol a steach d'a shuaimhneas air fhàgail *againn*, gu'n tigeadh aon neach agaibh a dhéidhlàimh air.

2 Oir shearmonaicheadh an soisgeul duinne, amhuil *a rinneadh* dhoibh-san: ach cha robh tairbhe dhoibh anns an fhocal a chaidh shearmonachadh, do bhrìgh nach robh e air a mheasgadh le creidimh anns an droing a chual *e*.

3 Oir tha sinne a chreid a' dol a steach do shuaimhneas, amhuil a thubhairt e, Mar a thug mi mo mhionnan a'm' fheirg, Nach téid iad a steach do m' shuaimhneas: ge do bha na h-oibre crìochnaichte o thoiseach an t-saoghail.

4 Oir labhair e ann an ionad àraidh mu'n t-seachdamh *là* air an dòigh so, Agus ghabh Dia fois air an t-seachdamh là o 'oibribh uile.

5 Agus anns an *ionad* so a rìs Ma théid iad a steach do m' shuaimhneas.

6 Do bhrìgh uime sin gu'n tuigear uaith so gu'n téid dream àraidh a steach ann, agus nach deachaidh an dream d'an do shearmonaicheadh e air tùs a steach air son am mi-chreidimh;

7 A rìs tha e suidheachadh là àraidh, ag ràdh ann an Daibhidh, An diugh, an déigh aimsir co fhada; mar a deirear, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth, na cruaidhichibh bhur cridhe.

8 Oir nam biodh Iosua air

[1] *fhois.*—[2] *eagal.*—[3] *Iosa*

toirt suaimhneis dhoibh, cha labhradh e an déigh sin mu là eile.

9 Uime sin, dh'fhàgadh fois *fa chomhair* sluaigh Dé.

10 Oir an ti a chaidh steach d'a shuaimhneas-san, ghabh esan tàmh o 'oibribh-san, amhuil *a ghabh* Dia o 'oibribh féin.

11 Deanamaid dìchioll uime sin air dol a steach do'n t-suaimhneas sin, air eagal gu'n tuit aon neach a réir eisempleir cheudna a' mhi-chreidimh.

12 Oir *tha* focal Dé beò agus cumhachdach, agus ni's géire na claidheamh dà-fhaobhair air bith, a' ruigheachd eadhon chum eadarsgaraidh an anama agus an spioraid, agus nan alt agus nan smear, agus a' toirt breth air smuaintibh agus rùnaibh[1] a chridhe.

13 Agus cha 'n'eil creutair sam bith nach 'eil follaiseach 'na làthair-san: ach *a ta* na h-uile nithe lomnochd, agus fosgailte do shùilibh an ti d'am feum sinn cunntas a thabhairt[2].

14 Do bhrìgh, uime sin, gu bheil againn àrd-shagart mòr, a chaidh a steach do na nèamhaibh, Iosa Mac Dhé, cumamaid gu daingean *ar* n-aidmheil.

15 Oir cha 'n'eil àrd-shagart againn nach 'eil comasach air comh-fhulangas a bhi aige r'ar n-anmhuinneachdaibh; ach a bhuaireadh sna h-uile nithibh air an dòigh cheudna ruinne, *ach* as eugmhais peacaidh.

16 Thigeamaid uime sin le dànachd gu righ-chaithir nan gràs, chum gu faigh sinn tròcair, agus gu'n amais sinn air gràs chum cabhair ann an àm feuma.

CAIB. V.

1 *Ughdarras agus onoir sagartachd ar Slànuighir:* 11 *mairnealachd 'nan eòlas air a chronachadh.*

OIR tha gach uile àrd-shagart, air a thoirt o mheasg dhaoine, air orduchadh air son dhaoine ann an nithibh a thaobh Dhé, chum gu'n toir e suas araon tiodhlacan agus ìobairtean air son pheacanna:

2 Neach a ta comasach air truas a ghabhail ris an droing a ta aineolach, agus air seacharan; do bhrìgh gu bheil e féin mar an ceudna air a chuairteachadh le h-anmhuinneachd:

3 Agus air a shon so, is còir dha ìobradh air son peacaidh, mar as leth an t-sluaigh, is amhuil sin as a leth féin mar an ceudna.

4 Agus cha ghabh aon duine an onoir so dha féin, ach an ti a ta air a ghairm o Dhia, mar *bha* Aaron:

5 Is amhuil sin, cha do ghlòraich Criosd e féin, gu bhi air a dheanamh 'na àrd-shagart; ach an ti a thubhairt ris, Is tu mo Mhac, an diugh ghin mi thu.

6 A réir mar a deir e mar an ceudna ann an *ionad* eile, *Is* sagart *thu* gu siorruidh a réir orduigh Melchisedeic.

7 Neach ann an làithibh 'fheòla, an déigh dha urnuighean agus athchuingean, maille ri h-àrd-éighich agus deuraibh, ìobradh suas do'n ti a bha comasach air a shaoradh o'n bhàs, agus dh'éisdeadh ris thaobh an ni roimh an robh eagal air.

8 Ge bu Mhac e, dh'fhòghluim e ùmlachd o na nithibh a dh'fhuiling e:

9 Agus air dha bhi air a dheanamh foirfe, rinneadh e 'na ùghdar

[1] *breithneachaibh.*—[2] *ris am bheil ar gnothuchne.*

slàinte shiorruidh dhoibh-san uile
a bhios ùmhal dha;
10 Air a ghairm le Dia 'na
àrd-shagart, a réir orduigh Mhel-
chisedeic.
11 Mu'm bheil mòran againn
r'a labhairt, agus cruaidh r'am
mìneachadh; do bhrìgh gu bheil
sibhse mall 'nur n-èisdeachd.
12 Oir ged bu chòir dhuibh a
réir na h-aimsir bhi 'nur luchd-
teagaisg, tha feum agaibh gu'n
teagaisgeadh neach dhuibh a rìs
ciod iad ceud-thoiseacha bhriath-
ar Dhé; agus tha sibh air teachd
chum *na h-inmhe* sin, gur mò a ta
bainne dh'uireasbhuidh oirbh na
biadh làidir.
13 Oir gach neach a ta gnàth-
achadh bainne, tha e neo-theòm-
adh air focal na fìreantachd:
oir is naoidhean e.
14 Ach is ann do dhaoinibh
foirfe a bhuineas biadh làidir, aig
am bheil an ceudfaidh, troimh
ghnàthachadh fada, air an cleachd-
adh ri eadar-dhealachadh chur
eadar maith agus olc.

CAIB. VI.

1 *Tha e cur impidh orra, gun iad a thuiteam air an ais o'n chreidimh;* 11 *ach bhi seasmhach,* 12 *dìchiollach, agus feitheamh gu foighidneach ri Dia,* 13 *do bhrìgh gu bheil esan ro fhìor agus cinnteach 'na ghealladh.*

UIME sin air fàgail[1] duinn
ceud-thoiseacha teagaisg
Chriosd, rachamaid air ar n-agh-
aidh chum foirfeachd; gun bhi rìs
a' suidheachadh bunaite aith-
reachais o oibribh marbha, agus
creidimh thaobh Dhé,
2 *Bunaite* teagaisg nam baisde,
agus leagaidh nan làmh, agus ais-
eirigh nam marbh, agus breith-
eanais shiorruidh.
3 Agus ni sinn so, ma chead-
aicheas Dia.
4 Oir *is* eu-comasach an droing
sin a chaidh aon uair a shoill-
seachadh, agus a bhlais an tiodh-
lac nèamhaidh, agus a rinneadh
'nan luchd-comhpairt do'n Spior-
ad naomh,
5 Agus a bhlais deadh fhocal
Dé, agus cumhachdan an t-saogh-
ail ri teachd,
6 Ma thuiteas iad air falbh, ath-
nuadhachadh chum aithreachais:
do bhrìgh gu bheil iad a' ceusadh
Mhic Dhé a rìs dhoibh féin, agus
'ga chur gu nàire fhollaisich.
7 Oir an talamh a dh'òlas a
steach an t-uisge a tha teachd gu
minic air, agus a bheir uaith
luibheanna iomchuidh do'n droing
leis an saothraichear e, gheibh e
beannachadh o Dhia:
8 Ach an talamh sin a bheir
uaith droighionn agus drisean, *tha*
e air a chur air cùl, agus fagus do
mhallachadh; d'an deireadh bhi
air a losgadh.
9 Ach is dearbh leinn nithe a's
fearr mu'r timchioll-sa, a mhuinn-
tir ionmhuinn, agus nithe a tha
dlùth do shlàinte, ged tha sinn
a' labhairt mar so.
10 Oir cha 'n'eil Dia mi-cho-
thromach, gu'n dì-chuimhnich-
eadh e obair agus saothair bhur
gràidh, a nochd sibh a thaobh
ainme-san, am feadh gu'n d'rinn
sibh frithealadh do na naomh-
aibh, agus gu bheil sibh a' frith-
ealadh.
11 Agus is miann leinne gu'n
dean gach aon agaibh an dùrachd
ceudna a nochdadh, chum làn-

[1] *neo-iùlmhar.*

dearbhaidh an earbsa gus a' chrìoch :

12 Chum nach bi sibh leasg, ach 'nur luchd-leanmhuinn orra-san, a tha troimh chreidimh agus fhoighidin a' sealbhachadh nan geallanna.

13 Oir an uair a thug Dia gealladh do Abraham, do bhrìgh nach feudadh e mionnan a thoirt air neach bu mhò, thug e mionnan air féin.

14 Ag ràdh, Gu fìrinneach, a' beannachadh beannaichidh mi thu, agus ni mi ro lìonmhor thu.

15 Agus mar sin an déigh dha-san feitheamh gu foighidneach, fhuair e sealbh air a' ghealladh.

16 Oir gu deimhin bheir daoine mionnan air an neach a's mò: agus dhoibhsan is crìoch air gach uile chonnsachadh mionnan chum daingneachaidh.

17 Uime sin air bhi do Dhia toileach air neo-chaochluidheachd a chomhairle fheuchainn ni's pailte do oighreachaibh a' gheall-aidh, dhaingnich e le mionnaibh *e:*

18 Chum troimh dhà ni neo-chaochluidheach, anns an *robh e* eu-comasach gu'n deanadh Dia breug, gu'm biodh againne comh-fhurtachd làidir, a theich chum dìdein gu greim a dheanamh air an earbsa a chuireadh romh-ainn :

19 Ni a tha againn mar acair an anama, araon cinnteach agus daingean, agus a théid a steach do'n ionad sin a ta'n taobh stigh do'n bhrat-roinn,

20 Far an deachaidh an roimh-ruith-fhear a steach air ar soinne, *eadhon* Iosa, a rinneadh 'na àrd-shagart gu siorruidh a réir orduigh Mhelchisedeic.

CAIB. VII.

1 *Is sagart Iosa Criosd a réir orduigh Mhelchisedeic;* 11 *agus mar sin ni's ro òirdheirce na na sagairt a tha do ordugh Aaroin.*

OIR b'e am Melchisedec so righ Shaleim, sagart an Dé a's ro àirde, neach a choinnich Abraham a' pilltinn o àr[1] nan righ, agus a bheannaich e;

2 D'an d'thug Abraham eadhon deachamh do'n uile: neach a's e air tùs, air eadar-theangachadh, righ na fìreantachd, agus 'na dhéigh sin mar an ceudna, righ Shaleim, 'se sin, righ na sìth ;

3 Gun athair, gun mhàthair, gun sinnsireachd, gun toiseach làithean, gun deireadh beatha aige; ach air a dheanamh cos-mhuil ri Mac Dhé, tha e fantuinn 'na shagart gu siorruidh.

4 A nis thugaibh an aire cia mòr an duine so, d'an d'thug eadhon am prìomh-athair Abraham an deachamh do'n chreich.

5 Agus gu deimhin iadsan do chloinn Lebhi, a tha faotainn na sagartachd, tha àithne aca deach-amh a thogail o'n t-sluagh a réir an lagha, sin r'a ràdh, o'm bràith-ribh féin, ge do thàinig iad a mach á leasraidh Abrahaim :

6 Ach an ti nach 'eil air a shloinneadh uatha-san, fhuair e deachamh o Abraham, agus bheannaich se esan aig an robh na geallanna.

7 Agus gun agadh sam bith, beannaichear an ti a's lugha leis an ti a's fearr.

8 Agus an so tha daoine a gheibh bàs a' faotainn deachaimh : ach an sin, an ti aig am bheil fianuis gu bheil e beò.

9 Agus mar a dh'fheudas mi

[1] *mharbhadh.*

ràdh, fhuaradh ann an Abraham deachamh o Lebhi féin, a thogas an deachamh:

10 Oir bha e fathast ann an leasraidh 'athar, an uair a choinnich Melchisedec e.

11 A nis nan tigeadh foirfeachd troimh shagartachd nan Lebhitheach, (oir is ann r'a linn a thugadh an lagh do'n t-sluagh,) ciod am feum a bha air sagart eile éirigh a réir orduigh Mhelchisedeic, agus nach biodh e air a ghairm a réir orduigh Araoin?

12 Oir, air do'n t-sagartachd bhi air a h-atharrachadh, is éigin an lagh bhi air atharrachadh mar an ceudna.

13 Oir, an ti air an labhrar na nithe sin, buinidh e do thréibh eile, do nach d'rinn aon neach frithealadh aig an altair.

14 Oir *is* soilleir gur ann o Iuda dh'éirich ar Tighearn, treubh air nach do labhair Maois ni air bith thaobh sagartachd.

15 Agus tha e fathast ni's ro-shoilleire, am feadh gu'n d'éirich sagart eile a réir coslais Mhelchisedeic,

16 A' rinneadh *'na shagart*, cha'n ann a réir lagha àithne fheòlmhoir, ach a réir cumhachd beatha gun chrìoch.

17 Oir tha e deanamh fianuis, Gur sagart thu gach linn a réir orduigh Mhelchisedeic.

18 Oir gu deimhin tha an àithne roimhe air a cur air cùl, air son i bhi anmhunn agus neo-tharbhach.

19 Oir cha d'rinn an lagh ni sam bith foirfe, ach *rinn* toirt a steach earbsa a's fearr e; troimh 'm bheil sinn a' teachd am fagus do Dhia.

20 Agus a mheud nach *d'rinneadh sagart deth* gun mhionnaibh,

21 (Oir rinneadh sagarta dhiubhsan as eugmhais mhionnan: ach dhethsan le mionnaibh troimh 'n ti a thubhairt ris, Mhionnaich an Tighearn, agus cha ghabh e aithreachas, *Is* sagart thu gu siorruidh, a réir orduigh Mhelchisedeic.)

22 Is co mòr as sin a rinneadh Iosa 'na urras air coimhcheangal[1] a's fearr.

23 Agus bha gu deimhin mòran diubhsan 'nan sagartaibh, do bhrìgh gu'n do bhacadh dhoibh leis a' bhàs bhi mairtheann.

24 Ach an *duine* so, do bhrìgh gu mair e gu siorruidh, tha sagartachd neo-chaochluidheach aige.

25 Air an aobhar sin, tha e mar an ceudna comasach air an droing a thig a dh'ionnsuidh Dhé troimhsan a thèarnadh gu h-iomlan[2], do bhrìgh gu bheil e beò gu siorruidh gu eadar-ghuidhe dheanamh air an son.

26 Oir bha shamhuil sin do àrd-shagart iomchuidh dhuinne, *a bha* naomha, neo-lochdach, neo-thruaillidh, air a dhealachadh[3] o pheacachaibh, agus a rinneadh ni's àirde na na nèamha;

27 Nach feum gach là mar na h-àrd-shagairt ud ìobairtean thoirt suas, air tùs air son a pheacanna féin, agus an déigh sin, air son *pheacanna* an t-sluaigh: oir rinn e so aon uair, san àm a thug se e féin mar ìobairt.

28 Oir tha an lagh a' deanamh àrd-shagarta do dhaoinibh aig am bheil anmhuinneachd; ach focal nam mionnan a bha an déigh an lagha, *a' deanamh àrd-shagairt* do'n Mhac, a tha air a dheanamh iomlan[4] gu siorruidh.

[1] *tiomnadh.*—[2] *gus a' chuid a's faide.*—[3] *air a sgaradh.*—[4] *air a choisrigeadh.*

CAIB. VIII.

1 *Le sagartachd shiorruidh Chriosd tha sagartachd Lebhitheach Aaroin air a cur air cùl:* 7 *agus an coimhcheangal aimsireil a rinneadh ris na sinnsiribh, le coimhcheangal siorruidh an t-soisgeil.*

A NIS *is e so* suim nan nithe a labhair sinn: Tha shamhuil sin do àrd-shagart againn, a tha air suidhe air deis righ-chaithreach na mòrachd anns na nèamhaibh;

2 Ministeir nan ionad naomh, agus an fhìor phàilluin, a shuidhich an Tighearn, agus cha bu duine.

3 Oir tha gach uile àrd-shagart air orduchadh chum tiodhlacan agus ìobairtean a thabhairt suas: uime sin b'éigin gu'm biodh aig an duine so mar an ceudna niéigin r'a thabhairt suas.

4 Oir nam biodh e air thalamh, cha bhiodh e 'na shagart, do bhrìgh gu bheil sagairt ann a tha tabhairt suas thiodhlac a réir an lagha:

5 Muinntir a tha deanamh seirbhis le samhlachas agus sgàile nan nithe nèamhaidh, a réir mar a dh'orduicheadh do Mhaois le Dia 'nuair a bha e air tì am pàilliun a chur suas. Oir feuch, (a deir e,) gu'n dean thu na h-uile nithe réir an t-saimpleir a nochdadh dhuit san t-sliabh.

6 Ach a nis fhuair e ministreileachd a's ro-fhearr, a mheud gu bheil e mar an ceudna 'na eadarmheadhonair air coimhcheangal a's fearr, a chaidh dhaingneachadh air geallaibh a's fearr.

7 Oir nam biodh an ceud choimhcheangal sin gun uireasbhuidh[1]; cha'n iarrtadh àit do'n dara coimhcheangal.

8 Oir, a' faotainn croin doibh, a deir e, Feuch thig na làithean, (a deir an Tighearn,) anns an dean mi coimhcheangal nuadh ri tigh Israeil, agus ri tigh Iuda:

9 Cha'n ann a réir a' choimhcheangail a rinn mi r'an aithrichibh anns an là a rug mi air làimh orra chum an treòrachadh a mach á talamh na h-Eiphit; do bhrìgh nach d'fhan iad ann am choimhcheangal, agus chuir mise suarach iadsan, a deir an Tighearn.

10 Oir is e so an coimhcheangal a ni mi ri tigh Israeil an déigh nan là ud, a deir an Tighearn; Cuiridh mi mo reachda 'nan inntinn, agus sgrìobhaidh mi iad air an cridhibh: agus bithidh mi a'm' Dhia dhoibh, agus bithidh iadsan 'nan sluagh dhomhsa.

11 Agus cha teagaisg iad gach aon a choimhearsnach, agus gach aon a bhràthair, ag ràdh, Gabh eòlas air an Tighearn: oir bithidh eòlas aca uile orm, o'n neach a's lugha gus an neach a's mò dhiubh.

12 Oir bithidh mise tròcaireach d'an euceartaibh, agus am peacanna agus an aingidheachd cha chuimhnich mi ni's mò.

13 Am feadh a deir e, *Coimhcheangal* nuadh, rinn e'n ceud *coimhcheangal* sean. A nis an ni a ta aosda agus air fàs sean, tha e fagus do dhol as an t-sealladh.

CAIB. IX.

1 *Tha e mìneachadh nan ìobairt fuidh'n lagh, agus gach gnàthachaidh a bha 'nan cuideachd;* 11 *tha iad gu mòr thaobh feobhais goirid air fuil agus ìobairt Chriosd.*

BHA ma seadh gu dearbh aig a' cheud *phàilliun* orduighean a thaobh seirbhis Dé, agus naomh-ionad saoghalta.

2 Oir dheasaicheadh an ceud

[1] *lochd, chron.*

pháilliun, anns an robh an coinnleir, agus am bòrd, agus aran na fianuis ris an abrar *an t-ionad* naomha.

3 Agus an taobh a stigh do'n dara roinn-bhrat, am pàilliun d'an goirear an t-ionad a's ro naomha:

4 Anns an robh an tùiseir òir, agus àirc a' choimhcheangail air a còmhdachadh mu'n cuairt le h-òr, anns an robh a' phoit òir anns an robh am mana, agus slat Aaroin a bha fuidh bhlàth, agus clàir a' choimhcheangail;

5 Agus os a ceann, cheruban na glòire, a' cur sgàile air caithir na tròcair; mu nach urradh sinn a nis labhairt fa leth.

6 A nis an uair a bha na nithe so air an cur an ordugh mar so, chaidh na sagairt a ghnàth a steach do'n cheud phàilliun, a' coimhlionadh seirbhis *Dé:*

7 Ach do'n dara pàilliun *chaidh* an t-àrd-shagart 'na aonar *a steach* aon uair sa' bhliadhna, cha b'ann as eugmhais fola, a thug e suas air a shon féin, agus *air son* seacharain an t-sluaigh.

8 Air bhi do'n Spiorad naomh a' nochdadh so, nach robh fathast an t-slighe chum an ionaid bu ro-naomha air a foillseachadh, am feadh a bha an ceud phàilliun fathast 'na sheasamh:

9 Ni a bha 'na shamhladh do'n aimsir a ta làthair, anns an robh araon tiodhlacan agus ìobairtean air an toirt suas, nach robh comasach air an ti a bha deanamh na seirbhis sin a dheanamh coimhlionta, thaobh a choguis,

10 *An t-seirbhis* a bha mhàin ann am biadhaibh agus ann an deochaibh, agus ann an iomadh gnè ionnlaid, agus deas-ghnàthachaibh a thaobh na feòla a chuireadh mar uallaich orra gu àm an leasachaidh.

11 Ach air teachd do Chriosd 'na àrd-shagart nan nithe maithe a bha ri teachd, troimh phàilliun bu mhò agus bu diongmhalta, nach d'rinneadh le làmhaibh, sin r'a ràdh, nach robh do'n togail so;

12 Agus cha b'ann troimh fhuil ghabhar agus laogh, ach troimh 'fhuil féin a chaidh e steach aon uair do'n ionad naomh, air dha saorsa shiorruidh fhaotainn *dhuinne.*

13 Oir ma ni fuil tharbh, agus ghabhar, agus luaithre aighe air a crathadh air an droing a bha neoghlan, an naomhachadh chum glanaidh na feòla;

14 Cia mòr is mò ni fuil Chriosd, a thug e féin suas troimh 'n Spiorad shiorruidh gun lochd do Dhia, bhur coguis-sa ghlanadh o oibribh marbha chum seirbhis a dheanamh do'n Dia bheò?

15 Agus air a shon so is esan eadar-mheadhonair an tiomnaidh nuaidh, ionnus troimh fhulangas a' bhàis, chum saorsa nan euceart *a bha* fuidh'n cheud thiomnadh *a chosnadh*, gu'm faigheadh iadsan a ta air an gairm gealladh na h-oighreachd shiorruidh.

16 Oir far am bheil tiomnadh, is éigin bàs an tiomnaidh-fhir a bhi ann mar an ceudna.

17 Oir a ta tiomnadh daingean an déigh bàis dhaoine: ach cha 'n'eil brìgh sam bith ann am feadh 's a ta 'n tiomnaidh-fhear beò.

18 A réir sin, ni mò bha'n ceud *thiomnadh* air a choisreagadh as eugmhais fola.

19 Oir an uair a labhradh gach uile àithne rèir an lagha ris

an t-sluagh uile le Maois, air dha fuil laogh agus ghabhar a ghabhail, maille ri h-uisge, agus oluinn scarlaid, agus hisop, chrath e iad araon air an leabhar agus air an t-sluagh uile,

20 Ag ràdh, 'Si so fuil an tiomnaidh, a dh'àithn Dia dhuibh.

21 Os bàrr, chrath e mar an ceudna an fhuil air a' phàilliun, agus air soithichibh na naomhsheirbhis uile.

22 Agus is beag nach 'eil na h-uile nithe air an glanadh le fuil a réir an lagha; agus as eugmhais dòrtaidh fola cha 'n'eil maitheanas r'a fhaotainn.

23 B'fheumail uime sin gu'm biodh samhlaidh nan nithe a ta sna nèamhaibh air an glanadh leo so; ach na nithe nèamhaidh féin le ìobairtibh a b'fhearr na iad so:

24 Oir cha deachaidh Criosd a steach do na h-ionadaibh naomha làmh-dheanta, nithe a's iad samhlachais nam fìor *ionad;* ach do nèamh féin, chum a nis e féin a nochdadh ann am fianuis Dé air ar soin-ne:

25 No fòs chum e féin ìobradh gu minic, mar a théid an t-àrdshagart gach bliadhna steach do'n ionad naomha, le fuil nach leis féin.

26 (Oir mar sin b'fheumail e dh'fhulang gu minic o thoiseach an t-saoghail;) ach a nis dh'fhoillsicheadh e aon uair ann an deireadh an t-saoghail, chum peacadh a chur air cùl troimh e féin ìobradh.

27 Agus amhuil a ta e air orduchadh do dhaoinibh bàs fhaotainn aon uair, ach 'na dhéigh so breitheanas;

28 Mar sin thugadh Criosd suas aon uair a thoirt air falbh peacaidh mhòrain, ach an dara uair as eugmhais peacaidh foillsichear e dhoibhsan aig am bheil sùil ris, chum slàinte.

CAIB. X.

1 *Anmhuinneachd ìobairtean an lagha.* 10 *Thug ìobairt cuirp Chriosd peacadh gu siorruidh air falbh.* 19 *Earail chum an creidimh a ghleidheadh gu daingean.*

UIME sin air bhi aig an lagh sgàile nithe maithe ri teachd, *agus* cha'n e fìor-dhealbh nan nithe féin, ni'n comasach dha an droing a thig d'a ionnsuidh a chaoidh a dheanamh foirfe leis na h-ìobairtibh sin, a bha iad a' toirt suas o bhliadhna gu bliadhna a ghnàth.

2 Oir an sin nach sguireadh iad do bhi 'gan toirt suas? do bhrìgh nach biodh aig luchd deanamh na naomh-sheirbhis tuilleadh coguis air bith peacaidh, air dhoibh bhi aon uair air an glanadh.

3 Ach anns na *h-ìobairtibh* sin *nìthear* ath-chuimhneachadh air na peacaibh gach bliadhna.

4 Oir cha 'n'eil e'n comas gu tugadh fuil tharbh agus ghabhar peacanna air falbh.

5 Uime sin ag teachd dha do'n t-saoghal, a deir e, Iobairt agus tabhartas ni'm b'àill leat, ach dh'ulluich thu corp dhomhsa:

6 Ann an ìobairtibh-loisgte, agus ann an ìobairtibh air son peacaidh cha robh tlachd agad:

7 An sin thubhairt mise, Feuch, tha mi a' teachd, (ann an rola an leabhair tha sud sgrìobhta orm,) chum do thoil-sa a dheanamh, O Dhé.

8 Air dha a ràdh roimhe sin, Iobairt, agus tabhartas, agus ìobairte-loisgte, agus ìobairt air son

peacaidh ni'm b'àill leat, agus ni
robh do thlachd annta, (a tha air
an toirt suas a réir an lagha.)
9 An sin thubhairt e, Feuch,
ataim a' teachd a dheanamh do
thoil-sa, O Dhé. Tha e cur air
cùl a' cheud ni, chum gu'n daing-
nich e an dara ni.
10 Leis an toil so tha sinne air
ar naomhachadh, troimh *toirt suas*
cuirp Iosa Criosd aon uair.
11 Agus tha gach uile shagart
a' seasamh gach là, a' frithealadh
agus a' toirt suas nan ìobairt
cheudna gu minic, nithe do nach
'eil e'n comas a chaoidh peacanna
thoirt air falbh:
12 Ach an duine so, an déigh
dha aon ìobairt a thoirt suas air
son peacaidh, shuidh e a chaoidh
tuilleadh air deas làimh Dhé;
13 A' feitheamh o sin suas gus
an cuirear a naimhde 'nan stòl-
chos fuidh 'chosaibh.
14 Oir le aon ìobairt rinn e
chaoidh foirfe iadsan a ta air an
naomhachadh.
15 Agus tha an Spiorad naomh
mar an ceudna a' deanamh fianuis
duinne *air na nithibh so:* oir an
déigh dha ràdh roimhe,
16 Is e so an coimhcheangal
a ni mi riu an déigh nan là ud,
deir an Tighearn, Cuiridh mi
mo reachdan 'nan cridhe, agus
sgrìobhaidh mi iad air an inntinn:
17 Agus am peacanna agus an
eucearta cha chuimhnich mi ni's
mò.
18 A nis, far am bheil maith-
eanas nan nithe so, cha 'n'eil
tabhartas[1] air son peacaidh ann
ni's mò.
19 Uime sin, a bhràithre, do
bhrìgh gu bheil dànachd againn
chum dol a steach do'n ionad a's
naomha troimh fhuil Iosa,
20 Air slighe nuaidh agus bheò
a choisrig e dhuinne, troimh 'n
roinn-bhrat, sin r'a ràdh, troimh
'fheòil féin.
21 Agus do bhrìgh gu bheil
againn àrd-shagart os ceann tighe
Dhé,
22 Thigeamaid am fagus le
cridhe fìor, ann an làn dearbh-
beachd a' chreidimh, le'r cridh-
eachaibh air an crath-ghlanadh o
dhroch coguis, agus le'r cuirp air
an nigheadh le h-uisge glan.
23 Cumamaid gu daingean aid-
mheil ar n-earbsa gun chlaonadh,
(oir is fìrinneach an ti a gheall.)
24 Agus thugamaid an aire d'a
chéile chum ar brosnachadh gu
gràdh, agus deadh oibribh:
25 Gun bhi leigeadh dhinn sinn
féin a chruinneachadh an ceann
a chéile, mar is gnàth le dream
àraidh; ach a' comhairleachadh *a
chéile:* agus gu ma mòid *a ni sinn*
so, gu bheil sibh a' faicinn an là
a' tarruing am fagus.
26 Oir ma pheacaicheas sinn
d'ar toil féin an déigh dhuinn
eòlas na fìrinn fhaotainn, cha'n
fhàgar tuilleadh dhuinn ìobairt
air son peacaidh.
27 Ach dùil eagalach ri breith-
eanas, agus fearg theinnteach, a
sgriosas na h-eascairdean.
28 An ti a rinn tàir air lagh
Mhaois, bhàsaich e gun tròcair,
fo dhithis no thriuir a dh'fhian-
uisibh:
29 Cia mòr is miosa na sin am
peanas a shaoileas sibh air am
measar esan toillteanach, a shal-
tair fuidh a chosaibh Mac Dhé,
agus a mheas mar ni mi-naomha
fuil a' choimhcheangail leis an
do naomhaicheadh e, agus a rinn
tarcuis air Spiorad nan gràs?
30 Oir is aithne dhuinn an ti

[1] *ìobairt.*

a thubhairt, *Is* leamsa an dìoghaltas, agus bheir mi dìoladh uam, deir an Tighearn: agus a rìs, Bheir an Tighearn breth air a shluagh.

31 *Is* ni eagalach tuiteam ann an làmhaibh an Dé bheò.

32 Ach biodh ath-chuimhne agaibh air na làithibh a chaidh seachad, anns an d'fhuiling sibh, an déigh dhuibh bhi air bhur soillseachadh, gleachda mòr fulangais;

33 Ann an cuid am feadh a rinneadh sibh 'nur ball-amhairc, araon troimh mhaslaibh agus thrioblaidibh; agus ann an cuid, am feadh a rinneadh sibh 'nur companaich dhoibhsan, ris an do bhuineadh mar sin.

34 Oir bha comh-fhulangas agaibh riumsa ann am gheimhlibh, agus ghabh sibh le luathghair ri creachadh bhur maoin, air dhuibh fios a bhi agaibh annaibh féin gu bheil agaibh air nèamh maoin a's fearr, agus a ta maireannach.

35 Uime sin na tilgibh uaibh bhur muinghin, aig am bheil mòr dhiol-thuarasdal.

36 Oir a ta feum agaibh air foighidin; chum an déigh dhuibh toil Dé a dheanamh, gu'm faigh sibh an gealladh.

37 Oir fathast sealan beag, agus an ti a ta ri teachd thig e, agus cha dean e moille.

38 A nis bithidh am fìrean beò leis a' chreidimh: ach ma philleas e air ais, cha bhi aig m'anam-sa tlachd ann.

39 Ach cha 'n'eil sinne do'n dream sin a philleas air an ais chum sgrios; ach do'n dream a chreideas, chum tèarnaidh an anama.

CAIB. XI.

1 *Ciod e creidimh.* 6 *As eugmhais*
creidimh cha 'n'eil e'n comas
duinn toil Dé a dheanamh: 7
deadh thoradh a' ghràis sin anns
na h-aithrichibh o shean.

A NIS is e creidimh brìgh nan nithe ri'm bheil earbsa, dearbhadh nan nithe nach faicear.

2 Oir is ann troimh so a fhuair na sinnsir deadh theisteas.

3 Troimh chreidimh tha sinn a' tuigsinn gu'n do chruthaicheadh na saoghail troimh fhocal Dé, air chor as nach d'rinneadh na nithe a chithear do nithibh a bha r'am faicinn.

4 Troimh chreidimh thug Abel suas do Dhia ìobairt ni b'fhearr na Cain, troimh an d'thugadh teisteas dha gu'n robh e 'na fhìrean, air bhi do Dhia a' deanamh fianuis d'a thiodhlacaibh: agus troimh sin, air dha bhi marbh, tha e fathast a' labhairt.

5 Troimh chreidimh dh'atharraicheadh Enoch chum nach faiceadh e bàs; agas cha d'fhuaradh e, do bhrìgh gu'n d'atharraich Dia e: oir roimh 'atharrachadh thugadh fianuis da, Gu'n do thaitinn e ri Dia.

6 Ach as eugmhais creidimh cha 'n'eil e'n comas a thoileachadh: oir is éigin do'n ti a thig a dh'ionnsuidh Dhé a chreidsinn gu bheil e ann, agus gur neach e a bheir duais do'n droing a dh'iarras e gu dìchiollach.

7 Troimh chreidimh air do Noe rabhadh fhaotainn o Dhia mu thimchioll nithe nach robh idir r'am faicinn, agus eagal a ghabhail, dh'ulluich e àirc chum tèarnaidh a theaghlaich; troimh 'n do dhìt e an saoghal, agus rinneadh e 'na

oighre air an fhìreantachd *a* ta thaobh creidimh.

8 Troimh chreidimh, 'nuair a ghairmeadh Abraham gu dol a mach do ionad a bha e gu fhaotainn an déigh sin mar oighreachd, fhreagair e; agus dh'imich e mach gun fhios a bhi aige c'àit an robh e dol.

9 Troimh chreidimh bha e air chuairt ann an tìr a' gheallaidh, mar ann an tìr choimhich, a' gabhail còmhnuidh ann am pàilliunaibh maille ri h-Isaac agus Iacob, comh-oighreachan a' gheallaidh cheudna.

10 Oir bha sùil aige ri baile le bunaitibh air am *bheil* Dia 'na fhear-dealbhaidh agus 'na fhear-togail.

11 Troimh chreidimh mar an ceudna fhuair Sara féin neart gu sliochd a ghabhail 'na broinn, agus rug i leanabh an déigh dhi dol thar aois *cloinne*, do bhrìgh gu'n do mheas i gu'n robh esan fìrinneach a thug an gealladh.

12 Uime sin ghineadh o aon a mhàin, agus esan ionann agus marbh, sliochd mar reulta nèimhe thaobh lìonmhoireachd, agus mar a' ghaineamh air tràigh na fairge do-àireamh.

13 Fhuair iad so uile bàs ann an creidimh, gun na geallanna fhaotainn, ach air dhoibh am faicinn fad o làimh, (agus an creidsinn,) ghabh iad riu, agus dh'aidich iad gu'm bu choigrich agus luchd-cuairt air an talamh iad féin.

14 Oir an droing a deir na nithe sin, tha iad a' nochdadh gu soilleir gu bheil iad ag iarraidh dùthcha.

15 Agus gu fìrinneach nam biodh iad cuimhneachail air an *dùthaich* sin, as an d'thàinig iad a mach, dh'fheudadh iad àm iomchuidh fhaghail air pilleadh:

16 Ach a nis tha déidh aca air *dùthaich* a's fearr, eadhon *dùthaich* nèamhaidh: uime sin cha nàr le Dia, gu'n goirear an Dia-san dheth: oir dh'ulluich e dhoibh baile.

17 Troimh chreidimh dh'ìobair Abraham, air dha bhi air a dhearbhadh, *a mhac* Isaac; agus thug an ti a fhuair na geallanna suas 'aon-ghin *mhic:*

18 Ris an dubhradh [1], Ann an Isaac goirear do shliochd:

19 A' breithneachadh gu'm bu chomasach Dia air a thogail eadhon o na marbhaibh; o'n d'fhuair se e eadhon ann an cosamhlachd.

20 Troimh chreidimh bheannaich Isaac Iacob agus Esau mu thimchioll nithe a bha ri teachd.

21 Troimh chreidimh bheannaich Iacob, ag faghail bàis da, dithis mhac Ioseiph; agus rinn e aoradh, *a' leigeadh a chudthrom* air bàrr a bhataidh.

22 Troimh chreidimh rinn Ioseph, ri àm faghail a' bhàis da, iomradh air dol a mach chloinn Israeil; agus thug e àithne mu thimchioll a chnàmh.

23 Troimh chreidimh an uair a rugadh Maois, dh'fholaicheadh e tri miosan le 'phàrantaibh, do bhrìgh gu'm fac iad gu'm bu leanabh tlachdmhor e; agus cha robh eagal orra roimh àithne an righ.

24 Troimh chreidimh air teachd gu h-aois do Mhaois, dhiùlt e bhi air a ghairm 'na mhac do nighinn Pharaoh;

25 A' ròghnachadh àmhghar

[1] *Mu'n dubhradh.*

fhulang maraon ri sluagh Dhé, roimh shòlas a' pheacaidh a mhealtuinn rè seal;
26 A' meas gu'm bu mhò an saoibhreas masladh Chriosd na ionmhais na h-Eiphit: oir bha sùil aige ris an luach-saoithreach.
27 Troimh chreidimh thréig e'n Eiphit, gun eagal a bhi air roimh chorruich an righ: oir bha e làidir 'na inntinn, mar neach a bha faicinn an ti a ta neo-fhaicisinneach.
28 Troimh chreidimh ghléidh e chàisg, agus an dòrtadh fola, chum nach beanadh an ti a sgrios na ceud-ghin riusan.
29 Troimh chreidimh chaidh iad troimh 'n mhuir ruaidh mar troimh thalamh tioram: ni 'nuair a thug na h-Eiphitich ionnsuidh air a dheanamh, bhàthadh iad.
30 Troimh chreidimh thuit ballacha Iericho, an déigh bhi air an cuairteachadh rè sheachd làithean.
31 Is ann troimh chreidimh nach do sgriosadh Rahab an strìopach maraon riusan nach do chreid, 'nuair a ghabh i ris an luchdbrathaidh an sìothchaint.
32 Agus ciod tuilleadh a deiream? oir theirgeadh an ùine dhomh ann an labhairt mu Ghedeon, Bharac agus Shampson, agus Iephthae, Dhaibhidh mar an ceudna agus Shamuel, agus na fàidhibh:
33 Muinntir, troimh chreidimh, a cheannsaich rìoghachdan, a dh'oibrich fìreantachd, a fhuair geallanna, a dhruid beoil leòmhan,
34 A mhùch neart teine, a chaidh as o fhaobhar a' chlaidheimh, o anmhuinneachd a rinneadh neartmhor, a dh'fhàs treun ann an cath, a chuir air theicheadh armailte nan coimheach.
35 Fhuair mnài am mairbh air an togail a rìs gu beatha: agus chràidh-phianadh dream eile, gun iad a ghabhail ri saorsa; chum gu faigheadh iad aiseirigh a b'fhearr.
36 Fhuair dream eile deuchainn do fhanoidibh, agus do sgiùrsaibh, seadh fòs, do gheimhlibh agus do phrìosan.
37 Chlachadh iad, shàbhadh as a chéile iad, bhuaireadh iad, chuireadh gu bàs leis a' chlaidheamh iad: chaidh iad 'nam *fògaraich* mu'n cuairt ann an croicnibh chaorach agus ghabhar, ann an uireasbhuidh, ann an trioblaidibh, ann an cràdh:
38 (Dream air nach b'airidh an saoghal,) a' dol air seacharan ann am fàsaichibh, agus air sleibhtibh, agus ann an uamhaibh agus ann an slochdaibh na talmhainn.
39 Agus air dhoibh so uile deadh theisteas fhaotainn troimh chreidimh, cha d'fhuair iad an gealladh:
40 Air do Dhia ni éigin a's fearr a sholar dhuinne, ionnus nach biodh iadsan air an deanamh foirfe as ar n-eugmhais-ne.

CAIB. XII.

1 *Earail chum bhi bunaiteach ann an creidimh, foighidin, agus diadhachd.* 23 *Moladh an Tiomnaidh-nuaidh os ceann an t-seann-tiomnaidh.*

UIME sin, air dhuinne bhi air ar cuairteachadh le neul co mòr a dh'fhianuisibh, cuireamaid dhinn gach lethtrom, agus am peacadh a ta gu furas ag iadhadh umainn, agus ruitheamaid le foigidin a' choimhliong[1] a chuireadh romhainn,
2 Ag amharc air Iosa ceannard agus fear-crìochnaich *ar*

[1] *an réis.*

creidimh, neach air son an
aoibhneis a chuireadh roimhe, a
dh'fhuiling an crann-ceusaidh, a'
cur na nàire an neo-shuim, agus
a shuidh air deis righ-chaithreach
Dé.
3 Uime sin thugaibh fa'near
esan a dh'fhuiling a shamhuil sin
do ana-cainnt o pheacachaibh 'na
aghaidh féin, air eagal gu'm bi
sibh sgìth agus lag ann bhur n-inn-
tinnibh.
4 Cha do sheas sibh fathast gu
fuil, a' cathachadh an aghaidh
peacaidh.
5 Agus dhi-chuimhnich sibh
an earail a ta labhairt ribh mar
ri cloinn, A mhic, na cuir suar-
ach smachdachadh an Tighearna,
agus na fannaich 'nuair a chron-
aichear leis thu:
6 Oir an ti a's ionmhuinn leis
an Tighearn, smachdaichidh se e,
agus sgiùrsaidh e gach mac ris an
gabh e.
7 Ma ghiùlaineas sibh smach-
dachadh, tha Dia a' buntuinn ribh
mar ri cloinn: oir cò am mac nach
smachdaich an t-Athair?
8 Ach ma tha sibh as eugmhais
smachdachaidh, d'am bheil na
h-uile 'nan luchd-comh-pairt, an
sin is clann diolan sibh, agus cha
chlann *dligheach.*
9 Os bàrr, bha againn aithriche
thaobh na feòla, a smachdaich sinn,
agus thug sinn urram dhoibh:
nach mòr is mò *is còir dhuinn* bhi
ùmhal do Athair nan spiorad, agus
a bhi beò?
10 Oir gu deimhin smachdaich
iadsan sinn rè beagain do làithibh
a réir an toile féin; ach esan
chum ar leasa, ionnus gu'm bith-
eamaid 'nar luchd-comh-pairt d'a
naomhachd.
11 Ach cha mheasar smach-
dachadh air bith am feadh a ta
e làthair sòlasach, ach doilgheas-
ach: gidheadh, 'na dhéigh sin
bheir e uaith toradh sìochail na
fìreantachd, do'n droing a ta *gu
dligheach* air an cleachdadh ris.
12 Uime sin, togaibh suas na
làmhan a ta air tuiteam sìos, agus
neartaichibh na glùine laga.
13 Agus deanaibh cos-cheuma
dìreach d'ur cosaibh, air eagal
gu'm bi an ni sin a ta bacach air
a thionndadh as an t-slighe, ach
gu ma mò bhiodh e air a shlàn-
uchadh.
14 Leanaibh sìth maille ris na
h-uile dhaoinibh, agus naomhachd,
ni as eugmhais nach faic neach air
bith an Tighearn.
15 A' toirt an ro-aire, air eagal
gu'n tig neach sam bith a dhéidh-
làimh air gràs Dé; air eagal air
fàs suas do fhrèimh seirbhe sam
bith, gu'n cuir e dragh oirbh,
agus le so gu'm bi mòran air an
salachadh:
16 Air eagal gu'm bi fear
strìopachais ann, no neach mi-
naomha' sam bith, mar Esau, a
reic air son aon ghreim bìdh còir
a cheud-bhreithe.
17 Oir a ta fhios agaibh 'nuair
a b'àill leis an déigh sin am beann-
achadh a shealbhachadh, gu'n do
dhiùltadh e: oir cha d'fhuair e
àit aithreachais, ged dh'iarr se e
gu dùrachdach le deuraibh.
18 Oir cha d'thàinig sibh chum
a t-sleibh ris am feudta bean-
tuinn, agus a bha losgadh le teine,
no chum duibhre, agus dorchadais,
agus doininn.
19 Agus fuaim na trompaid,
agus guth nam briathar, ionnus
gu'n do ghuidh an droing a chual
e nach labhairteadh am focal riu
tuilleadh:

20 (Oir cha b'urrainn iad an ni sin a chaidh àithneadh dhoibh iomchar, Agus ma bheanas fiu ainmhidh ris an t-sliabh, clachar e, no cuirear sleagh a mach troimhe.
21 Agus bu co uamhasach an sealladh, as gu'n dubhairt Maois, Tha eagal ro mhòr agus crith orm :)
22 Ach tha sibh air teachd gu sliabh Shioin, agus gu caithir an Dé bheo, an Ierusalem nèamhaidh, agus cuideachd do-àireamh do ainglibh,
23 Gu làn-choimhthional agus eaglais nan ceud-ghin, a tha sgrìobhta sna nèamhaibh, agus gu Dia, breitheamh nan uile, agus gu spioradaibh nam fìrean air an deanamh foirfe,
24 Agus gu h-Iosa eadarmheadhonair a' choimhcheangail nuaidh, agus chum fola a' chrathaidh, a tha labhairt nithe a's fearr na *fuil* Abeil.
25 Thugaibh an aire nach diùlt sibh esan a ta labhairt: oir mur deachaidh iadsan as a dhiùlt an ti a labhair *o Dhia riu* air talamh, is mòr is lugha na sin *a théid* sinne *as*, ma thionndaidheas sinn air falbh uaithe-san a ta *labhairt* o nèamh.
26 Neach aig an do chrath a ghuth an talamh an sin: ach a nis gheall e, ag ràdh, Aon uair eile fathast cratham cha'n e an talamh a mhàin, ach nèamh mar an ceudna.
27 Agus a ta *am focal* so, Aon uair eile, a' ciallachadh atharrachaidh nan nithe sin a chrathar mar nithe a rinneadh, chum gu fanadh na nithe nach gabh crathadh[1].
28 Uime sin air dhuinne rìoghachd fhaotainn nach feudar a ghluasad, biodh againn gràs, leis an dean sinn seirbhis gu taitneach do Dhia, le h-urram agus eagal diadhaidh.
29 Oir is teine dian-loisgeach ar Dia-ne.

CAIB. XIII.

1 *Comhairlean eagsamhla chum seirc,* 4 *chum caitheadh-beatha chiataich,* 5 *chum sannt a sheachnadh,* 7 *agus chum bhi dleasdanach do luchd-searmonachaidh an t-soisgeil.*

FANADH gràdh bràthaireil *agaibh.*
2 Na dearmadaibh aoidheachd a thabhairt do choigrich: oir le so thug dream àraidh aoidheachd do ainglibh gun fhios doibh.
3 Bithidh cuimhneachail orrasan a tha ceangailte, mar gu'm biodh sibh ceangailte maraon riu; *agus* air an droing a tha fulang anshocair, mar mhuinntir a tha sibh féin mar an ceudna anns a' choluinn.
4 *Tha'm* pòsadh urramach anns na h-uile, agus an leabadh neoshalach: ach air luchd-strìopachais agus adhaltrannais bheir Dia breth.
5 *Biodh bhur* caitheadh-beatha gun sannt; agus bithibh toilichte leis na nithibh a tha làthair agaibh: oir thubhairt e, Cha'n fhàg, agus cha tréig mi am feasd thu.
6 Ionnus gu'm feud sinn a ràdh gu dàna, 'S e'n Tighearn m'fhearcuidich, agus cha'n eagal leam aon ni a dh'fheudas duine dheanamh orm.
7 Bithibh cuimhneachail air bhur cinn-iuil, a labhair ribh focal Dé: leanaibh an creidimh-san, a'

[1] *nach feudar a chrathadh.*

beachdachadh air crìch an caithe-
adh-beatha.
8 Iosa Criosd an dé, agus an
diugh, agus gu siorruidh an ti
ceudna.
9 Na bithibh air bhur giùlan
mu'n cuairt le teagasgaibh eag-
samhla coimheach : oir is maith
an ni an cridhe bhi air a dhaing-
neachadh le gràs, cha'n ann le
biadhaibh, nithe nach tug tairbhe
do'n droing a ghnàthaich iad.
10 Tha altair againne, dheth
nach 'eil còir acasan a bheag ith-
eadh, a tha deanamh seirbhis do'n
phàilliun.
11 Oir a ta cuirp nan ainmhidh
sin, aig am bheil am fuil air a
toirt a steach air son peacaidh
do'n ionad naomha leis an àrd-
shagart, air an losgadh an leth
muigh do'n champ.
12 Uime sin, chum gu'n dean-
adh Iosa an sluagh a naomhach-
adh le 'fhuil féin, dh'fhuiling e
mar an ceudna an taobh a muigh
do'n gheata.
13 Air an aobhar sin rachamaid
a mach d'a ionnsuidh-san an taobh
a muigh do'n champ, a' giùlan a'
mhaslaidh-san.
14 Oir an so cha 'n'eil againn
baile a mhaireas, ach a ta sinn
ag iarraidh aoin a ta ri teachd.
15 Uime sin troimhsan thugam-
aid suas ìobairt buidheachais do
Dhia a ghnàth, 'se sin, toradh *ar*
bilean, a' toirt molaidh d'a ainm.
16 Ach na dì-chuimhnichibh
maith a dheanamh, agus comh-
roinn a thoirt uaibh : oir a ta an
leithide sin do ìobairtibh taitneach
do Dhia.
17 Bithibh ùmhal d'ur cinn-iuil,
agus thugaibh géill doibh : oir tha
iad ri faire air bhur n-anamaibh,
mar mhuinntir d'an éigin cunntas
thoirt uatha : chum gu'n dean
iad e le gairdeachas, agus ni h-e
le doilgheas; oir tha so neo-
tharbhach dhuibhse.
18 Deanaibh urnuigh air ar
soinne : oir is dòigh leinn gu bheil
deadh choguis againn, air dhuinn
bhi toileach ar beatha a chaitheadh
gu cubhaidh anns na h-uile nith-
ibh.
19 Ach is mòid a ghuidheam
oirbh so a dheanamh, chum gur
luathaid a dh'aisigear mise dhuibh.
20 A nis gu deanadh Dia na
sìothchaint, a thug air ais o na
marbhaibh ar Tighearn Iosa, àrd-
bhuachaill nan caorach troimh
fhuil a' choimhcheangail shiorr-
uidh,
21 Sibhse foirfe anns gach uile
dheadh obair, chum sibh a dhean-
amh a thoile-san, ag oibreachadh
annaibh an ni a ta taitneach 'na
làthair-sa, troimh Iosa Criosd;
dhasan *gu robh* glòir gu saoghal
nan saoghal. Amen.
22 Agus guidheam oirbh, a
bhràithre, sibh a ghiùlan focal na
h-earalach; oir sgrìobh mi gu
h-aithghearr d'ur n-ionnsuidh.
23 Biodh fhios agaibh, gu'n do
chuireadh ar bràthair Timoteus
air a chomas; maille ris-san, ma
thig e gu goirid, chi mi sibh.
24 Cuiribh fàilte orrasan uile a
tha 'nan cinn-iuil duibh, agus air
na naoimh uile. Tha muinntir
na h-Eadailt a' cur fàilte oirbh.
25 Gràs *gu robh* maille ribh uile.
Amen.

Litir choitchionn an Abstoil SHEUMAIS.

CAIB. I.

1 *Is còir dhuinn gairdeachas a dheanamh fuidh thrioblaid,* 5 *gliocas iarraidh o Dhia,* 13 *agus ann ar deuchainnibh gun sinn a chur ar n-anmhuinneachd no ar peacaidh as a lethsan, &c.*

THA Seumas seirbhiseach Dhé, agus an Tighearna Iosa Criosd, a' cur beannachd chum an dà thréibh dheug a tha air an sgapadh o chéile.

2 Mo bhràithre, measaibh mar an uile ghairdeachas 'nuair a thuiteas sibh ann an iomadh gnè bhuairibh[1];

3 Air dhuibh fios *so* bhi agaibh, gu'n oibrich dearbhadh bhur creidimh foighidin.

4 Ach biodh aig an fhoighidin *a* h-obair dhiongmhalta féin, chum gu'n bi sibh diongmhalta agus iomlan, gun uireasbhuidh ni sam bith.

5 Ma tha aon neach agaibh a dh'uireasbhuidh gliocais, iarradh e o Dhia, a bheir do gach neach gu pailt, agus nach dean maoidheamh[2]; agus bheirear dha e.

6 Ach iarradh e le creidimh, gun bhi fuidh amharus sam bith: oir an ti a tha fuidh amharus, is cosmhuil e ri tonn na fairge, a shéidear le gaoith, agus a tha air a lusgadh chuige agus uaith.

7 Oir na saoileadh an duine sin gu'm faigh e ni air bith o'n Tighearn.

8 Tha fear na h-inntinn dùbailte neo-sheasmhach 'na uile shlighibh.

9 Deanadh am bràthair a tha ìosal gairdeachas 'na àrdachadh:

10 Ach an duine saoibhir, 'na ìsleachadh: do bhrìgh mar bhlàth an fheoir gu'n téid e seachad:

11 Oir air éirigh do'n ghréin le dian theas, crìonaidh i am feur agus tuitidh a bhlàth, agus théid maise a dhreach am mugha: is amhuil sin mar an ceudna a sheargas an duine saoibhir 'na shlighibh.

12 Is beannaichte an duine a ghiùlaineas buaireadh: oir 'nuair a dhearbhar e, gheibh e crùn na beatha, a gheall an Tighearn do'n droing, a ghràdhaicheas e.

13 Na abradh neach sam bith 'nuair a bhuairear e, Tha mi air mo bhuaireadh le Dia: oir ni'n comasach Dia a bhuaireadh le h-olc, ni mò bhuaireas e neach sam bith.

14 Ach tha gach duine air a bhuaireadh, 'nuair a thairngear, agus a thàlaidhear[3] e le 'ana-miann féin.

15 An sin air bhi do'n ana-miann torrach, beiridh e peacadh: agus air do'n pheacadh bhi air a chrìochnachadh, beiridh e bàs.

16 Na bithibh air bhur mealladh, mo bhràithre gràdhach.

17 Tha gach uile dheadh thabhartas, agus gach uile thiodhlac iomlan o'n àirde, a' teachd a nuas o Athair na soillse, maille ris nath 'eil atharrachadh, no sgàile tionndaidh.

[1] *dheuchainnaibh.*—[2] *nach cuir nàire.*—[3] *bhreugar, ribear.*

18 O 'thoil féin ghin e sinn le focal na fìrinn chum gu'm bith-eamaid 'nar gnè cheud-toraidh d'a chreutairibh.

19 Uime sin, mo bhràithre gràdhach, biodh gach duine ealamh chum éisdeachd, mall chum labhairt, mall chum feirge:

20 Oir cha'n oibrich fearg duine fìreantachd Dhé.

21 Uime sin cuiribh uaibh gach uile shalachar, agus anabhar mì-ruin, agus gabhaibh d'ur n-ionnsuidh le macantas am focal a tha air a shuidheachadh annaibh, a tha comasach air bhur n-anama a thèarnadh.

22 Ach bithibh-sa 'nur luchd chur an gnìomh an fhocail, agus ni b'ann 'nur luchd-éisdeachd a mhàin, 'gur mealladh féin.

23 Oir ma tha neach air bith 'na fhear-éisdeachd an fhocail, agus ni h-ann 'na fhear-deanamh *d'a réir*, is cosmhuil e ri duine a tha 'g amharc air 'aghaidh nàdurra féin ann an sgàthan:

24 Oir bheachdaich e air féin, agus dh'imich e roimhe, agus dhìchuimhnich e air ball ciod an coslas duine a bh'ann féin.

25 Ach ge b'e bheachdaicheas gu dùrachdach air lagh diongmhalta na saorsa, agus a bhuanaicheas *ann*, gun e bhi 'na fhear-éisdeachd dearmadach, ach 'na fhear-deanamh na h-oibre, bithidh an duine so beannaichte 'na dheanadas.

26 Ma shaoileas neach air bith 'nur measg gu bheil e diadhaidh, gun bhi cur sréin r'a theangaidh, ach a' mealladh a chridhe féin, *is* dìomhain diadhachd an duine so.

27 'Si so an diadhachd fhìor-ghlan agus neo-shalach am fianuis Dé agus an Athar, dìleachdain agus bantracha fhiosrachadh 'nan trioblaid, *agus* neach 'ga choimhead féin gun smal o'n t-saoghal.

CAIB. II.

1 *Cha 'n'eil e comh-fhreagradh d'ar n-aidmheil chriosdaidh suim a bhi againn do dhaoinibh saoibhir agus tàir a dheanamh air ar bràithribh bochda;* 13 *is mò bu chòir dhuinn bhi seirceil agus tròcaireach.*

MO bhràithre, na biodh agaibh creidimh ar Tighearn Iosa Criosd, *Tighearna* na glòire, maille ri gnùis-bhreth.

2 Oir ma thig a steach d'ur coimhthional duine air am bheil fàinne òir, ann an eudach dealrach, agus gu'n tig a steach mar an ceudna duine bochd ann an eudach suarach;

3 Agus gu'n amhairc sibh le meas air an duine sin air am bheil an deadh thrusgan, agus gu'n abair sibh ris, Suidh thusa an so ann an àit inbheach[1]; agus gu'n abair sibh ris an *duine* bhochd, Seas thusa an sin, no suidh an so fuidh stòl mo chos;

4 Nach 'eil sibh mar sin leth-bhretheach annaibh féin, agus nach d'rinneadh sibh 'nur breitheannaibh dhroch smuainte?

5 Eisdibh, mo bhràithre gràdhach, nach do thagh Dia bochdan an t-saoghail so saoibhir ann an creidimh, agus 'nan oighreachaibh air an rìoghachd, a gheall e dhoibh-san a ghràdhaicheas e?

6 Ach thug sibhse masladh do'n bhochd. Nach 'eil na daoine saoibhir ri ain-tighearnas oirbh,

[1] *urramach.*

agus 'gur tarruing gu caithrichibh-breitheanais?

7 Nach 'eil iad a' toirt toibheim do'n ainm òirdheirc, a dh'ainmichear oirbh?

8 Ma choimhlionas sibh an lagh rioghail a réir an sgriobtuir, Gràdhaich do choimhearsnach mar thu féin, is maith a ni sibh.

9 Ach ma ni sibh leth-bhreth air daoinibh, tha sibh a' deanamh peacaidh, agus tha sibh air bhur fàgail shìos leis an lagh mar a luchd-brisidh.

10 Oir ge b'e neach a choimhideas an lagh uile, agus a thuislicheas ann an aon *àithne*[1], tha e ciontach do'n iomlan.

11 Oir an ti a thubhairt, Na dean adhaltrannas, thubhairt e mar an ceudna, Na dean mortadh. A nis ged nach dean thu adhaltrannas, gidheadh ma ni thu mortadh, rinneadh fear-brisidh an lagha dhiot.

12 Gu ma h-amhluidh sin a labhras sibhse, agus gu ma h-amhluidh a ni sibh, mar iadsan air an téid breth a thoirt le lagh na saorsa.

13 Oir gheibh esan breitheanas gun tròcair nach d'rinn tròcair; agus ni tròcair gairdeachas an aghaidh breitheanais.

14 Ciod an tairbhe, mo bhràithre, ge do their aon neach gu bheil creidimh aige, agus gun oibre bhi aige? an urradh creidimh a thèarnadh?

15 Ma bhios bràthair no piuthar lomnochd, agus a dh'uireasbhuidh teachd-an-tìr làthail;

16 Agus gu'n abair neach agaibhse riu, Imchibh an sìothchaint, bithibh air bhur garadh, agus bithibh air bhur sàsuchadh: gidheadh nach tabhair sibh dhoibh na nithe sin a tha feumail do'n chorp; ciod an tairbhe *ta ann?*

17 Is amhuil sin creidimh mar an ceudna, mur bi oibre aige, tha e marbh, air dha bhi leis féin.

18 Ach a deir neach àraidh, Tha creidimh agadsa, agus tha oibre agamsa: nochd dhomhsa do chreidimh as eugmhais t'oibre, agus nochdaidh mise dhuitse mo chreidimh le m' oibribh.

19 Tha thu creidsinn gu bheil aon Dia ann; is maith a ni thu: tha na deamhain a' creidsinn mar an ceudna, agus tha iad a' criothnachadh.

20 Ach, O dhuine dhìomhain, an àill leat fios fhaotainn, gu bheil creidimh as eugmhais oibre marbh?

21 Nach deachaidh air n-athair Abraham fhìreanachadh le oibribh, 'nuair a thug e suas a mhac Isaac air an altair?

22 Nach léir dhuit gu'n do chomh-oibrich creidimh le gnìomharaibh, agus gu'n d'rinneadh creidimh iomlan le oibribh?

23 Agus choimhlionadh an sgriobtuir, a deir, Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin da mar fhìreantachd: agus ghoireadh caraid Dé dheth.

24 Chi sibh uime sin gu'm fìreanaichear duine le oibribh, agus cha'n ann le creidimh a mhàin.

25 Amhuil sin mar an ceudna, nach robh Rahab an strìopach air a fìreanachadh le oibribh, 'nuair a ghabh i ris na teachdairibh, agus a chuir i mach air slighe eile iad?

26 Oir mar a ta 'n corp marbh as eugmhais an spioraid, mar sin

[1] *bhriseas aon* phonc.

mar an ceudna tha creidimh marbh as eugmhais oibre.

CAIB. III.

1 *Cha chòir grad-bhreth a thoirt air daoine eile, no an cronachadh gu ladurna;* 5 *ach is mò is còir dhuinn srian a chur r'ar teangaidh;* 13 *tha'n droing sin a tha fìor-ghlic ciuin agus siochail.*

MO bhràithre, na bithibh 'nur mòran mhaighstirean, air dhuibh fios a bhi agaibh gu'm faigh sinn an tuilleadh breitheanais.

2 Oir ann am mòran nithe tha sinn uile ciontach. Mur 'eil duine ciontach ann am focal, *is* duine iomlan an ti sin, comasach mar an ceudna air srian a chur ris a' chorp uile.

3 Feuch, tha sinn a' cur shrian am beul nan each, chum's gu'm bi iad ùmhal dhuinn; agus tionndaidh sinn an corp uile mu'n cuairt.

4 Feuch, mar an ceudna na longa, ged tha iad co mòr, agus ged shéidear iad le garbh-ghaothaibh, gidheadh iompaichear mu'n cuairt iad le stiùir ro bhig, ge b'e àird gus am miann leis an stiùradair.

5 Is amhuil sin is ball beag an teanga, agus ni i mòr-uaill. Feuch, cia meud an connadh a lasas teine beag!

6 Agus *is* teine an teanga, saoghal do aingidheachd; mar sin tha an teanga air a suidheachadh am measg ar ball, ionnus gu'n salaich i'n corp gu h-iomlan, agus gu'n las i cùrsa an nàduir; agus i féin air a lasadh o ifrinn.

7 Oir a ta gach uile ghnè fhiadh-bheathaiche, agus eunlaith, agus nithe snàigeach[1], agus nithe san fhairge, air an ceannsachadh; agus cheannsaicheadh iad leis a' chinne-daoine:

8 Ach ni'n comasach do dhuine air bith an teanga cheannsachadh; *is* olc do-chasgaidh *i*, làn do nimh marbhtach.

9 Leath-sa, tha sinn a' beannachadh Dhé, eadhon an Athar; agus leath-sa tha sinn a' mallachadh dhaoine, a rinneadh a réir cosamhlachd Dhé.

10 As an aon bheul tha beannachadh agus mallachadh a' teachd a mach. Mo bhràithre, cha chòir do na nithibh so bhi mar so.

11 An cuir tobar a mach as an aon sùil *uisge* milis agus searbh?

12 Am feud craobh-fhìge, mo bhràithre, dearcan ola a thoirt uaipe? no a' chraobh-fhìona, fìgean? mar sin cha'n fheud tobar sam bith sàile agus uisge milis a thoirt uaith araon.

13 Cò *a ta* 'na dhuine glic agus aig am bheil eòlas 'nur measg? nochdadh e á deadh chaitheadh-beatha 'oibre féin le ceannsachd gliocais.

14 Ach ma tha eud searbh agus comh-stri agaibh 'nur cridhe, na deanaibh uaill, agus na deanaibh breug an aghaidh na fìrinn.

15 Cha'n ann o'n àirde tha 'n gliocas so a' teachd a nuas, ach *tha* e talmhaidh, collaidh, diabhluidh.

16 Oir far am *bheil* farmad agus comh-stri, an sin *tha* buaireas, agus gach uile dhroch ghnìomh.

17 Ach a ta an gliocas a tha o'n àirde air tùs glan, an déigh sin sìochail, ciùin, *agus* so-chomhairlich, làn do thròcair agus do

[1] *nathraiche.*

dheadh thoraibh, gun leth-bhreth
agus gun cheilg.
18 Agus tha toradh na fìrean-
tachd air a chur ann an sìth do
luchd-deanamh na sìth.

CAIB. IV.

1 *Is còir dhuinn cathachadh an agh-
aidh sainnt,* 11 *cùl-chàineadh,
agus breth ghrad;* 13 *agus gun
bhi ro earbsach á soirbheas ann
ar gnothuichibh saoghalta, &c.*

CIA as a ta coganna agus
còmhraga *a' teachd* 'nur
measg? nach ann as a so, *eadhon*
o bhur n-ana-miannaibh, a tha
cogadh ann bhur ballaibh?
2 Tha sibh a' miannachadh,
agus cha 'n'eil agaibh: tha sibh
a' marbhadh, agus a' dian-shann-
tachadh, agus ni'n comas duibh ni
fhaotainn: tha sibh a' cathachadh
agus a' cogadh, gidheadh cha 'n'eil
agaibh, do bhrìgh nach 'eil sibh ag
iarraidh.
3 Tha sibh ag iarraidh, agus cha
'n'eil sibh a' faotainn, do bhrìgh
gu bheil sibh ag iarraidh gu h-olc,
chum's gu'n caith sibh *e* air bhur
n-ana-miannaibh.
4 Adhaltrannaichean, agus a
bhan-adhaltrannaichean, nach 'eil
fhios agaibh gur naimhdeas an
aghaidh Dhé càirdeas an t-saogh-
ail? ge b'e air bith neach, uime
sin, leis an àill bhi 'na charaid do'n
t-saoghal, tha e 'na nàmhaid do
Dhia.
5 Am bheil sibh a' smuain-
eachadh gu bheil an sgriobtuir gu
dìomhanach a' labhairt? Tha an
spiorad a tha chòmhnuidh annainn
a' togairt[1] gu farmad.
6 Ach bheir e gràs a's mò uaith:
uime sin a deir e, Tha Dia a' cur
an aghaidh nan uaibhreach, ach a'
toirt gràis dhoibh-san, a ta iriosal.
7 Uime sin ùmhlaichibh sibh
féin do Dhia; cuiribh an aghaidh
an diabhuil, agus teichidh e uaibh:
8 Dlùthaichibh ri Dia, agus
dlùthaichidh e ribh: glanaibh *bhur*
làmhan, a pheacacha, agus glan-
aibh *bhur* cridhe, sibhse aig am
bheil an inntinn dhùbailte[2].
9 Bithibh ann an àmhghar, agus
deanaibh caoi, agus gul: biodh
bhur gàire air a thionndadh gu
bròn, agus *bhur* n-aoibhneas gu
tuirse.
10 Irioslaichibh sibh féin am
fianuis an Tighearna, agus àrd-
aichidh e sibh.
11 Na labhraibh olc mu chéile,
a bhràithre. An ti a tha labhairt
uilc m'a bhràthair, agus a' tabh-
airt breth air a bhràthair, tha e
labhairt uilc mu'n lagh, agus a'
toirt breth air an lagh: ach ma
tha thu toirt breth air an lagh.
cha'n fhear-coimhlionaidh an
lagha thu, ach breitheamh.
12 Tha aon fhear-tabhairt lagha
ann, a's urrainn saoradh agus
sgrios: co thus' a tha toirt breth
air neach eile?
13 Imichibh a nis, sibhse a
deir, Théid sinn an diugh no
màireach gus a' leithid so do
bhaile, agus fanaidh sinn an sin
rè bliadhna, agus ni sinn ceann-
achd, agus gheibh sinn buann-
achd:
14 'Nuair nach 'eil fhios ag-
aibh ciod a *tharlas* air a' mhàir-
each: oir ciod i bhur beatha? is
deatach i a chithear rè uine bhig,
agus an déigh sin a théid as an
t-sealladh.
15 An àit *gu'm bu chòir* dhuibh
a ràdh, Ma's toil leis an Tighearn,

[1] *miannachadh.*—[2] *dhà-fhillte.*

bithidh sinn beò, agus ni sinn so, no sud.

16 Ach a nis tha sibh a' deanamh uaill as bhur ràiteachas féin: is olc gach uile shamhuil sin do uaill.

17 Uime sin dhasan d'an aithne maith a dheanamh, agus nach dean e, is peacadh e dha.

CAIB. V.

1 *Tha aobhar aig daoinibh aingidh saoibhir eagal a bhi orra roimh dhioghaltas Dé.* 7 *Bu chòir dhuinn bhi foighidneach a réir eisempleir nam fàidh, agus Iob;* 12 *agus mionnan a sheachnadh.*

IMICHIBH a nis, a dhaoine saoibhir, deanaibh gul agus caoidh air son bhur n-àmhghar a tha teachd oirbh.

2 Tha bhur saoibhreas air truailleadh, agus bhur n-eudach air itheadh leis an leomann[1].

3 Tha bhur n-òr agus bhur n-airgiod air meirgeadh; agus bithidh am meirg-san 'na fhianuis 'nur n-aghaidh, agus ithidh i bhur feòil mar theine: thaisg sibh ionmhas fa chomhair nan là deireannach.

4 Feuch, tha tuarasdal an luchd-oibre, a bhuain sìos bhur n-achaidh, ni a chumadh uatha leibhse le feill, ag éigheach: agus tha glaodhaich na muinntir a bhuain, air dol a stigh chum cluasa Tighearna nan sluagh.

5 Chaith sibh bhur beatha ann an sògh air talamh, agus bha sibh mear; dh'altrum sibh bhur cridheacha, mar ann an là a' mharbhaidh.

6 Dhìt agus mharbh sibh am fìrean, *agus* cha 'n'eil e cur 'nur n-aghaidh.

7 Uime sin, a bhràithre, bithibh foighidneach gu teachd an Tighearna. Feuch, feithidh an treabhaiche[2] ri toradh luachmhor an talmhainn, agus fanaidh e gu foighidneach ris, gus am faigh e an ceud uisge agus an t-uisge deireannach.

8 Bithibhse foighidneach mar an ceudna; socraichibh bhur cridheacha: oir tha teachd an Tighearna am fagus.

9 Na deanaibh gearan an aghaidh a chéile, a bhràithre, chum nach dìtear sibh: feuch, tha am breitheamh 'na sheasamh aig an dorus.

10 Gabhaibh, mo bhràithre, na fàidhean, a labhair ann an ainm an Tighearna, 'nan eisempleir air an-shocair fhulang, agus air foighidin.

11 Feuch, measar sona leinn iadsan a dh'fhuilingeas. Chuala sibh iomradh air foighidin Iob, agus chunnaic sibh crìoch an Tighearna; gu bheil an Tighearnâ ro thiom-chridheach agus tròcaireach.

12 Ach roimh na h-uile nithe, mo bhràithre, na tugaibh mionnan, aon chuid air nèamh, no air an talamh, no air aon mhionnan eile: ach gu'm bu h-e bhur *comhradh* seadh, seadh, agus ni h-eadh, ni h-eadh; air eagal gu'n tuit sibh ann an dìteadh.

13 Am bheil neach sam bith fo thrioblaid 'nur measg? deanadh e urnuigh. Am bheil neach sam bith subhach? canadh e sailm.

14 Am bheil neach sam bith tinn 'nur measg? cuireadh e fios air seanairibh na h-eaglais; agus deanadh iad urnuigh os a cheann,

[1] *an reudan, mhial-chrìon.*—[2] *an tuathanach.*

'ga ungadh le h-ola an ainm an Tighearna :
15 Agus tèarnaidh urnuigh a' chreidimh an t-euslan, agus togaidh an Tighearn suas e; agus ma rinn e peacanna, maithear dha iad.
16 Aidichibh *bhur* lochda d'a chéile, agus deanaibh urnuigh air son a chéile, chum gu'n tèarnar sibh: tha mòr-éifeachd ann an urnuigh dhùrachdaich an fhìrein.
17 Bu duine Elias aig an robh comh-aigne ruinne, agus ghuidh e gu dùrachdach gun uisge bhi ann: agus cha d'thàinig uisge air an talamh rè thri bliadhna agus shè mìos.
18 Agus rinn e urnuigh a rìs agus thug nèamh uisge uaith agus thug an talamh a mach a thoradh.
19 A bhràithre, ma théid aon neach agaibhse air seacharan o'n fhìrinn, agus gu'n iompaich neach e;
20 Biodh fhios aige, an duine a dh'iompaicheas peacach o sheacharan a shlighe, gu'n saor[1] e 'anam o bhàs, agus gu'm folaich e mòran pheacanna.

Ceud litir choitchionn an Abstoil PHEADAIR.

CAIB. I.

1 *Tha e a' beannachadh Dhé air son a ghràsa iomarcach spioradail,* 10 *a' nochdadh nach naidheachd ùr slàinte troimh Chriosd.*

PEADAR abstol Iosa Criosd, chum nan coigreach a tha air an sgapadh troimh Phontus, Ghalatia, Chapadocia, Asia, agus Bhitinia,
2 A thaghadh a réir roimh-eòlais Dhé an Athar, troimh naomhachadh an Spioraid, chum ùmhlachd, agus crathadh fola Iosa Criosd: Gràs agus siothchaint gu robh air am meudachadh dhuibhse.
3 Gu ma beannaichte gu *robh* Dia agus Athair ar Tighearna Iosa Criosd, neach a réir a mhòr-thròcair, a dh'ath-ghin sinne gu beò-earbsa troimh aiseirigh Iosa Criosd o na marbhaibh,
4 Chum oighreachd neo-thruaillidh, agus neo-shalaich, agus nach searg as, a tha air a coimhead sna nèamhaibh dhuibhse,
5 A tha air bhur coimhead le cumhachd Dhé troimh chreidimh chum saorsa, a tha ullamh r'a foillseachadh san aimsir dheireannaich.
6 Ni anns am bheil sibh a' deanamh mòr-ghairdeachais, ged tha sibh a nis rè ùine bhig, (ma's feumail e,) fuidh thuirse troimh iomadh buaireadh.
7 Chum 'gu faighear dearbhadh bhur creidimh, ni's luachmhoire gu mòr na òr a théid am mugha[2], ged dhearbhar le teine e, chum cliu, agus urraim, agus glòir aig foillseachadh Iosa Criosd;
8 D'am bheil sibh a' toirt gràidh, ged nach faca sibh e; agus air dhuibh bhi creidsinn ann, ged

[1] *tèaruinn.*—[2] *a neo-ni.*

nach 'eil sibh a nis 'ga fhaicinn, tha sibh a deanamh mòr-ghairdeachais le h-aoibhneas air dol thar labhairt, agus làn do ghlòir :

9 A' faotainn crìche bhur creidimh saorsa *bhur* n-anama :

10 Saorsa mu'n d'fhiosraich na fàidhean, agus mu'n d'rinn iad geur-rannsachadh, muinntir a rinn fàidheadaireachd mu'n ghràs, *a bha gu teachd* d'ur n-ionnsuidhse ;

11 A' rannsachadh ciod *i*, no ciod a' ghnè aimsir a bha Spiorad Chriosd anntasan a' ciallachadh 'nuair a rinn e fianuis roimhlàimh air fulangasaibh Chriosd, agus a' ghlòir a bha gu'n leantuinn.

12 Muinntir d'an d'fhoillsicheadh nach b'ann doibh féin, ach dhuinne a fhritheil iad na nithe a tha nis air an cur an céill duibh leo-san, a shearmonaich an soisgeul duibh, leis an Spiorad naomh a chuireadh a nuas o nèamh ; nithe air am miann leis na h-ainglibh beachdachadh.

13 Uime sin criosraichibh leasraidh bhur n-inntinn, bithibh measarra, agus biodh dòchas diongmhalta agaibh as a' ghràs[1] a bheirear dhuibh aig foillseachadh Iosa Criosd ;

14 Mar chloinn ùmhal, gun bhi 'gur comh-chumadh féin ris na h-ana-miannaibh, a bha agaibh roimhe ann an àm bhur n-aineolais :

15 Ach a réir mar a ta esan a ghairm sibh naomh, bithibhse naomha mar an ceudna 'nur n-uile chaitheadh-beatha :

16 Do bhrìgh gu bheil e sgrìobhta, Bithibhse naomha, oir ataimse naomha.

17 Agus ma ghoireas sibh air an Athair, a bheir breth a réir oibre gach neach gun chlaonbhàigh ri neach seach a chéile, caithibh aimsir bhur cuairt an so le h-eagal :

18 Air dhuibh fios a bhi agaibh nach do shaoradh sibh le nithibh truaillidh, *mar a ta* airgiod agus òr, o bhur caitheadh-beatha dìomhain, a thugadh dhuibh o bhur sinnsireachd ;

19 Ach le fuil luachmhoir Chriosd, mar *fhuil* Uain gun chron, gun smal :

20 Neach gu deimhin a roimhorduicheadh roimh chruthachadh an t-saoghail, ach a dh'fhoillsicheadh anns na h-aimsiribh deireannach air bhur sonsa :

21 Muinntir troimh-san a ta creidsinn ann an Dia, a thog esan o na marbhaibh, agus a thug glòir dha, chum gu'm biodh bhur creidimh agus bhur muinghin ann an Dia.

22 Do bhrìgh gu'n do ghlan sibh bhur n-anama le ùmhlachd a thoirt do'n fhìrinn troimh 'n Spiorad, chum gràidh neo-chealgaich do na bràithribh ; *feuchaibh gu'n* toir sibh gràdh d'a chèile á cridhe glan gu dùrachdach :

23 Air dhuibh bhi air bhur n-ath-ghineamhuin, cha'n ann o shìol truaillidh, ach neo-thruaillidh, le focal an Dé bheò, agus a mhaireas gu siorruidh.

24 Oir *tha* gach uile fheòil mar fheur, agus uile ghlòir dhaoine mar bhlàth an fheòir. Seargaidh am feur, agus tuitidh a bhlàth dheth :

25 Ach fanaidh focal an Tighearna gu siorruidh. Agus is e so am focal a shearmonaicheadh dhuibhse anns an t-soisgeul.

[1] *sùil gus a' chrìch agaibh ris a' ghràs.*

CAIB. II.

1 *Tha e 'gan comhairleachadh an aghaidh mi-sheircealachd; 4 a' nochdadh gur e Criosd am bunadh air am bheil iad air an togail: 11 agus a' guidheadh orra fantuinn o ana-miannaibh feòlmhor, &c.*

UIME sin, a' cur uaibh gach uile mhì-ruin, agus gach uile mheealltaireachd, agus chealg agus fharmada, agus gach uile anacainnt.

2 Mar naoidheana air an ùr-bhreith, iarraibh bainne fìor-ghlan an fhocail, chum as gu fàs sibh leis;

3 Ma 's e is gu'n do bhlais sibh gu *bheil* an Tighearn gràsmhor.

4 A' teachd d'a ionnsuidh-san, *mar gu* cloich bheò, a dhiùltadh gu deimhin le daoinibh, ach air a taghadh o Dhia *agus* luachmhor:

5 Tha sibhse mar an ceudna mar chlochaibh beotha, air bhur togail suas 'nur tigh spioradail, 'nur sagartachd naomha chum ìobairte spioradail a thoirt suas, taitneach do Dhia troimh Iosa Criosd.

6 Uime sin, tha so mar an ceudna air a chur sìos anns an sgriobtuir, Feuch, cuiream ann an Sion prìomh chlach-oisinne, thaghta, luachmhor: agus an ti a chreideas ann, cha chuirear gu nàire *e*.

7 Dhuibhse, uime sin, a chreideas, *tha e* luachmhor: ach dhoibhsan, a tha easumhal, a' chlach a dhiùlt na clachairean, rinneadh ceann na h-oisinne dith,

8 Agus clach-thuislidh, agus carraig oilbheim, *dhoibhsan* a thuislicheas air an fhocal, air dhoibh bhi easumhal, chum mar an ceudna an d'orduicheadh iad.

9 Ach *is* ginealach taghta sibhse, sagartachd rioghail, cinneach naomha, sluagh sonraichte[1], chum gu'n cuireadh sibh an céill feartan an ti a ghairm á dorchadas sibh chum a sholuis iongantaich féin.

10 Nach *robh* uair-eigin 'nur sluagh, ach a nis *is* sibh sluagh Dhé: dream nach d'fhuair tròcair, ach a nis a tha air faotainn tròcair:

11 A mhuinntir mo ghràidh, guidheam oirbh, mar choigrich agus luchd-cuairt, sibh a sheachnadh ana-mianna feòlmhor, a tha cogadh an aghaidh an anama;

12 Air dhuibh deadh chaitheadh-beatha bhi agaibh am measg nan Cinneach; chum an àit olc a labhairt uamaibh mar luchd mighnìomh, gu'n dean iad o bhur deadh oibribh a chi iad, Dia a ghlòrachadh ann an là an fhiosrachaidh.

13 Uime sin, bithibhse ùmhal do gach uile riaghailt dhaoine air son an Tighearna: ma's ann do'n righ, mar an ti a's àirde inbhe;

14 No do uachdaranaibh, mar do'n mhuinntir a chuireadh uaith chum dioghaltais air luchd-deanamh an uilc, ach chum cliu dhoibhsan a ni maith.

15 Oir is i toil Dé gu'n cuireadh sibhse le deadh dheanadas tosd air aineolas dhaoine amaideach:

[1] *dìleas, àraidh.*

16 Mar dhaoine saor, agus gun *bhur* saorsa a ghnàthachadh mar bhrat-folaich do'n olc[1], ach mar sheirbhisich Dhé.

17 Thugaibh urram do na h-uile dhaoine. Gràdhaichibh na bràithre. Biodh eagal Dé oirbh. Thugaibh urram do'n righ.

18 A sheirbhiseacha, *bithibh* ùmhal d'*ur* maighstiribh maille ris an uile eagal, ni h-e mhàin dhoibhsan, a tha maith agus ciùin, ach mar an ceudna dhoibhsan, a tha anamèineach.

19 Oir *a ta* so cliu-thoillteannach, ma dh'iomchaireas neach sam bith doilgheas air son coguis a thaobh Dhé, a' fulang gu h-eucorach.

20 Oir ciod an t-aobhar molaidh *a ta ann*, ma's e an uair a ghabhar oirbh air son bhur ciontaidh, gu'n giùlain sibh gu foighidneach e? ach ma's e 'nuair a ta sibh a' deanamh maith, agus a' fulang *air a shon*, gu'n giùlain sibh e gu foighidneach, *tha* so taitneach do Dhia.

21 Oir is ann chuige so a ghairmeadh sibh: do bhrìgh gu'n d'fhuiling Criosd mar an ceudna air bhur son[2], a fàgail eisempleir agaibh[3], chum gu leanadh sibh a cheumanna:

22 Neach nach d'rinn peacadh, ni mò a fhuaradh cealg 'na bheul:

23 Neach, 'nuair a chaineadh e, nach do chàin a rìs; 'nuair a dh'fhuiling e, nach do bhagair; ach a dh'earb *e féin* ris-san a bheir breth cheart:

24 Neach a ghiùlain ar peacanna e féin 'na chorp féin air a' chrann, chum air dhuinn bhi marbh do'n pheacadh, gu'm bitheamaid beò do fhireantachd: neach a tha sibh air bhur tèarnadh le a bhuillibh.

25 Oir bha sibh mar chaoraich a' dol air seacharan; ach philleadh sibh a nis chum Buachaill agus Easbuig[4] bhur n-anama:

CAIB. III.

1 *Tha e teagasg dleasdanais bhan agus fhear-pòsda d'a chéile,* 8 *ag earlachadh nan uile dhaoine chum aonachd agus gràidh,* 14 *agus geur-leanmhuinn fhulang, &c.*

MAR an ceudna, a mhnài, *bithibh* ùmhal d'ur daoinibh féin, chum ma tha droing air bith easùmhal do'n fhocal, gu'm bi iadsan mar an ceudna, as eugmhais an fhocail, air an cosnadh le deadh chaitheadh-beatha nam ban.

2 'Nuair a bheachdaicheas iad air bhur caitheadh-beatha gheamnuidh maille ri h-eagal.

3 Na b'i bhur breaghachd, figheadh an fhuilt agus a' cur òir oirbh, agus dheadh thrusgan umaibh *a' bhreaghachd sin* o'n leth muigh:

4 Ach duine folaichte a' chridhe, ann an neo-thruaillidheachd spioraid mhacanta agus chiùin, ni a tha ro luachmhor ann an sealladh Dhé.

5 Oir b'ann mar so a rinn na mnài naomha o shean, aig an robh am muinghin ann an Dia, iad féin breagha, air dhoibh bhi ùmhal d'an daoinibh féin:

[1] *do mhì-run.*—[2] *air ar soin-ne.*—[3] *againn.*—[4] *fir-coimhid, fir-amhairc thairis.*

6 Amhuil a thug Sara ùmh-
lachd do Abraham, a' gairm tigh-
earna dheth: d'an nigheana
sibhse am feadh a ni sibh gu
maith, agus gun gheilt oirbh le
h-uamhas sam bith.
7 Mar an ceudna, a dhaoine,
gabhaibhse còmhnuidh maille riu
a réir eòlais, a' tabhairt urraim do'n
mhnaoi mar an soitheach a's an-
mhuinne, agus mar mhuinntir a
tha 'nan comh-oighreachaibh air
gràs na beatha; chum nach cuir-
ear bacadh air bhur n-urnuighibh.
8 Fa dheòidh, *bithibh* uile a
dh'aon inntinn, biodh comh-fhul-
angas agaibh r'a chéile, gràdh-
aichibh a chéile mar bhràithre,
bithibh truacanta, càirdeil:
9 Na ìocaibh olc air son uilc,
no càineadh air son càinidh: ach
'na aghaidh sin, beannaichibh;
air dhuibh fios bhi agaibh gur ann
chuige so a ghairmeadh sibh,
chum gu'n sealbhaicheadh sibh
beannachadh mar oighreachd:
10 Oir ge b'e le'm b'àill beatha
a ghràdhachadh, agus làithean
maithe fhaicinn, cumadh e 'thean-
ga o olc, agus a bhilean o labhairt
ceilg.
11 Seachnadh e olc agus dean-
adh e maith; iarradh e sìth, agus
leanadh e i.
12 Oir *tha* sùilean an Tighearn
air na fìreanaibh, agus a chluasa
fosgailte r'an urnuigh: ach *tha*
gnùis an Tighearna an aghaidh
na muinntir a ni olc.
13 Agus cò e a ni olc oirbh,
ma bhios sibh 'nur luchd-lean-
mhuinn air an ni sin a ta
maith?
14 Ach eadhon ma dh'fhuil-
ingeas sibh air sgàth fìreantachd,
is sona sibh: agus na biodh fiamh
an eagail-san oirbh, agus na bithibh
mi-shuaimneach;
15 Ach naomhaichibh an Tigh-
earn Dia ann bhur cridhibh: agus
bithibh ullamh a ghnàth chum
freagradh a thoirt, maille ri ceann-
sachd agus eagal, do gach uile
dhuine a dh'iarras oirbh reuson
an earbsa a tha annaibh:
16 Air dhuibh deadh choguis
a bhi agaibh; chum, 'nuair a tha
iad a' labhairt uilc 'nur n-aghaidh
mar luchd mi-ghnìomh, gu'n gabh
iadsan nàire, a tha toirt toibheim
d'ur deadh chaitheadh-beatha ann
an Criosd.
17 Oir is fearr, ma's e sin toil
Dé, sibh a dh'fhulang air son maith
a dheanamh, na air son olc a
dheanamh.
18 Oir dh'fhuiling Criosd féin
aon uair air son peacaidh, am
fìrean air son nan neo-fhìrean,
(chum gu'n tugadh e sinne gu
Dia,) air dha bhi air a chur gu bàs
san fheòil, ach air a bheothachadh
troimh an Spiorad:
19 Leis an deachaidh e mar an
ceudna, agus an do shearmonaich
e do na spioradaibh ann am prìos-
an;
20 A bha o shean easumhal,
'nuair a dh'fheith fad-fhulangas
Dé aon uair ann an làithibh Noe,
am feadh a bha àirc 'ga h-ulluch-
adh, anns an robh beagan, sin r'a
ràdh, ochd anaman, air an tèarn-
adh troimh uisge.
21 Tha'm baisteadh, mar
shamhlachas a tha coimh-fhreag-
radh dha so, (cha'n e cur dhinn
sal na feòla, ach freagradh deadh
choguis thaobh Dhé,) nis 'gar
tèarnadh-ne, troimh aiseirigh Iosa
Criosd:
22 Neach air dha dol gu nèamh,
a tha air deas làimh Dhé, air do
ainglibh, agus do uachdaranachd-
aibh, agus do chumhachdaibh bhi
air an cur fo 'cheannsal-san.

CAIB. IV.

1 *Tha e 'gan earalachadh gu sgur do pheacadh o eisempleir Chriosd, agus do bhrìgh gu bheil a' chrìoch dheireannach a' dlùth-theannadh oirnn.*

UIME sin, o dh'fhuiling Criosd air ar soinne san fheòil, armaichibhse mar an ceudna sibh féin leis an inntinn cheudna: oir an ti a dh'fhuiling anns an fheòil, sguir e do pheacadh;

2 Chum nach caitheadh e fuigheall aimsir anns an fheòil, a réir ana-mianna dhaoine, ach a réir toil Dé.

3 Oir is leoir dhuinn a' chuid a chaidh seachad do aimsir ar beatha gu toil nan Cinneach a dheanamh, 'nuair a shiubhail sinn ann am macnus[1], ann an ana-miannaibh, ann an anabharra fìona, ann an geòcaireachd, ann am pòiteireachd, agus ann an ìodhol-aoradh gràineil:

4 Ni anns am bheil iad a' gabhail iongantais, do bhrìgh nach 'eil sibhse a' ruith maraon riu anns an neo-mheasarrachd cheudna gun tomhas, a' labhairt uilc *umaibh:*

5 Muinntir a bheir cunntas dhasan a tha ullamh gu breth a thoirt air na beothaibh agus air na marbhaibh.

6 Oir is ann chum na crìche so a shearmonaicheadh an soisgeul dhoibhsan a tha marbh mar an ceudna, chum gu'n tugtadh breth orra a réir dhaoine san fheòil, ach gu'm biodh iad beò a réir Dhé san Spiorad.

7 Ach a ta crìoch nan uile nithe am fagus: uime sin bithibh measarra, agus deanaibh faire chum urnuigh.

8 Agus roimh na h-uile nithibh biodh agaibh teas-ghràdh d'a chéile; oir cuiridh gràdh folach air mòran pheacanna.

9 Thugaibh aoidheachd d'a chéile gun ghearan.

10 A réir mar a fhuair gach aon an tiodhlac, *mar sin* deanaibh frithealadh d'a chéile, mar dheadh stiùbhardaibh air gràs eagsamhuil Dé.

11 Ma labhras neach sam bith, *labhradh e* mar bhriathraibh Dhé; ma tha neach sam bith ri frithealadh, *deanadh se e* mar o'n chomas a bheir Dia *dha;* chum gu'm bi Dia air a ghlòrachadh anns na h-uile nithibh troimh Iosa Criosd: dhasan gu robh glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 A mhuinntir mo ghràidh, na biodh iongantas oirbh thaobh na deuchainn theintich, a thig oirbh chum bhur dearbhadh, mar gu'n tarladh ni-eigin neo-ghnàthach dhuibh:

13 Ach do bhrìgh gu bheil sibh 'nur luchd comh-pairt do fhulangasaibh Chriosd, deanaibh gairdeachas; chum mar an ceudna, ann an àm foillseachaidh a ghlòire, gu'n dean sibh gairdeachas le h-aoibhneas ro mhòr.

14 Ma mhaslaichear sibh air son ainme Chriosd, *is* sona *sibh:* oir a ta Spiorad na glòire, agus Dhé a' gabhail còmhnuidh oirbh; d'an taobhsan gu deimhin tha e faotainn toibheim, ach d'ur taobh sa tha e air a ghlòrachadh.

15 Ach na fuilingeadh aon agaibh mar mhortair, no *mar* ghadhuiche, no *mar* fhear droch-

[1] *truisealachd.*

bheirt, no mar neach a ghabhas gnothuch ri nithibh nach buin da.

16 Gidheadh ma *dh'fhuilingeas duine* mar Chriosduidh, na biodh nàire air; ach thugadh e glòir do Dhia as a leth so.

17 Oir *thàinig* an t-àm anns an tòisich breitheanas aig tigh Dhé: agus ma thòisicheas e againne, ciod *is* crìoch dhoibhsan a tha easumhal do shoisgeul Dé?

18 Agus ma's ann air éigin a thèarnar am fìrean, c'àit an taisbein an duine mi-dhiadhaidh agus am peacach e féin?

19 Uime sin, an dream a dh'fhuilingeas a réir toile Dé, earbadh iad an anama *ris-san* ann an deanamh maith, mar ri Cruithear dìleas.

CAIB. V.

1 *Tha e cur impidh air na seanairibh treud Dhé a bheathachadh;* 5 *air an òigridh bhi ùmhal,* 8 *agus orra uile bhi stuama, faireil, agus daingean sa' chreidimh.*

NA seanairean a tha 'nur measg earalaicheam, air bhi dhomh féin a'm' sheanair mar an ceudna, agus a'm' fhianuis air fulangasaibh Chriosd, agus mar an ceudna a'm' fhear comhpairt do'n ghlòir sin, a tha gu bhi air a foillseachadh:

2 Beathaichibh treud Dhé a tha 'nur measg, a' gabhail cùraim *dheth*, ni h-ann a dh'aindeoin, ach gu deònach: ni h-ann air son buannachd shalaich, ach le h-inntinn ealaimh;

3 Ni mò mar thighearnaibh os ceann oighreachd *Dhé*, ach mar dhroing a tha 'nan eisempleiribh do'n treud.

4 Agus an uair a dh'fhoillsichear an t-àrd-bhuachaill, gheibh sibh crùn na glòire nach searg as.

5 Mar an ceudna, dhaoine òga, bithibh ùmhal do na seanairibh: seadh, bithibh uile ùmhal d'a chéile, agus bithibh air bhur sgeadachadh le h-irioslachd: oir tha Dia a' cur an aghaidh nan uaibhreach, ach a' toirt gràis dhoibh-san, a tha iriosal.

6 Uime sin ìslichibh sibh féin fuidh làimh chumhachdaich Dhé, chum as gu'n àrdaich e sibh ann an àm iomchuidh:

7 A' tilgeadh bhur n-uile chùraim airsan, oir a ta cùram aige dhibh.

8 Bithibh stuama, deanaibh faire; do bhrìgh gu bheil bhur nàmhaid an diabhul, mar leòmhan beuchdach, ag imeachd mu'n cuairt, a' sireadh cò a dh'fheudas e shlugadh suas.

9 Cuiribh-sa 'na aghaidh, air dhuibh bhi daingean sa' chreidimh, agus fhios a bhi agaibh gu bheil na fulangais cheudna air an coimhlionadh ann bhur bràithribh, a tha san t-saoghal.

10 Ach gu deanadh Dia féin nan uile ghràs, a ghairm sinne chum a ghlòire shiorruidh troimh Iosa Criosd, an déigh dhuibh fulang rè uine bhig, iomlan sibh; gu daingnicheadh, gu neartaicheadh, gu socraicheadh e sibh.

11 Dhasan *gu robh* glòir agus cumhachd, gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 Le Siluanus bràthair dìleas, (a réir mo bharailse,) sgrìobh mi d'ur n-ionnsuidh gu h-aithghearr, a' teagasg, agus a' deanamh fianuis, gur e so fìor ghràs Dé, anns am bheil sibh 'nur seasamh.

13 Tha'*n eaglais* ann am Babilon a thaghadh maraon ribhse, a' cur fàilte oirbh, agus Marcus mo mhac.

14 Cuiribh fàilte air a chéile le pòig ghràidh. Sìth *gu robh* maille ribh uile, a tha ann an Iosa Criosd. Amen.

DARA LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL PHEADAIR.

CAIB. I.

1 *Chum an daingneachadh an dòchas meudachaidh gràis Dé,* 5 *tha e cur impidh orra le creidimh agus deadh oibribh, an gairm a dheanamh cinnteach.*

SIMON Peadar, seirbhiseach, agus abstol Iosa Criosd, dhoibhsan, a fhuair creidimh co luachmhor ruinne, tre fhìreantachd Dhé agus ar Slànuighir Iosa Criosd:

2 Gu robh gràs agus sìochaint air am meudachadh dhuibh, troimh eòlas Dé, agus Iosa ar Tighearna,

3 A réir mar a dheònuich a chumhachd diadhaidh-san dhuinne na nithe sin uile *a bhuineas* do bheatha agus do dhiadhachd, troimh eòlas an ti sin a ghairm sinn chum glòire, agus cruadail[1].

4 Troimh an d'thugadh dhuinn geallanna ro mhòr agus luachmhor, chum troimh-san gu'm biodh sibhse air bhur deanamh 'nur luchd comhpairt do nàdur na diadhachd, air dhuibh dol as o'n truaillidheachd, a ta anns an t-saoghal troimh ana-miann.

5 Agus a thuilleadh air so, air deanamh an uile dhìchill duibhse, cuiribh ri' ur creidimh cruadal; agus ri cruadal, eòlas;

6 Agus ri h-eòlas, stuaim[2]; agus ri stuaim, foighidin; agus ri foighidin, diadhachd;

7 Agus ri diadhachd, gràdh bràthaireil; agus ri gràdh bràthaireil, seirc[3].

8 Oir ma bhios na nithe so annaibh, agus pailte, bheir iad *oirbh* gun bhi leasg, no mi-thorrach ann an eòlas ar Tighearna Iosa Criosd.

9 Ach an ti aig nach 'eil na nithe sin, tha e dall, agus gearrsheallach, a' dì-chuimhneachadh gu'n do ghlanadh e o a sheann pheacaibh.

10 Uime sin, a bhràithre, deanaibh tuilleadh dìchill chum bhur gairm agus bhur taghadh a dheanamh cinnteach: oir ma ni sibh na nithe so, cha tuit sibh a chaoidh:

11 Oir mar sin frithealar gu pailt dhuibh slighe a steach do rìoghachd shiorruidh ar Tighearna agus ar Slànuighir Iosa Criosd.

12 Uime sin cha dearmad mi na nithe so ghnàth-chur an

[1] *subhailc.*—[2] *measarrachd.*—[3] *gràdh, carthanachd.*

cuimhne dhuibh, ged is aithne
dhuibh *iad*, agus ged tha sibh air
bhur dàingneachadh san fhìrinn
a làthair.
13 Ach measam gur còir, am
feadh's a ta mi sa' phàilliun so,
sibhse a bhrosnachadh le'*r* cur an
cuimhne:
14 Air dhomh fios a bhi
agam gur fagus dhomh àm cur
dhiom mo phàilliuin so, amhuil a
dh'fhoillsich ar Tighearn Iosa
Criosd dhomh.
15 Ach ni mise dìchioll, chum
an déigh dhomh siubhal, gu'm bi
agaibhse gnàth-chuimhne air na
nithibh so.
16 Oir cha do lean sinne faoin-
sgeulachda, a dhealbhadh gu h-inn-
leachdach, 'nuair a chuir sinn an
céill duibh cumhachd agus teachd
ar Tighearna Iosa Criosd, ach
rinneadh sinn 'nar sùil-fhianuisibh
air a mhòrachd-san.
17 Oir fhuair e o Dhia an
t-Athair onoir agus glòir, 'nuair
a thàinig a' shamhuil so do ghuth
d'a ionnsuidh o'n ghlòir òirdheirc[1],
Is e so mo Mhac gràdhachsa, le'm
bheil mi làn-toilichte.
18 Agus chuala sinne an guth
so a thàinig o nèamh, 'nuair a bha
sinn maille ris air an t-sliabh
naomh.
19 Tha againn mar an ceudna
focal fàidheadaireachd a 's cinn-
tiche; d'am maith a ni sibh aire
a thoirt, mar do lòchran a tha
toirt soluis uaith ann an ionad
dorcha, gus an soillsich an là, agus
an éirich an reult-mhaidne 'nur
cridheachaibh:
20 Air dhuibh fhios so a bhi
agaibh air tùs, nach 'eil fàidhead-
aireachd air bith do'n sgriobtuir o
thogradh *dhaoine* féin.
21 Oir cha d'thàinig an fhàidh-
eadaireachd a réir toil duine o
shean: ach labhair daoine naomha
Dhé, mar a sheòladh iad leis an
Spiorad naomh.

CAIB. II

1 *Tha e roimh-innseadh mu thim-chioll luchd-teagaisg bréige*, 4 *a' nochdadh am mi-dhiadhachd, agus an sgrios a thig faraon orra féin agus air an luchd-leanmhuinn.*

ACH bha fàidhean bréige mar
an ceudna am measg an
t-sluaigh, amhuil a bhios luchd-
teagaisg bréige 'nur measg-sa,
droing a bheir a steach os ìosal
saobh-chreidimh millteach, eadh-
on ag àicheadh an Tighearn, a
cheannaich iad, agus a bheir sgrios
obann orra féin.
2 Agus leanaidh mòran an
sligheacha millteach, troimh am
faigh slighe na fìrinn mi-chliu.
3 Agus troimh shannt ni iad
ceannachd oirbh le briathraibh
mealltach: dream nach 'eil am
breitheanas a nis o chian a' dean-
amh moille, agus cha 'n'eil an
sgrios a' turr-chodal.
4 Oir mur do chaomhain Dia
na h-aingil a pheacaich, ach air
dha an tilgeadh sìos do ifrinn,
gu'n d'thug e thairis *iad* gu bhi
air an coimhead ann an slabh-
raidhibh dorchadais, fa chomhair
breitheanais;
5 Agus nach do chaomhain e
an seann saoghal, ach gu'n do
shaor e Noe an t-ochdamh *pearsa*,
searmonaiche fìreantachd, air dha
an dìlinn a thoirt air saoghal nan
daoine mi-dhiadhaidh;
6 Agus a' tionndadh caithriche
Shodoim agus Ghomorra gu

[1] *àrd-urramaich.*

luaithre[1], gu'n do dhìt e le léir-
sgrios *iad,* 'gan deanamh 'nam ball-
sampuill dhoibhsan, a bhiodh mi-
dhiadhaidh an déigh sin ;
7 Agus gu'n do shaor e Lot am
fìrean, a bha fo champar[2] le caith-
eadh-beatha neòghloin nan aing-
idh :
8 (Oir chràidh an t-ionracan
sin, agus e gabhail còmhnuidh
'nam measg, 'anam fìreanta o là
gu là, le bhi faicinn agus a'
cluinntinn *an* gnìomharan an-
dligheach :
9 Is aithne do'n Tighearn na
daoine diadhaidh a shaoradh o
bhuaireadh, agus na daoine eucor-
ach a choimhead gu là a' bhreith-
eanais chum peanas a dheanamh
orra :
10 Ach gu h-àraid iadsan a lean-
as an fheòil ann an ana-miann
na neòghloine, agus a ni tàir
air uachdaranachd : Air dhoibh
bhi an-dàna, féin-thoileil, cha'n
eagal leo anacainnt a thoirt
dhoibhsan a tha ann an àrd-
inbhe :
11 An uair nach toir aingil a's
mò ann an neart agus ann an
cumhachd, casaid thoibheumach
'nan aghaidh am fianuis an Tigh-
earna.
12 Ach iadsan, mar ainmhidh-
ean nàdurra eu-céillidh, a rinn-
eadh gu bhi air an glacadh agus
an sgrios, air dhoibh bhi labhairt
gu toibheumach mu na nithibh
nach tuig iad, sgriosar iad 'nan
truaillidheachd féin ;
13 Agus gheibh iad tuarasdal
na h-euceirt, *mar* dhream a
mheasas mar shubhachas sògh
san là : *is* smala iad agus aobhar-
maslaidh, a' gabhail toileachas-
inntinn 'nam mealltaireachd féin,
am feadh 's a ta iad air cuirmibh[3]
maille ribh ;
14 Aig am bheil an sùilean làn
do adhaltrannas, agus do nach
'eil e'n comas sgur do pheacadh ;
a' mealladh anama neo-shuidh-
ichte ; aig am bheil an cridhe air
a chleachdadh ri gnìomharaibh
sanntach ; clann nam mallachd :
15 A thréig an t-slighe dhìreach,
agus a chaidh air seacharan, a'
leantuinn slighe Bhalaaim *mhic*
Bhosoir, a ghràdhaich duais na
h-eucorach ;
16 Ach a fhuair achmhasan
air son 'aingidheachd ; oir labhair
an asal bhalbh le cainnt duine,
agus thoirmisg i mi-chiall an
fhàidh.
17 Is tobair gun uisge iad so,
neoil air an iomain le h-iom-
ghaoith, fa chomhair am bheil
duibhre[4] an dorchadais air a
thasgaidh gu siorruidh.
18 Oir an uair a labhras iad
briathran atmhor[5] dìomhanais,
meallaidh iad troimh ana-mianna
na feòla, troimh mhacnuis, iadsan
a chaidh gu glan as uathasan a tha
caitheadh am beatha ann an seach-
aran :
19 A' gealltainn saorsa dhoibh,
agus gun annta féin ach tràillean
na truaillidheachd : oir ge b'e ni
le'm buadhaichear air duine, do'n
ni sin féin tha e air a chur fuidh
dhaorsa.
20 Oir an déigh dhoibh dol as o
shalcharaibh an t-saoghail troimh
eòlas an Tighearna agus an
t-Slànuighir Iosa Criosd, ma bhios
iad a rìs air an ribeadh annta,

[1] *luaith.*—[2] *air a shàrachadh.*—[3] *fèisdibh.*—[4] *ceò.*—[5] *uaibhreach.*

agus air an cur fuidh ghéill, tha an deireadh aca ni's miosa na an toiseach.

21 Oir b'fhearr dhoibh gun eòlas a bhi aca air slighe na fìreantachd, na, an déigh a h-eòlas fhaotainn, pilleadh o'n àithne naomh a thugadh dhoibh.

22 Ach thachair dhoibh a réir an t-sean-fhocail fhìrinnich, Phill am madadh air ais chum a sgeith féin; agus, A' mhuc, a chaidh nigheadh, chum a h-aoirneagan[1] san làthaich[2].

CAIB. III.

1 *Tha e toirt cinnte dhoibh mu theachd Chriosd chum breitheanais ;* 8 *agus a' toirt rabhaidh do dhaoine mi-dhiadhaidh o fhadfhoighidin Dé, iad a ghreasadh an aithreachais.*

AN dara litir so, a mhuinntir mo ghràidh, sgrìobham chugaibh a nis; annta *le chéile* tha mi a' brosnachadh bhur n-inntinn fhìor-ghloin le'ur cur an cuimhne:

2 Chum gu'm bi sibh cuimhneach air na briathraibh a labhradh roimhe leis na fàidhibh naomha, agus air ar n-àithne-ne, abstola an Tighearna agus an t-Slànuighir:

3 Air dhuibh fhios so bhi agaibh air tùs, gu'n tig anns na làithibh deireannach luchd-fochaid ag imeachd a réir an ana-miann féin,

4 Agus ag ràdh, C'àit am bheil gealladh a theachd? oir o choidil na h-aithriche, tha na h-uile nithe a' fantuinn mar *a bha iad* o thoiseach a' chruthachaidh.

5 Oir tha iad aineolach air so d'an deoin, gu'n robh na nèamha ann o chian, agus an talamh 'na sheasamh as an uisge, troimh fhocal Dé:

6 Troimh 'n deachaidh an saoghal, a bha 'n sin ann, a sgrios, air teachd do'n dìlinn air.

7 Ach tha na nèamha agus an talamh, a tha nis ann, leis an fhocal sin féin air an tasgaidh suas, *agus* air an gleidheadh fa chomhair teine air chionn là a' bhreitheanais, agus sgrios dhaoine ain-diadhaidh.

8 Ach, a mhuinntir mo ghràidh, na bithibhse aineolach air an aon ni so, Gu *bheil* aon là aig an Tighearn mar mhìle bliadhna, agus mìle bliadhna mar aon là.

9 Cha 'n'eil an Tighearn mall a thaobh a gheallaidh, (mar a mheasas dream àraidh moille,) ach tha e fad-fhulangach d'ar taobhne, gun toil aige dream sam bith a bhi air an call, ach na h-uile *dhaoine* theachd gu h-aithreachas.

10 Ach thig là an Tighearna mar ghaduiche san oidhche; anns an téid na nèamha thairis le toirm mhòir, agus *anns* an leagh na dùile le dian-theas; agus bithidh an talamh mar an ceudna, agus na h-oibre a ta air, air an losgadh suas.

11 Uime sin do bhrìgh gu'm bi na nithe so uile air an sgaoileadh as a chéile, ciod a' ghnè dhaoine bu chòir a bhi annaibh, ann an caitheadh-beatha naomh, agus diadhachd,

12 Le sùil a bhi agaibh ri, agus luathachadh[3] chum teachd là Dhé, anns am bi na nèamha, air

[1] *a h-aonairt.*—[2] *sa' chlàbar.*—[3] *greasadh, cabhag a dheanamh.*

dhoibh bhi ri theine, air an sgaoileadh o chéile, agus anns an leaghar na dùile le dian-theas?

13 Gidheadh tha dùil againne ri nèamhaibh nuadh agus talamh nuadh, a réir a' gheallaidh, anns an còmhnuich fìreantachd.

14 Uime sin, a mhuinntir ionmhuinn, o tha dùil agaibh ris na nithibh sin, deanaibh bhur dìchioll chum gu faighear leis-san ann an sìothchaint sibh, gun smal agus neo-lochdach:

15 Agus measaibh gur slàinte fad-fhulangas ar Tighearna: amhuil a sgrìobh ar bràthair gràdhach Pòl mar an ceudna d'ur n-ionnsuidh, a réir a' ghliocais a thugadh dha.

16 Amhuil mar 'na litrichibh uile, a' labhairt annta mu na nithibh so: anns am bheil cuid do nithibh do-thuigsinn, a tha an droing, a tha neo-fhòghlumta agus neo-sheasmhach, a' fiaradh, amhuil mar na sgriobtuirean eile, chum an sgrios féin.

17 Ach sibhse, a mhuinntir mo ghràidh, o's aithne dhuibh *na nithe so* roimh-làimh, thugaibh aire an t-eagal air dhuibhse mar an ceudna bhi air bhur tarruing air falbh le seacharan nan daoine ain-diadhaidh, gu'n tuit sibh o bhur seasmhachd féin.

18 Ach fàsaibh ann an gràs, agus *ann an* eòlas ar Tighearna agus ar Slànuighir Iosa Criosd. Dhasan *gu robh* glòir a nis agus gu siorruidh. Amen.

Ceud litir choitchionn an Abstoil EOIN.

CAIB. I.

1 *Tha e labhairt mu phearsa Chriosd, anns am bheil againn beatha mhaireannach, thaobh comh-chomuinn ri Dia; 5 ris an éigin duinn naomhachd beatha a chur, &c.*

AN ni a bha ann o thùs, an ni a chuala sinne, a chunnaic sinn le'r sùilibh, air an d'amhairc sinn, agus a laimhsich ar làmha thaobh focail na beatha;

2 (Oir dh'fhoillsicheadh a' bheatha, agus chunnaic sinne *i*, agus tha sinn a' deanamh fianuis, agus a' cur an céill dhuibhse na beatha maireannaich ud a bha maille ris an Athair, agus a dh'fhoillsicheadh dhuinne.)

3 An ni a chunnaic agus a chuala sinn, tha sinn a' cur an céill duibhse, chum gu'm bi agaibhse mar an ceudna comunn ruinne: agus gu fìrinneach tha ar comunn-ne ris an Athair, agus r'a Mhac Iosa Criosd.

4 Agus tha sinn a' sgrìobhadh nan nithe so d'ur n-ionnsuidh, chum gu'm bi bhur gairdeachas coimhlionta.

5 Agus is i so an teachdaireachd a chuala sinn uaithsan, agus a tha sinn a' cur an céill dhuibhse, Gur solus Dia, agus nach 'eil dorchadas air bith ann-san.

6 Ma their sinn gu bheil comunn againn ris, agus sinn a' gluasad ann an dorchadas, tha

sinn a' deanamh breige, agus cha
'n'eil sinn a' deanamh na fìrinn:
7 Ach ma ghluaiseas sinn anns
an t-solus, mar a tha esan san
t-solus, tha comunn againn r'a
chéile, agus glanaidh fuil Iosa
Criosd a Mhic sinn o gach uile
pheacadh.
8 Ma their sinn nach 'eil peac-
adh againn, tha sinn 'gar mealladh
féin, agus cha 'n'eil an fhìrinn
annainn.
9 Ma dh'aidicheas sinn ar peac-
anna, tha esan fìrinneach agus
ceart, chum *ar* peacanna a mhaith-
eadh dhuinn, agus ar glanadh o
gach uile neo-fhìreantachd.
10 Ma their sinn nach do
pheacaich sinn, tha sinn a' dean-
amh breugaire dheth-san, agus cha
'n'eil 'fhocal annainn.

CAIB. II.

1 *Tha e toirt comhfhurtachd dhoibh an aghaidh peacaidh anmhuinn-eachd.* 3 *'Se fìor eòlas Dé 'àith-eantan a choimhead,* 9 *agus ar bràithrean a ghràdhachadh.*

MO chlann bheag, na nithe so
sgrìobham d'ur n-ionnsuidh,
chum nach peacaich sibh. Agus
ma pheacaicheas neach air bith,
tha fear-tagraidh againn maille
ris an Athair, Iosa Criosd am
fìrean:
2 Agus is esan an ìobairt-
réitich air son ar peacaidh-ne;
agus cha'n e air son ar peacaidh-
ne mhàin, ach mar an ceudna air
son *peacaidh* an t-saoghail uile.
3 Agus le so tha fhios againn
gur aithne dhuinn e, ma choimh-
ideas sinn 'àitheanta.
4 An ti a their, Is aithne
dhomh e, agus nach 'eil a' coimh-
ead 'àitheanta, is breugaire e, agus
cha 'n'eil an fhìrinn ann.
5 Ach ge b'e choimhideas
'fhocal, annsan gu deimhin tha
gràdh Dhé air a choimhlionadh:
le so is aithne dhuinn gu bheil
sinn annsan.
6 An ti a their gu bheil e fan-
tuinn annsan, is còir dhasan mar
an ceudna gluasad, eadhon mar a
ghluais esan.
7 A bhràithre, ni'n sgrìobham
àithne nuadh chugaibh, ach seann
àithne, a bha agaibh o'n toiseach:
's i 'n t-seann àithne am focal a
chuala sibh o thùs.
8 A rìs, sgrìobham àithne nu-
adh chugaibh, ni a ta fìor annsan
agus annaibhse: do bhrìgh gu'n
d'imich an dorchadas thairis, agus
gu bheil a nis an solus fìor a'
dealrachadh.
9 An ti a their gu bheil e san
t-solus, agus a tha fuathachadh a
bhràthar, tha e san dorchadas gus
a nis.
10 An ti aig am bheil gràdh
d'a bhràthair, tha e 'na chòmh-
nuidh san t-solus, agus cha 'n'eil
aobhar oilbheim air bith ann.
11 Ach an ti a ta fuathachadh
a bhràthar, tha e anns an dor-
chadas, agus ag imeachd anns an
dorchadas, agus cha'n aithne dha
c'àit am bheil e dol, do bhrìgh
gu'n do dhall an dorchadas a
shùilean.
12 Sgrìobham d'ur n-ionnsuidh,
a chlann bheag, do bhrìgh gu
bheil bhur peacanna air am maith-
eadh dhuibh air sgàth 'ainme-san.
13 Sgrìobham d'ur n-ionnsuidh,
aithriche, do bhrìgh gu'm b'aithne
dhuibh esan *a ta* o thùs. Sgrìobh-
am d'ur n-ionnsuidh, òganacha,
do bhrìgh gu'n d'thug sibh buaidh
air an droch aon. Sgrìobham
d'ur n-ionnsuidh, a chlann bheag,
do bhrìgh gu'm b'aithne dhuibh
an t-Athair.

14 Sgrìobh mi d'ur n-ionnsuidh,
aithriche, do bhrìgh gu'm b'aithne
dhuibh an ti *a ta* ann o thùs.
Sgrìobh mi d'ur n-ionnsuidh,
òganacha, do bhrìgh gu bheil sibh
làidir, agus gu bheil focal Dhé
'na chòmhnuidh annaibh, agus
gu'n d'thug sibh buaidh air an
droch aon.
15 Na gràdhaichibh an saoghal,
no na nithe *a ta* san t-saoghal.
Ma ghràdhaicheas neach air bith
an saoghal, cha 'n'eil gràdh an
Athar ann.
16 Oir na h-uile a *ta* anns an
t-saoghal, ana-miann na feòla,
agus ana-miann nan sùl, agus
uabhar na beatha, cha 'n ann o'n
Athair a tha iad, ach o'n t-saogh-
al.
17 Agus siubhlaidh an saoghal
seachad, agus 'ana-miann: ach
an ti a ni toil Dé, mairidh e
chaoidh.
18 A chlann bheag, 's i 'n aim-
sir dheireannach a tha ann: agus
mar a chuala sibh gu'n tig an
t-ana-criosd, is ann mar sin a ta
nis iomad ana-criosd ann; o'm
bheil sinn a' tuigsinn gur i 'n aim-
sir dheireannach a ta ann.
19 Chaidh iad a mach uainne,
ach cha robh iad dhinn: oir nam
biodh iad dhinn, gu deimhin
dh'fhanadh iad maille ruinn: ach
chaidh iad a mach, chum gu deant-
adh follaiseach iad, nach robh iad
uile dhinn.
20 Ach tha agaibhse ungadh
o'n ti naomha, agus is aithne
dhuibh na h-uile nithe.
21 Cha do sgrìobh mi d'ur
n-ionnsuidh, do bhrìgh nach aith-
ne dhuibh an fhìrinn; ach do
bhrìgh gur aithne dhuibh i, agus
nach 'eil breug air bith o'n fhìrinn.
22 Cò a tha 'na bhreugaire,
ach esan a dh'àicheadhas gur *e*
Iosa an Criosd? 's e so an t-ana-
criosd, a tha 'g àicheadh an Athar
agus a' Mhic.
23 Ge b'e neach a dh'àicheadh-
as am Mac, cha 'n'eil an t-Athair
aige: ach an ti a dh'aidicheas am
Mac, tha an t-Athair aige mar an
ceudna.
24 Uime sin fanadh an ni sin
annaibhse a chuala sibh o thùs.
Ma dh'fhanas an ni a chuala sibh
o thùs annaibh, fanaidh sibhse mar
an ceudna anns a' Mhac, agus
anns an Athair.
25 Agus is e so an gealladh a
gheall e dhuinn, *eadhon* a' bheatha
mhaireannach.
26 Sgrìobh mi na nithe so d'ur
n-ionnsuidh, mu thimchioll na
droinge a tha 'gur mealladh.
27 Ach tha an t-ungadh a
fhuair sibh uaith-san a' fantuinn
annaibh: agus cha 'n'eil feum
agaibh gu'n teagaisgeadh aon
neach sibh: Ach, mar a ta an
t-ungadh so féin 'gur teagasg mu
thimchioll nan uile nithe, agus a
ta e fìor, agus nach breug e,
eadhon mar a theagaisg e sibh,
fanaibh ann.
28 Agus a nis, a chlann bheag,
fanaibh annsan; chum, 'nuair a
dh'fhoillsichear e, gu'm bi dàn-
achd againn, agus nach bi nàire
oirnn 'na làthair aig a theachd.
29 Ma tha fhios agaibh gu
bheil esan fìreanta, tha fhios ag-
aibh gu bheil gach neach, a ni fìr-
eantachd, air a bhreith [1] uaith-
san.

CAIB. III.

1 *Tha e cur an céill gràidh ion-
gantaich Dhé dhuinne, le sinn
a dheanamh 'nar cloinn dha féin:
3 gur còir dhuinn, uime sin, 'àith-
eantan a choimhead le h-urram,*

[1] *air a ghineamhuinn.*

11 *agus mar an ceudna gràdh*
bràithaireil a bhi againn d'a
chéile.

FEUCHAIBH, ciod a ghnè
ghràidh a thug an t-Athair
dhuinne, gu'n goirteadh clann Dé
dhinn! uime sin cha'n aithne
do'n t-saoghal sinn, do bhrìgh
nach b'aithne dha esan.
2 A mhuinntir mo ghràidh, a
nis is sinne mic Dhé, agus cha
'n'eil e soilleir fathast ciod a bhith-
eas sinn: ach a ta fhios againn,
'nuair a dh'fhoillsichear esan, gu'm
bi sinn cosmhuil ris; oir chi sinn
e mar a ta e.
3 Agus gach neach aig am bheil
an t-earbsa so ann, glanaidh se e
féin, mar a ta esan glan.
4 Ge b'e neach a ni peacadh,
tha e mar an ceudna a' briseadh
an lagha: oir is e am peacadh
briseadh an lagha.
5 Agus tha fhios agaibh gu'n
d'fhoillsicheadh esan chum ar
peacanna thoirt air falbh; agus
cha 'n'eil peacadh sam bith ann-
san.
6 Gach neach a dh'fhanas ann-
san, cha dean e peacadh: ge b'e
air bith a pheacaicheas, cha 'n
fhac e esan, agus cha robh eòlas
aige air.
7 A chlann bheag, na mealladh
neach air bith sibh: an ti a ni
fìreantachd is fìrean e, mar is
fìrean esan.
8 An ti a ni peacadh, is ann o'n
diabhul a ta e: oir tha an diabhul
a' peacachadh o thùs. Is ann
chum na crìche so a dh'fhoillsich-
eadh Mac Dhé, chum gu'n sgrios-
adh e oibre an diabhuil.
9 Ge b'e neach a ghineadh o
Dhia, cha dean e peacadh: oir a
ta a shìolsan a' fantuinn ann:
agus cha 'n'eil e 'n comas da peac-
adh a dheanamh, do bhrìgh gu'n
do ghineadh o Dhia e.
10 An so tha clann Dé, agus
clann an diabhuil follaiseach: Ge
b'e neach nach dean fìreantachd,
cha'n ann o Dhia a tha e, no
an ti nach gràdhaich a bhràth-
air.
11 Oir is i so an teachdaireachd
a chuala sibh o thùs, sinn a thoirt
gràidh d'a chéile:
12 Cha'n ann mar Chain, *a*
bha o'n droch aon, agus a mharbh
a bhràthair: Agus c'ar son a
mharbh se e? A chionn gu'n
robh 'oibre féin olc, agus *oibre* a
bhràthar fìreanta.
13 Na biodh ioghnadh oirbh,
mo bhràithre, ged dh'fhuathaich-
eas an saoghal sibh.
14 Tha fhios againn gu'n
deachaidh sinn thairis o bhàs gu
beatha, do bhrìgh gu bheil gràdh
againn do na bràithribh: an ti
nach gràdhaich a bhràthair, fan-
aidh e ann am bàs.
15 Gach neach a dh'fhuath-
aicheas a bhràthair, is mortair e;
agus tha fhios agaibh nach 'eil
aig mortair sam bith a' bheatha
mhaireannach a' fantuinn ann.
16 Le so is aithne dhuinn gràdh
Dhé, do bhrìgh gu'n do chuir
esan sìos 'anam féin air ar soinne:
agus is còir dhuinne *ar* n-anama
féin a chur sìos air son nam
bràithre.
17 Ach ge b'e neach aig am
bheil maoin an t-saoghail so, agus
a chi a bhràthair ann an uireas-
bhuidh, agus a dhruideas a chridhe
'na aghaidh, cionnus a tha gràdh
Dhé a' gabhail còmhnuidh annsan?
18 Mo chlann bheag, na gràdh-
aicheamaid ann am focal, no ann
an teangaidh, ach ann an gnìomh
agus ann am fìrinn.
19 Agus le so is aithne dhuinn
gu bheil sinn do'n fhìrinn, agus
bheir sinn dearbh-beachd d'ar
cridhibh 'na làthair.

20 Oir ma dhìteas ar cridhe sinn, is mò Dia na ar cridhe, agus is aithne dha na h-uile nithe.

21 A mhuinntir mo ghràidh, mur dìt ar cridhe sinn, tha dànachd againn a thaobh Dhé.

22 Agus ge b'e ni a dh'iarras sinn, gheibh sinn uaith e, do bhrìgh gu bheil sinn a' coimhead 'àitheantan, agus a' deanamh nan nithe a tha taitneach 'na fhianuissan.

23 Agus is i so 'àithne-san, gu'n creideamaid ann an ainm a Mhic Iosa Criosd, agus gu'n gràdhaicheamaid a chéile, mar a thug esan àithne dhuinn.

24 Agus an ti a choimhideas 'àitheanta-san, tha e gabhail còmhnuidh ann, agus esan annsan: agus le so is aithne dhuinn gu bheil esan a' fuireach annainn, o'n Spiorad a thug e dhuinn.

CAIB. IV.

1 *Tha e toirt rabhaidh dhoibh gun iad a chreidsinn gach uile luchd-teagaisg, ach an dearbhadh le riaghailtibh a' chreidimh choitchionn; 7 agus tha e 'gam brosnachadh gu gràdh bràthaireil.*

A MHUINNTIR ionmhuinn, na creidibh gach uile spiorad, ach dearbhaibh na spioradan, an ann o Dhia a tha iad; do bhrìgh gu bheil mòran do fhàidhibh bréige air dol a mach do'n t-saoghal.

2 Le so aithnichibh Spiorad Dhé: gach uile spiorad a dh'aidicheas gu'n d'thàinig Iosa Criosd san fheòil, is ann o Dhia a tha e.

3 Agus gach uile spiorad nach aidich gu bheil Iosa Criosd air teachd san fheòil, cha'n ann o Dhia a tha e: agus is e so *spiorad* sin an ana-criosd, neach a chuala sibh e bhi teachd, agus a nis tha e cheana anns an t-saoghal.

4 A chlann bheag, tha sibhse o Dhia, agus thug sibh buaidh orrasan: do bhrìgh gur mò esan a ta annaibhse, na'n ti a ta anns an t-saoghal.

5 Tha iadsan o'n t-saoghal: uime sin tha iad a' labhairt mu'n t-saoghal, agus tha'n saoghal ag éisdeachd riu.

6 Tha sinne o Dhia: an ti aig am bheil eòlas air Dia, éisdidh e ruinne; an ti nach 'eil o Dhia, cha'n éisd e ruinn. O so aithnichidh sinn spiorad na fìrinn, agus spiorad an t-seacharain.

7 A mhuinntir ionmhuinn, gràdhaicheamaid a chéile: oir is ann o Dhia tha'n gràdh; agus gach neach a ghràdhaicheas, ghineadh o Dhia e, agus is aithne dha Dia.

8 An ti nach gràdhaich, cha'n aithne dha Dia; oir is gràdh Dia.

9 An so dh'fhoillsicheadh gràdh Dhé dhuinne, do bhrìgh gu'n do chuir Dia aon-ghin Mhic do'n t-saoghal, chum gu'm bitheamaid beò troimh-san.

10 An so a ta gràdh, cha'n e gu'n do ghràdhaich sinne Dia, ach gu'n do ghràdhaich esan sinne, agus gu'n do chuir e a Mhac féin *gu bhi* 'na ìobairt-réitich air son ar peacaidh.

11 A mhuinntir ionmhuinn, ma ghràdhaich Dia sinne mar sin, tha dh'fhiachaibh oirnne chéile a ghràdhachadh mar an ceudna.

12 Cha'n fhaca neach air bith Dia riamh. Ma ghràdhaicheas sinn a chéile, tha Dia 'na chòmhnuidh annainn, agus tha a ghràdh air a choimhlionadh annainn.

[1] *cinnteachd.*

13 O so is aithne dhuinn gu bheil sinne 'nar còmhnuidh annsan, agus esan annainne, do bhrìgh gu'n d'thug e dhuinn d'a Spiorad.

14 Agus chunnaic sinn agus tha sinn a' deanamh fianuis, gu'n do chuir an t-Athair am Mac uaith *gu bhi* 'na Shlànuighear an domhain.

15 Ge b'e neach a dh'aidicheas gur e Iosa Mac Dhé, tha Dia 'na chòmhnuidh annsan, agus esan ann an Dia.

16 Agus dh'aithnich sinne agus chreid sinn an gràdh a tha aig Dia dhuinn. Is gràdh Dia; agus an ti a tha fantuinn ann an gràdh, tha e 'na chòmhnuidh ann an Dia, agus Dia annsan.

17 An so tha ar gràdh-ne air a dheanamh coimhlionta, chum gu'm bi againn dànachd ann an là a' bhreitheanais: do bhrìgh mar a tha esan, gur amhuil sin a tha sinne anns an t-saoghal so.

18 Cha 'n'eil eagal ann an gràdh; ach tilgidh gràdh diongmhalta[1] an t-eagal a mach; do bhrìgh gu bheil pian san eagal: an ti a tha eagalach, cha d'rinneadh foirfe ann an gràdh e.

19 Tha gràdh againne dhasan, do bhrìgh gu'n do ghràdhaich esan sinne an toiseach.

20 Ma their neach, Tha gràdh agam do Dhia, agus fuath aige d'a bhràthair, is breugaire e: oir an ti nach gràdhaich a bhràthair, a chunnaic e, cionnus a dh'fheudas e Dia nach fac e a ghràdhachadh?

21 Agus an àithne so tha againn uaithsan, An ti a ghràdhaicheas Dia, gu'n gràdhaich e a bhràthair mar an ceudna.

CAIB. V.

1 *An ti leis an ionmhuinn Dia, is ionmhuinn leis a chlann, agus coimhididh e 'àitheantan, a ta eutrom, so-choimhead do na creidmhich.*

GE b'e neach a chreideas gur e Iosa an Criosd, ghineadh o Dhia e; agus ge b'e ghràdhaicheas an ti a ghin, gràdhaichidh e mar an ceudna an ti a ghineadh leis.

2 O so is aithne dhuinn gu bheil gràdh againn do chloinn Dé, 'nuair a ghràdhaicheas sinn Dia, agus a choimhideas sinn 'àitheanta.

3 Oir is e so gràdh Dhé, sinn a choimhead 'àitheanta: agus cha 'n'eil 'àitheanta-san trom[2].

4 Oir gach uile ni a ghinear o Dhia, bheir e buaidh air an t-saoghal: agus is i so a' bhuaidh a bhuadhaicheas air an t-saoghal, *eadhon* ar creidimh-ne.

5 Cò an ti a bhuadhaicheas air an t-saoghal, ach esan a tha creidsinn gur e Iosa Mac Dhé?

6 Is e so esan a thàinig troimh uisge agus troimh fhuil, Iosa Criosd; ni h-e troimh uisge mhàin, ach troimh uisge agus fuil: agus is e'n Spiorad a ni fianuis, do bhrìgh gur fìrinn an Spiorad.

7 Oir tha triuir a tha deanamh fianuis air nèamh, an t-Athair, am Focal, agus an Spiorad naomh: agus an triuir sin is aon iad.

8 Agus tha triuir a tha deanamh fianuis air an talamh, an Spiorad, agus an t-uisge, agus an fhuil: agus thig an triuir sin r'a chéile ann an aon.

9 Ma ghabhas sinn ri fianuis

[1] *foirfe.*—[2] *do-dheanta.*

dhaoine, 'si fianuis Dé a's mò; oir is i so fianuis Dé, a thug e mu thimchioll a Mhic.

10 An ti a chreideas ann am Mac Dhé, tha 'n fhianuis aige ann féin: an ti nach creid Dia, rinn e breugaire dheth, do bhrìgh nach do chreid e an fhianuis a rinn Dia mu thimchioll a Mhic.

11 Agus is i so an fhianuis, gu'n d'thug Dia dhuinn beatha mhaireannach: agus tha a' bheatha so 'na Mhac.

12 An ti aig am bheil am Mac, tha beatha aige: an ti aig nach 'eil Mac Dhé, cha 'n'eil beatha aige.

13 Na nithe so sgrìobh mi d'ur n-ionnsuidh, a tha creidsinn ann an ainm Mic Dhé; chum gu'm bi fios agaibh gu bheil a' bheatha mhaireannach agaibh, agus chum as gu'n creid sibh ann an ainm Mhic Dhé.

14 Agus is e so an t-earbsa a ta againn annsan, ma dh'iarras sinn ni sam bith a réir a thoile, gu'n éisd e ruinn.

15 Agus ma ta fhios againn gu'n éisd e ruinn, ge b'e ni a dh'iarras sinn, tha fhios againn gu bheil ar n-iarrtais a dh'iarr sinn air againn.

16 Ma chi neach sam bith a bhràthair a' peacachadh peacaidh nach 'eil a chum bàis, iarraidh e, agus bheir e beatha dha, dhoibhsan nach 'eil a' peacachadh chum bàis. Tha peacadh chum bàis ann: a thaobh sin, ni'n abram gur còir dha guidheadh.

17 Is peacadh gach uile eucoir: agus tha peacadh ann nach 'eil a chum bàis.

18 Tha fhios againn ge b'e neach a ghineadh le Dia, nach peacaich e; ach an ti a ghineadh o Dhia, coimhididh se e féin, agus cha bhean an droch aon ris.

19 Tha fhios againn gur ann o Dhia a tha sinne, agus tha 'n saoghal uile 'na luidhe san olc.

20 Agus tha fhios againn gu'n d'thàinig Mac Dhé, agus gu'n d'thug e tuisge dhuinn, chum gu'm b'aithne dhuinn esan a ta fìor: agus tha sinne annsan a ta fìor, ann a Mhac Iosa Criosd. Is e so an Dia fìor, agus a' bheatha mhaireannach.

21 A chlann bheag, coimhidibh sibh féin o ìodholaibh. Amen.

Dara litir an Abstoil EOIN.

1 *Tha e comhairleachadh do mhnaoi òirdheirc àraidh agus d'a cloinn buanachadh anns a' chreidimh agus ann an gràdh Criosdaidh,* 8 *air eagal gu'n cailleadh iad duais na h-aidmheil a rinn iad roimhe,&c.*

AN seanair chum na baintighearna taghta, agus chum a cloinne, a's ionmhuinn leamsa anns an fhìrinn; agus cha'n ann leamsa mhàin, ach leo-san uile mar an ceudna, a ghabh eòlas air an fhìrinn;

2 Air son na fìrinn a tha 'na còmhnuidh annainne, agus a bhios maille ruinn gu bràth:

3 Gràs, tròcair, *agus* sìth gu robh maille ribh o Dhia an t-Ath-

air, agus o'n Tighearn Iosa Criosd
Mac an Athar, ann am fìrinn agus
ann an gràdh.
4 Bha gairdeachas mòr orm,
do bhrìgh gu'n d'fhuair mi do
d' chloinn-sa ag imeachd anns an
fhìrinn, a réir mar a fhuair sinne
àithne o'n Athair.
5 Agus a nis guidheam ort, a
bhain-tighearn, cha'n e mar gu'n
sgrìobhainn àithne nuadh chugad,
ach *an àithne* a bha againn o thùs,
gu'n gràdhaicheamaid a chéile.
6 Agus is e so an gràdh, gu'n
imicheamaid a réir 'àitheanta-san.
'S i so an àithne, mar a chuala
sibh o thùs, gu'n imicheadh sibh
innte.
7 Oir tha mòran mhealltairean
air teachd a steach do'n t-saoghal,
nach 'eil ag aideachadh gu bheil
Criosd air teachd san fheòil. Is
mealltair so agus ana-criosd.
8 Thugaibh aire dhuibh féin,
nach caill sinn na nithe sin, a
shaothraich sinn, ach gu faigh sinn
làn duais.
9 Ge b'e neach a bhriseas *an
lagh*, agus nach fan ann an teag-
asg Chriosd, cha 'n'eil Dia aige:
an ti a dh'fhanas ann an teagasg
Chriosd, tha araon an t-Athair
agus am Mac aige.
10 Ma thig neach air bith d'ur
n-ionnsuidh, agus nach toir e an
teagasg so leis, na gabhaibh e
steach d'*ur* tigh, agus na abraibh
ris, Gu ma subhach dhuit[1].
11 Oir ge b'e neach a their ris,
Gu ma subhach dhuit, tha comh-
pairt aige d'a dhroch oibribh.
12 Air dhomh mòran a bhi
agam r'a sgrìobhadh chugaibh,
cha b'àill leam *sgrìobhadh* le paipeir
agus dubh: ach tha dòchas agam
teachd d'ur n-ionnsuidh, agus
labhairt beul ri beul, chum gu'm
bi ar gairdeachas coimhlionta.
13 Tha clann do pheathar taghta
a' cur fàilte ort. Amen.

Treas litir an Abstoil EOIN.

1 *Tha e a' moladh Ghaiuis air son a dhiadhachd, 5 agus 'aoidheachd do'n fhìor luchd-teagaisg; 9 agus air an làimh eile a' deanamh gearain air gnàthachadh mi-chàirdeil Dhiotrepheis uaibhrich, &c.*

AN seanair chum Ghaiuis
ghràdhaich, a's ionmhuinn
leam san fhìrinn.
2 A *bhràthair* ghràdhaich, 'se
mo ghuidheadh roimh gach uile
ni gu'n soirbhicheadh leat agus
gu'm biodh tu slàn, mar a ta
soirbheachadh le t' anam.
3 Oir rinn mi gairdeachas gu
mòr 'nuair a thàinig na bràithrean,
agus a rinn iad fianuis do'n fhìrinn
a tha annadsa, mar a ta thusa 'g
imeachd san fhìrinn.
4 Cha 'n'eil gairdeachas agam
a's mò na bhi cluinntinn gu
bheil mo chlann ag imeachd san
fhìrinn.
5 A *bhràthair* ghràdhaich, is
dìleas a ni thu gach ni a ta thu
deanamh do na bràithribh agus
do choigrich;
6 Muinntir a rinn fianuis air
do ghràdh an làthair na h-eaglais:

[1] *Gu'n soirbhichear leat.*—[2] *thaobh.*

ma bheir thu air an aghaidh iad 'nan slighe mar is cubhaidh do Dhia, is maith a ni thu:
7 Oir chaidh iad a mach air sgàth 'ainme-san, gun ni air bith a ghabhail o na Cinnich.
8 Uime sin tha dh'fhiachaibh oirnne gabhail r'an leithidibh sin, chum gu'm bitheamaid 'nar comh-shaothraichibh do'n fhìrinn.
9 Sgrìobh mi chum na h-eaglais: ach cha ghabh Diotrephes, leis am miann àrd-cheannas a bhi aige 'nam measg, ruinne.
10 Uime sin ma thig mi, cuiridh mi an cuimhne [1] 'oibre a ta e deanamh, a' bith-labhairt 'nar n-aghaidh le briathraibh aingidh: agus cha leoir leis sin, ach ni mò a tha e féin a' gabhail ris na bràithribh, agus tha e a' bacadh na droinge leis am b'àill, agus 'gan tilgeadh mach as an eaglais.
11 A *bhràthair* ghràdhaich, na lean an ni a ta olc, ach an ni a ta maith. An ti a ni maith, is ann o Dhia a ta e: ach an ti a ni olc, cha'n fhac e Dia.
12 Tha deadh theisteas air Demetrius o na h-uile, agus o'n fhìrinn féin: agus tha sinne *mar an ceudna* a' deanamh fianuis, agus tha fios agaibh gu bheil ar fianuis-ne fìor.
13 Bha mòran agam r'a sgrìobhadh, ach cha 'n àill leam sgrìobhadh le dubh agus peann a' t'ionnsuidh:
14 Ach tha earbsa agam t'fhaicinn gun dàil, agus labhraidh sinn beul ri beul. Sìochaint maille riut. Tha na càirdean a' cur fàilte ort. Cuir fàilte air na càirdibh air an ainm.

LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL IUDAIS.

1 *Tha e 'gam brosnachadh gu bhi bunaiteach ann an aidmheil a' chreidimh,* 4 *Tha luchd-teagaisg bréige air teachd a steach 'nam measg chum am mealladh.*

IUDAS seirbhiseach Iosa Criosd agus bràthair Sheumais, chum na droinge a tha air an naomhachadh le Dia an t-Athair, agus air an coimhead le Iosa Criosd, air an gairm:
2 Gu robh tròcair, agus sìth agus gràdh air am meudachadh dhuibh-se.
3 A mhuinntir ionmhuinn, air dhomh an uile dhichioll a dheanamh chum sgrìobhadh d'ur n-ionnsuidh mu thimchioll na slàinte choitchionn [2], b'fheumail domh sgrìobhadh d'ur n-ionnsuidh, 'gur n-earalachadh sibh a chathachadh gu dìchiollach air son a' chreidimh, a thugadh aon uair do na naoimh.
4 Oir dh'eulaigh [3] daoine àraidh a steach, a dh'orduicheadh roimhe o shean chum an dìtidh so, *daoine* mi-dhiadhaidh, a' tionndadh gràis ar Dé-ne gu macnus, agus ag àicheadh Dhé,

[1] *cuimhnichidh mi.*—[2] *chumanta.*—[3] *ghoid.*

a's aon Uachdaran ann, agus ar Tighearna Iosa Criosd.

5 Uime sin is àill leam bhur cur an cuimhne, ge do bha fhios agaibh aon uair air so, cionnus an déigh do'n Tighearn am pobull a shaoradh á tìr na h-Eiphit, a sgrios e, an déigh sin, an droing nach do chreid.

6 Agus na h-aingil nach do ghléidh an ceud inbhe, ach a dh'fhàg an àite-còmhnuidh féin, choimhid e ann an geimhlibh siorruidh fuidh dhorchadas, fa chomhair breitheanais an là mhòir.

7 Amhuil a ta Sodom agus Gomorrha, agus na bailte mu'n cuairt orra, a thug iad féin thairis do strìopachas air a' mhodh cheudna, agus a bha leantuinn feòla coimhich, air an cur suas 'nam ball-sampuill a' fulang dioghaltais teine shiorruidh.

8 Mar an ceudna fòs tha an luchd-bruadair sin a' salachadh na feòla, a' deanamh tàir air uachdaranachd, agus a' labhairt gu toibheumach air àrd-inbhibh.

9 Gidheadh cha do ghabh Michael an t-àrd-aingeal, 'nuair a chathaich e'n aghaidh an diabhuil, agus a rinn e deasboireachd mu chorp Mhaois, dànadas air casaid thoibheumach a thoirt 'na aghaidh, ach thubhairt e, Gu cronuicheadh an Tighearn thu !

10 Ach tha'n droing sin a' labhairt gu taibheumach air na nithibh nach aithne dhoibh : ach na nithe sin a's aithne dhoibh air mhodh nàdurra, mar ainmhidhibh gun reuson, tha iad 'gan truailleadh féin annta.

11 Is an-aoibhinn doibh ! oir dh'imich iad ann an slighe Chain, agus ruith iad gu togarrach ann an seacharan Bhalaaim air ghaol tuarasdail, agus sgriosadh iad ann an ana-cainnt cheannarcaich Chore.

12 Is smala iad sin ann bhur cuirmibh gràidh, 'nuair a tha iad air cuirmibh maille ribh, 'gam beathachadh féin gun eagal : *is* neoil *iad* gun uisge, air an giùlan mu'n cuairt le gaothaibh : craobhan searg-mheasach, gun toradh ; dà uair marbh, air an spìonadh as am freumhaibh ;

13 Garbh thonna na fairge, a sgeitheas an nàire féin mar chobhar; reulta seachranach, d'am bheil duibhre an dorchadais gu siorruidh air a thasgaidh.

14 Agus rinn Enoch mar an ceudna, an seachdamh *pearsa* o Adhamh, fàidheadaireachd orra sin, ag ràdh, Feuch, tha'n Tighearn a' teachd le deich mìltibh d'a naomhaibh[1].

15 A dheanamh breitheanais air na h-uile, agus chum iadsan uile a tha mi-dhiadhaidh 'nam measg fhàgail ris, a thaobh an uile ghnìomhara mi-dhiadhaidh a rinn iad gu mi-dhiadhaidh agus a thaobh an uile *bhriathar* cruaidh, a labhair peacaich mi-dhiadhaidh 'na aghaidh.

16 Is luchd cànrain agus gearain an droing so, a tha 'g imeachd a réir an ana-miann féin ; agus tha'm beul a' labhairt *bhriathar* atmhor, agus iad a' gabhail iongantais[2] do phearsaibh dhaoine air sgàth buannachd.

17 Ach cuimhnichibh-sa, a mhuinntir mo ghràidh, na focail a labhradh roimhe le abstolaibh ar Tighearna Iosa Criosd :

[1] *le deich mìltibh naomha.*—[2] *a toirt mòr-mheas.*

18 Mar a thubhairt iad ribh,
gu'm biodh anns an aimsir dheir-
eannaich luchd-fanoid, a ghluais-
eadh a réir an ana-mianna mi-
dhiadhaidh féin.
19 'S iad sin an dream a sgaras
iad féin o *chàch*, collaidh, gun an
Spiorad aca.
20 Ach air bhi dhuibhse, a
mhuinntir ionmhuinn, 'gur togail
féin suas ann bhur creidimh ro
naomha, a' deanamh urnuigh san
Spiorad naomh,
21 Coimhidibh sibh féin, ann
an gràdh Dhé, le sùil ri tròcair ar
Tighearna Iosa Criosd chum na
beatha maireannaich.
22 Agus gabhaibh truas do
dhream àraidh, a' deanamh eadar-
dhealachaidh :
23 Agus tèarnaibh dream eile
le h-eagal, 'gan spìonadh as an
teine ; a' fuathachadh eadhon an
eudaich air am bheil smal na feòla.
24 A nis dhasan a tha comasach
air bhur gleidheadh o thuisleadh,
agus *bhur* cur gu neo-lochdach an
làthair a ghlòire le h-aoibhneas
ro mhòr.
25 Do Dhia a ta mhàin glic,
ar Slànuighear, *gu robh* glòir agus
mòralachd, uachdaranachd[1] agus
cumhachd, a nis agus air feadh
nan uile linn. Amen.

TAISBEANADH EOIN AN DIADHAIR.

CAIB. I.

4 *Tha Eoin a' sgrìobhadh a thaisbeanaidh chum seachd eaglaisean na h-Asia, a tha air an ciallachadh leis na seachd coinnleiribh òir.* 7 *Teachd Chriosd.*

TAISBEANADH Iosa Criosd,
a thug Dia dha, a dh'fhoill-
seachadh d'a sheirbhisich nithe a's
éigin teachd gu crìch ann an aith-
ghearr ; agus chuir e teachdair-
eachd uaith, agus le 'aingeal féin
dh'fhoillsich e *iad* d'a sheirbhis-
each Eoin :
2 A rinn fianuis air focal Dé,
agus air teisteas Iosa Criosd, agus
air gach ni a chunnaic e.
3 *Is* beannaichte an ti a
leughas, agus iadsan a dh'éisdeas
ri briathraibh na fàidheadaireachd
so, agus a choimhideas na nithe
a tha sgrìobhta innte : oir tha'n
t-àm am fagus.
4 EOIN chum nan seachd
eaglais a ta san Asia :
Gràs dhuibh, agus sìth o'n ti a ta,
agus a bha, agus a ta ri teachd
agus o na seachd spioradaibh a
tha'm fianuis a righ-chaithreach-
san ;
5 Agus o Iosa Criosd, an
fhianuis fhìor, an ceud-ghin o na
marbhaibh, agus uachdaran rìghre
na talmhainn : Dhasan a ghràdh-
aich sinn, agus a dh'ionnlaid sinn
o ar peacaibh 'na fhuil féin,
6 Agus a rinn rìghre dhinn
agus sagarta do Dhia agus d'a
Athair-san ; dhasan *gu robh* glòir
agus cumhachd gu saoghal nan
saoghal. Amen.
7 Feuch, tha e teachd le
neulaibh : agus chi gach sùil e,

[1] *tighearnas, neart.*

agus iadsan *mar an ceudna* a lot e: agus ni uile threubha na talmhainn caoidh air a shonsan: gu ma h-amhluidh a bhitheas. Amen.

8 Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus an deireadh, a deir an Tighearn, a ta, agus a bha, agus a ta ri teachd, an t-Uile-chumhachdach.

9 Bha mise Eoin, bhur dearbh-bhràthair, agus bhur companach ann an àmhghar, agus ann an rìoghachd agus am foighidin Iosa Criosd, anns an eilean d'an goirear Patmos, air son focail Dé, agus air son fianuis Iosa Criosd.

10 Bha mi san Spiorad air là an Tighearna, agus chuala mi air mo chulaobh guth mòr, mar *ghuth* trompaid,

11 Ag ràdh, is mise Alpha agus Omega, an ceud neach agus an neach deireannach: agus, Sgrìobh-sa ann an leabhar an ni a chi thu, agus cuir *e* chum nan seachd eaglais a tha san Asia; chum Ephesuis, agus chum Smirna, agus chum Phergamois, agus chum Thiatira, agus chum Shardis, agus chum Philadelphia, agus chum Laodicea.

12 Agus thionndaidh mi a dh'fhaicinn a ghutha, a labhair rium. Agus air tionndadh dhomh, chunnaic mi seachd coinnleirean òir;

13 Agus am meadhon nan seachd coinnleir, *neach* cosmhuil ri Mac an duine, air an robh eudach a ràinig sìos gu 'shàilibh, agus crioslaichte le crios òir mu chìochaibh.

14 *Bha* a cheann agus 'fholt geal mar oluinn ghil, mar shneachda; agus a shùilean mar lasair theine;

15 Agus a chosa cosmhuil ri umha[1] fìor-ghlan, mar gu'm bitheadh iad a' dearg-losgadh ann an àmhuinn; agus a ghuth mar thoirm mhòran uisgeacha.

16 Agus bha aige 'na làimh dheis seachd reulta: agus claidheamh geur dà fhaobhair a' teachd a mach as a bheul: agus *bha* 'ghnùis mar a' ghrian a' dealrachadh 'na làn neart.

17 Agus an uair a chunnaic mi e, thuit mi sìos aig a chosaibh an riochd mairbh: agus chuir e a làmh dheas orm, ag ràdh rium, Na biodh eagal ort: is mise an ceud neach agus an neach deireannach.

18 *Is mise* an ti a ta beò, agus a bha marbh; agus feuch, tha mi beò gu saoghal nan saoghal, Amen; agus tha iuchraiche ifrinn agus a' bhàis agam.

19 Sgrìobh na nithe a chunnaic thu, agus na nithe a ta ann, agus na nithe a bhitheas an déigh so.

20 Rùn-dìomhair nan seachd reult a chunnaic thu ann am làimh dheis, agus nan seachd coinnleir òir. Is iad na seachd reulta, aingil nan seachd eaglais: agus is iad na seachd coinnleirean a chunnaic thu, na seachd eaglaisean.

CAIB. II.

Ciod a dh'àithneadh do Eoin a sgrìobhadh chum aingle nan eaglais, 1 Ephesuis, 8 Smirna, 12 Phergamois, 18 agus Thiatira.

CHUM aingil eaglais Ephesuis, Sgrìobh, is iad so na

[1] *prais.*

nithe a deir an ti a tha cumail
nan seachd reult 'na làimh dheis,
tha 'g imeachd ann am meadhon
nan seachd coinnleir òir ;
2 Is aithne dhomh t'oibre, agus
do shaothair, agus t'fhoighidin,
agus nach urrainn thu giùlan leo-
san a tha olc ; agus gu'n do
dhearbh thu iadsan a their gur
abstoil iad féin, agus nach eadh,
agus gu'n fhuair thu iad breug-
ach ;
3 Agus gu'n do ghiùlain thu,
agus gu bheil foighidin agad, agus,
air sgàth m'ainme-sa, gu'n d'rinn
thu saothair, agus nach tug thu
thairis.
4 Gidheadh, tha agam a t'agh-
aidh, gu'n do thréig thu do cheud
ghràdh.
5 Cuimhnich uime sin cia uaith
a thuit thu, agus gabh aithreachas,
agus dean na ceud oibre ; no thig
mi ort gu grad, agus atharraich-
idh mi do choinnleir as àit, mur
gabh thu aithreachas.
6 Ach a ta so agad, gur fuath-
ach leat oibre nan Nicolaiteach,
nithe mar an ceudna a's fuathach
leamsa.
7 An ti aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a their an Spiorad
ris na h-eaglaisibh ; Do'n ti a
bhuadhaicheas bheir mise r'a ith-
eadh do chraoibh na beatha, a
tha ann am meadhon phàrrais
Dé.
8 Agus chum aingil eaglais
Smirna, sgrìobh, Na nithe so a
their esan, a's e'n ceud neach
agus an neach deireannach, a bha
marbh, agus a tha beò ;
9 Is aithne dhomh t'oibre, agus
t'àmhghar, agus do bhochdainn,
(gidheadh a ta thu beartach,) agus
is aithne dhomh toibheum na
muinntir, a their gur Iudhaich
iad féin, agus nach eadh, ach sion-
agog Shatain.
10 Na biodh eagal ort roimh
aon do na nithibh sin a dh'fhuil-
ingeas tu : feuch, tilgidh an diabh-
ul cuid dhibh ann am prìosan,
chum gu'n dearbhar sibh ; agus
bithidh àmhghar agaibh rè dheich
làithean : bi-sa fìrinneach gu bàs,
agus bheir mise dhuit crùn na
beatha.
11 An ti aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a their an Spiorad
ris na h-eaglaisibh : An ti a bheir
buaidh, cha chiurrar leis an dara
bàs e.
12 Agus chum aingil na h-eas-
glais a *ta* ann am Pergamos,
sgrìobh, Na nithe so deir esan,
aig am bheil an claidheamh geur
dà fhaobhair :
13 Is aithne dhomh t'oibre, agus
c'àit am bheil thu a'd' chòmh-
nuidh, *eadhon* far *am bheil* caithir
Shatain : agus a ta thu a' cumail
m'ainme-sa gu daingean, agus
cha d'àicheadh thu mo chreidimh,
eadhon anns na làithibh sin anns
an robh Antipas 'na fhianuis fhìr-
inneach dhomh, a mharbhadh
'nur measg, far am bheil Satan 'na
chòmhnuidh.
14 Gidheadh, tha beagan agam
a' t'aghaidh, do bhrìgh gu bheil
agad an sin an droing a tha cum-
ail teagaisg Bhalaaim, a theag-
aisg do Bhalac ceap-tuislidh a
chur roimh chloinn Israeil, chum
nithe a dh'ìobradh do ìodholaibh
itheadh, agus strìopachas a dhean-
amh.
15 Is amhuil sin a ta agad mar
an ceudna an dream a tha cumail
teagaisg nan Nicolaiteach, ni a's
fuathach leamsa.
16 Dean aithreachas, no thig
mi a t'ionnsuidh gu grad, agus

cogaidh mi 'nan aghaidh le claidheamh mo bheoil.

17 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a their an Spiorad ris na h-eaglaisibh: Do'n ti a bhuadhaicheas bheir mi r'a itheadh do'n mhana fholuichte, agus bheir mi dha clach gheal, agus air a' chloich ainm nuadh sgrìobhta, nach aithne do neach air bith, ach do'n ti a gheibh *i*.

18 Agus chum aingil na h-eaglais a *ta* ann an Tiatira, sgrìobh, Na nithe so deir Mac Dhé, aig am bheil a shùilean mar lasair theine, agus a chosan mar umha fìor-ghlan;

19 Is aithne dhomh t'oibre, agus do ghràdh, agus do sheirbhis[1], agus *do* chreidimh, agus t'fhoighidin, agus t'oibre deireannach; gu *bheil iad* ni's mò na do cheud oibre.

20 Gidheadh, tha agam beagan do nithibh a' t'aghaidh, gu bheil thu a' fulang do'n mhnaoi sin Iesebel, a their gur ban-fhàidh i féin, mo sheirbhisich a theagasg agus a mhealladh chum strìopachas a dheanamh, agus nithe a dh'ìobradh do ìodholaibh itheadh.

21 Agus thug mi dhi ùine gu aithreachas a ghabhail d'a strìopachas, agus cha do ghabh i aithreachas.

22 Feuch, tilgidh mi i ann an leabaidh, agus iadsan a tha deanamh adhaltrannais rithe ann an àmhghar mòr, mur gabh iad aithreachas d'an gnìomharaibh.

23 Agus marbhaidh mi a clann leis a' bhàs; agus bithidh fhios aig na h-eaglaisibh uile gur mise an ti sin a sgrùdas na h-àirnean agus na cridheachan: agus bheir mi do gach aon agaibhse a réir bhur n-oibre.

24 Ach ribhse a deiream, agus ris a' chuid eile ann an Tiatira, Mheud aig nach 'eil an teagasg so, agus do nach b'aithne doimhne Shàtain, mar a their iad, cha chuir mi uallach eile oirbh,

25 Ach cumaibh gu daingean an ni a ta agaibh, gus an tig mi.

26 Agus an ti a bhuadhaicheas, agus a ghleidheas m'oibre gus a' chrìoch, dhasan bheir mi cumhachd os ceann nan Cinneach:

27 (Agus riaghlaidh e iad le slait iaruinn: mar shoithichibh creadha brisear 'nam bloighdibh iad,) amhuil a fhuair mise o m' Athair.

28 Agus bheir mi dha reult na maidne.

29 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a their an Spiorad ris na h-eaglaisibh.

CAIB. III.

1 *Tha aingeal eaglais Shardis air a chronachadh,* 3 *air earalachadh gu h-aithreachas, agus air a bhagairt mur dean e aithreachas.*

AGUS chum aingil na h-eaglais a *tha* ann an Sardis, sgrìobh, Na nithe so deir an ti aig am bheil seachd spiorada Dhé, agus na seachd reulta; Is aithne dhomh t'oibre, gu bheil ainm agad, gu bheil thu beò, gidheadh a ta thu marbh.

2 Bi faireil, agus neartaich a' chuid eile a ta ullamh gu bàsachadh: oir cha d'fhuair mi t'oibre foirfe am fianuis Dé.

3 Cuimhnich uime sin cionnus a fhuair agus a chuala tu, agus

[1] *fhrithealadh.*

gleidh, agus gabh aithreachas. Uime sin mur dean thu faire, thig mi ort mar ghaduiche, agus cha bhi fios agad ciod i an uair anns an tig mi ort.

4 Tha beagan ainmean agad eadhon ann an Sardis, nach do shalaich an eudach; agus imichidh iad maraon riumsa ann an *culaidhibh* geala: oir is airidh[1] iad.

5 An ti a bheir buaidh, sgeadaichear e ann an eudach geal; agus cha dubh mi mach 'ainm á leabhar na beatha, ach aidichidh mi 'ainm-san am fianuis m' Athar, agus am fianuis 'aingle-san.

6 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a deir an Spiorad ris na h-eaglaisibh.

7 Agus chum aingil na h-eaglais ann am Philadelphia, sgrìobh, Na nithe so deir an ti naomh, an ti fìor, an ti aig am bheil iuchair Dhaibhidh, an ti a dh'fhosglas, agus cha dùin neach air bith; agus a dhùineas, agus cha'n fhosgail neach air bith:

8 Is aithne dhomh t'oibre: feuch, chuir mi dorus fosgailte romhad, agus cha'n urradh neach air bith a dhùnadh: oir a ta neart beag agad, agus ghléidh thu m'fhocal, agus cha d'àicheadh thu m'ainm.

9 Feuch, bheir mise *orrasan* do shionagog Shàtain, (a their gur Iudhaich iad féin agus nach eadh, ach a ta deanamh bréige,) feuch, bheir mise orra gu'n tig iad agus gu'n dean iad aoradh aig do chosaibh, agus gu'm bi fios aca gu'n do ghràdhaich mise thu.

10 A chionn gu'n do ghleidh thu focal m'fhoighidin-sa, gleidhidh mise thusa mar an ceudna o uair a' bhuairidh, a thig air an t-saoghal uile, a dhearbhadh na muinntir sin, a tha 'nan còmhnuidh air an talamh.

11 Feuch, tha mi a' teachd gu grad: dean greim daingean air na bheil agad, chum nach glac neach air bith do chrùn.

12 An ti a bheir buaidh, ni mi e 'na phost ann an teampull mo Dhé, agus cha téid e ni's mò a mach as: agus sgrìobhaidh mi ainm mo Dhé air, agus ainm caithreach[2] mo Dhé, *a's i* Ierusalem nuadh, a thig a nuas o nèamh o m' Dhia; agus *sgrìobhaidh* mi m'ainm nuadh féin *air.*

13 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a deir an Spiorad ris na h-eaglaisibh.

14 Agus chum aingil na h-eaglais ann an Laodicea, sgrìobh, Na nithe so deir an Amen, an fhianuis dhìleas agus fhìrinneach, toiseach cruthachaidh Dhé;

15 Is aithne dhomh t'oibre nach 'eil thu aon chuid fuar no teth: b'fhearr leam gu'm bitheadh tu fuar no teth.

16 Uime sin do bhrìgh gu bheil thu meagh-bhlàth, agus nach 'eil thu aon chuid fuar no teth, sgeithidh mi thu mach as mo bheul.

17 Do bhrìgh gu bheil thu ag ràdh, Tha mi beartach, agus air fàs saoibhir, agus gun fheum agam air ni sam bith; agus gun fhios agad gu bheil thu dòruinneach[3], agus truagh, agus bochd, agus dall, agus lomnochd.

18 Comhairlicheam dhuit òr a cheannach uamsa, air a dhearbhadh san teine, chum as gu'm bi thu saoibhir; agus eudach geal, chum gu'n còmhdaichear thu,

[1] *fiu.*—[2] *baile* —[3] *iarganach, àmhgharach.*

agus nach bi nàire do lomnochd-
uidh follaiseach; agus ung do
shùile le sàbh-shùl, chum gur léir
dhuit.
19 Mheud as is ionmhuinn
leam, cronaicheam agus smach-
daicheam; uime sin biodh agad-
sa teas-ghràdh, agus dean aith-
reachas.
20 Feuch, tha mi a'm' sheas-
amh aig an dorus, agus a' bual-
adh: ma dh'éisdeas neach sam
bith ri m' ghuth, agus gu'm fos-
gail e'n dorus, thig mi a steach
d'a ionnsuidh, agus gabhaidh mi
mo shuipeir maille ris, agus esan
maille riumsa.
21 Do'n ti a bhuadhaicheas bheir
mi comas suidhe maille riumsa air
mo righ-chaithir, amhuil fòs a
bhuadhaich mise, agus a shuidh
mi maille ri m' Athair air a righ-
chaithir-san.
22 An ti aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a deir an Spiorad
ris na h-eaglaisibh.

CAIB. IV.

2 *Tha Eoin a' faicinn righ-chaith-reach Dhé ann am flaitheanas.* 4 *Na ceithir seanaire fichead.* 6 *Na ceithir bheathaiche làn do shùilibh air am beulaobh agus air an cùlaobh.*

AN déigh so dh'amhairc mi,
agus feuch, *bha* dorus fos-
gailte air nèamh; agus *bha* an
ceud ghuth a chuala mi, mar
fhuaim trompaid a' labhairt rium,
ag ràdh, Thig a nìos an so, agus
nochdaidh mise dhuit nithe a's
éigin tachairt an déigh so.
2 Agus air ball bha mi san
Spiorad: agus feuch, bha righ-
chaithir air a suidheachadh air
nèamh, agus bha neach 'na shuidhe
air an righ-chaithir.
3 Agus bha an ti a shuidh, r'a
amharc air, cosmhuil ri cloich Iasp-
ir, agus Shardis: agus *bha* bogha-
frois[1] timchioll na righ-chaithreach
mu'n cuairt, cosmhuil, r'a fhaicinn,
ri Emerald.
4 Agus timchioll na righ-chaith-
reach mu'n cuairt *bha* ceithir
chaithriche fichead; agus air na
caithrichibh chunnaic mi ceithir
seanaire fichead 'nan suidhe air
an sgeadachadh ann an culaidhibh
geala; agus bha aca air an cinn
corona[2] òir.
5 Agus chaidh a mach as an
righ-chaithir dealanaich, agus
tairneanaich, agus guthanna: agus
bha seachd lòchrain theine a'
dearg-lasadh am fianuis na righ-
chaithreach, a's iad seachd spior-
ada Dhé.
6 Agus roimh an righ-chaithir
bha fairge ghloine cosmhuil ri
criostal: agus ann am meadhon
na righ-chaithreach, agus mu'n
cuairt do'n righ-chaithir, *bha*
ceithir bheathaiche làn do shùil-
ibh air am beulaobh agus air an
cùlaobh.
7 Agus *bha* an ceud bheathach
cosmhuil ri leòmhan, agus an
dara beathach cosmhuil ri laogh,
agus bha aig an treas beathach
aghaidh mar dhuine, agus *bha* an
ceathramh beathach cosmhuil ri
iolair ag itealaich.
8 Agus aig na ceithir bheath-
aichibh, aig gach aon diubh fa
leth, bha sè sgiathan mu'n
cuairt da, agus *bha* iad làn do
shùilibh an taobh a stigh; agus
cha do sguir iad a là no dh'oidh-

[1] *bogha-uisge.*—[2] *crùna.*

che, ag ràdh, naomha, naomha, naomha, an Tighearn Dia uile-chumhachdach, a bha, agus a ta, agus a bhitheas.

9 Agus an uair a thug na beathaiche sin glòir, agus urram, agus buidheachas do'n ti a bha 'na shuidhe air an righ-chaithir, a ta beò gu saoghal nan saoghal,

10 Thuit na ceithir seanaire fichead sìos an làthair an ti a bha 'na shuidhe air an righ-chaithir, agus rinn iad aoradh dhasan a ta beò gu saoghal nan saoghal, agus thilg iad sìos an corona an làthair na righ-chaithreach, ag ràdh,

11 Is airidh[1] thusa, a Thighearn, air glòir, agus urram, agus cumhachd fhaotainn; oir chruthaich thu na h-uile nithe, agus air son do thoile-sa tha iad, agus chruthaicheadh iad.

CAIB. V.

1 *An leabhar air a sheulachadh le seachd seulaibh,* 9 *a b'airidh a mhàin an t-Uan a mharbhadh air 'fhosgladh:* 12 *uime sin tha na seanairean a' toirt cliu dha.*

AGUS chunnaic mi ann an làimh dheis an ti a shuidh air an righ-chaithir, leabhar sgrìobhta san taobh a stigh dheth agus air a chùlaobh, air a sheulachadh le seachd seulaibh.

2 Agus chunnaic mi aingeal treun a' gairm le guth àrd, Cò a's airidh air an leabhar fhosgladh; agus air a sheulachan fhuasgladh?

3 Agus cha robh aon neach air nèamh, no air thalamh, no fuidh'n talamh comasach air an leabhar fhosgladh, no sealltuinn air.

4 Agus ghuil mi gu mòr, do bhrìgh nach d'fhuaradh aon neach a b'airidh air an leabhar fhosgladh, agus a leughadh, no sealltuinn air.

5 Agus thubhairt aon do na seanairibh rium, Na guil: feuch, bhuadhaich an Leòmhan a tha do thréibh Iuda, Freumh Dhaibhidh, air an leabhar fhosgladh, agus a sheachd seulachan fhuasgladh.

6 Agus dh'amhairc mi, agus feuch, ann am meadhon na righ-chaithreach, agus nan ceithir bheathaich, agus ann am meadhon nan seanair, Uan 'na sheasamh mar gu'm biodh e air a mharbhadh, aig an robh seachd adhaircean, agus seachd sùilean, a's iad seachd spiorada Dhé, a chuireadh a mach chum na talmhainn uile.

7 Agus thàinig e, agus ghlac e an leabhar á deas làimh an ti a bha 'na shuidhe air an righ-chaithir.

8 Agus an uair a ghlac e'n leabhar, thuit na ceithir bheathaichean, agus na ceithir seanaire fichead sìos an làthair an Uain, agus aig gach aon diubh clàrsaichean, agus tùis-shoithichean òir làn do nithibh deadh-fhàile, nithe a's iad urnuighean nan naomh.

9 Agus chan iad òran nuadh, ag ràdh, Is airidh thusa air an leabhar a ghlacadh, agus a sheulachan 'fhosgladh, do bhrìgh gu'n do mharbhadh thu, agus gu'n do shaor thu sinne do Dhia le t'fhuil féin, as gach uile thréibh, agus theangaidh, agus shluagh, agus chinneach;

10 Agus gu'n d'rinn thu rìghre dhinn agus sagarta d'ar Dia: agus rìoghaichidh sinn air an talamh.

11 Agus dh'amhairc mi, agus chuala mi guth mhòran aingeal timchioll na righ-chaithreach,

[1] *fiù.*

agus nam beathach, agus nan seanair; agus b'e an àireamh deich mìle uair deich mìle, agus mìlte do mhìltibh;
12 Ag ràdh le guth àrd, Is airidh an t-Uan, a chaidh mharbhadh, air cumhachd, agus saoibhreas, agus gliocas, agus neart, agus urram, agus glòir, agus moladh fhaotainn.
13 Agus chuala mi gach uile chreutair a ta air nèamh, agus air an talamh, agus fuidh'n talamh, agus a ta air a chuan, agus na h-uile nithe a ta annta, ag ràdh, Moladh agus urram, agus glòir, agus cumhachd, *gu robh* dhasan a ta 'na shuidhe air an righ-chaithir, agus do'n Uan gu saoghal nan saoghal.
14 Agus thubhairt na ceithir bheathaiche, Amen. Agus thuit na ceithir seanaire fichead sìos, agus rinn iad aoradh dhasan a ta beò gu saoghal nan saoghal.

CAIB. VI.

Fosgladh nan seula an ordugh, agus ciod a lean air sin, &c.

AGUS chunnaic mi, 'nuair a dh'fhosgail an t-Uan aon do na seulaibh, agus chuala mi aon do na ceithir bheathaichibh ag ràdh, mar le fuaim tairneanaich, Thig agus faic.
2 Agus chunnaic mi, agus feuch, each geal; agus bha aig an ti a shuidh air, bogha: agus thugadh dha crùn, agus chaidh e mach a' buadhachadh, agus chum gu buadhaicheadh e.
3 Agus an uair a dh'fhosgail e'n dara seula, chuala mi an dara beathach ag ràdh, Thig, agus faic.
4 Agus chaidh each eile mach, *a bha* dearg; agus thugadh *cumhachd* dhasan a shuidh air, chum sìth a thoirt o'n talamh, ionnus gu marbhadh iad a chéile: agus thugadh claidheamh mòr dha.
5 Agus an uair a dh'fhosgail e an treas seula, chuala mi an treas beathach ag ràdh, Thig, agus faic. Agus dh'amhairc mi, agus feuch, each dubh, agus bha aig an ti a shuidh air, meidh 'na làimh.
6 Agus chuala mi guth ann am meadhon nan ceithir bheathach ag ràdh, Tomhas cruithneachd air son peghinn, agus tri tomhasan eòrna air pheghinn; agus na dean cron air an ola, no air an fhìon.
7 Agus an uair a dh'fhosgail e'n ceathramh seula, chuala mi guth a' cheathramh beathaich ag ràdh, Thig, agus faic.
8 Agus dh'amhairc mi, agus feuch, each glas; agus b'e ainm an ti a shuidh air, am Bàs, agus lean ifrinn 'na chuideachd: agus thugadh dhoibhsan cumhachd chum marbhaidh air a cheathramh cuid do'n talamh, le claidheamh, agus le gorta, agus le bàs, agus le fìadh bheathaichibh na talmhainn.
9 Agus an uair a dh'fhosgail e an cùigeadh seula, chunnaic mi fuidh 'n altair, anama na muinntir sin a mharbhadh air son focail Dé, agus air son na fianuis a chum iad.
10 Agus ghlaodh iad le guth mòr, ag ràdh, Cia fhad a bhitheas, o Thighearna naomh agus fhìrinnich, gus an dean thu breitheanas, agus an dìol thu ar fuil-ne orrasan a ta 'nan còmhnuidh air an talamh?
11 Agus thugadh do gach aon diubh trusgana fada geala, agus a dubhradh riu, iad a ghabhail fois fathast rè ùine bhig, gus am biodh an comh-sheirbhisich mar

an ceudna, agus am bràithrean a
rachadh a mharbhadh mar *a chaidh*
iadsan, air an coimhlionadh.
12 Agus dh'amhairc mi 'nuair
a dh'fhosgail e an seathadh
seula, agus feuch, bha crith mhòr
thalmhainn ann, agus dh'fhàs a'
ghrian dubh mar shaic-eudach
ròin, agus dh'fhàs a' ghealach mar
fhuil.
13 Agus thuit reulta nèimhe
air an talamh, mar a thilgeas
craobh-fhìge a fìgean anabaich,
'nuair a chrathar i le gaoith
mhòir:
14 Agus chaidh nèamh thairis
mar rola leabhair air fhilleadh air
a chéile; agus dh'atharraicheadh
gach beinn agus eilean as an ion-
adaibh féin:
15 Agus dh'fholaich rìghre na
talmhainn, agus na daoine mòra,
agus na daoine saoibhir, agus na
h-àrd-cheannardan, agus na daoine
cumhachdach, agus gach tràil, agus
gach duine saor, iad féin ann an
uamhaibh agus ann an creagaibh
nam beann;
16 Agus thubhairt iad ris na
sléibhtibh agus ris na creagaibh,
Tuitibh oirnne, agus folaichibh
sinn o ghnùis an ti a tha 'na shuidhe
air an righ-chaithir, agus o fheirg
an Uain:
17 Oir thàinig là mòr 'fheirge-san,
agus cò a dh'fheudas seasamh?

CAIB. VII.

3 *Tha aingeal a' cur seula air seirbhisich Dhé 'nan eudanaibh.* 4 *Aireamh na muinntir a sheulaicheadh: do threubhaibh Israeil fa leth àireamh shonraichte.*

AGUS an déigh nan nithe sin,
chunnaic mi ceithir aingil
'nan seasamh air ceithir oisinnibh
na talmhainn, a' cumail ceithir
ghaothanna na talmhainn, chum
nach séideadh a' ghaoth air an
talamh, no air an fhairge, no air
aon chraoibh.
2 Agus chunnaic mi aingeal eile
ag éirigh o'n àird an ear, aig
an robh seula an Dé bheò: agus
ghlaodh e le guth mòr ris na ceithir
aingil, d'an d'thugadh *cumhachd*
cron a dheanamh air an talamh
agus air an fhairge,
3 Ag ràdh, na deanaibh doch-
ann do'n talamh, no do'n fhairge,
no do na craobhaibh, gus an cuir
sinn seula air seirbhisich ar Dé air
clàraibh an eudain.
4 Agus chuala mi àireamh na
droinge a sheulaicheadh: ceud
agus dà fhichead agus ceithir mìle,
a sheulaicheadh do uile threubh-
aibh chloinn Israeil.
5 Sheulaicheadh dà mhìle
dheug do thréibh Iuda. Sheul-
aicheadh dà mhìle dheug do
thréibh Reubein. Sheulaicheadh
dà mhìle dheug do thréibh Ghad.
6 Sheulaicheadh dà mhìle dheug
do thréibh Aseir. Sheulaicheadh
dà mhìle dheug do thréibh Neph-
talim. Sheulaicheadh dà mhìle
dheug do thréibh Mhanaseis.
7 Sheulaicheadh dà mhìle dheug
do thréibh Shimeoin. Sheulaich-
eadh dà mhìle dheug do thréibh
Lebhi. Sheulaicheadh dà mhìle
dheug do thréibh Isachair.
8 Sheulaicheadh dà mhìle dheug
do thréibh Shabuloin. Sheulaich-
eadh dà mhìle dheug do thréibh
Ioseiph. Sheulaicheadh dà mhìle
dheug do thréibh Bheniamin.
9 An déigh so, dh'amhairc mi,
agus feuch, sluagh mòr, nach
robh neach sam bith comasach
air àireamh, do na h-uile chinn-
eachaibh, agus threubhaibh, agus

shluaghaibh, agus theangaibh, 'nan seasamh an làthair na righ-chaithreach, agus an làthair an Uain, air an sgeadachadh le trusganaibh fada geala, agus pailm aca 'nan làmhaibh;

10 Agus ghlaodh iad le guth àrd, ag ràdh, Slàinte d'ar Dia-ne a ta 'na shuidhe air an righ-chaithir, agus do'n Uan.

11 Agus sheas na h-aingil uile timchioll na righ-chaithreach, agus nan seanair, agus nan ceithir bheathach, agus thuit iad air an aghaidh an làthair na righ-chaithreach, agus rinn iad aoradh do Dhia,

12 Ag ràdh, Amen: Moladh, agus glòir, agus gliocas, agus buidheachas, agus urram, agus cumhachd, agus neart *gu robh* d'ar Dia-ne gu saoghal nan saoghal. Amen.

13 Agus fhreagair aon do na seanairibh, ag ràdh rium, Cò iad sin a ta air an sgeadachadh le trusganaibh fada geala? agus cia as a thàinig iad?

14 Agus thubhairt mi ris, A Thighearn, tha fhios agad-sa. Agus thubhairt e rium, Is iad so iadsan a thàinig á h-àmhghar mòr; agus nigh iad an trusgain, agus rinn iad geal iad ann am fuil an Uain.

15 Uime sin tha iad an làthair righ-chaithreach Dhé, agus a'deanamh aoraidh dha a là agus a dh'oidhche, 'na theampull: agus gabhaidh an ti, a tha 'na shuidhe air an righ-chaithir, còmhnuidh 'nam measg.

16 Cha bhi ocras orra tuileadh, no tart ni's mò; cha mhò a thuiteas a' ghrian orra, no teas air bith

17 Oir beathaichidh an t-Uan, a tha am meadhon na righchaithreach, iad, agus treòraichidh e iad gu tobraichibh do uisge na beatha: agus tiormaichidh Dia gach deur o'n sùilibh.

CAIB. VIII.

1 *'Nuair a dh'fhosgladh an seachdamh seula,* 2 *tha seachd trompaidean air an tabhairt do sheachd ainglibh.* 3 *Tha aingeal eile a' cur tùis maille ri urnuighibh nan naomh air an altair òir.*

AGUS an uair a dh'fhosgail e an seachdamh seula, bha tosd air nèamh mu thimchioll leth-uaire.

2 Agus chunnaic mi na seachd aingil a sheas am fianuis Dé; agus thugadh dhoibhsan seachd trompaidean.

3 Agus thàinig aingeal eile, agus sheas e aig an altair, agus tùiseir òir aige; agus thugadh dha mòran tùise, chum gu'n d'thugadh se *e* maille ri urnuighibh nan uile naomh air an altair òir, a *bha'n* làthair na righ-chaithreach.

4 Agus chaidh deatach na tùise suas maille ri urnuighibh nan naomh, o làimh an aingil, an làthair Dhé.

5 Agus ghlac an t-aingeal an tùiseir, agus lìon se e le teine na h-altair, agus thilg e air an talamh e: agus bha guthanna, agus tairneanaich, agus dealanaich, agus crith-thalmhainn ann.

6 Agus dh'ulluich na seachd aingil, aig an robh na seachd trompaidean, iad féin, chum an séideadh.

7 Agus shéid an ceud aingeal, agus bha clocha-meallain ann, agus teine air am measgadh le fuil, agus thilgeadh air an talamh iad; agus loisgeadh an treas cuid do na craobhaibh, agus am feur glas uile.

8 Agus shéid an dara aingeal, agus thilgeadh mar gu'm bu bheinn mhòr a' losgadh le teine anns an fhairge: agus dh'fhàs an treas cuid do'n fhairge 'na fuil:

9 Agus fhuair an treas cuid do na creutairibh, a bha anns an fhairge, aig an robh beatha, bàs; agus sgriosadh an treas cuid do na longaibh.

10 Agus shéid an treas aingeal, agus thuit reult mhòr o nèamh, a' dearg-lasadh mar lòchran, agus thuit i air an treas cuid do na h-aimhnibh, agus air na tobraichibh uisge:

11 Agus is e an t-ainm a ghoirear do'n reult Burmaid: agus rinneadh an treas cuid do na h-uisgibh 'nam burmaid; agus fhuair mòran dhaoine bàs leis na h-uisgibh, do bhrìgh gu'n d'rinneadh searbh iad.

12 Agus shéid an ceathramh aingeal, agus bhuaileadh an treas cuid do'n ghréin, agus an treas cuid do'n ghealaich, agus an treas cuid do na reultaibh; ionnus gu'n d'rinneadh an treas cuid diubh dorcha, agus nach do dhealraich an là rè an treas cuid dheth, no an oidhche air a' mhodh cheudna.

13 Agus dh'amhairc mi, agus chuala mi aingeal ag itealaich ann am meadhon nèimhe, ag ràdh le guth àrd, Is truagh, truagh, truagh, do luchd-àiteachaidh na talmhainn, air son ghuthanna eile trompaide nan tri aingeal a tha fathast gu séideadh!

CAIB. IX.

1 Air séideadh do'n chùigeadh aingeal, tha reult a' tuiteam o nèamh, d'am bheil iuchair sluichd an dubh-aigein air a tabhairt: 13 Tha an seathadh trompaid air a séideadh.

AGUS shéid an cùigeadh aingeal a thrompaid, agus chunnaic mi reult a' tuiteam o nèamh chum na talmhainn: agus thugadh dha iuchair sluichd an dubh-aigein[1].

2 Agus dh'fhosgail e slochd an dubh-aigein, agus dh'éirich deatach as an t-slochd, mar dheataich àmhuinn mhòir *theintich;* agus rinneadh a' ghrian agus an t-athar dorcha, le deataich an t-sluichd.

3 Agus thàinig a mach as an deataich air an talamh locuist; agus thugadh cumhachd dhoibh, a réir mar a tha cumhachd aig scorpionaibh na talmhainn.

4 Agus a dubhradh riu gun iad a dheanamh dochann[2] air feur na talmhainn, no air ni sam bith glas, no air craoibh sam bith, ach air na daoinibh sin a mhàin aig nach 'eil seula Dhé air clàr an eudain.

5 Agus thugadh dhoibh, cha'n e gu marbhadh siad iad, ach gu'm biodh iad air am pianadh rè chùig miosa: agus *bha* am pian cosmhuil ri péin scorpion, 'nuair a bhuaileas e duine.

6 Agus anns na làithibh sin iarraidh daoine am bàs, agus cha'n fhaigh iad e; agus bithidh déidh

[1] *an t-sluic gun aigein.*—[2] *dochair, cron.*

aca air bàsachadh, agus teichidh
am bàs uatha.
7 Agus *bha* cruth nan locust
cosmhuil ri h-eachaibh air an
ulluchadh chum catha; agus *bha*
air an cinn mar gu'm biodh crùin
cosmhuil ri h-òr, agus *bha* an agh-
aidhean cosmhuil ri h-aghaidhibh
dhaoine.
8 Agus bha folt orra cosmhuil
ri folt bhan, agus bha am fiacla
mar *fhiacla* leòmhan.
9 Agus bha aca uchd-éididhean,
mar uchd-éididhean iaruinn; agus
bha fuaim an sgiathan mar fhuaim
charbada mhòran each a' ruith
chum catha.
10 Agus bha earbuill aca cos-
mhuil ri scorpionaibh, agus bha
gathanna 'nan earblaibh: agus *b'e*
an cumhachd daoine a chiurradh
rè chùig mìosa.
11 Agus bha righ aca os an
ceann, *eadhon* aingeal an dubh-
aigein, agus *'se 's* ainm dha san
Eabhra Abadon, ach anns a'
Ghréigis 'se 's ainm dha Apolion.
12 Chaidh aon trnaighe thairis;
feuch, tha dà thruaighe ri teachd
fathast an déigh so.
13 Agus shéid an seathadh ain-
geal a thrompaid, agus chuala mi
guth o cheithir adharcaibh na
h-altair òir, a tha'm fianais Dé.
14 Ag ràdh ris an t-seathadh
aingeal aig an robh an trompaid,
Fuasgail na ceithir aingil, a tha
ceangailte aig an amhainn mhòir
Euphrates.
15 Agus dh'fhuasgladh na
ceithir aingil, a bha ulluichte fa
chomhair uaire, agus là, agus
mìos, agus bliadhna, chum gu'm
marbhadh iad an treas cuid do
dhaoinibh.
16 Agus *b'e* àireamh armailtean
a' mharc-shluaigh fichead mìle do
dheich mìltibh: agus chuala mi
an àireamh.
17 Agus mar so chunnaic mi
na h-eich anns an taisbeanadh,
agus iadsan a shuidh orra, aig an
robh uchd-éididhean do theine,
agus do hiacint, agus do phronn-
usc: agus *bha* cinn nan each mar
chinn leòmhan; agus as am beoil
thàinig a mach teine, agus deat-
ach, agus pronnusc.
18 Leis na tri *plàighibh* so
mharbhadh an treas cuid do
dhaoinibh, leis an teine, agus leis
an deataich, agus leis a' phronn-
usc, a chaidh a mach as am beoil.
19 Oir tha an cumhachda 'nam
beul, agus 'nan earblaibh: oir *bha*
an earbuill cosmhuil ri nathraich-
ibh nimhe, agus bha cinn aca, agus
leo sin ni iad dochann[1].
20 Agus cha do ghabh a' chuid
eile do na daoinibh nach do
mharbhadh leis na plàighibh sin,
aithreachas do oibribh an làmh,
ionnus nach deanadh iad aoradh
do dheamhnaibh, agus do dheal-
bhaibh òir, agus airgid, agus umha,
agus cloiche, agus fiodha; nach
urradh faicinn, no cluinntinn, no
imeachd:
21 Agus cha mhò a ghabh iad
aithreachas d'am mortaibh, no
d'an strìopachas, no d'an gadachd-
aibh.

CAIB. X.

1 *Tha e faicinn aingil threin aig an robh leabhar fosgailte 'na làimh:* 6 *neach a tha toirt mionnan airsan, a tha beò gu siorruidh, nach bi aimsir ni's mò ann.*

AGUS chunnaic mi aingeal
cumhachdach eile a' teachd
a nuas o nèamh, air a sgeadach-

[1] *cron.*

adh le neul, agus bogha-uisge[1] air
a cheann, agus 'aghaidh mar a'
ghrian, agus a chosa mar phost-
aibh teine.
2 Agus bha aige 'na làimh
leabhran fosgailte: agus chuir e
a chos dheas air an fhairge, agus
a chos chlì air an talamh,
3 Agus ghlaodh e le guth
àrd, mar a bheuchdas leòmhan:
agus an uair a ghlaodh e, labhair
seachad tairneanaich an guthanna
féin.
4 Agus an uair a labhair na
tairneanaich an guthanna féin,
bha mi dol a sgrìobhadh: agus
chuala mi guth o nèamh, ag ràdh
rium, Seulaich na nithe a labhair
na seachd tairneanaich, agus na
sgrìobh iad.
5 Agus thog an t-aingeal, a
chunnaic mi 'na sheasamh air a'
mhuir, agus air an talamh, a làmh
gu nèamh,
6 Agus mhionnaich e airsan, a
tha beò gu saoghal nan saoghal,
a chruthaich nèamh agus na nithe
a ta ann, agus an talamh agus
na nithe a ta ann, agus an fhairge
agus na nithe a ta innte, Nach bi
aimsir ann ni's mò;
7 Ach ann an làithibh gutha
an t-seachdamh aingil, 'nuair a
thòisicheas e air séideadh, an sin
gu'm biodh rùn-dìomhair Dhé
air a chrìochnachadh, mar a
dh'innis e d'a sheirbhisich na
fàidhean.
8 Agus labhair an guth, a chuala
mi o nèamh, rium a rìs, agus
thubhairt e, Imich, glac an leabh-
ran a tha fosgailte ann an làimh
an aingil a tha 'na sheasamh air
an fhairge, agus air an talamh.
9 Agus chaidh mi dh'ionnsuidh
an aingil, agus thubhairt mi ris
Thoir dhomsa an leabhran: agus
a deir esan rium, Glac, agus ith
suas e; agus ni e do bhroinn
searbh, ach bithidh e ann do bheul
milis mar mhil.
10 Agus ghlac mi an leabhran
á làimh an aingil, agus dh'ith mi
suas e; agus bha e ann mo bheul
milis mar mhil; agus an uair a
dh'ith mi e, rinneadh mo bhrù
searbh.
11 Agus thubhairt e rium, Is
éigin duit a rìs fàidheadaireachd
a dheanamh am fianuis shlògh,
agus chinneach, agus theanga, agus
rìghre lìonmhor.

CAIB. XI.

3 Tha an dà fhianuis a' deanamh fàidheadaireachd: 6 tha cumhachd aca nèamh a dhruideadh, ionnus nach bi uisge ann. 14 Tha'n dara truaighe air dol thairis. 16 Tha an seachdamh trompaid air a séideadh.

AGUS thugadh dhomh cuilc
cosmhuil ri slait: agus sheas
an t-aingeal, ag ràdh, Eirich, agus
tomhais teampull Dhé, agus an
altair, agus iadsan a tha deanamh
aoraidh ann.
2 Ach fàg a mach a' chuirt a
tha'n taobh a muigh do'n team-
pull, agus na tomhais i: oir thug-
adh i do na Cinnich: agus salt-
raidh iad fo'n cosaibh a' chaithir
naomha rè dhà mhìos agus dhà
fhichead.
3 Agus bheir mise *cumhachd*
do m' dhithis fhianuisean, agus
ni iad fàidheadaireachd rè mìle
agus dà cheud agus tri fichead là,
eudaichte ann an saic-eudach.
4 Is iad so an dà chrann ola,
agus an dà choinnleir a tha 'nan

[1] *bogha-frois.*

seasamh an làthair Dhé na talmhainn.
5 Agus ma chiurras neach air
bith iad, théid teine a mach as am beul, agus claoidhidh e an naimhdean: agus ma chiurras neach air bith iad, is éigin da bhi air a mharbhadh mar so.
6 Tha cumhachd aca so nèamh
a dhùnadh ionnus nach bi uisge ann, ann an làithibh am fàidheadaireachd-san: agus tha cumhachd aca air uisgibh chum an tionndadh gu fuil, agus an talamh a bhualadh leis an uile phlàigh, co minic 's is toil leo.
7 Agus an uair a chrìochnaich-
eas iad am fianuis, ni am fiadhbheathach a dh'éireas as an t-slochd gun aigeal[1] cogadh 'nan aghaidh, agus bheir e buaidh orra, agus marbhaidh e iad.
8 Agus *bithidh* an cuirp mharbha
'nan luidhe ann an sràid na caithreach mòire, d'an goirear gu spioradail Sodom agus an Eiphit, far mar an ceudna an do cheusadh ar Tighearn.
9 Agus chi *iadsan* do na sluagh-
aibh, agus do threubhaibh, agus do theangaibh, agus do chinneachaibh, an cuirp mharbha rè thri làithean gu leth, agus cha leig iad an cuirp mharbha a chur ann an uaighibh.
10 Agus ni luchd-àiteachaidh
na talmhainn gairdeachas os an ceann, agus bithidh iad subhach, agus cuiridh iad tiodhlacan dh'ionnsuidh a chéile; do bhrìgh gu'n do phian an dà fhàidh so iadsan, a bha chòmhnuidh air an talamh.
11 Agus an déigh thri làithean
gu leth, chaidh Spiorad na beatha o Dhia a steach annta, agus sheas iad air an cosaibh, agus thuit eagal mòr orrasan a chunnaic iad.
12 Agus chual iad guth mòr o
nèamh, ag ràdh riu, Thigibh a nìos an so. Agus chaidh iad suas do nèamh air neul, agus chunnaic an naimhdean iad.
13 Agus anns an uair sin féin
bha crith mhòr thalmhainn ann, agus thuit an deicheamh cuid do'n chaithir[2], agus mharbhadh seachd mìle pearsa sa' chrith-thalmhainn: agus ghabh a' chuid eile eagal, agus thug iad glòir do Dhia nèimhe.
14 Chaidh an dara truaighe
thairis; feuch, thig an treas truaighe gu h-aithghearr.
15 Agus shéid an seachdamh
aingeal a thrompaid, agus bha guthanna mòra air nèamh, ag ràdh, Rinneadh rìoghachdan an t-saoghail *'nan rìoghachdaibh* d'ar Tighearn, agus d'a Chriosd-san, agus bithidh e 'na Righ gu saoghal nan saoghal.
16 Agus thuit na ceithir sean-
aire fichead, a bha 'nan suidhe air an caithrichibh am fianuis Dé, sìos air an aghaidh, agus rinn iad aoradh do Dhia,
17 Ag ràdh, Bheireamaid buidh-
eachas duitse, o Thighearna Dhé uile-chumhachdaich, a ta, agus a bha, agus a bhitheas; air son gu'n do ghabh thu do chumhachd mòr a t'ionnsuidh, agus gu'n do rìoghaich thu.
18 Agus bha fearg air na cinn-
ich, agus thàinig t'fhearg-sa, agus àm nam marbh gu'n tugtadh breth orra, agus gu'n tugadh tusa duais do d' sheirbhisich na fàidhean, agus do na naoimh, agus dhoibhsan air am bheil eagal t'ainme, do na big agus do na

[1] *gun ghrund.*—[2] *bhaile.*

mòir, agus gu sgriosadh tu iadsan a sgriosas an talamh.

19 Agus dh'fhosgladh teampull Dé air nèamh, agus chunncas ann a theampull àirc a' choimhcheangail: agus bha dealanaich, agus guthanna, agus tairneanaich, agus crith-thalmhainn, agus clocha-meallain mòra ann.

CAIB. XII.

1 *Tha bean a bha sgeadaichte leis a' ghréin, ri saothair-chloinne:* 4 *Tha'n dragon mòr dearg 'na sheasamh fa comhair, ullamh gus a leanabh a shlugadh suas.* 6 *'Nuair a dh'aiseadadh i, theich i do'n fhàsach.*

AGUS chunncas iongantas mòr air nèamh, bean air a sgeadachadh leis a' ghréin, agus a' ghealach fuidh a cosaibh, agus air a ceann crùn do dhà reult dheug.

2 Agus air dhi bhi torrach, ghlaodh i, ri saothair-chloinne, agus bha i air a pianadh chum a h-aisead.

3 Agus chunncas iongantas eile air nèamh, agus feuch, dragon[1] mòr dearg, aig an robh seachd cinn, agus deich adhairc-ean, agus air a chinn seachd crùin.

4 Agus tharruing 'earball an treas cuid do reultaibh nèimhe, agus thilg e iad chum na talmhainn: agus sheas an dragon fa chomhair na mnà, a bha ullamh gu bhi air a h-aisead, chum a leanabh a shlugadh suas 'nuair a bheireadh i e.

5 Agus rug i leanabh mic, a bha gus na cinnich uile a riaghladh le slait iaruinn: agus thogadh a leanabh suas chum Dhé, agus *chum* a righ-chaithreach-san.

6 Agus theich a' bhean do'n fhàsach, far am bheil aice ionad air ulluchadh le Dia, chum gu'm biodh i air a beathachadh an sin rè mìle *agus* dà cheud *agus* tri fichead là.

7 Agus bha cogadh air nèamh; rinn Michael agus 'aingil cogadh an aghaidh an dragoin, agus chog an dragon agus 'aingil féin;

8 Agus cha d'thug iad buaidh, cha mhò a fhuaradh an àite ni's mò air nèamh.

9 Agus thilgeadh a mach an dragon mòr, an t-seann nathair sin, d'an goirear an diabhul agus Satan, a tha mealladh an t-saoghail uile: thilgeadh a mach e chum na talmhainn, agus thilgeadh a mach 'aingil maille ris.

10 Agus chuala mi guth mòr ag ràdh air nèamh, A nis tha slàinte agus neart, agus rìoghachd ar Dé-ne, agus cumhachd a Chriosd air teachd; oir thilgeadh sìos fear-casaid ar bràithre, a bha 'gan casaid an làthair ar Dé-ne a là agus a dh'oidhche.

11 Agus thug iad buaidh air troimh fhuil an Uain, agus troimh fhocal am fianuis-san; agus cha do ghràdhaich iad an anama féin gu bàs.

12 Uime sin biodh gairdeachas oirbh, o a nèamha, agus oirbhse a tha 'nur còmhnuidh annta. An-aoibhinn do luchd-àiteachaidh na talmhainn, agus na fairge! oir thàinig an diabhul a nuas d'ur n-ionnsuidh, agus fearg ro mhòr air, do bhrìgh gur fiosrach e nach 'eil aige ach ùine ghearr.

13 Agus an uair a chunnaic an dragon gu'n do thilgeadh e chum na talmhainn, rinn e geur-lean-

[1] *uabheist.*

mhuinn ar a' mhnaoi, a rug an *leanabh* mic.

14 Agus do'n mhnaoi thugadh dà sgéith iolaire mòire, chum gu'n rachadh i air itealaich leo do'n fhàsach, chum a h-ionaid féin; far am bheil i air a h-altrum rè aimsir, agus aimsirean, agus leth-aimsir[1], o aghaidh na nathrach.

15 Agus thilg an nathair as a beul uisge mar thuil, an déigh na mnà, chum gu'n tugadh i oirre bhi air a giùlan air falbh leis an t-sruth.

16 Agus rinn an talamh còmhnadh ris a' mhnaoi, agus dh'fhosgail an talamh a bheul, agus shluig e suas an tuil, a thilg an dragon as a bheul.

17 Agus bha fearg air an dragon ris a' mhnaoi, agus chaidh e dheanamh cogaidh ris a' chuid eile d'a sliochd, a tha coimhead àitheanta Dhé, agus aig am bheil fianuis Iosa Criosd.

CAIB. XIII.

1 *Tha fiadh-bheathach ag éirigh as an fhairge le seachd cinn agus deich adhaircean.* 11 *Tha fiadh-bheathach eile a' teachd a nìos as an talamh,* 14 *agus a' toirt fa'near dealbh bhi air a dheanamh do'n cheud fhiadh-bheathach.*

AGUS sheas mi air gaineamh na fairge, agus chunnaic mi fiadh-bheathach ag éirigh suas as an fhairge, aig an robh seachd cinn, agus deich adhaircean, agus air 'adharcaibh deich crùin, agus air a chinn ainm toibheim.

2 Agus bu chosmhuil am fiadh-bheathach, a chunnaic mi, ri leopard, agus bha a chosan mar *chosaibh* math-ghamhna, agus a bheul mar bheul leòmhain: agus thug an dragon a neart, agus a chaithir, agus cumhachd mòr dha.

3 Agus chunnaic mi aon d'a cheannaibh mar gu'm biodh e air a lotadh gu bàs; agus leighiseadh a chneadh bhàsmhor: agus ghabh an talamh uile iongantas an déigh an fhiadh-bheathaich.

4 Agus rinn iad aoradh do'n dragon, a thug a chumhachd do'n fhiadh-bheathach: agus rinn iad aoradh do'n fhiadh-bheathach, ag ràdh, Cò a ta cosmhuil ris an fhiadh-bheathach? Cò a ta comasach air cogadh a dheanamh 'na aghaidh?

5 Agus thugadh dha beul a' labhairt nithe mòra, agus thoibheum; agus thugadh cumhachd dha cogadh a dheanamh rè dhà mhìos agus dà fhichead.

6 Agus dh'fhosgail e 'bheul ann an toibheum an aghaidh Dhé, chum toibheum a thoirt d'a ainm, agus d'a phàilluin, agus do'n dream a ta 'nan còmhnuidh air nèamh.

7 Agus thugadh dha cogadh dheanamh an aghaidh nan naomh, agus buaidh a thoirt orra: agus thugadh dha cumhachd os ceann gach uile thréibh, agus theangaidh, agus chinnich.

8 Agus ni iadsan uile, a tha 'nan còmhnuidh air an talamh, aoradh dha, aig nach 'eil an ainmean sgrìobhta ann an leabhar beatha an Uain, a mharbhadh o thoiseach an t-saoghail.

9 Ma ta cluas aig neach air bith, éisdeadh e.

[1] *àm, agus amanna, agus leth-àm.*

10 Ma bheir neach air bith am braighdeanas, théid e am braighdeanas: ma mharbhas neach air bith leis a' chlaidheamh, is éigin e féin bhi air a mharbhadh leis a' chlaidheamh. Is ann an so a ta foighidin agus creidimh nan naomh.

11 Agus chunnaic mi fiadhbheathach eile ag éirigh as an talamh; agus bha aige dà adhairc cosmhuil ri uan, agus labhair e mar dhragon.

12 Agus tha e a' cur an gnìomh cumhachd a' cheud fhiadh-bheathaich uile 'na fhianuis, agus tha e toirt air an talamh, agus orrasan a tha 'nan còmhnuidh ann, aoradh dheanamh do'n cheud fhiadhbheathach, aig an robh a lot bàsmhor air a leigheas.

13 Agus tha e a' deanamh chomhara mòra, ionnus gu bheil e toirt air teine teachd a nuas o nèamh air an talamh, ann am fianuis dhaoine.

14 Agus tha e a' mealladh na droinge, a tha 'nan còmnhuidh air an talamh, leis na comharaibh sin a thugadh dha a dheanamh an làthair an fhiadh-bheathaich, ag ràdh ri luchd-àiteachaidh na talmhainn, dealbh a dheanamh do'n bheathach aig an robh an lot claidheimh, agus a bha beò.

15 Agus thugadh cumhachd dha beatha a thoirt do dhealbh an fhiadh-bheathaich, ionnus gu'n labhradh dealbh an fhiadh-bheathaich, agus gu'n tugadh e fa'near gu'm biodh a mheud as nach deanadh aoradh do dhealbh an fhiadh-bheathaich, air am marbhadh.

16 Agus tha e toirt air na h-uile *dhaoine*, araon beag agus mòr, saoibhir agus daoibhir, saor agus daor, comhar a ghabhail air an làimh dheis, no air clàr an eudain;

17 Agus nach feudadh neach sam bith ceannach no reic, ach esan aig am biodh an comhara, no ainm an fhiadh-bheathaich, no àireamh 'ainme.

18 An so tha gliocas. An ti aig am bheil tuisge, àirmheadh e àireamh an fhiadh-bheathaich: oir is àireamh dhuine e; agus is e àireamh sè ceud agus tri fichead agus sè.

CAIB. XIV.

1 *An t-Uan 'na sheasamh air sliabh Shioin maille r'a chuideachd.* 6 *Tha aingeal a' searmonachadh an t-soisgeil.* 8 *Tuiteam Bhabiloin.* 15 *Foghara an t-saoghail, agus cur a' chorrain ann.*

AGUS dh'amhairc mi, agus feuch, Uan 'na sheasamh air sliabh Shioin, agus maille ris ceud agus dà fhichead agus ceithir mìle, aig an robh ainm 'Athar-san sgrìobhta air clàr an eudain.

2 Agus chuala mi guth o fhlaitheanas, mar fhuaim mhòran uisgeacha, agus mar fhuaim tairneanaich mhòir; agus chuala mi fuaim chlàrsairean, a' deanamh ciuil le'n clàrsaichibh féin.

3 Agus chan iad mar gu'm b'òran nuadh e an làthair na righ-chaithreach, agus an làthair nan ceithir bheathach, agus nan seanair: agus cha b'urradh neach sam bith an t-òran sin fhòghlum, ach an ceud agus dà fhichead agus na ceithir mìle, a shaoradh o'n talamh.

4 Is iad so an dream nach do shalaicheadh le mnàibh; oir is òighean iad; is iad so an dream, a tha leantuinn an Uain ge b'e àit

an téid e: shaoradh iad so o mheasg dhaoine, 'nan ceud thoradh do Dhia, agus do'n Uan.
5 Agus 'nam beul cha d'fhuaradh cealg: oir tha iad gun smal[1] an làthair righ-chaithreach Dhé.
6 Agus chunnaic mi aingeal eile ag itealaich ann am meadhon nèimhe, aig an robh an soisgeul siorruidh r'a shearmonachadh dhoibhsan, a tha 'nan còmhnuidh air an talamh, agus do gach uile chinneach, agus thréibh, agus theangaidh, agus shluagh,
7 Ag ràdh le guth àrd, Biodh eagal Dé oirbh, agus thugaibh glòir dha; oir thàinig uair a bhreitheanais: agus deanaibh aoradh dhasan, a rinn nèamh, agus talamh, agus an fhairge, agus na tobair uisge.
8 Agus lean aingeal eile, ag ràdh, Thuit, thuit Babilon, a' chaithir mhòr sin, do bhrìgh gu'n d'thug i air gach uile chinneach òl do fhion feirge a strìopachais.
9 Agus lean an treas aingeal iad, ag ràdh le guth àrd, Ma ni neach air bith aoradh do'n fhiadhbheathach, agus d'a dhealbh, agus ma ghabhas e a chomhara air clàr 'eudain, no air a làimh,
10 Olaidh esan do fhìon feirge Dhé, a tha air a dhòrtadh gun mheasgadh, ann an cupan 'fheirgesan: agus bithidh e air a phianadh le teine agus pronnusc, am fianuis nan aingeal naomha, agus am fianuis an Uain.
11 Agus bithidh deatach am péine-san ag éirigh suas gu saoghal nan saoghal: agus cha 'n'eil fois sam bith a là no dh'oidhche acasan a ni aoradh do'n fhiadhbheathach agus d'a dhealbh, no aig neach air bith a ghabhas comhara 'ainme-san.
12 An so tha foighidin nan naomh: an so *tha*'n dream a choimhideas àitheanta Dhé, agus creidimh Iosa.
13 Agus chuala mi guth o nèamh, ag ràdh rium, Sgrìobh, *Is* beannaichte na mairbh a gheibh bàs san Tighearn, á so a mach: seadh, a deir an Spiorad, chum gu faigh iad fois o'n saothair; agus leanaidh an oibre iad.
14 Agus dh'amhairc mi, agus feuch, neul geal, agus air an neul *neach* 'na shuidhe cosmhuil ri Mac an duine, aig an robh crùn òir air a cheann, agus corran geur 'na làimh.
15 Agus thàinig aingeal eile mach as an teampull, a' glaodhaich le guth àrd ris an ti a bha 'na shuidhe air an neul, Sàth a steach do chorran, agus buain: oir thàinig àm dhuit buain; oir tha foghara na talmhainn abuich.
16 Agus shàth an ti, a bha 'na shuidhe air an neul, a chorran san talamh; agus bhuaineadh an talamh.
17 Agus thàinig aingeal eile mach as an teampull a ta air nèamh, agus corran geur aige-san mar an ceudna.
18 Agus thàinig aingeal eile mach o'n altair, aig an robh cumhachd os ceann teine, agus ghlaodh e le glaodh àrd ris an ti aig an robh an corran geur, ag ràdh, Sàth a steach do chorran geur, agus cnuasaich bagaidean[2] fìonain na talmhainn: oir a ta a fìon-dhearcan làn abuich.
19 Agus shàth an t-aingeal a chorran san talamh, agus chnuasaich e fìonain na talmhainn, agus

[1] *gun lochd.*—[2] *triopuill.*

thilg e i ann am fìon-amar mòr feirge Dhé.

20 Agus shaltradh am fìon-amar an taobh a muigh do'n chaithir, agus thàinig fuil a mach as an fhìon-amar, gu sréin nan each, feadh mhìle agus shè ceud stàid[1].

CAIB. XV.

1 *Na seachd aingil leis na seachd plàighibh deireannach.* 3 *Oran na muinntir a bhuadhaicheas air an fhiadh-bheathach.* 7 *Na seachd soithiche làn do fheirge Dhé.*

AGUS chunnaic mi comhara eile air nèamh, mòr agus iongantach, seachd aingil aig an robh na seachd plàighean deireannach; oir annta so tha fearg Dhé air a coimhlionadh.

2 Agus chunnaic mi mar gu'm b'fhairge ghloine, air a measgadh le teine; agus iadsan a thug buaidh air an fhiadh-bheathach, agus air a dhealbh, agus air a chomhara, *agus* air àireamh 'ainme, 'nan seasamh air an fhairge ghloine, agus clàrsaiche Dhé aca.

3 Agus tha iad a' cantuinn òrain Mhaois òglaich Dhé, agus òrain an Uain, ag ràdh, *Is* mòr, agus *is* iongantach t'oibre, a Thighearna Dhé uile-chumhachdaich; *is* ceart agus *is* fìor do shlighean-sa, a Righ nan naomh.

4 Cò air nach biodh eagal romhad, O Thighearn, agus nach tugadh glòir do t'ainm? oir *is tusa* mhàin *a ta* naomh: oir thig na h-uile chinnich, agus ni iad aoradh ann do làthair; do bhrìgh gu bheil do bhreitheanais air an deanamh follaiseach.

5 Agus an déigh so dh'amhairc mi, agus feuch, dh'fhosgladh teampull pàilliun na fianuis air nèamh.

6 Agus thàinig a mach as an teampull na seachd aingil, aig an robh na seachd plàighean, air an sgeadachadh le lìon-eudach glan agus dealrach, agus air an crioslachadh mu'n uchd le criosaibh òir.

7 Agus thug aon do na ceithir bheathaichibh do na seachd aingil seachd soithichean òir, làn do fheirg an Dé, a ta beò gu saoghal nan saoghal.

8 Agus lìonadh an teampull le deataich o ghlòir Dhé, agus o 'chumhachd-san; agus cha b'urradh neach sam bith dol a stigh do'n teampull, gus am biodh seachd plàighean nan seachd aingeal air an coimhlionadh.

CAIB. XVI.

1 *Tha na h-aingil a' dòrtadh mach an soithiche làn do fheirg:* 6 *Na plàighean a tha leantuinn air sin.* 15 *Thig Criosd mar ghaduiche.*

AGUS chuala mi guth mòr as an teampull, ag ràdh ris na seachd aingil, Imichibh, agus taomaibh soithiche feirge Dhé air an talamh.

2 Agus dh'imich an ceud *aingeal*, agus thaom e a shoitheach air an talamh; agus dh'éirich droch neasgaid nimhneach air na daoinibh sin aig an robh comhara an fhiadh-bheathaich, agus *orrasan*, a rinn aoradh d'a dhealbh.

3 Agus thaom an dara aingeal a shoitheach san fhairge; agus rinneadh i mar fhuil *duine* mhairbh: agus fhuair gach anam beò bàs anns an fhairge.

4 Agus thaom an treas aingeal

[1] i. e. *an t-ochdamh cuid do mhìle fearainn.*

a shoitheach anns na h-aimh-
nichibh agus anns na tobraichibh
uisge; agus rinneadh iad 'nam fuil.
5 Agus chuala mi aingeal nan
uisgeacha ag ràdh, Is cothromach
thusa, O Thighearn, a ta, agus a
bha, agus a bhitheas, do bhrìgh
gu'n d'thug thu breth air an dòigh
so:
6 Oir dhòirt iadsan fuil naomh
agus fhàidhean, agus thug thusa
dhoibh fuil r'a h-òl; oir is toill-
teanach iad.
7 Agus chuala mi neach eile
o'n altair ag ràdh, Seadh, a Thigh-
earna Dhé uile-chumhachdaich, *is*
fìor agus cothromach do bhreith-
eanais.
8 Agus thaom an ceathramh
aingeal a shoitheach air a' ghréin;
agus thugadh *cumhachd* dha daoine
a phianadh le h-ain-teas teine.
9 Agus bha daoine air an
losgadh le teas mòr, agus thug
iad toibheum do ainm Dhé, aig
am bheil cumhachd air na plàigh-
ibh sin: agus cha d'rinn iad aith-
reachas, chum glòir a thoirt dha-
san.
10 Agus thaom an cùigeadh
aingeal a shoitheach air righ-
chaithir an fhiadh-bheathaich;
agus rinneadh a rìoghachd dorcha,
agus chagainn *daoine* an teanga
troimh phéin,
11 Agus thug iad toibheum
do Dhia nèimhe air son am pi-
anta agus an creuchda, agus cha
do ghabh iad aithreachas d'an
gnìomharaibh.
12 Agus thaom an seathadh
aingeal a shoitheach air an amh-
ainn mhòir Euphrates; agus
thiormaicheadh a h-uisge, chum
gu'n ulluichteadh slighe rìghrean
na h-àirde 'n ear.
13 Agus chunnaic mi *teachd* a
mach á beul an dragoin, agus á
beul an fhiadh bheathaich, agus
á beul an fhàidh-bhréige, tri spio-
rada neòghlan, cosmhuil ri los-
guinn.
14 Oir is iad *sin* spiorada
dheamhan, a' deanamh chomhara,
a tha dol a mach chum rìghre na
talmhainn, agus an domhain uile,
gu'n cruinneachadh chum catha
là mhòir sin an Dé uile-chumh-
achdaich.
15 Feuch, ataim a' teachd mar
ghaduiche. *Is* beannaichte esan
a ni faire, agus a ghleidheas 'eud-
ach, chum nach imich e lom-
nochd, agus nach faic *daoine* a
nàire.
16 Agus chruinnich e iad r'a
chéile chum ionaid d'an goirear
san Eabhra, Armagedon.
17 Agus thaom an seachdamh
aingeal a shoitheach san athar [1];
agus thàinig guth mòr a mach á
teampull nèimhe, o'n righ-chaith-
ir, ag ràdh, Tha e deanta.
18 Agus bha guthanna, agus
tairneanaich, agus dealanaich
ann; agus bha crith mhòr thal-
mhainn ann, nach robh a leithid
ann o bha daoine air an talamh,
a samhuil do chrith-thalmhainn
co mòr.
19 Agus bha a' chaithir mhòr
air a roinn 'na tri earrannaibh,
agus thuit caithriche nan cinn-
each: agus thàinig Babilon mhòr
an cuimhne an làthair Dhé, a
thoirt di copan fìona fraoich
'fheirge [2].
20 Agus theich gach uile eilean
as, agus cha d'fhuaradh na beannta.
21 Agus thàinig clacha-meall-
ain mòra a nuas o nèamh air
daoinibh, gach clach co throm ri

[1] *aidhear.*—[2] *'fheirge ro gharg.*

talann: agus thug daoine toibheum do Dhia, air son plàigh nan clacha-meallain; oir bha am plàigh-san ro mhòr.

CAIB. XVII.

1 *Tha bean, air a sgeadachadh le purpur agus scarlaid, 'na suidh air an fhiadh-bheathach, 5 neach a's i Babilon mhòr, màthair nan gràineileachd.* 14 *Buaidh an Uain.*

AGUS thàinig aon do na seachd aingil aig an robh na seachd soithichean, agus labhair e rium, ag ràdh rium, Thig an so; nochdaidh mi dhuit breitheanas na strìopaiche mòire, a tha 'na suidhe air mòran uisgeacha:

2 Ris an d'rinn righre na talmhiann strìopachas, agus aig an do chuireadh luchd-àiteachaidh na talmhainn air mhisg le fìon a strìopachais.

3 Agus thug e leis mi anns an spiorad do'n fhàsach: agus chunnaic mi bean 'na suidhe air fiadh-bheathach air dhath scarlaid, làn do ainmibh toibheim, air an robh seachd cinn agus deich adhaircean.

4 Agus bha bhean air a sgeadachadh ann am purpur, agus ann an scarlaid, agus air a deanamh breagha le h-òr agus clachaibh luachmhor agus neamhnuidibh, agus copan òir aice 'na làimh, làn do ghràineileachd agus do neoghloine a strìopachais.

5 Agus air clàr a h-eudain *bha* ainm sgrìobhta, RUN-DIOMHAIR, BABILON MHOR, MATHAIR NAN STRIOPACH AGUS GHRAINEILEACHDA NA TALMHAINN.

6 Agus chunnaic mi a' bhean air mhisg le fuil nan naomh, agus le fuil fhianuisean[1] Iosa: agus an uair a chunnaic mi i, ghabh mi iongantas le h-iongantas mòr.

7 Agus thubhairt an t-aingeal rium, C'ar son a ghabh thu iongantas? Innsidh mise dhuit rùn-dìomhair na mnà, agus an fhiadh-bheathaich a tha 'ga giùlan, air am bheil na seachd cinn agus na deich adhaircean.

8 Am fiadh-bheathach a chunnaic thu, bha e, agus cha 'n'eil e ann; agus èiridh e suas á slochd an dubh-aigein, agus théid e am mugha[2]: agus gabhaidh luchd-àiteachaidh na talmhainn, (aig nach 'eil an ainmean sgrìobhta ann an leabhar na beatha o thoiseach an t-saoghail,) iongantas, 'nuair a chi iad am fiadh-bheathach a bha, agus nach 'eil, agus a bhitheas ann.

9 An so ta an inntinn aig am bheil gliocas: Na seachd cinn is seachd sléibhtean iad, air am bheil a' bhean 'na suidhe.

10 Is seachd righrean iad mar an ceudna: tha cùig *dhiubh* air tuiteam, agus a ta h-aon ann: cha d'thàinig am fear eile fathast, agus an uair a thig e, is éigin da fantuinn rè ùine bhig.

11 Agus am fiadh-bheathach a bha, agus nach 'eil ann, is esan an t-ochdamh, agus tha e o'n t-seachdnar, agus théid e am mugha.

12 Agus na deich adhaircean, a chunnaic thu, is deich righrean iad, nach d'fhuair rìoghachd fathast, ach a ta faotainn cumhachd

[1] *mhairtireach.*—[2] *sgriosar e.*

mar righrean rè aon uaire maille
ris an fhiadh-bheathach.
13 Tha aca sin aon inntinn,
agus bheir iad an neart agus an
cumhachd do'n fhiadh-bheath-
ach.
14 Ni iad sin cogadh an agh-
aidh an Uain, agus bheir an
t-Uan buaidh orra: oir is esan
Tighearna nan Tighearna, agus
Righ nan Righ; agus *tha* an
dream, a tha maille ris, air an
gairm, agus air an taghadh, agus
dìleas.
15 Agus a deir e rium, Na
h-uisgeachan a chunnaic thu, far
am bheil an strìopach 'na suidhe,
is slòigh, agus coimhthionail, agus
cinnich, agus teanganna iad.
16 Agus na deich adhaircean
a chunnaic thu air an fhiadh-
bheathach, bheir iad sin fuath
do'n strìopaich, agus ni iad fàs i,
agus lomnochd, agus ithidh iad a
feòil, agus loisgidh iad i le teine.
17 Oir chuir Dia 'nan cridhe
a thoil a choimhlionadh, agus a
bhi dh'aon chomhairle, agus an
rìoghachd a thoirt do'n fhiadh-
bheathach, gus an coimhlionar
briathran Dhé.
18 Agus is i a' bhean a chunnaic
thusa, am baile mòr sin, a tha
rìoghachadh os ceann righre na
talmhainn.

CAIB. XVIII.

2 Tha Babilon air tuiteam: 4 tha àithne air a toirt do phobull Dé imeachd aisde: 9 tha righre na talmhainn a' deanamh bròin air a son.

AGUS an déigh nan nithe so
chunnaic mi aingeal eile
teachd a nuas o nèamh, aig an
robh cumhachd mòr; agus dheal-
raich an talamh le 'ghlòir.
2 Agus ghlaodh e gu làidir le
guth mòr, ag ràdh, Thuit, thuit,
Babilon mhòr, agus rinneadh i 'na
h-àite-còmhnuidh dheamhan, 'na
prìosan[1] do gach spiorad neò-
ghlan, 'na h-ionad cumail do gach
eun neòghlan agus fuathmhòr.
3 Oir dh'òl na h-uile chinnich
do fhìon feirge a strìopachais,
agus rinn righre na talmhainn
strìopachas rithe, agus rinneadh
saoibhir ceannaichean na tal-
mhainn le pailteas a sògha[2].
4 Agus chuala mi guth eile o
nèamh, ag ràdh, Thigibh a mach
aisde, mo phobull, chum nach bi
sibh comh-pairteach d'a peacaibh,
agus nach faigh sibh *cuid* d'a
plàighibh;
5 Oir tha a peacanna air ruigh-
eachd suas gu nèamh, agus
chuimhnich Dia a h-eucearta.
6 Thugaibh ath-dhìol di mar a
dhìol ise ribh, agus thugaibh dhi
a dhà uiread, a réir a h-oibre:
anns a' chupan a lìon i, lìonaibh a
dhà uiread di.
7 A mheud as a ghlòraich si i
féin, agus a chaith i a beatha gu
sòghail, co mòr as sin thugaibh
dhi do pheanas agus do bhròn:
oir a deir i 'na cridhe féin, Tha
mi a'm' shuidhe a'm' bhan-righ-
inn, agus cha bhantrach mi, agus
cha'n fhaic mi bròn.
8 Uime sin ann an aon là thig
a plàighean, bàs, agus bròn, agus
gorta; agus loisgear i gu tur le
teine: oir is neartmhor an Tigh-
earna Dia a bheir breth oirre.
9 Agus ni righre na talmhainn
a rinn strìopachas, agus a chaith

[1] *gaintir.*—[2] *a sàimhe.*

am beatha gu sòghail maille rithe, gul, agus caoidh air a son, 'nuair a chi iad deatach a losgaidh.

10 A' seasamh fad as, troimh eagal a peanais, ag ràdh, Mo thruaighe, mo thruaighe, a' chaithir mhòr sin Babilon, a chaithir threun sin! oir ann an aon uair thàinig do bhreitheanas.

11 Agus ni ceannaichean na talmhainn gul agus caoidh air a son; oir cha cheannaich neach sam bith am bathar [1] ni's mò.

12 Bathar òir, agus airgid, agus chlach luachmhor, agus neamhnuidean, agus lìon-eudaich ghrinn, agus phurpuir, agus shìde, agus scarlaid, agus gach uile ghnè fhiodha thiine, agus gach uile ghnè shoithiche do fhiaclaibh elephant, agus gach uile ghnè shoithiche do fhiodh ro luachmhor, agus do umha, agus do iarunn, agus do mharmor.

13 Agus canal, agus nithe deadh-fhàile, agus ol'-ungaidh, agus tùis, agus fìon, agus ola, agus min mhìn [2], agus cruineachd, agus ainmhidhean, agus caoraich, agus eich, agus carbada, agus tràillean, agus anama dhaoine.

14 Agus dh'imich na toraidh, air an robh mòr dhéidh t'anama, uait, agus dh'imich na h-uile nithe annasach agus maiseach uait, agus cha 'n fhaigh thu iad ni's mò.

15 Seasaidh ceannaichean nan nithe so a rinneadh saoibhir leatha, am fad, air eagal a peanais, a' gul agus a' caoidh,

16 Agus ag ràdh, Is truagh, is truagh, a' chaithir mhòr sin, a bha air a sgeadachadh le lìon-eudach grinn, agus purpur, agus scarlaid, agus a bha air a deanamh breagha le h-òr, agus le clachaibh luachmhor, agus le neamhnuidibh ?

17 Oir ann an aon uair thugadh saoibhreas cò mòr gu neo-ni. Agus sheas gach uile longmhaighstir, agus gach uile chuideachd a théid air longaibh, agus na seòladairean, agus a' mheud is a ni gnothuichean air fairge, am fad,

18 Agus ghlaodh iad, an uair a chunnaic iad deatach a losgaidh, ag ràdh, C'i *a' chaithir* a's cosmhuil ris a' chaithir mhòir so?

19 Agus thilg iad duslach air an cinn, agus ghlaodh iad, a' gul agus a' caoidh, ag ràdh, Is truagh, is truagh, a' chaithir mhòr sin, anns an d'rinneadh saoibhir iadsan uile aig an robh longa air an fhairge, troimh a greadhnachassan! oir ann an aon uair dh'fhàsaicheadh i.

20 Dean gairdeachas os a ceann, o a nèamh, agus sibhse abstola naomha agus fhàidhean; oir dhìol Dia sibhse oirre,

21 Agus thog aingeal treun clach mar chloich-mhuilinn mhòir, agus thilg e san fhairge i. ag ràdh, Is ann mar so le neart a thilgear sìos a' chaithir mhòr sin Babilon, agus cha 'n fhaighear i ni's mò.

22 Agus cha chluinnear annad ni's mò fuaim chlàrsairean, agus luchd-ciuil, agus phìobairean, agus thrompadairean; agus cha 'n fhaighear annad ni's mò fear ceird, do ghnè ceirde sam bith; agus cha chluinnear fuaim cloiche-muilinn annad ni's mò;

23 Agus cha soillsich solus coinnle annad ni's mò; agus

[1] *am marsandachd.*—[2] *plùr mìn.*

cha chluinnear annad ni's mò guth fir-bainnse no mnà bainnse: oir b'iad do cheannaichean daoine mòra na talmhainn: agus le d' dhruidheachd bha na h-uile chinnich air am mealladh:

24 Agus fhuaradh innte fuil fhàidhean, agus naomh, agus nan uile *dhaoine*, a mharbhadh air an talamh.

CAIB. XIX.

1 *Tha Dia air a chliùthachadh, air son gu'n d'thug e breth air an strìopaich mhòir, agus gu'n do dhìol e fuil a naomh.* 7 *Banais an Uain, &c.*

AGUS an déigh nan nithe so, chuala mi guth àrd mhòr-shluaigh air nèamh, ag ràdh, Aleluia; slainte, agus glòir, agus onoir, agus cumhachd do'n Tighearn ar Dia-ne:

2 Oir *is* fìor agus *is* cothromach a bhreitheanais; oir thug e breth air an strìopaich mhòir, a thruaill an talamh le a strìopachas, agus dhìol e fuil a sheirbhiseach féin air a làimh.

3 Agus a rìs thubhairt iad, Aleluia. Agus chaidh a deatach suas gu saoghal nan saoghal.

4 Agus thuit na ceithir seanaire fichead, agus na ceithir bheathaiche sìos, agus rinn iad aoradh do Dhia, a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, ag ràdh, Amen; Aleluia.

5 Agus thàinig guth a mach o'n rìgh-chaithir, ag ràdh, Molaibh ar Dia-ne, sibhse uile a's seirbhisich dha, agus air am bheil 'eagal-san, eadar bheag agus mhòr.

6 Agus chuala mi mar ghuth mòr-shluaigh, agus mar fhuaim mhoran uisgeacha, agus mar thoirm tairneanaich chumhachdaich, ag ràdh, Aleluia: oir a ta an Tighearna Dia uile-chumhachdach a' rìoghachadh.

7 Bitheamaid aoibhinn agus deanamaid gairdeachas, agus thugamaid glòir dhasan: oir thàinig pòsadh an Uain, agus dh'ulluich a bhean i féin.

8 Agus thugadh dhi gu'm biodh i air a sgeadachadh le lìon-eudach grinn, glan agus dealrach: oir is e an lìon-eudach grinn fìreantachd nan naomh.

9 Agus a deir e rium, Sgrìobh, *Is* beannaichte iadsan a tha air an cuireadh gu suipeir-bhainnse an Uain. Agus a deir e rium, Is iad so briathra fìrinneach Dhé.

10 Agus thuit mi sìos aig a chosaibh chum aoradh dheanamh dha: agus thubhairt e rium, Feuch nach *dean thu* e: is comh-sheirbhiseach dhuit féin mise, agus do d' bhràithribh, aig am bheil fianuis Iosa: dean aoradh do Dhia; oir is i fianuis Iosa spiorad na fàidheadaireachd.

11 Agus chunnaic mi nèamh air fhosgladh, agus feuch, each geal; agus ghoireadh do'n ti a shuidh air, Dìleas agus Fìor; agus ann am fìreantachd tha e deanamh breitheanais agus cogaidh.

12 Agus *bha* a shùilean mar lasair theine, agus air a cheann *bha* mòran chrùn; agus bha ainm aige sgrìobhta, nach b'aithne do neach sam bith ach e féin;

13 Agus bha e air a sgeadachadh le trusgan[1] tumta am fuil: agus is e'n t-ainm a ghoirear dheth FOCAL DE,

14 Agus lean na h-armailtean, a bha air nèamh e air eachaibh geala, air an sgeadachadh le lìon-eudach grinn, geal agus glan.

[1] *eudach-uachdair.*

15 Agus as a bheul tha claidh-
eamh geur a' dol a mach, chum
gu'm buaileadh e na cinnich leis:
agus riaghlaidh se iad le slait
iaruinn: agus tha e a' saltradh
fìon-amair fraoich feirge [1] an Dé
uile-chumhachdaich.
16 Agus tha aige air a thrusgan
agus air a leis ainm sgrìobhta,
RIGH NAN RIGH, AGUS
TIGHEARNA NAN TIGH-
EARNA.
17 Agus chunnaic mi aingeal
àraidh 'na sheasamh sa' ghréin;
agus ghlaodh e le guth àrd, ag
ràdh ris an eunlaith uile, a bha
ag itealaich ann am meadhon
nèimhe, Thigibh, agus cruinnich-
ibh sibh féin chum suipeir an Dé
mhòir;
18 Chum gu'n ith sibh feòil
righre, agus feòil àrd-cheannard,
agus feòil dhaoine cumhachdach,
agus feòil each agus na muinn-
tir a shuidheas orra, agus feòil
nan uile *dhaoine*, araon shaor
agus dhaor, araon bheag agus
mhòr.
19 Agus chunnaic mi am fiadh-
bheathach, agus righrean na tal-
mhainn, agus an armailtean air
an cruinneachadh, a dheanamh
cogaidh an aghaidh an ti a bha
'na shuidhe air an each, agus an
aghaidh 'armailte-san.
20 Agus ghlacadh am fiadh-
bheathach agus, maille ris-san, am
fàidh-bréige a rinn mìorbhuilean
'na làthair, leis an do mheall e
an droing, a ghabh orra comhara
an fhiadh-bheathaich, agus iad-
san a rinn aoradh d'a dhealbh.
Thilgeadh iad sin 'nan dithis beò
ann an loch teine a' dearg-lasadh
le pronnusc.
21 Agus mharbhadh a' chuid
eile le claidheamh an ti, a bha 'na
shuidhe air an each, a thàinig a
mach as a bheul: agus bha an
eunlaith uile air an lìonadh le'm
feòil.

CAIB. XX.

2 *Sàtan ceangailte rè mhìle bliadhna.*
5 *A' cheud aiseirigh:* 6 *Tha iad*
beannaichte aig am bheil cuid
dhith. 7 *Sàtan a rìs air fhuas-*
gladh. 8 *Gog agus Magog.*

AGUS chunnaic mi aingeal a'
teachd a nuas o nèamh,
agus iuchair sluichd an dubh-
aigein aige, agus slabhraidh mhòr
'na làimh.
2 Agus rug e air an dragon, an
t-seann nathair nimhe sin, a's e
an diabhul agus Sàtan, agus
cheangail se e rè mhìle bliadhna.
3 Agus thilg se e do shlochd
an dubh-aigein, agus dhùin e
stigh e, agus chuir e seula air,
chum nach mealladh e na cinnich
tuilleadh, gus an comhliontadh
am mìle bliadhna: agus an déigh
sin, 's éigin gu fuasgailear e rè
ùine bhig.
4 Agus chunnaic mi righ-
chaithrichean, agus shuidh iad
orra, agus thugadh breitheanas
doibh: agus *chunnaic mi* anaman
na muinntir, d'an do chuireadh an
cinn air son fianuis Iosa, agus
focail Dé, agus nach d'rinn aor-
adh do'n fhiadh-bheathach, no
d'a dhealbh, agus nach do ghabh
a chomhara air clàr an eudain,
no air an làmhaibh; agus bha iad
beò, agus rìoghaich iad maille ri
Criosd rè mhìle bliadhna.
5 Ach cha d'ath-bheothaicheadh
a' chuid eile do na mairbh gus an
robh am mìle bliadhna air an
crìochnachadh. *Is* i so a' cheud
aiseirigh.
6 *Is* beannaichte agus *is* naomh
an ti aig am bheil cuid anns a'

[1] *feirge ro gharg.*

cheud aiseirigh: orra so cha 'n'eil
cumhachd aig an dara bàs; ach
bithidh iad 'nan sagartaibh do
Dhia, agus do Chriosd, agus
rìoghaichidh iad maille ris mìle
bliadhna.
7 Agus an uair a chrìochnaich-
ear am mìle bliadhna, fuasgailear
Sàtan as a phrìosan.
8 Agus théid e mach a mheall-
adh nan cinneach, a tha ann an
ceithir chearnaibh na talmhainn,
Gog agus Magog, chum an cruinn-
eachadh gu cath; muinntir *a tha*
ann an àireamh mar ghaineamh
na fairge.
9 Agus chaidh iad suas air leud
na talmhainn, agus chuairtich iad
camp nan naomh, agus a' chaithir
ionmhuinn: agus thàinig teine
nuas o Dhia á nèamh, agus chuir
e as doibh.
10 Agus thilgeadh an diabhul,
a mheall iad, san loch theine
agus phronnuisc, far *am bheil* am
fiadh-bheathach, agus am fàidh-
bréige, agus bithidh iad air am
pianadh a là agus a dh'oidhche,
gu saoghal nan saoghal.
11 Agus chunnaic mi righ-
chaithir mhòr gheal, agus an ti
a shuidh oirre, neach a theich
nèamh agus talamh o a ghnùis,
agus cha dh'fhuaradh àite dhoibh.
12 Agus chunnaic mi na mairbh,
beag agus mòr, 'nan seasamh am
fianuis Dé; agus dh'fhosgladh na
leabhraichean; agus dh'fhosgladh
leabhar eile, *eadhon leabhar* na
beatha; agus thugadh breth air
na mairbh as na nithibh sin, a bha
sgrìobhta sna leabhraichibh, a réir
an gnìomhara.
13 Agus thug an fhairge uaipe[1]
na mairbh a bha innte; agus thug
am bàs agus an uaigh[2] uatha na
mairbh a bha annta; agus thug-
adh breth orra gach aon a réir an
gnìomhara.
14 Agus thilgeadh am bàs agus
ifrinn do'n loch theine; Is e so
an dara bàs.
15 Agus ge b'e air bith nach
d'fhuaradh sgrìobhta ann an
leabhar na beatha, thilgeadh e
san loch theine.

CAIB. XXI.

1 *Nèamh nuadh agus talamh nuadh.*
10 *An Ierusalem nèamhaidh,*
maille ri làn-mhìneachadh oirre;
29 *cha 'n'eil feum aice air gréin;*
is i glòir Dhé a solus.

AGUS chunnaic mi nèamh
nuadh, agus talamh nuadh:
oir chaidh an ceud nèamh agus
an ceud talamh thairis; agus cha
robh fairge ann ni's mò.
2 Agus chunnaic mise Eoin
a' chaithir naomh, Ierusalem
nuadh, a' teachd a nuas o Dhia
á nèamh, air a h-ulluchadh mar
bhean-bainnse air a sgeadachadh
fa chomhair a duine.
3 Agus chuala mi guth mòr á
nèamh, ag ràdh, Feuch, *tha*
pàilliun Dhé maille ri daoinibh,
agus ni esan còmhnuidh maille riu,
agus bithidh iadsan 'nan sluagh
aige, agus bithidh Dia féin maille
riu, agus 'na Dhia dhoibh.
4 Agus tiormaichidh Dia gach
deur o'n sùilibh: agus cha bhi
bàs ann ni's mò, no bròn, no
éighich[3], agus cha bhi pian ann
ni's mò; oir chaidh na ceud nithe
thairis.
5 Agus thubhairt an ti a bha
'na shuidhe air an righ-chaithir,
Feuch, deanam na h-uile nithe
nuadh. Agus thubhairt e rium,
Sgrìobh, oir tha na briathra so
fìrinneach agus dìleas.
6 Agus thubhairt e rium, Tha

[1] *uaithe.*—[2] *ifrinn.*—[3] *glaodhaich.*

e deanta. Is mise Alpha agus
Omega, an toiseach agus an deir-
eadh: bheir mi dhasan air am
bheil tart, do thobar uisge na
beatha gu saor.
7 Sealbhaichidh an ti a bheir
buaidh na h-uile nithe, agus bith-
idh mise a' m' Dhia dhasan
agus bithidh esan 'na mhac dhomh-
sa.
8 Ach aig an dream sin a ta
gealtach, agus mi-chreidmheach,
agus gràineil, agus aig luchd
mortaidh, agus strìopachais, agus
druidheachd, agus ìodhol-aoraidh,
agus aig na h-uile bhreugairibh,
bithidh an cuibhrionn anns an
loch a ta dearg-lasadh le teine
agus pronnusc: ni a's e'n dara
bàs.
9 Agus thàinig a m' ionnsuidh
aon do na seachd aingil, aig an
robh na seachd soithichean làn do
na seachd plàighibh deireannach,
agus labhair e rium, ag ràdh, Thig
an so, nochdaidh mise dhuit a'
bhean-nuadh-phòsda, bean an
Uain.
10 Agus thug e leis mi anns
an spiorad gu beinn mhòir agus
àrd, agus dh'fheuch e dhomh a'
chaithir mhòr sin, Ierusalem
naomh, a' teachd a nuas á nèamh
o Dhia,
11 Aig an robh glòir Dhé;
agus *bha* a soillse cosmhuil ri
cloich ro luachmhoir, mar chloich
Iaspis, soilleir mar chriostal;
12 Agus bha balla mòr agus
àrd aice, air an robh dà gheata
dheug, agus aig na geataibh dà
aingeal dheug, agus ainmean
sgrìobhta orra, eadhon *ainmean*
dà thréibh dheug chloinn Israeil.
13 Air an taobh an ear, tri
gheatacha; air an taobh thuath,
tri gheatacha; air an taobh deas,
tri gheatacha; agus air an taobh
an iar, tri gheatacha.
14 Agus bha aig balla na caith-
reach dà bhunait dheug, agus
annta-san ainmean dà abstol deug
an Uain.
15 Agus bha aig an ti a labhair
rium, cuilc-shlat òir, chum gu'n
tomhaiseadh e a' chaithir, agus
a geatacha, agus a balla.
16 Agus tha a' chaithir 'na
luidhe ceithir-chearnach, agus tha
a fad co mòr r'a leud: agus
thomhais e a' chaithir leis a'
chuilc-shlait dà mhìle dheug
stàide: is ionann fad, agus leud,
agus àirde dhi.
17 Agus thomhais e a balla,
ceud agus dà fhichead agus ceithir
làmha-coille [1], a réir tomhais
duine, eadhon an aingil.
18 Agus bha a balla air a thogail
do chloich iaspis; agus *b*'òr fìor-
ghlan a' chaithir, cosmhuil ri
gloin shoilleir.
19 Agus *bha* bunaitean [2] balla
na caithreach air an deanamh
sgiamhach leis gach uile ghnè
chlocha luachmhor. *Bu* iaspis
an ceud bunait; *bu* shaphir an
dara; *bu* chalcedon, an treas;
b'emerald, an ceathramh *bunait;*
20 *Bu* shardonics, an cùigeadh;
bu shardius, an seathadh; *bu*
chrisolit, an seachdamh; *bu*
bheril, an t-ochdamh; *bu* topas,
an naothadh; *bu* chrisoprasus, an
deicheamh; *bu* hiacint an t-aon
deug; *b*'ametist, an dara *bunait*
deug.
21 Agus *bu* dà neamhnuid deug
an dà gheata dheug; bha gach
aon fa leth do na geataibh *air a
dheanamh* do aon neamhnuid: agus
b'òr fìorghlan sràid na caithreach,
mar ghloin shoilleir.
22 Agus cha'n fhaca mi

[1] *bann lamha.*—[2] *buinn, bunachair.*

teampull innte: oir is e'n Tighearna Dia uile-chumhachdach, agus an t-Uan a's teampull di.

23 Agus cha 'n'eil feum aig a' chaithir air a' ghréin, no air a' ghealaich a dhealrachadh innte: oir shoillsich glòir Dhé i, agus *is e* an t-Uan a's solus di.

24 Agus gluaisidh cinnich na muinntir sin a thèarnadh 'na solus: agus bheir righre na talmhainn an glòir agus an urram d'a h-ionnsuidh.

25 Agus cha dùinear a geatacha san là: oir cha bhi oidhche an sin.

26 Agus bheirear glòir agus urram nan cinneach d'a h-ionnsuidh.

27 Agus cha téid air chor sam bith a steach innte ni air bith a shalaicheas, no a dh'oibricheas gràineileachd, no *a ni* breug: ach iadsan a mhàin a tha sgrìobhta ann an leabhar beatha an Uain.

CAIB. XXII.

1 *Amhainn uisge na beatha,* 2 *craobh na beatha.* 5 *'Se Dia féin solus na caithreach.* 9 *Cha'n fhulaing an t-aingeal aoradh a dheanamh dha,* 18 *Cha'n fheudar ni sam bith chur ri focal Dé, no thoirt uaith.*

AGUS dh'fheuch e dhomh amhainn fhìor-ghlan do uisge na beatha, soilleir mar chriostal, a' teachd a mach á righchaithir Dhé, agus an Uain.

2 Ann am meadhon sràide na *caithreach,* agus air gach taobh do'n amhainn *bha* craobh na beatha, a' giùlan dà *ghnè* dheug thoraidh, *agus* a toirt a toraidh uaipe gach uile mhìos; agus *bha* duilleadh na craoibhe chum leighis nan cinneach.

3 Agus cha bhi mallachd air bith ann ni's mò: ach bithidh righchaithir Dhé agus an Uain innte: agus ni a sheirbhisich seirbhis da

4 Agus chi iad 'aghaidh; agus *bithidh* 'ainm-san air clàr an eudain.

5 Agus cha bhi oidhche an sin, agus cha 'n'eil feum aca air coinnil, no air solus na gréine; oir bheir an Tighearna Dia solus doibh: agus rìoghaichidh iad gu saoghal nan saoghal.

6 Agus thubhairt e rium, *Tha* na briathra so dìleas agus fìrinneach. Agus chuir an Tighearna, Dia nam fàidh naomha, 'aingeal féin a nochdadh d'a sheirbhisich na nithe sin a's éigin tachairt gu h-aithghearr.

7 Feuch, thigeam gu luath: is beannaichte an ti a choimhideas briathra fàidheadaireachd an leabhair so.

8 Agus chunnaic mise Eoin na nithe so, agus chuala mi iad: agus an uair a chuala agus a chunnaic mi *iad,* thuit mi sìos a' deanamh aoraidh roimh chosaibh an aingil, a nochd na nithe so dhomh.

9 An sin a deir e rium, Feuch nach *dean thu e:* oir is comhsheirbhiseach dhuit mise, agus do d' bhràithribh na fàidhean, agus dhoibhsan, a choimhideas briathran an leabhair so: dean aoradh do Dhia.

10 Agus a deir e rium, Na seulaich focail fàidheadaireachd an leabhair so: oir tha an t-àm am fagus.

11 An ti a ni eucoir, deanadh e eucoir a ghnàth: agus an ti a tha salach, biodh e salach a ghnàth: agus an ti a tha 'na fhìrean, biodh e 'na fhìrean a ghnàth: agus an ti a tha naomh, biodh e naomh a ghnàth.

12 Agus feuch, thigeam gu h-aithghearr; agus a ta mo luachsaoithreach maille rium, a thabhairt do gach aon fa leth, a réir mar a bhitheas a ghnìomhara

13 Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus a' chrìoch, an ceud *neach* agus an *neach* deireannach.

14 Is beannaichte iadsan a ni 'àitheanta-san, chum gu'm bi còir aca air craoibh na beatha, agus gu'n téid iad a stigh troimh na geataibh do'n chaithir.

15 Oir an taobh a muigh *tha* madraidh, agus luchd-druidheachd, agus luchd-strìopachais, agus luchd-mortaidh, agus luchd ìodhol-aoraidh, agus gach neach a ghràdhaicheas agus a ni breug.

16 Chuir mise Iosa m'aingeal a dheanamh fianuis duibhse air na nithibh so anns na h-eaglaisibh. Is mise freumh agus gineal Dhaibhidh, an reult dhealrach agus mhaidne.

17 Agus a deir an Spiorad agus a' bhean nuadh-phòsda, Thig. Agus abradh an ti a chluinneas, Thig. Agus thigeadh an neach air am bheil tart. Agus ge b'e neach leis an àill, gabhadh e uisge na beatha gu saor.

18 Oir tha mi deanamh fianuis do gach uile neach a chluinneas briathra fàidheadaireachd an leabhair so, Ma chuireas neach air bith ris na nithibh so, cuiridh Dia airsan na plàighean, a tha sgrìobhta anns an leabhar so:

19 Agus ma bheir neach air bith o bhriathraibh leabhair na fàidheadaireachd so, bheir Dia a chuibhrionn-san á leabhar na beatha, agus as a' chaithir naomh, agus as na nithibh a tha sgrìobhta anns an leabhar so.

20 A deir an ti a tha toirt fianuis air na nithibh so, Gu deimhin ataim a' teachd an aithghearr. Amen. Seadh, thig, a Thighearna Iosa.

21 Gràs ar Tighearna Iosa Criosd *gu robh* maille ribh uile. Amen.

CRIOCH.